

ი. გრიშაშვილის
ბიბლიოთეკა-მუზეუმის
კატალოგი

I₂

„მეცნიერება“
1979

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემია
ცენტრალური სამეცნიერო ბიბლიოთეკა

პოეტ-აკადემიკოს ი. გრიშაშვილის
ბიბლიოთეკა-მუზეუმის კატალოგი

ტ. 1, ნაწ. II

ქართული წიგნები

გამომცემლობა „მეცნიერება“
თბილისი
1979

შემდგენლები:
თ. მაჭავარიანი, თ. ნაკაშიძე, ლ. ხევსურიანი,
ნ. გრიგორაშვილი

სარედაქციო კოლეგია: ს. ხადური, ა. ციციშვილი,
ს. ხუციშვილი (პასუხისმგებელი რედაქტორი)

პირველი ტომის აღწერაში მონაწილეობდნენ:
მ. ყურაშვილი, ქ. გუგუშვილი, მ. სიტატიშვილი

მ $\frac{61005}{M607(06)-79}^{248-78}$ © გამომცემლობა „მეცნიერება“

„ძველი ტფილისის ლიტერატურული ბოჰემის“

მწერლები

6520. აბაშიძე ნ. ახალი ლექსები და სიმღერები. თბ., 1882.
კანზე გამომცემლის ინიციალებთან „მ. ა.“ მიწერილია: „მ. ახპატ“.
იქვე: „თუმ გიორგის ლექსები“.
6521. ალექსიანი [მოთხრობა]. გამოც. მე-6. გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. თფ., 1881.
თავფურცელზე: „არ არის ქართულ წიგნში ი. გრ.“
6522. ალექსიანი. [მოთხრობა]. მეორედ გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. თბ., 1886.
6523. ალექსიანი. [მოთხრობა]. პირველი გამოც. წოვინარაშვილისაგან. თბ., 1892.
თავფურცელზე, გვ. 1 და გვ. 16 ბეჭედი: „Тифлисской публичной библиотеки“.
6524. ალექსიანი. (მოთხრობა). მე-2 გამოც. ს. მ...საგან. ტფ., 1892.
6525. ალექსიანი. [მოთხრობა]. ბერძნ. ნათარგმნი მე-17 საუკუნეში დიდის მეფის თეიმურაზის დროს. მე-12 გამოც. ტფ., 1892.
6526. ალექსიანი. [მოთხრობა]. ბერძნ. ნათარგმნი მე-17 საუკ. დიდის მეფის თეიმურაზის დროს. ახალ-სენაკი, 1893.
6527. ალექსიანი. [მოთხრობა]. მე-3 გამოც. ს. მ...საგან. ტფ., 1894.
- 6528-6529. ალექსიანი. [მოთხრობა]. მე-2 გამოც. წოვინარაშვილისაგან. [ბოლოთქმით]. ტფ., 1896.
6530. ალექსიანი. [მოთხრობა]. მე-3 გამოც. წოვინარაშვილისაგან. თბ., 1898.
6531. ალექსიანი. [მოთხრობა]. მე-4 გამოც. ს. მ...საგან. ტფ., 1899.
6532. ალექსიანი. [მოთხრობა]. მე-5 გამოც. ს. მ...საგან. ტფ., 1900.
თავფურცელზე, გვ. 3 და გვ. 16. ბეჭედი: „Тифлисской публичной библиотеки“.
6533. ალექსიანი. [მოთხრობა]. თბ., გამოც. ალ. შახ-ბარათოვისა № 6, 1903.
წიგნის ყუა შეკერილია მანქანაზე.
თავფურცელზე წერია: „იოსებ მამულაშვილი – ასე ვამაშინებდი წიგნის ყუას 1906 წელს. ი. გრ.“
6534. ალექსიანი. [მოთხრობა]. გამოც. მე-2. თბ., გამოც. ალ. შახ-ბარათოვისა № 32, 1907.
6535. ალექსიანი. ისტ. მოთხრობა. მე-5 გამოც. თბ., გამოც. ალ. შახ-ბარათოვისა № 57, 1911.
6536. წმ. ალექსიანი. ტფ., 1912.
6537. წმ. ალექსიანი. თბ., 1914.
კანზე: „რა სურათია? – ი. გრ.“
6538. ანეგდოტები და „თბილისელი კინტო“. შედგ. ვ. ბ. ვაზარინისა. თბ., 1902.
კანზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“
გვ. 3. არშიაზე: „მარქროვ.“
ტექსტის ბოლოს: „ბეგლარას თარგმანი გრ. ორბელიანის რუსულ ლექსიდან. ი. გრ.“
- დაზიანებული კანი შეკეთებულია ი. გრ. მიერ.
6539. ანეგდოტები და „თბილისელი კინტო“. შედგ. ვ. ბ. ვაზარინისა. თბ., 1908.
6540. ანეგდოტები და თბილისელი კინტო. შედგ. ვ. ვაზარინისა. თბ., 1914.
6541. ანეგდოტები და თფილისელი კინტო. შედგ. ვ. ვაზარინისა. ქუთაისი, 1926.
6542. ანეგდოტები და თფილისელი კინტო. შედგ. ვ. ვაზარინისა. ქუთაისი, 1927.
კანზე მინაწერი: „გამოცემა მეორე ამავე წელს“.

6543–6544. ანეგდოტები და თფილისელი კინტო. შედგ. ვ. ვაზარაძისა. ბათომი, 1928.

თავფურცელზე: „სახსოვრად ჩვენს ძვირფას პოეტს აშხ. სოსოს კ. თალაკვაძისაგან. 19– 25/IV– 39 წ.“

კანზე: „სხვა გამოცემა“.

6545. ანეგდოტები თბილისელ კინტოზე. თბ., 1903.

გვ. 20. ანეგდოტის ბოლოს მიწერილია: „გუსლიდან თუ ფალანგიდან“.

6546. „არ შეგცივდეს ბარაშკაჯან!“ სხვადასხვა სახუმარო სიმღერები შეკრებ. „ხვლიკისა“. ტფ., 1909.

კანზე ხაზგასმულია „ხვლიკისა“ და წერია: „ჩემი ფსევდონიმი სახალტუროდ. ი. გრ“.

6547–6548. „არ შეგცივდეს ბარაშკაჯან! და სხვადასხვა სახუმარო ლექსები. შეკრებ. „მანტეკლერისა“. [კანზე: გამოც. მე-4]. თბ., 1910.

კანზე ხაზგასმულია „მანტეკლერის“ და მიწერილია: გრიშაშვილ. ჩემი სახალტურო ფსევდონიმი“.

რკალშემოვლებულია: „გამოცემა მეოთხე“ და მიწერილია: „მეორე და მესამე გამოცემაში „ბარაშკა“ შევაკეთე (აქ არ მაქვს)“.

გვ. 3. ლექს „ბარაშკაჯან! არ შეგცივდეს!“ მიწერილი აქვს „ვუძღვნი ახნაზაროვს“.

იქვე მე-2 თავში გადახაზულია სტრიქონი: „დასთამაშებს ვირი მუტრუკს“, მიწერილია: „და მტკვარიც კი უკრავს დუდუკს“ და შემდეგ ჩამატებულია შემდეგი სტრიქონები:

„ცის პეპელა დაჰფარფატებს
ხან ისპანახს, ხან დანდურსა,
ვარსკვლავებიც ცის გუმბათზე
თამაშობენ ბაღდადურსა.
ჩვენც ერთმანეთს ვკოცნოთ, ვტყორცნოთ
დე თვალები ცრემლებს ღვრიდეს,
სულის კოლოფს დაგიწუნავ,
ბაკაკაჯან, არ შეგცივდეს!“

გვ. 5. მე-7 თავში გადახაზულია „ტუფლით“, აწერია: „ქოშით“; შემდეგ სტრიქონში გადახაზულია „თავი“, წერია: „ტვინი“. მე-8 თავში გადახაზულია სტრიქონი: „ვით ანტიკას შეგინახავ“ და არშიაზე მიწერილია ლექსები.

6549. არევაძე ა. ლექსი ქალის მოტაცების შესახებ. თბ., 1911.

6550. არევაძე ა. ნინიკას ოხუნჯობანი. გორი, 1916.

კანზე: „უნიჭო ხალტურა. ი. გრ.“

წიგნის გვერდები თეთრი ძაფით აკინძულია ი. გრ. მიერ.

6551–6552. არევაძე ა. სხვადასხვა ლექსები და მოთხრობა. თბ., 1911.

6553–6554. [არნაუტოვი ბ.] ვაჟას ხსოვნას და სხვა ლექსები. ტფ., 1917.

6555. არნაუტოვი ბ. ითამაშე თამარა და გურული, და სხვა ახალი ლექსები. თბ., 1914.

კანზე: „უნიჭო ხალტურა. ი. გრ.“

6556. არჩილ ხვედელიანი. ლექსები და სიტყვები [მასზე]. თფ., გამოც. არჩილის სახსოვრად, მის მეგობართაგან, 1897.

6557. ახალი ლექსები. ტანგო. ბიძაშვილო. თფ., [1914].

6558. ახალი რუსეთის, გერმანიის, ინგლისის და ოსმალეთის ომი და სხვა ლექსები. [ქუთაისი], 1915.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის! ი. გრ.“

6559. ახალი სიმღერები. ბიძაშვილო და ჯიგი-ჯიგი. თათრული შიქსტა საზანდარისაგან. თბ., 1913.

კანზე: „იხ. ბოლო, ალ. ოჰანეზაშვილი. ლექსი“.

გვ. 3. სათაურთან „ბიძაშვილის ლექსი“ მიწერილია „ეს ლექსი აშუღ ზულალასია. ი. გრ.“.

გვ. 4. მოხაზულია ერთი სტროფი და მიწერილია: „ეს სხვა ლექსია“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „ბუხარელთ სართების სიმღერა“, მიწერილია: „ალი ოჰანეზაშვილი“; ხაზგასმულია: „ჯიგი-ჯიგი“, მიწერილია: „სართულ ენაზე ნიშნავს „კოკობო“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „სართნი“, მიწერილია: „ჯიგი, ჯიგი სართების ჰანგია. ი. გრ.“

6560. ახალი ქალ-ვაჟიანი. საოხუნჯო წიგნაკი სურათებით. მეორეთ შესწორებული და გამოცემული. თფ., 1913.

6561. ახალმოდის ქალები „შანტეკლიორის“ კაბები. სხვადასხვა ლექსების კრებული. ყვირილა, 1911.

კანზე: „სისულელე გვ. 11. ი. გრ.“

გვ. 11. ლექსში „ტურფა ქალი“ ხაზგასმულია: „ჯაბიევს“, არშიაზე მიწერილია: „ვისი გვარია? ეს ჰეინეს ლექსია და უვიც გამომცემელს ვიღაცის საამებლად ჯაბიევი ჩაუდვია. ი. გრ.“

6562. [ახოსპირელი ბ.] არზრუმის აღება და ახალი სახუმარო ომიანობის ლექსები. კრებული გვრიტისა. ქუთაისი, 1916.

კანზე: „თბილისში არ არის. ბეგლარასი ხომ არ არის“.

გვ. 11. ლექსის „ომის ამბები და ვილგელმის თავხედობა“ ბოლოს მიწერილია: „ბ. ახოსპ. ი. გრ“.

6563. [ახოსპირელი ბ.] აურიე და დაურიე ანუ თელავის სომეხ-ქართველობა. სვინტრისა. თბ., 1916.

კანზე ხაზგასმულია: „სვინტრისა“ მიწერილია: „ბეგლარასი. ი. გრ“.

6564–6565. [ახოსპირელი ბ.] ბორნის დაღუპვა და ხიდის აშენება. ახალი ამბები ლექსად მემწვანოლე ფაფუკას ნაამბობი. ს-ტისა. ტფ., 1910.

კანზე: „ახოსპირელი. ი. გრ.“

6566. [ახოსპირელი ბ.] გერმანია რუსთან შერიგებას თხოულობს. ქუთაისი, 1917.

კანზე: „ბეგლარას ლექსები. ი. გრ.“

6567–6569. [ახოსპირელი ბ.] „გეურქ-ადა და არაქელა კატორღაში“. [ლექსი. შედგენილი „იმისი“. ტფ., 1911].

6570. [ახოსპირელი ბ.] გეურქ-ადასი და გლდანელის ჭიდაობა. ბეგლარასი. თბ., 1911.

თავფურცელზე ავტორის სახელთან მიწერილია: „ახოსპირელი“.

კანზე: „ი. გრიშაშვილისა“.

წიგნში ჩადებულია ქაღალდის ნაჭრები მინაწერებით: „1. ბ. ახოსპირელი. ბეგლარა. 1. შვილის მკვლელი, პოემა ბეგლარასი, გამოცემა მ. ლეონიძისა. 1900 წ. 2. სოლომონ გმირი. გამოც. ი. არნაუტოვისა, 1899 წ. 5 კ. 3. ბ. ახოსპირელის ხალტურა. გვრიტი (ბეგლარა?) გაუმარჯოს რუსის სალდათებს. გერმანია და ოსმალეთის მიწერ-მოწერა და სხვა ახალი ომიანობის ლექსები. გამოც. ალ. შახბარათ., ქუთ., 1916. 4. ბ.

ახოსპირელი. გვრიტი (ბეგლარა) არზრუმის აღება და ახალი სახუმარო ომიანობის ლექსები. კრებული გვრიტისა. გამოც. აღ. შახზ., ქუთ., 1916. 5. ბეგლარას პიესები. გეურქ-ალა და შანტაჟისტ“.

6571–6573. [ახოსპირელი ბ.] გეურქ-ალა და შანტაჟისტები. ვოდევილი 1 მოქმ. ნამისა. თბ., 1908.

კანზე: „თბილისში საჯაროშია მხოლოდ.“

6574. [ახოსპირელი ბ.]. ლექსნი ბეგლარასი. თფ., 1898.

6575. [ახოსპირელი ბ.] მოღალატე მეგობრები (ლეგენდა) და გიორგის სიმღერა. თბ., 1901.

6576–6577. [ახოსპირელი ბ.]. ოსეფ-ალა და შანტაჟისტები [პოემა]. შედგ. „გვრიტისა“. თბ., 1908.

გვ. 3. წარწერა: „ი. გრიშაშვილს გ. მსხილაძე. 1954 წ.“

6578. ახოსპირელი ბ. „ოცი ათასი თუმანი“. ვოდევილი 1 მოქმ. თბ., 1904.

6579–6580. ახოსპირელი ბ. საუბედურო დებიუტი. ვოდევილი 1 მოქმ. გადმოკეთ. ბ. ახოსპირელისა. თბ., 1921.

კანზე: „ი. გრ. 2–I–21“.

6581. [ახოსპირელი ბ.] სოლომონ გმირთა-გმირი. პოემა ბ-ასი. თბ., 1911.

კანზე კრიპტონიმს „ბ-ასი“ მიწერილი აქვს: „ბ. ახოსპირელი.“

6582. [ახოსპირელი ბ.] ფაფუკას ოინები. ტფ., 1910.

თავფურცელზე ხაზგასმულია სტროფი და წერია: „ჩემი ზურნიდან. ი. გრ.“

კანზე: „ბეგლარასი. ი. გრ.“.

6583. [ახოსპირელი ბ.] შანტაჟისტები და გეურქ-ალა. თბ., 1907.

კანზე: „ბეგლარა. ი. გრიშაშვილისაა.“

წიგნში დევს ქალაქი მინაწერით: „გეურქ-ალა. ბეგლარას პიესები. იშვიათია! სახლში არ გაიცემა. ი. გრ.“

6584–6586. ახოსპირელი ბ. შვენება და სიყვარული. დრამატ. პოემა სამს ნაწილად. [თბ.], 1911.

თავფურცელზე: „სახსოვრად ღრმად პატივცემულ ნ. გ. ქართველიშვილს. ახოსპირელი. 1912 წ. 12 მარამ“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „პოეზიაში წმინდა სიყვარულის გამაღმერთებელ მეგობარს ი. გრიშაშვილს. ახოსპირელი. 1911 წ. 12 სექტემბერი“.

6587. [ახოსპირელი ბ.] ჩვენი ქალაქი და სხვადასხვა ლექსები ბეგლარიძისა. თბ., 1901.

თავფურცელზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“ იქვე: „ლექსი რომელიც ცახელისა ეგონათ, გვ. 7. ი. გრ.“

6588–6591. ახოსპირელი ბ. ჩემი სიმღერა. რჩეული ლექსები. ტფ., 1912.

კანზე: „ავტორის ნაძღვენი. ი. გრ.“.

თავფურცელზე: „სახსოვრად ძვირფას მეგობარს იოსებს. ბ. ახოსპირელი. 1912 წ. 9 ენკენისთვე“.

6592–6595. ახოსპირელი ბ. ჩემი ნანიანა. ლექსები. წ. 2. თბ., 1912.

კანის მეორე გვერდზე: „ჩემს უძვირფასეს სოსოს. ვანო ფერშანგიშვილისაგან. 6. II–64. თბილისი“.

წიგნში დევს: 1. „ცობის ფურცელის“ სურ. დამატების 1905 წ. № 336, სადაც დაბეჭდილია ბ. ახოსპირელის ლექსი: „რუსსოს ძეგლთან“ და № 293, სადაც დაბეჭდილია ლექსი: „ველად“.

მესამე ცალის კანზე: „ახოსპირელის ფაქსიმილეთი. ი. გრ.“

თავფურცელზე „დიდებულ კაცს გ. სკანდარნოს ბ. ახოსპირელი. 1914 წ. 18 ენ“.
6596. ახოსპირელი ბ. ცხოვრების სიმღერები. ლექსები. [თბ.], 1915.
კანზე: „კისლოვოდსკი. 1915 წ. 18 ივლისი. (გამოცემა მ. ველისციხელისა). ი. გრ.“
კანის მეოთხე გვერდზე: „გალუსტოვის საფლავზე:

„შენ თეატრშიაც არ გაკლდა, ამგვარი ორმო ბნელცივი,
სადაც ვერ სწვდება ვერასდროს, მანათობელი მზის სხივი.
(ბეგლარას ლექსი).“

6597. ახპატელოვი მ. ალექსანდრ – ლუდვიკიანი. (ძმობილთ სიყვარულის სურათი). სასიამოვნო საკითხავი და სიმართლის ბოლო კეთილია. თბ., 1894.

6598. ახპატელოვი მ. ალექსანდრ – ლუდვიკიანი. (ძმობილთ სიყვარულის სურათი). სასიამოვნო საკითხავი და სიმართლის ბოლო კეთილია. ტფ., 1899.

6599. ახპატელოვი მ. ალექსანდრ.–ლუდვიკიანი. (ძმობილთ სიყვარულის სურათი). სასიამოვნო საკითხავი და სიმართლის ბოლო კეთილია. მე-6 გამოც. თფ., 1900.

კანზე: „ეს მინდა, მჭ. ი. გრ.“

6600. ახპატელოვი მ. ალექსანდრე ლუდვიკიანი (ძმობილთ სიყვარულის სურათი). სასიამოვნო საკითხავი და სიმართლის ბოლო კეთილია. გამოც. მე-7. ტფ., 1904.

6601. [ახპატელოვი მ.] მ. ა. მხიარული მასპინძელი. ტფ., 1884.

6602. ახპატელოვი მ. ოქროს ყმაწვილები და როსტომელა. [ზღაპრები]. მე-2 გამოც. ტფ., 1891.

6603. ახპატელოვი მ. საარშიყო ლექსები და მუხამბაზები. დამატებული ლექსი ანტონ ძნელაძეზე და მკითხაობა პურის მარცვლით ანუ ხელით. გამოც. მე-3. ტფ., 1888.

წიგნი შეკერილია ი. გრ. ხელით.

კანზე: „კოკობო ვარდო“, გვ. 15; ხალხური ლექსები, გვ. 17. იქვე: „თბილისში არ არის! ი. გრ.“

გვ. 9. ლექსთან „ანტონ ი. ძ-ის გაჭირვება“ მიწერილია: „ძნელაძის ი. გრ.“

გვ. 15. ლექსის „საჰარის ხმაზედ“ ბოლოს ავტორის: „თ. მ. ჭავჭავაძე“ სახელის ინიციალი „მ“ გადაშლილია და მიწერილია: „ალ.“

გვ. 22. „სახალხო სიმღერების“ 23-ე სტროფთან არშიაზე მიწერილია: „ანტ. განჯ.“

6604. ახპატელოვი მ. საარშიყო ლექსები და მუხამბაზები. დამატებული ლექსი ანტონ ძნელაძეზე. მე-5 გამოც., ტფ., 1891.

6605–6606. ახპატელოვი მ. საარშიყო თაიგული. ლექსები და მუხამბაზები. დამატებული ლექსი ანტონ ძნელაძეზე. მე-8 გამოც. ტფ., 1899.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის! ი. გრ.“

6607. ახპატელოვი მ. საარშიყო თაიგული. ლექსები და მუხამბაზები. დამატებული ლექსი ანტონ ძნელაძეზე. მე-10 გამოც. ტფ., 1904.

6608. ახპატელოვი მ. საარშიყო თაიგული. ლექსები და მუხამბაზები. დამატებული ლექსი ანტონ ძნელაძეზე. გამოც. მე-11. ტფ., 1909.

თავფურცელზე: „თბილისში არ არის! ი. გრ.“

6609. ახპატელოვი მ. ქალის გულის გასაღები ანუ ნამდვილი საშუალება ქალის გაცნობისათვის. თბ., 1888.

გვ. 1. ტექსტის ზემოთ: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკა. – ი. გრ.“

6610. ბაღდასაროვი, კ. დროების ლექსები. ტფ., 1908.

გვ. 13. ბოლოში მიწერილია: „იხ. „გაზაფხული“ გ. ზ. დეკანოზოვის. 1908. გვ. 9. ი. გრ.“

6611. [ბაღდასაროვი კ.] სიმართლის გზა. თხზულება ნ. ბლ-ვისაგან. თბ., 1908.

6612–6613. ბაღჩადა გულარის სიმღერა და ორი ძმის სიყვარული. ავარა და სხვადასხვა ლექსები და სიმღერები. თბ., 1905.

6614. ბოჭორიძე მ. ლექსთა კრება. თქმულნი მჭედელის მ. ბოჭორიძის მიერ. ტფ., 1895.

ფორზაცზე: „ი. გრ. – იხ. ბოლო გვერდზე განცხადება და გვ. 4“.

6615. გალუსტოვი ნ. არკადიას სადილი. სცენები ჩვენი ვაჭრების ცხოვრებიდან. თბ., 1903.

6616–6617. გამოჩენილი აშული და სახელგანთქმული გმირი ქიოროლი. აღწერილი და გამოცემული ს. დიელისაგან. წ. 1. ტფ., 1887.

თავფურცელზე გამომცემელი ხაზგასმულია და არშიაზე მიწერილი: „მდივანოვისაგან (?)“

მეორე ცალის კანზე: „ეს თბილისში არ არის. ი. გრ.“

6618–6619. განჯის-კარელი ა. აუტანია წერასა და სხვა რამდენიმე ჟურნალ-გაზეთში ყოფილი ლექსები. თბ., 1909.

თავფურცელზე: „აზიზკანავ, გვ. 9; აქაც ბარაშკაა, 8“.

მეორე ცალის თავფურცელზე და გვ. 3 უწინდელი მფლობელის ბეჭედი: „И. Т. Полумордвинов“.

6620–6621. განჯის-კარელი ა. განათლების ბრალია და სხვა რამდენიმე ლექსი. თბ., 1904.

თავფურცელზე: „ვუძღვნი ძვირფას მეგობარს ი. პოლუმორდვინოვსა. თვით ავტორი“.

6622. განჯის-კარელი ა. განათლების ნაყოფია, ტანგო და სხვა რამდენიმე ლექსები და სიმღერები. ტბ., 1914.

6623. განჯის-კარელი ა. განთიადის მომლოდინეთ და სხვა რამდენიმე ლექსი. თბ., 1905.

6624. განჯის-კარელი ა. დაცემული ოჯახი. პოემა. თბ., 1904.

6625. [განჯის-კარელი ა.] თათრული და ქართული ლექსები და სიმღერები. თქმული და შეკრებილი აბდულა ზაბუზალ-ოღლისა. თბ., 1908.

კანზე ავტორის ფსევდონიმის „ზაბუზალ-ოღლის“ ქვემოთ: „განჯის-კარელი“.

6626. განჯის-კარელი ა. კინტოს გოდება და სხვა საოხუნჯო ლექსები. თბ., 1904.

6627. განჯის-კარელი ა. კინტოს გოდება და სხვა საოხუნჯო ლექსები. თბ., 1907.

თავფურცელზე: „გვ. 11. „საცოლე ვაჟი“. იქვე სათაურს ქვემოთ: „მეორე გამოცემა“.

გვ. 3. ლექსის „კინტოს გოდება“ სათაურთან მიწერილია: „დაიბეჭდა „ივერია“, 1904 წ., № 143“.

გვ. 11. ლექსის „საცოლე ვაჟი“ სათაურთან მიწერილია: „დაიბეჭდა „ივერია“, 1904 წ., № 167“.

გვ. 15. ლექსის „ეს რა ქრთამია?“ ბოლოს მიწერილია: „ივერია“, 1904 წ., № 771.“

6628–6632. განჯის-კარელი ა. მდიდარი ქურდები ანუ ეშიას მოცილენი. [თბ., 1916].

თავფურცელზე: „P. S. მილოვის და ადელხანოვის დაპატიმრების გამოა ეს ლექსი დაწერილი... ეშია იყო დალაქი, რომელიც სიმშილის გამო ხშირად იაფფასიან ქურდობას ეწეოდა. – ი. გრ. 1926. 3 მაისი.“

6633. განჯის-კარელი ა. ნეტარების ჟამმა დაჰკრა და სხვა რამდენიმე ლექსი. თბ., 1908.

6634. განჯის-კარელი ა. რამ გააძვირა ხორცი და პური? [ლექსები]. თბ., 1912.

6635–6636. განჯის-კარელი ა. სამეჯლისო გასართობი და აქ მამხედე და სხვა სასიმღერო ლექსები. თბ., 1904.

კანზე: „ქართული ბარიბახი“ პირველად გამოვიდა 1903 წელს; ეს მეორე გამოცემაა. პირველის გამომცემელი იყო ბ. ფილინოვი“.

6637–6638. განჯის-კარელი ა. სახსოვრად ასოთამწყობ მიხეილ მღებროვს და სხვა რამდენიმე ლექსები. [თბ.], 1908.

თავფურცელზე: „ი. გრ. მაღლა ღმერთი შეგეწიოს, ძირს ხელმწიფე, მისი ტახტი, გვ. 9“.

6639–6640. განჯის-კარელი ა. უბის წიგნი „დეკადენტი“ და სხვადასხვა ლექსები. [თბ.], 1904.

გვ. 7. სქოლიოში შენიშვნას: „იხილე „ივერია“ № 13“, აწერია: „1904 წ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „თბილისის ბ-ში არ არის. ი. გრ.“

6641. განჯის-კარელი ა. ჩემი სტვირი და სხვა გასართობი ლექსები. თბ., 1904.

6642. [განჯის-კარელი ა.] ხორველას ლექსი და სხვადასხვა ლექსები და სიმღერები ან. ხუდავერდოვისაგან. თბ., 1892.

ტექსტის დასაწყისში: „ხუდავერდოვის ლექსები (ხუდავერდოვი ანტონ განჯის-კარელის გვარია). ი. გრ.“

პირველ გვერდზე მიწერილია: „ბაზრული ლიტერატურა“.

6643. განჯის-კარელი ა. ჯიბგირი ვარ და სხვა რამდენიმე ლექსი. თბ., 1904.

თავფურცელზე წარწერა: „ვუძღვნი ი. პოლუმორდვინოვსა:

„ეს ჩემი მცირე შრომა,
ვით მომთხოვა აწმყო დრომა
მსურს მოგიძღვნა სახსოვრად
სურვილმა ეს მოინდომა.

თვით ავტორი.“

კანზე წერია: „ავტორის ხელი. პირველი გამოცემა“.

6644. განჯის-კარელი ა. ჯიბგირი ვარ და სხვა რამდენიმე ლექსი. გამოც. მე-2. თბ., 1905.

6645. გერმანია და თათრის დაღუპვა ვარშავასთან. სახუმარო თანამედროვე ლექსები. გამოც. მე-2. ქუთაისი, 1915.

გვ. 5. ხაზგასმულია მიძღვნაში: „(ინაშვილევს)“ და დასმული აქვს კითხვის ნიშანი.

6646. გივიშვილი დ. ამბავი ჯუმჯუმ ხელმწიფისა. (ლეგენდა) და სხვა ლექსები. ტფ., 1892.

6647–6648. გივიშვილი დ. ახალ სალდათებზედ (ჯარის კაცებზედ). ლექსი და სხვა სიმღერა. თბ., 1887.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. საჯაროს აქვს.“

6649. გივიშვილი დ. განსვენებული მეღქო გიორგის ძე ბაღდასაროვზედ. ტფ., 1883.

კანზე: „თბილისში არ არის. – ი. გრ.“

6650–6651. გივიშვილი დ. ბაზარი. თათრული სეირანის დასტანი, [ლექსები]. დამატებით მე-5 გამოც. ტფ., 1909.

კანზე: „ერთი-წვეთი სისხლი“, გვ. 8.“

წიგნში დევს გაზეთ „კოლექტივიზაციის“ 1934 წ. № 254, მინაწერით: „იხ. „თარფი“ გვ. 7. დ. გივიშვილის ლექსები როგორ გავიდა ხალხში. გაზეთს მე-3 გვერდზე ლექსს „კაცის თავგადასავალი“, მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი დ. გივიშვილისაა. ი. გრ.“

6652–6653. გივიშვილი დ. ბაზარი. თათრული სეირანის დასტანი. დამატებით მე-5 გამოც. თფ., 1911.

კანზე: „ერთი წვეთი, გვ. 8“.

თავფურცელზე ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „თბილისში არ არის! ი. გრ.“

6654. გივიშვილი დ. თარფი, გამოკრ. და შესწ. მისივე ლექსებიდამ: მგოსნიდამ, ბაზრიდამ, წალკოტიდამ და სხვ. ნაწ. 1. ტფ., 1900.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“

6655–6656. გივიშვილი დ. თარფი. გამოკრ. და შესწ. მისივე ლექსებიდან: მგოსნიდან, ბაზრიდან, წალკოტიდან და სხვ. ნაწ. 1. გამოც. მე-2. ტფ., 1902.

თავფურცელზე: „ეს ჩემია. ი. გრ.“ იქვე წერია: „გვ. 7, 68“.

კანზე მინაწერი: „(?) ჩაკერებული „ერთი წვეთი“ (აქ სრულია) გვ. 8. ი. გრ.“

გვ. 7. ლექსის სათაური „მიბადვა. თათრულს სეირანის დასტანს“ მოხაზულია და მიწერილია: „კაცის თავგადასავალი“. იქვე გაზეთიდან ამონაჭერი ლექსი „კაცის თავგადასავალი“. ჩაწერა ცხინვალის რაიონში დავით გაჩეჩილაძემ. ნათქვამი სოფ. ოსიაურში სანდრო ჩერქეზიშვილისა, მიწერილია: „კოლექტივიზაცია“, 1934, № 254. ჩაწერილია უხეიროდ. ი. გრ“. იხ. აგრეთვე Сн. мат. учебн. округа 1882, ტ. III. გვ. 100“.

გვ. 9. სტროფი „რაკი ჩავდეგ აწვე მერვე წელშია „დედა-ენის“ წიგნი მომცეს ხელშია. მოხაზულია და მიწერილი: „გააქართულა დ. გივიშვილმა. ი. გრ.“

გვ. 10. სტრიქონში „გვერდს მომიდგა, დამიმშვენა მხარი მე“ ხაზგასმულია: „გვერდს მომიდგა“, ჩასწორებულია: „მეუღლემაც.“

გვ. 11. დასაწყისში ჩამატებულია ერთი სტროფი:

„ოჯახური ცხოვრება კი მომწონდა,
შვილებისა ძრიელ სურვილი მქონდა,
გული ჩემი მხოლოდ იმათთვის ღონდა
მუდამ ვიყავ იმათთვის მომცდარი მე.“

გვ. 30. ლექსის „მეფე ირაკლის და ყენის ჭიდაობა“ სქოლიოში მითითებულია: „დროება“, 1878, № 178“ და მიწერილია: „აქედან გაულექსია.“

6657–6658. გივიშვილი დ. თუთიყუში გამოკრ. და შესწ. მისივე ლექსებიდან. ნაწ. მე-2. ტფ., 1902.

კანზე: „ცული“, გვ. 75.“

6659–6661. გივიშვილი დ. ლექსები. [რედ. და ბოლოსიტყვ. ი. გრიშაშვილისა]. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „სახალხო პოეტს – ი. გრიშაშვილს! ნ. გივიშვილისაგან, 1960 წ. 6 იანვარი.“

6662–6663. გივიშვილი დ. ლექსი ბრძოლის ველზედ გარდაცვალებულ თ. ილიკო ზაალის-ძე ჩოლოყაშვილზე. ტფ., 1877.

წიგნი შეკერილი და კანგადაკრულია ი. გრიშაშვილის მიერ.

გვ. 1. ტექსტის წინ წარწერა: „ჩემს სოსოს ძღვნად და სახსოვრად. 3 IV 1938 წ.“ ხელმოწერა გაურკვეველია.

6664. გივიშვილი დ. ლექსი განსვენებულ იაკობ აბრაგუნეზედ. თბ., 1885.

კანზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას კოტე ჯავრიშვილი. 24. 01. 45.“ იქვე: „ეს წიგნი თბილისში მხოლოდ საჯაროშია. ი. გრ.“

6665. გივიშვილი დ. მამის ხელით გაყიდული შვილი ანუ გულთმისანი ჭაბუკი. (მველთაგან მველი ზღაპარი). თბ., 1912.

წიგნი შეკეთებულია ი. გრ. ხელით.

6666–6667. გივიშვილი დ. მგოსანი. სიმღერები. რძალ-დედამთილის ვითარება. ვარდბულბულიანი და სხვა ლექსები. (რიჟაოლიანის). გამოც. 1-ლი. ტფ., 1875.

თავფურცელზე: „არ. გაბუნასაგან. 1937, 24/III ი. გრ.“

6668. გივიშვილი დ. მგოსანი. სიმღერები. რძალ-დედამთილის ვითარება. ვარდ-ბულბულიანი. ქალების მოდნა და სხვა ლექსები. თბზ. (რიჟაოლიანისა). მე-2 გამოც. დამატებით. ტფ., 1876.

6669. გივიშვილი დ. მგოსანი. სიმღერები. რძალ-დედამთილის ვითარება. ვარდ-ბულბულიანი. ქალების მოდნა და სხვა ლექსები. მე-4 გამოც. დამატებით. ტფ., 1886.

თავფურცელზე: „ბოშა–98. ი. გრ.“

გვ. 98. სტრიქონში: „ვაზისათვის ის ნარი ვერ გახდები“ შესწორებულია სიტყვა „ნარი“. გადახაზულია „ნ“ და მიწერილია: „ს“. ი. გრ.“

გვ. 99. ლექსში „თეჯლისი (მაჯამა)“ ბოლო სტრიქონში ხაზგასმულია: „თარჯიმანში“, მიწერილია: „სამაგიეროდ. ი. გრ.“

6670. გივიშვილი დ. მგოსანი. სიმღერები. რძალდედამთილის ვითარება. ვარდ-ბულბულიანი. ქალების მოდნა და სხვა ლექსები. გამოც. მე-5. ტფ., 1895.

კანზე: „კარგი ლექსი, 73.“

6671. გივიშვილი დ. მიზან-ხანის ჩივილი და სხვა საკითხავი ლექსები. თბ., 1887.

6672. გივიშვილი დ. მილიონერი მირზახანის სიზმარი და იმისი ანდერძი. (სომხ. გადმოკეთ.). თფ., 1880.

6673. გივიშვილი დ. რა დღეში ვართ? სხვადასხვა სასიმღერო ლექსები. თფ., 1884.

6674. გივიშვილი დ. რა მიზეზით არის ნათქვამია: „შენი გულისთვის შემწვარ „ქათამს“ შევჭამო. „გამოცანა“ – ღმერთი რით იმოსება რასა სჭამს ან რითი საქმობს? სული და ხორცის ბაასი, ვარდ ბულბულიანი და სხვა. თბ., 1913.

6675–6676. გივიშვილი დ. როგორ შეიზარდა ხელმწიფის შვილი ლომთან. ზღაპრული მოთხრობა რუს. ნათარგ. და გალექსილი. თფ., 1912.

წიგნი შეკეთებულია ი. გრ. მიერ.

წიგნის ბოლოს დაბეჭდილია: „(გაგრძელება იქნება),“ მინაწერი: „აღარ გამოსულა!“

6677. გივიშვილი დ. სამი ჟულიკი (ოინზაზი). II. ტყუილის ეჭვით ქმარი ახრჩობს ცოლს. III. სადაც წვრილია იქა სწყდება. IV. იგავები და სხვა გამოცანები. თფ., 1914.

კანზე: „არ ვარგა! პირველი გამოსვლის ხანა სჯობია გივიშვილისა.“

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ვიხილე ვარდი გარშოკში მდგარი“, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 23. გადახაზულია: „გაჯვარდ სივრცელი“ და მიწერილია: „ლაჟვარდ სივრცეში“.

6678. გივიშვილი დ. სანთური. სასიმღერო და საკითხავი ლექსები. თფ., 1912.

6679. გივიშვილი დ. სიღნაღში მცხოვრებელის სტეფანე ივანეს-ძის ღონიევის ცხოვრება და გარდაცვალება. ლექსათ თქმული. თბ., 1889.

ყუასთან: „ბაზრული ლიტერატურა“.

6680. გივიშვილი დ. ფერი-ფერსა მადლი ღმერთსა. (რძალ-დედამთილის ჩხუბი). საროსკიპო სახლი. მუნჯი მსახური მონოზნებისა. საკითხავი და სასიმღერო ლექსები. ანდაზები და გამოცანები. თფ., 1911.

წიგნში ჩადებულია ქალადის ფურცელი დ. გივიშვილის ლექსით გადაწერილი ი. გრ. მიერ:

„დ. გივიშვილის ლექსი. ვუძღვნი განსვენებულ ნატალია ფორაქოვისას:

„ყველას გაშორით ეს მოსავალი,
რაც მე გადამხდა გარდასავალი.
სმოვარი გვერდით მედგა მხურვალი,
კალთაში მესო ყმაწვილი ქალი.
ამ დროს კრაოტმა იწყო ჭრიალი
და უცებ ჩატყდა ჩემი მუხთალი,
ზედ გადაგვესხა მდუღარე წყალი.
გულზე მიკრული რვა თვის ყმაწვილი
ისე ჩაფუფქა მის ძვალი, რბილი.
როგორც რომ დასძრას ყინვამ ყვავილი.
პირში გაუშრა მას ძუძუ ტკბილი
მეორე დღესვე იქმნა დამქრალი და სხვ.

(იხ. ხელთ. გელოვანისა. ნატაშ. ჭიაურელმა მაჩვენა. გვ. 90)“.

6681. გივიშვილი დ. ფერი-ფერსა მადლი ღმერთსა. რძალ-დედამთილის ჩხუბი, საროსკიპო სახლი, მუნჯი მსახური მონოზნებისა, საკითხავი და სასიმღერო ლექსები. ანდაზები და გამოცანები. მე-2 გამოც., თფ., 1912.

კანზე სურათი მამაკაცი მუსიკალური საკრავით ხელში. სურათთან მიწერილია: „ჭიპრია“.

6682. გივიშვილი დ. ფერი-ფერსა მადლი ღმერთსა რძალ-დედამთილის ჩხუბი დამატებით, საროსკიპო სახლი, მუნჯი მსახური მონოზნებისა, საკითხავი და სასიმღერო ლექსები, ანდაზები და გამოცანები. მე-3 გამოც. [თბ.], 1912.

6683. გივიშვილი დ. ქალაქის ახალი ბოინი (საკლავის ახალი საყასბო). ეშმაკი და ფულის მონა და სხვა ლექსები. თბ., 1914.

კანზე: „კრილოვიდან, გვ. 11.“

6684. გივიშვილი დ. ქნარი. მეფე ირაკლის და ყეენის ჭიდაობა და სხვა ლექსები. თბ., 1890.

კანზე: „ვანო შვაქრიშვილს ავტორისაგან“.

გვ. 21-დან გვ. 29-მდე ლექსები გადაბეჭდილია საბეჭდ მანქანაზე და ჩაკერებულია ი. გრ. ხელით.

6685. გივიშვილი დ. ქოროლი. კარი მე-2. თათრულიდამ. მე-2 გამოც. შედგ. ლექსად. თბ., 1911.

6686–6687. გივიშვილი დ. ქოროლი. კარი მე-3. თათრულიდამ გადმოცემული სიტყვიერათ აშული ზულალასაგან და ჯამალასაგან. ნათარგმნი და გალექსილი დ. გივიშვილისაგან. თფ., 1911.

თავფურცელზე: „მათ კეთილშობილებას ნიკალაი ისაის მე დერძიბაშოვს ავტორისაგან“. მიწერილია: „ბაზარში ვიყიდე არც კი გაუჭრიათ! ი. გრ. 1927. 4/IX“.

6688–6689. გივიშვილი დ. ქოროლი. კარი მე-4. დემურჩოლისაგან ფაშის ქალის მოტაცება. თათრულიდამ გადმოცემული სიტყვიერათ. აშული ჯამალასაგან. ნათარგმნი და გალექსილი დ. გივიშვილისაგან. თბ., 1912.

წიგნში დევს 5 ფურცელი მანქანაზე ნაბეჭდი გივიშვილის ლექსი: „კაცის თავგადასავალი.“

6690. გივიშვილი დ. ქოსას ხარი. ქალო გამახარე. ხერხია ქალი. გალექსილი და შედგ. დ. გივიშვილისაგან. თფ., 1912.

6691–6693. გივიშვილი დ. ყაჩალი ქოროღლი. [თათრულიდამ]. მე-2 გამოც. ნაამბობი აშული იაკობ სტეფანოვისაგან. ქართ. გალექსილი და შესწ. დ. გივიშვილისაგან. კარი პირველი. თბ., 1909.

კანზე: „არ არის პალატ“.

წიგნში დევს დ. გივიშვილის ლექსი „ვუძღვნი გ. სკანდაროვს“ ი. გრ. ხელით გადაწერილი:

„ვუძღვნი სკანდაროვს.

მოდით და მიულოცეთ, ნახეთ სკანდაროვია,
ოცდახუთი წლის შრომით რა შნო მოუპოვია.

ძველი მწყერები წასვლია, ახლები მოუგროვია.

ძველებზედა გამწყრალა ყველა დაუთხოვია,

მაგრამ სამაგიერო კარგები უშოვია.

არ გეგონოთ ჰკვებავდეს ფეტვითა, ნაკმაზითა

ანუ სადმე დაჰყავდეს უჯრითა, ყაფაზითა,

თავის გოგრით ატარებს ალერსითა ნაზითა,

ძლივს იმაგრებს გოგრაში მუხრუჭითა, გაზითა

ემინიან არ დაფრთხნენ, ქირაც ვერ უთხოვია.

ამბობენ, რომ საჭმელად უყრის თავის ტვინსაო,

და იმითი აჩვენებს დიდყურებსა ლხინსაო,

აწუხებენ ძალიან, მათზე იკლამს ჟინსაო,

ელოდება იმათგან საჩუქარსა, ჩინსაო

ადრევე მიუღია წიგნის სტრაზავოია.

უნდა ნახოთ, როდესაც გახურდება სმაშია,

რას სჩადიან მწყერები იმის [ფუყე თავშია],

ჰამადანის დიდყურა ვერ აჯობებს ხმაშია.

არ გეგონოთ ვტყუოდე მათი ტოლუმბაშია,

ღმერთმა ნუ ქნას არ გახდეს მათი მოსაგლოვია.

სკანდაროვ შენც არ მოგწონს სხვისა საქციელია,

სხვის ჩალას რას უყურებ, ნახო შენი ძელია,

ღამბაროღლის ეშხითა გაგითქვამს სახელია,

დაღრიალებ კარდაკარ ვითარცა სულელია,

თავზედ ხალხსა იგროვებ როგორც ღამბაროვია.

ჰამადანის დიდყურებს თავი მოუყრიათო,

არჩევანი ჰქონიათ, ბევრიც უფიქრიათო

ეგ შენი ხმა და ქება რაკი შეუტყვიათო

თავიანთზე მთავრობა შენთვის მოუციათო.

ისწრაფე, ჩქარა წადი, კარგი მოსაძოვია.

ამ დღეებშიც მაგია მათგან საჩუქარია,

ყელზე ჩამოსაკიდი ეყვნები და ზარია,

მისთვის ყველგან თავს იქებ, დიდი საკვებარია,

დიდ ამბით წაბრძნდები თუ რომ კარგი დარია,

ესეც კარგად იცოდე კარგ სახელს იშოვია.

არ მეგონა აქამდის, რა სწავლული ყოფილხარ,
მათი სასუნებელი თაიგული ყოფილხარ,
მომღერალი, მოლხინე მათ ბულბული ყოფილხარ,
რაც რომ უწინ დაგცინე გთხოვ, რომ მომიტოვია.
ნეტავ ვის ემუქრები, ვისზედ იწყოვ ღრენასა,
ცეცხლი გახდე გავაქრობ, დაგიყრუებ სმენასა,
შენ თუ გზიან, მიირთვი [არ] დაგიწყობ წყენასა,
უკბილოს მოგიხდება, ამოუსვამ ენასა,
მე კი არა მცალიან, მეფურნეს გიშოვია.
ხმა არ დასძრა გეყოფა მაგდენი სულელობა
უთავბოლო ლაქლაქი, [აი შენი]* ხელობა,
სხვის ნაწერით კვებულობ, ვითომ შენი მწერლობა,
თუ კაცი ხარ შეგრცხვება გამოგაჩნდა მელობა,
გირჩევნია მწერლობას ადრევე დაეთხოვია.
თუმცა შენ კი აპირებ დაანებო თავია,
ხოლო უნდა ყვავებმა შეიმოსონ შავია,
დიდყურებმაც ერთობლივ უნდა იწყონ ვაია,
იმათ არ ეამებათ ეგეთი ამბავია
თუ კი მართლა მწერლობას ხელი მიატოვია.
და თუ მართლა აპირობ დადგე კეთილ გზაზედა,
მეც ამ ლექსს შემოგწირამ. მუხამბაზის ხმაზედა,
ორი ღამე უძილოდ მოვცდი მე ამაზედა,
უნდა მითხრა მადლობა ამდენა შრომაზედა,
ცოტაზე გივიშვილსა ბოდიში მითხოვია“.

დ. გივიშვილი.

სქოლიოში „* გაგიხდია ხელობა.“

6694–6695. გივიშვილი დ. ყაჩაღი ქოროლი. თათრულიდამ. მე-3 გამოც. ნაამბობი აშური სტეფანოვისაგან. ქართ. გალექსილი და შესწ. გივიშვილისაგან. კარი პირველი. თბ., 1913.

კანზე: „სრულია“

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1918. 20/III. მეორე გამოცემა იყო 1909 წ.“

6696. გივიშვილი დ. შესხმა განსვენებულის ალექსანდრე ივანის-მე მანთაშევისა. თფ., 1911.

6697. გივიშვილი დ. შესხმა გრაფი მიხეილ ტარიელის-ძის ლორის-მელიქოვისაგან. ტფ., 1889.

6698–6699. გივიშვილი დ. ჩვენო თფილის ქალაქო და სხვა ლექსები. თბ., 1910.

თავფურცელზე და გვ. 32 ბეჭედი: „პ. გუგუშვილი.“

მეორე ცალის გვ. 6. ლექსი „ფანტაზია“ მოხაზულია და მიწერილია: „ეს ჩემი ლექსის მიბაძვაა. იხ. „ზურნა“ 1908 წ. ი. გრ“.

6700. გივიშვილი დ. ცხოვრება და გარდაცვალება იოსებ კირილის ძის სიმონოვის. ტფ., 1888.

კანზე: „თბილისში არ არის!“

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ვინძი“, მიწერილია: „ვინძლო(?)“.

6701–6702. გივიშვილი დ. წალკოტი. [ლექსები]. თბ., 1887.

თავფურცელზე: „აქ არის დვანადის ლექსებიც. ი. გრ.“

გვ. 27. გიორგი დვანაძის ლექსის „ნინო გელოვანის ასულს ჩარკვიანისას,“ შესახებ სქოლიოში წერია: „იხ. დვანაძის ხელთნაწერების კატალოგი. გვ. 105.“

იქვე დევს ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „დ. გივიშვილის „წალკოტში“ ლექსია „საბრალო ნინა“. ეს ნინა იყო გვარად გელოვანი, მან მოჰკლა თავისი ქმარი გოგი ჩარკვიანი, ამისთვის მისჯილი ჰქონდა ათი წლით დაპატიმრება. იჯდა მეტეხის ციხეში. ლამაზი ქალი იყო, სასჯელის მოხდის შემდეგ მონოზნად აღიკვეთა“.

6703. გივიშვილი დ. ხალხური ზღაპრები, შეკრებილი და გალექსილი გივიშვილისაგან. თბ., 1894.

კანზე: „ეს პირველი გამოცემაა. მეორე გამოცემა იყო შევსებული და წიგნს ერქვა: „თუთიყუში.“ ი. გრ.“

წიგნს არა აქვს კანი. ფურცლები შეკრულია თეთრი ძაფით.

6704. გომელი. ლექსი „აბრაგუნესი“. თბ., 1885.

კანზე: „ბაზრული ლიტერატურა. ი. გრ.“ იქვე: „მოკლა აბრაგუნე არღანჩიკმა. იხ. ჩემი „ბოჰემა“ – ი. გრ.“

6705. გორგაზოვი დ. ლუსნიაკ პაიწარ გიმერ და სხვადასხვა ერქები. თქმული ღებარი მარტიშკა გორგაზოვისაგან. თბ., 1890.

6706–6707. გომიაშვილი ი. გიტარაზედ და ფანდურზედ დასამღერებელი ლექსები. თბ., 1914.

წიგნში დევს ძველი რვეულის ფურცელი, რომელზედაც დაწერილია ლექსი: „პატარა თამრო!“ ლექსის ბოლოს უცნობის ხელით: „ლექსი დაწერილია იოსებ გომიაშვილის მიერ 1905 წელში“. იქვე ი. გრ. ხელით: „ხელი სხვისია“. ქალაქის 2 ნაჭერი, რომლებზედაც დაწერილია ოთხი ლექსი. ლექსების ბოლოს ხელმოწერილია: „იოსებ გომიაშვილი“, მიწერილია: „ეს ავტოგრაფია – ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „თბილისში არ იშოვება. ი. გრ.“

6708–6709. გრიგორიანცი, გ. ვერელი ვარინკას ქება. ტფ., 1910.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1917. 28/X.“

წიგნი კანში ჩასმულია ი. გრ. მიერ.

მეორე ცალის კაზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“

6710–6712. გრიშაშვილი ი. „ფანტაზია“. სხვადასხვა ახალი ლექსები და სიმღერები. თქმული ი. მამულაშვილისაგან. (გრიშაშვილი). წ. მე-2. [თბ.], 1907.

თავფურცელზე: „ჩემს არხივს – [ფირუზა ჩემი ზედმეტი სახელი] ი. გრ.“ იქვე: „ვუძღვნი ამ წიგნსა, დავით გულაზოვს“ – გვერდით მიწერილია: „მსახიობი, ჩემი უზნელი.“

გვ. 3. ლექსს „გმირი (სატუსალოში)“ მიწერილი აქვს: „ამას ლადო კეცხოველი ამბობს.“

გვ. 9. ლექსს „მუხამბაზი“. მიწერილი აქვს: „ეპიგრაფი [საიათნოვას ლექსიდან]“.

გვ. 11. ლექსს „ხალიანს – ქალს (ვუძღვნი (მანუას)“ მიწერილი აქვს: „სოლოლაკელი, დედიჩემის უზნელი“.

გვ. 15. ლექსის „საცოლე ვაჟის აზრი (ვუძღვნი მ. გ.)“ ზემოთ მიწერილია: „[მიზაძვა მიხ. გორდაძეს ლექსისა]“. ლექსის „დილით განთიადს ვიღვიძებ“... ბოლოს მიწერილია: „[მიზაძვა აკაკის].“

მეორე ცალის გვ. 6 გადაშლილია სიტყვა „იუდასებრ“, მიწერილია: „ქრისტესავით“.

გვ. 15. გადაშლილია ლექსი „საცოლე ვაჟის აზრი“, მიწერილია: „ჩემი არ არის.“

6713–6715. გრიშაშვილი ი. ზურნა. სხვადასხვა სახუმარო ლექსები, სიმღერები, მუხამბაზები და ორსულთა კასის პატრონების სიმღერა. თბ., 1908.

კანზე: „პირველი გამოცემა.“
 6716–6717. [გრიშაშვილი ი.]. ზურნა. სხვადასხვა სახუმარო ლექსები და სიმღერები და ორ-ანის სცენა: „რად მიყვარხარ?“ დამატებით შედგ. ი. მამულაშვილისა. გამოც. მე-2. თფ., 1910.

კანზე: „მეორე გამოც.“
 6718–6719. დათებოვი ს. ძმა ძმის მკვლეელი და სტეპკო დათებოვის ანდერძი და ძმის სიმღერა. თფ., 1914.

6720. დეკანოზოვი გ. ზ. გაზაფხული. საამდროვო ლექსები. თფ., 1908.

6721. დოლმაზაშვილი ი. ლექსთა კრება. თფ., 1896.

6722. ედიგაროვი ვ. ახჩი ზორომ და ახალი სხვადასხვა სიმღერები. ტფ., [1914].
 გვ. 4. ლექსის „მ – ორომის ხმაზე“ ბოლოს წერია: „ლენინაკანელი უსინათლო მეჭიანურე ხათრი არშაკას ნათქვამი.“

6723. ერზრუმის ლექსები და ენვერ ფაშას ამბავი. თბ., 1916.

6724. ესაღოვი ვ. არშიყი. ქართული ლექსები. სხვადასხვა სალხინო დროების გასატარებელი და ჰაირიკას სიმღერა. თბ., 1894.

კანზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“
 წიგნის ბოლოს მიწერილია: „ესაღაშვილი ვანო“. იქვე: „წარწერა ავტორისაა. ი. გრ.“

6725–6727. ესაღოვი ვ. ახალი თათრული შიქსტები და ქართული სიმღერები სხვადასხვა დროების გასატარებელი. დამატებით მე-2 გამოც. ტფ., 1904.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის.“
 წიგნში ჩადებულია ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „გამოცემა ო. ბ.–იანისა. არშინ მალ-ალან. სურათებიანი გამოცემა. ნათარგმნი სომხურიდან ს. ვარდითერასი. [სონა თარხანოვი – მსახიობი. ი. გრ.]. თბილისი. სტამბა „ეპოხა“, მუზეინის ქ. № 8. 1916 წ. ფასი 20 კ.“

6728–6729. ვახტანგოვი რ. არზრუმის ალება და დაწვრილებით დაჭრილი ჯარის კაცის ნაამბობი. თფ., 1916.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“

6730–6731. ვეზირიშვილი გ. ლევან დავითის-ძე ძამაშვილი. [ლექსი]. თბ., 1908.

კანზე სათაურთან: „ბეგლარასი. ი. გრ.“
 ლექსის ბოლოს ხაზგასმულია ავტორის გვარი და წერია: „გრ. ვეზირიშვილი პარიკმახერი იყო და ბეგლარას სთხოვა დამიწერო. ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. – ლექსები დაწერილია ბეგლარას მიერ.“
 გვ. 8. ტექსტის ბოლოს: „ეს ლექსი ბ. ახოსპირელისაა. ი. გრ.“

6732. თათიკელაშვილი დ. ე. სირაჯი ალასი და გლეხის შვილი მიხასი. ლექსი მიხასი და ალასი და სხვადასხვა მუხამბაზი. გაგონილი აშულისაგან. [თბ. წ. ა.].
 თავფურცელზე: „იშვიათია – ი. გრ.“
 გვ. 16. ტექსტის ბოლოს:
 „მაღლა ღმერთი შეგეწიოს
 ძირს ხელმწიფე, მისი ტახტი“.
 (ან. განჯისკარელი).

გვ. გვ. 6, 7 ლექსებს: „აშული“ და „მუხამბაზი“ მიწერილი აქვს: „ჰაზირას მიბამვა“.
 6733–6734. თამაღის ლოცვა, კინტოური ქეიფი და მზითვის სია. თფ., 1917.

კანზე: „მზითვეი, გვ. 10; ვანები, 14.“
 გვ. 7. სათაურის „რა მასმევს ღვინოს“ – გვერდზე მიწერილია „ტერაბელა.“

6735. იალუფოვი ბ. იმედი და სხვა რჩეული ლექსები. წ. 1. თელავი, 1912.

6736. იეთიმ გურჯი. რჩეული ლექსები. [თბ., 1928].
 კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928. 12. XI.“
 კანზე: „გამარჯობა, გვ. 30.“
 გვ. 19. უსათაურო ლექსთან „სიყვარულო ვინ რა იცის რა ხარო“ მიწერილია: „შამში მელქო“.
- გვ. 20. უსათაურო ლექსის „ჩემს სიმღერას ვინ გაიგებს“ ბოლო სტრიქონები მოხაზულია და მიწერილია: „ფერშანგოვანი“.
- გვ. 23–24. უსათაურო ლექსის „მწყემსსა დედა აღვიძებდა“ არშიაზე მიწერილია: „თუმანია. სირუნ გიგუასია.“ იმავე ლექსში სტრიქონები მოხაზულია და მიწერილია: „აქ რეფრენი“.
- გვ. 24. ლექსის „ყველას“ სათაურთან მიწერილია: „ეს ლექსი ეკიდა იეთიმას ოთახის შესავალში. ი. გრ.“
- გვ. 26–27. ლექსში „ყველას დაკვრას ყურს არ უგდებ“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „ყველას თითო რამე უყვარს“, მიწერილია: „ყველას რაიმე აქვს სახსოვარი.“ (გ. ტაბიძეს) აქედან აუღია.
- გვ. 30–31. ლექსი „გამარჯობა, ჩემო ტფილის ქალაქო“ აღნიშნულია, არშიაზე მიწერილია: „ეს ლექსი იხ. ჩემი რედაქციით. ჩემს „ბოჰემაში.“ ი. გრ.“ სტრიქონთან: „სისხლ დამშრალი საჩივლელად მოვედი“ მიწერილია: „აკლია“.
- 6737–6742. იეთიმ-გურჯი. რჩეული ლექსები. თბ., 1955.
 კანზე: „ჩემს ბიბლ-ს ი. გრ.“
 თავფურცელზე ავტორის ფსევდონიმთან წერია: „არუთინ გრიგოლის-ძე ალაჯანოვი. დედას – სარა. დას-ანნა“.
- გვ. 27. ლექსს „ბრუნავს ქვეყანა“ მიწერილი აქვს: „გარუნა ამბობს: ეს ლექსი ცაფცას ზანგს ეკუთვნისო. ი. გრ.“
- 6743–6744. იეთიმ-გურჯი. რჩეული ლექსები. თბ., 1960.
 ფორზაცზე: „ჩემი ახლო მეგობრის პოეტ იეთიმ გურჯის ამ ლექსთ კრებულს, შედგენილს ჩემს მიერ, ვუძღვნი სახსოვრად იეთიმ-გურჯის მეგობარს, პოეტ ი. გრიშაშვილს ნიშნად პატივისცემისა. ალექსი ბარნოვი. 23-II-1961 წ. ქ. თბილისი“.
- თავფურცლის მეორე გვერდზე დაკრულია ფოტოსურათი: ალექსი ბარნოვი და იოსებ გრიშაშვილი.
- მეორე ცალის თავფურცელზე: „[პოეზიის სიამაყეს, ბატონ სოსოს სიყვარულით. გრ. ჩიქოვანი. 22, II, 61, წ.“
6745. იეთიმ გურჯი. ანაბაჯის ლექსი. [თბ.], წ. ა. – ტექსტის ბოლოს: იეთიმ დაბლისშვილი.
- კანი გაკეთებულია ი. გრ. მიერ.
6746. [იეთიმ-გურჯი] ახალი მგოსანი და სიმღერები. თბ., 1911.
 კანზე: „იშვიათია“.
- გვ. 3. არშიაზე მინაწერი: „იეთიმ გურჯი დაბლიშვილი“. იქვე: „ეს იეთიმას ხელია. – ი. გრ“.
- 6747–6748. [იეთიმ გურჯი] გმირი ანაბაჯის ლექსი. შაირწყობილი იეთიმ დაბლიშვილისა. თბ., 1911.
 კანზე: „არ არის „ქართულ წიგნში“. ი. გრ.“
6749. [იეთიმ გურჯი]. გმირი ანაბაჯის ლექსი. შაირწყობილი იეთიმ დაბლიშვილისა. თბ., 1912.
 თავფურცელზე ხაზგასმულია: „შაირწყობილი“ და მიწერილია: „გალექსილი არსენასავით.“ სათაურთან წერია: „წყნეთელი მაიას ვარიანტი. ი. გრ.“

6750. [იეთიმ გურჯი]. გმირი ანაბაჯის ლექსი. თბ., 1917.
6751. [იეთიმ გურჯი]. დაბლისშვილი ი. გმირი ანაბაჯის ლექსი. თბ., 1921.
- 6752–6753. [იეთიმ გურჯი]. გმირი ანა ქალის [ბაჯის] ლექსი. სრული. შაირწყობილი იეთიმ დაბლისშვილისა. ტფ., 1927.
- კანზე: „ი. გრ. 1927. 21/III. დაიბეჭდა ჩემის რედაქციით.“
- 6754–6756. [იეთიმ გურჯი]. დაბლისშვილი ი. გმირი ანაბაჯის – ლექსი. ქუთაისი, 1927.
- 6757–6758. [იეთიმ გურჯი]. დაბლისშვილი ი. იეთიმას ახალი ლექსები. თბ., 1913.
- კანზე: „ი. გრ. იშვიათია!“
- გვ. 5. ლექსთან „სალამი“ წერია: „იხ. „ბოჰემა“. ეს ლექსი იქ ჩემის რედაქციით. ი. გრ“.
- გვ. 7. ლექსში „ვმღერივარ“ მოხაზულია სტრიქონები:
 „მამინაცვალმან გამტანჯა
 რადგან მე მისი გერი ვარ“.
- არშიაზე წერია: „თათარი ჰყავდა მამინაც“.
- ლექსებში: „დალალ კონო“, „რამ მაძულა თავი“ გასწორებულია კორექტურული შეცდომები.
- მეორე ცალის კანზე მინაწერი: „შეიძლება“. ქვეშ წერია: „ცენზორ ივ. პოლუმორდვინოვის ხელია. ი. გრ“.
6759. ივანოვი ი. გ. „ჩატეხილი ხიდი“. ვანქის ფიცრის ხიდი. ლექსი მე-2 გამოც. დამატებით. თბ., 1892.
- კანზე: „წიგნი იოსებ მამულაშვილი, ჩემი პირვ. ბიბლ.“
- ხაზგასმულია ავტორის გვარი და მიწერილია: „ივანიძე“.
6760. კრებული საამდროვო სასიმღერო ომის ლექსებისა. შვედრ. და გამოც. გ. შიხიანის მიერ. გამოც. მე-2. თბ., 1916.
- გვ. 5. ლექსთან „გათენდა დილა“ მიწერილია: „ა. ჯორჯ“.
- გვ. 9. ლექსის „აფრიკიდამ საფრანგეთში“ ბოლოს მიწერილია: „ეს სხვისი თარგმანია. ი. გრ“.
6761. [კრიხელი]. უსამართლოთ მოკლული იოსებ დედიაშვილის მწარე ამბავი. [ლექსად]. თფ., 1914.
- თავფურცელზე: „[კრიხელი]. ებრაელი. არ არის თბილისში. ი. გრ“.
- 6762–6763. ლაზარევი დ. ახალი ლექსი წუთისოფლის სამღურავი და სალხინო შემაქცევარი სიმღერები. ტფ., 1891.
- ხელნაკეთ კანზე წერია: „ლექსები დავით ლაზარევის და სარქის ყაზაროვისა. – „ხოილია სარქისა“, ჩვენ-უბნელი, ჩემი მეზობელი. ი. გრ“.
- გვ. 3. ლექსის სათაურთან წერია: „ს. ყაზაროვის ლექსები. ჩვენ უბნელია. ი. გრ“.
- 6764–6766. ლაზარევი დ. ოდეს მღელვარ ზღვასა ზედა ანუ ერბ ალეკოწ-წოვი ვრა. (სომხ. სიტყვით). ტფ., 1893.
- კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ“.
- კანის მე-2 გვერდზე წარწერა: „ეს წიგნი „სოსოს თაროს“ (თავის ადგილზე). გრ. ლალიაშვილისაგან. 15/VIII-44“.
- მეორე ცალის კანზე: „დუბ. შევადარე! ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ“.
6767. ლელაშვილი მ. ახალ-მოდის „კანონით“ დაიკეტა დუქნები! (კომიკური სცენები). ტფ., 1912.
6768. ლელაშვილი მ. მსხვერპლი ჭიდაობისა. პოემა. თბ., 1911.

6769. ლელაშვილი მ. ტყვიით მოკლული ტარიელ ფ-მე გოცირიძეზე. ლექსი. თბ., 1892.

კანზე: „ეს წიგნი არ არის თბილისში – ი. გრ. სხვა წიგნებში გავუცვალე 1943, 19/IV. ი. გრ“.

6770. ლელაშვილი მ. ქალაქის სცენები: 1. კარაპეტა და გიგო (სომეხი და ქართველი). 2. აგენტი და მიკიტანი. თბ., 1912.

6771. ლექსათ თქმული ახალგაზრდა 22 წლის გარდაცვალებაზედ შორეულ აღმოსავლეთის მომვლელი ა. გრ. აკოპოვი. თფ., 1909.

წიგნი კანში ჩასმულია ი. გრ. მიერ.

6772. ლუსნიაკ გიშერ (მთვარიან ღამეს) და სალხინო შემაქცევარი სიმღერების კრება, ძველთა და ახალთა მწერლებისა. ტფ., 1890.

6773–6774. მატინიანცი გ. არ შექცივდეს „ბარაშკა“. ქართული, სომხური და თათრული ახალი ლექსები. ტფ., 1910.

თავფურცელზე: „ჩემი ბარაშკა გამოვიდა 1909 წელს. ამათ მომბაძეს – ი. გრ“.

კანზე ხაზგასმულია: „გევურქ მატინიანცი“ და მიწერილია: „ეზო-ეზო დადიოდა მოხეტიალე დამკვრელი. წინათ მემუშე იყო, მერე ბრმებს ატარებდა“. იქვე: „ჰაზირას ლექსი, გვ. 5“.

გვ. 5. ლექსს „სამაია“ მიწერილი აქვს: „ხალხურია?“ იქვე ლექსს „ვაქებ ჩემსა ტურფა ლ... ზასა“ მიწერილი აქვს: „ჰაზირა“.

გვ. 6. გადახაზულია 1 სტროფი და მიწერილია: „რად მამიძულე, შევასრულე ხომ შენი ნება. (ჩემი რედაქცია)“.

გვ. 9. ლექსის დასასრულს მოხაზულია „ბოლო. გევურქ მატინიანცი“, მიწერილია: „აშულ შერამასია“.

მეორე ცალის კანზე: „ეს წიგნაკი ჩემს შემდეგ გამოვიდა. – ი. გრ“.

6775–6776. მატინიანცი გ. ზამთრის ქუდი დაიხურე „ბარაშკა“-ჯან არ შექცივდეს. ქართული, სომხური და თათრული ახალი ლექსები. თბ., 1911.

კანზე ხაზგასმულია: „გევურქ მატინიანცისაგან“ და მიწერილია: „მოხეტიალე მემუშე, უანზანო მომღერალი“. ხაზგასმულია გამოცემის წელი; „1911“ და მიწერილია: „ჩემი გამოვიდა 1909 წელს. რამდენიმე გამოცემა“.

6777–6778. მაწანწრელი ა. ლექსები განსვენებულ აკაკიზე და სხვა ლექსები. თბ., 1915.

კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ“.

6779–6780. მაწანწრელი ა. რა ვქნა თუკი მოდა არი. საოხუნჯო ლექსები და ომის შესახებ. [თბ.], 1917.

კანზე ავტორის ფსევდონიმთან „გარდაიცვალა – ინვალიდი იყო“. იქვე, მოხაზულია გამომცემლის ფსევდონიმი: „ტარგაბ-ვოტუანრა“ და მიწერილია: „გამოცემული: ბაგრატ არნაუტოვისა“.

6781. მდივანოვი ს. სასარგებლო საუბარი, ძმური რჩევა. ტფ., 1900.

თავფურცელზე: „ახპატელოვზე, გვ. 42; თეატრი 18, 21, 28, 41, 51“.

6782–6783. [მდივანოვი ს.]. ბარძიმინი. სამნი დანი. მეფე ბარძიმ და ძე მისი მეფე მირონ. შედგ. და გამოც. ს. მ...გან. ტფ., 1891.

წიგნის ბოლოს სუფთა ფურცელზე: „ყუვი-ჩაიკა: „ყუვი თეთრი ნარნარად ზღვაზედ მოცურავს ცაზედ“ (ს. მდივანოვი, გვ. 13)“.

მეორე ცალის კანზე შემდგენლის ინიციალების ქვეშ მიწერილია: „ს. მდივანოვი“.

6784. [მდივანოვი ს.]. სიზმრის აღსნა. სხვადასხვა მეცნიერთაგან გამოცდილი. შედგ. და მეორედ გამოც. ს. მ...გან. ტფ., 1899.

კანზე: თბილისში არ არის!“
კანსა და გვ. 3. ბეჭედი: „Тифлисской публичной библиотеки“.
6785–6786. ნავთიკოვი ნ. ბაქოს ამბები. ლექსი. თფ., 1905.
თავფურცელზე ავტორის გვართან წერია: „ნინა პაპანა საამოვის ასული
სიღნაღელია“.
კანის ბოლო გვერდზე და ყუაზე წერია: „წიგნი. იოსებ გრიგორის-ძე
მამულაშვილი“.
6787. ნასრაძე ვ. ი. ახალი ხათაბალა ლექსად თქმული. მიცვალებულების
მოთხრობა და ჭიათურის ლექსი. სხვადასხვა სასიამოვნო ლექსები. (გამოც. მეორე).
თბ., 1903.
ხელნაკეთ კანზე წერია: „წიგნი იოსებ მამულაშვილისა. 1905 წ. ჩემი პირველი
ბიბლ-დან“.
6788–6789. ორთაჭალის თაიგული. სალხინო შემაქცევარი ლექსები და
სიმღერები. თბ., 1912 [კანზე: 1913].
კანზე: „ჰაზირა, გვ. 27“.
გვ. 3. ლექსს „ბაღჩადან გულლარ სიმღერა“ სათაურს ზემოთ მიწერილი აქვს:
„ჰაზირამ „შავი ზღვის ნაპირას“ აქედან გააკეთა“.
გვ. 5. ხაზგასმულია იმავე ლექსის სტრიქონები:
„ბაღჩადა გულლარ ოხურ ბულბულარ.
ბელა დეილარ თაზა იარუმ გალირ“.
და არშიაზე მიწერილია: „აშულ ზულალასიაო“.
გვ. 7. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „ჰამტარხანის სიმღერა“ და არშიაზე
მიწერილი: „თათრულიდან“.
გვ. 15–16 მოთავსებულ ლექსის „მერცხალი-წიწერნაკი“ ბოლოს დაბეჭდილს „ი.
ბაქრაძე“ მიწერილი აქვს „სომხ. თარგ“.
გვ. 22. ლექსის „თამადის ლოცვა“ ბოლოს ავტორის ინიციალებს „ტ. ა. ს“
მიწერილი აქვს „ტერ-აბელა სუქიასოვი, თელაველი მღვდელი“.
მეორე ცალის კანზე: „არ არის თბილისში“.
6790. პეპანოვი ს. ამხანაგი. დრამა. 4 მოქმ. თბ., 1912.
თავფურცელზე „ვუძღვნი ი. გრიშაშვილს (ძმასა და ამხანაგს) ავტორი“.
6791–6792. [პეპანოვი ს.] მეთევზიშვილი ს. ქალის ჩივილი. ლექსები და
სიმღერები. თბ., 1910.
შემდგენლის ფსევდონიმთან წერია: „(პეპან-ოღლანა)“ იქვე: „ბარამკაჯან არ
დამცხება“ (გვ. 4). ჩემი მიბაძვა. ი. გრ“.
მეორე ცალის კანზე წერია: „ივ. პოლუმორდვინოვისაგან“.
6793. პეტრუზა. დღევანდელი ამბები. სცენები ტფილისის ვაჭართა
ცხოვრებიდან. ტფ., 1915.
კანზე ხაზგასმულია ავტორის ფსევდონიმი: „პეტრუზა“, მიწერილია: „პეტრე
ახალკაცი“.
6794. სააკოვი ი. ქართული ანეკდოტები. თფ., 1908.
კანზე: „ი. გრ. ეს წიგნი მხოლოდ ლენინგრადშია“.
6795. საამოვი ა. ომის ფურცელი. თფ., 1915.
6796. საამოვი ს. ახალი სიმღერა გამოჩენილი ფალევანი გლდანელისა.
სასიამოვნო სასმენელი და მუხამბაზი. თბ., 1883.
კანზე: „ბაზრული ლიტერატურა. ი. გრ“.

6797. საამოვი ს. ახალი სიმღერა. გარდაცვალებული მატუშა მირაქოვს უძღვნი მუხამბაზ თავისივე მიჯნურის ტრფობაზე და სხვა დარიგება ზოგიერთი კაცის ვითარების დროებაზე. ჩემი თხოვნა ქცევაზე გლდანელის მუხამბაზი. თფ., 1883.

თავფურცელზე: „სოსო გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას მიეცეს და მიემატოს. კოტე ჯავრიშვილი. 24. 0.1. 45“.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ“. იქვე: ეგნატაშვილი, 22“.

6798–6799. საიათ-ნოვა ნ. დეიდის ქალის დალატობა. თბ., 1914.

კანზე: „არ არის „ქართ. წიგნში“. ი. გრ“.

6800. სალხინო თაიგული და სიმღერები. შეკრებ. და გამოც. მ. ანდრეას-ძე ზ-საგან. ტფ., 1903.

კანზე: „ვაი რა დაგვარგე.“ „სიზმრის ახსნა“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „ბაყლის შვილი“ და მიწერილია: „ბეჩარა“

გვ. 7. ხაზგასმულია „ზურალა“, გადახაზულია ასო „რ“ და მიწერილია „ლ“ იქვე: „აშული იყო“.

6801. სალხინო თაიგული და ლოთების სიმღერა. ყვირილა, 1911.

გვ. 27. ლექსის „მისთვის მოგვკვდი უწყალოდ და ცეცხლი მომეკიდა“...

დასაწყისში მიწერილია: „ეს სხვა ლექსია“.

6802. საწყალი ქმარი. სახუმარო ლექსები. ქუთაისი, 1915.

კანზე: „ი. გრ. თბ. არ არის!“

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „პ. გუგუშვილი“.

6803. სიზმარი ანუ სიმღერები და ლექსები. [კრებული]. შეკრებილი ახპატელოვისაგან. თბ., 1903.

წიგნი შეკეთებულია ი. გრ. ხელით.

კანსა და ყუაზე მიწერილია: „წიგნი იოსებ მამულაშვილისა – 1905 წ. (ჩემი ახალგაზრდობის ბიბ.)“. იქვე: „ი. გრ. – კურიოზი 48“.

6804–6805. სკანდარ-ნოვა გ. ალლავერდი! იახშიოლდი. სუფრაში სათქმელი სიმღერა და სხვა სალხინო ლექსები. (რუსული მატვიით სათქმელი). ტფ., 1912.

6806. სკანდარნოვა გ. ალლავერდი! იახშიოლდი! სუფრაში სათქმელი სიმღერა და სხვა სალხინო ლექსები. (რუსული მატვიით სათქმელი). ქუთაისი, 1914.

გვ. 13. ტექსტში მოხაზულია: „შიბრია შახბარათოვი“. არშიაზე მიწერილია: „შახბარათოვი ამ წიგნის გამომცემელი“.

6807. სკანდარ-ნოვა გ. ბულბულის ჩანგური ანუ ვარდბულბულიანი და სხვადასხვა სახალხო რჩეული ლექსები, სიმღერები და სატირები, მოდი გვრიტო გამახარე. თფ., 1912.

6808. სკანდარნოვა გ. ეხლანდელი მოდის ლექსი შანტეკლერისა. თბ., 1911.

6809. სკანდარ-ნოვა გ. კალიების და კაცი-კალიების ვითარება და კინტო საქულას სიმღერა. თბ., 1880.

წიგნში ჩადებულია: ერთ ფურცელზე in recto დაბეჭდილი: „სამწუხარო ამბავი ვაჭარი სიმონ ქავთარაძის მოკვლაზედ ვლადიკავკავში. თქმული [ლექსად] გიორგი სკანდარნოვისაგან. Тифლისი 1881“.

6810–6811. სკანდარ-ნოვა გ. კინტო საქულას შიქასტა და ბაიათები და აგრეთვე იმისი სიზმარი და ანდერძი. ტფ., 1908.

6812–6813. სკანდარნოვა გ. მეზურნე. სახალხო ახალი ლექსები, სიმღერები და სატირები. (ჩვენი ხალხის ცხოვრებიდგან). ტფ., 1895.

კანი და თავფურცელი დაზიანებულია.

თავფურცელზე: „ვუძღვნი ამ წიგნს სახსოვრად გულითადის სიყვარულით ჩემს საყვარელ ძმას სერგეი სკანდაროვს. გ. სკანდაროვი. 1895 წ. 6 აპრილს“.

კანზე: „დუბლ. აკლია. გ. სკანდაროვას ავტოგრაფით. ი. გრ“.

6814. სკანდაროვა გ. მეზურნე. სახალხო ახალი ლექსები. სიმღერები და სატირები. (ჩვენი ხალხის ცხოვრებიდგან). მე-2 გამოც. დამატებით. ტფ., 1906.

6815. სკანდაროვა გ. მომღერალი ქალი. სხვადასხვა საარშიყო ლექსები, სიმღერები, სატირები და აგრეთვე გამოცანები. ტფ., 1912.

6816. სკანდაროვა გ. მსუნაგი კაცის ცხოვრება. ორთაჭალაში ლოთების ქეიფი და სხვადასხვა ახალი ლექსები. თბ., 1879.

კანზე: „49. გივიშვილი, გვ. 63. ი. გრ“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „რაზედ უხშირებ“, მიწერილია: „რათ გსურს ნამარდი“. ხაზგასმულია „გევლოდეს“ და მიწერილია: „გეტრფოდეს“.

გვ. 50. ხაზგასმულია: „ყოველ ალაგს“, მიწერილია: „ის ყოველგან“.

გვ. 51. ხაზგასმულია: „საქმეს გიზავ“, მიწერილია: „ოინს დაგმართებ“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „ვისაც არ ესმის მნახველს“, მიწერილია: „შენის წიგნების მკითხველს“ და სხვა.

6817. სკანდარ-ნოვა გ. ორთაჭალის ქეიფი. დნგრ-სოლომანას რიგის პური. მსუნაგი კაცის ვითარება და მისი სიკვდილი. (ნამდვილი მომხდარი ამბავი ტფილისში 1870 წელს). თბ., 1912.

6818. სკანდარ-ნოვა გ. საარშიყო ლექსები, სიმღერები, კუპლეტები, სატირები და ახალ მოდის ქალების კაბების შანტეკლერის ბორკილი. თბ., 1912.

6819–6820. სკანდარ-ნოვა გ. საარშიყო სარკე. სხვადასხვა სახალხო ახალი ლექსები და სიმღერები. თბ., 1890.

თავფურცელი შეკეთებულია ი. გრ. მიერ.

გვ. 31. ლექს „უსვინდისო-აღას“ მიწერილი აქვს: „სოციალისტური ლექსია“.

გვ. 39. ლექსთან „ამპარტავან კაცს“ მიწერილია: „მიბაძვა საიათნოვასია“.

6821. სკანდარ-ნოვა გ. საარშიყო ჩანგი. სხვადასხვა საარშიყო რჩეული ლექსები, სიმღერები და გამოცანები. ტფ., 1912.

6822–6823. სკანდარ-ნოვა გ. სალხინო მეჯლისი. სხვადასხვა ახალი სიმღერები. ტფ., 1878.

წიგნი ჩასმულია მუყაოს ყდაში. ფორზაცზე: „დუბლ. ეს წიგნი მხოლოდ საჯაროშია. ი. გრ“.

მეორე ცალის კანზე: „მირზაჯანა, 10“.

6824. სკანდაროვა გ. სალხინო სახანდარი ანუ უქმ-დროების შემაქცევარი სხვადასხვა სიმღერების კრება ძველთ და ახალთ მწერლებისა. თბ., 1870.

თავფურცელზე: „პირველი გამოცემა. სახლში წაღებას ნუ მომთხოვთ. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „გვ. II-ა. ჭ-ძე“. იქვე დაკრულია ქალაღდის ნაჭერი, რომელზედაც ი. გრ. ხელით გადაწერილია ამავე წიგნის მეორე გამოცემის გარეკანის მონაცემები. მე-2 გვერდზე მინაწერი: „ცენზურა 8 ნოემბ. 1872. წინათქმა: „აგერ იქნება თერთმეტი წელი“... აქ ჯერ სკანდაროვას ლექსებია, მერე იწყება ბესიკი... მერე აკლია გვ. 30. იხ. საჯარო ბიბლ. ბ 80663“.

ყდის მე-2 გვერდზე: „1. კოჭლი საჰაკ, გვ. 96. 2. ბუდაღ-ოღლანის პოემა, 54“.

გვ. 12. გადახაზულია: „თ. ალექ. ჭავჭავაძის“ და მიწერილი: „გიორგი ერისთავი“.

გვ. გვ. 16, 20, 23, 26, 32–34, 38, 40, 49, 51, 65, 72–73, 77, 79, 80 ლექსების გასწვრივ მინაწერი: „ა. ჭ.“.

გვ. 74. „სიმღერა 56“-თან მიწერილია „ზაალ ვახვახოვის“.

გვ. 75. „სიმღერა 57“-თან წერია: „იოსებ ნაცვალისა“.

გვ. 77. „სიმღერა 58“-ის ავტორი „თ. გ. ერისთავი“ გადახაზულია და მიწერილია: „თ. გ. თუმანოვის. ი. გრ.“

გვ. 80. „სიმღერა 61“-ს, მიწერილი აქვს: „(ალექსანდრე ჭავჭავაძე)“.

გვ. 81. „სიმღერა 62“-თან წერია: „შიდღეა ეს ა. ჭ-ძისაა? წყობა იმისია“.

გვ. 83. საიათნოვას „მუხამბაზში“ გადახაზულია სტრიქონი: „ხელმწიფები დაგეძებენ, მეტად შენი ქვევისათვის“, მიწერილია: „იხ. ჩემი საიათ“.

გვ. 100. გადახაზულია ავტორი და მიწერილია: „გ. დვანაძესია. ი. გრ“.

გვ. 106. გ. სკანდაროვის ლექსში: „ახ, თვალეზო, თვალეზო!“ ხაზგასმულია: „ტუჩები გაქვს შაქრით სველი“, მიწერილია: „კიხ. 48“.

წიგნის ბოლო ფურცელზე წერია: „რამდენიმე სიტყვანი:

„აწ მკითხველნო, თქვენა გთხოვთ: მაპატიოთ ცთუნება

ესოდენი იკმარა, ჩემგნით, ჩემმან ბუნებამ. –

პატიოსნებას არ ჰხამს, ჰძებნოს ნაკლეულობა

უმეტესად ვერ განსჯა, ჩემმან მცირედ გონებამ.

გ. ს“.

წიგნის ბოლოს ქალაღდის ნაჭერი მინაწერით: „ალ. ჭ.-ძის ლექსების სარჩევი. სალხინო საზანდარი. 1870: 1, ჰე, გაბადრულო, მთვარევ! (გვ. 16). 2. სიყვარულო ძალსა შენსა, 20. 3. თავსა უფლად ნურვინ... 23. 4. ლოთებო ნეტავი ჩვენა. 5. მშვენიერთა ხელმწიფ., 32. 6. ვარდო რათ ხარ თავდახრ., 33. 7. მიველ წალკოტს სანუგემოდ, 34. 8. მაისის ვარდმან..., 38. 9. მუხთაღმან ამა სოფელმან, 39. 10. ჟამნი რბიან, 40. [გადახაზულია]. 11. შენთან არს გული, 49. 12. მსურს გიამბო, 50. 13. ღიმილმან ჯარნი ლალისა, 51. 14. როს გიყვარდი სურვილ, 65. [მე-15 გადაშლილია]. 16. როს არშიყო, 73. [17 გადაშლილია]. 18. ვაჰ, დრონი, დრონი, 79. 19. სახე შენი მემახევა მეზადა, 80-“.

6825–6826. სკანდარნოვა გ. სალხინო საზანდარი ანუ უქმ-დროების შემაქცევარი. სხვადასხვა სიმღერების კრება ძველთ და ახალთ მწერლებისა. გამოც. მე-3. ჩამატებ. და შევსებ. თფ., 1875.

ყდის მე-2 გვ.: „აკლია 185–188“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „„ჩემმა სიძემ კოლია ციციშვილმა მიძღვნა. 1949. 26. II“.

ხელნაკეთ თავფურცელზე: „სალხინო საზანდარი. გამოცემა მეორე (?). 1873 წ. (?). ი. გრ“.

თავფურცელზე: „იშვიათია ეს გამოცემა. ი. გრ“.

6827–6831. სკანდარნოვა გ. სალხინო საზანდარი, ანუ უქმ-დროების შემაქცევარი სიმღერების კრება, ძველთა და ახალთა მწერლებისა. გამოც. მე-4, შევსებ. და შესწორ. თფ., 1895.

ფორზაცის პირველ გვერდზე ქალაღდის ნაჭერი მინაწერით: „სალხინო საზანდარი“. 1. გამოც. 1870 წ. მაქვს. 2. გამოც. 1873 (იხ. დ. კარიჭაშვილი გვ. 176. ცნობა დეფექტ.). 3. გამოც. 1875 წ. მაქვს. 4. გამოც. 1895 მაქვს. 5. გამოც. 1912 წ. მაქვს“

ფორზაცის მე-2 გვ. წერია: „ლაზური: გვ. 61; დამიპლასტრავს, გვ. 60“.

გვ. 10. ლექსში „მუხამბაზი“ ხაზგასმულია „მუნ სტირს“ და მიწერილი: „მუნ სტირს (ს. გორგაძეს-„მანტორ“. გვ. 8“).

გვ. 138. ლექსის „ახ, დილაავ, დილაავ, კვლაავ სანატრელო“ ბოლოს მიწერილია: „გ. დვანაძე. ი. გრ.“

გვ. 140. ლექსის „ხმა ლოპიანას სალავიდამ“, ბოლოს: „გიორგი ორბელიანისა“.

გვ. 229. ლექსში „მუხამბაზი“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „თავ მოდრეკით გთხოვ ნაზო, ერთხელ მნახო მზიანად“, არშიაზე მიწერილია: „აკლია. იხ. ანთოლოგია ტ. II. გვ. 290“.

6832–6834. სკანდარ-ნოვა გ. სალხინო საზანდარი ანუ უქმ-დროების შემაქცევარი. სიმღერების კრება, ძვეთა და ახალთ მწერლებისა. გამოც. მე-5. შვესებ. და შესწორ. თფ., 191.

წიგნს აქვს საგანგებოდ დამზადებული ყდა.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშ. ქ. თბილის, გამოვიდა ხუთჯერ: 1–1870, 2–1873, 3–1875, 4–1895, 5–1912“. იქვე: „ევანგულა – გვ. VI, „ჩანგის წვიპურტი“-IX, შარი–296, სართი–110, „არავის“ (რობერ. ბორნს) – 287“.

ფრონტისპისზე წარწერა: „ამ წიგნს ვუძღვნი ჩემს იოსებ გრიშაშვილს. გ. სკანდარნოვი. 1914. მაისი. 16“.

გვ. VI. სქოლიოში მოხაზულია მე-2–3 აბზაცი, მიწერილია: „ევანგულა, იხ. ევანგულაზე დიუმას წიგნი „Кавказ“, გვ. 534, ნაწ. II“.

გვ. 13. მე-3 სტროფში ხაზგასმულია მე-3 სტრიქონი. „საშიშრად შარას თვალ შემაქვირნი“, გასწვრივ მიწერილია: „შ-ს შრიალი“.

გვ. 46. ა. ჭავჭავაძის ლექსის „არ ვინ მართებს“... არშიაზე მიწერილია: „ეს არ არის ა. ჭ-ძის კრებულში“.

გვ. 47. ა. ჭავჭავაძის ლექსის სათაურთან „ჩარგაის ხმაზედ“ მიწერილია: „ჩოლოყაშვილს აკუთვნებს ა. ხახანაშვილი, გვ. 527“. ამავე ლექსის ბოლო სტროფებთან წერია: „დაბეჭდ. 85. ა. ჭ. (ა. ჭ.–1881 წ. იხ. გვ. 85)“.

გვ. 49. ა. ჭავჭავაძის ლექსის „მასურის ხმაზედ“ არშიაზე: „იოსებ მუშვრებისშვილისაგან თქმული („Описание, стр. 463)“.

გვ. 55. ა. ჭავჭავაძის ლექსში „ვაჰ, დრონი, დრონი“ მოხაზულია მე-2 სტროფი, მიწერილია: „მაჯამა აკაკის“.

გვ. 66. ლექსის „საჰარის ხმაზედ“ არშიაზე: „თარგმანია. ი. გრ.“. იქვე ლექსის სათაურის „ქარამის ხმაზედ“ გასწვრივ: „ეს არ არის შესეული ა. ჭ.“

გვ. 70. სათაურთან „შიო მეჭიანურეს (ყარიბის) თქმული სიმღერები“ მიწერილია: „ამ პოეტს ძალიან აქებს ზ. ჭ-ძე. იხ. მისი წიგნი „აკაკი“, გვ. 22“.

გვ. 71. შ. მეჭიანურეს ლექსის „იაცუფის ხმაზედ“ ბოლოს წერია: „შიოზე იხ. პლ. იოსელ. „გიორგი XIII, გვ. 227“. ამავე ლექსში ხაზგასმულია: „დამიპლასტრავს“, არშიაზე: „Пластырь“.

გვ. 73. სქოლიოში მინაწერი: „სად შიო, სად ყარიბი“.

გვ. 83. საიათნოვას ლექსში აღნიშნულია სიტყვა „თუთი“, მიწერილია: „თუთი (სპარსულად) თუთი ყუზ. მფრინავი ზორაბი“.

გვ. 88. ლექსზე „თეჯლისი“ მინაწერი: „სავათნავასაგან ნათქვამი მუხამბაზი ბერად რომ შედგა. სომხის ტერტერა იყო. ეს ლექსი და შენიშვნა მოთავსებულია გრიგოლ ორბელიანის ხელთნაწერ სხვადასხვა პოეტების ლექსების კრებულში, რომელიც ინახება ქ. შ. წ. კ. გ. ბიბლიოთეკა-მუზეუმში, № 3723“.

გვ. 89. სქოლიოში: „ეს ლექსი დაბეჭდილია აგრეთვე ჩუბინაშვილის ქართულ-რუსულ ლექსიკონში, როგორც ნიმუში („თეჯლისი)“.

გვ. 90. საიათნოვას ლექსში „გული არ მშურს და სული შენთვინა“ გადაშლილია: „ამ“, მიწერილია: „მთელ“, მე-3 სტროფში გადაშლილია: „სინათლე“, მიწერილია „ნათელი“, „კარგ“. სქოლიოში: „ეს ლექსიც მოთავსებულია გრიგოლ ორბელიანის ხელთნაწერ ლექსთა კრებულში № 3686“.

გვ. 91. საიათნოვას ლექსთან „ზღვას რას დააკლებს ვარსკვლავის სხივი“ მიწერილია შემცვლელი სიტყვები: „გააშრობს“ და „სიცხე“. ასევე შემდეგ სტროფებთან მიწერილია „თუ გინდ“, „თუ გინდ გაათეთრო“ „ნურვინ მკითხავთ“. სქოლიოში მიწერილია ლექსში გამოტოვებული სტროფი:

„3) ზოგი კაცი არის ეშმაკის მუშა,
ეშმაკის ნაშენი ღმერთმან დაფუშა.
გოგრა არ გახდება შირაზის შუშა,
თუ გინდ მალა თახჩაშიც დაიწყოს“.

გვ. 92. ხაზგასმულია სათაური: „ბუდად-ოღლანის თქმული სიმღერები“. მიწერილია: „ესაც კარგი პოეტია. ძალიან ბევრი და კარგი ლექსები აქვს სომხ. ევანგულას დავთარში, გვ. 68“.

გვ. 96. ბუდად-ოღლანის ლექსების დასასრულს მინაწერი: „აკლია ლექსები (აქვს არტ. გაბუნის). 1. ლალო, უმანკო, ვით შეგამკო. 2. ეშხით დამწველო, ლერწამწელო... 3. ბულბული ხარ, მგალობელი ვარდზედა... ეს სამი ლექსი არის იმ დავთარში, რომელიც შეუძენია ა. გაბუნისა გ. თუმანიშ-ს ოჯახიდან 4. აკლია: ნარგიზ მიემზავსება (იხ. ევანგულას დავთარი, გვ. 79). ი. გრ“.

გვ. 97. სათაურში „სტეფან ფერშანგოვის თქმული სიმღერები“ ჩამატებულია: „გრიგოლიჩი“. იქვე „მუხამბაზის“ პირველი სტროფის: „განიფხიზლე გონებავ, რისთვის მოგიწყენია?“ გასწვრივ მინაწერი: „სკანდარნოვაც, ილია“

გვ. 100–101. არშიაზე მიწერილია გამოტოვებული სტროფი:

„იმან უფრო განმიხშირა ურვილი,
არ შემაშრო თვალთა ცრემლის წურვილი“.
„საკვირველი სალხინოა სოფელი
მაგრამ დიდი ცრუ და წუთის მყოფელი,
სულისა და ხორცის შუამყოფელი
მიკვირს ასე და სხვ“.

გვ. 109. გ. ხოსროვის (ალვან-ოღლანის) ლექსში „ვაი რა მეაფსუსები სავსე ტიკო ღვინითა“ ხაზგასმულია: „მანგზილსა“, მიწერილია: „მანძილი? მანგლისი?“

გვ. 141. ლექსის „ახ, დილაჲ, დილაჲ, კვლავ სანატრელო!“ არშიაზე: „ეს ლექსი გ. დვანაძეს ეკუთვნის. ცენტრ-არხივში, ხელთ. № 193, გვ. 16“.

გვ. 142. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „ხმა ლოპიანას საფლავიდან“, მიწერილია: „ეს ლექსი ეკუთვნის გიორგი ორბელიანს. იხ. „ივერია“, 1877, № 18“.

გვ. 181. გ. სკანდაროვის ლექსში „ორთავ თვალის სინათლევ“ გადაშლილია: „სხვაფრივ ნურა გგონია“,... მიწერილია: „მეკიდება გენია“.

გვ. 186. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „ახ თვალეზო. თვალეზო“, არშიაზე: „ეს ლექსი თორელს მოჰყავს ჟურ. „მნათობში“. (1869 წ., მაისი-ივნისი, გვ. 82)“.

გვ. 262. ლექსთან „ბულბული მწუხარეობს“ მიწერილია: „ზაალ ბარათოვი“.

გვ. 263. ლექსის „ეჰა მთიები მთენია“... ბოლოს მიწერილია: „ბარამ ბარათოვი“.

გვ. 264. ლექსის „ვიხილე საყვარლად ედემის ვარდი“ ბოლოს მიწერილია: „ქობულოვი“.

გვ. 265. ლექსის „აგერ ცაში მზე ბრწყინვალეებს“ ბოლოს მიწერილია: „გიორგი ერისთავი“.

გვ. 267. ლექსის „ახ მარალო, მარალო“... ბოლოს: „გ. ყორღანოვი“.

გვ. 272. ლექსის „ახ მთვარევ, მთვარევ“... დასარულს: „გ. რჩეულოვი“.

გვ. 274. ლექსის „თეთრო ბალის კუნწულო“... ბოლოს: „ი. ბაქრაძე“.

გვ. 275. ლექსის „თითონ პატარა, ყური დიდი“... ბოლოს: „ყაზაზ ოსეფასი“.

გვ. 276. ხაზგასმულია სიტყვა: „აჰმაჰუჰი“, მიწერილია: „ლილიპუტა ხალხი“.

გვ. 278. არშიაზე: „იხ. ამ წიგნის 141 გვ.“.

გვ. 280. ლექსის „რომანსი“ დასასრულს მიწერილია: „თარ. მ. ჯორჯაძისა“.

გვ. 283. ლექსის „რა მომწონს შენი? – კარგი ქალობა“... ბოლოს: გრ. აბაშიძე“.

გვ. 285. ლექსის „შემიყვარდა ეგ ხმა ტკბილი“... ბოლოს: „ი. კერესელიძისა თუ აკაკის?“

გვ. 286. ლექსები: „ისევ შენ და ისევ შენ“... და „ღამით ვნახე ჩემი ნინა“... ბოლოს: „ი. დავითაშვი“.

გვ. 287. ლექსის „არავის! (რობერტ ბერნსიდამ“) დასასრულს: „(გ. ქოჩაკიძე). თარგმნა მამია გურიელმაძე. იხ. ლიტ. მემკვ., № 1. (ეს ილიასაც მიაკუთვნა „ქართ. წიგნმა“).

გვ. 288. ლექსის „ლოთის ანდერძი. (რუსულიდან)“ ბოლოს: „გ. ორბელიანი“.

გვ. 292. ლექსის „ჰოი ვითარ ვსთქვა“. ბოლოს მიწერილია: „ქეთევან ბატონიშვი“.

გვ. 293. ლექსის „რად გიკვირს პატიმარს მწუხარებანი“... ბოლოს მიწერილია: „თევლე ბატონიშვი“.

გვ. 294. ლექსის „დრო ცვლილო ბუღბუღო“... დასასრულს: „პეტრე ლარაძე“.

გვ. 295. ლექსის „შეყრილან ერთად მკრთოლვარენი“... ბოლოს მიწერილია: „იონა მროველი“. იქვე ლექსის: „მართლად ბაფა არ აქვს“. არშიებზე: „1. ეს ლექსი არტ. გაბუნიასაც აქვს. 2. ევანგელას დავთარშიც არის, გვ. 82. (მე მაქვს ეს დავთ.)“ ამავე ლექსის მე-2 და მე-3 სტრიქონებში მოხაზულია: „არც ჭემმარიტ ძმობასა“ და „არც ფიცით დანდობასა“, არშიებზე მიწერილია: „არც ჭემმარიტ ძმობასა, არც ფიცსა და ნდობასა (არტ გაბუნ. ვარიანტი)“. გვ. 296. მე-2 სტროფში ხაზგასმულია: „ამ გვარ ორპირობასა“, მიწერილია: „ამ ცრუ განმამობასა. (არტ. გაბ. ვარიანტი)“ ხაზგასმულია: „შარული!“ მიწერილია: „დრო შეიქნა შარული“ (რუსის შარი ხარ?) – სადაური სიტყვაა?“, ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ქიჩიკნოვ“.

სარჩევში: გვ. 3. მოხაზულია: „სტეფან ფერშანგოვის თქმული სიმღერები“, არშიაზე მიწერილია: „იხ. პ. იოს. „მეფე გიორგ. ცხ.“, გვ. 319 . გვ. 8. ხაზგასმულია: „ახ. ღამევ, ღამევ, იოლჩი-ოღლანისა“ მიწერილია: „ახ დილაგ, დილაგ (იხ. 141)“; იქვე ხაზგასმულია სათაური: „მიყვარს მე ჩემის ქვეყნისა!“, მიწერილია: „განდევგისა“; ხაზგასმულია: „ჩემს ვარსკვლავს“..., მიწერილია: „ვისია? ი. კერესელიძისა?“

წიგნში დევს ანი ლაზარედი-ციციშვილის ხელით გადაწერილი „მუხამბაზი“:

„კრონოზის დარათ დასადარად აღმობრწყინდები
ედემად ხარობ, შრომან დარობ, ქუფრად ბზინდები.
კამკაშებ მთვარედ, ყოველს არეს არ დაბინდები
ეს გვიკვირს, სიდამ მოგიზიდამ მშვილდ რაინები
ლალ ბროლ შეთხზულო ბაგე
მკლულო წყნარ მოლიმდები.
მნათი მდიდარი ხარ ცისკარი განთიადისა
ღაწვისა ხალნი არს მრავალნი ნარნარადისა
ტრფიალთ სასურო და საწყურო დღე მარადისა
ლხინო და შვებავდა გონებაგ გულითადისა
დაუვიწყარო ირემთ წყარო ტკბილ მოდინდები.
ნეტარ ვინც ღირსა ტან ალვისა ხელთ შეხებ
თუ დრო გასტანებს, არ ინანებს მისა თნებასა
მრავალსა ჭირსა დასატირსა [იხსნის] ვნებასა
ჩვენ ამათებით მივეცემით უფსკრულებასა

ვინცა მეზრალვის და მეწყალვის მუნ დადგინდები.
დისკო ცნობილო მნათო ზრდილო (?) მწვამს ციაგები
ასპიროზ დარო ტანად სარო ხარ ანაგები.
ვარსკვლავთა რაზმო შეაკმაზო ბგენტ განაგები
ვითარნო ჩემნო და საჩემნო გამკობს ბაგები
მნათობის წესად უალრესად აღმოჩინდები.
სუმბულთა თმანი ფეროვანი ბროლ ყელს შვენია
მწველობს თვალეზი და ხალეზი დაწვს მოჰვენია
კავმან კაწაწმან მოსაღვაწმან გვიგზნო გენია
ცრემლი გვასურნოს მან გაჰკურნოს ეზდენ სენია
მსწრაფლ განუგეშებ ბუდად ოღლანს ნუ მოსწყინდები“.

ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ანი ლაზარდი. 1935. 25/XII. ევგენი გამრეკელის არქივიდან“. არშიებზე ი. გრ. ხელით მიწერილია ზოგიერთი სიტყვის გასწორება. 1-ლი სტროფის გასწვრივ წერია: „რაინდები“ და „მკულო“. მე-4 სტროფის გასწვრივ წერია: „ბგენტ(?) თუ ბრძენთ“.

მეორე ცალის კანზე: „დედასია. დედაჩემის წიგნებიდან. ჩადებული ქაღალდები იმისია“.

წიგნის ბოლოს: „დედას – ი. გრ“.

მესამე ცალის ყდის მე-2 გვერდზე: „გვ. 167. მაჩხანელის ლექსია“.

ფორზაცზე: „ეს წიგნიც (დუბლ.) შევიდეს ჩემს ძირითად ფონდში: „ჩემი შენიშვნები: გვ. 78, 270, 284, 234, 278, 274, 268, 208–11, 167, 38“.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ბეჭედი: „სამსონ დავითის ძე ცოტაძე“.

გვ. 38. ბესიკის ლექსში მოხაზულია ორი სტროფი: „მე მონად შევექმნილვარ ერთისა მზისა“ და „არც დღეა ჩემთვის დღე-არც ღამე-ღამე“, მიწერილია: „ეს სხვისია“. იმავე ლექსის ბოლოს: „(ეს ლექსი მირზაჯანასიაო!? იხ. „ლიტ. და ხელოვნება“, 1948 წ., № 28, გვ. 3)“.

გვ. 78. შიო მეჭიანურის თქმულ ლექსს „ცეცხლი მოედოს, ვინც რომ ენდოს“... მიწერილი აქვს: „ამ ლექსს მიბაძა რ. ერისთავმა“.

გვ. 167. ლექსს „ნუ მეტრფი“ მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი მგონი დ. მაჩხანელისაა (უნდა შევამოწმო!). ი. გრ.“.

გვ. 204. ლექსს „შენ ჩემი ხარ, მე შენი“ მიწერილი აქვს: „(იხ. სპ. ჭელიძეს გამოცემა „სალამური“, გვ. 37 ი. გრ)“.

გვ. 212. სკადარნოვას ლექსში „ეჰა, ვარდო, არ გამცვალო სხვაზედა“... სტრიქონი: „ვიცი, ბევრნი იზმენ შენზედ ცოლობას, ხოლოდ ვერსად ჰპოვებ ჩემებრ ხმოსანი“... შესწორებულია და მიწერილია:

„ვიცი შენზედ შეექმნებად ცილობა(?)

სად იქნება ჩემნაირი ხმოსანი?“.

იქვე სქოლიოში: „ვითარც მიყვარხარ შენა“... შესწორებულია: „როგორ მიყვარხარ შენა“.

გვ. 262. ზ. ბარათოვის მუხამბაზის ბოლო სტროფი ხაზგასმულია და მიწერილი: „ხომ არ აკლია“. ხაზგასმულია სახელი: „ზაალი“, მიწერილია: „ზაალ ბარათაშვილი“.

გვ. 263. ლექსში „ეჰა მთიები მფენია“ ხაზგასმულია სახელი: „ბარამი“, მიწერილია: „ბარამ ბარათაშვილი“.

გვ. 265. ლექსთან „საარის ხმაზედ“ მიწერილია „გ. ერისთავი“.

გვ. 267. ლექსის „რასტის გუმას“ ბოლოს მიწერილია „გ. ყორღანოვი“.

გვ. 268. „მუხამბაზის“ სტრიქონში „დღე და ღამე ვდგევარ შენი კარზედა“ – გადახაზულია სიტყვა „შენი“ და მიწერილია: „მე შენს“. ხაზგასმულია სტრიქონი: „ჩემგნით ნუ იღებ ხელი“ და შესწორებულია: „გთხოვ არ ამაღო ხელი“. ხაზგასმულია: „შამჩი – მელქო“, მიწერილია: „შამჩი მელქო (გულქანოვი)“.

გვ. 271. ლექსის „ახ ღამევ ღამევ“... ბოლოს ხაზგასმულია: „აღაზადა მე...“ მიწერილია: „აღაზადე-ბატონისშვილია ი. გრ“.

გვ. 272. ლექსის „ახ მთვარევ მთვარევ“... ბოლოს მიწერილია: „გრ. რჩეულიშვილი“.

გვ. 273. ლექსში „ახ წვიმავ, წვიმავ“... ხაზგასმულია სტრიქონი: „წვიმავ მაისი, შენ გელოდებ“... და წერია: „ი. გრ. იხ. ბარნოვის მოთხრობა „ხურდა“. მე-2 სტროფში ხაზგასმულია „ყოველთა ყვავილს“ და შესწორებულია: „ყველა ყვავილი“.

გვ. 284. ლექსის „შემიყვარდა ეგ ხმა ტკბილი“... ზემოთ წერია: „ი. კერესელიძე (?)“.

გვ. 285. ლექსს „ისევ შენ და ისევ შენ“ მიწერილი აქვს: „ლაღო აზაშვილის ლექსი, ნინო ორბელიანის ძმისა. ი. გრ“.

6835–6836. სკანდარ-ნოვა გ. სალხინო სუფრის მოსიმღერე ანუ ორთაჭალის თარფი-თაიგული. საინტერესო წასაკითხი ახალი ლექსები, სატირები და სიტყვა-მოსწრებული კუპლეტები ძველი და ახალი ოჯახის შესახებ. რძალ-დედამთილის ვითარება და ქებინით ცოლ-ქმარის გაყრა. („რაზვოდი“). ტფ., 1914.

კანზე: „იმისი ლექსი გავარჩიე – ეხლა მლანძღავს, გვ. 18 და 28. ი. გრ“.

გვ. 18–20. ლექსს „მომილოცავს ქალებო თქვენი გაბედნიერება!“ სათაურის წინ მიწერილი აქვს: „გრიშაშვილზე“. მე-8 სტროფში ხაზგასმულია: „ტ. კ.“, მიწერილია: „ტერ-კოსტუა-სუფსარქისის მღვდელი იყო (ხარფუხში). ი. გრ“. ლექსის „ბოლოს მიწერილია: „იხ. ჩემი წერილი გ. სკანდაროვზე „სახალხო გაზეთი“, № 984, 1913 წ., (4 სექტ.)“.

გვ. 28. „სიტყვა მოსწრებულ კუპლეტებში“ მოხაზულია 3 კუპლეტი დაწყებული: „აგერ ნახეთ მოდისო“..., მიწერილია: „ესეც ჩემზეა“. იქვე ხაზგასმულია: „დაწყლებული შლიაპითა“, ქვემო არშიაზე მიწერილია: „მაშინ დაწყლებულ ქუდს ვიხურავდი“.

გვ. 30. ლექსის „ქვეყანაზედ ნაქები კაცის „სვინდისია“ მე-5 სტროფთან მიწერილია: „ეს ამისია?“

6837–6839. სკანდარნოვი გ. სამეჯლისო-ობუნჯი, სასაცილი და საოხუნჯო ლექსები, სიმღერები და კუპლეტები და აგრეთვე თელავის სიმღერა თავის დარცკალურითა. თფ., 1912.

გვ. 3. არშიაზე: „სამეჯლისო ოხუნჯი“. ეს ლექსები სკანდაროვისაა 1912 წ.“.

6840. სკანდარ-ნოვა გ. სამი პურის ისტორია. (ხალხური ზღაპარი-ლეგენდა) და ორი სხვა ხალხური გადმოცემა ზოგიერთი მღვდლების გაუმადრობის შესახებ. თბ., 1913.

6841–6842. სკანდარნოვა გ. სამწუხარო ამბავი სოსო მირზუას-ძე თათულოვისა, თქმული გიორგი სკანდაროვისაგან. თბ., 1888.

მეორე ცალის კანზე: „ბელგა, გვ. 4. ი. გრ“.

6843. [სკანდარ-ნოვა გ.] საშინელი ომის ლექსები. სამთა მოკავშირეთა და ავსტრო-გერმანიის და სერბია-ჩერნაგორისა და აგრეთვე ოსმალეთისა. ეს ამბები დაწვრილებით შედგენილია დარსკანისა. ვილჰელმის უსამართლო ბაშიბუზუკობა და მისი მხეცური ჩინგის-ხანობა. თბ., [წ. ა.].

კანზე ხაზგასმულია „დარსკანისა“ და მიწერილი: „გ. სკანდაროვისაგან“. ტეხილ ფრჩხილებში დადგენილია გამოცემის წელი: „1915“.

- გვ. 1. არშიაზე: „იშვიათია! ეს წიგნი თბილისის მუზეუმებში არ არის! ი. გრ“.
6844–6845. სკანდარნოვა გ. უბედური ქალაქი. ჩარჩების თავგადასვლა და მათი ვითარება. თბ., 1909.
- გვ. 16. ხაზგასმულია: „ხატის“ და მიწერილია: „ხატისოვი – ი. გრ“.
6846–6849. [სკანდარ-ნოვა გ.]. უცნაური ამბავი ორსულთა და მშობიერთა კასისა. კეთილშობილური შანტაჟი და გასაკვირელი აფერა. თქმული ქეთევან რუთიას-შვილისა. ტფ., 1908.
- ავტორის ფსევდონიმი გახსნილია: „გ. სკანდარნოვასი“. იქვე: „როცა ამ წიგნს ბიჭები ქუჩაში ჰყიდნენ, ჰყვიროდნენ და ამ წიგნის სათაურს უმატებდნენ – შეიტანეს, აღარ გამოიტანეს. – ი. გრ“.
6850. [სკანდარ-ნოვა გ.] უძღვნი პასუხს თელაველ მწყერაძეს. [ლექსი]. თბ., 1880
ტექსტის ბოლოს ავტ.: „თბილისელი“.
- ფსევდონიმს „თბილისელი“ მიწერილი აქვს: „გ. სკანდაროვი“.
6851. სკანდარ-ნოვა გ. ქართული კლუბის „ლოტოს“ ამბავი. ქალ-ვაჟის თავგადასვლა და ოჯახების დაქცევა. გამოც. 1-ლი. თბ., 1912.
6852. სკანდარნოვა გ. ჩემი საკრავი. სხვადასხვა „ახალ-თაობის“, სახალხო ლექსები და სატირები. გამოც. 1-ლი. თბ., 1906.
6853. სკანდარნოვა გ. წითელი დროშა და მისი ახალი მთავრობა. მუშა ხალხის აღდგომა. ახალი მთავრობის ლექსი. თბ., 1917.
- კანის მე-4 გვერდზე: „10 მან. დუბლ. – ი. გრ“.
- 6854–6855. სკანდარნოვა გ. ხუმარა მესტვირე. საინტერესო ლექსები: თელაურ „თხაზე“ და სიღნაღურ „ვირზე“ და აგრეთვე რჩეული საარშიყო ლექსები, დაღუპული გემი (ტიტანიკი), სიმღერები და გამოცანები. თბ., 1912.
- კანზე: „I. გამოცემა. აქ მექათმე სარქისოვის ლექსებიცაა“.
- წიგნში ჩადებულია ქალაღდის ნაჭერი წარწერით: „ასოთამწყობი ბეგუა ფილინოვი“. დასმულია შენიშვნის ნიშანი: „თუ ფუდინოვი“, მიწერილია: „ტატო წულუკიძეც ამის გამოცემა“.
6856. სკანდარ-ნოვა გ. ხუმარა მესტვირე. საინტერესო ლექსები: თელაურ „თხაზე“ და სიღნაღურ „ვირზე“ და აგრეთვე რჩეული საარშიყო ლექსები, დაღუპული გემი (ტიტანიკი), სიმღერები და გამოცანები. გამოც. მე-2. ტბ., 1913.
- კანზე: „ი. გრ. II გამოც“.
- გვ. 32. წიგნის ბოლოს მიწერილია: „იხ. პირველი გამოცემა! ეს უკანასკნელი სამი ლექსი ეკუთვნის მექათმე გეურქ სარქისოვს“.
6857. სრული აღწი ჰორომ და შეგუას სიმღერა და ყომარბაზის დღე. ლექსები [თბ.], 1914.
- გვ. 3. ლექსს „მმის სიმღერა“ მიწერილი აქვს ავტორი: „შ. მღვიმელი“.
- გვ. 6. ლექსს „ვითომდა იგიც ქრისტიანია“ მიწერილი აქვს: „ვ. რუხაძე“.
- გვ. 7. უსათაურო ლექსის ბოლოს: „აკაკი“.
- 6858–6859. სტეფანოვი ა. ახალი ანბავი შედგ. ა. სტეფანოვისა (ჩაქუჩ-ოღლანისა) ტფილისის ქება და სხვა სიმღერები. თფ., 1878.
- კანზე: „წიგნი. იოსებ მამულაშვილი 1905 წ.“
- ყუა გაკეთებულია ი. გრ. მიერ.
- გვ. 17. ლექსს „მუხამბაზი“ მიწერილი აქვს „აკროსტიხი“. ასევე: გვ. 18, 20.
6860. სტეფანოვი ა. (ჩაქუჩ-ოღლანი) სიმღერა კნ. დათიკო ბებუთოვზე მთვარის ხმაზე. ტფ., 1877.

6861. სხვადასხვა ლექსები და სიმღერები. ავარას სიმღერა. სამიჯნურო მიწერ-მოწერა. [შეკრებ.] ზარიძისაგან. თბ., 1901.
6862. ფარადაშვილი გ. ხოლერის ლექსი. (ვუძღვნი გორელ კინტოებს). ტფ., 1892
6863. ქალ-ვაჟიანი. მეხუთეთ გამოცემული მიხ. ახპატელოვისაგან. თფ., 1882.
6864. ქალ-ვაჟიანი. მეორედ გამოცემული ზაქ. ჭიჭინაძისაგან. (მე-11 გამოცემაა ეს). თფ., 1887.
6865. ქალ-ვაჟიანი. (მოთხრობა). მეორედ გამოც. მ. ს. (ზაქ. ჭიჭინაძისა მეორედ გამოცემიდამ. მე-13 გამოც.). ტფ., 1890.
- თავფურცელსა და 1-ლ გვ. ბეჭედი: „Тифл. Публ. Библ.“
6866. ქალ-ვაჟიანი. გამოც. მესამე ზაქ. ჭიჭინაძისა. ტფ., 1891.
- კანზე: „არ არის ქართულ წიგნში“.
6867. ქალ-ვაჟიანი. მეშვიდეთ გამოცემული ლიზა მარჯანოვისაგანა. შედგ. აღპატელოვისაგან. ტფ., 1891.
- კანზე: „მჭირია. ეს მინდა, არა მაქვს. ი. გრ“.
6868. ქალ-ვაჟიანი. (მოთხრობა). პირველი გამოცემული მ. ს. გამოც. წოვინარაშვილისაგან. (მე-13 გამოც.). თბ., 1892.
6869. ქალ-ვაჟიანი. მერვედ გამოც. ლიზა მარჯანოვისაგან. შედგ. აღპატელოვისაგან. ტფ., 1892.
6870. ქალ-ვაჟიანი. ბერძნულიდამ ნათარგმნი მე-17 საუკუნეში დიდის მეფის თეიმურაზის დროს. 23-ე გამოც. ტფ., 1892.
6871. ქალ-ვაჟიანი. (მოთხრობა). მესამედ გამოცემული ს. მ. (მეთოთხმეტე გამოცემაა ეს). ტფ., 1893.
6872. ქალ-ვაჟიანი. 23-ე გამოცემა. ახალი სენაკი, 1893.
- 6873–6874. ქალ-ვაჟიანი. (მოთხრობა). პირველად გამოც. მ. ს. გამოც. წოვინარაშვილისაგან (მე-14 გამოცემაა ეს). ტფ., 1896.
- თავფურცელზე: „ეს წიგნი არ არის აწერილი „ქართ. წიგნში“. ი. გრ“.
6875. ქალ-ვაჟიანი. ბერძნ. ნათარგმნი მე-17 საუკუნეში დიდის მეფის თეიმურაზის დროს. 30-ე გამოც. ზ. ჭიჭინაძისა. ტფ., 1897.
- 6876–6877. ქალ-ვაჟიანი. ბერძნ. ნათარგმნი მე-17 საუკუნეში დიდის მეფის თეიმურაზის დროს. 33-ე გამოც. ზ. ჭიჭინაძისა. ტფ., 1898.
- თავფურცელზე: „ეს აკრები [!] არ შეიძლება, ახპატელოვ“! და ცოტა ქვემოთ: „გასწორებული ახპატელოვისაგან. ამან იცოდა შესწორება ძველ ხელთნაწ. იხ. კეკელიძე, ტ. II, გვ. 287“.
6878. ქალ-ვაჟიანი. ბერძნ. ნათარგმნი მე-17 საუკუნეში დიდი მეფის თეიმურაზის დროს. 35-ე გამოცემა ზ. ჭიჭინაძისა. ტფ., 1900.
6879. ქალ-ვაჟიანი. ბერძნ. ნათარგმნი მე-17 საუკუნეში დიდის მეფის თეიმურაზის დროს. მე-40 გამოც. ზ. ჭიჭინაძისა. თფ., 1901.
- თავფურცელზე ხაზგასმულია: „დიდის მეფის თეიმურაზის დროს“ და მიწერილი კითხვის ნიშანი. იქვე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ“.
6880. ქალ-ვაჟიანი. (მოთხრობა). პირველი გამოც. მ. ს. წოვინარა-შვილისაგან. (მე-17 გამოცემაა ეს). ტფ., 1902.
- კანსა და 3 გვ. ბეჭედი „Тифлисской публичной библиотеки“.
6881. ქალ-ვაჟიანი. მოთხრობა. მეორეთ გამოც. თბ., ალ. შახზარათოვის გამოც. № 24, 1906.
6882. ქალ-ვაჟიანი ანუ ლექსთბაასი. [ტფ.], 1907.
- კანსა და გვ. 3 ბეჭედი: „Тифлисской публичной библиотеки“.

6883. ქალ-ვაჟიანი. მოთხრობა (სურათებით). თბ., გამოც. აღ. შახზარათოვისა № 120, 1913.

თავფურცელზე: „მხოლოდ ლენინგრადშია“. იქვე: „რა შუაშია ამ წიგნში (გვ. 7) სურათი ელისაბედ ორბელიანისა? ი. გრ.“

გვ. 7. სურათზე: „ეს ხომ ელისაბედ ორბელიანია?“

6884. ქალ-ვაჟიანი. ზღაპრული მოთხრობა. ძველებური ამბავი. მე-X-ე გამოც. შედგენილი მიხეილ ახმეტელოვისა. ქუთაისი, გამოც. ალექს. შახზარათოვისა № 146, 1927.

კანზე ხაზგასმულია შემდგენლის გვარი: „ახმეტელოვი“ და მიწერილია: „ახპატელოვისა“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. წაღვ. 1927. 17/IX“.

6885–6888. ქალ-ვაჟიანი. ზღაპრული მოთხრობა, ძველებური ამბავი. მე-10 გამოც. შედგ. მიხეილ ახპატელოვისაგან. ბათომი, გამოც. ა. შახზარათოვისა № 146, 1928.

6889–6890. ქალ-ვაჟის სამიჯნურო მიწერ-მოწერა. ორი ძმის სიყვარული. ავარა. თბ., 1901.

წიგნის ბოლო გვერდზე: „ავარა ვასოას ნათქვამი. ი. გრ.“.

მეორე ცალის კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის! ი. გრ.“.

6891. ქალ-ვაჟის სამიჯნურო მიწერ-მოწერა და ამირანი. თბ., 1909.

6892. ქალ-ვაჟის სამიჯნურო მიწერ-მოწერა და სხვადასხვა ლექსები. თბ., 1901.

6893. ქალ-ვაჟის მიწერ-მოწერა და სხვადასხვა ლექსები. მე-5 გამოც. ლ. ახპატელოვისაგან. ტფ., 1904.

გვ. 15. არშიაზე წერია: „ეს ლექსები მგონია ა. განჯისკარელისა“.

გვ. 18. ლექსის ბოლოს: „ან განჯისკარელი“.

გვ. 33. ლექსში „კინტოს სიმღერა“ გადახაზულია: „ყრმასო“ და მიწერილია: „რომ არ იყოს“.

6894. ქალაქელი. წითელი ოთახი ანუ უცნაური ამბავი ტფილისში. ტფ., 1911.

6894ა ქვრივის სიმღერა და სხვები. გამოც. მე-2. ტფ., 1878.

გვ. 6. არშიაზე: „ავტორის ნასწორები“.

1-ლ, მე-4, მე-8, მე-11 სტრიქონებში გადაშლილია სიტყვები და ჩასწორებულია ავტორის დ. ლაზარევის მიერ.

6895. ღვინოევი წ. ახალი ლექსები. გამოც. წ. ღვინოევისაგან № 1. თფ., 1883.

გვ. 13. მოხაზულია: „მარად ეხლა აღმოვსთქვამ ამ ბურვალის ქებასა“..., მიწერილია: „ტფ., ბულვარის ქება“.

6896. ყაზარა ახალგორელი. ლექსთა კრება. თბ., 1897.

კანზე ავტორის გვარის შემდეგ მინაწერი: „დალ. ჩოხატაურელისა. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ. 1936. 11/I“.

6897–6899. [ყაზაროვი დ.]. ამბავი მექელეხე ქალებისა (რამდენიმე სურათი თბილისის ცხოვრებიდან) და ზარმაცი კაცის ცხოვრება. შედგ. და გამოც. დ. ა. ყა-ისა. ტფ., 1910.

კანზე: „ი. გრ. თბილისში არ არის. იქვე: „ისტილათი, 4; არა მაკლისანთ, 4“.

მეორე ცალში ავტორის კრიპტონიმთან მიწერილია: „ყაზაროვისა“.

6900. [ყაზაროვი დ.]. ამბავი მექელეხე ქალებისა (რამდენიმე სურათი თბილისის ცხოვრებიდან) და ზარმაცი კაცის ცხოვრება. შედგ. და გამოც. დ. ა. ყა-ისა. ტფ., 1916.

6901. [ყაზაროვი დ.]. კინტოს საუბარი. ქვეყანაზე სიტყვა ფულია! (თბილისის ცხოვრებიდან). ა. დ. კ-ვი. თბ., 1912.

6902. [ყაზაროვი დ.]. ობა თქვენკენ არის ანუ საითაც გავიქეცი, იქით წავიქეცი. (თბ. ცხოვრებიდან). თბ., 1913.

6903. [ყაზაროვი დ.]. ობა თქვენკენ არის ანუ საითაც გავიქეცი, იქით წავიქეცი. (თბილისის ცხოვრებიდან). თბ., 1916.

6904. ყარაგოზოვი. ნ. ლექსები. თფ., 1880.

კანზე: „ი. გრ. დვანამეზე, გვ. 29“.

6905. ყასაბი მიხუას დახრჩობა მტკვარში. (ლექსი). ტფ., 1902.

კანზე: „წიგნი იოსებ მამულაშვილისა“.

თავფურცელზე: „წიგნები ჩემი პირველი ბიბლიოთეკიდან 1905 წლიდან. – ი. გრ“.

6906. ყაჩაღის ამბავი და სასიმღერო ლექსები. თბ., [1917].

თავფურცელზე: „ი. გრ. – სახსოვრად დედიჩემისაგან“.

წიგნში ჩადებულია ი. გრ. დედის მიერ ჩაწერილი ლექსი:

„ლამაზების ხელმწიფევ
შემკობილო სრულათა,
ლამაზ საქართველოში
შენ ხარ თაიგულათა.
ედემისა ყვავილო
ქვეყნათ გადაშლილი ხარ,
ჩემსა წველათ ვინ გშობა
ამ გულის დასაწველათა.
რათ გაგიცან პირველათ
ეხლა რო მემალევი,
შენი ცქერით გამაძლე
გაგიშავდეს თვალები.
შენზე მღერა მომინდა
გრილ ადგილას ვტირი მე.
შენი გაცნობისათვინ
ამერია ტვინი მე“.

იქვე: „ხელი დედიჩემისა. 1941, 23/VII. დედიჩემის მიერ ჩაწერილი ქალაქის ფოლკლორი. ი. გრ“.

ქაღალდის მეორე მხარეს: „ლიზა კაკაჩოვა“.

6907. ყორხმაზოვი ხ. ქალი ნაწვალ ავლაბარში დავით ჯავახოვისაგან. თბ., 1885.

კანზე: „ი. გრ. 1944. 2/2“.

გვ. 11. ტექსტის ბოლოს ხაზგასმულია მთარგმნელის გვარი და მიწერილია: ყარაგოზოვი ნინო. ი. გრ“.

6908. შახ-ბარათოვი ა. ლექსები. ჰაჯი-ბაბას ქმნილება. თბ., 1913.

კანზე: „ყანაოზი, 14, ი. გრ“.

6909. შაჰპარუნოვი ა. ლექსათ თქმული ახალგაზრდა ქალის მშობიარობის დროს გარდაცვალებაზედ. ანნა იოსების ასული ალექსი შავერდოვისა 1914-სა წელსა აპრილის 4-სა დღესა. გორი, 1914.

6910. შესაზარი სურათი ყუმბარით დახოცილნი შოფერი და მისი თანაშემწე - ვასიკო და შალიკო. 13 სექტემბერს მომხდარი უბედურობა. [ლექსი]. თბ., 1919.

თავფურცელზე: „ამ წიგნის ავტორია რუბენ ვახტანგოვი. ი. გრ“.

6911. შიხიანი გ. აკაკის დასაფლავება, აკაკი დამესიზმრა და აკაკიზე ლექსები. თბ., 1915.

კანზე: „სახალხო ფურცლის რედაქციაში ავტორისაგან“. იქვე: „გ. სკანდ. დ. გივიშვილი, გვ. 5“.

გვ. 5. მოხაზულ-ხაზგასმულია ადგილები. რკალშემოვლებულია „გასწი, გამშორდი, აღარ მიყვარხარ“ და მიწერილი არშიაზე: „ეს ჩემი ერთი ლექსის სათაურია“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „შენი სამარე ჩვენი გულია“ და მიწერილი: „განდეგილი“.

წიგნში დევს ამავე გამოცემის მეორე ცალი, უფრო გაცვეთილი, რომლის კანზე წერია: „შეინახეთ ჩემზედაც“?

გვ. 5. ხაზგასმულია ლექსების სათაურები და მიწერილია: „ჩემი ლექსებიდან. ი. გრ“.

6912–6913. შიხიანცი გ. ალლავერდი. *Cyrcota* ქართულათ და სხვა რჩეული სასიმღერო ლექსები. გამოც. მე-2. თბ., 1912.

გვ. 13. ლექს „დილა“ მიწერილი აქვს: „ა. ჯორჯიაშვილს (?)“.

გვ. 14. ლექს „მუშის სიმღერა“ მიწერილი აქვს: „ჰაზირა“.

6914. შიხიანცი გ. დილა. საამდროო ლექსები. თფ., 1908.

კანზე: „ი. გრ. I“.

გვ. 9. ლექსში „ახალი ხმა“ გადახაზულია სტრიქონი: „როგორც ხვთება შე-ორგულო“ და წერია: „ვით სალოცავ ღვთაებადა“. მომდევნო სტრიქონში სიტყვა „პირველათ“ გადახაზულია და მიწერილი: „შენ მე“. სტრიქონი: „მთლათ ცხოვრებით გამატყავე“ შესწორებულია: „მთლათ ცხოვრება შემატყვე“.

6915. შიხიანცი გ. დილა. ჩამატებული სასიმღერო საამდროვო ლექსებით. მე-2 გამოც. თფ., 1909.

თავფურცელზე: „უღძვნი ჩემ გულითად მეგობარ გრიშაშვილს. ავტორი“.

კანზე: „ი. გრ. II“.

6916–6917. შიხიანი გ. დილა. სასიმღერო საამდროვო ლექსები. მე-3 გამოც. თბ., 1913.

კანზე: „ი. გრ. III“.

6918–6919. შიხიაშვილი გ. ტურფა ბალი და სხვა სასიმღერო ლექსები. თბ., 1905.

6920. შიხიაშვილი გ. ტურფა ბალი და სხვა სასიმღერო ლექსები. გამოც. მე-2. თბ., 1907.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ“.

6921–6922. შუმანიკიანი. მე-2 გამოცემული იაგორ ნერსესოვის და ვანო სულხ-საგან. თბ., 1893.

6923. ანგური ანუ სალხინო მეჯლისი, ტფილისის ძველი და ახალის დროის სიმღერებისა. – ჭიდაობის სცენები ჩვენი ძველი ფალევანის ხიზამბარელის. ტფ., 1905.

წიგნი შეკეთებულია ი. გრ. მიერ.

თავფურცელზე მესაზანდრეთა დასტის ფოტოსურათზე ერთ-ერთ მესაზანდრეს მიწერილი აქვს: „ჯივანა“.

გვ. 10. ლექსს „კინტოს სიმღერა-ორი ძმობილის სიყვარული“ მიწერილი აქვს: „ავარა“.

გვ. 11. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „პემტარხნის სიმღერა“, ლექსის ბოლოს მიწერილია: „ბეჩარა“.

გვ. 27–28 მოთავსებულ ლექსის ბოლოს: „გ. სკანდარ“.

გვ. 31. მოხაზულია ლექსი „ნეტარ ერთი მამკლას ვინმემ“ და მიწერილია: ხალხური?“.

გვ. 32. ხელმოუწერელ ლექსს „ლოთური მუხამბაზი“ მიწერილი აქვს: „ო. ამიროვი“.

გვ. 47. ხაზგასმულია სათაური: „ჭიდაობის სცენები“, მიწერილია: „ხიზამბარელი“. ეს პიესა ეკუთვნის ვანო ლუარსაბიძეს, იხ. 1893 წ. გამოცემა. ი. გრ“.

6924. ჩანგური ანუ სალხინო მეჯლისის ტფილისის ძველი და ახალის დროის სიმღერებისა. ჭიდაობის სცენები ჩვენი ძველი ფალევანის ხიზამბარელის ცხოვრებიდან. მე-2 შევსებ. გამოც. ტფ., 1910.
კანზე: „ი. გრ. აკლია: 7–10, 15–6, 19–28“.

6925. ცაფცას ზანგი. პირველი ნაბიჯი. (ლექსები). ტფ., 1907.
კანზე ავტორის ფსევდონიმის ქვეშ: „არშაკ ვარნაზოვი. სირაჩხანის აღმართში რამკებსა ჰყიდდა. სინათლის რედაქტორი იყო“.

თავფურცელზე: „იშვიათია. ი. გრ“.

6926. ძამუკოვი გ. გაზაფხულის მშვენიება ანუ ახალი ლექსები. თელავი, 1911.

6927–6928. ძამუკოვი გ. ლახტი. (ლექსები). თბ., 1916.

6929. ძამუკოვი გ. ლექსი ნიკოლოზ ჯიმუხაძის მოკვლაზე. აზრი მელანია ჯიმუხაძისა, გალექსილი და გამოც. გეურქა ძამუკოვისა. მომხდარი უბედურება ქ. თელავში. თბ., 1915.

6930. ძამუკოვი გ. სიმართლე ანუ ახალი (ლექსები). ტფ., 1912.

6931–6932. ძამუკოვი გ. ხმა ცხოვრებისა. ლექსები. [ა-ელის წინასიტყვაობით.]. ტფ., 1913.
კანზე და გვ. I უწინდელი მფლობელის ბეჭედი: „И. Т. Полумордвинов“
კანზე: „ბ. ახოსპირელის წინათქმით“.

6933. წითლავიშვილი მ. ახალი სიმღერები და ვოდელია რანუნი. თბ., 1904.
კანზე ავტორის ფსევდონიმთან „ვერლისციხელი?. იხ. თავფურცელი“.

თავფურცელზე: „ამ ლექსის ავტორია მნაცაკან ივანეს-ძე ისაკოვი. წითლავიშვილს ეძახის სოფელი. ეხლა თანამშრომლობს თელავის რაიგაზეთში. მისი ფსევდონიმი იყო მ. ველისციხელი (1906). მათე წითელის ფსევდ. (21 წლიდან). ი. გრ“.

6934. ჭემმარიტი ახალ თაობის ლექსები. თბ., 1907.

6935. ხალათოვი ა. ჭირიმე. სიმღერები. ტ., 1909.

6936–6937. ხითაროვი გ. ფათერაკი და სხვადასხვა ლექსები და მუხამბაზები. თფ., 1893.

გვ. 2 და 14. ყოფილი მფლობელის ბეჭედი: „პ. გუგუშვილი“.

მეორე ცალის კანზე: „რბილი მათრახი“, გვ. 12“.

6938–6940. ხითაროვი გ. ფომინო და სხვადასხვა ლექსები და მუხამბაზები. აგრეთვე პროზა. ტფ., 1901.
თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს. გ. მსხილაძე 7/XII-54 წ“.

6941–6942. ხითაროვი ი. ჩიორა-ჩიტი და სხვადასხვა ლექსები. მდივან ბეგი (სოფლის ცხოვრებიდან). თბ., 1904.
კანზე: „აქ თარგმანია სომხურიდან. ი. გრ.“.

მეორე ცალის ყუა გაკერილია საკერავ მანქანაზე ი. გრ. მიერ.

6943. ხოშტარია ა. ლექსი ფალევან ნესტორ ესებუაზე და სხვა ლექსები. თბ., 1886.

6944. ხუსკივამე ს. ლექსი ჩინოვნიკობის ნატვრაზედ. არგანჩიკების სიმღერა და ტუსადის ვითარება. ტფ., 1880.

6945. ხუსკივამე ს. ლექსთა კრება დღიურ ვარამზე. ტფ., 1898.

6946. ჯიგი, ჯიგი და ვახე ვახე!... ახალ ნახალი სიმღერები. ქართული [კრებული]. შედგ. გ. ი. ს. თბ., 1913.

კანზე: „ამ წიგნში ჩემი ძველი ლექსი საიდან მოხვდა? (ჩემს ზურნაში იყო დაბეჭდილი). ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „გ. ი.“ და მიწერილი: „გიორგი ივანეს-მე სკანდარ“.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „ამის პლასტინკა გრამაფონში ნახეთ“, მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 13. ლექსს „მოგონება“ მიწერილი აქვს: „ეს ხომ ჩემი ლექსია? ი. გრ.“

გვ. 14. „ი. გრ. ჩემი ძველი ლექსია. 1907“. [დანარჩენი სიტყვები აღარ იკითხება]. 6947. ჯიგი-ჯიგი, ვახე-ვახე და სხვა ლექსები. [კრებული]. შვედ. შედ. ბ. ა. თბ., 1913.

გვ. 10. ლექსში. „ქვრივის სიმღერა“ ხაზგასმულია სიტყვა: „ჩემი“ და მიწერილია: „ის“, ამავე ლექსის ბოლოს: „გრი-გრი“.

გვ. 15. ლექსის „სიმღერა“ ბოლოში: „გ. სკ“.

6948. ჯიგი-ჯიგი და სხვა ახალი ლექსები. [კრებული შედგ.] ა. კ-ან. თბ., 1913.

6949. ჰაზირა. ახალი ლექსები. სხვადასხვა. თბ., 1894.

კანზე: „ი. გრ. – ჰაზირას ლექსები“.

გვ. 4. სტრიქონთან „მამაჩემი მოკვდა, დედაჩემიც სხვასთანა“, მიწერილია: „მამა მოგვიკვდა, დედა სხვას გაჰყვა“. ხაზგასმულია: „აწუხებს“. მიწერილია: „აწვალებს“.

გვ. 12. სტრიქონთან „ერთ ლოდსა ყველა მხრიდან გაწევით“ მიწერილია: „რად გინდათ რომ ლოდს ყველა მხრიდან ეწევით“.

6950. ჰაზირა. ახალი ლექსები. სხვადასხვა. თბ., 1895.

ხელნაკეთ ყდაზე: „ჰაზირა. მეორე გამოცემა, 1895 წ. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს გ. მსხილაძისაგან. 7./ XII 54 წ“.

6951–6952. ჰაზირა. ბელადი. სხვადასხვა ახალი ლექსები და სიმღერები. ტფ., 1896.

6953–6954. ჰაზირა. ბელადი. სხვადასხვა ახალი ლექსები და სიმღერები. თბ., 1904.

კანზე სათაურს ქვემოთ: „პირველი გამოცემა გამოვიდა 1896 წ. ი. გრ“.

გვ. 28–29. ლექსს „მარტის თვე“ მიწერილი აქვს: „აშუღ ჰაზირას მუხამბაზი“. მე-3 სტრიქონში გადახაზულია სიტყვა: „გმირთა“, არშიაზე: „გმირებს“. მე-4 სტროფში გადახაზულია სიტყვები: „კეთილი დღე და“. მის მაგივრად: „დღე კეთილი და მზიანი“. მე-5 სტროფში გადახაზულია სიტყვა „სასწაულში“, მიწერილია: „სასწავლებლად“.

6955–6957. ჰაზირა. გამგელებული ბატკანი ანუ ომი ბალკანეთისა და რამდენიმე ძველი და ახალი ლექსები. თფ., 1914.

კანზე: „სონა სოსო, 1914 წ. 30 ოქტ“.

გვ. 9. ლექსს „სირუნერ-მიქნელანალის ხმაზე“ მიწერილი აქვს „ეს ლექსი სომხურადაც არის. ეკუთვნის აშუღ შერამას ი. გრ“.

გვ. 18. მოხაზულია „ამაყო, ამოყო“, მიწერილია: „ასონანსი“.

გვ. 19. „ზარბაზს“, მიწერილი აქვს: „ატლასს“. ლექსს „მუხამბაზი“ მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი ბეჩარას სახელით დაბეჭდილია „კოლექტივიზაციაში“ № 244. 1934“.

გვ. 20. არშიაზე წერია: „ეს ლექსი ჰაზირამ დასწერა სომხურად 1872 წ. 10 ივლისს, მერე თითონვე თარგმნა. ი. გრ“.

გვ. 22. არშიაზე: „ეს ლექსი თარგმნილია სომხურიდან ჰაზირასაგან“.

გვ. 25. ლექსის ბოლოს: „ხმა არა ჰქონდათ, მგლის კილო ჰქონდათ შერჩეული-ექსტაზში მოჰყავდათ ხალხი“?

გვ. 25–26. გასწორებულია სიტყვები: „გზაზედა-გვარზედა“, „კმარებზედ-კარზედა“, „რჯულზედა-სულზედა“.

6953. ჰაზირა. პატარა აშული. ახალი სიმღერები და მოდა. თბ., 1911.

გვ. 13. ლექსში „მუხამბაზი“ ხაზგასმულია: „ჩვენი მხარე აიკლეს ახმახებმა“, მიწერილია: „ახმახები – ლექები, (ყაზახებმა) ცენზორმა არ გაუ“...

6959–6961. ჰაზირა. ყბედი. ჰაზირას რჩეული სიმღერები, მუხამბაზები და სხვადასხვა ჰანგები. თბ., 1903.

ცალკე, თავისუფალ ფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ალ. ბუხნიკაშვილის წიგნებიდან. 1924. 16/VI“. იქვე: „გუგული ბუხნიკაშვილმა გადმოცა თავის მამის არხივიდან. ი. გრ. 1950. 5/V“.

მესამე ცალის თავფურცელზე: „მის ბრწყინვალეობას კნიაზ ლევან მელიქოვს ავტორისგანა“.

თავფურცელის მეორე გვერდზე და ტექსტის ბოლოს ყოფილი პატრონის ხელწერა: „პ. გუგუშვილი“.

6962–6963. ჰაზირა. ყბედი. (დამატებით). ჰაზირას რჩეული სიმღერები, მუხამბაზები და სხვადასხვა ჰანგები. თბ., 1911.

წიგნს აკლია ბოლო ფურცელი. ბოლოში ჩაკრულ ფურცელზე ი. გრიშაშვილის ხელით აღდგენილია გვ. 29-ის ტექსტი და მიწერილია: „ი. გრ. 1928. 26/VI“.

ქართული ლიტერატურის ისტორია

6964. აბაშიძე ი. პალესტინის დღიური. თბ., 1961.

6965–6970. აბაშიძე კ. ეტიუდები მე-XIX საუკუნის ქართული ლიტერატურის შესახებ. ქუთაისი, 1911–1912.

ტ. 1. 1911.

აკინძულია მე-2 ტომთან ერთად, ჩასმულია საგანგებო ყდაში. ყუაზე ამოტვიფრულია: „თხზულებანი კიტა აბაშიძისა. 1–2. ი. გრიშაშვილი“.

თავფურცელზე: „პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს, ენატკბილსა მგოსანს. კიტა. 1912, მარტი 10“.

წიგნში დევს ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „კიტა აბაშიძის „წერილები უცხოეთიდან“ – „სახალხო გაზეთი“, 1912, № 710 და სხვა № 719 და სხვა“.

მესამე ცალის თავფურცელზე: „დუბლ. ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან. ი. გრ“.

ტ. 2. 1912.

6971–6974. აბაშიძე კ. თ. აკაკი წერეთელი. (სალირიკო პოეზია). ქუთაისი, 1908.

თავფურცელზე: „პატივისცემით სოსოს გ. მსხილაძე-20/I 56 წ“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ჩემს საყვარელს მწერალს, ძვირფას შიოს. კიტა“.

კანზე: „ავტორს მიუძღვნია შიო არაგვისპირელისათვის. – ი. გრ. – 1953. 6. III. იმის შვილმა გაყიდა“.

მესამე ცალის კანზე: „შიგ მინაწერები მგონი იაკობ ფანცხავასია. ი. გრ“.

6975–6978. [აბაშიძე კ.] ერთი პილატეთაგანი. „ჯვარს აცვ. ჯვარს აცვეგე!“ (გადმობეჭდილი გაზ. „ერი“-დან) ქუთაისი, 1913.

კანზე ავტორის ფსევდონიმის ქვემოთ: „კიტა აბაშიძე, ი. გრ. გვ. 15“.

მე-15 გვ. ხაზგასმულია: „1900 წ. „კვალის“ მე-19 ნომერს ნახავს“, მიწერილია: „წერილი კ. ი. ჯაფარიძისა. ი. გრ.“.

კანის მე-3 გვ.: „უკვდავი ბოროტება (პასუხად ფ. მახარაძეს) ფ. გოგიჩაიშვილისა. (იხ. „სახალხო საქმე“, 19...). ი. გრ“.

მეორე ცალის გვ. 10. მოხაზულია: „იმედია, ამას არ დაივიწყებს ასე ყბათ აღებული ქართველი ხალხი“, არშიაზე: ჰმ!“

6979. აბაშიძე კოკი. აკაკი წერეთელი. ნაწყვეტები მოგონებიდან. ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1933, № 6–7.

გვ. 173. ხაზგასმულია აბზაცი, სადაც ავტორი წერს აკაკის მიერ გ. აბაშიძის საფლავის ნახვის შესახებ, არშიაზე მიწერილია: „ლენინგრადშია“?

გვ. 175. მოხაზულია ბოლო აბზაცი, მიწერილია: „ბოჰემა“.

გვ. 177. ხაზგასმულია სიტყვა: „შარჟი“, მიწერილია: „პაროღია“.

ხელნაკეთ კანზე: „კოკი აბაშიძე. აკაკი წერეთელი, (მოგონებანი). „მნათობი“, 1933, № 6–7. იქვე: „ჩემზე, გვ. 167–168. ი. გრ“.

6980. აბაშიძე კოკი. გრიშა აბაშიძე. – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1934, 10.

6981. აბზიანიძე გ. ია ეკალაძე. (კულტურის მატთან). – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1933, 11.

6982–6983. აბზიანიძე გ. ნიკოლოზ ბარათაშვილი. ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1955.

თავფურცელზე: „ჩვენ სასიქადულო პოეტს და მოღვაწეს, იოსებ გრიშაშვილს, მეგობრული პატივისცემით. გიორგი აბზიანიძე. 27. 1. 56“.

6984. აბზიანიძე გ. ქართველი კლასიკოსები [ნარკვევები]. თბ., 1950.

ფორზაცზე: „დიდ ქართველ პოეტს და მკვლევარს იოსებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით და სიყვარულით. გიორგი აბზიანიძე. 20 იანვარი. 1951 წ.“

გვ. 178. ხაზგასმულია ქვემოდან 7 სტრიქონი, არშიაზე: „იხ. ჩემი III ტ“.

6985. აბრამიშვილი ე. ზურაბ ანტონოვი. ბათუმი, 1958.

კანის მეორე გვერდზე: „სიყვარულისა და სილამაზის განუმეორებელ მგოსანს უდიდესი მადლობის გრძნობით ელ. აბრამიშვილი. 20/XII-1958 წ.“.

გვ. 104. ხაზგასმულია სიტყვა: „კვერნაკი“ და მიწერილია: „კვერნაკი-მადლობის ვაკე. ი. გრ“.

კანზე: „ი. ანდრევსკი – მსახიობი, გვ. 112; „გინდ მეძინოს“, გვ. 113; შახიანი, გვ. 115; გოძიაშვილი, გვ. 116“.

6986–6987. აბულაძე ი. ვახტანგ VI-ის გამოცემული „ვეფხის ტყაოსანი“-ს რედაქცია. შესწორებანი და შენიშვნანი „ვეფხის ტყაოსანი“-ს 22-ე გამოცემის შესახებ. პოემის შესავლის კრიტიკული ტექსტით. მე-2 სერია. გადაბეჭდილია 1917 წ. ჟურნალ „განათლები“-ს აპრილის ნომერში მოთავსებული წერილითგან შესწორებულად. ტფ., 1920.

თავფურცელზე „პატივისცემით სოსოს გ. მსხილაძე. 8/VI 55 წელი“.

6988. აბულაძე ი. „ვეფხის-ტყაოსნის“ ორი უმთავრესი გმირის სახელის „ტარიელ“ და „ავთანდილ“ ეტიმოლოგიისათვის. – ცალკე ამონაბეჭდი „ტფილ. სახელმწ. უნ-ტის შრომებიდან“, 1936, ტ. 3. გვ. 182–184.

წარწერები: „მეცნიერ მეგობარს პროფ. სიმონ ყაუხჩიშვილს ღრმა პატივისცემით. ი. აბულაძე. 3/XI. 36 წ“. იქვე: „საყვარელ პოეტს. მეგობარს სოსოს ი. აბულაძე, 11/V 1943 წ.“

6989. აბულაძე ი. „ვეფხის-ტყაოსანი“-ს სიუჟეტისათვის. ტფ., 1936. – ცალკე ამონაბეჭდი „ტფილ. სახელმწ. უნ-ტის შრომებიდან“, 1936, ტ. 1, გვ. 141–150.

6990–6991. აბულაძე ი. კრიტიკა და ბიბლიოგრაფია წიგნზე: ვისრამიანი. ალ. ბარამიძის, კ. ინგოროყვას და კ. კეკელიძის რედ-ით და შესავ. წერილით. ტფ., 1938. ამონაჭერი: თბილისის სახელმწ. უნ-ტის შრომები, ტ. 27b, 1946.

ტექსტის დასაწყისში: „წარჩინებულ სახალხო მგოსანს ი. გრიშაშვილს ი. აბულაძე 12/VIII-46“.

6992. აბულაძე ი. მე-XII საუკუნის ქართული მწერლობის ხასიათი და რუსთაველის „ვეფხის-ტყაოსანი“. თბ., 1908 „ცალკე ამონაბეჭდი „ძველი საქართველოს“ ტ. 1-დან.

6993–6994. აბულაძე ი. მე-XII-ე საუკ. ქართული საერო მწერლობა და „ვეფხის-ტყაოსანი“ ლექსიკონითა და წერილებით: პოემის ხალხურობის, ძველის კვლევა-ძიების შედეგებისა და ახალ გამოცემათა შესახებ. ტფ., 1922.

კანზე: „ი. გრ. 1923 7 ივნის“.

თავფურცელზე: „ძვირფას მეგობარს სოსო გრიშაშვილს უძღვნის უღრმესი პატივისცემით იუსტ. აბულაძე 7/VII. 1923 2. ქ. ტფილისი“.

6995. აბულაძე ი. შესწორებანი და შენიშვნანი ვეფხისტყაოსნის 22-ე გამოცემის შესახებ. კრიტიკული ტექსტის რამდენიმე ნიმუშით. პირველი სერია. ტფ., 1914.

კანზე! „ძვირფას მეგობარს ი. გრიშაშვილს შემდგენელისაგან. 17. 10. 15“.

6996–6997. აბულაძე მ. ტიცვიან ტაბიძის პოეზია. თბ., 1961.

6998. ავალიანი ს. გ. წერეთლის ფილოსოფიური მსოფლმხედველობა. თბ., 1954.

6999. ავალიშვილი ზ. თეიმურაზ- I და მისი პოემა „წამება ქეთევან დედოფლისა“. დამატება: სამი ისტორიული საბუთი. პარიზი, 1938.

7000. 1837–1957. საქართველოს სსრ პედაგოგიური ინსტიტუტების ქართული ენისა და ლიტერატურის კათედრების გაერთიანებული საიუბილეო-სამეცნიერო სესია მიძღვნილი დიდი ქართველი მწერლისა და საზოგადო მოღვაწის ი. ჭავჭავაძის დაბადებიდან 120 და გარდაცვალებიდან 50 წლისთავისადმი. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., თელავი, 1957.

7001. აკაკი წერეთელი. საიუბილეო კრებული. თბ., 1940.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. № 6. VII“.

ყდის მეორე გვერდზე: „ჩემი წერილი, 399. ი. გრ; ეს არაკი სპარსულია. იხ. დ. გივიშვილსაც აქვს გალექსილი, გვ. 242; შეცდომა: 1. გრიშა აბაშიძე? გვ. 412. 2. გ. ტაბიძის ჟურნ., 437“.

ფორზაცზე: „ირაკლი ბატონიშვილზე, გვ. 121, გვ. 344, 350; სერგო ბახტაძე, 439; აკაკის „ღალატი“ მოსწონდაო, 437; შეცდომანი, 355, 366, 412, 437; ბაზილევსკი...; აკაკის ცოლი, გვ. 431“. იქვე ჩადებულია ბლოკნოტის ფურცელი წარწერით: „კურიოზი: 1. გ. ტაბიძის ჟურნალი და ივ. ელიაშვილი (გამოვიდა 1929). 2. გრ. აბაშიძე და ექიმი ჭოლოშვილი. გრ. აბაშიძე გარდაიც. 1903 წ. 3. „დედა ენას“ ბეჭდავდა ილიაო. (იხ. „Дружба народов“, № 4)“.

გვ. 241. სქოლიოში შენიშვნას: „სულხან-საბა ორბელიანი, „სიბრძნე-სიცრუისა“, გვ. 24 – მიწერილი აქვს: „გამოცემა?“

გვ. 242. დაბეჭდილია არაკი „ვირი და ძველის“ აკაკისეული და ხალხური ვარიანტები, მოხაზულია და მიწერილი: „საბასაც აქვს ეს არაკი. დ. გივიშვილმაც გალექსა“.

გვ. 250. ტექსტში მოყვანილია აკაკისეული და ხალხური ვარიანტები ლექსისა „პატარა ბიჭი ვიყავი“. ხალხურ ვარიანტს მიწერილი აქვს: „არ რითმა აკაკურია. აკაკისეულ ვარიანტს – „აქ-არა.“

252–253 გვერდებს შორის ჩადებულია საკატალოგო ბარათი, რომლის თავისუფალ გვერდზე წერია: „გამხიარულდი ბუხარო, გულჩათხრობილი ნუ ხარო!“ აკაკის ლექსი: „ჯეჯილი“, 1905, № 1“.

გვ. 353. ხაზგასმულია „ღმერთმანი“ და მიწერილია: „ღმერთთან. ი. გრ“.

გვ. 366. მოხაზულია „სისხლიდან“ და მიწერილი: „სასახლიდან. ი. გრ“. მოხაზულია: „გადარევდა“ და მიწერილი: „გადრევდა. ი. გრ“.

გვ. 412. მოხაზულია: ნიცას ოჯახში აკაკის საუბრებს ...გრიშა აბაშიძე ესწრებოდა“... არშიაზე: „ამ დროს გრიშა აბაშიძე მკვდარი იყო. გარდაიცვალა 1903 წ“. ამავე გვერდზე მე-4, 8 აბზაცები, სადაც ისევ გ. აბაშიძეზეა ლაპარაკი, მოხაზულია და კითხვის ნიშანი აქვს დასმული.

გვ. 413. „1913 წ... ნიცა წერეთლის დიასახლისობით საჩხერის საავადმყოფოს ეზოში გაიმართა... საქველმოქმედო საღამო“ – მოხაზულია და არშიაზე: „ნიცა როდის გარდაიცვალა?“

გვ. 430-სა და 431-ს შორის (სადაც იწყება ივ. ელიაშვილის მოგონება – „აკაკი“) დევს ფურცელი წარწერით: „ი. ელიაშვილმა აკაკიზე მოგონება წაიკითხა 1916 წ. (იხ. „საქართველო“, 1916 წ., № 21, 28 იანვარი) დ. კასრადის ანგარიში – აუგად იხსენებს. ეს ის მოგონება ხომ არ არის?“

გვ. 436. მოხაზულია მესამე აბზაცი და მიწერილი: „იხ. „კიტა აბაშიძე და მისი ფარხმალი“.

გვ. 438. მესამე აბზაცში: „აკაკი და ექიმბაში“ წინადადებას „აიღებდა ხოლმე საანგარიშოს“... ჩამატებული აქვს: „გრიგოლ ვოლსკი“.

7002–7009. აკაკის საიუბილეო კრებული. ტფ., 1908.

კანის მე-4 გვერდზე: „პატივცემულ და საყვარელ იოსებ გრიშაშვილს – გიორგი გიორგიძე. 1947 წ. 27/XII“.

კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „გრიგოლ დიასამიძე“.

თავფურცელზე ავტოგრაფები: „მოქანდაკე ი. ნიკოლაძე“ – „ვაჟა-ფშაველა“ – „ა. ყანჩელი“ – „შ. არაგვისპირელი“ – „კიტა აბაშიძე“ – „ვალერ. გუნია“. – „დ. ვედრებისელი“ – „ნ. ჯანდიერი“. – „ქეთო ანდრონიკოვა-კახიძისა“. „ვახტანგ ღამბაშიძე“ – „გიორგი ლასხიშვილი“ – „თ. რაზიკაშვილი“ – „ს. ფირცხალავა“ – „სოსიკო მდივანი“ – „პ. აკობია“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან. ი. გრ“.

წიგნში ჩადებულია გადაბეჭდილი პასიკო ლორთქიფანიძის ლექსი: „საბჭოთა ხალხის ზეიმი“.

„ზეიმი ვარდათ გაშლილა
დროშა ფრიალებს ბანზედა
რამდენი კარგი რამ თქმულა
ბრძოლების მონაგარზედა.
ჩვიდმეტი წელის ნაზარდი
დგას სწორუპოვარ გზაზედა
სადარაჯოზე ბელადი
არ გაიცვლება სხვაზედა.
მეცა მწყურია ჭაღარას
ვიდრე ვარ კიდევ ჯანზედა
ამ მზე მოსწრებულ განთიადს
ვუმღერო ახალ ჰანგზედა.

პასიკო ლორთქიფანიძე“.

7010. აკობია პ. უდროოდ დაკარგული შესანიშნავი ნიჭის პატრონი ალექსანდრე მესხია, როგორც მსხვერპლი საერთოდ მთელი ქვეყნის უკუღმართობისა და განსაკუთრებით კი ქართველთა შეუგნებლობისა. თავგადასავალი, წერილები, აფორიზმები ალექსანდრე მესხიასი და საუბარი თვითშემეცნებაზე პავლე აკობიასი. თბ., 1905.

7011–7012. ალავიძე მ. აკაკი წერეთლის მოგზაურობა რაჭა-ლე ჩხუმში. თბ., 1947.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 71“.

7013. ალავიძე მ. ნარკვევები აკაკის მოგზაურობიდან. ქუთაისი, 1958. ცალკე ამონაბეჭდი ჟურნ. „რიონი“-დან, 1958.

კანზე: „სახსოვრად ძვირფას სოსო გრიშაშვილს. ავტორი. 6 X. 59“.

7014. ალავიძე მ. ქუთაისი ქართულ პოეზიაში. ქუთაისი, 1947.

კანზე: „ჩემს საყვარელ პოეტსა და მკვლევარს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორი. 1. III. 48“.

7015. ალანია ნ. ქართული საბჭოთა პოემა. თბ., 1959.

7016. ანთაძე ი. დიდებული აკაკის ხსოვნას. – ამონაჭერი ჟურნ. „ნაკადული“-დან, 1915, № 1.

გვ. 43. „კურიოზი, გვ. 45“.

გვ. 45. ტექსტში ხაზგასმულია, რომ ბავშვი ეროვნულ შემეცნებას – აკაკის „მე პატარა ქართველ-ით იწყებს“. – გვერდით არშიაზე: „ეს ლექსი ეკუთვნის დუტუ მეგრელს“.

7017. ანტონ I კათალიკოსი. მზა-მეტყველება. პ. კარბელოვის რედ-ით. ტფ., 1892.

კანზე: „ი. გრ. თვითება, გვ. V“.

გვ. V. ხაზგასმულია: „ბრგვილი“ და მიწერილია: „ბლაგვი“. იქვე ხაზგასმულია: „თვითება“ და მიწერილი: „იხ. „ივერია“. სიტყვასთან „ინახითჯდომა“, მიწერილია: „მოინახე“.

გვ. VII. ხაზგასმულია: „მზის პირველი სხივი“ და მიწერილია: „ციაგი“.

7018–7019. ანტონ I კათალიკოსი. წყობილ-სიტყუაობა, თფ., 1853.

ყდის მე-2 გვ. და ფორზაცზე: „ანგელი, გვ. 98. ი. გრ“.

გვ. 318. ხელწერა: „ეს წიგნი ეკუთვნება იობა ყრუიშვილსა, ვინც, ეს წიგნი გამოსწიროს გაუწყრეს მამა ანტონის მადლი“. იქვე მეორე უცნობის ხელით მიწერილია: „ფული მიმიცია, ღმერთიც მომხმაროს და მამა ანტონიც“.

7020. ასათიანი ვ. აკაკი-ბელეტრისტი, ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1935, № 5.

7021. ასათიანი ლ. რჩეული ნაწერები. ტ. 1. თბ., 1958.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1958 წ. 17-V“.

ყდის მე-2 გვ.: „მე“, გვ. 352, 401, 434, 554, 659“.

7022. ასათიანი ლ. აკაკი წერეთელი. 1840–1915. თბ., 1945.

7023–7024. ასათიანი ლ. ალექსანდრე ჭავჭავაძე. 1796–1846. თბ., 1945.

7025. ასათიანი ლ. ალექსანდრე ჭავჭავაძე. ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობიდან“, 1946, 9–10, გვ. 206–222.

წიგნის ბოლოს: „მნათობი“, 1946, 9-10, [გამოვიდა. 1947. 28 იანვ.]“.

გვ. გვ.: 207, 210-ხაზგასმულია ადგილები, რომელიც ი. გრ. ეხება.

7026. ასათიანი ლ. ალექსანდრე ჭავჭავაძე. თბ., 1949.

კანზე: „გვ. 5. ი. გრ“.

7027. ასათიანი ლ. გრიგოლ ორბელიანი. ნარკვევი. თბ., 1946.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1946. 4/X. ჩემიდან, 125“.

გვ. 109. ხაზგასმულია: „მადათაშვილს“, მიწერილია: „მადათოვი“.

გვ. 125. ხაზგასმულია: „გრ. ორბელიანის ლექსი „დიმ. ონიკ-ის დარდები“, მიწერილია: „(ი. გრიშაშვილი)“. გვერდით არშიაზე: „იხ. ჩემი ილია ჭ-ძე და ქართ. თეატრი“.

7028–7030. ასათიანი ლ. ვოლტერიანობა საქართველოში. ნარკვევი. ტფ., 1933.

თავფურცელზე: „შესანიშნავ პოეტს, საინტერესო მკვლევარს და მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს – ლევანისაგან. 3/XII 33 წ“.

ფორზაცზე: „1. 23 იანვარს, 1934. ელხში იყო ამ წიგნზე ა. ბარამიძის მოხსენება. 2. „სალიტ. გაზეთში“, 1934 წ., № 5, გვ. 4. 3. „მნათობი“, (ა. ბარამიძე) 1934, № 7–8. 4. „ლიტ. გაზეთი“, (ს. დევდარიანის) 1934, № 25. 5. „კომ-განათლება“. 1935, № 5“.

გვ. 83. ქვემოდან მე-2 სტრიქ. ხაზგასმულია: „ესტატეს-ძე“ და მიწერილი: ევსტატის ძის“, იქვე მიწერილია: „იასონი ამის შვილი იყო. მუსიკაზე აქვს წერილი“. ხაზგასმულია უკანასკნელ სტრიქონში „ქარელში“ და მიწერილი არშიაზე: „იხ. „ივერია“, 1889, № 233. ეს წიგნი შეუწირავს წ. კ. სახ. დავით როსტომის-ძე წერეთელს“.

გვ. 95. ხაზგასმულია: „ედიპი“, „ზაირა“, „ალზირა“ „ფრაგმენტალური“ და არშიაზე: „რატომ“.

გვ. 132. „კათალიკოსნი“, გვ. 204.

წიგნში ჩადებულია კონვერტი შემდეგი მასალით:

1. გაზეთიდან ამოჭრილი სეით დევდარიანის წერილი „საზოგადოებრივი აზრის ისტორიისათვის. 1. ერთი ლეგენდა (ლევან ასათიანის – „ვოლტერიანობა საქართველოში“) მინაწერით: „ლიტ. გაზეთი“, 1934 წ. № 25“. 2. ამონაჭერი ჟურნალიდან ალ. ბარამიძის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „მნათობი“. 1934, № 7–8“. 3. ქალაქები მინაწერებით: „1. ა. ჭ-ძე თარგმნიდა ალზირას და მამ რატომ თარგმნიდა? რა აზრი ჰქონდა, ვოლტერი უყვება ხომ. 2. დავით ესტატეს-ძე ციციშვილმა თარგმნა აგრეთვე „რობინზონ კრუზო“, 1861 წელს. (იხ. ცნობა „ივერია“, 1890 წ., № 28) და წ. კ. ხელნაწერი № 1475. კარიჭ. კატალ., გვ. 124. 3. ესტატე ციციშვი., იხ. კრებული წ. კ. ს. № 1512. ესტატე ციციშვი. და დავით ციციშვი. თარიღისათვის, იხ. პ. კარბელაშვილის „კათალიკოსნი“. 1900 წ., გვ. 203–204. 4. „ვოლტერიული კრესლა“. ეს სიტყვა ნახმარია მოთხრობებში („საქ. მოამბე“, 1863, H VII, გვ. 51. 5. ლევ. ასათიანის წიგნისთვის. ვოლტერი. 1889 წ. ამ სათაურით გამოვიდა ზ. ჭ.-ძის წიგნი. შიგ მოყვანილია ამბები ვოლტერისა საქართველოს შესახებ და მიწერ-მოწერა ეკატერინე მეორესთან (სადაც „საქართველოს“ ხსენებაც არის). „ივერ.“, 1889, № 213. 6. დავით ციციშვილი „სტროციის მღვიმე“, თარგმანი დავით ესტატის-ძის ციციშვილისაგან. ეს ხელთნაწერები იასონ დავითის-ძე ციციშვილს შეუწირავს წ. კ. ს-თვის (იხ. „ივერია“, 1890 წ., № 28)“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „თანშეზრდილ მეგობარს, საყვარელ ადამიანს – ბიჭიკო ყიფიანს ლევანისაგან. 15. III. 34“.

7031. ასათიანი ლ. ი. სტალინი და ქართული რევოლუციური პოეზია 1901–1907 წლების არალეგალურ და ლეგალურ ბოლშევიკურ პრესაში. თბ., 1950.

კანზე: „ი. გრ. საკამათო, გვ. 28“.

გვ. 3. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ცის ნამი“, (1907 წ.)“. არშიაზე: „იყო ორგანო ანარხისტებისა. (გ. გორდუხიანი და სხვ.). მეპურე სხირტლაძე ფიქტ. რედაქტორი“. ამავე გვერდზე სქოლიოში ხაზგასმულია: „მუშა-ბოლშევიკს დ. ხანდამაშვილს“. მიწერილია: „ვანო ხანდამაშვილი და არა დ. ხანდამაშ. იგი მუშა არ იყო, არც ბოლშევიკი. მასწავლებლობდა. საეჭვო კაცი იყო“.

გვ. 31. ქინძისთავით დამაგრებულია ქალაღდის ნაჭერი მინაწერით: „ინტერნაციონალი“. თარგ. განდგეილი. „ცნ. ფურცელი“, 1905, 2069, 11015“.

გვ. 39. ბოლოში ქინძისთავით დამაგრებულია ქალაღდის ნაჭერი, რომელზედაც წერია:

„[მზე ამოდის და ჩადის],
მზე შუქს ჰფენს არემარეს
ჩემს საკანში კვლავ ბნელა,
დღე-ღამ მცველი ჩემს ფანჯარას
გარს უვლის ნელ-ნელა.
ნუ მდარაჯობთ... მე ისეც
სად წაუვალ თქვენს ბრჭყალებს,
მინდა თავისუფლება,
მაგრამ ვერ ვლენ ბორკილებს.
ეხ, ბორკილო, ბორკილო
რკინავ შენ ჩემო მცველო
ვაჰმე მე შენ ვერ დაგლენ
ჩემო დამღონებელო.

თარგ. ბ. ახოსპ.

(„ფსკერზე“, 1907, გვ. 29–31)“.

ლექსის დასაწყისში: „ეს სიმღერაზეა“.

ქალაღდის მეორე მხარეს: „ამხ. ბუხნიკაშვილო გადაუბეჭდეთ და 1 ეგზემპლ. მიეცით ამხ. ი. გრიშაშვილს. ზ. კეცხოველი. 3/X“.

წიგნში დევს ქალაღდის 2 ნაჭერი წარწერებით: 1. „მიმინოს“ პატარა ფელეტონი და ლექსი „კადეტების თათბირი“, (სცენა) „მიმინო“ (იხ. „დრო“, 14. 27 მარტი). აკროსტიხი (ამხანაგ გიორგი თელიას) „მიმინო“, „დრო“, 1907, 18)“. 2. პატარა ფელეტონი [...ძან ყარაჩოღელი გამოდგა ი. ნაკაშიძე]. „ნესტარისა“. „ნესტარი“ (უეჭველად ი. ევდოშვილია). იხ. „დრო“ (ბოლშევიკების), 1907, 5“.

7032. ასათიანი ლ. ლიტერატურული ნარკვევები და წერილები. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „მე და ჭიაურელი, გვ. 171, ი. გრ“.

7033. ასათიანი ლ. სტალინი და ქართული ლიტერატურის საკითხები. ნარკვევები. [თბ.], 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. 10/III“.

7034. ასათიანი ლ. ქართული მწერლობა. წერილების კრებული. თბ., 1949.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს, სახელოვან პოეტს და მკვლევარს – პატივისცემისა და მეგობრობის ნიშნად უძღვნის ამ მცირე შრომას ავტორი. თბილისი. 25. II, 49“.

7035. ასათიანი ლ. ცხოვრება აკაკი წერეთლისა. თბ., 1940.

შმუცტიტულზე: „ქართული პოეტური სიტყვის შესანიშნავ ოსტატს, საქართველოს სახელოვან მგოსანს ი. გრიშაშვილს მეგობრული პატივისცემით და სიყვარულით ლეგან ასათიანისაგან. თბილისი, 10 დეკემბერი, 1940 წ.“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. მე-გვ. 433, 449, 458, 481. 1. აკაკის „ხუმარა“ ჩემი წერილიდან გაუკეთებია, გვ. 433. 2. ვორონცოვი, გვ. 449. ვ. გილიაროვსკი – აკაკის მთარგ., გვ. 473“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „შევიჩენკოზე, 143; შეცდომა 209, 328, 245, 382. ბაზილევსკი, 212; იარანალო ხარაბუზა, გვ. 258; ამ საღამოზე პირველად მე დავილაპარაკე, იხ. ჩემი „ილია და თეატრი“ (გვ. 291); „ბუტიაობა?“ 292; აკაკის ლექციები შოთა რუსთ., 326;

„იავნანა“ რუსულად, 381; „გოგია მეჩონგურე“ რუსულად და მისი მთარგმნელი ო. ტიბლენი, გვ. 382. „მედეია“, 404“.

ამონაჭრები გაზეთიდან: 1. ლ. ასათიანის წერილი „აკაკი და სხვიტორელი გლეხები“, იქვე მიწერილია: „ლიტ. და ხელ.“, 1945, № 6“. 2. ვლ. ნორაკიდის რეცენზია ლ. ასათიანის წიგნზე „ცხოვრება აკაკი წერეთლისა“, მიწერილია: „ლიტ. და ხელ“, 1944 წ. № 23“ 3. რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტის დირექტორის კ. კეკელიძის მიმართვა ი. გრიშაშვილს, 1945 წლის 30 მარტს ინსტიტუტის სამეცნიერო საბჭოს საჯარო სხდომაზე დასასწრებლად, მინაწერით: „ლევ. ასათიანის არხივში! ი. გრ“.

გვ. 89. „ჩემგან“.

გვ. 105. სქოლიოში მიწერილია: „იხ. ანდრეევსკის „მოგონებანი“. ეს წიგნი იშვიათია, მე ძლივს შევიძინე. ი. გრ“.

გვ. 131. ქვევით არშიაზე: „კავკაზი“.

გვ. 193. აკაკის ლექსის „სალამურის“ სტროფის გასწვრივ მიწერილია: „ი. კერესელიძის მიბაძვაა. ი. გრ“.

გვ. 209. მოხაზულია სიტყვა: „გაზ“, მიწერილია: „ჟურნ“.

გვ. 234–235. ხაზგასმულია „1868 წელს მას ცოტაოდენი უსიამოვნება მოუხდა „დროების“ რედაქციასთან“, მიწერილია: „ბ. ჯორჯაძე, მ. ბეთანელის გამო“.

გვ. 238. ხაზგასმულია: „კომედია „ძველსა და ახალს შუა“ (დაიბეჭდა „ცისკარში“, 68 წ. № 3), მიწერილია: „№ 6 (ივნისი). ი. გრ“.

გვ. 239. მე-5 აბზაცში მოხაზულია გვარი: „მუხადის“, მიწერილია: „მუხადის“.

გვ. 241. პირველი აბზაცი მოხაზულია, არშიაზე: „სიმ. ხუნდაძე“.

გვ. 258. სქოლიოში პირველი შენიშვნა მოხაზულია, ხაზგასმულია სიტყვა: „გამოაქვეყნა“, მიწერილია: „პირველად“.

გვ. 291. მოხაზულია აბზაცი, ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე მიწერილია: „ჩემით“.

გვ. 292. ხაზგასმულია და დანიშნულია ადგილი, ქვევით არშიაზე: „იქნებ „ბუტიაობა“, ი. გრ“.

გვ. 309. ხაზგასმულია: „დროების“ ერთი რეცენზენტი წერდა“... მიწერილია: „ეს ერთი რეცენზენტი მგონი ნ. ნიკოლაძეა ი. გრ“.

გვ. 310. დანიშნულია: „უ-ს“, არშიაზე: „პეტრე უმიკაშვილია. ი. გრ“.

გვ. 322. ბოლო აბზაცში დანიშნულია: „გ. არწრუნის შენობა“... არშიაზე: „ეს იყო მისი მამის იერემია არწრუნის შენობა“. იმავე აბზაცში ხაზგასმულია: „რომლის საკონცერტო დარბაზიც“... არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 332. ქვემოდან მე-2 აბზაცის გასწვრივ: „მიხაილოვი?“.

გვ. 333. ქვემოდან მე-3 აბზაც. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „წელი?“

გვ. 347. არშიაზე: „იხ. ჩემი რედაქციით, აკაკი, ტ. 3, ი. გრ“.

გვ. 361. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „კავთელი“, მიწერილია: „ივ. ჯაჯანაშვილი. ი. გრ“.

გვ. 377. ხაზგასმულია: „21 ნოემბერს ქართულმა დასმა პირველად წარმოადგინა აკაკის დრამატული პოემა „პატარა კახი“, მიწერილია თარიღი: „1890“.

გვ. 382. სტრიქონის „იმ გაზაფხულზე ქუთაისში დაარსდა „ქართველთა გამომცემელი ამხანაგობა“, გასწვრივ არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 396. ხაზგასმულია: „ილიამ, „ფირუზას“ ფსევდონიმით გამოაქვეყნა“... მიწერილია: „მერე მეც ვწერდი ამ ჩემთვის შერქმეულ სახელით! „ფირუზა, ი. გრ“.

გვ. 449. მოხაზულია ბოლო აბზაცი, არშიაზე: „ჩემი თარგმანია“.

გვ. 475. აბზაცში: „ამ ხანებს ეკუთვნის აკაკის ერთი შესანიშნავი ლექსი „მომაკვდავის ფიქრები“, ჩაწერილი გრამაფონის ფირფიტაზე“, ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 487. ჩამოთვლილია პოეტთა გვარები, წიგნის ავტორის მიერ ჩაწერილია მელნით: „ი. გრიშაშვილი“, მიწერილია: „ლ. ასათიანის ხელია. ი. გრ. P. S. ტფ. ოთხი პოეტი გაგვგზავნეს აბაშელი, შანშ., ქუჩ. და მე“.

ფორზაცის მე-4 გვ. „მე-გვ. 481, 433, 449, 258 – ი. გრ“. იქვე ამონაჭერი გაზეთიდან, მ. დავითაშვილის რეცენზიით ლ. ასათიანის წიგნზე „ცხოვრება აკაკი წერეთლისა“, მიწერილია: „Заря“, 1941, № 36, 13 თებ“.

7036. ასათიანი ლ. ცხოვრება აკაკი წერეთლისა. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ჩემი-გვ. 493, 494“.

გვ. 493. მოხაზულია გრიშაშვილის მოგონება ტარას შევჩენკოს დაბადების ასი წლისთავის აღსანიშნავად გამართულ საღამოს შესახებ, რომელზედაც აკაკი წერეთელიც გამოვიდა.

7037. ასათიანი ლ. ძველი საქართველოს პოეტი ქალები. გამოკვლევა და ტექსტები. [თბ.], 1936.

შმუცტიტულზე: „შესანიშნავ პოეტს, მკვლევარს – ი. გრიშაშვილს პატივისცემით ლევან ასათიანი 17–XI–36“.

7038. ასათიანი ლ. წერილები. თბ., 1942.

7039. ასათიანი ლ. წერილები ლიტერატურაზე. ტფ., 1946.

ყდაზე: „ი. გრ. 1947, 15. II“. იქვე: „გვ. 51–3“.

გვ. 66. ხაზგასმულია: „(ჟურნ. „მირ ბოჟი“, 1903 წ. № 3, გვ. 18)“. – არშიაზე მიწერილია: „ავტორი?“

გვ. 70. ზემოდან მე-4 აბზაცი მოხაზულია, არშიაზე: „ჩემგან“. ამავე გვერდის მე-5 აბზაცის ბოლოს „(ი. იმედ)“.

გვ. 71. სიტყვების „კვალმა“ მოათავსა... შემდეგ ჩამატებულია: „ი. გომართელის“...

გვ. 155. ხაზგასმულია: „ვანო მაჩაბელს“, მიწერილია: „იხ. ა. ჭ“.

7040. ასათიანი ლ. წერილები. თბ., 1945.

კანზე: „გვ. 87“.

7041. აფხაიძე შ. ბრძოლის პოეტი. [ალთო მამაშვილი]. ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1940, 2.

7042. აფხაიძე შ. კრიტიკული წერილები. თბ., 1959.

7043–7044. ახალი ქართული ლიტერატურის ისტორია. [დ. გამეზარდაშვილის რედ.]. ტ. 1. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 70, 96, 98, 100, 105“ – აღნიშნულ გვერდებზე ხაზგასმული და მოხაზულია ი. გრიშაშვილის ნარკვევებიდან ციტირებული ან დამოწმებული ადგილები.

გვ. 3. სარჩევში თითოეულ თავს მიწერილი აქვს ავტორები, აღებული ავტორთა კოლექტივის წინასიტყვაობიდან, გვ. 5.

გვ. 106. მოხაზულია 7 სტრიქ. დაწყებული სიტყვებით: „[ბედნიერება] მხოლოდ ბავშვობისას თუ შეიძლება“... და არშიაზე მიწერილი: „ჩემგან“.

გვ. 107. მოხაზულია 21 სტრიქ. დაწყებული სიტყვებით: „ერთგვარ გაკვირვებას იწვევს ა. ჭავჭავაძის მიერ“... და არშიაზე მიწერილია: „მეც ასე“.

გვ. 109. მოხაზულია პირველი სამი სტრიქონი და მიწერილი არშიაზე: „რა იცის?“

გვ. 111. ხაზგასმულია: „დაცული არაა [ხუთმუხლოვნება.] და მიწერილი: „რა იცი?“ ხაზგასმულია სიტყვა „გაზელურია“ და მიწერილი არშიაზე: „ჩემგან. ი. გრ“.

გვ. 118. ხაზგასმულია გრ. ორბელიანის დაბადების თარიღი „1804“ და მიწერილი: „ჩემგან“. ი. გრ.“

გვ. 369. ხაზგასმულია პირველი აბზაცი და მიწერილი: „რუსეთშიც ამ დროს ეგრე იყო, კომედიას აწერდნენ“.

გვ. 374. მესამე აბზაცს, სადაც საუბარია 1851 წლის მზის დაბნელების შესახებ, მიწერილი აქვს: „(იხ. Кавказ).“

გვ. 375. ზურაბ ანტონოვის შესახებ ნარკვევის ბოლოს მიწერილია: „აქ ი. ჭ-ძის აზრი ანტონოვზე“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959 21/I. 12 მან“.

7045. ახალი (მეცხრამეტე საუკუნის) ქართული ლიტერატურის ისტორიის პროგრამა. თბ., 1949.

7046. ახალი (მეცხრამეტე საუკუნის) ქართული ლიტერატურის ისტორიის პროგრამა. თბ., 1951.

7047. ახალი (მეცხრამეტე საუკუნის) ქართული ლიტერატურის ისტორიის პროგრამა. თბ., 1952.

7048. ბაგრატიონი თ. განმარტება პოემა ვეფხისტყაოსნისა. გაიოზ იმედაშვილის რედ., გამოკვლევითა და საძიებლით. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960 23/XI“.

7049. ბაიაძე ვ. დრო და მწერალი. თბ., 1963.

ფორზაცზე: „ძვირფას, სასიქადულო პოეტს და ადამიანს ი. გრიშაშვილს – მოკრძალებული პატივისცემითა და სიყვარულით. ვ. ბაიაძე. 10–VII.-63“.

7050–7051. ბაიაძე ვ. იდეა და ოსტატობა. [წერილები თანამედროვე ქართულ ლიტერატურაზე]. თბ., 1957.

თავფურცლის მე-2 გვ. „ჩემს საყვარელ ძია სოსოს-უებრო ქართველ პოეტს. ღრმა პატივისცემით. ავტორი. 25–VIII. 58“.

მეორე ცალის კანზე: „გვ. 82. ი. გრ“.

გვ. 49 და 50-ს შუა დევს გაზ. „საბჭოთა ოსეთის“ 1958 წ. 2 თებ. № 24, სადაც მოხაზულია ა. ანდანიშვილის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე.

7052. ბაიაძე ვ. იოსებ გრიშაშვილი. [ცხოვრება და შემოქმედება]. თბ., 1966.

7053. ბალახაშვილი ი. გორელი პოეტი-სტეფანე ფეშანგიშვილი. თბ., 1942.

წიგნში ქალადის ნაჭერი წარწერით: „ფეშანგიშვილი. მასალები მაქვს“.

7054–7055. ბალახაშვილი ი. ილია ჭავჭავაძის მოწაფეობა და სტუდენტობა. ბიოგრაფიული ნარკვევი. თბ., 1937.

თავფურცელზე: „ულრმეს პატივისცემით პოეტსა და მკვლევარს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1937 წ. 28/V–ქ. თბილისი“.

7056. ბალახაშვილი ი. ლიტერატურული და რევოლუციური წრეები გორში. (მეცხრამეტე საუკ. 70-80-90-იანი წლები). დოკუმენტალური ნარკვევი... თბ., 1940.

თავფურცელზე: „ულრმეს პატივისცემით პოეტს და მკვლევარს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1941 წ. 10. 3. ქ. თბილისი“.

ფორზაცზე: „მე-154. 1. თ. ხუსკივაძე. 104, 2. პეპო, 47, 3. სტალინი – მსახიობი, 169, 170. 4. ზლობინი, 179. 5. გარიბალდი და გორი, 72–73. 6. ნეკრას. და ვაჟა–95“.

გვ. 174. მოხსენიებულია რუსული ვოდევილი „Предложение“, მიწერილია: „ჩეხოვისა“.

გვ. 178. ხაზგასმულია ერთ-ერთი პიესის მოქმედ პირთა სახელები, სქოლიოში წერია: „ჯერ დაიხოცნენ მერე იქორწინეს“.

გვ. 179. მოხაზულია და მიწერილია: „ზლობინი, 1893“.

გვ. 181. მინაწერი, რომელიც შეეხება გვ. 180 ბოლო აზრს: „გულნარა არ არის „რაც არ გერგებაში“. ალბად „ქოროლლი“ ითამაშეს. ი. გრ“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან 1. „ინდუსტრიული ქუთაისი“. რეცენზია წინამდებარე წიგნზე მინაწერით: „11 მარტი, 1941 წ., № 58 და 2. Н. Николаишвили „Книга о Гори“, მინაწერით: „Заря Вост.“, 1941, № 114, 7 მაისი.“

7057–7058. ბალახაშვილი ი. ლიტერატურული წრეები და სალონები საქართველოში. XIX საუკუნის პირველი ნახევარი. დოკუმენტ. ნარკვევი. რედ. ი. გრიშაშვილი. [თბ.], 1940.

7059. ბალახაშვილი ი. მანანა ორბელიანი. თბ., 1941.

თავფურცელზე: „ულრმეს პატივისცემით შესანიშნავ პოეტს და მკვლევარს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1941 წ. 22. 7. ქ. თბილისი“.

გვ. 14. არშიაზე: „გვ. 35“.

გვ. 28. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „რატომ?“

გვ. 35. ხაზგასმულია ადგილი და არშიაზე: „იხ. გვ. 14. ეს უძღვნა როგორც პატარა ჯულიეტას“.

გვ. 40. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილი: „გვ. 39“.

გვ. 43. ხაზგასმულია: „კარტოჟნიკიო“... მიწერილია: „ილია ორბელიანს ძალიან უყვარდა ბანქო. (იხ. გრ. ორბ. წერ.)“.

გვ. 49. „წყაროების მაჩვენებელი“-ს ქვემოთ არშიაზე: „[იხ. ჩემი ა. ჭ.]“.

7060. ბარამიძე ა. „აბდულ-მესიანის“ რუსული თარგმანის გამო. თბ., 1943.

7061. ბარამიძე ა. ბესიკის გარშემო. ტფ., 1936.

7062. ბარამიძე ა. ბრძოლა რუსთაველის გარშემო XV–XVIII საუკუნეების ქართულ მწერლობაში. თბ., 1952.

7063. ბარამიძე ა. დავით გურამიშვილი, ბიოგრ.-კრიტ. ეტიუდი. [ტფ.]. 1931.

თავფურცელზე: „სოსო გრიშაშვილს ძმური სიყვარულით ავტორისაგან. 25 III. 31“.

7064. ბარამიძე ა. 1. ვეფხის-ტყაოსნის ახალი ხელნაწერი. – 2. Le Sachn-Nameh de Ferdousi dans La litterature G orgienne. 3. ქართული ალექსანდრიანი. თბ., 1936. – ცალკე ამონაბეჭდები „საქ. სახელმწ. მუზეუმის „მომბედან ტ. IX-B (1)“.

7065. ბარამიძე ა. ვეფხის-ტყაოსნის „პლასტების“ დათარიღებისათვის. ტფ., 1928. ცალკე ამონაბეჭდი: „ტფილ. უნ-ტის „მომბე“ -დან, ტ. IX გვ. 121–131 ს“.

კანზე: „პ. ინგოროყვაზე, 130“.

გვ. 121. წარწერა: „დიდად პატივცემულ ბ-ს სოსო გრიშაშვილს. 5/XI-28“.

7066. ბარამიძე ა. კორნელი კეკელიძის ცხოვრება და სამეცნიერო მოღვაწეობა. თბ., 1945.

თავფურცელზე: „ძვირფას სოსოს აღ. ბარამიძე. 25. II-46“.

7067–7068. ბარამიძე ა. კორნელი კეკელიძის ცხოვრება და სამეცნიერო მოღვაწეობა. (დაბადების 75 წლისთავის გამო). თბ., 1954.

კანზე: „იუბილე 1954. 24 მაისი – ი. გრ“. იქვე: „ფსევდონიმები: ქართველი, მეგობარი, ნელი, ნამოწაფარი, გვ. 35–36“.

წიგნში მოსაწვევი ბარათი თბილისის სახელმწ. უნივერსიტეტიდან ი. გრიშაშვილისადმი კორნელი კეკელიძის დაბადების 75 და სამეცნიერო მოღვაწეობის 50 წლისთავისადმი მიძღვნილ სხდომაზე 1954 წლის 24 მაისს დასასწრებლად.

7069. ბარამიძე ა. კორნელი კეკელიძის ცხოვრება და სამეცნიერო მოღვაწეობა (დაბადების 80 წლისთავის გამო). თბ., 1959.

7070. ბარამიძე ა. კორნელი კეკელიძე. თბ., 1961.

7071–7072. ბარამიძე ა. მეთოდური მითითებანი პედ. ინ-ტის დაუსწრ. სტუდენტთათვის. ქართ. ენისა და ლიტ. ფაკულტეტი. ძველი ქართული მწერლობის ისტორია. (მეორე გამოცემა). თბ., 1947.

კანზე: „საიათნოვა, ი. გრ“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „შოთა ძიძიგური. 1947/XI.“.

7073. ბარამიძე ა. მცირე შენიშვნები [„ვეფხისტყაოსნის“ ირგვლივ]. ამონაბეჭდი – „ტფილ. სახელმწ. უნ-ტის შრომებიდან“ ტ. 5, 1936.

7074. ბარამიძე ა. ნ. ბარათაშვილი და ძველი ქართული პოეზია. თბ., 1947. ამონაბეჭდი – „ლიტერატურული ძიებანიდან“. ტ. 3. 1946.

ტექსტის წინ: „ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს ა. ბ. 25. III. 47“.

7075. ბარამიძე ა. ნარკვევები ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან. წგ. 1. ამირან-დარეჯანიანი, ვისრამიანი, ვეფხისტყაოსანი, ქილილა და დამანა. ტფ., 1932.

თავფურცელზე: „სოსო გრიშაშვილს: პოეტს, ძმას და მეგობარს ავტორისაგან. 20. XII. 32“.

ყდაზე: „მე“, გვ. 296, 298. ი. გრ“.

წიგნის ბოლო ფურცელზე: „1. რეცენზია ალი არსენიშვილისა „სალიტ. გაზეთი“, 1932 წ. დეკემბ“.

7076. ბარამიძე ა. ნარკვევები ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან. წგ. 1. მე-2 შეესებ. და გადამუშ. გამოც. თბ., 1945.

თავფურცელზე: „ძვირფას სოსოს ავტორისაგან. 25. VII-45“.

ფორზაცზე: „1. სამშობლო, გვ. 85. გვ. 237, 343, ი. გრ. ანთაზი თუ ანჯახ, (ძლივს) გვ. 102“.

გვ. 102. არშიაზე: „სომხურად: ანჯახ-ძლივს (ი. გრ.)“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ნათელა, 136“.

გვ. 339. არშიაზე: „დ. გურამიშვილის წყობას ჰგავს. ი. გრ. (იხ. ქაცვია)“.

7077. ბარამიძე ა. ნარკვევები ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან. წგ. 2. XV–XVIII ს. თბ., 1940.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941 წ. 10/I“.

7078. ბარამიძე ა. ნარკვევები ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან. წგ. 3. თბ., 1952.

თავფურცელზე: „ძვირფას ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 20. VI 52“.

7079. ბარამიძე ა. ნარკვევები ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან. წგ. 4. თბ., 1964.

ფორზაცზე: „ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს დიდი სიყვარულით. ავტორისაგან. 15. X. 64“.

7080. ბარამიძე ა. პატრიოტული მოტივები ძველ ქართულ პოეზიაში. (XVI–XVIII სს). თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942. 25/VII“. იქვე: „ქილილა და დამანა, 34; თევდორე მღვდელი, 33; აფორიზმები, გვ. 36, ილია და საბა, გვ. 36; დადედლებული ტრამალი, 45“.

7081–7082. ბარამიძე ა. რუსთაველი და მისი ვეფხისტყაოსანი. ნარკვევი. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ასონანსი-73“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1952. სოხუმი. 19 სექტ“.

გვ. 42. გადახაზულია: „ფარსადანს“ და მიწერილი: „როსტევანს“

7083. ბარამიძე ა. საიათნოვა. ამონაჭერი პუშკინის სახ. თბილ. სახელმწ. პედ. ინ-ტის შრომებიდან, ტ. 4, 1947.

ტექსტის წინ წარწერა: „ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 20. V. 48“.

„ციტირებულ ლიტერატურა“-ში ჩამატებულია: „ი. გრიშაშვილი. „საიათნოვა“, 1918 წ“.

7084–7086. ბარამიძე ა. სულხან-საბა ორბელიანი. ცხოვრება და ლიტ. მოღვაწეობა. ნარკვევი. თბ., 1959.

თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს, ჩემს უსაყვარლეს პოეტსა და მოქალაქეს. ავტორი. 29. IX. 59“.

7087. ბარამიძე ა. სულხან-საბა ორბელიანი. (ცხოვრება და შემოქმედება). თბ., 1959.

7088. ბარამიძე ა. ქართული ლიტერატურის ისტორია. ფეოდალური ეპოქა. პერიოდი მე-2. განაკვეთი 1-14. ტფ., 1932-34.

ტექსტი ლითოგრაფირებულია.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას, ავტორისაგან. 1934“.

ყდის მე-2 გვერდზე: „საიათნოვაზე. იხ. ბოლო რვეული, გვ. 102“.

წიგნში დევს ჟურნალიდან ამოჭრილი ალ. ბარამიძის წერილი „ვისრამიანის საკითხისათვის“ მინაწერით: „საბჭოთა ხელოვნება“, 1937, № 2“.

7089–7090. ბარამიძე ა. შოთა რუსთაველი. მონოგრაფიული ნარკვევი. თბ., 1958.

ფორზაცზე: „პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს. ღრმა პატივისცემითა და დიდი სიყვარულით უძღვნის ამ წიგნს ავტორი. 1. XI. 58“. იქვე: „გვ. 292, 306, ი. გრ“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „გვ. 292, 306. ი. გრ“.

ყდის მესამე გვერდზე: „კაცია ადამიანი“ (შ. რუსთ.). გვ. 386“.

7091. ბარამიძე ა. „ხოსროვ-შირინიანის“ ქართული ვერსიებისათვის. თბ., 1943. – ამონაბეჭდი „ლიტ. ძიებანიდან“. ტ. 1, 1943, გვ. 59–108.

კანის ბოლო გვერდზე: „ღვინის მსმელს თასი არ ეჯავრება“.

7092. ბარამიძე რ. დავით გურამიშვილის მხატვრული ენის ზოგიერთი თავისებურება. ამოღებულია წიგნიდან.

ტექსტის წინ წარწერა: „ღრმა პატივისცემით პოეტ აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 12/XII 59“.

7093. ბარამიძე რ. კომპოზიციის საკითხი ქართულ აგიოგრაფიულ თხზულებებში. [თბ., 1954]. ამონაჭერი საქ. სსრ მეცნ. აკად. მოამბე-დან, 1954, ტ. 15, № 9.

გვ. 633. წარწერა: „ღრმა პატივისცემით საყვარელ პოეტსა და მოქალაქეს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 20/XII-54“.

7094–7095. ბარამიძე რ. ნარკვევები ქართული აგიოგრაფიის ისტორიიდან. (V–XI სს). ნაწ. 1. თბ., 1957.

თავფურცელზე: „ულრმესი პატივისცემით დიდ პოეტს, აკად. ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 2/X 57“.

7096. ბარამიძე რ. ქართველ აგიოგრაფთა პოეტური სემანტიკა. ამონაბეჭდი – სტალინირის სახელმწ. პედ. ინ-ტის შრომებიდან. ტ. II, 1955.

გვ. 155. წარწერა: „ულრმესი პატივისცემით საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 22/IX 55“.

7097. ბარნოვი გ. ვაჟა-ფშაველას პოეზიის ხალხური წყაროები. თბ., 1960.

7098–7099. ბარნოვი ვ. სისტემატიური კონსპექტი ქართული ლიტერატურის ისტორიისა. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „ჭ-ძე, 13. ი. გრ. 1925. 10/VI“.

7100. ბაქრაძე დ. კალმასობა. [წინასიტყვაობა] – ამონაჭერი წიგნიდან: იოანე ბატონიშვილი. კალმასობა. თფ., 1895.

აკინძულია წიგნად ი. გრ. მიერ.

7101–7102. ბახტურიძე პ. კრიტიკული წერილები, თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ქართული პოეზიის მშვენიერებას, ჭეშმარიტ მოქალაქეს, ნამდვილ ადამიანს სოსო გრიშაშვილს ღრმა სიყვარულით და პატივისცემით. ავტორი. 1959 წლის აგვისტო“.

მეორე ცალის ყდაზე და ფორზაცზე: „ი. გრ. ჩემზე, გვ. 203“.

7103–7107. ბეგიაშვილი თ. ქართული სიტყვიერების ისტორია. ტფ., 1925–1931.

ნაწ. 1. სახალხო სიტყვიერება. 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 19/IX“.

გვ. 131. ხაზგასმულია: „თუ მთვარე ჩემსკენ არი ვარსკვლავები ვერას დამაკლებენ“ და მიწერილია: „თუ ღმერთი მწყალობს, ხატი რას დამაკლებს“. ამავე გვერდზე ხაზგასმულია: „არზრუმელი“ და მიწერილი: „აზამბურელი“. ხაზგასმულია: „ყორღანაშვილი“ და მიწერილია: „ყორღანოვი“.

გვ. 132. ხაზგასმულია აფორიზმი: „ავსაკაცსა“... და მიწერილია: „შოთა“.

ნაწ. 2. 1927.

კანზე: „II. ი. გრ. ღვინიქება, გვ. 98. ქუთაისი“.

ნაწ. 3. 1931.

კანზე: „ი. გრ. 1932. 7/I. მე-გვ. 192“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932 წ. 4/I. თეატრი, 207. „გრიშაშვილი“, გვ. 192“.

გვ. 192. ჩანიშნულია ხაზგასმული და მოხაზული ადგილები, სადაც მოხსენებულია ი. გრიშაშვილი.

გვ. 2. წინასიტყვაობაში მოხაზულია 4 ბოლო სტრიქონი და მიწერილი: P. S. იხ. ბოლო ფურცელი“.

ბოლო ფურცელზე წერია: „ა. ჭ-ძე. პიესები, გვ. 212; თალარი, გვ. 61; მაჯამა, გვ. 59; სირჩა-რუნკა, გვ. 135; – თეატრი (?) – 207“. მითითებულ გვერდებზე აღნიშნული სიტყვები და ადგილები მოხაზულ-ხაზგასმულია.

გვ. 75. „ლიტერატურაში“ აღნიშნულ „ბარამ-გურიანს“ მიწერილი აქვს: „შვიდი მთიები“-ს სახელით დაიბეჭდა 1931 წ.“.

გვ. 81. მეორე სტრიქონში ხაზგასმულია სიტყვა „მაზარს“ და მიწერილი: „მაზარა?“

გვ. 194. საიათნოვას მეუღლის სახელი „მარგარა“ შესწორებულია: „მარმარად“.

გვ. 199. ხაზგასმულია: „ჰაზირა, ეთიმ გურჯი, სკანდარნოვა“ და არშიაზე მიწერილი: „ჩემიდან“.

გვ. 200. „ლიტერატურაში“ მოყვანილ წყაროებს დამატებული აქვს: „ი. გრიშაშვილი. ძველი ტფილისის ლიტ. ბოჰემა“.

გვ. 209. ხაზგასმულია: „ნ. ბერძენოვის ცნობით“ და არშიაზე მიწერილი: „ზ. ჭ-ის ცნობით?“

7108. ბენაშვილი დ. ალექსანდრე ყაზბეგი. [მონოგრაფია]. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1945. 28/IV“. იქვე: „შეცდომა: (გვ. 156) სუმბათაშვილის „ღალატი“ დაიწერა 1903 წელს და არა 1895 წელს. ი. გრ. პირველი პიესა, 204“.

გვ. 152. ხაზგასმულია: „დრამისა და თეატრის ძველ ტრადიციებთან“ [ბრძოლაში წარმოიშვა თეატრები – დიდებული შექსპირისა...]" არშიაზე მიწერილია: „მოლიერის. ი. გრ. (?)“.

გვ. 153. მე-3–4 აზვაცების გასწვრივ მიწერილია: „დიდი მოურავი“, ანტ. ფურც. „და-მმა“, ვ. გუნია“.

გვ. 154. არშიაზე: „ღალატი“ დაიწერა 1903 წ.“.

გვ. 156. „ღალატსა“ და „კონსტანტინე ბატონიშვილის“ დაწერის თარიღზე დასმულია კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „კონსტანტინე ბატონიშვილი როდისღა დაიწერა? ღალატი დაიწერა 1903 წელს“.

გვ. 167. ხაზგასმულია სტრიქონები ყაზბეგის ვოდვევილის „დილა ქორწილის შემდეგ“. შესახებ და არშიაზე: „ეს ვოდვევილი თარგმანია ურუსოვის პიესიდან. ი. გრ“.

გვ. 168. წინადადებაში: „ყაზბეგისათვის უფრო ძნელი იყო გიორგი ერისთავის და ზურაბ ანტონოვის კომედიების შემდეგ დრამისათვის შესაფერი სიდიადე მიენიჭებია“, ხაზგასმულია: „გიორგი ერისთავის“ და „ზურაბ ანტონოვის“, არშიაზე: „ყვარყვარე ათაბაგი“? „ქოროლი“?

7109. ბენაშვილი დ. ალექსანდრე ყაზბეგი. 1848–1948. თბ., 1948.

7110–7111. ბენაშვილი დ. მ. ჯავახიშვილის ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1959.

7112–7113. ბენაშვილი დ. სახისა და ხასიათის პრობლემა „ვეფხისტყაოსანში“. თბ., 1954.

ფორზაცზე: „ჩვენი ერის სასიქადულო მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით. ავტორი. 27/1 55 წ“.

7114. ბერიძე ვ. „ვეფხისტყაოსნის“ ერთი ადგილის წაკითხვისა და გაგებისათვის. ამონაჭერი: „საქ. სსრ მეცნ. აკადემიის „მომზებ“-დან. ტ. 2, № 8.

ტექსტის წინ წარწერა: „ძვირფას სოსოს ვუკოლ ბერიძე“.

იქვე: „დააქარვებდა“.

გვ. 787. ხაზგასმულია სიტყვა: „დააკარვებდა“ და მიწერილი: „დააქარვებდა (ქარვა)“.

გვ. 788. ხაზგასმულია: „ენიანი კაბანი“, მიწერილია: „ყურთმაჯა“.

7115. ბერიძე ვ. „ვეფხისტყაოსნის ერთი მხატვრული სახის განმარტებისათვის. ამონაჭერი: „საქ. სსრ მეცნ. აკად. მოამზედან“ ტ. 4. 6, 1943.

ტექსტის წინ წარწერა: „სოსოს. „სულით და გულით მიძღვნილი მცირედიც შეიწირების“. ვუკოლ ბერიძე“.

7116. ბერიძე ვ. „ვეფხისტყაოსნის“ გარშემო. ტფ., 1936. ამონაბეჭდი „ტფილ. სახელმწ. უნ-ტის შრომებიდან. ტ. 3, 1936. გვ. 138–166.

7117. ბერიძე ვ. ილია ჭავჭავაძე და „ვეფხისტყაოსანი“. ამონაჭერი: – „ენიმკი“-ს მოამზე, 1944, 14.

ტექსტის წინ წარწერა: „სოსოს ვუკოლ ბერიძე. 1945. 7/II“.

ტექსტის ბოლოს: „მიდეგა, Стойкость“.

7118. ბერიძე ვ. რუსთველოლოგიური ეტიუდები. თბ., 1961.

7119. ბერიძე ვ. სიკვდილისა და თვითმკვლელობის საკითხისათვის „ვეფხისტყაოსანში“. ამონაჭერი: „ენიმკი“-ს მოამზე, 1944, 14.

ტექსტის წინ წარწერა: „სოსოს ვუკოლ ბერიძე“.

გვ. 150. ხაზგასმულია სიტყვა: „მედევობისა“, მიწერილია: „მიდეგა-ჯიუტი. მედეგი-მედევობა: Стойкость (იხ. ვ. ბერიძე წერილი. „ენიმკი“-ს მოამზე, 1944 წ. ტ. IV)“.

7120–7121. ბზვანელი ლ. აკაკის მოგზაურობა რაჭა-ლეჩხუმში. ქუთაისი, 1912.

კანზე: „ი. გრ. აკაკის მოგზაურობა რაჭა-ლეჩხუმში. 1912 წელს“.

გაზეთის ამონაჭრები: 1. მ. ალავიძის წერილი „აკაკი წერეთელი რაჭა-ლეჩხუმში“, მიწერილია: „სრულია, „ლიტ. საქართ., “ 1932, № 30. 14 ოქტ“. 2. მ.

ალავიძის წერილი იმავე სათაურით. წერილის ბოლოს: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1939, № 231, 8 ოქტ“. 3. ე. ხუციშვილის წერილი: „აკაკის მოგზაურობა რაჭა-ლეჩხუმში“ მინაწერით: „კომუნისტი“, 23 ივლისი“. ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „იხ. ანისიმოვის რუსული წიგნი. – მაქვს“.

7122. ბოლქვაძე მ. პესიმიზმი ქართულ ლიტერატურაში. დ. გურამიშვილი. ამონაჭერი ჟურნ. „მოამბე“-დან 1897, 10.

წიგნი გაკერილია ი. გრ. მიერ.

7123. ბოცვაძე ი. ალექსანდრე ჭავჭავაძე ქართულ ლიტერატურულ კრიტიკაში. (1852–1921 წ.წ.) თბ., 1956.

თავფურცელზე: „ხალხის საყვარელ პოეტს, მკვლევარსა და მეცნიერს ძვ. ი. გრიშაშვილს სიყვარულით ავტორისაგან. 11. IX–56 წ.“

წიგნში ქალაქი მინაწერებით: „მესამე გამოცემაში შევიდეს დამატებად ჩემს წიგნში „ლიტ.-ნარკვევი“ „ვარდო, რათა ხარ თავდახრილი“ – ეს ლექსი ოდოევსკისაა, მესამედ ითარგმნა როგორც ა. ჭავჭავაძის ლექსი Л. Успенский-მიერ (იხ. წიგნი „Грузинский романтик“) შდრ. ჩემი „ლიტ.-ნარკვ“ 1952 წ. გვ. 98“.

7124. ბოცვაძე ი. წერილები. თბ.–სტალინირი, 1956.

კანზე: „ი. გრ. 1957–29-VI“.

7125–7126. ბრეგაძე დ. ქართველი მწერლები რუსეთში. (XVIII ს.). თბ., 1958.

7127. ბრძოლა კლასიკოსებისათვის. [წერილები]. ფ. მახარაძის წინასიტყვ. ტფ., 1931. – ავტ. დ. ბენაშვილი, შ. შავგულიძე, ფ. ნაროშვილი, პ. ქიქოძე.

7128. ბუაჩიძე ბ. კვაჭიდან არსენა მარაბდელამდე. [მიხ. ჯავახიშვილის შემოქმედება]. თბ., 1933.

7129. ბუაჩიძე ბ. კრიტიკული წერილების კრებული. თბ., 1960.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „გრიშაშვილი“, გვ. 89“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „საქარელს“ და მიწერილია: „სპ. საყვარელიძეს“.

7130. გაბესკირია ვ. ვაჟას სამყაროში. [ლიტ. და კრიტ. წერილები]. თბ., 1961.

7131–7132. გაგოძე გ. ილია ჭავჭავაძის ფილოსოფიური და სოციალ-პოლიტიკური შეხედულებანი. თბ., 1957.

7133. გალაქტიონ ტაბიძე. 1908–XXV–1933. [კრებული. თბ.], 1933.

გვ. 10. გ. ტაბიძის ბიოგრაფიაში ხაზგასმულია: „ათი ნომერი“ (ეხება გ. ტაბიძის საკუთარ ორგანოს – „გალაქტიონ ტაბიძის ჟურნალი“), მიწერილია „9“.

7134. გამეზარდაშვილი დ. ალექსანდრე ჭავჭავაძე და ქართული რომანტიზმი. თბ., 1948.

ფორზაცზე: „ვარლამ მიქაძისაგან. 1948 წ. 19/VII. ი. გრ.“

წინასიტყვაობაში, სადაც ავტორი, მადლობას უძღვნის ვ. კეკელიძეს, ა. ბარამიძეს და სხვ. შრომაზე მუშაობისას რჩევისა და დახმარებისათვის, მიწერილია: „ი. გრიშაშვილს საყვედური, რომ ასეთი კარგი წიგნი დასწერა ა. ჭ-ზე“.

გვ. 154. ლექსს „მე შენ არ გეტყვი“, სქოლიოში მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი ნათარგმნია. ი. გრ“.

გვ. 157. ხაზგასმულია: „განა სხვა ლექსები, რომლებიც გადაწერილია ამ რვეულში“... მიწერილია: რა იცი? რვეული მე მაქვს“.

გვ. 158. მოხაზულია პირველი აზრები და მიწერილია: „იხ. ვ. მეძველია“.

გვ. 117. მოხაზულია: „ალ ჭავჭავაძეს ეკუთვნის რუსული ენიდან თარგმნილი, ჩვენთვის უცნობი ავტორის ლექსი „ფერსა ბნელს, ფერსა შავს“ და მიწერილია: „იხ. ჩემი წერილი „ცისა ფერს““.

გვ. 182. მოხაზულია მეორე აბზაცი და მიწერილია: „ეს კენჭოშვილმა ადრე აღნიშნა“.

გვ. 192. სქოლიოში მოხაზულია შენიშვნა: „ლიტ. მუზეუმის ხელნაწერი № 58“ და მიწერილია: „პირველად ეს საუბარი მე გამოვიტანე... შდრ. ი. გრ“.

გვ. გვ.: 106, 109, 112, 120, 140, 160, 161, 176, 178, 179, 196, 200 მოხაზულია ადგილები და მიწერილია: „ჩემიდან“.

გვ. 198. მოხაზულია მე-2 აბზაცი და მიწერილია: „საიათნოვადან?“

7135. გამეზარდაშვილი დ. გიორგი ერისთავი. ცხოვრება და მოღვაწეობა. თბ., 1949.

გაზეთიდან ამონაჭერი გ. შალამბერიძის და დ. იოვამვილის რეცენზია „Монография о Г. Эристави“, არშიაზე: „Заря“, 1950, 2 ივლისი, № 141“.

გვ. 18. სქოლიოსთან არშიაზე: „კ. აბაშ“.

გვ. 25. სქოლიოში მე-2 შენიშვნას მიწერილი აქვს: „სად“?

გვ. 115. წინადადებაში – „ვორონცოვმა წმ. ნინოს სახელობის სასწავლებლისათვის გამოსწერა ასი ცალი ჟურნალი“... ხაზგასმულია: „გამოსწერა“, არშიაზე კითხვის ნიშანი. იმავე გვერდზე ხაზგასმულია: „ა. მესხიევი“. ქვევით წარწერა: „ალექსი-მესხიევი (გვარია)“.

გვ. 119. აბზაცს მიწერილი აქვს: „არჩილ ჯორჯაძე“.

გვ. 137. ხაზგასმულია: „არამხანის საფლავნი“, არშიაზე: „იქ სონეტებია, აქ არა“...

გვ. 142. პირველ აბზაცის გასწვრივ არშიაზე: „ბერანჟეს არჩევ თუ“...

გვ. 145. სქოლიოში პირველი შენიშვნა ხაზგასმულია, არშიაზე: „შავლეგო“?

გვ. 191. პირველი აბზაცის გასწვრივ არშიაზე წერია: „გ. ე. თარგმნის მარლინსკის მძიმე ენით“.

გვ. 194. მე-3 აბზაცის გასწვრივ ხაზია გასმული, არშიაზე წარწერა: „გ. ერისთავმა გადმოაკეთა მესხიევის ქართული თარგმანიდან, სახელები შეუცვალა“.

გვ. 201. სქოლიოში პირველი შენიშვნის გასწვრივ მოხაზულია, ქვეშ წარწერა: „და ჯორჯაძეა“.

7136. გამეზარდაშვილი დ. ილია და აკაკი. თბ., 1960.

7137. გამეზარდაშვილი დ. ნარკვევები ქართული რეალიზმის ისტორიიდან. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ლეიპციგში ნასწავლი დოქტორი ზაქარია ზუბალაშვილი, გვ. 201; სამზადისი, 199, 222, 221“.

გვ. 189. ხაზგასმულია: „თილისმით მოარშიყე“, რომელიც მას არ ეკუთვნის“, იქვე: „მამ ვის“?

გვ. 202. ხაზგასმულია: „მ. პეტრიძე“. მიწერილია: „პ. უმიკაშვილი. ი. გრ“.

გვ. 203. მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია პირველი სტრიქონი, მიწერილია: „პლ. იოსელი“?

გვ. 221. მთელი ფურცელი მოხაზულია და არშიაზე მიწერილია: „პირველად ეს მეუნარგამ მოიყვანა“.

გვ. 223. ხაზგასმულია სტრიქონი „გ. ერისთავის პიესის „გაყრის“ პირველი რეპეტიცია“. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ერქვა „რეპეტიცია“ დაიბეჭდა კიდევ. ავტორს არ უნახავს“?

გვ. 335. ხაზგასმულია სიტყვა: „იმთავითვე“. ლაპარაკია არდაზიანის მიერ შექსპირის თარგმანის შესახებ, არშიაზე: „ვინ აღნიშნა?“ ამავე გვ. მოხაზულია სქოლიო და მიწერილია: „ჩემიდან“.

ფორზაცის მე-4 გვ.: „ჩემიდან, გვ. 82, გვ. 335“.

7138. გამსახურდია კ. და გაწერელია ა. სულხან-საბა ორბელიანი. თბ., 1949.
- 7139–7141. გარსიაშვილი ლ. ვეფხის-ტყაოსანი. სამხედრო ხელოვნების ისტორიის მასალები. ტფ., 1937.
- კანის მე-4 გვ.: „მინახავს: 1. ი. გედევ. წიგნი. 2. დადემქელიანისა“.
7142. გაფრინდაშვილი მ. ნარკვევები XIX საუკუნის ქართული საზოგადოებრივი აზროვნების ისტორიიდან. I. თბ., 1959.
7143. გაჩეჩილაძე ა. აკაკი წერეთელი. თბ., 1949.
- თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს – სიყვარულის ბულბულს-ავტორისაგან... 30/III. 50“. იქვე: „გვ. 149“.
- გვ. 5. მოხაზულია სქოლიო, სადაც ლაპარაკია აკაკის მამის, როსტომ წერეთლის მეორედ ქორწინების შესახებ, მიწერილია: „მეტად საინტერესოა!“
- გვ. 13. ხაზგასმულია: „აკაკიმ 1906 წ. „პატარა გაზეთში“ დაბეჭდა ფრანგულიდან ქართულად გადმოკეთებული ლექსი „ინტერნაციონალი“, არშიაზე მიწერილია: „თ. და ც“.
- 7144–7145. გაჩეჩილაძე ა. აკაკი წერეთლის ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1954.
- თავფურცელზე: „სოსოს სიყვარულით. ავტორი. 5. XII. 54“.
7146. გაჩეჩილაძე ა. აკაკის ლირიკა, თბ., 1941.
- თავფურცელზე: „ქართველი ხალხის საამაყო პოეტს სოსო გრიშაშვილს. ავტორი. 11/XII 41“.
- კანზე: „აკაკი და თეატრი, 53. 1. ცენზურა, გვ. 24. 2. აკაკი და ახალგაზრდა რუსეთი, 26. 3. ლექსი დ. ჭონქაძეზე, გვ. 30“.
- გვ. 72. არშიაზე: „აკაკის ლექსები გადავიდა ხალხში“.
- კანზე მიმაგრებულია ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „აკაკი და ხალხური ლექსები“. იხ. გვ. 73.
- „I. მზეო ამოდი, ამოდი,
ნუ ეფარები გორასა,
ქართველს ქართველი მოუკლავს
საწყალი აგერ გორავსა“.
- (აკაკი)
- II. დათვი და შინდი (იხ. II ტ. პ. ინგოროყ. რედ.). აზრი ხალხურია. III. მასალები. ამბერკი გაჩეჩ-ძის წიგნი გვ. 70–75“.
- 7147–7149. გაჩეჩილაძე ა. ბრძოლა რეალიზმის დამკვიდრებისათვის XIX საუკუნის ქართულ ლიტერატურაში. თბ., 1957.
- თავფურცელზე: „სოსოს სახსოვრად ავტორი. 20/VI 57“.
7150. გაჩეჩილაძე ა. გადმოცემა „ხოგაის მინდიაზე“ და პოემა „გველის მჭამელი“. თბ., 1959.
7151. გაჩეჩილაძე ა. გიორგი ერისთავის დრამატურგია. თბ., 1945.
- თავფურცელზე: „ს. გრიშაშვილს ქართული ლექსის ჩინებულ ოსტატს. პატივისცემით ავტორი. 20/III 46“.
7152. გაჩეჩილაძე ა. მასალები ილია ჭავჭავაძის ბიოგრაფიისათვის. ამონაჭერი ჟურნალიდან „ლიტერატ. ძიებანი“, ტ. 8, 1953.
- გვ. 261. წარწერა: „ძვირფას სოსოს ავტორისაგან 15/IV 53“.
7153. გაჩეჩილაძე ა. ნარკვევები XIX საუკუნის ქართული დრამატურგიისა და თეატრის ისტორიიდან. თბ., 1957.
- თავფურცელზე: „სახსოვრად ი. გრიშაშვილს, რომლის შემოქმედება გზას მინათებს სიყვარულისა და მეგობრობისაკენ – ავტორი, 1957, წ. 15 ივნისი“.

7154. გაჩეჩილაძე ა. ნარკვევები XIX საუკუნის მეორე ნახევრის ქართული დრამატურგიისა და თეატრის ისტორიიდან. ნაწ. 2. თბ., 1963.

ფორზაცზე: „ქართული პოეზიის მშვენიერებას, ძვირფას სოსოს. მისი დაბადებიდან 75 წლისთვის შესრულების გამო, სახსოვრად ავტორისაგან. 19. 23/IV-64 წ“.

7155–7156. გაჩეჩილაძე ა. ნარკვევები XIX საუკუნის ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან. [ნაკვ.] 1. თბ., 1952.

თავფურცელზე: „ქართული მხატვრული სიტყვის შესანიშნავ ოსტატს ი. გრიშაშვილს პატივისცემით ავტორისაგან 5. 1. 53 წ“.

გვ. 259. მე-3 აბზაცში ხაზგასმულია: „კალათა“, არშიაზე: „კალათა?“

გვ. 295. არშიაზე მიწერილია: „იხ. აგრეთვე Фадеев-ი“ იმავე გვ. სქოლიოში ხაზგასმულია ჟურნალის სახელწოდება და ნომერი, მიწერილია „მაქვს“.

გვ. 317. მე-3 აბზაცთან მიწერილია: „იხ. მამელუკი“.

გვ. 329. ხაზგასმულია ადგილი, სადაც წერია, რომ მ. თუმანიშვილის ლექსი პოლონურ ენაზე უთარგმნია ლადა-ზაბლოცკის და შეუტანია თავისი ლექსების ლაიფციგის გამოცემაში, მიწერილია: „მაქვს. ი. გრ“.

გვ. 338.: „აკაკი და კერესელ“.

გვ. 339. ხაზგასმულია სიტყვები: „ვარდ-ბულბულის ყეფასა“, არშიაზე: „ყეფა“.

გვ. 340. ხაზგასმულია: „ა. ცაგარელი“, მიწერილია: „ალექსანდრე“.

გვ. 346. ხაზგასმულია სიტყვა: „გარმონიული“, მიწერილია: „გარმიანული? (ი. გრ.)“.

გვ. 352. მე-5–6 აბზაცი მოხაზულია და მიწერილია: „ბიძია თონიკე“.

გვ. 365. ლექსის ბოლოს გამოტოვებული სიტყვის მაგივრად დასმულ წერტილებზე წერია: „ფურთხის“.

ფორზაცის მე-3 გვ.: „შემიყვარდა ეგ ხმა ტკბილი“, გვ. 338“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ხელთათმანი ჩალისფერი“ (რევიზორშიც არის) გვ. 215; გრემელი? 226“.

გვ. 226. მე-3 აბზაცში ხაზგასმულია 4 სტრიქონი, მიწერილია: „გრემელი?“

გვ. 227. ბ. ჯორჯაძის ლექსის მე-8 და მე-9 სტროფები მოხაზულია და მიწერილია: „ღმერთი?“

გვ. 229. მეორე აბზაცში ხაზგასმულია: „ლენქორანში გარდაიცვალა ბარბარეს ქმარი ზაქარია“, არშიაზე მიწერილია: „ბარბარეს ქმარი ზაქ. ჯორჯაძე. მათი შვილი მიხ. ჯორჯაძე“

გვ. 256. ბოლო აბზაცი მთლიანად მოხაზულია და არშიაზე მიწერილია: „მართალია“.

გვ. 276. პირველ აბზაცში მოხაზულია რამდენიმე სტრიქონი და იქვე მინაწერი „ჩემიდან“.

ბოლო ფორზაცზე წერია: „რეცენზია. სოლ. ცაიშვილი. „სახალხო განათლება“, 1952 წ., № 49“. ამონაჭერი გაზეთიდან გრ. კაკიაშვილის წერილი „ახალი დოკუმენტი გ. ერისთავის შესახებ“ მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“., 1952 წ., № 42, 16 ოქტ“.

7157. გაწერელია ა. გრიგოლ ორბელიანი. 1800–1883. თბ., 1945.

7158. გაწერელია ა. გრიგოლ ორბელიანი. (დაბადებიდან 150 წ. შესრულების გამო). თბ., 1950.

კანზე: „გამთენია, გვ. 8. „ყარაჩოდლელები – ეს ქალაქის დემოკრატიული ფენები, გვ. 9“.

7159. გაწერელია ა. ერთი წიგნის შესახებ. კ. კაპანელი – „მეტყველებისა და ლიტერატურის პრობლემები“ [რეც.] ამონაჭერი ჟურნ. „ბოლშევიკი“-დან. 1939, № 9–10, გვ. 148–152.

გვ. 151. ხაზგასმულია 5 სტრიქონი, არშიაზე: „მუხამბაზი“.

გვ. 152. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „გრ. ორბ., ა. ჭ“.

7160. გაწერელია ა. ლიტერატურული ნარკვევები: „ნარკვევები პოეტიკიდან“. „პორტრეტები“ – „ლიტერატურული ძიებანი“. 1932–1947. თბ., 1948.

7161. გაწერელია ა. ნარკვევები ქართული პოეტიკიდან. თბ., 1938.

7162. გაწერელია ა. ნიკოლოზ ბარათაშვილი. [მონოგრაფია]. თბ., 1947.

7163. გედევანიშვილი ი. სამხედრო ხელოვნება „ვეფხისტყაოსანში“. ამონაჭერი: „მასალები საქართველოსა და კავკასიის ისტორიისათვის“. ნაკვ. 1. 1939.

7164–7166. გელიშვილი პ. ილია ჭავჭავაძე, როგორც პოეტი და პუბლიცისტი. თბ., 1914.

კანზე: „ი. გრ. 1. ფარნავაზ ჰაეროვანი, 47. 2. პირობის ქაღალდი, გვ. 82“.

7167. გელიშვილი პ. ილია ჭავჭავაძის „აჩრდილის“ ახალი ავტოგრაფი. ამონაჭერი „ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1926, № 3, გვ. 96–126.

ხელნაკეთ კანზე: „ილიას „აჩრდილი“ [პეტრე გელიშვილის ვარიანტი]. – მნათობი, 1926, № 3. ი. გრ“.

7168. [გელიშვილი პ.]. ყარიბი. რევოლუცია და ხელოვნება. ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1926, № 5-6-7.

ხელნაკეთ კანზე: „ყარიბი. [პეტრე გელიშვილი]. რევოლუცია და ხელოვნება. (ამონახვევი და გამართული) „მნათობი“ 1926 წ. № 5-6-7. ი. გრ“.

იქვე: „სრულია. ყანწელებზე, 165“.

გვ. 169. „1. გველის პერანგზე, „ი. გრ.“ 2. „მნათობი“, 1926 წ., № 7“.

გვ. 201. ტექსტის ბოლოს: „ეს წერილი არ დასრულებულა. აქ შეწყდა. ი. გრ“.

7169–7170. გვარამაძე კ. განსვენებული ი. ი. ლაზარიშვილი და მისი მოკლე ბიოგრაფია. ახალციხე, 1907.

თავფურცელზე: „ი. გრ. „მტარვალის“ ავტორი“.

კანზე: „პეტრე უმიკაშვილზე, 22–24“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „გარდაიცვალა 1896 წელსა დეკემბრ. 17-სა“, არშიაზე: „1897 იანვრის 13-ს (იხ. შეცდ. გასწ.)“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „სცენა სამიკიტნოში“, სქოლიოში მიწერილია: „ეს მერე ვასო აბაშიძის სახელით იდგმებოდა“.

7171–7172. გვარამაძე კ. სარკე ილია ჭავჭავაძის ცხოვრებისა ანუ დახასიათება მოკლეთ და მარტივათ. ახალციხე, 1907.

თავფურცელზე ადრინდელი მფლობელის ხელწერა: „ვ. კეცხოველი“.

კანზე: „შეცდომა, გვ. 13. ი. გრ“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „მჯიდანაც“, არშიაზე: „ნამჯა“.

7173. გვარამაძე ლ. ნინო ნაკაშიძე. თბ., 1962.

7174–7176. გვახარია ა. იოსებ-ზილიხანიანის ქართული ვერსიების სპარსული წყაროები. [ნაკვ.] 1. ანონიმური ვერსია. თბ., 1958.

7177. გვენცაძე ა. ვაჟა-ფშაველას სამი პოემა. ამონაჭერი: ი. გოგებაშვილის სახ. თელავის სახელმწ. პედ. ინ-ტის შრომები, ტ. III, 1959.

გვ. 499. წარწერა. „საქართველოს სახალხო პოეტს. – ი. გრიშაშვილს დიდი პ-ით ავტორი. 30. I.60. ქ. თელავი“.

7178. [გიგაური ნ.] აკაკის იუბილეს გამო. სურამი, 1908. ტექსტის ბოლოს ავტ.: ნატრ. გ-ი.

7179–7180. გიგაური ნ. აკაკის იუბილეს გამო. ქუთაისი, 1910.

7181–7184. გიორგი წერეთელი. (1842–1900) [ბიოგრაფია, სიტყვები, წერილები გარდაცვალების გამო]. ტფ., 1900.

ხელნაკეთ კანზე: „გიორგი წერეთლის ხსოვნას (1842–1900). 1900 წ. იშვიათია ი. გრ“.

ფორზაცზე: „გიორგი წერეთლის გარდაცვალებაზე“. ქვემოთ „კლოდ გე–171“.

გვ. 126. ხაზგასმულია: „წაკითხული ივანაშვილისაგან“, მიწერილია: „ივანიძე?“.

გვ. 169. სათაურთან: „გ. წერეთლის ნაწერების სია“, მიწერილია: „ეს სია დაიბეჭდა „კვალში“, „1900 წ., № 3, გვ. 48. ი. გრ“.

გვ. 181. ხაზგასმულია: „მიხეილ ხელთუფლიშვილის ნეკროლოგი“, მიწერილია: „კვალი“, 1895, № 20. ხაზგასმულია: „მწუხარე დედა. პოემა“, მიწერილია: „კვალი“, 1895 წ., № 34, 35 ი. გრ“.

მეორე ცალის, კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1942, 15. XII. დუბლ. (დარჩეს ჩემს ბიბლიოთეკაში!)“.

კანზე ადრინდელი მეპატრონის ხელით: „ი. ნიჟარაძე 1900 4/IV. ქ. პეტერბურგი“.

7185–7187. გობეჩია ვ. მელიტონ გობეჩია. (ცხოვრება და შემოქმედება). სოხუმი, 1959.

ფორზაცზე: „სახალხო პოეტს, შესანიშნავ კრიტიკოსსა და მკლევარს, აკად. იოსებ გრიშაშვილს. პატივისცემითა და მოკრძალებით. ავტორისაგან. 30. 10. 59“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „გვ. 57. ი. გრ“.

გვ. 13. მოხაზულია: „1905 წელს „სახალხო გაზეთში“ ...და მიწერილია: „არ გამოდიოდა ამ დროს „სახალხო გ“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „ვლ სტაროსელსკი... ყიფშიძე“ – იქვე მიწერილია: „ალექსანდრე“. – ამის ქვემოთ აზვაცს, რომელიც იწყება სიტყვებით: „რეაქცია მძვინვარებდა“... მიწერილი აქვს: „კაზაკები“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „ივერიაში“ წერდა“, მიწერილია: „წელი“.

გვ. 39. ხაზგასმულია: „მელიტონ გობეჩია სხვადასხვა დროს რედაქტორობდა სხვადასხვა ლიტერატურულ ორგანოებს“, მიწერილია: „რომელს“.

გვ. 56. ტექსტში: „გაზეთ „ხუმარას“... სიტყვა „გაზეთ“ მოხაზულია და მიწერილი: „ჟურნალ“.

გვ. 64. იქ სადაც ნათქვამია, რომ მ. გობეჩია მინიატურული სახის მოთხრობების ავტორია და „ამ ჟანრების ერთ-ერთი წარმომადგენელი“, მიწერილია: „მ.– არაგვისპირელი?“.

7188. გოგიავა ვ. ალექსანდრე ყაზბეგი ბათუმში. ბათუმი, 1948.

თავფურცელზე: „1949. 12/I. ი. გრ“. იქვე ქალაქი წარწერით: „ჩემს დაბეჭდილ წერილს უნდა შევადარო! ი. გრ“.

გვ. 30. მოხაზულია ადგილი, გვერდზე წერია: „ესეც ჩემია“.

7189. გოზალიშვილი შ. 1905–1907 წლების რევოლუცია და იროდიონ ევდომილი. თბ., 1956.

7190. გოზალიშვილი შ. ალექსანდრე ყაზბეგის ხელნაწერები. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ქართველი ხალხის პოეტს-აკადემიკოსს იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულით შალვა გოზალიშვილი 30. XII. 1960 წ. თბილისი“.

7191–7192. გოზალიშვილი შ. ირ. ევდომილის შემოქმედება ქართულ არალეგალურსა და ლეგალურ ბოლშევიკურ პრესაში. (1901–1907) თბ., 1955.

თავფურცელზე: „საყვარელს პოეტს-აკადემიკოსს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით შალვა გოხალიშვილი. 3. IX. 1955 წ. ქ. თბილისი“.

7193. გოხალიშვილი შ. იროდიონ ევდომვილი. [ცხოვრება და მოღვაწეობა]. თბ., 1958.

7194. გოხალიშვილი შ. იროდიონ ევდომვილი. ცხოვრება და მოღვაწეობა. თბ., 1961.

თავფურცელზე: „საყვარელ სოსო გრიშაშვილს. შალვა გოხალიშვილი. 9. IX. 1961 წ. თბილისი“.

7195. გოხალიშვილი შ. სერგეი მესხის წერილები აკაკი წერეთლისადმი. „ამონაბეჭდი საქ. სსრ მეცნ. აკად. ხელნაწერთა ინ-ტის მოამბე“, ტ. 3, 1961.

ტექსტის დასაწყისში წარწერა: „პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულით შალვა გოხალიშვილი“. 5. II. 1962 წ. თბილისი“.

7196. გოხალიშვილი შ. ქართული რევოლუციური მხატვრული ლიტერატურის ისტორიისათვის. წ. 1. თბ., 1963.

თავფურცელზე: „ჩემს საყვარელ სოსო გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით შალვა გოხალიშვილი. 20/ VI. 1963 წ. თბილისი“.

7197–7198. გოლცევი ვ. შოთა რუსთაველი და მისი პოემა. თარგმ. ი. ზურაბიშვილისა. თბ., 1941.

7199. გორგაძე ს. ბესარიონ გაბაშვილის (ბესიკის) ახლად აღმოჩენილი ლექსები და ავტოგრაფები. – ამონაჭერი ჟურნ. „ჩვენი მეცნიერება“-დან, 1924, № 1.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „შესადლოა იგულისხმებოდეს ერეკლე მეფის სიძე (თეკლეს ქმარი) ვახტანგ ორბელიანი, პოეტის ვახტანგის მამა“, მიწერილია: „და ალექსანდრეს მამა“.

7200. გორგაძე ს. ბესარიონ გაბაშვილის დღემდე უცნობი სამგლოვიარო ოდა – „სამძიმარი“. – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1924, № 7–8.

7201. გორდეზიანი ბ. ქართველი მწერლები. [ალბომი]. თბ., 1944.

ყდის მეორე გვერდზე გაზეთ „ლიტ. და ხელოვნება“, 1944, № 22, 23/VI-დან ამონაჭერი ნ. ხომტარიას წერილი „ბ. გორდეზიანი – „ქართველი მწერლები“.

ფორზაცზე: „რატომ არ არის: 1. ასივო ცაგარელი? 2. 3... 4... 5... 6... თარიღები უნდა გასწორდეს 1. ბარათაშვილისა. 2. ერისთავისა რაფიელ. 3. გრ. ობ“.

წიგნის ბოლოს გაზეთ „Заря Вост“ – 1944, № 99-დან ამონაჭერი მ. დავითაშვილის რეცენზია „Книга о грузинских писателях.“

7202–7204. გრიშაშვილი ი. ალ. ჭავჭავაძის ერთი ავტოგრაფისათვის. [თბ., 1940]. ამონაჭერი: საქ. სახ. საჯარო ბიბ-კის შრომები, ტ. 5, 1940.

გვ. 281. „ჩემს ბიბლიოთეკას ამონაბეჭდი. ი. გრ“.

7205. გრიშაშვილი ი. ერთი რეცენზიის გამო. (პასუხად მამია დუდუჩავას). ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან. 1942, № 9.

7206. გრიშაშვილი ი. კრილოვი და აკაკი წერეთელი. [თბ., 1957]. ამონაჭერი წიგნიდან: ი. გრიშაშვილი. ლიტერატურული ნარკვევები. თბ., 1957.

გვ. 161. ხაზგასმულია: „სახელმწიფო გამომცემლობამ დაბეჭდა კრილოვის იგავ-არაკების სრული კრებული“, მიწერილია: „პირველად“.

7207–7209. გრიშაშვილი ი. ლიტერატურული ნარკვევები. თბ., 1952.

კანზე დაკრულია ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „ნარკვევები ახალი გამოცემისათვის. ი. გრ. 1952“.

კანის მე-2 გვერდზე: „მოგონებანი, შეიძლება ამოვიდეს და შევიდეს ჩემს დაუწერელ დიდ „მოგონებებში“. P. S. თუ მეორედ გამოიცემა ჩაემატოს 1. ოვ.

თუმანიანი (მოგონებათა რკალში). 2. ელ. ჩერქეზიშვილი. 3. ლერმონტოვი და სანიკიძე. 4. ილიას შეკრებილი აფორიზმები. 5. ნ. გოცირიძე და სახალხო თეატრი“.

ფორზაცზე: „ამ წიგნში სტალინი ნახსენები მაქვს სამჯერ: 245, 49, 435“. იქვე: „კორექტურა, გვ. 359, გვ. 398, გვ. 122, გვ. 29, გვ. 424, მერე 425 ციფრ-კოლონა!? ამოვიდეს ფრაზები, გვ. 23, გვ. 246, გვ. 417, 428. გვ. 426. სარჩევი“.

შმუცტიტულზე: „პირველი ეგზემპლარი. ი. გრ. 1952. 29 აგვისტო“.

წიგნში ქალაქის ნაჭრები შესწორებებით, მინაწერებით, შენიშვნებით და ტექსტი მთლიანად შესწორებულია შემდგომი გამოცემისათვის.

7210–7211. გრიშაშვილი ი. ლიტერატურული ნარკვევები. თბ., 1957.

7212. გრიშაშვილი ი. რედაქტორის შენიშვნები. [თბ., 1940]. – ამონაჭერი: ა. წერეთლის თხზ. სრ. კრ. შვიდ ტომად. ტ. 3. პოემები. 1940.

აკინძულია წიგნად. კანზე: „ი. გრიშაშვილი. შენიშვნები აკაკის პოემებისათვის, 1940. 22 ივნისი“.

თავფურცელზე: „ჩემთვის-ი. გრ. „ნათელას“ თარიღი აქ სწორეთაა, გვ. 699.“

გვ. 715. სქოლიოში მიწერილია: „და აკაკის აკადემიურ გამოცემაში (1940 წ. ტ. III)“.

ხაზგასმულია და მოხაზული მრავალი ადგილი. პოემები დანომრილია. მოხაზულია ადგილები და არშიაზე მიწერილია: „არა!“ გასწორებულია კორექტორული შეცდომები.

7213–7214. გრიშაშვილი ი. სადათნოვა. [ნარკვევი და საიათნოვას ქართული ლექსები]. თბ., 1918.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „გ. ფირუმიანის წიგნებიდამ“. იქვე წარწერა: „შათირიშვილებს... შათირიშვილებს... ხარფუხელ „ფირუზასაგან“. 1918 წ. ტფილისი 26 ნოემბ“. ქვევით მიწერილია: „ვიყიდე ბუკინისტურ მაღაზიაში 1955, 2/VI ი. გრ“.

გვ. 120. ხაზგასმულია: „საზი“, მიწერილია: „სალი“, სქოლიოში ჩამოტანილია: „სალი – მერიქიფე, მეწდე. ი. გრ“. მოხაზულია სტროფი, დაწყებული: „მაილია ვარდი, – არსად აზია“...

მეორე ცალის შმუცტიტულზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას, ი. გრ. 1918 წ. ივნისის 11“.

7215–7217. გრიშაშვილი ი. ძველი თბილისის ლიტერატურული ბოჰემა. [თბ.], 1927.

შმუცტიტულზე: „ძვირფას მოღვაწეს ივ. გომართელს – ი. გრ. 1938 წ. 29/I“.

7218–7219. გუგუშვილი მ. ვეფხის-ტყაოსნის პროლოგის საკითხისათვის. თბ., 1958.

7220–7221. გუგუშვილი პ. ილია ჭავჭავაძის მკვლელობა. საგამომდიებლო მასალები. თბ., 1938.

ყდის მე-2 გვ.: „1. „დავითნი“, 65 2. ეს წერილი დაიბეჭდა, 71. 3. „Тифл. Лист., 61.“

გვ. 28. მე-2 აბზაცის არშიაზე წერია: „შ. დადიანთან ჩხუბი“.

გვ. 29. მოხაზულია სიტყვა: „ლაწირაკი“, მიწერილია: „წუნკალი“.

ამავე გვერდზე მე-3 აბზაცს მიწერილი აქვს: „ილიას დაარსებულ ივერიაში“.

ყდის მე-3 გვერდზე გაზეთიდან „ლიტ. საქართ.“, 1937, 20 ამონაჭერი პაატა გუგუშვილის წერილი – „ილია ჭავჭავაძის მკვლელობა“.

7222–7223. დადიანი შ. რჩეული წერილები. წ. 1. მწერლობა, თეატრი და დრამატურგია. თბ., 1950.

ყდაზე: „ჩემს ბიბ-ს. ი. გრ“. იქვე: „ჩემზე, გვ. 193“.

ფორზაცზე: „1951–3/VII“.

7224. დადიანი შ. წერილები [ლიტერატურასა და ხელოვნებაზე]. წ. 2. თბ., 1954.
ფორზაცზე: „გვ. 141. ი. გრ“.
- გვ. 46. და გვ. 47 ტექსტი მთლიანად მოხაზულია და გვ. 46 არშიაზე: „ჩემიდან“.
- გვ. 51. უკანასკნელი აზრები მოხაზულია, მიწერილია: „ჩემიდან“.
- გვ. 219. ტექსტის ბოლოს აღნიშნული თარიღი. ხაზგასმულია და მიწერილია: „თ.
და ც“.
7225. დადიანი შ. ქართველი ქალები. ისტორიული წყაროების და „ვეფხისტყაოსნის“ და მიხედვით. (მოკლე მიმოხილვა მე-XII საუკ-მდე). – ამონაჭერი: კრებული, ივ. ჯავახიშვილის რედ-ით, ტფ., 1915.
თითქმის ყველა გვერდზე ხაზგასმულია ადგილები.
7226. დადიანი ჯ. ილია ჭავჭავაძის ცხოვრებისა და შემოქმედების სწავლება IX კლასში. თბ., 1957.
- 7227–7231. დავით კლდიაშვილის საიუბილეოდ. [კრებული]. თფ., 1920.
კანზე: „1920 წ. ი. გრ“.
- გვ. 14. პაოლო იაშვილის ლექსში „დავით კლდიაშვილი“ ხაზგასმულია: „შემის“, მიწერილია „ფიცრის „ი. გრ“.
- მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 30 წლ. მოღვაწეობა, 1920 წ.“
7232. [დავითაშვილი შ.]. „ჩატეხილი ხიდი“. „ოთარაანთ ქვრივის“-ბ. ი. ჭავჭავაძის მოთხრობის შესახებ მკითხველის შენიშვნები. ტფ., 1887.
კანზე აღრინდელი პატრონის ხელწერა: „სამსონ ფირცხალავას ქართული წიგნებითგან“. ხაზგასმულია „მკითხველის“ და ქვეშ მიწერილია: „შიო დავითაშვილის ფსევდ. იხ. „ივ“. 1888, № 99. ი. გრ“.
- გვ. 42. ხაზგასმულია სტრიქონი: „თუ მის თხზულებას, მსუბუქად მოვეპყარ დაგვიმტკიცოს და მე სახალხოდ ბოდიშს მოვიხდი“, მიწერილია: „ასეც მოიქცა“.
- 7233–7234. დანელია ს. ვაჟა-ფშაველა და ქართველი ერი. ტფ., 1927.
კანზე: „ი. გრ. 1927. 27/IV“.
7235. დიდი ქართველი მწერლისა და საზოგადო მოღვაწის ილია ჭავჭავაძის დაბადებიდან 120 და გარდაცვალებიდან 50 წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო-სამეცნიერო სესია (1837–1907–1957)). მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თელავი, 1957.
ი. ჭავჭავაძის პორტრეტის ზევით წარწერა: „ჩვენი დროის უდიდეს პოეტს იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით. შ. ჩიჯავაძე. 28. VI. 61“.
- 7236–7238. დიზრაელი. ჩვენი მწერლობა და მწერლები. ტფ., 1904.
7239. დოდაშვილი რ. მარი ბროსე. ქართული მწერლობის მკვლევარი. თბ., 1962.
7240. დონაძე კ. ეგნატე ნინოშვილის ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1952.
კანზე: „ამ წიგნის აუგანო რეცენზია იხ. „სტალინელი“. (ქუთ.). 1952, № 53, 22 ივნისი. ი. გრ“.
7241. დონდუა ვ. დავით გურამიშვილი და საქართველოს ისტორია. თბ., 1959.
7242. დუმბაძე ნ. დავით კლდიაშვილი. მონოგრაფია. ბათუმი, 1949.
7243. დუმბაძე ნ. ლიტერატურული წერილები. ბათუმი, 1959.
7244. დუმბაძე ნ. რაჟდენ გვეტაძე. (შემოქმედება). ბათუმი, 1955.
7245. ე. ნინოშვილის ბიოგრაფია, დასაფლავება. და კრიტიკული გარჩევა ი. გომართლისა. თბ., 1910.
7246. ეგნატე ნინოშვილი. (1859–1894). დაბადებიდან 90 წლის თავი. [მოკლე ბიოგრაფია. ცნობები. შეადგ. ბ. ბერულავამ], თბ., 1950.

გვ. 19. ხაზგასმულ-მოხაზულია: „პ. ირეთელი „დამარცხებული ქრისტიანე“, დრამა 4 მოქმ. და 5 სურ., მიწერილია: „ეს პიესა საკუთრივ ირეთელისაა“. – ი. გრ.“

7247. ეგნატე ნინოშვილი-ინგოროყვა [მოკლე ბიოგრაფია. თბ., [წ. ა.].

7248. ესაკია ლ. „მემარცხენეობის“ მემარცხენეობა. ტფ., 1927.

7249–7251. ვაჟა-ფშაველა. 1861–1915. მოკლე ბიოგრაფია. ტფ., 1915.

პირველ გვერდზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ი. ელიაშვილი“.

7252. ვაჟა-ფშაველა ქართულ ლიტერატურულ კრიტიკაში. ქრესტომათია. ტ. 1. 1886–1915. შეადგინა, შესავალი წერილი და შენიშვნები დაურთო ი. ბოცვაძემ. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955 15/IX“.

გვ. 88. ხაზგასმულია: „ვლ. ბ-მ/ის“ და მიწერილია: „ბაქრადის“.

გვ. 90. მოხაზულია სქოლიო და მიწერილია: „თმაგრძელია“.

კგვ. 386. საძიებელში ხაზგასმულია: „ნარდიონი“, მიწერილია: „სიმ“.

გვ. 390. ხაზგასმულია: „ვლ. ბ-მე“, მიწერილია: „ვლ. ბაქრადე (მენშევიკი)“.

7253. ვაჟა-ფშაველას დაბადებიდან ასი წლისთავისადმი მიძღვნილი კრებული. 1861–1961. თბ., 1961.

7254–7257. ვართაგავა ი. ვაჟა-ფშაველა. კრიტიკული მიმოხილვა. ტფ., 1921.

კანზე: „ხალას ნიჭს, ი. გრიშაშვილს. ნიშნად სიყვარულისა. ავტორისაგან. 1921. 3 აპრილი დედა-ქალაქი“.

7258–7259. ვართაგავა ი. ირ. ევდოშვილის პოეზია მწუხარე და ნაღვლიან ჰანგზე სიმღერა. (ირ. ევდოშვილი. ლექსები და პოემები. ტფ., 1905 წ.) კრიტიკული ეტიუდი. თბ., 1913. – ამონაბეჭდი ჟურნ. „განათლება“-დან.

7260. ვართაგავა ი. კრიტიკული წერილები. წ. 1. თბ., 1958.

ფორზაცზე: „ი. გრ“. 1958, 2. XI“. იქვე: „გვ.-171. გვ. 647. ლექსიკონისათვის: „გვ. 334-ჩემი წერილი ი. ევდოშვილზე“.

გვ. 5. ლექსში მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „აკლია“.

გვ. 175. ლექსში ხაზგასმულია სტრიქ.: „რას აქნევს ან ერთგულებას, რაკი მეწვია ესე ცვლილება“?.

არშიაზე: „ტექსტი შეადარეთ! ი. გრ“.

გვ. 648. სიტყვა: „ბიამანთან“ მიწერილია: „უპატრონო“. „ყავლთან“ მიწერილია: „ვადა“. „იქუმლებოდა“ ხაზგასმულია, მიწერილია: „ქუმელი“.

გვ. 649. სიტყვასთან „ქედხუდს“ მიწერილია: „მამასახლისი“. სიტყვა „ყავლა“ მოხაზულია, მიწერილია: „იხ. 647“. სიტყვასთან „ვეწვეწი“ „ვ“-ს ნაცვლად მიწერილია: „კ“. ე. ი. „ვეწვეწი“. სიტყვა: „ბეზარმოსულთან“ მიწერილია: „აბუზარი“.

გვ. 650. ხაზგასმულია სიტყვა: „გრუზები“, მიწერილია: „ტრუზი“. „წინწანაქარი“ ხაზგასმულია, არშიაზე მიწერილია: „არაყი“. სიტყვა „დაფალნულები“, არშიაზე მიწერილია: „ფალანი“. „ფლაიტეში“ – მიწერილია: „ხნარცვი“.

გვ. 651. სიტყვა „დრუნგელთან“ მიწერილია: „მარმარილო“.

7261–7265. ვართაგავა ი. მიხეილ ჯავახიშვილის შემოქმედება. (კრიტიკული განხილვა). ტფ., 1928.

თავფურცელზე: „საყვარელ და ნიჭიერ შემომქმედს ძვირფას სოსოს. ავტორისაგან. 1928. 3 აპრ“.

კანის მესამე გვერდზე გაზეთიდან ამოჭრილი ს. წ. წერილი „იპ. ვართაგავა. მიხ. ჯავახიშვილის შემოქმედება“. ამონაჭერზე ინიციალების ქვეშ: „ს. წვეელი. „კომ“, 27 მაისი, 1928.

7266. ვართაგავა ი. ნ. ბარათაშვილი. (ახალ ქართულ ლიტერატურის მამამთავარი). ჭიათურა, 1925.

კანზე: „მ. გაჩეჩილაძეს გამოვარ. ი. გრ“.

7267. ვართაგავა ი. პოეტი-მოქალაქე. გრ. აბაშიძის პოეზია. კრიტიკული ეტიუდი. [თბ., 1912].

7268. ვართაგავა ი. ქართველი მწერლების სილუეტები. თბ., 1956.

ყდის მეორე გვერდზე: „გრ. აბაშიძე გარდაიცვალა ფსიქიატრიულ საავად-ში პეტერბურგში 1903 წელს 37 წლის ასაკში. გრიშა აბაშიძის ფსევდონიმები: 1. გ. თირელი. 2. შროშანა. 3. მენავე. 4. ვინმე“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956, 14/VI“. იქვე: „ჩემი წერილი ჭოლაზე, გვ. 122. 1. მე-გვ. 17, 159, 2. განა ილია ჩამოდის იტყოდა? 12. 3. შიო თავადი პიესაა და არა მოთხრობა, გვ. 56. 4. გუნიასი კი არა გ. თუმანიშვილისა, გვ. 39. 5. გრ. აბაშიძე – 102. 6. ხომლელი და მე. გვ. 148“.

გვ. 13. მე-3 აბზაცში ხაზგასმულია: „ქოსების ღვინის“ (სარდაფში)“, არშიაზე: „მამინ „ქოსები“ არ იყვნენ“.

გვ. 15. მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია: „მანსვეტაშვილის დახასიათება“, არშიებზე მიწერილია: „ეს ჩემი დახასიათებაა და არა მანსვეტაშვილის. იხ. ჩემი, გვ. 278, იხ. „ლიტ-მემკვიდრ“., გვ. 278, ი. გრ“.

გვ. 20. მოხაზულია მე-2–3 აბზაცი-და არშიაზე წერია: „ჩემიდან“.

გვ. 38. 1-ლი და მე-2 აბზაცის გასწვრივ წერია: „გ. თუმანიშვილი“.

გვ. 39. 1 აბზაცში ხაზგასმულია: „ცხოვრების მეგობარი“, მიწერილია: „ცხოვრების თანამგზავრი“. მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია: „შესაძლოა ავტორი ვალ. გუნია იყოს“, მიწერილია: „გ. თუმანიშვილია. ი. გრ“.

გვ. 56. 1 აბზაცში ხაზგასმულია: „მოთხრობა „შიო თავადი“ და არშიაზე მიწერილია: „პიესა“. მე-3 აბზაცში ხაზგასმულია: „არაგვისპირელის მოზრდილი მოთხრობები უფრო ნაკლები ღირსებისა არის“ და არშიაზე მიწერილია: „რატომ? მეცხვარეთა ცხოვრებიდან ერთი მოთხრობა „გიული“ დიდებულია! ი. გრ“.

გვ. 57. მე-4 აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „თამარ (ქუჩუკაშვილი)“. იქვე: „მ. მღვიმელმა მშვენიერი ლექსი დაუწერა ბოლოს არაგვისპირელს“.

გვ. 59. არშიაზე: „შიო არაგვისპირელი, რომ გარდაიცვალა ფ. მახარაძემ მშვენიერი წერილი უძღვნა „კომ“-ში“.

გვ. 63. მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია: „არცერთ ქართველ მწერალს არ გამოუცდია ჩემისთანა ტანჯვა-ვაება, არშიაზე: „ნ. ბარათაშვილი, მ. ვეზირიშვილი, ა. ცაგარელი“.

გვ. 67. კრილოვის ლექსის გასწვრივ მიწერილია: „კრილოვი ქართულად მთლიანად მე გამოვეცი, შეეძლო იქიდან ამოეღო ეს ლექსი. ი. გრ“.

გვ. 71. დანიშნულია ადგილი: „მე არ მახსოვს დაიბეჭდა თუ არა დუტუს ეს პოემა“. (იგულისხმება პოემა „პრომეთე“), მიწერილია: „ი. გრ. დაიბეჭდა ცალკე წიგნად ი. იმედაშვილის გამომცემლობით“.

გვ. 73. ბოლო სტრიქონში ხაზგასმულია: „ჭლექი“ და არშიაზე მიწერილია: „რა გააზვიადეთ, ეს ჭლექი და ჭლექი!“ იქვე მინაწერები: „დუტუს კარგი ლექსები აქვს. 1. „მე ბარათაშვილის ნიჭი არ მაქვსო, არც ილიასი, არც აკაკისა, მაგრამ როცა ბნელა ჭრაქს ხომ ანთებენ ოთახშიო, მეც გამოსადეგი ვარო (ლექსის სათაური დამავიწყდა). 2. „ცრემლები“ – ამ ლექსის ფინალი მომწონდა: „ახ, რათ არ ძალმიძს მთლად ცრემლად ვიქცე, გავხდე მდინარე აქაფებული და გადავრეცხო, რაც ქვეყანაზე, ბოროტებაა დამყარებული“.

გვ. 97. მე-4 აბზაცში ხაზგასმულია: „ფედერალისტების“ და მიწერილია: „სოციალისტ.“ მე-5 აბზაცში ხაზგასმულია: „ტოროლას“ (მიერ გამოცემული)“ და არშიაზე მიწერილია: „სამ. ფირცხალავამ გამოსცა“.

გვ. 99. 1 და მე-2 აბზაცის გასწვრივ არშიაზე: „კიდევ გამოვიდა იას ორი კრებული. მე მომწონდა „სხვათაშორის“ (ივერიისა ბიბლიოთეკის წიგნში)“.

გვ. 101. პირველ აბზაცში მოხაზულია: „მე-19-საუკუნის“, მიწერილია: „-20 საუკ. ლადო აღნიაშვილი, ცახელი, თ. რაზიკაშვი., გრ. ვოლსკი“.

გვ. 123. მე-3 აბზაცში ხაზგასმულია: „იყო“, მიწერილია: „არის“.

გვ. 133. ბოლოდან მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია: „გაიქცა“ და „განძეულობა“, არშიაზე მიწერილია: „ექ. თაყაიშ“. სქოლიოში ხაზგასმულია: „კვალში“ მოთხრობებს წერდა“ და მიწერილია: „და თარგმნიდა“.

გვ. 136. ხაზგასმულია ადგილები, სადაც ლაპარაკია უიარაღოს მოთხრობა „მადიებელნის“ დაბეჭდვის შესახებ, მიწერილია: „მომამე“-ში დაბეჭდილი მოთხრობები?“

გვ. 148. მოთავსებულია ხომელის 23 დაბეჭდილი წერილების ბიბლიოგრაფია და ბოლოში მიწერილია: „24. ი. გრიშაშვილი (თავის ჟურნალში „ცხოვრება“, 1916, № 2)“.

გვ. 149. ხაზგასმულია მთლიანად ბოლოდან მე-2 აბზაცი და არშიაზე მიწერილია: „იპ. ვართაგავას საყურადღებოთ (იხ. ხომელის კერძო წერილები, დაბეჭდილი „ქართულ მწერლობაში“)“.

წიგნში ქალაქის ორი ნაჭერი მინაწერებით: 1. „ილია ჭავჭავაძე საზოგადოთ კარგი მოსაუბრე ყოფილა რომანოზ ფანცხავა (ხომელელი) იგონებს ილიასთან ყოფნას და ამბობს, რომ „...დატყვევებული ვუსმენდი ილიას შესანიშნავ საუბარს კახურ კილოზე“.

7269. ვართაგავა ი. შალვა დადიანის ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1962.

7270–7271. ვართაგავა ი. შიო მღვიმელი და ბავშვთა სამყარო. ქუთაისი, 1917.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „შიო მღვიმელი“. იქვე: „შკიოს ეგზემპლიარი. მისი გასწორებულია, ვიყიდე ბაზარში. 1937. 29/IV ი. გრ“.

გვ. გვ.: 23, 41, 71 ზოგიერთი ადგილი შესწორებული არის შიო მღვიმელის მიერ.

7272. ვეფხის-ტყაოსნის ხელნაწერებიდან. შოთა რუსთაველის პორტრეტი-მინიატურა, ვეფხის-ტყაოსნის ტექსტი და ილუსტრაციები. – ამოღებულია წიგნიდან: „რუსთაველის კრებული“, 1938.

7273–7274. ვეფხის-ტყაოსნის სიმფონია. შედგ. ა. შანიძის ხელმძღვანელობით, მისივე წინასიტყვაობით და გამოკვლევით. თბ., 1956.

წიგნში დევს: 1. ჟურნალიდან ამოჭრილი მ. პატარიძის სტატია „О русских переводах поэмы Шота Руставели“ მინაწერით: „На рубеже востока“, 1935, № 26(51) 23 ოქტ. 2. გაზ. „Вечерний Тбилиси“-ს 1960 წ. 20 აპრ. № 94-დან ამონაჭერი უკრაინელი მწერლის გრიგოლ პლოტკინის წერილი „Могила Руставели“ 3. გაზ. „Тбилиси“-ს 1937 წ. დეკემბრის ნომრიდან შ. რუსთაველის „Афоризмы“, გ. ცაგარელის თარგმანი. 4. გაზ. „Тбилиси“-ს 1937 წ. № 299-დან ი. აბაშიძის ლექსი „Портрет Руставели в Колонном зале дома союзов“, ბ. სერებრიაკოვის თარგმანი. 5. გაზ. „Тбилиси“-ს 1937 წლ. ნომრიდან ვ. გაფრინდაშვილის ლექსი „Руставели“, ბ. სერებრიაკოვის თარგმანი. 6. გაზ. „კომუნისტის“ 1937 წ. ...ნომრიდან ალ. ღლონტის სტატია „ნ. მარი და „ვეფხისტყაოსანი“ და ირ. თოიძის ნახატის „შოთა რუსთაველი“ რეპროდუქცია. 7. გაზ. „კომუნისტის“ 1938 წლ. იანვრის ნომრიდან ბუაჩიძის წერილი „ვეფხისტყაოსნის“ მხატვრული კითხვა“ [ს. კოჩარიანი].

7275–7276. ზანდუკელი მ. ალ. ყაზბეგის (ა. მოჩხუბარიძის) ორიგინალობა და დიმი. ყაზბეგი. (კრიტიკ. გამოკვლევა). ტფ., 1924.

კანზე: „ჩემი შენიშვნებით. ი. გრ. 1924 წ. 17 მაისს გამოვიდა“.

თავფურცლის მე-2 გვ. ცნობა, რომ იბეჭდება უნ-ტის პედ. ფაკ-ტის ნებართვით, მოხაზულია და მიწერილი აქვს კითხვის ნიშანი.

გვ. 6–7. ხაზგასმულია: „ხშირად გაზეთის ფურცლებზედაც კი იბეჭდებოდა“ და მიწერილი გვ. 7 არშიაზე: „სახელდობრ რომელ გაზეთებში?“.

გვ. 7. არშიაზე: „თუ დიმიტრის-ერთი მოთხრობა დაიბეჭდა „კრებულში“ და იქვე წინასიტყვაობაში არის ნათქვამი, რომ თანამშრომლობას დაგვიპირდა დ. ყაზბეგიო. თუ-ვსთქვათ-ეს ხელთნაწერები ალექსანდრემ წაიღო და თავისი სახელით დაბეჭდა, რას ფიქრობდა? ხომ შესაძლებელი იქნებოდა, რომ ელგუჯა, ელისო და სხვა – „კრებულის“ რედაქციაში ყოფილიყო სხვა ეგზემპლიარებად... მერე?“.

გვ. 8. რკალშემოვლებულია პირველ სტრიქონში: „სხვა საბუთები“ და მიწერილი არშიაზე: „ეს „სხვა“ დ. კარიჭაშვილმაც იცოდა, „ახალი“ საბუთები არ არის“. მოხაზულია 6 სტრიქონი, დაწყებული სიტყვებით: „შემდგარა ალ. ყაზბეგის საფლავზე“-და მიწერილია არშიაზე: „ივ. გომართელის სიტყვები, XX გვ“. ხაზგასმულია: „დროების“ რედაქტორი ასწორებდა ყაზბეგის ხელნაწერს ენის მხრივ თუ არა“ და არშიაზე მიწერილი: „შესწორებულია მხოლოდ (იხ. ცალკე გამოცემა)“. ხაზგასმულია: „[ალ. ყაზბეგის არქივის] ხელნაწერების ენა საგრძნობლად განსხვავდება დაბეჭდილი ტექსტის ენისაგან“ – არშიაზე მიწერილია: „საბუთი?“ ხაზგასმულია: „რუსული კონსტრუქციაა“ და მიწერილი: „დიმიტრი კი არ იყო რუსეთელი? – იყო“.

გვ. 11. მოხაზულია 9 სტრიქონი, დაწყებული სიტყვებით: „აი რას ამბობს თვით ალექსანდრე ყაზბეგი“... არშიაზე: „ამას დაცინვით ამბობს, ხომ?“

გვ. 13. ხაზგასმულია სიტყვა „ცოცხლად“ და მიწერილი: „სადაც უნდა იქ „ცოცხლად“ წერს, სადაც არ უნდა იქ „უნიჭო“ ნაწარმოებად“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „კაცს და არა თუ მხოლოდ აფიცერს“ და არშიაზე მიწერილია: „თუ სახელი უნდოდა და მამის შვილი იყო, (თქვენი დახასიათებით), მაშინ რად უარყოფს აფიცრობას!“

გვ. 20. ხაზგასმულია: „იღებს“ და მიწერილი: „პეტროგრადში?“; იქვე ხაზგასმულია: „დედასთან“ და მიწერილი: „ტფილისში?“

გვ. 22. ხაზგასმულია: „ჩავიჭერთ ძალუასთან, – მოწმობს ელ. ყაზბეგი“ – და მიწერილია არშიაზე: „ელ. ყაზბეგი რამდენი წლისა იყო?“

გვ. 26. ხაზგასმულია „1879 წლამდის“ და მიწერილია: „მერეც წერდა – როცა სცენაზე შევიდა – სცენაზე კი თქვენის მოწმობით 1880 წელს შევიდა“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „1885 წლის შემდეგ ალ. ყაზბეგის სახელით სერიოზული აღარაფერი დაბეჭდილა“ და მიწერილი: „თუ ავად გახდა?“ ხაზგასმულია: „ავტორი ეკამათება „ორი ქორწილი ერთად“-ის რეცენზენტს“, არშიაზე მიწერილია: „კამათი უყვარდა და არამც თუ პიესების გამო, არამედ მეუნარგისაგ ეკამათებოდა მოთხრობების დაწუნებისათვის. (იხ. „კავკასიონი“, № 1)“.

გვ. 28. ხაზგასმულია: „უცხოვსას“ და მიწერილი არშიაზე „რა იცი?“ ქვემოდან მე-6 სტრიქონში ხაზგასმულია: „1880 წელს“ და მიწერილი: „ხომ?“

გვ. 31. ხაზგასმულია: „სიტყვა თაბუნიც რუსულით არის გადმოღებული“ და არშიაზე: „სპარსულია. იხ. „დასტურლამა“, გვ. 171“. მესამე აბზაცში ხაზგასმულია: „გ. ერისთავის ისტორიული დრამების გავლენა“, მიწერილია: „ერისთავს სადა აქვს ისტორიული დრამა? რომელი? რატომ არ ასახელებთ?“

გვ. 34. არშიაზე: „თუ ერთი რუსეთს ჰბაძავს, მეორეც ხომ ჰბაძავს? – ქართულს? ბაძვა-ბაძვაა“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „ელგუჯას შესავალი და ბოლო კი ეხება ბატონყმობის გადავარდნილ ხანას“ – არშიაზე მიწერილია: „პროლოგი და ეპილოგი“.

გვ. 42. ხაზგასმულია: „ჩვენი და უცხო მწერლების გავლენის ქვეშ...“ და მიწერილი არშიაზე: „მამის მკვლელიც“ ხომ „ვეფხისტყაოსნის გავლენით დაიწერა?“

გვ. 43. ხაზგასმულია: „დილა ქორწილის შემდეგ“ და არშიაზე მიწერილი: „ეს ვოდევილი თარგმანია იხ. Список пьес, გვ. 68. ურუსოვისაა“.

გვ. 43. ხაზგასმულია: „ქიარიმ ბორჩალოელი ყაჩაღი“ და მიწერილი არშიაზე: „მერე დასწერა ივ. მჭედლიშვილმა. ჰაზირას სიტყვით კი – მჭედლიშვილმა ითხოვა, ჰაზირასაგან პიესა და აღარ დაუბრუნა“.

გვ. 44. პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია „მან“ და მიწერილი: „შეიძლება ეს მოთხრობაც დიმიტრის მივაკუთვნოთ – იმანაც ვერ დაამთავრა“.

გვ. 48. ხაზგასმულ-მოხაზულია 4 სტრიქონი, დაწყებული სიტყვებით: „ცოლი მან ერთხელ სიზმარში ნახა“... არშიაზე მიწერილია: „კაცო, ეს პიესაა, პიესაა, აქ ათასი კაცი ლაპარაკობს და ყველა ხომ ავტორი არ არი?“ მოხაზულია ბოლო აბზაცი, ხაზგასმულია: „დილა ქორწილის შემდეგ“ და მიწერილი არშიაზე: „ეს კომედია სანდრომ თარგმნა რუსულიდან დ. აწყურელის საბენეფისოდ. მისი ავტორია ურუსოვი (გვ. 68 список пьес).“

გვ. 49. მოხაზულია 15 სტრიქონი, დაწყებული სიტყვებით: „ავიღოთ, თუ გნებავთ, „არსენა“-დან“... და მიწერილი არშიაზე: „მალიან სუსტი საბუთია“.

გვ. 56. ხაზგასმულია: „მამულისადმი სიყვარული“ და მიწერილი არშიაზე: „კონსტანტინე ბატონიშვილში ცოტაა მამულის შესახებ ლაპარაკი?“.

გვ. 57. მოხაზულია პირველი ორი აბზაცი და არშიაზე მიწერილია: „ვეფხისტყაოსნის“ ყალბი ადგილების განმეორება“.

გვ. 59. მოხაზულია 5 სტრიქონი, დაწყებული სიტყვებით: „პოეტი ფერადებს ართმევს ცისარტყელას“... და მიწერილი არშიაზე: „აკაკის ლექსიც ასეთი სურათოვანია, ბელინსკის მიბაძვით?“

გვ. 62. ხაზგასმულია „პოლი“ და მიწერილი არშიაზე: „თაბუნი რუსული სიტყვააო, პოლი?“

გვ. 67. ხაზგასმულია: „მტრედი, გვ. 936“ და მიწერილი: „ავტორის ნაკლი ის არის, რომ მოთხრობების გადაჯგუფებაში სცდება. სწორი ანალიზის შემდგომ შეიძლება, რომ მტრედიც დიმიტრის ეკუთვნოდეს, მაგრამ სანდროს დაემახინჯებინოს, მაშასადამე, გადაჭრით თქმა ეს პირველს ეკუთვნის, ეს მეორესო – ნაადრევია“.

გვ. 73. ხაზგასმულია: „მოკლე ხანში შევადგინე ოცდაერთი პიესა“... და არშიაზე: „თუ მოკლე ხანში შევადგინა 21 პიესა და თქვენ ეს გჯერათ, მაშინ რა გასაკვირველია, რომ ამავე მოკლე ხანში დაეწერა ბევრი მოთხრობებიც. პიესებში დამარცხდა, მოთხრობებში გაიმარჯვა. სანდრო ნაყოფიერი მწერალი იყო“. რკალშემოვლებულია სიტყვა: „დანარჩენი“ და მიწერილი: „სიცრუეა! 21 პიესა არხივში არ არის“...

გვ. 74. მოხაზულია 9 სტრიქონი დაწყებული სიტყვებით: „1880 წლის „133 №-ში“... და არშიაზე წერია: „რა ქართული დალაგებაა“. იქვე მოხაზულია 6 სტრიქონი დაწყებული სიტყვებით: „შეუძლებელია და წარმოუდგენელიც“... და მიწერილი არშიაზე: „რატომ? აქ რომ გააბრაზეს, სხვა თემა აიღო სახელის მოსახვეჭად... და ვისაც თავისი ზვიადობა არა სწამს, ის ვერაფერს შეჰქმნის“.

გვ. 75. მოხაზულია 4 სტრიქონი, დაწყებული სიტყვებით: „ასეთი ინტენსიური“... – არშიაზე მიწერილია: „21 პიესის დაწერა“?

გვ. 78. ხაზგასმულია: „კლეპტომანია mania grandiosa“ და მიწერილი არშიაზე: „ნუთუ ამ დროს ერთხელ მაინც არ წამოსცდა: „მე გატყუებთ! ელგუჯა სხვას ეკუთვნის“...

გვ. 80. მოხაზულია 7 სტრიქონი დაწყებული სიტყვებით: „თუ მივიღებთ მხედველობაში“... და მიწერილი არშიაზე: „რა ამის საქმეა (ექიმის)? ვინ უთხრა, რომ მის ნაწერებზე ილაპარაკოს?“

გვ. 81. ხაზგასმულია: „ცნობილია, რომ ასეთს დეგენერაციის პერიოდში შემოქმედებითი ნიჭი შესამჩნევლად ჩლუნგდება“ – მიწერილია არშიაზე: „ზოგი ექიმი ამბობს, პირიქით ძლიერდება და მალე კი ჰქრებაო“.

გვ. 82. მოხაზულია პირველი აბზაცი და არშიაზე: „თუ ასე იყო ავად, მაშინ ვერც გადაწერას მოახერხებდა“. ხაზგასმულია: „იმ ლიტერატურულ პერიოდში (1880–1885)“ – არშიაზე: „თუ ამ წლებს შორის არ იყო – უფრო უკეთესი – ჩანს ელგუჯა დიმიტრის სიცოცხლის ბოლოს იწერებოდა“.

გვ. 84. უკანასკნელ სტრიქონში ხაზგასმულია: „ა. ახნაზაროვი“ და მიწერილი: „სულ სხვას წერდა“...

გვ. 85. არშიაზე ტექსტის წინ „თუ არხივის ქაღალდებს თარიღი არ უზის – როგორც ამას ზევით ამბობთ – მაშ რა იცით, რომ ეს ნაწერები 1880–1885 წელს ეკუთვნის? იქნება პირველად დაწერილი შემოქმედება?“

გვ. 85. ხაზგასმულია: „გ. თუმანიშვილი, ეკატერინე მესხი, ა. ახნაზაროვი“ და არშიაზე: „დ. კლდიაშვილი, სოფ. მგალობლიშვილი“.

გვ. 86. მოხაზულია მუხლი ა და ბ და არშიაზე: „კარგია“.

გვ. 87. ხაზგასმულია: ...“შინ გამზადებულ მასალითა სცვლიდა... სპეციალური ეჭვი მის ნაცნობებს ამ დროს აღძრული არა ჰქონდათ, რასაკვირველია, ამ მიზნით ისინი მას არ ადევნებდნენ თვალს“ – არშიაზე მიწერილია: „თუ შინ გამზადებული მასალით სცვლიდა“. ნუთუ მელანი და ქაღალდი რედაქციის და სახლის ერთნაირი იყო, რედაქცია არ მოტყუვდებოდა“. იმავე გვერდზე, ხაზგასმულია: „გარკვეული ცნობებია 1881 წლიდან“, არშიაზე მიწერილია: „ვითომ?“

გვ. 109. ხაზგასმულია: „შვილსაც კი არა სცოდნია გასაღების ხერხი“, არშიაზე: „რა გასაკვირველია, რომ არ იცოდეს, 11 წლისა ყოფილა“. ხაზგასმულია: „...უდოკუმენტებოდ დარჩა“ და მიწერილია: „ეს სისხლის სამართლის საქმე, ნუ თუ ცოლმა, შვილმა შეარჩინა შემდეგში? იქნება ფულსაც ინახავდა ოჯახისთვის, რატომ მაშინვე არ გამოიძიეს „დოკუმენტები“, ხომ საჭირო იყო დამარხვისათვის?“

გვ. 110. რკალშემოვლებულია თარიღი – „1894 წ“. და მიწერილი: „ეს მოხდა დიმიტრის გარდაცვალების 14 წლის შემდეგ“.

გვ. 111. ხაზგასმულია სიტყვა: „შემდეგში“ და არშიაზე მიწერილია: „აღსრულდა“.

გვ. 113. ხაზგასმულია: „დამსწრე და მოწმის“ და არშიაზე: „ზევით ამბობთ, რომ დიმიტრი რომ გარდაიცვალა დიმიტრისიანი არავინ იყო და ალექსანდრემ გატეხა განჯინაო, თუ არავინ იყო ალექსანდრესი და ორი მსახურის გარდა, მაშინ ეს ელისაბედ როგორღა იქნებოდა „მოწმე და დამსწრე?“

გვ. 114. ხაზგასმულია: „გოლიათს ჭკუას ვერ მისცა საზრდო ნაყოფის გამოცემისათვის“ და არშიაზე: „ნაყოფი რომ ჰქონოდა, მაშინ თავის „მავნე სულთან“ ერთად სხვა მოთხრობებსაც დასწერდა. წერდა და არავის უკითხავდა. განა ფიქრად არ გაგზავნა უმიკაშვილთან „მავნე სულელები“. ხაზგასმულია: „სანდროს ცხოვრება... ჩვენის მწერლობის... დიმიტრის ცხოვრება მინდა გავიგო, როგორც კაცისა...“

ნაკლულევანებით“... არშიაზე მიწერილია: „სანდრო როგორც მწერალი და დიმიტრი როგორც კაცი“ – დააკვირდით ამას“.

გვ. 115. ხაზგასმულია: „რასაკვირველია, პატივის ღირსია, ვინც რომ შეჰმატა ქვეყანასა და დაუტევა ნამუშევარი“... არშიაზე: „სანდრო“. ხაზგასმულია: „ცხოვრების უკულმართობამ გზა შეუკრა ნათელისა და სიკეთის გამოშუქებისათვის“, არშიაზე მიწერილია: „დიმიტრი“.

გვ. 116. ბოლოში ხაზგასმულია: „საინტერესოა მისი კარგა მოზრდილი ლექსი, ალექსანდრე ყაზბეგის დაბადების გამო დაწერილი – ეს ლექსი მოყვანილი აქვს ელისაბედ ყაზბეგს“, არშიაზე მიწერილია: „რატომ არ მოგყავს ერთი ორი ნიმუში?“

გვ. 117. ხაზგასმულია: „მიხეილი“ და არშიაზე მიწერილია: „სანდროს მამა“.

გვ. 118. ხაზგასმულია: „ძალუა კეკე“ და მიწერილია: „სანდროს დედა?“.

გვ. 122. მოხაზულია 14 სტრიქონი დაწყებული სიტყვებით: „ყველამ შინაურმა და გარეულმა“ და მიწერილია: „ვინაიდან ეს „მემუარები“ დაწერილია ორი კაცის სიკვდილის შემდგომ არავითარი მნიშვნელობა არა აქვს ზანდუკელისთვის“.

გვ. 125. ხაზგასმულია: „ჯვარს თუმცა არ დავიწერ“, არშიაზე მიწერილია: „ეგრად ვაშკაცობაა? მერე მაშინდელ პატრიარქალურ დროს. თუ ჯვარი არ დაიწერა ტასოზე ხალხს მარტო ამით უნდა შესძულებოდა“.

გვ. 126. მოხაზულია 9 სტრიქონი, დაწყებული სიტყვებით: „ფიზიკურად მართალი დედაკაცი“... და არშიაზე მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 129. ხაზგასმულია: „არაყს ისე არ დაღვევენ“... და არშიაზე: „დიმიტრი, ამბობენ, არყის ლოთი იყოვო, მართალია, ზანდუკელო? ეს სილოთე სანდროს რომ ჰქონოდა ქვეყანას შესძრავდი“. ხაზგასმულია: „ხელნაწერები კი იატაკს ახადეს და იმის ქვეშ დამალეს“, არშიაზე მიწერილია: „ელგუჯაში და სხვაგან, რომ რუსებზეა ლაპარაკი, შეიძლება ეს ხელნაწერებიც დასწვა ან ჩაჰყარა იატაკს ქვეშ და დაიღუპა“? – იმავე გვერდის ბოლოს არშიაზე: „იქნება ნაწერებიც დასწვა – თუ ჰქონდა“...

გვ. 130. ხაზგასმულია: „... იმისი მამა-ბიძათ, მიხეილმა და ნიკოლოზმა“... – არშიაზე მიწერილია: „ნიკოლოზიც. (დიმიტრის მამაც. ავი არაო... მიხეილი ცუდათ გაქვთ დახასიათებული, ნიკოლოზი კარგათ.)“.

გვ. 131. რკალშემოვლებულია სიტყვა „ხელნაწერები“ და არშიაზე წერია: „ხელნაწერს, რომელზედაც მერე „იწუხებს“ პოეტი, ჩამადანში არ ჩასდებს, თუ ჩასდებს თითონაც თან გაჰყვება – შეიძლება წიგნები იყო და იმას სწუხდა“, იქვე მიწერილია: „ხან ამბობთ, რომ მთის ცხოვრება შეისწავლა და იმიტომ შექმნა მოთხრობებიო, თუ მართლა ჩამადანში ხელნაწერები ჰქონდა, ჩანს ელგუჯა და სხვა ჰაიდელბერგში შეიქმნა. „ხელნაწერები“ ჩამატებულია“. ბოლო აბზაცში ხაზგასმულია: „ყველა ნაცნობი აღნიშნავს“ და მიწერილია: „ზეპირად?“

გვ. 132. მოხაზულია მთლიანად პირველი აბზაცი: „ხევისბერი გოჩას ამბავი“ და არშიაზე: „ეს ამბავი შეიძლება დიმიტრიმ ამბად დასტოვა და ალ. ყაზბეგმა გაამოთხრობა. განა „თქმულებანი“ ყაზბეგს კი გამოეპარებოდა?“

გვ. 133. ხაზგასმულია მესამე აბზაცში: „იმავე ოთახში“... და მიწერილი არშიაზე: „ე. ი. დუქნის (მიკიტნის ოთახში). ეს რომ სანდროს ჩაედინა, თქვენის ლოდიკით „ისეთი კარგი ნაწარმოები, როგორც ელგუჯაა“, დუქანში არ დაიწერება. მაშ რას უსაყვედურებთ სანდროს რედაქციაში წერასა. თუ გეგმა გაქვს, გაგრძელება ამისი ყველგან შეიძლება“. იმავე გვერდზე რკალშემოვლებულია სიტყვა „მან“ და მიწერილი არშიაზე: „ჰო შვილმა“.

გვ. 134–135. ხაზგასმულია 4 სტრიქონი დაწყებული სიტყვებით: „ოთახჩიგა და არავის იკარებდა“... მიწერილია არშიაზე: „ამ გზით სანდროცა წერდა. ჩაჰკეტავდნენ რედაქციაში და წერდა“.

გვ. 135. ხაზგასმულია: „მავნე სულები“ – არშიაზე: „ძაან უნიჭო ნაწარმოებია“. მოხაზულია სქოლიოში მოთავსებული შენიშვნა და არშიაზე მიწერილია: „შეიძლება აღმოჩენა თუ დააკვირდები, მაგრამ ტყუილია“.

გვ. 137. ხაზგასმულია: „დ. ყაზბეგი წერდა“ – არშიაზე: „მერე? წერდა, ჰო, წერდა, თუ ამით დაკმაყოფილდები – წერდა“.

გვ. 138. მოხაზულია 5 სტრიქონი დაწყებული სიტყვებით: „დიმიტრის ნაწერი სცენა“... – არშიაზე მიწერილია: „ამის შემდეგ უნახავს ჩანს და მოსწონებია, დაბეჭდა“. – იქვე ხაზგასმულია: „ფიდოსაგან... რომელმაც გადმომცა დიმიტრის ხელნაწერი“... არშიაზე მიწერილია: „თუ არ აქვეყნებდა, მაშ ფიდომ საიდან ჩაიგდო?“ იმავე აბზაცში მოხაზულია 5 სტრიქონი, დაწყებული სიტყვებით: „ნუთუ ეს მოწმობა“... და არშიაზე: „საიდან – შემთხვევით ხომ იმავე კრებულში წერია“ ითანამშრომლებს ამიერიდან დ. ყაზბეგიცო“. იქვე ხაზგასმულია: „ავტორის დაუკითხავად და ნებადაურთველად“ და მიწერილი: „მერე ხომ მოიწონა სათაური“.

გვ. 138. უკანასკნელ სტრიქონს: „ალბად, ელოდა უკეთესს და შესაფერს დროს“ – მიწერილი აქვს: „შესაფერი დრო იყო ჩხრეკის ხანა – როცა ვილაცას გაატანა თავის წიგნები და მან დასწვა“.

გვ. 139. ხაზგასმულია: „მისი ცხოვრება და მოქმედება“ და მიწერილი: „მავნე სული!“ იმავე აბზაცში ხაზგასმულია: „გაუვალ ბურუსს ვერა ძლევს“ და მიწერილი არშიაზე: „შენ?“

გვ. 147. მოხაზულია 4 სტრიქონი დაწყებული სიტყვებით: „მომძეთ მოლალატე“... და არშიაზე მიწერილია: „ეს კი გოგოლის „ტარას ბულბას“ მიზაძვა არ არის?“

წიგნის ბოლოს სუფთა გვერდზე წერია: „1. რატომ არაფერს ამბობს იმ ფაქტის შესახებ, რომ ელგუჯას გაგრძელება მოხდა ასოთაამწყობთა მიმართებით? 2. ნამწყემსარის მოგონებანი ვისია? ფრანგების შეხვედრა მთაში, უვაროვი და სხვ. (იხ. ხახანაშვილის წერილი „Новое обозрение“)“.

კანის მე-3 გვ. წერია: „Утро после свадьбы. Вод в 1 д. Уварова, пер. А. Казбек. გვ. 68. Список пьес на груз. языке, 1927.“

7277. ზანდუკელი მ., ალექსანდრე თუ დიმიტრი ყაზბეგი? კრიტიკული გამოკვლევა. ტფ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 28. XII“.

კანის მე-2 გვერდზე გაზეთიდან ამოჭრილი „დამსწრეს“ წერილი „ერთი ფუჭი ლექციის გამო“ მინაწერით: „კომ.“ 1938 წ., № 120. 28 მაისი“.

7278–7282. ზანდუკელი მ. ახალი ქართული ლიტერატურა. ტფ., 1932. 1934.

ტ. 1., 1932.

სუპერზე: „ბოლოში ამ წიგნის კრიტიკაა; ა. ჭ-ძე, გვ., 149, 161, 206; სოლომონ რაზმაძის თარგმანი „ფარისი“, გვ. 270“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1933, 30/III. მივეცი (ბუკინისტებთან ვიყიდე) 15 მან. გვ. 189. პ. ინგოროყვა, ს. ჩიტორელიძე და მე“.

გვ. 175. მოხაზულია თარიღი: „1800“, გასწვრივ დასმულია კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „გრიგოლ ზურაბის-ძე, დაიბადა 1804 წელს“.

გვ. 233. წინადადებაში: „ნ. ბარათაშვილი ამ ჟურნალის აქტიური თანამშრომელი ყოფილა“, ხაზგასმულია: „აქტიური“ და არშიაზე მიწერილია: „არა“.

გაზეთიდან ამოჭრილი გ. საამოვისა და ვ. აქბარდიას რეცენზია „მავნე ღუმილი“ მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1937 წ., № 208, 10 სექტ.

წიგნში დევს გაზეთ „კომუნისტის“ 1937 წ. 21 აპრილის ნომერი წარწერით „იოსებ! გიგზავნი საუკეთესო სურვილებს და „ფარის“ დაპირებისამებრ. იასამანი, 30/XI, 37. „ფარისი“ (ჩემი თარგმანი). გაზეთის ამ ნომერში დაბეჭდილია ა. მიცკევიჩის ლექსი „ფარისი“.

ტ. 2. 1933 [კანზე: 1934].

თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულ ნიჭიერ მგოსანს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 5. IV–34“.

კანზე: „ი. გრ. 1934. 5 აპრ“.

ტ. 3. ნაწ. 1. 1936.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1936-28-V“. იქვე: „1. შეცდომა, გვ. 172. ზაქ. გულისამვილი გარდაიც. 1914 წ. 2. ტატალა სტ. ჭრელაშვილიაო, გვ. 40 გრ. ყიფშიძეც ამას ამბობს: იხ. „საქართველო“, 1917, 5. მე მგონი ს. მგალობლიშვილიც წერდა ამ ფსევდ“.

გვ. 422. სარჩევის ბოლოს: „აკლია 8. მელანია (ნათიძე)“.

წიგნის ბოლოს: „ამ დღეებში გარდაიცვალა მიხ. გიორგის-მე გურგენიძე რედაქტ. „იმედისა“, („დროება“, 1885 წ. 4. გვ. 4). იხ. ს. მგალობლიშვილის მოგონება „ლომისი“, „ქართული სიტყვა“.

7283–7285. ზანდუკელი მ. ახალი ქართული ლიტერატურა უმაღლ. პედ. სასწავლებლებისათვის. მე-2 შესწ. გამოც. ბათომი თბ., 1935–1939.

ტ. 1. 1935.

კანზე: „ი. გრ. ჩემი შენიშვნა, 209“.

გვ. 209. სქოლიოში ხაზგასმულია: „გამოცემებში იელვა – ეს გაუგებრობაა. იელვა აქ უადგილოდ არის ნახმარი უნდა იყოს ილვეა“... მიწერილია: „რომელში? ყველაში? მხოლოდ ერთ პატარა გამოცემაშია (იხ. ცოდნას-გამოცემა 1904) და ღირდა ამის თქმა. ძველ დანარჩენის 5 გამოცემაში ყველგან „ილვეაა ი. გრ“.

ტ. 3. [ნაწ. 1–2]. 1939.

7286–7287. ზანდუკელი მ. ახალი ქართული ლიტერატურა. მე-3 შესწ. გამოც. თბ., 1954–1955.

ტ. 2. 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. 1. XII“.

ბოლო ფორზაცზე: „შენი შეცდომა სჯობია, (აკაკი) – 369“.

ტ. 3. 1955.

7288. ზანდუკელი მ. ახალი ქართული ლიტერატურა. მე-4 შევს. და შესწ. გამოც. ტ. 1. თბ., 1956.

7289. ზანდუკელი მ. ახალი (მე-XIX-ე საუკუნის) ქართული ლიტერატურის ისტორია. განაკვეთი 4–8. ტფ., 1932. – ტექსტი ლითოგრაფირებულია.

7290. ზანდუკელი მ. ახალი (მე-XIX საუკუნის) ქართული ლიტერატურის ისტორია. განაკ. № 1–5 ტფ., 1933–ტექსტი ლითოგრაფირებულია.

კანზე: „ი. გრ. ა. ჭ-ძე, გვ. 8“.

7291. ზანდუკელი მ. გრიგოლ ორბელიანი და მისი შემოქმედება. [თბ., 1926]. – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან. 1926, № 8–9, გვ. 177–209.

აკინძულია ი. გრ. მიერ.

გვ. 199. ხაზგასმულია: „ლხინის პაპა სახით არაბისტნელი“, მიწერილია: „– მირზაჯანა“.

გვ. 201. ხაზგასმულია: „ამიტომ შეძლო მან ასეთის ოსტატობით განეჭვრიტა ყარაჩოდელთა გულის მოძრაობა“... მიწერილია არშიაზე: „ეს სიტყვები ეკუთვნის ნ. ნიკოლაძეს, იხ. „კრებული“, 1873, № III, გვ. 169. აღებული, აქვს ჩემი საიათნოვადან, გვ. 56“.

7292. ზანდუკელი მ. გრიგოლ ორბელიანის გამოუქვეყნებელი ლექსები. – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან 1926, № 7(27) გვ. 47–64.

შეკერილია წიგნად ი. გრ. მიერ.

გვ. 59. ხაზგასმულია არაკის „დათვი და ცხვარი“ – სათაური და მიწერილია: „ეს ლექსი უეჭველად ეკუთვნის სოლომონ რაზმაძესო. ასე ამბობს ს. ხუნდაძე, იხ. „სალიტერატურო გაზეთი“, 1933, № 14. ი. გრ“.

გვ. 62. „ეს ლექსი აკაკისაა, გვ. 63. გრ. ორბელიანი გარდაიცვალა 1883 წელს. ვოსტორგოვი? გვ. 64. ლექსის ბოლოს: „აკაკი“. იქვე: „მნათობი“, 1926 წ., № 7. (ეს ლექსი აკაკისაა და დაბეჭდილი იყო ქუთათურ ჟურნალ „თავისუფლება“-ში, 1917. № 1), P. S. მ. ზანდუკელის ამ წერილზე შენიშვნა ჰქონდა P-ს (ქრისტ. რაჭველიშვილს) „ზარია ვოსტოკაში“ სადაც პირველმა მიუთითა, რომ ეს უკანასკნელი ლექსი „ქართველი ძეგლის წინ“ ეკუთვნის აკაკის და არა გრ. ორბელიანსო, იხ. „Заря Востока“, 1926 წ. 15 სექტემბრის №-რი“.

7293. ზანდუკელი მ. ვაჟა-ფშაველა. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 17 IX. შუშპარო, 287, ქიზიყური და ფშაური; პ. მირიანაშვილი, 249“.

გვ. 286. მოყვანილ ლექსში ხაზგასმულია: „არაგვო, უყარაულე ომში მიმდინარს ლაშქარსა“, შემდეგი ოთხი სტრიქონი მოხაზულია და მიწერილი არშიაზე: „შესანიშნავია. ი. გრ“.

გვ. 289. ხაზგასმულია პირველ სტრიქონში: „ხალხში გავრცელებული აფორიზმი“, მიწერილია კითხვის ნიშანი და „შოთა“.

7294. ზანდუკელი მ. თერგდალეულნი და ხალხოსნები ქართულს ლიტერატურაში. (ისტ.-ლიტ. გამოკვლევის ცდა). ტფ., 1928.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 66. ჩიტორელიძე: გვ. 201. ტატალა“?

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 16. I“.

გვ. 67. სქოლიოში მოხაზულია მეორე შენიშვნა და არშიაზე მიწერილია: „ეს მე ყველაზე უწინ ვსთქვი. ამ წიგნის ავტორს უნდა სცოდნოდა, იხ. „ბოჰემა“, გვ. 13, 148“.

გვ. 200. სქოლიოში, მესამე შენიშვნაში გახსნილია ინიციალები: „ნ-ო ხ-ი“: „ნიკო ხიზანიშვილი“.

გვ. 201. სქოლიოში ხაზგასმულია მესამე შენიშვნა და მიწერილია: „მე ხომ გამოვარკვით ვინც იყო: ტატალა იყო სტ. ჭრელაშვილი, იხ. „ბოჰემა“, გვ. 148“.

წიგნის ბოლოს თავისუფალ გვერდზე: „რეცენზია იყო „ახალგაზრდა კომუნისტში“, 1929, № 457, 23 მარტი გ. მეზუკესი“.

კანის მეოთხე გვერდზე: „სადავსიტყვაობა (პროზა) სადავო“.

7295–7296. ზანდუკელი მ. ლიტერატურული ნარკვევები, წ. 1. თბ., 1957.

7297. ზანდუკელი მ. რომანტიზმი ქართულ ლიტერატურაში. [თბ., 1927] – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1927, № 1, გვ. 194–221.

აკინძულია წიგნად ი. გრ. მიერ და ხელნაკეთ კანზე: „ა. ჭ-ძე, 206“.

7298. ზანდუკელი მ. ქართული ლიტერატურის მეთოდოლოგია. სახელმძღვ. უმაღლ. სასწავლ. ტფ., 1934.

კანზე: „ი. გრ. 1937. II X“ №. იქვე: „სახელგამში (ოლგას ქუჩა) ვიყიდე. ილიას პიესა „კაცია-ადამიანი“, გვ. 96“.

7299–7300. თავაძე ა. ილია ჭავჭავაძის ფილოსოფიური და ესთეტიკური შეხედულებანი. თბ., 1954.

7301–7303. თავზიშვილი გ. ადამიანის დანიშნულება და აღზრდის იდეები „ვეფხის ტყაოსანში“. თბ., 1937.

შმუცტიტულზე: „ძვირფას მეგობარს სოსო გრიშაშვილს. ავტორი. 28. IV. 38“.

ფორზაცზე: „ხანაგა-45“.

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი შ. ჯიქიას წერილი „მახინჯი ციტატები“, მინაწერთა „კომ“, 1938, № 64, 20. III“.

7304. თავზიშვილი გ. იაკობ გოგებაშვილის მხატვრული შემოქმედება. თბ., 1949. კანზე სათაური: „იაკობ გოგებაშვილი“.

კანზე: „იაკობი თავს იხრჩობდა. გვ. 15. ი. გრ“.

7305. თავზიშვილი გ. სოფრომ მგალობლიშვილი. თბ., 1956.

7306. თაყაიშვილი ე. ელენე თარხან-მოურავისეული ხელნაწერი ვეფხისტყაოსანი. – ამონაჭერი.

7307. [თაყაიშვილი ე.] მართლა მოაღწია ჩვენამდის ძველი დილარიანის ნაწყვეტმა თუ არა? – ამონაჭერი ჟურნ. „მომბე“-დან, 1900, № 2.

გვ. 56. ტექსტის ბოლოს ავტორის ინიციალებთან „ე. თ“ – ექვ. თაყაიშვილი. ი. გრ“.

7308–7309. თევზაძე დ. სამი რომანი საკოლმეურნეო სოფელზე (კრიტიკული მიმოხილვა) სოხუმი, 1956.

ფორზაცზე: „ქართული წიგნის დიდ ქომაგს, მარად საყვარელ პოეტსა და ადამიანს იოებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით ავტორისაგან. 1957 წ. ქ. სოხუმი“.

7310–7314. თორაძე ა. (ბესარიონ გაბაშვილის) ბესიკის ცხოვრება და შემოქმედება. ქუთაისი, 1919.

თავფურცელზე: „P. S. ეს წერილები, იბეჭდებოდა ქუთათურ გაზ. „ჩვენს ქვეყანა“-ში, 1919 წ., № 170, 171. ი. გრ“.

გვ. 4. მოხაზულია აბზაცი: „გერონტის სიტყვებია“, მიწერილია: „გ. ქიქოძე, „საქართველო“, № 267, 1916. წ“.

გვ. 20. მოხაზულია სტრიქონი „დავკარგე მთოვარე, – ვის ემთვარება?“, მიწერილია: „რა ემთვარება სჯობია“.

7315. თოფურია ა. ლეო ქიაჩელი. (კრიტიკულ-მეთოდ. ნარკვევი). თბ., 1954.

7316. თოფურია ა. ლეო ქიაჩელის შემოქმედების სწავლება საშუალო სკოლაში. თბ., 1952.

7317–7318. თოფურია ა. ქართული ლიტერატურის სწავლების მეთოდოლოგია (III–X-კლ.). პედ. ინ-ტების ქართ. ენისა და ლიტ. ფაკ-ბის სტუდენტებისა და მასწავლებელთათვის. წ. 2. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959. 5/VIII. ბორჯომი. ჩემზე – 308 და სხვა“.

7319. თოფურია ა. წერილები ლიტერატურულ საკითხებზე. თბ., 1960.

7320. ილია ჭავჭავაძე. პორტრეტები და ილუსტრაციები. [ალბომი. შემდგ.: ნ. ალანია, ლ. მახარაძე, ჯ. დადიანი. რედ. ი. გრიშაშვილი. გრაფიკულად გააფორმა ლ. გრიგოლიამ]. თბ., 1959.

7321–7323. ილია ჭავჭავაძე საიუბილეო კრებული. [რედ.: მ. ზანდუკელი, ვ. კაკაბაძე]. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „ჩემი წერილი, 81. ი. გრ. 1. „მე“-23, 27 (აკაკი შანიძის წერილში). 2. ბერანჟეს ლექსი მგონი გიორგი ორბელიანის თარგმანი, 210. (მართალია: იხ. „ცისკარი“, 1864 წ., ნოემბ). 3. ა. ჭ-ძე და „სინნა“, 209. 4. ცახელი–ცალხელი. 5.

ბაზალეთის ტბის აკრძალვა, 205. 6. გორკი, 221. 7. „სამშობლო“ და ილია, 146. 8. მაქსიმე შარაძე, 300“.

გვ. 164. სიტყვასთან: „ფედერაციის“ მიწერილია: „თუ „ქართ. წიგნის?“

გვ. 205. მესამე აბზაცის დასაწყისთან მინაწერი: „1883. ბაზალეთისა ტბა“.

გვ. 209. ხაზგასმულია: „მელანიას“ „მოთხრობა“, მიწერილია: „ბნელო“ აკი დაიბეჭდა „ივერიაში“

გვ. 210. დაბეჭდილია ბერანჟეს მიბაძვით დაწერილი ლექსი „შეგირდი გრ. ორბელიანისა“ „გრ“. ჩასწორებულია – „გიორგი“. იქვე მინაწერი: „ეს ლექსი დაიბეჭდა „ცისკარში“. 1864 ნოემბერი, გვ. 139. ი. გრ“.

გვ. 298. პირველ აბზაცთან მინაწერი: „იხ. გვ. 321“.

გვ. 355. ი. ჭავჭავაძის „მაჭანკლის“ ხელნაწერის შესახებ ი. გრ. შენიშვნებს აქვს მინაწერი: „კორექტ. შეცდომა: სადაც „დაუჟინია“ უნდა დაუნიჟია, სადაც „უყალმაცალოდ“ უნდა უყალმაცოდ“.

გვ. 391. მოხაზულია ბოლო აბზაცი და მიწერილია: „გრ. ორბელიანიც მასხრად იგდებს ილიას ამ ბანკის თაობაზედ“.

გვ. 400. პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია: „სალამს გიყევავ“, მიწერილია: „სალამი დაგიყევო“ (ვაჟა)“...

გვ. 408. მინაწერი, რომელიც ამ გვერდზეა ეხება ი. ჭავჭავაძის ბიბლიოგრაფიას მოთავსებულს გვ. გვ. 409–419. „სადაც წითელი ხაზია – ჩემი რედაქცია იმაში გამოიხატება. ი. გრ. 1939. 23/II“.

გვ. 419. წერია: „ასე, რომ მე გავხსენი შემდეგი ფსევდონიმები:

1. პ. უმიკაშვილისა, (მ. პეტრიძე) 2. ი. მაჩაბლისა, (უსახელოდ იყო წიგნი). 3. ილია ჩიქოვანისა, (ი. პონტელი.) 4. მ. ნასიძისა, (მე გახლავარ) 5. ნადიკვრელი (ი. ზარაფიშვილი) და სხვა შესწორებანი. ი. გრ“.

ამონაჭრები ჟურნალიდან: 1. კ. გოგიავას რეცენზია „ილია ჭავჭავაძის საიუბილეო კრებულზე“ მინაწერით ტექსტის ბოლოს: „ბოლშევიკი“, 1939, № 5“. 2. წერილი „ისევ „ილია ჭავჭავაძის საიუბილეო კრებულისა“ და პროფ. მ. ზანდუკელის შეცდომების შესახებ“ მინაწერით: „ბოლშევიკი“, 1939, № 8, აგვისტო“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. ილიასა და ვანო მაჩაბელს შორის უთანხმოება ჩამოვარდა 1891 წლიდან. 1892 წელს ივ. მაჩ-მა გამოსცა უსახელოდ წიგნი ილიას წინააღმდეგ. ვესალმები, 397; აქამოდე, 398, 396, 394; სალამი დაგიყევო, 400; ლირი, 400; ილიას – 1886 წ. ივერიის ბინა, ახალი ბეჭუთ. ქ. № 9, ზუბალაშვილის სახლი, გვ. 294“.

შმუცტიტულზე ბეჭედი: „სასიგნალო ეგზემპლარი“.

გვ. 289. არშიაზე მიწერილია: „აქ რაფ. ერისთ. ექსპრომტი“.

გვ. გვ. 394–395 ჩადებულია ქალაღდის ნაჭერი, რომელზედაც წერია: „დღეს სადილად გელოდები, ისეთი გოჭი მაქვს, რომ სიხარულით შეხტები და შემოტრიალდები თუ შენი სიდარბაისლე არ დაგიშლის“. ილია ჭავჭავაძის წერილი ნიკო ხიზანაშვილისადმი, ზეპირად მითხრა ელ. ჩერქეზიშვილმა – ი. გრ“.

გვ. 395. წერილს, რომელიც იწყება სიტყვებით: „ბატონო ალექსანდრე დიმიტრიჩი!“, მიწერილი აქვს: „ალექსანდრე საგინაშვილი ხომ არ არის?“

წიგნში ქალაღდის ნაჭერი მინაწერით: „ილიაზე მასალები. წიგნი ჩემი შენიშვნებით“. იქვე გაზეთები: 1. „ბახტრიონი“, 1922 წ., 3 დეკემბ., № 21, რომელშიაც მოთავსებულია პუბლიკაცია „დოკუმენტები და მოგონებები. გრ. ორბელიანის წერილები ილ. ჭავჭავაძესთან“. 2. „ბახტრიონი“, 1922 წ., 13 ნოემბერი, № 19, რომელშიაც მოთავსებულია პუბლიკაცია „გ. ლ. – დოკუმენტები და მოგონებები.“

ილია ჭავჭავაძის წერილები“. 3. გაზეთი „პოეზიის დღე“, 6 მაისი, № 2, და 4. გაზეთი „ბახტრიონი“, 1922 წ., № 20, რომელსაც მიწერილი აქვს: „დ. ყიფიანზე“

7324. ილია ჭავჭავაძე. საიუბილეო კრებული. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „აქ ჩემი წერილია გადაბეჭდ. ი. გრ. 1957. 22/X. ოპერა. ილიას იუბილე“. ქვევით მიწერილია: „ილიას ოთხი ბიძა ომში მოუკლავთ, 361–362“.

7325–7326. ილია ჭავჭავაძე ქართულ ლიტერატურულ კრიტიკაში. [კრებული] შეადგ., წინასიტყვაობა, შესავ. წერილი და შენიშვნები დაურთო ი. ბოცვაძემ. თბ., 1957–1958.

წ. 1. 1957.

ფორზაცზე: „მ. ტ-მე, გვ. 193“.

გვ. 193. ტექსტში და შენიშვნაში ხაზგასმულია: „მ. ტ-მე“, მიწერილია: „მალაქია ტორომელიძე“.

გვ. 558. ხაზგასმულია: „დავით სოსლანი“, არშიაზე: „ოთარაანთ ქვრ“. უნდა იგულისხმებოდეს დ. სოსლანის კრიტიკული წერილი „ოთარაანთ ქვრის“ შესახებ. ამავე გვერდზე ხაზგასმულია და აღნიშნული კითხვის ნიშნით: „რ. ჩხიკვაძე. (ალისუბნელი)“, რადგანაც ალისუბნელი იყო რაჟდენ ჩიკვაძის ფსევდონიმი.

გვ. 559. გახსნილია ფსევდონიმი. „ნადიკვრელი“ – „ზარაფოვი“.

წ. 2. 1958.

7327–7328. ილია ჭავჭავაძის სიკვდილი და დასაფლავება. ტფ., 1907.

გვ. II. სარჩევში წერია: „აკლია გვაზავას ლექსი, იხ. „ისარი“, 1907“.

კანის ბოლო ფურცელზე, რომელიც აღდგენილია ი. გრ. ხელით წერია: „1. ორასი ლექსი დაგვრჩა – „ლექსებს ვერ ვათავსებთო“, გვ. 272. 2. ი. გოგებაშვილის აზრი, ქარხნები, მუშების ხელში უნდა გადავიდესო, გვ. 220. 3. აკაკის სიტყვა, 184. 4. აკაკის ლექსი, გვ. 121“.

7329–7331. ილიას დღე ჭიათურაში. 27 ოქტომბერი 1907 წ. ტფ., 1908

კანზე: „ბატონი და ყმა (პიესაა)“.

7332. იმედაშვილი გ. რუსთველოლოგია. ისტ.-კრიტ. მიმოხილვა. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 12/VIII“.

გვ. 51. ხაზგასმულია: „Д. Ч“ და მიწერილია კითხვის ნიშნით: „Д. Чкотуа“.

გვ. 58. იქ სადაც წერია: „ეს წერილები იმავე წელს დაიბეჭდა „დროებაში“, დასმულია ისარი და მიწერილია: „ივერია?“

გვ. 62. წინადადებაში: „ვაჰან ტერიანის თარგმანები“ – მოხაზულია „თარგმანები“ და მიწერილია: „ერთი ნაწყვეტი (შესავალი)“.

7333. იმედაშვილი გ. რუსთველოლოგიური ლიტერატურა. 1712–1956 წლები. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957. 21. X“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1957. 15. X“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ფსევდონიმები გამოვარკვე. 1. გვ. 266, 267. 2. გვ. 349 ილიკო მობურთალი (ჯიშკარიანი). გვ. 901. შოტლანდიური(?) „ვ.-ტყ“. გვ. 154. ნ. მარი ამბობს მალე აღვაჩენ სპარსულ „ვ.-ტ“-სო, გვ. 261; გვ. 153, კ. მესხი და ვ. ტყაოსანი; გვ. 340, კუპრინი და ქართველი“. იქვე დევს ბლოკნოტის, ფურცელი. წარწერით: „აკლია: 1. ბარბარე თუმანიშვილის ცნობა, რომ ილია წერს „შექსპირის ჰამლეტი, ვ. ტყაოსნის ტარიელი“. (იხ. ჩემი „ლიტ. ნარკვევი“ ი. ჭ. და თეატრი). 2. მარჯანიშვილი დგამდა ვ.-ტყაოსანს“.

ქვემოთ მოყვანილი მინაწერები წარმოადგენს ბიბლიოგრაფიულ აღწერილობებში ავტორის ინიციალების ან ფსევდონიმების გახსნას:

„აღწერილობა № 385. არტემ ახნაზაროვი. ი. გრ; № 420 კარბელაშვილი. ი. გრ. № 487 მ. კელენჯერიძე? ი. გრ.; № 492 ეპ. კირონი; № 521 ან ბოსლეველი – მჭედლიძე, ან ს. ქვარიანი, ან ი. მეუნარგია ი. გრ.; № 530 ნიკო., № 546 მიხ. ნასიძე. ი. გრ; № 554–556 მ. ჯანაშვილი; № 557 მ. ჯანაშვილი(?) ი. გრ. № 559 „ანის მამა“. იგულისხმება ანა ვარდიაშვილი. № 562 კელენჯერიძე. № 597 ყიფიანი. ი. გრ.; № 599. ივ. მაჭავაძე?; № 613 ალ. ყიფშიძე, ი. გრ.; № 640 არშიაზე: „არაყიშვილი?“, № 689 პეტრე ქავთარაძე. ი. გრ. № 690 ისიდორე კვიციანიძე ი. გრ. № 705 [ბატონი] მიხ. წერეთელი. ი. გრ; № 708. შოთა დადიანი (?); № 725 მიხ. წერეთელი. ი. გრ.; № 728 შიო დავითაშვილი. ი. გრ.; № 750 გიორგი სალარიძე. ი. გრ.; № 751 სამსონ დადიანი. ი. გრ.; № 776 დიასამიძე; № 778 ჩერქეზიშვილი; № 786, არისტო ჭუმბაძე ი. გრ.; № 792 მიხ. ქაიხოსროს ძე. ი. გრ.;“ № 852 ავტორის სახელის აღმნიშვნელი ინიციალის შემდეგ: „[იხილ]“; № 888 დომინიკა ერისთავი. ი. გრ.; № 910 რომანოზ ფანცხავა; № 913 არჩილ ჯაჯანაშვილი; № 933 ჯიშკარიანი ი. გრ.; № 942 იოსებ ყიფშიძე. ი. გრ.; № 1018 რ. ფანცხავა; № 1023 П. Бедухтов. ი. გრ.; № 1028 მ. ბოჭორიშვილი; № 1063 გ. ნუცუბიძე. ი. გრ.; № 1145 „გიორგი“; № 1158 ტონკმელი(?); № 1172 ა. სვანიძე“;

გვ. 239. აღწ. № 629 გახსნილია ფსევდონიმი, მიწერილია: „სწორია“.

გვ. 267. ტექსტში მოყვანილ ლექსში ხაზგასმულია „ჭიტუასაო“, არშიაზე: „წყალობასო. ი. გრ“.

გვ. 362. ავტორის, ილიკო აბაშიძის შესახებ მიწერილია: „მუსიკოსი. ცალთვალა. ი. გრ“.

გვ. 924. საძიებელში ხაზგასმულია: „ილიკო, მობურთალი“, მიწერილია: „ჯიშკარიანი“.

გვ. 932. საძიებელში ხაზგასმულია „ელიოზოვი იოსებ“, მიწერილია: „ეთერიანის ავტორი“.

7334. იმედაშვილი გ. ქართული კლასიკური ხანის მწერლობის პატრიოტიკა. თბ., 1942.

თავფურცელზე: „ქართული სიტყვის ოსტატს და ქართული პოეზიის სიამაყეს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემის გრძნობით გ. იმედაშვილი. 1924. 6. XI“.

7335. ინგოროყვა პ. გიორგი მერჩულე. ქართველი მწერალი მეათე საუკუნისა. ნარკვევი ძველი საქართველოს ლიტერატურის, კულტურის და სახელმწიფოებრივი ცხოვრების ისტორიიდან. თბ., 1954.

ფორზაცზე: „საყვარელ პოეტს, ჩვენი სამშობლოს ერთგულ მსახურს ი. გრიშაშვილს, გულითადის პატივისცემით პავლე ინგოროყვა. 28. V. 1955. ქ. თბილისი“. ქვემოთ: „P. S. ეს ეგზემპლარი სხვა ქალაქდზეა დაბეჭდილი. ი. გრ“.

7336. ინგოროყვა პ. გრიგოლ ორბელიანის ახლად აღმოჩენილი ნაწერები. – ამონაჭერი: „ქართული მწერლობა“, 1928, № 6–7.

გვ. 228. არშიაზე: „ალ. ჭ-ზე, 246. ი. გრ“.

გვ. 241. მოხაზულია სქოლიო, რომელშიც აღნიშნულია, რომ ლექსი „ქართველი ძეგლის წინ“ მ. ზანდუკელმა შეცდომით მიაწერა გრ. ორბელიანს. არშიაზე მინაწერი: „ეს პირველად ქ. რაჭველიშვილმა აღნიშნა. ქრ. რაჭველიშვილმა პავლეზე ადრე შეამჩნია ამ ლექსის ცრუდ მიკუთვნება გრ. ორბელიანისადმი. იხ. „Заря востока“, 1926 წ. 5 სექტ. № 60 №. ი. გრ.“

გვ. 256. ხაზგასმულია: „დანამდვილებით ირკვევა, მას შეთქმულობასთან უშუალო კავშირი ჰქონია“. ლაპარაკია ბირთველ თუმანიშვილზე, მიწერილია: „სისულელეა. იხ. ჩემი მასალები“.

გვ. 257. ხაზგასმულია: „დასასრული შემდეგ ნომერში“, მიწერილია: „აღარ ყოფილა „შემდეგი“.

გვ. 261. ლექსში „ს-სა“ ხაზგასმულია „მერცხალნი-თვალნი შენნი“ და მიწერილია: „ეს შედარება გრ. ორ-ს აქვს თავის კერძო წერილში, იხ. ი. მეუნარგიას წიგნი“. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ეს ლექსი მიძღვნილი უნდა იყვეს სოფიო ორბელიანისადმი. იხ. ამის შესახებ ჩვენს წერილში“, მიწერილია: „არ დაბეჭდილა“.

გვ. 267. ლექსში „მასვე“ ხაზგასმულია: „მხოლოდ ესე სატანჯველი“ გასწვრივ: „მე მხოლოდ ეს სანატრელი“. ვარიანტი იხ. გრ. ორბ. რვეული გვ. 20. არტ. გაბუნიას აქვს. მ. თუმანიშვილის ნაქონია. ი. გრ“. ქვედა არშიაზე: „დაიბეჭდა „ქართულ მწერლობა“-ში, 1928 წ. № 6–7“.

კანის მეოთხე გვერდზე ფურცელი მინაწერებით: „პ. ინგოროყვას წერილები. 1. სასულიერო პოეზია. (დაიბ) 2. რუსთველიანა (დაიბ). 3. ჩახრუხაძე („კავკასიონი“). 4. ძველქართული წარმართული კალენდარი („საქ. მუზ. მოამბე“ ტ. VI). 5. გრ. ორბელიანის ახლად აღმოჩენილი ნაწერები „ქართ. მწერლობა 1928 წ., № 6–7. 6. ვეფხის-ტყაოსანი (ტექსტი) დაიბ. ერთი ფორმა (არ გამოსულა). 7. საქ. ტერიტორიის საზღვრები („პრომეთე“, 1917... № 8 ნ. ბარათაშვილი („მნათ.“), 9. საქ. ისტ. მოკლე ისტ. მნათ.“).

7337. ინგოროყვა პ. ილია ჭავჭავაძე. ნარკვევი. თბ., 1957.

7338. ინგოროყვა პ. ილია ჭავჭავაძე თბ., 1962.

7339. ინგოროყვა პ. ნიკოლოზ ბარათაშვილი. [ბიოგრ. ნარკვევი]. – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1938, № 9–10.

ხელნაკეთ კანზე მიწერილია: „მე ავკინძე, ი. გრ“. იქვე: „1. ნინო ჭ-ძე, 17. 2. დელფინა, გვ. 166“.

ფორზაცზე: „1. გოგჩას ტბა, 92 (II)“.

გვ. 124. არშიაზე: „მნათობი“, 1938 წ., № 9“.

გვ. 166. ხაზგასმულია: „დელფინა ლაბიერი“, არშიაზე: „ამის შესახებ თუ ვინ იყო დელფინა იხ. მ. ხელთუბნელის წერილი „ლიტ. საქართ., 1940, № 3“.

გვ. 170. ხაზგასმულია: „გადმოგვეცემენ, რომ დელფინა იყო კონდიტერის ქალი“, მიწერილია: „ეს მიხ. ხელთუბნელის ნაამბობია“.

გვ. 171. ხაზგასმულია: „ნეტა რომელს ვენაცვალო, განა რამდენი თავი მაქვს“?, არშიაზე: „ეს საიათნოვას ლექსიდანაა“.

კანის მეორე გვერდზე გაზეთიდან ამონაჭერი საქდესის ცნობა „ნ. ბარათაშვილის დაბადების თარიღი“, არშიაზე მინაწერი: „ახალგ. კომ.“, 1940 წ. № 40, 18/II“.

7340–7343. ინგოროყვა პ. Rusthveliana. [წ.] 1. ვეფხის-ტყაოსნის თარიღი. შოთა რუსთაველის ვინაობა. ტფ., 1926.

შმუტიტულის მეორე გვერდზე დაბეჭდილია: „იოსებ გრიშაშვილს“.

შმუტიტულზე: „ი. გრ. 1926. 26/XII“. იქვე: „შავთელის შესახებ იხ. მურავიოვის „Грузия и Армения“ ტ. I, გვ. 1“.

კანზე: „იხ. დ. კარიჭაშვილის შენიშვნები. (იხ. გვ. 1). ი. გრ“.

შმუტიტულის მეორე გვერდზე: „P. S. დავით კარიჭაშვილის ეგზემპლარზე, – რომელიც პ. ინგოროყვას უჩუქებია შემდეგი წარწერით: „ძვირფას დავით კარიჭაშვილს, ნიშნად ღრმა პატივისცემისა“ – (1926 წ. 28/XII), – არის რამდენიმე შენიშვნა მიწერილი დავით კარიჭაშვილის ხელით. ვინაიდან დ. კარიჭაშვილის ეგზემპლარი გაიყიდა (ამჟამად გავბედე და დ. კარიჭაშვილის შენიშვნები ჩემს წიგნში გადმოვიტანე პ. ინგოროყვას საჩვენებლად: აქვე ავლნიშნავ იმ გვერდებს, სადაც კარიჭაშვილის შენიშვნები იყო. ჩვენ, რასაკვირველია, სიტყვასიტყვით გადმოვწერეთ

გვ. 15, 33, 63, 66, 67, 68, 188, 213, 214, 339, 344. – სხვა გვერდებზე გასმული ხაზი და კითხვის ნიშანი მე და მარიჯანს გვეკუთვნის. ი. გრ. 1934. 10/II“.

გვ. 23. მე-4 აბზაცში ხაზგასმულია სიტყვა: „მაქანია“, არშიაზე მინაწერი: „მაჰანა-ვარგისი (სომხ.)“.

გვ. 61. ტექსტში მოყვანილია ორი სტრიქონი „ვეფხის. ტყაოსნიდან“ „მიმავალი ცასა შესტირს“... გასწვრივ არშიაზე: „რუსულად: „Видим красное солнышко“.

გვ. 75. ხაზგასმულია სიტყვები: „პროტოკოლური სტილი“, იქვე მინაწერი: „ეს სიტყვა ნახსენები აქვს ალ. სარაჯიშვილს. იხ. „მომბე“, 1897, № 2, 0,3. 9“.

გვ. 81. ხაზგასმულია: „[ავთანდილ მისი] მოყმე“, იქვე მინაწერი: „მოყმე რას ნიშნავს? რატომ არის“.

გვ. 88. არშიაზე მინაწერი: „რატომ შეიძლება ზოგან რითმის შეცვლა? გვ. 67“.

გვ. 111. მე-4 აბზაცის გასწვრივ მინაწერი: „რატომ „სამთა“.

გვ. 122. მე-4 და მე-5 აბზაცების გასწვრივ მინაწერი: „შეიძლებოდა უკეთესი ნიმუშის მოყვანა. ბევრი არაფერი ალიტერაციაა“.

გვ. 139. მე-4 აბზაცის გასწვრივ მინაწერი: „იმეორებს. იხ. გვ. 106“.

გვ. 166. მე-3 აბზაცის გასწვრივ მინაწერი: „მანიქეიზმი უარყოფდა ეკლესიებს თუ არა?“

გვ. 196. ბოლო აბზაცის გასწვრივ არშიაზე მინაწერი: „ამას იმეორებს. იხ. გვ. 147“.

გვ. 218. მინაწერი ბოლო აბზაცის მიმართ: „ეხლაც. ბევრია ამის მაგალითები?“

გვ. 248. გენეალოგიურ ტაბულაში შ. რუსთაველის წლების: „1159–1245 წ“ გასწვრივ მინაწერი: „1168–69“.

გვ. 285. მე-6 აბზაცის გასწვრივ არშიაზე: „რატომ პომას და არა ხოტბას?“.

გვ. 303. ზოგიერთი სიტყვა ხაზგასმულია, წერია: „ჩემი ხაზია. ი. გრ.“

გვ. 345. მე-5 აბზაცის გასწვრივ მინაწერი: „ეს მეექვსეა ცოტათი. (მარიჯანის შენიშვნა). ი. გრ.“

წიგნში მრავალი ხაზგასმული ან მოხაზული ადგილია. ბოლო გვერდზე დაკრულია გაზეთიდან ამონაჭერი ალ. აბაშელის წერილი „ვეფხის-ტყაოსანი“-ის გარშემო“ მინაწერით: „დროშა“, („კომ“. დამატება). 1930 წ., № 3, ი. გრ.“

მეორე ცალის ყდაზე: „რუსთველიანა. დუბლ. ი. გრ.“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941-15-IV“.

7344–7345. ინგოროყვა პ. რუსთაველის ეპოქის სალიტერატურო მემკვიდრეობა. ტფ., 1938. – ცალკე ამონაბეჭდი „რუსთაველის კრებულიდან“.

ფორზაცზე: „ჩემს ძვირფას ძმას ი. გრიშაშვილს სიყვარულით. პავლე ინგოროყვა. 7. VI. 1938 წ. ქ. ტფილისი“.

ფორზაცზე: „1. ეთერიანი, 37“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ჩემს ძვირფას სოსოს უგულითადესი სიყვარულით პავლე ინგოროყვა. 2. II. 1940 წ“.

7346. ინგოროყვა პ. ქართული მწერლობის ისტორიის მოკლე მიმოხილვა. წერილები 1–3. თბ., 1939. – ამონაჭრები: ჟურნ. „მნათობი“, 1939, № 1, 2, 4, 9.

აკინძულია ი. გრ. მიერ.

თავფურცელი შედგენილია პ. ინგოროყვას მიერ. მისივე ხელით წერია: „პავლე ინგოროყვა. ქართული. მწერლობის ისტორიის მოკლე მიმოხილვა. წერილები პირველი და მეორე. ჩემს ძვირფას სოსოს. პ. ი.“ ქვევით მიწერილია: „აჰკინძა გრიშაშვილმა 1939 წელს, 23 ნოემბერს. დაიბეჭდა „მნათობი“, 1939, № 1, 2 და 4“.

ჩადებულია მე-3 წერილი აუკინძავად, მასზე წერია: „წიგნი მეორე. „მნათობი“, 1939 წ., № 9. ი. გრ“.

7347–7349. ინგოროყვა პ. შოთა რუსთაველი. ბიოგრაფიული ესკიზი. ტფ., 1938.
ფორზაცზე: „სოსო გრიშაშვილს სიყვარულით პავლე ინგოროყვა. 25. III. 1938. ქ.
ტფილისი“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: სოსო გრიშაშვილის წიგნთსაცავს ავტორისაგან. 25. III,
1938 წ. ქ. ტფილისი“.

წიგნში ამოჭრილი ჟურნალიდან პ. ინგოროყვას წერილი: „შოთა რუსთაველი და
მისი პოემა“. მინაწერით: „საბჭოთა ხელოვნება“, 1937 წ., № 6. გამოვიდა 1938 წ.
მარტში“.

7350–7351. ინგოროყვა პ. ძველ-ქართული სასულიერო პოეზია. წიგნი 1.
ტექსტები. VIII–X საუკუნეები. ტფ., 1913.

თავფურცელზე: „ძვირფასს მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს. 5 აპრ. 1915. მ.
ჯანაშვილისაგან“.

იქვე: „იხ. რეცენზია ამ წიგნზე „სახალხო გაზეთი“, 1913 წ. №-რი. ი. გრ“.

7352. იორდანიშვილი ს. ვეფხისტყაოსნის თარგმანები ევროპულ ენებზე. ტფ.,
1938.

7353. იორდანიშვილი ს. „ვეფხისტყაოსნის“ ეგრეთწოდებულ „უძველეს“
ხელნაწერის შესახებ. [თბ. 1940]. – ამონაჭერი: საქ. სახელმწ. მუზეუმის მოამბე, X,
1940, გვ. 225–243.

7354–7355. იორდანიშვილი ს. ნარკვევები ქართული ლიტერატურის
ისტორიიდან. თბ., 1953.

თავფურცელზე: „ძვირფასო ძია სოსო, უღრმესი პატივისცემითა და
სიყვარულით გიძღვნიტ მამიკოს ნაშრომს. მანანა და ნესტან იორდანიშვილები, 20-
I 54 წ“.

7356. იორდანიშვილი ს. რუსთაველის ჩვენამდე არმოდღეულ პოემა-რომანის
შესახებ. – ამონაჭერი „ლიტ. მატთანე“-დან, 1942, 3–4.

7357–7358. კაკაბაძე ს. ვინ იყო და როდის ცხოვრობდა სარგის თმოგველი? თბ.,
1913.

7359. კაკიაშვილი გ. არსენა ქართულ ლიტერატურაში. [თბ.], 1955.

თავფურცელზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს პატივცემულ სოსოს
მცირე ძღვნა ავტორისაგან გ. კაკ[იაშვილი]. 21. X. 55 წ“.

7360–7361. კაკიაშვილი გ. დრამატურგთა პორტრეტები. თბ., 1961.

კანის მეოთხე გვერდზე: „აკლია: 1. ვალ. შალიკაშვილი. 2. სევედია (ქალია). 3. ივ.
გომართელი. 4. ვასილ ყიფიანი. 5. სიმონ ყიფიანი“.

7362. კალანდაძე ა. მასალები ივანე კერესელიძის ლიტერატურული
მოღვაწეობისათვის. თბ., 1956.

კანზე: „ი. გრ. 22. XI.“.

7363. კალანდაძე ა. ქართველ მწერალთა სახლ-მუზეუმებში. თბ., 1959.

7364. კალანდაძე გ. ეგნატე ნინოშვილი. მონოგრაფია. თბ., 1959.

7365. კალაძე რ. 1905 წელი და ქართული მწერლობა. – ამონაჭერი ჟურნ.
„მნათობი“-დან. 1925, № 11–12, გვ. 272–284.

7366–7367. კალაძე რ. ანტონ ფურცელაძე. (მონოგრაფია). [თბ.], 1929.

გვ. 3. „ეს წერილი დაიბეჭდა „მნათობი“, 1927 წ., № 8–9, გვ. 229. ი. გრ“.

გვ. 145. ხაზგასმულია: „1882 წელს (მეორეთ დაბეჭდილს წიგნს – „ავაზაკებს“)..
მიწერილია: „არ გამოსულა“. იქვე ხაზგასმულია: „ავაზაკები“ ნამეტურ გავრცელდა
მუშა და ხელოსან ხალხში“, მიწერილია: „იხ. ბოჰემა“.

7368. კალაძე რ. ეგნატე ნინოშვილი. ბიოგრაფია. [თბ.], 1927.

- კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1927. 7. IV“.
- კანზე: „საათნოვა, გვ. 111“.
- გვ. 186. მოხაზულია გვარი: „ურუშაძე“, არშიაზე მიწერილია: „ურატაძე“.
- გვ. 190. მოხაზულია ჟურ. „ჩირაღდანის“ გამოც. ადგილი: „ქუთაისი“, ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ტფილისი, „კომ-ს“ დამატება“.
- გვ. II. გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. პ-ს რეცენზია „რაჯდენ კალაძე ეგნატე ნინოშვილი“, ამონაჭერზე: „კომ“, № 96, 1927. 30. IV“.
7369. კანდელაკი ნ. ქართული კლასიკური მჭევრმეტყველება. ნარკვევები ქართული ორატორული ხელოვნების ისტორიიდან. თბ., 1961.
7370. კანდელაკი ნ., კვასხვაძე ა. და მჭედლიძე ბ. აკაკი წერეთლის შესწავლა საშუალო სკოლაში. თბ., 1940.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1946. 21 XI“.
- 7371–7373. კაპანელი კ. ქართული ლიტერატურის სოციალური გენეზისი. კაპიტალიზმი და გლეხი ქართულ ლიტერატურაში. თბ., 1928.
- შმუცტიტულზე: „ჩემს საყვარელ მგოსანს ი. გრიშაშვილს გულწრფელი პატივისცემით. ქ. თბილისი, 1928, 8/XII. კონსტანტინე კაპანელი“.
- კანზე: „ი. გრ. გვ. 97. ჩემზე: 1928. 12/XII“.
- გვ. 95. ხაზგასმულია: „ტიატრისათვის“ და მიწერილია: „ტიატრი, ამ სიტყვას ეხლაც ასე წერენ, იხ. „ქართული მწერლობა“, № 10, 11 1928. ვ. მესხიშვილის წერილი“.
7374. კაპანელი კ. ქართული ლიტერატურის სოციალური გენეზისი. პრინციპული ნარკვევი. მე-2 გამოც. ტფ., 1931.
- კანზე: „ა. ჭ-ძე, გვ. 74; სუნიანი, 193“.
- 7375–7376. კაპანელი კ. ქართული სული ესთეტიკურ სახეებში. წ. 1. ქართული ლიტერატურა. თემატიური ანალიზი სოციოლოგიური თვალთახედვით. ტფ., 1926.
- შმუცტიტულზე: „ქართული სულის დიდ ტრუბადურს, ჩემს საყვარელ მგოსანს ი. გრიშაშვილს – გულწრფელი პატივისცემით კონსტანტინე კაპანელი ქ. თბილისი. 29/IX 1926“.
- გვ. 193. ხაზგასმულია: „დახროხნილი, „გველის პერანგი“ და „სანავარდო“, მიწერილია: „იხ. გვ. 253“.
- წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამოჭრილი „მოლი“-ს რეცენზია „მწერლობა და ცხოვრება“ მინაწერით: „კომ“, 1927, 26/I“.
- მეორე ცალის თავფურცელზე „ვიყიდე ბაზახხანაში ებრაელის საწვრილმანოში. 1940. 12/III. ი. გრ“.
- 7377–7378. კარიჭაშვილი დ. ვეფხისტყაოსნის ახალი გამოცემის რეცენზიის გამო. – ამონაჭრები ჟურნ. „მომბე“-დან, 1904, № 3, 4, გვ. 13–62.
7379. კარიჭაშვილი დ. ვეფხისტყაოსნის შედგენილობა, – ამონაჭერი ჟურნ. „განათლებიდან“.
7380. კარიჭაშვილი დ. ვინ არის კალმასობის ანუ ხუმარსწავლად წოდებული ქართული ენციკლოპედიის ავტორი. – ამონაჭერი „საქართველოს არხივი“-დან, 1927 წ. II.
- გვ. 29. „შესანიშნავი წერილი „საქართველოს არხივი“-დან 1927 წ. წიგნი II, გვ. 30“.
- გვ. 47. ტექსტის ბოლოს „P. S. იხ. მეორე გვ“.
- შემდეგ გვერდზე „დამატებითი შენიშვნა – („საქართველოს არხივი“, 1937 წ., წ. II, გვ. 187)“.
- 7381–7382. კარიჭაშვილი დ. საქებართა ქებანი. წერილი პირველი. თბ., [1886]. გაკერილია ი. გრ. მიერ.

- კანზე: „ჰამლეტ“, გვ. 28. ი. გრ“.
7383. კაჭახიძე გ. შიო მღვიმელი. (კრიტ. ნარკვევი). თბ., 1938.
ფორზაცზე: „შეცდ. 88“.
- გვ. 88. ხაზგასმულია: „წვიმის“, მიწერილია არშიაზე: „წვიმის კი არა აქ
ღრუბლებზეა ლაპარაკი“.
7384. კაჭახიძე გ. შიო მღვიმელის ცხოვრება. თბ., 1939.
კანზე: „ჩემზე, გვ. 21, 57. ი. გრ“.
- კანის მე-4 გვერდზე: „გოგებაშვილი, თედო რაზიკაშვილი“.
7385. კველიძე კ. ანტონ კათალიკოზის სალიტურდიკო მოღვაწეობიდან. [თბ.,
1914].
7386. კველიძე კ. ბიზანტიური მეტაფრასტიკა და ქართული აგიოგრაფია. თბ.,
1947. – ცალკე ამონაბეჭდი: უნ-ტის შრომები, ტ. 30–31b, 1947.
7387. კველიძე კ. ეტიუდები ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან.
[ნაწ.] 1. – თბ., 1956.
ფორზაცზე: „ჩვენს სასიქადულო მგოსანს, იოსებ გრიშაშვილს, პატივისცემით
ავტორი“.
- იქვე: „1956 წ. 30/XII“.
- 7388–7389. კველიძე კ. ეტიუდები ძველი ქართული ლიტერატურის
ისტორიიდან. [ტ.] 2. თბ., 1945.
ფორზაცზე: „სასიქადულო მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1945, IX,
12“.
- გაზეთიდან ამონაჭრები: „1. ბრძანებულება კ. კველიძის შრომის წითელი
დროშის ორდენით დაჯილდოვების შესახებ“. 2. ტრ. რუხაძის წერილი კ. კველიძის
„ეტიუდების შესახებ, მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნება“, 1945, 11 ნოემბ“. 3. გაზ.
„ლიტერატურა და ხელოვნება“-ს 1945 წ. 18 ნოემბ. № 39, რომელშიც მოთავსებულია
კ. ჭიჭინაძის წერილი „ვეფხის-ტყაოსნის“ გეოგრაფიისათვის“, დაწერილი კ.
კველიძის საპასუხოდ.
7390. კველიძე კ. ეტიუდები ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან.
თბ., 1955. [ტ.]-3.
- ფორზაცზე: „ქართული პოეზიის „ოქრო აედონს“, ჩემს მეგობარს, პატივცემულ
იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 1955. X, 14“.
7391. კველიძე კ. ეტიუდები ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან.
თბ., 1957.
ტ. 5.
- ფორზაცზე: „ჩემს მეგობარს, ქართველ ორფეოსს. საყვარელ სოსოს, ავტორი. 1958.
1. 6“.
7392. კველიძე კ. თარგმანებად ეკლესიასტისაჲ მიტროფანე ზმვრნელ
მიტროპოლიტისაჲ. ტფ., 1920.
7393. კველიძე კ. იოანე ქართველის კალენდარი (XL) შესწ. ტექსტი და
გამოკვლევა. თბ., 1950 – ამონაჭერი: თბილ. სახელმწ. უნ-ტის შრომები, 39, 1950, გვ.
23–76.
7394. კველიძე კ. კიდევ „ვეფხის-ტყაოსნის“ გარშემო. – ამონაჭერი ჟურნ.
„მნათობი“-დან, 1927, № 5–6, გვ. 167–188.
7395. კველიძე კ. კომენტარები „აბდულ-მესიანის“ ზოგიერთი ტაეპისა. [თბ.]
1947. – ამონაბეჭდი „ლიტ. ძიებანიდან“, ტ. 3, 1946.

7396. კეკელიძე კ. კულტურული დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლის ანარეკლი ძველ ქართულ ლიტერატურაში. თბ., 1949.

7397. კეკელიძე კ. მცხეთის დოკუმენტი XI საუკუნისა და მისი ცნობები ქართული მწერლობის შესახებ. – ამონაჭერი „ლიტ. მატთანე“-დან, 1942, 3–4.

7398. კეკელიძე კ. რეცენზიები. ტფ., 1926. – ამონაბეჭდი: „მიმომხილველი“, I. 1926. გვ. 267–284.

7399. კეკელიძე კ. უცხო ავტორები ძველ ქართულ მწერლობაში. ტფ., 1927. – თბილ. უნ-ტის მოამბე, ტ. 8. 1927–ცალკე ამონაბეჭდი.

თავფურცელზე: „ჩვენს ნიჭიერ არა მარტო მგოსანს, არამედ მკვლევარსაც. ავტორისაგან. 15. II. 1928“.

7400–7401. კეკელიძე კ. ქართული ლიტერატურის ისტორია. ტფ., 1923–1924.

ტ. 1. ძველი მწერლობა. 1923.

თავფურცელზე: „ახალი პოეზიის ქურუმს, ძველი მწერლობის ემბაზში ნათელდებულს, მარუთა შუამდინარელს. ავტორისაგან. 20. 11, 1924“.

კანზე და თავფურცელზე: „მარუთა შუამდინარელის ფსევდონიმით ვწერდი საპოლემიკო წერილებს. ი. გრ“.

კანზე: „ფილიპე, გვ. 176“.

გვ. 9. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე მიწერილია: „იხ. საიათნოვა, გვ. 61. სხოლიო“.

გაზეთის ამონაჭრები“ 1. „შ. კაშმაძის წერილი „კორნელი კეკელიძე „ქართული ლიტერატურის ისტორია“, ტომი 1“, მიწერილია: „საბჭოთა აჭარა“, 1941 წ. № 81, 6 აპრილი ი. გრ“. 2. განცხადება იმის შესახებ, რომ ხელის მომწერლებს დაურიგდებათ კ. კეკელიძის „ქართული ლიტერატურის ისტორია“, არშიაზე მიწერილია: „კომ“, 1924 წ., № 124, 1 ივნ“. იქვე გაზ. „ლიტ. საქართველო“-ს 1941 წ. 9 მაისის № 19. გაზეთზე მიწერილია: „კ. კეკელიძის წიგნზე“. დაბეჭდილია ტრ. რუხადის წერილი „მონუმენტალური წიგნი ძველ ქართულ ლიტერატურაზე“.

ტ. 2. საერო მწერლობა XI–XVIII ს. 1924.

თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულს პოეტს ი. გრიშაშვილს – ავტორისაგან. 1. II, 1925 წ“.

კანზე: „ი. გრ. – ა. ჭ.-ძე, 500; შვიდვეზირიანი, გვ. 304; საიათნოვა, 485; თეატრი, გვ. 492“.

გვ. 216. ტექსტში ხაზგასმულია: „პროზითი ნათარგმნი ალექსანდრიანისა“... და სქოლიოში მიწერილია: „პროზით თარგმნა მ. ახპატელოვმა და დაბეჭდა „ალექსანდრე ლუდვიკიანის“ სახელწოდებით. ეს არის თუ არა? მე არა მგონია“. იქვე ხაზგასმულია „ალექსანდრიანის“ შესახებ: „სად იმყოფება ის დღეს არ ვიცით“ და მიწერილია: „ვ. კოტეტიშვილს რომ აქვს? ი. გრ“.

გვ. 249. მოხაზულია სტროფი: „მუტრიბთა მორთეს საკრავნი, ტურფად სასმენი ყურისა“... და არშიაზე მიწერილია: „კონ. ჭიჭინაძეს-თუ შოთა ვარსკვლავანს კარგად აწყობს კოპერნიკივით – მაშინ აქაც ხომ დაწყობილია მუსიკალური იარაღები? ი. გრ“.

გვ. 266. სქოლიოში შენიშვნას: „პოემა [სარიდონიანი] ორჯერაა გამოცემული ტფილისში: 1879 წ. ქ. ჩარექოვის მიერ და 1902 წ. ფამბაკელის მიერ“ მიწერილი აქვს: „რატომ არ ამბობთ, რომ ერთს სხვა გვარი აწერია ავტორად, მეორეს სხვა გვარი?“.

გვ. 286. სქოლიოში მოხაზულია: „ათასერთლამიანი. ვილაც ლეონიდ ბარათაშვილს გადმოუღია ის რუსული თარგმანიდან“, მიწერილია: „ეს ბარათაშვილი თანამშრომელი იყო „ცისკრისა“, ის „ვილაცა“ არ არის. „ცისკარი“, 1863“. იქვე

მოხაზულია: „ვიღაც ს. ს.-ძეს მ-ს“. მიწერილია: სერგეი მდივანოვია, ცნობილი კალენდრის შემქმნელი“.

გვ. 316. სქოლიოში ხაზგასმულია: „თაფლის წვეთი“ ქართულად უთარგმნია ი. გრიშაშვილს“, არშიაზე მიწერილია: „ერთი წვეთი თაფლი“. იქვე, ხაზგასმულია შენიშვნა „თიმსარიანი“-ს შესახებ და მიწერილია: „ბერძნული სახელებია შიგ“.

გვ. 345. ტექსტში მოხაზულია სიტყვა „ლიტრიანი“ და მიწერილია: „ლიტრა-რკინის კეტი“.

გვ. 346. სქოლიოში ხაზგასმულია შენიშვნა: „ჯავახიშვილებისა და იორამ სააკაძის დამოყვრების წიგნი დაწერილია 1663 წელს“ და მიწერილია: „არის“.

გვ. 477. შენიშვნაში ხაზგასმულია: („მშვენიერთა ხელმწიფავ“ გვ. 206) ხელნაწერში აქვს აღნიშნული ბესიკის სახელი“ და მიწერილია: („ალ. ჭავჭავაძესაც აქვს)“.

გვ. 485. ტექსტში ხაზგასმულია: „საიათნოვას დავთარს ან კრებულს თავიც აკლია და ბოლოც, დარჩენილია მხოლოდ სპარსული ლექსები“, მიწერილია: „თურქული“. ამავე გვერდზე ხაზგასმულია ლექსის ბოლო: „მა რა ყოფილა?“ და მიწერილია: „აკლია სტრიქონები, მე მახსოვს კიდევ: „შარა ყოფილა“.

გვ. 486. ლექსის – „თუ მიჯნურს ერთწამს მოშორდე, ტანს შავად შევიღებ“... შენიშვნას სქოლიოში: „წერა-კითხვის ხელნაწერი № 1543, გვ. 36, 37“, მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი სხვა ხელნაწერშიცაა. 3686“.

გვ. 496. გიორგი ავალიშვილის გარდაცვალების თარიღთან დაკავშირებით, არშიაზე მიწერილია: „სახელდობრ“?

გვ. 499. ტექსტში ხაზგასმულია: „დავით ჯიმშერის-ძე ჩოლოყაშვილს გადმოუკეთებია ტრალედია რასინისა „ეჭიღენია“ და მიწერილია: „იბეჭდებოდა „საქართველოს დამატებაში“, 1916 წელს, № 30, 31“

კანის მე-4 გვერდზე: „ამ წიგნის შესახებ იხ. რეცენზია გ. ლეონიძესი „დროშაში“, მაქვს“.

7402–7403. კეკელიძე კ. ქართული ლიტერატურის ისტორია. მე-2 შვეს. და შესწ. გამოც. თბ., 1941.

ტ. 1. ძველი მწერლობა.

ფორზაცზე: „შეუდარებელ მგოსანს და მასთან ჩინებულ მკვლევარს სოსო გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 1946, III, 7“.

წიგნში დევს კონვერტი, რომელშიც ჩადებულია გაზეთიდან ამონაჭრები: „1. ტრ. რუხაძის წერილი კ. კეკელიძის „ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორიის“ შესახებ მინაწერით: „კომუნისტი“, 1942, № 61, 13 მარტ“. 2. ამონაჭერი დასათაურებული ი. გრ. ხელით: „კორნელი კეკელიძე“. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ფიქრი“, 1914 წ. № 21, 19 მარტი“. 3. ალ. ბარამიძის წერილი „აკადემიკოსი კორნელ კეკელიძე“ მინაწერით: „ლიტ. საქართველო“, 1941 წ., № 10“.

ტ. 2.

ყდის მეორე გვერდზე: „მე-21-პოეტებშიც. იკვლევენო; 417-ოვ. თუმან.; 617 – მზეჭაბუკ ორბელიანი; 620, 621. 622, 624-ა. ჭ-ძეზე ჩემი წიგნი; საიათნოვა, 639; ა. ჭ-ძე მე ჩავუმატე. - სპილენძის ქალაქიანი, გვ. 395“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1942. 10/1“.

იქვე: „1. ოვანეს თუმანიანი და თიმსარიანი, 417. 2. შვიდვეზირიანი, გვ. 418. 3. შამიფარვანიანი, იხ. გვ. 505. აქვე საადის ბუსტანში, გვ. 106. 1935 წ. გამოც. 4. ამ წიგნის გამოცემისას, ავტორს მამასადაძე ხელთ ჰქონია ჩემი ა. ჭ-ძე, (გვ. 620), მამ რატომ არ გაუსწორებია აშკარა შეცდომები ა. ჭ-ძის პიესების აღწერის დროს (გვ. 639) რომ

შემთხვა ავტორს ამ წიგნის პირველ გამოცემაში? (შდრ ჩემი ა. ჭ-მე 341). ი. გრ. 5. მაჩაბელი-საიათნოვას თანამედრ., 633. 6. ყარამანიანის დამწერის გვარი 309 – (აბუ-ტაჰირ-მუჰამედ ბენ ტარუსს). 7. „პირზე გაქვს ხალი, შავი თვალი“ (დ. ორბ. 310). 8. ლეილა-მეჯნ, 258“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1942, 10/I“.

გვ. 153. სქოლიოში მოხაზულია: „გამანადგურებელი კრიტიკით უპასუხა პოეტმა ი. ჭავჭავაძემ“ და მიწერილია: „ეს სიტყვა უნდა შეერბილებინა ავტორს. ი. გრ“.

გვ. 417. სქოლიოში მოხაზულია: „თაფლის წვეთი“ ლექსად გადაუკეთებია ოვანეს თუმანიანს და ქართულად უთარგმნია ი. გრიშაშვილს“, მიწერილია: „იხ. ოვ. თუმანიანის რჩ. ნაწერები. 1924 წ. სახელგამი“.

გვ. 418. შენიშვნაში ხაზგასმულია ცნობები „შვიდვეზირიანის“ შესახებ და მიწერილია: „შვიდვეზირიანი“ გამოვიდა კიდეც 1904 წ. და 1916 წ. (მე მაქვს)“. იქვე შენიშვნაში ხაზგასმულია, რომ „შვიდვეზირიანი“ ორჯელაა გამოცემული და მიწერილია: „ორჯერაც არის გამოცემული და ათჯერაც“.

გვ. 505. ტექსტში ხაზგასმულია სიტყვა „დავალეზული“ და მიწერილია: „ავლად-ნაცრად“. სქოლიოში მოხაზულია: „შამისა და ფარვანას შესახებ აქვს თავის ბუსტანში პოეტ საადისაც (რუსული თარგმანი ვ. ჩ...სა)“, და მიწერილია: „К. Чайкин-ისა. ი. გრ“.

გვ. 597. სქოლიოში მოხაზულია კრიპტონიმი: „კ. ჩ-ნის“... გახსნილია: „კ. ჩაიკინის“.

გვ. 624. ტექსტში ხაზგასმულია ი. გრიშაშვილის წერილი საიათნოვას ლექსების შესახებ და მიწერილია: „რატომ არ არის დაყოფილი?“

გვ. 625. წინადადებას: „ასეთი ანზანთ ქება წინათაც გვხვდება. მას ხმარობენ, მაგალითად, თეიმურაზ პირველი და ბესიკი“... მიმატებული აქვს: „და ალექს. ჭ-მე, გვ. 620, ი. გრ“.

გვ. 633. სქოლიოში ხაზგასმულია: „აღა-მაჰმადხანის შემოსევისას დაღუპულა აგრეთვე მეორე მოღვაწე იმდროინდელი სცენისა... რომელსა სახელს-დებდნენ. მაჩაბელად“... და მიწერილია: „მაჩაბელი“.

გვ. 639. დანიშნულია ადგილი და მიწერილია: „აკლია „ფედრა.“ იქვე კორნელის ტრაგედია „სინა“-დან მოყვანილ ერთ ტაეჰში ხაზგასმულია სიტყვა „ფულკიავ“ და მიწერილია: „ფულვიავ. პირველ გამოცემაშიაც ასე აქვს კ. კეკელიძეს, რატომ არ შეასწორა ჩემი გამოცემულიდან, სადაც „სინა“ მთლიანად დავბეჭდე? გვ. 183, ჩემი გამოცემა რომ ხელთ ჰქონია, ეს ჩანს შემდეგი გვ. 62. ი. გრ“ იქვე მოხაზულია პიესა „სიდი“ და მიწერილია: „იხ. ჩემი ა. ჭ-მე, გვ. 341. „სიდი“ არ უთარგმნია, უნდა ამოეღო“. სქოლიოში პიესა „სინა“-ს შენიშვნას მიწერილი აქვს: „იხ. ჩემი ა. ჭ-მე, გვ. 341, სადაც მთლიანად დავბეჭდე. არ უნდა იცოდეს ახალგაზრდობამ სინას ამბავი?“.

7404. კეკელიძე კ. ქართული ლიტერატურის ისტორია. ძველი ლიტერატურა. ტ. 2. თბ., [1958].

ფორზაცზე: „მგოსან-აკადემიკოსს, დიდად პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს, სიყვარულით კ. კეკელიძე, 1958, XII, 25“.

7405. კეკელიძე კ. ქართული ფეოდალური ლიტერატურის პერიოდიზაცია. ტფ., 1933.

კანზე: „ი. გრ. 1933. 24/IV. ა. ჭ-მე, გვ. 53; ტფილისი, 59–60“.

გვ. 64. ტექსტში ხაზგასმულია კაპიტან იაზიკოვის სიტყვები და მიწერილია: „დელაპორტიც ამას ამბობს“.

7406. კეკელიძე კ. ძველი ლიტერატურის ძეგლთა გამოცემისათვის. [თბ., 1942]. – ამონაჭერი: საქ. სსრ მეცნ. აკად. მოამბე, ტ. 3, № 7, 1942, გვ. 739–742.

7407–7409. კეკელიძე კ. ძველი ქართული მწერლობის ისტორია. მე-3 გადამუშ. და შევსებ. გამოც. თბ., 1951–1952.

ტ. 1. 1952.

შმუცტიტულზე: „საამაყო მგოსანს. საინტერესო მკვლევარს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით ავტორისაგან. 1951, VII, 12“.

ფორზაცზე: „სადამოს ზარი“, 210“.

გვ. 210. პირველი აბზაცი მოხაზულია და მიწერილი: „მ. ჯანაშვილის თარგმანი“. წიგნის ბოლოს სუფთა ქაღალდზე: „ბავშვი თუ ბავში? 118“.

ტ. 2. 1952.

ფორზაცზე: „დიდ მგოსანს და სახელოვან მკვლევარს ი. გრიშაშვილს პატივისცემით და სიყვარულით ავტორისაგან“. მიწერილია: „[1952 წ. 3. XII]. ი. გრ“.

წიგნში ამონაჭერი გაზეთიდან „კაპიტალური ნაშრომი ძველი ქართული მწერლობის ისტორიიდან“ მინაწერით: „11 ოქტ. „სახალხო განათლება“, 1952, № 42“.

7410–7411. კეკელიძე პ. აკაკი წერეთელი. ცხოვრება და მოღვაწეობა. [თბ.], 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954, 20/III. 1. ხარკოვი და აკაკი, 177. 2. მაჭახელაძე – ფსევდონიმი იყო ალექსანდრე ჭყონიასიო, 172“.

7412. კეკელიძე პ. აკაკი წერეთლის „თორნიკე ერისთავის“ ავტოგრაფი. – ამონაბეჭდი: თბილ. უნ-ტის შრომები. 29 B, 1946. გვ. 100–186.

კანზე: „ავტორისაგან. ჩემი ვარიანტით! ი. გრ“.

გვ. 100. სათაურის ზემოთ: „ლექსმადლიან მგოსანს, ნიჭიერ მკვლევარსა და მეცნიერ-ტექსტოლოგს, პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს ყველასათვის ფრიად საყვარელ ქართველ პოეტს პროკლე კეკელიძისაგან. 18/IV 48 წ“.

7413. კელენჯერიძე მ. აკაკი წერეთელი, როგორც მგოსანი მამულიშვილი. ქუთაისი, 1909.

კანი შეკეთებულია ი. გრიშაშვილის მიერ.

7414–7415. კენჭოშვილი ა. ალექსანდრე ჭავჭავაძე. (ცხოვრება და შემოქმედება). თბ., 1953.

თავფურცელზე: „პოეტ-აკადემიკოსს იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით ავტორისაგან. 9 X. 53 წ“.

გვ. 48. ლექსთან არშიაზე: „ი. დავითაშვილის ლექსი“. მე-3 აბზაცი მოხაზულია, არშიაზე: „ამას მეც ვამბობ“.

გვ. 50. ხაზგასმულია ადგილები, სადაც ლაპარაკია მუხამბაზური პოეზიის მიმდევართა და მათ შორის გრ. ორბელიანის შესახებ, მიწერილია: „კარგი ქნა თუ ცუდი?“

მეორე ცალის კანზე: „ნეტა ა. ჭ-ძეს ლექსები, რომ არ შემეკრიბა და აკადემიურად არ გამომეცა, რას დასწერდა ამ წიგნის ავტორი. არც ერთი ჩემი გამოცემა არა აქვს აღნიშნული! აი, როგორი ახალგაზრდები არიან! ი. გრ“.

7416–7417. კენჭოშვილი ა. ილია ჭავჭავაძე (კრიტ.-ბიოგრ. ნარკვევი). თბ., 1955.

თავფურცელზე: „ხალხის საყვარელ სახელოვან პოეტს, ძვირფას ადამიანსა და მოღვაწეს, პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით. აკ. კენჭოშვილი. 18. X. 55“.

7418. კემელავა პ. თამარიანი. [შესავალი წერილი]. – ამონაჭერი წიგნიდან: ს. გუგუნივა. თამარიანი. ისტ. რომანი ლექსად. [თბ.], 1935.

7419. კემელავა პ. თომაზე ბორელი. პოეტების შეჯიბრი. აკაკი და ვაჟა. ტფ., 1930.

თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით პ. კ. 20 X“ იქვე ავტორის ფსევდონიმის ქვეშ: „პლ. კემელავა“.

- 7420–7421. კეშელავა პ. საგმირო პოეზია. თბ., 1942.
- თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტს, საინტერესო მკვლევარს. ძვირფას მეგობარს და ადამიანს იოსებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით პლატონ კეშელავა, 1943. 1. 1“.
- კანზე: „ილია ჭ-ძე აკაკის შემოქმედებაზე, გვ. 88. მე, გვ. 94, გვ. 133“.
- გვ. 9. მოხაზულია პირველი აზნაურის ბოლო სტრიქონები, არშიაზე მიწერილია: „ვაჟა“.
- გვ. 88–89. აღნიშნულია ბოლო აზნაური, არშიაზე: „აკაკი და ილია“.
- მეორე ცალის გვ. 96. ლექსთან „არაგვო უყარაულე“, მიწერილია, „ვაჟა“.
7422. კვანჭილაშვილი ტ. ლიტერატურული წერილები. თბ., 1959.
- თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს-პოეტს, მკვლევარსა და ქართველს – დაბადებიდან 70 წლისთავის აღსანიშნავად. სიყვარულითა და პატივისცემით ტარიელ კვანჭილაშვილი 9. 10. 59 წელი. თბილისი“.
7423. კვანჭილაშვილი ტ. მიხეილ ჯავახიშვილის ადრინდელი პუბლიცისტიკა. თბ., 1960.
- 7424–7426. კვიტაშვილი ა. სიტურფე და სიკეთე ვეფხის ტყაოსანში. (ნარკვევი). თბ., 1938.
- კანზე: „საყვარელ პოეტს, მეგობარს, სოსოს. ი. აბულაძე. 11. IV. 43“. იქვე: „[იუს. აბულაძე]. 1. ნეხვი, შარდი, გვ. 31“.
- თავფურცელზე ავტორის წარწერა: „ძვირფას ადამიანს, პროფ. იუსტინე აბულაძეს. ავტორისაგან“.
- გვ. 31. სქოლიოში ხაზგასმულია ადგილები, არშიებზე კითხვის ნიშანი.
7427. კიკნაძე გ. ალ. ყაზბეგის შესწავლა X კლასში. თბ., 1939.
7428. კიკნაძე გ. ქართული სატირისა და იუმორის განვითარების ისტორიისათვის. თბ., 1953.
7429. [კირიონი ე.]. ე. კ. ვეფხისტყაოსნის შესამოწმებელი მასალა. [თბ., 1904]. – ამონაჭერი ჟურნ. „მომბე“-დან, 1904, № 5, გვ. 20–38.
- აკინძულია წიგნად ი. გრ. მიერ.
- გვ. 23. მოხაზულია 2 სტრიქონი და მიწერილია: „მარი?“
- 7430–7431. კლდიაშვილი ს. დავით კლდიაშვილი. ბიოგრაფია [ორმოცი. წლის იუბილეს გამო]. ტფ., 1930.
- კანზე: „ი. გრ. „ზატერიანი“, გ. 50“;
- გვ. 51. სქოლიოში, სადაც დაბეჭდილია, რომ „პალმი ერთ დროს ვოდვეცილების და ოპერეტის აქტიორი იყო“, მინაწერი: „არბენინის ფსევდ“.
7432. კლდიაშვილი ს. დავით კლდიაშვილი. 1862–1931. თბ., 1945.
- 7433–7434. კობიძე დ. შაჰ-ნამეს ქართული ვერსიების სპარსული წყაროები. თბ., 1959.
- 7435–7436. კოტეტიშვილი ვ. ალექსანდრე ყაზბეგი და მისი ავტორობის საკითხი. ტფ., 1925.
- თავფურცელზე: „ჩემს მეგობარს სოსო გრიშაშვილს სიყვარულით უძღვნი ავტორი“.
- კანზე: „ი. გრ. 1925. 25/5. ლექსებზე, 65, 66; ი. ლუდუშაურის ნაამბობი, 118; ყაზბეგის არხივი, გვ. 66“.
- გვ. 47. ხაზგასმულია შენიშვნაში „იხ. ი. ლუდუშაურის „რამდენიმე სურათი ალ. ყაზბეგის ცხოვრებიდან“, მიწერილია: „სად დაიბეჭდა?“
- გვ. 49. სქოლიოში ხაზგასმულია: „იხ. „ქართ. სიტყვა“, მიწერილია: „წელი“

გვ. 63. სქოლიოში შენიშვნას „იხ. ჟურნ. „კავკასიონი“, მიწერილი აქვს არშიაზე: „წელი? №-რი“.

გვ. 65. ხაზგასმულია: „მთა და ბარი, მიწერილია: „მთა. ეს ის ლექსებია, რომელიც მე მაქვს. – ი. გრ“.

გვ. 66. მრავალი ადგილია ხაზგასმული და მიწერილია არშიაზე: „ეს არის ლექსების კრებული, მე რომ მაქვს – ი. გრ“. ზევით არშიაზე: „გუთნის დედა“ ლექსის სათაურია, რომლითაც იწყება ეს რვეული“.

გვ. 67. მოცემულია სია ალ. ყაზბეგის მოთხრობებისა, ხაზგასმულია მრავალი მათგანი, მიწერილია არშიაზე: „აკლია დარო და ჩემი არს“ [?].

გვ. 68. ხაზგასმულია: „დილა ქორწ. შემდეგ“. მიწერილია: „პიესა“.

გვ. 71. ხაზგასმულია: „ხრუმჩოვისამ (ბიბო ყაზბეგის ოჯახში გერად მიყოლილი)“, მიწერილია არშიაზე: „ოსიკო ბარათაშვილის ცოლიც ამ გვარისაა“.

გვ. 158. ხაზგასმულია: „იხ. „მომბე“, 1904 წ. გვ. 19“, მიწერილია არშიაზე: „№-რი?, ზედა არშიაზე: „№ X“.

7437. კოტეტიშვილი ვ. მელანია მამაცაშვილი-ბადრიძისა. – ამონაჭერი წ-დან: „ვ. კოტეტიშვილი, ქართული ლიტერატურის ისტორია მე-XIX – დღევანდლამდე. ნაწ. 1, 1925. გვ. 25–44.

გვ. 25 სათაურის წინ: „ი. გრ. ქურსი, 37“.

7438–7440. კოტეტიშვილი ვ. ქართული ლიტერატურის ისტორია მე-XIX ს. – დღევანდლამდე. ნაწ. 1–3. ქუთაისი, 1925–1927.

ნაწ. 1. 1925.

თავფურცელზე: „ტბა. 1925. 15/VIII. ტიტე ფარცხალაძემ მომცა. ი. გრ“. („გამომცემლობა: „მეცნიერება“ საქართველოში“) არეულია ალ. ორბელიანზე, 42, 48“.

ფორზაცზე გაზეთიდან ამოჭრილი სსსრ განათლების სახ. კომისარიატის განკარგულება ამ წიგნის აკრძალვის შესახებ, მიწერილია: „ამ წიგნში სამივე წიგნია. სარჩევი. I ნაწილი. ალექსანდრე ჭავჭავაძე-გვ. 70“... და ა. შ. სამივე ნაწილის სარჩევი შედგენილი, ბოლოს მიწერილია: „ი. გრ“.

გვ. VI. მოხაზულია: „ალ. ჭავჭავაძის „ეპიკურეიზმი“, ნიკ. ბარათაშვილის „პესიმოზმი“, „ვრონცოვის ეპოქა“ და სხვ“. და მიწერილია: „104. ახალია? ნახალია“.

გვ. 42. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „ფრონელის სიტყვები, გვ. 23. მისია? ფრონელი, გვ. 26 და აქტები ტ. I, გვ. 5–6“.

გვ. 45. სქოლიოში ხაზგასმულია: „იხ. წ. კ. გ. ს. მუზ. ხელნაწ. № 1490“, ნომერი წრემემოვლებულია და მიწერილი: „1656“.

გვ. 47. სქოლიოში ხაზგასმულია: „Алекс. 1. თარგმნ. გერმ. გვ. 37“, მიწერილია: „ეს წიგნი მაქვს. ი. გრ“.

გვ. 48. ხაზგასმულია ადგილები ალ. ორბელიანის შესახებ, არშიაზე მიწერილია: „ფრონელი, გვ. 51; იოსელიანი – ამის სიტყვები, გვ. 251“.

გვ. 49. ხაზგასმულია 3 სტრ., დაწყებული: „საზოგადოებრივ განვითარებას“... და მიწერილია: „ალ. ჭ-ძეც სამსახურ“. ხაზგასმულია: „განვითარების შესახებ საუბარი უკვე შეუძლებელია“... და მიწერილია: „იხ. პ. იოსელ. გვ. 2“.

გვ.-50. ხაზგასმულია: „ნამდვილი ქართველი იმავე დროს რუსი უნდა იყვესო“, მიწერილია: „იხ. მეუნარგიას „ორბელიანი“, გვ. 119“.

გვ. 51. სქოლიოში ხაზგასმულია: „იხ. ისარლიშვილის „Письма о Грузии“,“ გვ. 315“ და მიწერილია: „ეს წერილი ეკუთვნის ალ. ჭ-ძეს. იხ. „ქართ. მწერ“, № 3–4“.

გვ. 56. მოყვანილია ლექსი „რად გიკვირს პატიმარს მწუხარებანი“... და მიწერილია: „არის თეკლესი“.

- გვ. 67. „გორდიევი“-ს გასწვრივ მიწერილია: „გორდიევი“.
- გვ. 69. ხაზგასმულია სტრიქონები: „ჩვენი საუკეთესო პოეტები“ და მიწერილია: „აზრთა წინააღმდეგობა“.
- გვ. 70. ხაზგასმულია ალ. ჭავჭავაძის დაბადების თარიღი: „1784“ და მიწერილია: „ალბად კორექტურული შეცდომა უნდა იყოს“.
- გვ. 71. სქოლიოში მოხაზულია: „იხ. იქვე“ და მიწერილია: „აქტები? № 1656“.
- გვ. 73. ხაზგასმულია: „მისი ბიოგრაფია შეიცავს რამდენიმე ხაზს“, მიწერილია: „ვითომ?“ მოხაზულია და ხაზგასმული სტრიქონები: „ამის მამამ თ-მა გარსევან ჭავჭავაძემ“... და მიწერილია: „ალბად „ფარულ საზ. 1832 წ. ამბობ“, მოხაზულია: „გენერალ-მაიორის ჩინშიც“, მიწერილია კითხვის ნიშანი. ხაზგასმულია: „ლუარსაბ ორბელიანმა“ და მიწერილია: „ლ. ორბელიანი, ალექსანდრეს ცოლის ძმა“. ხაზგასმულია: „დაიბადა 1787 წ.“, მიწერილია: „ჩანს ვახ. კოტეტიშვილი დარწმუნებულია რომ ალ. ჭ-მე დაიბადა 1787 წელს, დაიბადა 1786 წ“. ხაზგასმულია: „იხ. წ. კ. გ. ს. მუხ. № 1662“, მიწერილია: „№ 1656, გვ. 13-14“.
- გვ. 74. ხაზგასმულია: „ალექსანდრე ჭავჭავაძე საქართველოს გარკვეულად არ ახსენებს, ეს რასაკვირველია ცენზურის პირობებით აიხსნებოდა“, მიწერილია: „იხ. გვ. 48“.
- გვ. 75. მოხაზულია: „იმ ხანებში ვინმე მაჩაბელი“..., ჩამატებულია „[სიმონ]“; მოხაზულია სქოლიო მთლიანად, მიწერილია არშიაზე: „ანეგდოტი?“, ქვედა არშიაზე: „იხ. საქ. საეთნოგრაფიო და საისტ. საზ. კრებული: ხალხური სიტყვიერება“, წ. 1, გვ. 187“.
- გვ. 77. ხაზგასმულია: „სახეს არ იღრუბლავდა“ და მიწერილია: „გვ. 76“. მოხაზულია: „ახალი ცრემლითაც“... და მიწერილია: „პოეტში იყო ორი მიმართულება: ეროტიული და პატრიოტული“.
- გვ. 86. ხაზგასმულია: „თავის გვარ ლექსთა შორის“ და მიწერილია: „ამ ჟანრის“.
- გვ. 96. ხაზგასმულია: „ტფილისის აჯანყების იარაღით ჩამქრობი“... ეხება გრ. ორბელიანს, მიწერილია: „ტყუილია“. ხაზგასმულია: „ნელ-ნელად თავებს ვაჭრევიანებ“-ო, მიწერილია: „...ჩემი საიათნოვა“. სქოლიოში ხაზგასმულია: „იხ. წერილი გრ. ორბელიანისა თავის ძმა-ილიასთან“ და მიწერილია: „სად? სთქვი, რომ იონას წიგნშია რაღა?... „იხილე“ საჭირო არის?“
- გვ. 97. ხაზგასმულია და მოხაზული: „ყველაფერსა აქვს ისტორიული პერსპექტივა“... და მიწერილია: „მართალია!.
- გვ. 98. ხაზგასმულია: „მამაპაპური ხმალ-ხანჯალი, კედელზე უქმად ჩამოკიდებული“, მიწერილია: „იხ. ვაჟას ლექსი“.
- გვ. 99. მოხაზულია ბოლო სტრიქონები და მიწერილია: „კარგია“.
- გვ. 100. არშიაზე მიწერილია: „ერთი კარგი სიტყვითაც არ იხსენიებს ი. მეუნარგიას“.
- გვ. 101. მოხაზულია რამდენიმე სტრიქონი და მიწერილია: „იხ. საიათნოვა“.
- გვ. 102. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ი. მეუნარგიასია. რატომ ფრჩხილებში არ არის? ეს ამაზე ადრე მე მაქვს „საიათნოვაში“.
- გვ. 103. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ი. მეუნარგია“
- გვ. 121. მოხაზულია სქოლიო მთლიანად და მიწერილია: „პლ. იოსელიანი“.
- გვ. 232. 1-ლი ნაწილის ბოლოს მიწერილი: „სარჩევი თავში აქვს“.
- ნაწ. 2. 1925.
- თავფურცელზე: „II, ი. გრ. 1926. 2/VI“.

გვ. 19. მოხაზულია: „უიტმენი“ და მიწერილია არშიაზე: „რას ეკამათები, მაშინ უიტმენი არ იცოდნენ“. ხაზგასმულია სქოლიოში: „ა. ხახანაშვილის „Очерки по ист. груз. слов. вып. გვ. 48“ მიწერილია: „რომელი ტომი?“

გვ. 23. ხაზგასმულია: „ირაკლი მეფის დრო“ და მიწერილია: „აკაკის პატარა კახი ამის მიბაძვა“. ხაზგასმულია სტრიქონები დაწყებული: „ღირსების ძიებას არც კი დასდევდნენ“... და მიწერილია: „მართალია“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „რუსულად თარგმნილი“... ეხება მ. მამაცაშვილ-ბადრიძისას და მიწერილია: „თუ თვით წერდა რუსულად?“

გვ. 26. ხაზგასმულია სქოლიო, მიწერილია: „რედ. ვერდერევსკის წერილი“.

გვ. 27. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „Будущая Грузинская писательница“, მიწერილია: „ფსევდ. რედაქტორმა დაარქვა“.

გვ. 37. მოხაზულია მთელი გვერდი და მიწერილია: „ტფილისი“. სქოლიოში ხაზგასმულია: „განიერი სკამი“, მიწერილია: „მაგიდა“, ეს შენიშვნა ზურნის რედ. ეკუთვნის“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „ბარამ ბარათაშვილის „შენდა შეყრამდის ვით გაძლებს გული“, მიწერილია: „ბარამისა არის?“

გვ. 46. ხაზგასმულია: „აი ეს ლექსი“, მიწერილია: „მთვარევ, მთვარევ“.

გვ. 50. ხაზგასმულია: „თამარ ბატონიშვილი“, მიწერილია: „ეს გადალექსა რ. ერისთავმა, ს. გუგუნავამ“.

გვ. 70. ხაზგასმულია: „დრამა „შური“, მიწერილია: „რას ვეძებდი, რა ვპოვე“ (?) ასიკომ ხანუმა აქედან ისესხა“.

გვ. 289. სტრიქონში: „ვინც გაცნობია ივ. მაჩაბლის თარგმნილ „ჰამლეტს“, „იულიუს კეისარს“, „მაკბეტს“, „ოტელოს“ და სხვ“. ხაზგასმულია „ოტელოს“, მიწერილია: „ყველას ეს სჯობია“.

ნაწ. 3. 1927. 152 გვ.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1927. 28/VI“.

ფორზაცზე გაზეთიდან ამოჭრილი ს. დევდარიანის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „კომუნისტი“, № 217, 1925 წ., 22 სექტ“.

7441. კოტეტიშვილი ვ. ქართული ლიტერატურის ისტორია (XIX ს). [დ. გამეზარდაშვილის შესავალი წერილით და რედაქციით]. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 1959 წ. 17 X“.

7442–7443. კოტეტიშვილი ვ. შავი წიგნი. [თბ., 1919].

თავფურცელზე: „ი. გრიშ. 19. V 1919 წ“.

7444–7445. კუპრავა ვ. ილია ჭავჭავაძე ხელოვნების დანიშნულების შესახებ. თბ., 1957.

7446–7448. ლეისტი ა. საქართველოს გული. ტფ., 1923–1927.

წ. 1. 1923.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1923 წ. 4 ივნისი. არტურ ლეისტის მოგონებანი იბეჭდებოდა „თემში“, 1912 წ., № 69, 73, 74. (ეს მოგონებანი ვარიანტია აქ დაბეჭდილ მოთხრობებიდან) ი. გრ“.

კანზე: „ი. გრ. 1923 4 ივნისი. „სული მიწუხს“, გვ. 47“.

გვ. XIII. ხაზგასმულია: „ბახტრიონის“ ფურცლებზე დაახასიათეს და დააფასეს“, მიწერილია: „ლომისი?“

გვ. 4. ხაზგასმულია: „იცოდა გერმანული და ფრანგული ენები“... [ეხება ივანე მაჩაბელს], არშიაზე: „ინგლისური?“

გვ. 5. ხაზგასმულია ადგილები, რომელიც ეხება ი. მაჩაბელს, მიწერილია: „მნათობი“.

გვ. 17. ხაზგასმულია: „ნინო ვარაპანიძე“, მიწერილია: „ვარიპანიძიანთ ნინო“.

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამოჭრილი ნეკროლოგი „არტურ ლეისტის გარდაცვალება“, მიწერილია: „სამშაბათს 22 მარტს, 1927 წელს „მუშა“. მოხაზულია გაზეთზე დაბეჭდილი: „1924“, მიწერილია კითხვის ნიშანი და „1927“.

წ. 2. 1927.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1927 წ. 15/III“.

კანზე: „ალ-ჟ-ძე, გვ. 19“.

წიგნის ბოლოს: „არტ. ლეისტის მოგონებანი: 1–1884–1900-ივ. მაჩაბ. მხატვ. ბერიძე. „ქართული სიტყვა“, 1924, № 28. 2. ვაჟა-ფშაველაზე. „ქართული სიტყვა“, 1924, № 9. 3. ნიკო ხიზანიშვილი. „ქართული სიტყვა“, 1923 № 3, 4 ილიაზე. „მნათობი“, 1917–8/ და „თემი“.

წიგნის ბოლოს გაზ. „კომუნისტი“-დან ამოჭრილი ნეკროლოგი „არტურ ლეისტის გარდაცვალება“, მიწერილია: „1927 წ. 23/III“.

7449. ლეისტი ა. ქართული ლიტერატურა. წერილი. ამონაჭერი: „ივერია“, 1884, № 5–6.

7450. ლეონიძე გ. ბესიკი და მისი დრო. [თბ., 1932]. ამონაჭერი შეკერილია ი. გრ. მიერ.

კანზე: „ვიციდე ბუკინისტ შავგულიძესთან ბევრი იყო. ქალაქდათ ჰყიდდა. – ი. გრ. 1936. 31/III“. იქვე: „ცალკე წიგნად უნდა დაბეჭდილიყო გ. ლეონიძის მონოგრაფია: „ბესიკი და მისი დრო“. როდესაც დაბეჭდეს ოთხი ფორმა, ავტორს მოთხოვეს შემოკლება. მან ეს მიუღებლად ჩასთვალა და ბეჭდვა შეაჩერა. შემდეგ მონოგრაფია დაიბეჭდა უცვლელად კრებულში „ლიტერატურის მატრიანე“, 1942, № 3–4. ავტორის შენიშვნა ამის შესახებ, იხ. იქვე გვ. 347“.

7451–7452. ლეონიძე გ. ბესიკი. (დაბადებიდან 200 წლის გამო). თბ., 1953.

კანზე: „ი. გრ. 1953. 13/IX“.

გვ. 34. ხაზგასმულია მიმართვა: „სამძიმარი“ და მიწერილია: „იხ. 40“.

გვ. 49. მრავლადაა ხაზგასმული, წრემემოვლებული სიტყვები-არშიაზე კითხვის ნიშნით. მოხაზულია 2 აბზაცი სქოლიოში და მიწერილია: „ბეზევი“.

გვ. 50. აბზაცს, რომელშიაც საუბარია ერეკლე მეფის თვისებებზე არშიაზე მიწერილი აქვს: „ეს მეფეა, ის?“

გვ. 52. ხაზგასმულია: „სომხებს დაჰყავთ მუდმივ ქირით“ და მიწერილია: „იხ. ე. თაყაიშვილთან უნდა შევადარო“. მოხაზულია სტრიქონები დაწყებული: „ე. ი. თბილისის ვაჭრებს“... სქოლიოში ხაზგასმულია: „S 1612/ზ“ და მიწერილია: „ე. თაყ. ზაქარია ჟ-ძე გადმოუბრუნებია“.

გვ. 53. ხაზგასმულია: „დიდ ინტერესს იწვევს იმავე ჭიჭინაძის ერთი ცნობა: „ბესიკის ზოგი ლექსები საათნოვას გადაუთარგმნიაო“ და მიწერილია: „ეთანხმებით ზ. ჟ-ს? ის რა სანდოა?“

გვ. 62. მოხაზულია: „გაბაანობს, გესლიანობს“... და ა. შ. და მიწერილია: „შდრ პუშკინი“.

გვ. 63. 1-ლი აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „ეს ზევით ითქვა“.

გვ. 67. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ბლიაძე-მესტირეების გვარი“ და მიწერილია: „ა. ტ-ძე“.

7453–7454. ლეონიძე გ. გამოკვლევები და წერილები. თბ., 1958.

ფორზაცზე: „ჩვენს სოსოს ეროვნულ ბიბლიოთეკას მიეცეს და მიემატოს ეს წიგნი გამომცემლობისაგან. ა. გაბესკირია. 21. 1-59 წ“. იქვე: „მაზა, 193; საათნავა, 368“.

გვ. 368. ტექსტში ხაზგასმულია: „სომეხი საათნავა“ და სქოლიოში წერია: „იხ. ი. გრ“.

7455. ლეონიძე გ. ივანე მაჩაბელი. მასალები ბიოგრაფიისათვის. – ამონაჭრები ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1924, № 2, 3, 4.

გვ. 229. ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია არშიაზე: „ნიმუში?“

გვ. 230. სტროფი „შენ დაიფარე! ღმერთო, ვინც იტყვის“... მოხაზულია და მიწერილია: „რა შუაშია“.

გვ. 236. ხაზგასმულია: „დემენტეევზე ცნობებს იძლევა იონა მეუნარგია ნ. ბარათაშვილის ბიოგრაფიაში“, მიწერილია „იხ. ს. ფირცხ. რედაქც“.

გვ. 237. წინადადების შემდეგ: „სწორედ მის დირექტორობაში დატრიალდა ის უწესობა მოწაფეთა შორის, რომელიც ზემოთ აღვნიშნეთ“. მიწერილია: „რა?“

გვ. 242. ხაზგასმულია: „ნინა მაცაშვილის მამა“, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

7456. ლეონიძე გ. ივანე მაჩაბელი. ამონაჭრები ჟ. „მნათობი“-დან 1924 წ. № 2, 3, 4. 1928 წ. № 1, 4, 5–6. აკინძულია ი. გრ. მიერ.

ხელნაკეთ თავფურცელზე: „1. განსვენებული გიგო გაბაშვილი, 190. (1928 წ.)“.

გვ. 248. მოხაზულია ადგილი, რომელიც ეხება ელენე ჩერქეზიშვილის მოგონებას და არშიაზე მიწერილია: „ელისაბედ. ელენე მოცეკვავე იყო“.

გვ. 249. ხაზგასმულია ფსევდონიმი „დროებითი პეტერბურგელი“ და მიწერილია: „ვასილ მაჩაბლის ფსევდ“.

გვ. 251. ხაზგასმულია სოფრომ მგალობლიშვილის მოგონება ივანე მაჩაბელზე და მიწერილია: „ე. ი. წერილები. იხ. 195 გვ. (1928 წ. № 1) ამას კიდევ. იმეორებს“.

გვ. 190. ტექსტში ხაზგასმულია: „განსვენებულმა გიგო გაბაშვილმა მიაშობ“... და მიწერილია: „განსვენებული? მხატვარი გიგო გაბაშვილი გარდაიცვალა 1936 წ“.

გვ. 195. მოხაზულია სოფ. მგალობლიშვილის მოგონება და მიწერილია: „ამას იმეორებს. იხ. ზემო თავი, გვ. 251“.

გვ. 196. სქოლიოში მოხაზულია: „პეტერბურგში ყოფნის დროს მოხუცი მწერალი სვიმონ ტაბიძე შემდეგ იამბიკო აკროსტიხს უძღვნის ივ. მაჩაბელს: „მე არა ვარ ღირს ესე ვითარი წყალობისა“, მიწერილია: „ეს რა შუაშია? სად ახალგაზრდა მაჩაბელი და სად სვიმონ ტაბიძე“.

გვ. 197. წინადადებაში „1879 წლიდან ივ. მაჩაბელი თბილისში ბინავდება“, მოხაზულია თარიღი „1879“ და მიწერილია: „მაჩაბელი და თეატრი? (ეს მხოლოდ მე შემძლიან)“ მოხაზულია სათაური „მაჩაბელი ევროპაში“ და მიწერილია: „აკი ტფილისში ჩამოვიდა? იხ. თავი VI“.

ტექსტის ბოლოს დაბეჭდილია: „შემდეგი იქნება“, მიწერილია: „შემდეგი“ აღარ დაბეჭდილა – ი. გრ. 1932. 10/VI. სულ 6 ნომერში დაიბეჭდა 1924 წ. № 2, 3, 4. 1928 წ. № 1, 4, 5–6“.

7457–7459. ლეონიძე გ. მგოსანი საათნავა. ბიოგრაფიული ესკიზი. თბ., 1930.

შმუცტიტულზე: „პოეტს სოსო გრიშაშვილს. საათნავას გამომგონს ჩვენს თანამედროვეობაში. ავტორისაგან. 28/XII“.

გვ. 6. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „თურქულად არ არის აღიარებული ეროვნულ პოეტად. ეს „ლეო“ ვიღამ უთხრა? ლეონ-მელიქს“.

გვ. 11. მოხაზულია სტროფი, გვერდზე: „ეს ჩემს წიგნიდანაა. ხელთნაწერი არ არის“.

გვ. 12. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „როგორ? ვის მიერ? ჩემი? რატომ ხმარობს „სადათ-ნოვას?“ მე ამ ორ სიტყვას ვაერთებ. ეს განზრახ ხომ არ არის?“

გვ. 15. ხაზგასმულია: „იხ. ლექსები, გვ. 109“, მიწერილია: „სთქვი რაღა რომ ჩემიდან არის. ი. გრიშაშვილის წიგნი“.

გვ. 16. ხაზგასმულია აბზაცი, მიწერილია: „რომ სადათნოვამ ბესიკზედ ადრე შემოიღო სპარსული ჰანგები, ამას მეც ვამბობ, იხ. ჩემი „სადათნოვა“.

გვ. 18. ხაზგასმულია ადგილები, გვერდზე წერია: „აქ წამოსცდა, ჩანს ზევით მისი აღმოჩენილი არ არის. ჰმ! რატომ ან მე ან თაყაიშვილი არ მოიხსენია?“

გვ. 21. მოხაზულია: „სააზიო მუზ. ხელნაწერი № 222“, მიწერილია: „ამ ხელნაწერში არც „მათა“, არც ჭუჭყიანი“ არ არის. ეს ჩემი წიგნიდან არის! აი, ასე იკვლევს, აწერს კი № 222-ს“.

გვ. 23. მოხაზულია ადგილები, არშიაზე: „რათ ამბობს საათნავას, როცა ასე არ არის ორიგინალში, იქ „საიათნოვა“-ა.

გვ. 26. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე წერია: „ღია კარების მტვრევა, ეს უკვე უარყოფილია! (იხ. ლეოს, ასატურის და ოჰანეზოვის კამათი). მე „ორიზონი“ არ მინახავს. სიტყვა-სიტყვით ჩავწერე ოვანესისაგან ეს ნამბობი! აშკარაა „ორიზონ“-ში სხვანაირად იქნება“.

გვ. 41. ხაზგასმულია, სქოლიოში სტრიქონი, გვერდზე წერია: „რატომ „მცირე უწყება“ არ იხსენებს სადათნოვას, როგორც მწერალს“.

გვ. 53. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „იხ. „ძველი ტფილისის ბოჰემა“. სად? როდის? ესენი მეცა მაქვს“.

გვ. 62. ამონაჭერი გაზეთიდან „Заря Востока“, 1929, 14 დეკემბერი. ა. არსენიშვილის რეცენზიით „Новое о Саятнова“, არშიებზე მიწერილია: „ეს არსენიშვილი გასალანძლია. ეს კი ექსპლოატაციაა?“.

ქაღალდის ნაჭრები მინაწერებით: „1. საიათნოვა. ამ აზრს ერთხელ მ. ჯანაშვილმაც მიაქცია ყურადღება. მ. ჯანაშვილი უსაყვედურებს იმ მწერლებს, რომელნიც არ იხსენიებენ წყაროებს და განზრახ პეტერბურგის ხელნაწერებს ასახელებენო. არა სჯობია, თვით ბუტკოვი დაასახელოთო, ვინც ეს წყაროები გადაჩხრიკაო. ვითომ პეტერბურგშიც ყოფილან! („ივერია“, 1887, № 98). 2. სადათნოვასთვის. გადაუბეჭდია ჩვენი წიგნიდან სადათნოვას ლექსები და წერს: „იხ. სააზიო მუზ. ხელთ. № 222“. ეს ლექსი ამ სახით იქ არ არის. გ. ლ-მეს ვერ აუცილებია თავიდან ის შეცდომები, რომელიც ჩვენ გაგვეპარა ამ ლექსში“.

7460. ლეონიძე გ. ძიებანი ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან. XVII-XVIII ს. ტ. – თბ., 1949.

ფორზაცზე: 1949. 12/VII. ი. გრ“.

გვ. 265. მოყვანილია 1 სტროფი: „გულში მიძევს ას-ორმოცი ქარხანა“. მიწერილია: „ჩემი რედ“.

გვ. 271. ხაზგასმულია სქოლიო, მიწერილია: „ჩემი რედაქცია“.

გვ. 286. სქოლიოს გასწვრივ მიწერილია: „პირველი წყარო ახვერდიანია“.

გვ. 294. ხაზგასმულია: „სოფი“, მიწერილია: „სოხტი“, ტექსტის ბოლოს არშიაზე: „ი. გრიშაშვილი, გვ. ჩემიდან“.

7461-7462. ლიტერატურული მემკვიდრეობა. [სარედ. კოლეგ: ლ. აღნიაშვილი, გ. ლეონიძე, ვ. ასათიანი, ქრ. რაჭველიშვილი, ავ. ჭყონია]. წ. 1. ტფ., 1935.

ფორზაცზე: „ა. ჭ-ძე, 615“.

შმუცტიტულზე: „მე-65; სათარა, 538; ვაინაჩრობა, 569; მალათი, 541; თარი, 474; მხატვარმა სულამბეგოვამ დახატა „დროების კალენდრის“ ყდა, გვ. 511; ნ. მარრი 255“.

გვ. 71. ხაზგასმულია: „ვინმე ვარლამოვი“... არშიაზე მიწერილია: „ვ. ჭ.-ძე“. ამავე გვ. სქოლიოში ხაზგასმულია: „სოსო გრიშაშვილი“.

გვ. გვ. 72–74. ვუკ. ბერიძის წერილში „ეგნატე ნინოშვილის ახლადდამოჩენილი სურათი“, არშიაზე მიწერილია: „ამ სურათის ორგინალი მე მიფეშქაშა ავ. ჭყონიამ. ი. გრ“.

გვ. 90. ე. ნინოშვილის წერილების „განმარტებებში“ მოხსენებულ თედო კიკვაძის შესახებ მიწერილია: „გარდაიცვალა 1935 წ“. გვ. 91. ხაზგასმულია „ვანო მაჭავარიანი“, მიწერილია: „ივ“.

გვ. 335. აკაკი წერეთლის დაუბეჭდავ ლექსების კომენტარებში მიწერილია: „იხ. „მეგობარი“, 1911 წ. № 94, 26 იანვ“. ამავე გვერდზე ხაზგასმულია: „ელ. ჩერქეზიშვილი“, არშიაზე მიწერილია: „ივ. მაჩაბლის ქალაი. ი. გრ“.

გვ. 345. ხაზგასმულია სტრიქონი, არშიაზე მიწერილია: „ბრძოლით და ამბოხებითა“.

გვ. 351–387. „დ. კლდიაშვილის დაუმთავრებელი მოთხრობების“ გვ. 353 შესავალი წერილის ბოლოს „[ს. კლდიაშვილი]“. ამავე გვ. უსათაურო მოთხრობას აწერია: „ვარო“, არშიაზე მიწერილია: „მოთხრობა ყოფილა არტ. ლეისტის. იხ. ამ წიგნის ბოლო (შეცდომების გას.)“.

გვ. 387. ტექსტის ბოლოს: „იხ. შეცდომათა გასწორება დ. კლდიაშვილზე ამ წიგნის ბოლოში. ი. გრ“.

გვ. 466. სიტყვებს: „ვ. მესხთან მიმოწერა“... ეკუთვნის მინაწერი: „კეკე (თორემ კოტე არ ეგონოთ“).

გვ. 470. მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე მიწერილია: „კრებ.“

გვ. 475. ხაზგასმულია: „ალექსანდრე მარჯანოვი“, არშიაზე მიწერილია: „კოტესი რა არის?“

გვ. 482. ხაზგასმულია: „ბარათაშვილის წიგნზე“... არშიაზე მიწერილია: „ნიკოლოზ ბარათშვი. კერძო წერილები „კრებულში“ დაიბეჭდა“.

გვ. 516. მე-35 შენიშვნასთან წერია: „ჩაჩა-საშა-[ალექსანდრე]“.

გვ. 517. შენიშვნა 49-ე ხაზგასმულია, შენიშვნის ბოლოს მიწერილია: „გარდაიცვალა 1908 წელს იხ. „ნიშად“.

გვ. 518. შენიშვნა 69-თან მიწერილია: „აკლია მუხრანსკი, გვ. 511“.

გვ. 535. „გიორგი წერეთლის წერილების შენიშვნების ბოლოს: „მამია დუდუჩავა“.

გვ. 544. ივ. კერესელიძის წერილების მე-5 შენიშვნასთან მიწერილია: „და ცალკე წიგნადაც გამოვიდა“.

გვ. 545. მე-6 შენიშვნასთან ბერძენოვის წერილში ლიტერატურაზე ლაპარაკია რ. ერისთავის მოთხრობაზე „წინ“, მიწერილია: „თუ ნინოზე“, შენიშვნების ბოლოს წერია: „მ. რად“.

გვ. 613, შენიშვნა 56. „შადინოვი – ივანე შადინოვი მსახურობდა შალიკაშვილთან ბელაქანში“, არშიაზე მიწერილია: „მწერალი ოლგა ფორში ამის შვილისშვილია“.

გვ. 626. მე-5 აბზაცში ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე მიწერილია: „ვ. ხუროძე“.

გვ. 641. სათაურის ზემოთ „იხ. „სანთური“, გვ. 6. ი. გრ“. ამავე გვ. მ. გურიელის მიერ თარგმნილ რ. ბიორნსის ლექსს მიწერილი აქვს „ეს ლექსი პირველად თარგმნა კირილე ლორთქიფანიძემ, ი. „სანთური“, გვ. 6. სარჩევში თარგმნის თარიღია 1864 წ“.

გვ. 643. მოხაზულია ლექსის ბოლოს ავტორი და თარიღი, მიწერილია: „იხ. ლიტ-ენციკ. ტ. II, გვ. 46“.

გვ. 646. ხაზგასმულია: „გადმოაქართულა“. არშიაზე მიწერილია: „რუსულად თარგმნა ვ. კოსტომაროვმა“. ლაპარაკია მ. გურიელის მიერ რ. ბიორნსის თარგმ. შესახებ. ამავე გვ. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ბერნსის ლექსები კიდევ თარგმნა 1. კ. ლორთქიფანიძემ „სანთური“, გვ. 6 და 45 იგივე ლექსია. თარგმნა 1864 წ. კოსტომაროვის თარგმანიდან. 2. გ. ჭალადიდელმა (თხზ. გვ. 48). თარგმნა 1870 წ. იხ. „კრებული“, გვ. 236. 3. გ. ძიგვაშვილმა, იხ. „მნათობი“ 1941, № 3“.

გვ. 654. ლექსის ბოლოს წერტილებით აღნიშნულ სტრიქონს ი. გრ. ავსებს: „და ერთსა მათგანს გულში ჩაჰკარი“, მიწერილია სქოლიოში იხ. „წინ“, გვ. 77“.

გვ. 656. ხაზგასმულია: „რეაქციის დროს გამოიცა“... (წიგნი არსენა ჯორჯიაშვილზე) სქოლიოში მიწერილია: „ეს წიგნი გამოვიდა 1908 წელს. ხოლო 1907 წელს არალეგარულად გამოვიდა გ. ხელაშვილის წიგნი. მინა გოგაძემ დაბეჭდა“.

გვ. 657. ლექსთან არსენა ჯორჯიაშვილზე, მიწერილია: „გრ. ჩარკვიანმა მითხრა „მე ეს-ეს არის გამოველ ციხიდა და მაგ ლექსს ვერ დავბეჭდავ. ჩემს სტამბაში მუშაობს მინა გოგაძე, იმას მიუტანე და გამოსცემს, მართლაც მიუტანე და გამოსცა. ი. გრ. ნაამბობი გ. ხელაშვილის მიერ“. ამავე გვ. არშიაზე მიწერილია: „გ. ხელაშვილის წიგნში, გარდა არსენ ჯორჯიაშვილზე ლექსისა იყო ლექსი ტერორისტ მათე ფრუიძეზე. ი. გრ“. იქვე ორი ფურცელი. პირველზე წერია: „1. ქნარის ლექსი ა. ჯორჯიაშვილზე „დროშა“, 1924, № 9. იხ. „წინ“ გვ. 76–77. 2. ქნარი-იოსებ გვანცელაძის ფსევდონიმი“. მეორე ფურცელზე: „არსენ ჯორჯიაშვილის ჯალათი, რევოლუციონერებს მოუკლავთ. სამოცი ტყვია ჰქონდაო. (იხ. „ნობათი“, 1906 წ. № 3, გვ. 48)“.

გვ. 671. სარჩევში: „17. პატარა მოგონება“, მიწერილია „ვ. მასხულიასი“.

7463. ლოლაშვილი ი. სულხან-საბა ორბელიანის ლიტერატურული მოღვაწეობიდან (1698–1713 წწ.) თბ., 1959.

კანზე: „ი. გრ. – 65“.

გვ. 65. პირველ აბზაცის არშიაზე: „ზ. ჭ“.

7464. ლომიძე ა. გალაქტიონ ტაბიძის პოეტური გზა. ტფ., 1933.

7465–7466. ლორთქიფანიძე დ. გოგია უიშვილი (ლიტ. გასამართლება) ტფ., 1925.

7467–7479. ლორთქიფანიძე ე. დავით გურამიშვილი – დიდი ქართველი დიდაქტიკოსი. თბ., 1955.

კანზე: „წიკპლა მოსწავლეს, გვ. 19, გვ. 21. ი. გრ – არჩილი გლეხზე, გვ. 6“.

7470. მაისურაძე დ. ილია ჭავჭავაძე და საერთაშორისო ურთიერთობის საკითხები. თბ., 1957.

7471–7472. [მამაცაშვილი კ.]. თ. ნ. ბარათაშვილი – კონსტანტინე მამაცოვის და რამდენიმე ლექსი თავადი ნიკოლოზ ბარათაშვილისა. თბ., 1893.

სათაურთან „პირველად დაიბეჭდა „დროება“-ში, 1881 წ“. იქვე: „ალ. ჭ-ძე, გვ. 2; კ. მამაცოვი ლერმონტოვზე, „Кавказ“, 1897, № 235“.

გვ. 2. სქოლიოში მოხაზულია: „ავროვი“ და მიწერილია: „აქ ლეონიდეს ხარისხია არეული“.

გვ. 6. მოხაზულია მეორე აბზაცი და მიწერილია: „შავად ჰქონია“.

გვ. 8. ტექსტის ბოლოს ხაზგასმულია: „დიმიტრი მესხიევი“ და მიწერილია: „ცენზორი“.

წიგნის ბოლოს ამოჭრილი ჟურნალიდან ნ. მთვარელიშვილის რეცენზია მინაწერით: „ნ. მთვარელიშვილი. ამ წიგნის ბიბლიოგრაფია. „მომამბე“, 1894 წ., № II“.

კანის მეოთხე გვერდზე: „ამ კონსტანტინე ქრისტეფორე მამაცაშვილის „ნადიმზე“, იხ. წერილი, „დროება“, 1885, № 97“.

7473. მანწკავა ი. ჭოლა ლომთათიძე. (კრიტ. ეტიუდი) ტფ., 1925.
7474. მარგველაშვილი გ. ირაკლი აბაშიძის პოეზია. თბ., 1955.
7475. მარგველაშვილი გ. სიმონ ჩიქოვანი. თბ., 1959.
7476. მარრი ნ. დავით აღმაშენებლისა და თამარ მეფის მგოსნები – შავთელი და ჩახრუხაძე. – ამონაჭერი. ჟურ. „ფასკუნჯი“, 1910, № 1.
გვ. 75. ტექსტის ბოლოს. [„თარგ. გრ. ყიფშიძისა“].
7477. მაღლაკელიძე ს. მასალები ალექსანდრე ჭავჭავაძის ბიოგრაფიისათვის. – ამონაჭერი: „საისტორიო მოამბე“, № 2, 1946, გვ. 154.
შმუცტიტულზე: „დიდად პატივცემულ პოეტ-აკადემიკოსს ბატონ ი. გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით. ს. მაღლაკელიძე. 13 დეკემბერი. 1947 წ“.
- ყდის მე-2 გვ: „1. ა. ჭ-ძის ჩამომავლობის ხე, გვ. 184, 186. №2. ალ. ჭ-ძე, სამხედრო გუბერნატორი, გვ. 259, 261. 3. საფოსტო უფროსის თანამდებობა 267–289. 4. გოლოვინის პროსპ. სახლი. 256, 265 დ. სხვ. 5. ავლაბრის ხიდი, 256. 6. გ. ჭ-ძის სოფლები, 249. 7. სოფიო იყო 13 წლისა. როცა მამა გარდაეცვ., 353. 8. შეთქმულების დროს ა. ჭ-ძის ჩვენება, 237. 9. წყალსადენი წინანადალში, 230. 10. ფორმულარული სია, 353. 11. სამხედრო გუბ. 259–261“.
- 7478–7479. [მაჩაბელი ი]. თავადი ილია ჭავჭავაძე და იმისი მოღვაწეობა. ტფ., 1892.
კანზე უწინდელი მფლობელის ხელწერა: „ვალერიან გუნია“ და ამავე ხელით სათაურს მიწერილი აქვს: „მაჩაბლისა“.
- მეორე ცალის კანზე: „ივ. მაჩაბლისა. ამ წიგნზე რეცენზია იხ. „Новое обозрение“, 1892 წ; № 2866. ი. გრ“.
- გვ. 3. ლექსის ბოლოს წერია: „ნ. დადიანი – შალვას მამა“.
- გვ. 80. ხაზგასმულია: „ჯანაოზ ექიმსავით“, სქოლიოში წერია: „იხ. დ. სოსლანის წიგნი, გვ. 3“.
7480. მახათაძე მ. პატრიოტული მოტივები „ვეფხისტყაოსანში“ ქუთაისი, 1941. – ამონაჭერი: ქუთაისის პედ. ინ-ტის შრ. ტ. 2, 1941.
პირველ გვერდზე წარწერა: „უძვირფასეს მეგობრებს და ნათესავებს ღიზას და ილიას ავტორისგან. 8/XI–41 წ“.
7481. მახარაძე ა. აკაკი წერეთელი. (ბიოგრაფიული ნარკვევები). [თბ.], 1940.
ფორზაცზე: „იოსებ გრიშაშვილს, საყვარელ პოეტს და მოამაგე რედაქტორს ჩემი პატარა წიგნი. აპ. მახარაძე. 10-V-1940 წ“.
7482. მახარაძე ა. ვაჟა-ფშაველა. თბ., 1940.
ფორზაცზე დაბეჭდილია: „სასიგნალო ეგზემპლარი“.
7483. მახარაძე ა. ლიტერატურული ნარკვევები. თბ., 1945.
7484. მახარაძე ა. ლიტერატურული შეკრება-საღამოები საქართველოში. (XIX საუკუნის მეორე ნახევარი). თბ., 1939.
თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს, საყვარელ პოეტს და მკვლევარს უღრმესი პატივისცემით ჩემი პირველი წიგნი. – ავტორი. 1939 წ. VIII“.
- 7485–7486. მახარაძე ა. ნარკვევები ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან. თბ., 1952.
თავფურცელზე: „პოეტ-აკადემიკოსს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემითა და სიყვარულით აპ. მახარაძე. 1952 წლის ივნისი“.
- მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952 წ. 5 ივნისი“. იქვე „გრიშაშვ., 310. 345“.
7487. მახარაძე ა. ნარკვევები ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან. ტ. 1. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „პოეტ-აკადემიკოსს იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით და სიყვარულით აპ. მახარაძე. 1957 წ.“

იქვე: „გვ. 284, 312. ი. გრ.“

7488. მახარაძე ა. ქართული რომანტიზმი. თბ., 1948.

თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს საყვარელ მგოსანს უღრმესი პატივისცემით. აპ. მახარაძე. 1948 წ. ნოემბერი“.

იქვე ქაღალდი წარწერით: „ჩემს მეგობარს და საქართველოს საყვარელ მგოსანს, – გამომცემლისაგან. ვ. მიქაძე. 6/VII 48 წ“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948. 3/XII“.

ყდაზე: „ა. ჭ-ძე, გვ. 43“.

7489. მახარაძე ა. ქართული რომანტიზმი. მე-2 შვეს. და შესწორ. გამოც. თბ., 1960.

7490. მახარაძე ა. ვაჟა-ფშაველას შემოქმედების სწავლება VIII და XI კლასებში. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ვაჟას ენა და აკაკი, 112, 113. ი. გრ“.

გვ. 113. სქოლიოში ხაზგასმულია: „თომაზ ბორელი“ და მიწერილია: „პლ. კეშელავა“.

7491–7492. მახარაძე ფ. დანიელ ჭონქაძე და მისი დრო. ქუთაისი, 1904.

კანზე: „1. ვიდრე ეს წიგნი გამოვიდოდა ფ. მახარაძემ წერილი დასტამბა გაზეთში დ. ჭონქაძის შესახებ და უსაყვედურა ი. გოგებაშვილს ცნობების მიუწვდომლობაზე: („ცნ. ფურც“ 1904 წ., № 2533). 2. გოგებაშვილმა უპასუხა (1904 წ., № 2553. 14. VII). 3. ეს წიგნი რომ გამოვიდა აუგიანი ბიბლიოგრაფია დაიბეჭდა „ცნ. ფურც“, 1904 წ. № 2627. აქ ჭ-ძეც არის ნახსენები ი. გრ“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ., 1942 წ. 22/XI. დუბლ“.

7493. მახარაძე ფ. დანიელ ჭონქაძე და მისი დრო. ტფ., 1929.

კანზე: „პ. გოთუას აქებს, გვ. IV. ბიოგრაფია, გვ. 9“.

კანის მე-4 გვერდზე: „სურამის ციხე“ 1874 წელს გამოვიდა პირველად. ი. გრ. 1931. 13./ I“.

7494. მახარაძე ფ. მიმდინარე მომენტი და ქართული მწერლების ამოცანები. – ამონაჭერი „მნათობი“-დან 1926, № 2.

7495. მეზუკე გ. ხალხოსანი მწერლები. თბ., 1962.

7496–7497. მეგრელიძე ი. გადმოცემები რუსთაველის შესახებ. მე-2 შვესებ. გამოც. სტალინირი, 1954.

ფორზაცზე: „დიდი სიამოვნებით ვუთმოზ ჩემს ძველ მეგობარს ი. გრიშაშვილს [ხელმოწერა გაურკვეველია]. 23/XII 54“. იქვე ი. გრ. მიუწერია: „[იასონ გაბილაია]“.

ყდის მე-3 გვერდზე ი. გაბილაიას ხელით: „ყდა გადავუკეთე 1954. 11/12. წინასწარ მართულების ჩამოცილებითა და ძაფით შეკერვით. ი. გაბ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „სახელოვან პოეტ აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემითა და დიდი სიყვარულით ავტორისაგან 15 XII-1954 წ. თბილისი“.

7498. მეგრელიძე ი. გიორგი ლეონიძე-ქართული კულტურის ძეგლთა შემკრებ-დამცველი. – ამონაჭერი: „ლიტ. ძიებანი“, ტ. 13. 1960.

7499. მეგრელიძე ი. ნიკო მარი ვაჟა-ფშაველას შესახებ. – ამონაჭერი წიგნიდან „ვაჟა-ფშაველა. საიუბილეო კრებული (1861–1961)“ თბ., 1961.

კანზე წარწერა: „ქართული ლექსის ეშხს იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულით ავტორისაგან. 8/IV. 62 წ“.

7500–7501. მელიქსეთ-ბეგი ლ. ვეფხის-ტყაოსნის ყარაბაღული ვარიანტი. ტფ., 1936. – ტფილისის სახელმწიფო უნ-ტის შრომები. V. 1936 – ცალკე ამონაბეჭდი.

- კანზე: „მამჩი-მელქოზე. ი. გრ“.
7502. მელიქსეთ-ბეგი ლ. სომეხი გადამწერნი „ვეფხისტყაოსნისა“. (შენიშვნა). – ამონაჭერი: „ლიტერატურული მემკვიდრეობა“. ტ. I. 1935.
7503. მელიქსეთ-ბეგი ლ. სუქაველნი ძველს ქართულ მწერლობაში. ტფ., 1925 – ამონაბეჭდი: ტფილისის უნ-ტის მოამბე, VI.
7504. მენაბდე ლ. სულხან-საბა ორბელიანი. მონოგრაფია. [თბ.], 1953.
7505. მერკვილაძე გ. ლიტერატურა და ცხოვრება. თბ., 1959.
7506. მერკვილაძე გ. პოეზია და ხალხი. ქართული საბჭოთა პოეზიის ძირითადი მოტივები. თბ., 1956.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 55. (III წერილი)“.
7507. მერკვილაძე გ. სოციალისტური რეალიზმის შესახებ. სოციალისტური რეალიზმის განვითარება 30-იანი წლების ქართულ საბჭოთა ლიტერატურაში. თბ., 1954.
7508. მერკვილაძე ს. აკაკის ცხოვრება. [თბ., 1913].
- ხელნაკეთ კანზე მიწერილია: „სოსიკო მერკვილაძე. აკაკის ცხოვრება. წინათქმა „გამზრდელი“-სა 1913 წელს გამოვიდა. (აკაკი ცოცხალი იყო). ი. გრ“.
7509. მესამე თერგდალეული. ახირებული ფურცელი. – ამონაჭერი „ცისკარი“-დან 1862, № 5.
- ტექსტის წინ: „ცისკარი“. 1862. ან მარტი, ან აპრილი, ან მაისი (?) ი. გრ“.
7510. მეუნარგია ი. ალექსანდრე ჭავჭავაძე. სოლ. ცაიშვილის რედ. და შენიშვნებით. თბ., 1937.
- თავფურცელზე: „ვუძღვნი საყვარელ მგოსანს ი. გრიშაშვილს, ს. ცაიშვილი, პირველი ეგზემპლარი. 23/III-37“.
- კანზე: „ი. გრ. დიმ ორბ., 33; ალ. ჭ-ძეს ოთხი შვილი ჰყავდა, გვ. 41; ვორონეჟი, 32. გარდაც., 39; ჩემზე, 17; ნინ. ჭ-ძე, გვ. 60; შეცდომა, 28“.
- კანის მე-2 გვ. გაზეთიდან ამონაჭერი ცნობა „ახალი წიგნი“ მინაწერით: „მუშა“, 1937, 10/IV.
- გვ. 28. მოხაზულია: „26 წლისამ 1812 წელს, ცოლად შეირთო ივანე ჯამბაკურ ორბელიანის ქალი სალომე“, მიწერილია: „ნინოც ამ წელს დაიბადა? გვ. 41“.
- გვ. 31. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ა. ჭ-ძე და ნაპოლ“.
- გვ. 32. მოხაზულია: „ვორონეჟში გვ. 36. მაშინვე გაანთავის“.
- გვ. 35. სტრიქონში „მე ამას ვსტირი, განაწირი, ვაჰ თუ ვერ“... მიწერილია „ვესწრა გვ. 60 (ჩემი ა. ჭ.) ი. გრ“.
- გვ. 39. ხაზგასმულია და მოხაზული ადგილები, არშიაზე: „გარდაიცვალა“.
- გვ. 49. ხაზგასმულია და მოხაზული ადგილები, მიწერილია: „ენა“.
- გვ. 60. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „აქედან კარგად გამოჩნდებოდა მთაწმინ“.
- გვ. 62. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ა. ჭ. და ფარნაოზ“
- გვ. 64. ხაზგასმულია: „კნ. ავალოვა“... მიწერილია: „ნინო ჭავჭავაძის ძიძა, მართას ავადმყოფობა“.
- გვ. 65. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „Комната. кабинет, клозет“.
- კანის მე-3 გვ. გაზეთიდან ამონაჭერი გ. ნადირაძის წერილი „ლიტერატურული მემკვიდრეობის უვიცი კომენტატორი“, მიწერილია: „ლიტ. საქართველო“, 1937, № 8“.
7511. მეუნარგია ი. მამია გურიელი (მ. ფაზელი) ამონაჭერი წიგნიდან: გურიელი მამია. თხზულებანი. ქუთაისი. 1897.

7512–7513. მეუნარგია ი. ქართველი მწერლები. სოლ. ცაიშვილის რედ. წინასიტყვი და შენიშვნებით. წ. 1–2. თბ., 1941–1944.

წიგნი 1. 1941.

თავფურცელზე: „პოეტს, მკვლევარს, ადამიანს. იოსებ გრიშაშვილს ს. ცაიშვილი. 16. VI. 41“.

წიგნი 2. 1944.

თავფურცელზე: „კარგ პოეტს ი. გრიშაშვილს, რომელმაც ი. მეუნარგის ამ წიგნშივე ნაწინასწარმეტყველვენი გაამართლა, – ღრმა პატივისცემით. ს. ცაიშვილი. 28-II-45“.

ფორზაცზე: „1. აკაკის ლექსი („კინტოში“) – გ. ჭალადიდელის ამ ლექსს ჰგავს, გვ. 173. „ქალაქელი ბიჭი ვარ, საყვარელი მეცა მყავს“ და მიწერილია: „ეს აკაკის ჰგავს. 2. გრიბოედოვის ქორწილი, 13“.

გვ. 136. სქოლიოში მოხაზულია: „ახლანდელი“ და მიწერილია: „მველებურად“.

გვ. 199. ხაზგასმულია: „ნიკოლოზ სიმბორსკი პოეტი“ და მიწერილია: „ჟურნალისტი, თავი მოიკლა“.

7514–7516. მეუნარგია ი. ქართველი მწერლები. ს. ცაიშვილის რედ. წინასიტყვი და შენიშვნებით. წ. 1–2. თბ., 1954–1957.

წიგნი 1. 1954.

თავფურცელზე: „პოეტ-აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს იონას პატივცემისათვის და ჩემი მეგობრობისათვის. ს. ცაიშვილი. 1–XII-54“.

წიგნი 2. 1957.

ფორზაცზე: „სასიქადულო პოეტს, მკვლევარს, ადამიანს ი. გრიშაშვილს – სიყვარულით სოლომონ ცაიშვილი. 16 – VI-57“.

მეორე ცალის გვ. 37. ხაზგასმულია: „ვეებერთელა წითელი ყარანდაში“ და მიწერილია: „მე მაქვს“.

გვ. 42. ტექსტში ხაზგასმულია: „პეიტარი საქონლის ექიმს რქმევია“, მიწერილია: „პეიტარი – მცოდნე“.

7517. მეუნარგია ი. ცხოვრება და პოეზია ნიკოლოზ ბარათაშვილისა. სოლ ცაიშვილის რედ. წინასიტყვი და შენიშვნებით. თბ., 1945.

თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს, რომლის პირველმა ხელდასხმამ უზრუნველყო ამ შრომის გამზეურება. ს. ცაიშვილი. 28. XI. 45“. იქვე: „P. S. მამ რატომ აწერს სხვა?“.

გვ. 5. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „მართალია ნაწილობრივ“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „მეხვედრა რუსთაველისა და ბარათაშვილის პოეტური გააზრებისა“, მიწერილია: „პ. ინგ“.

გვ. 12. ხაზგასმულია სტრიქონები და ცალკეული სიტყვები, არშიაზე მიწერილია: „ავტორი?“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „სანდრო სარაჯიშვილს“ არშიაზე მიწერილია: „რიშაბა“.

გვ. 71. ხაზგასმულია: „პოეტის პირველი ბიოგრაფის“... არშიაზე მიწერილია: „ე. ი. იონა მეუნარგის?“ იქვე ხაზგასმულია სიტყვები: „ვერისწყლის პირად“, მიწერილია: „სასაფლაო“.

გვ. 74. ხაზგასმულ სიტყვებს: „დიმიტრი ორბელიანის ცოლის სახლში“... ეკუთვნის მინაწერი არშიაზე: „სად ცხოვრობდა“.

გვ. 75. ხაზგასმულია: „ქალი დელფინი“ მიწერილია: „დელფინა“.

გვ. 77. ზ. მთაწმინდელის შეგროვილ ცნობებთან ნ. ბარათაშვილის გარეგნობის შესახებ. მიწერილია: „ზაქარია ჩაიწერა ლ. ისარლიშვილისაგან“.

გვ. 78. ხაზგასმულია: „გაზ. „საქართველოს“, არშიაზე მიწერილია: „სახალხოში არა?“

7518–7519. მეუნარგია ი. ცხოვრება და ღვაწლი თ-დი გრიგოლ ორბელიანისა. [თბ., 1904–1905]. ამონაჭრები ჟურნალ მოამბიდან, აკინძული ი. გრიშაშვილის მიერ.

ხელნაკეთ კანზე ავტორის გვართან: „1852–1919“.

აღდგენილ თავფურცელზე: „გავაკეთე „მოამბის შემდეგი წიგნებიდან: „მოამბე“ 1904 წ. № II, III, IV, V, VI, VII, VIII, X, XII. 1905 წ. № II, III“. P. S. იყო ცალკე ამონაბეჭდიც, რაც ბიბლიოგრაფიულ იშვიათობას წარმოადგენს. მე ესეც მაქვს, ი. გრ. სრულია.

P. S. ესევე წიგნი გამოვიდა ი. მეუნარგიას კრებულში „ქართველი მწერლები“. საბლიტგამი, 1941 წ. ს. ცაიშვ. რედ. ი. გრ“.

ყოველ ამონაჭერს მიწერილი აქვს თუ „მოამბის რომელი წლის, რომელი ნომრიდანაა ამონაჭერი“.

7520–7524. მეუნარგია ი. ცხოვრება და ღვაწლი თ. გრიგოლ ორბელიანისა. – გადმობეჭდილი ჟურ. „მოამბე“-დან. ტფ., 1905.

ხელნაკეთ კანზე: „იონა მეუნარგია. გრ. ორბელიანზე. ი. გრ“. იქვე: „სახლში არ გაიცემა. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „გრიგოლ ორბელიანი დაიბადა 1804 წ. 2 ოქტომბერს, გარდაიცვალა 1883 წ. 21 მარტს; იხ. გვ. 21. (სიბრძნე-სიცრუეში გ. ლეონიძე და სხვ. თარიღი სულ შეცდომით აქვთ); ლეკური, 123; 143–რუსეთის მეფის მოკვლა; გრ. ორბელიანის დღიურები, გვ. 31; დედა და ციხე, ფარული საზოგადოება, გვ. 29; გენერალი ტრუბეცკოი, გვ. 187; გვ. 22–ალ. ჭ-ძე და გრიგოლ ორბელიანი; 27. ფარული საზ. და ალ. ჭ-ძე; 63–67. შამილი და დავით ჭ-ძე; გრ. ორბელიანი ცხენზე, გვ. 90; ამქრების აჯანყება, გვ. 88; დიმ. ორბელიანზე, გვ. 114“.

თავფურცლის მეორე გვერდზე მიწერილია: „იბეჭდებოდა „მოამბეში“ (სულ 11 წიგნი) 1904 წ., II, III, IV, V, VI, VII, VIII, X, XII. 1905 წ.

გვ. 4. „გრ. ორბ. დაიბადა 2 ოქტომბერს 1804 წელს. იხ. ცენტრარხივის ძველი ქართული საბუთების განყოფილება, ფ. 232. № 2534“.

გვ. 9. ტექსტში ხაზგასმულია: „დორზედ“, მიწერილია: „ზურგის მისაყუდებელი ბალიში“.

გვ. 37. მოხაზულია სალომე ჭავჭავაძისადმი მიწერილი ბარათი, არშიაზე წერია: „ამ წერილის პასუხი იხ. ჩემს ქაღალდებში. სალომე წერს: სოფიო შენიაო“. ამავე გვერდზე ბოლო სტრიქონში ხაზგასმულია: „მამისნაცვლითა“, არშიაზე მიწერილია: „სოფიო (მამა? ივანე) ორბელიანის“.

გვ. 38. მანანა ორბელიანისადმი მიწერილი ბარათში ხაზგასმულია: „ეკატერინე“, არშიაზე: „ა. ჭ-ძის ქალი“.

გვ. 39. მოხაზულია მე-3 სტროფი, ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე მიწერილია: „ნინო გრიბოედოვი!“

გვ. 198. ტექსტის ბოლოს: „ვაჟა! ი. გრ. 1915. 15 მაისი. კისლოვოდსკი“.

ბოლო გვერდზე: „გრიგოლ ორბელიანზე „დროებაში“ საინტერესო ხრონიკა. „დროება“, 1885 წ., № 190. ორბელიანის ორი წერილი. „დროება“, 1885 წ., № 190. გრ. ორბელიანის კერძო წერილი, იხ. „კლდე“, 1913 წ., № 20, გვ. 16“.

მეორე ცალის გვ. 191. ხაზგასმულია ტექსტის ის ადგილი, სადაც პოეტის გამოსვენებაზეა ლაპარაკი, არშიაზე მიწერილია: „არც ერთ მწერალს არ გამოუსვენია“.

ფორზაცის ბოლო გვერდზე: „ყოფ. რტიშჩევის ქ. № 10 (ჯუღაშვი.). ექიმ ალექსიძეს-ჩემთვის. ი. გრ“.

მესამე ცალის თავფურცელზე ბეჭედი: „წიგნის მაღაზია და ჟურნალ-გაზეთების კანტორა: „იმერეთი“.

მეხუთე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „ნოე ჟღენტს დამწერისაგან. 15 დეკ. 1907“.

7525. მეძველია კ. გრიგოლ ორბელიანის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური პროფილი. ქუთაისი, 1946. ამონაბეჭედი: ქუთ. პედ. ინს-ტის შრომები, ტ. 6., 1946.

ტექსტის წინ წარწერა: „ნიშნად ღრმა პატივისცემისა ქართული სიტყვის უზადლო ოსტატს სოსო გრიშაშვილს კ. მეძველია. 12. I, 47 ქუთაისი“.

7526. მეძველია კ. გრძნობისა და გონების ურთიერთობა ალექსანდრე ჭავჭავაძის შემოქმედებაში. ქუთაისი, 1946. – ამონაბეჭედი: ქუთ. პედ. ინ-ტის შრომები, ტ. 6., 1946.

თავფურცელზე: „ნიშნად ღრმა პატივისცემისა ქართული სიტყვის უზადლო ოსტატს სოსო გრიშაშვილს კ. მეძველია. 12. I, 47 წ. ქუთაისი“.

7527. მეძველია კ. დასების საკითხისათვის მეცხრამეტე საუკუნის ქართულ ლიტერატურაში. ქუთაისი, 1956. ამონაბეჭედი ქუთ. პედ. ინ-ტის შრომებიდან. ტ. 15, 1956.

თავფურცელზე: „მხატვრული სიტყვის დიდ ოსტატს, მკვლევარს და საუკეთესო ადამიანს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა კ. მეძველია“.

კანზე „ი. გრ. 1957. 29. V“.

კანის მე-4 გვ. ხაზგასმულია სიტყვა: „Дача“, მიწერილია კითხვის ნიშანი და „Группа. ი. გრ“.

7528–7529. [მეძველია კ.]. ნესტორაშვილი. პროლეტარული ლიტერატურის მოტივები იოსებ დავითაშვილის შემოქმედებაში. ტფ., 1932.

კანზე: „გვ. 23“.

გვ. 24 მოხაზულია:

„მე“ მოვსპოთ „ჩვენ“ ვიხმაროთ

მით მოძმეს მივცეთ ნუგეში“, მიწერილია: „მ. გორდაძის“.

7530. მეძველია კ. რომანტიზმის მოტივები ალორძინების პერიოდის ქართულ ლიტერატურაში. [ქუთაისი, 1947]. ამონაბეჭედი ქუთ. პედ. ინ-ტის შრომებიდან. ტ. 7. 1947.

გვ. 73. წარწერა: „ქართული სიტყვის უზადლო ოსტატს. საყვარელ ადამიანს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 8/XII 47 წ. ქუთაისი“.

7531. მეძველია კ. რუსეთის 60-იანი წლების რევოლუციონერი მწერლები და თერგდალეული კირილე ლორთქიფანიძე. ქუთაისი, 1952–53. ამონაჭერი ქუთ. პედ. ინ-ტის შრომებიდან. ტ. XI, 1952–53.

პირველ გვერდზე წარწერა: „მხატვრულ სიტყვის უდიდეს ოსტატს, სახელმოხვეჭილ მეცნიერსა და საუკეთესო ადამიანს – იოსებ გრიშაშვილს. ნიშნად ღრმა პატივისცემისა. ავტორისაგან. 29. III 54 წელი. ქუთაისი“.

7532–7534. მირიანაშვილი ა. ხალხთა მეგობრობის ასახვა ქართულ საბჭოთა ლიტერატურაში. თბ., 1957.

თავფურცელზე: „ქართული მხატვრული სიტყვის ბრწყინვალე ოსტატს. ჩვენი კულტურის თვალსაჩინო მოღვაწეს, პოეტ-აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს მოკრძალებული პატივისცემით. ავტორისაგან. 20. V. 1958 წ“.

მესამე ცალის კანზე: „გვ. 48“. მოხაზულია აბზაცი ი. გრ. შესახებ.

7535–7536. მირიანაშვილი კ. ქართული სიტყვიერების განარკვი. დასაწყისიდან ჩვენს დრომდე. ტფ., 1929.

თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს პატივსაცემად ავტორისაგან. 29. 3. VIII“.

- კანზე: „ი. გრიშაშვილზე, გვ. 199–202; ა. ჭ-ძე, გვ. 93“.
- თავფურცელზე: „ყარამნიანი, 84; თეატრონი, 86“. იქვე ავტორის გვართან: „დაიბ. 1861 წ. გარდაიც. 1940 წ“. გვ. 8–9 შორის დევს ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „სეით 1923 წ. რუბენ ვახტანგოვი“.
- გვ. 81. სადაც პეტრე ლარაძეზე, როგორც სარგის თმოგველის „დილარგეთის“ აღმდგენელზეა ლაპარაკი, მიწერილია: „სხვას არავის მიუქცევია ყურადღება“.
- გვ. 199. ხაზგასმულია სტრიქონები, სადაც ი. გრიშაშვილის შესახებ ნათქვამია, რომ მის ქნარს ახასიათებს „მოქალაქობრივი გრძნობა“, ჩამატებულია: „მამულიშვილური გრძნობებით შეზავებული. ი. გრ“.
- გვ. 201 მოყვანილ ი. გრიშაშვილის ლექსის არშიაზე მიწერილია: „აკლია 2 სტრიქ“.
- გვ. 216. სადაც ავტორი ჩამოთვლის ქართველ მსახიობებს, არშიაზე მიწერილია: „კოტე ყიფიანი. ვ. შალიკაშვილი“. ხოლო სადაც დრამატურგებია ჩამოთვლილი, მიწერილია: „შანშიაშვილი“.
7537. მირიანაშვილი პ. ძველი და ახალი ქართული შაირობა სადა ამბად. განმარტებითა XII და XIII ს. ს. წ. I. 1. იოანე შავთელი. 2. გრ. ჩახრუხაძე, 3. შ. რუსთაველი. თბ., 1915.
- თავფურცელზე: „მოსაკითხად ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 2. IX. 1916. ქ. ტფილისს“.
7538. მიქაძე გ. მამუკა ბარათაშვილი (ცხოვრება და შემოქმედება). თბ., 1958.
7539. მიქაძე გ. მამუკა ბარათაშვილის ლექსის შესახებ. [ტფ., 1953]. (სტალინის სახ. თბილისის სახ. უნ-ტის სტუდენტთა სამეცნიერო შრომების კრებული. 1953 წ., № VI) ცალკე ამონაბეჭდი.
- კვ. 287. წარწერა: „ჩემს უსაყვარლეს მწერალს ი. გრიშაშვილს პატივისცემით გ. მიქაძე. 28. XII-54“.
7540. მიქაძე გ. მამუკა ბარათაშვილის „ლექსის სწავლის წიგნი“. ამონაბეჭდი სტუდენტთა სამეცნიერო შრომების კრებული-დან, 1950, წ. V.
7541. მიხელიძე გ. და ხომერიკი ნ. ი. ჭავჭავაძის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის ამსახველი სტაციონალური ექსპოზიციის მეგზური. [ი. ჭავჭავაძის სახლ-მუზეუმი საგურამოში]. თბ., 1957.
- ფორზაცზე: „ამხ. სოსო გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით გენადი მიხელიძისაგან. 1957 წ. 5 ივლისი. ს. საგურამო“.
7542. მოკლე ბიოგრაფიული ცნობები [კ. მაყაშვილისა. თბ., 1914]. – ამონაჭერი: კ. მაყაშვილის ლირიკა. თბ., 1914.
- გვ. X. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „გ. დიასამიძე“.
7543. მუშიშვილი გ. გველის პერანგოსანი. [თბ., 1934].
- 7544–7545. მღვიმელი შ. ვაჟა-ფშაველა. მოგონება. თბ., 1961.
- გვ. 24. მოხაზულია 1-აბზაცი: „გრიშაშვილზე იტყოდა ხოლმე ვაჟა: „მაგ ბიჭში დიდი ნიჭი და ცეცხლიაო, მაგრამ ჯერ საკმარისი ცოდნა არა აქვს და არც საბოლოო გზა აქვს ამორჩეულიო. გზას რომ გაიკვლევს, მერე თავად იცის ბიჭმაო!“
- 7536–7548. ნადარაია პ. და ბოკერია ვ. ქართული მწერლობის კრიტიკული მიმოხილვა. ნაწ. 1. ტფ., 1927.
- 7549–7550. ნადიკველი. თავ. ილია გრიგოლის-ძე ჭავჭავაძე. [თბ., 1898].
7551. ნადირაძე გ. პოეტი და ადამიანი ნიკოლოზ ბარათაშვილი. თბ., 1938.
- კანზე: „ი. გრიშაშვილი, გვ. 32; ა. ჭ., 67; ტფილისი, 55; ა. ჭ. ქართველი ქალი, 72“.

7552. ნათაძე გ. ალექსანდრე მიხეილის-ძე ყაზბეგი. (1849–1893). საბიოგრაფიო მასალა. – ამონაბეჭდი ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1904, № 10.

გაკერილია ი. გრიშაშვილის მიერ.

7553. ნასიძე მ. დავით გურამიშვილი. თბ., 1887.

7554–7557. ნასიძე მ. ვახტანგ მეექვსე. თბ., 1887.

7558. [ნასიძე მ.] მე გახლავარ. თ. ილია ჭავჭავაძე – ბიოგრაფიული და კრიტიკული ეტიუდი. ნაწილი 1. ტფ., 1898.

კანზე: „მე გახლავარ“-ის ქვეშ: „მიხეილ ნასიძე. ი. გრ“.

7559. ნასიძე მ. საბა-სულხან ორბელიანი. 1. წინასიტყვაობა. 2. ბიოგრაფია. 3. რჩეული იგავები „სიბრძნე სიცრუის“ წიგნიდამ ძნელი სიტყვების განმარტებით. თბ., [1886].

წიგნი გაკერილია ი. გრ. მიერ.

7560–7561. ნასრაძე გ. სურათი აკაკის გამოსვენებისა ს. სხვიტორიდან. თბ., 1916.

7562. ნატროშვილი გ. ალ. ყაზბეგი. თბ., 1949.

7563. ნატროშვილი გ. დავით გურამიშვილი. თბ., 1946.

7564. ნატროშვილი გ. დავით გურამიშვილი. [მონოგრაფია]. თბ., 1955.

7565. ნატროშვილი გ. ვითა დავლამდი, ისე გავთენდი. წიგნი დავით გურამიშვილის ცხოვრებასა და შემოქმედებაზე. თბ., 1960.

7566. ნატროშვილი გ. ლიტერატურული ეტიუდები. თბ., 1947.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947. 10. X“. იქვე: „114-ირანული პოეზია“. დევს ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „ა. ჭ-ზე წერილი გ. ნატროშვ“.

7567. ნატროშვილი გ. წინაპარნი და თანამედროვენი. თბ., 1961.

გვ. 176. მოხაზულია ილიას სიტყვები, არშიაზე წერია: „ილიას ეს ადგილი პირველად მე მოვიყვანე“.

7568–7569. ნაცვალაძე დ. გრიგოლ ვოლსკი. ბათუმი, 1955.

კანზე: „ივ. მაჩაბელი, 40“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1955. 29/ VIII“.

გვ. 63. ხაზგასმულია: „ვანომ იმდერა გ. ვოლსკის სატრფიალო ლექსი „როდესაც გიცქერ, ტკბილად ძგერს გული“, მიწერილია არშიაზე: „გრ. აბაშიძის“.

გვ. 100. გრ. ვოლსკის მთარგმნელობით მუშაობაზე წერია: „ჩეხოვის პიესა „წინადადება გადმოაკეთა და „ივ.“ დაბეჭდა“.

წიგნში ფურცელი მინაწერებით: „გრ. ვოლსკი. 1. სიტყვა ეპ. ლეონიდისა გრ. ვოლსკის დასაფლავებაზე თქმული „შინაური საქმეები“, 1909 წ. № 28. 2. ლექსი გრ. ვოლსკიზე მოწაფესი. – „შინაური საქმეები“, 1919, № 29“.

დავით ნაცვალაძის ბარათი კონვერტით, რომლითაც იგი თხოვს გრიშაშვილს დახმარებას, „ივერიის“ თანამშრომლის დათიკო ვერმიცანაშვილის შესახებ ცნობების მიწოდებით. კონვერტზე მინაწერები: 1. „დ. ნაცვალაძისაგან. 2. დავ. წულაძე (დათიკო ვერმიცანაშვილი). 3. პასუხი მივწერე 1956 წ. 21/V. ი. გრ“.

7570. ნაცვალაძე დ. ილია ჭავჭავაძე და აჭარა. ბათუმი, 1957.

7571. [ნეკროლოგები: ეგნატე ნინოშვილი, დიმიტრი დადიანი, ნიკოლოზ დადიანი, გაბრიელ ეპისკოპოსი იმერეთისა, ილია ოქრომჭედლიშვილი, იოსებ ბაქრაძე, პეტრე უმიკაშვილი, ალექსანდრე ყაზბეგი, ვლადიმერ აღნიაშვილი]. ამონაჭრები: „მოამბე“, 1896, № 1. 1898. № 1, 1904, № IV. V.

კანის მე-2 გვერდზე: „გ. წერეთელზე („მოამბე“, 1900 წ., № ლალის წერილი).

წიგნში დევს 1 ფურც. ნეკროლოგი: „ვლადიმერ აღნიაშვილი“ მინაწერით: „მოამბე“, 1904, № IV“.

7572. ნიშნიანიძე ფ. გალაქტიონის რამდენიმე შეხვედრა საქართველოს მშრომელებთან. თბ., 1960.

7573–7576. ნუცუბიძე შ. რუსთაველის მსოფლმხედველობისათვის. ტფ., 1936. (ტფილ. სახელმწ. უნ-ტის შრომები I-დან ამონაბეჭდი. რეზიუმე რუს. და ინგლ. ენ.).

7577. ნუცუბიძე შ. რუსთაველის ცხოვრების მეორე ნახევარი და იერუსალიმის სამეცნიერო ექვედიცია. თბ., 1961.

7578–7579. ობოლაძე უ. აკაკი და ახალგაზრდობა. თბ., 1955.

თავფურცელზე: „ჩვენი ხალხის საყვარელ მგოსანს, ახალგაზრდობის მასწავლებელსა და მეგობარს, ი. გრიშაშვილს. გულითადი პატივისცემით. ავტორისაგან. 55 წ. 30 V“.

მეორე ცალის კანის მე-4 გვ. „1. აკაკის „კინტოს სიმღერა“ „დროება“, 1880. 30 იანვ. გვ. 88. 2. მაგალობლიშვილი. აკაკის ხალხში გასვლა, გვ. 90. 3. „არსენა“, 83“.

7580–7581. ობოლაძე უ. აღზრდის იდეები დავით გურამიშვილის შემოქმედებაში. თბ., 1956.

7582–7583. ოდიშვილი ი. წიწამურის ტრაგედია. მონოგრაფია ილია ჭავჭავაძის მკვლევლობის შესახებ თბ., 1953.

ყდაზე: „ი. გრ. ამ გამოცემიდან ბევრი სურათი ამოვარდა. ვისი განკარგულებით? მე მაქვს ამ წიგნის სასიგნალო ცალი იქ სურათები ბლომადაა. ი. გრ. 1953. 13/IX“.

ყდის მეორე გვ. „სურათი ამოღებულია: გვ. 32, გვ. 48, გვ. 72“.

წიგნის ბოლოს გ. აბზიანიძის წერილი „წიწამურის ტრაგედიის საიდუმლოება“ ამონაჭერი გაზეთიდან მინაწერით: „კომ“, 1953, 6 სექტემ. № 211 ი. გრ“.

7584. [ოთხი წერილი „მომბე“-დან].

აკინძულია წიგნად ი. გრ. მიერ და მისივე ხელით შედგენილია თავფურცელი: „ი. გრ. ოთხი წერილი „მომბე“-დან. 1. ილია ნაკაშიძე; დ. კლდიაშვილის – „ირინეს ბედნიერება“. 2. ძველი ეკალი (ნ. ურბნელი?) მეფე ერეკლე II. კრიტიკა ქიშმიშევზე. 3. ფ. პატრიშვილი (ფ. გოგიჩაიშვილი) ანასტ. ერისთავ-ხომტარიას „ლაზარემ გადააჭარბაზე“. 4. ნ. მთავრელიშვილი – მ. ჯანაშვილის საქ. ისტორიის შესახებ“.

7585. ორბელიანი გ. მეზავრობა სვანეთისაკენ გ. წ. განხილვა ძუჭლი სემინარისტისა. ტფ., 1874. (ბროშურა „ცისკრის“ მე-10-ე ნომრიდან).

კანზე სათაურის წინ: „ქართული ენის გარშემო“. სათაურში გ. წ.-ს მიწერილი აქვს: „გიორგი წერეთლისა. აქ კიკოლიკი-ჩიკოლიკის გარჩევაა (ჟურ. „კრებულში“ იბეჭდებოდა)“. ხაზგასმულია „ძუჭლი სემინარისტი“ და მიწერილია: „გრ. ორბელიანის ფსევდონიმია, იხ. მეორე გვ“. ხაზგასმულია „ცისკრის მე-10-ე“ და ჩამატებული: „1874 წ“.

კანის მე-2 გვ. ქალაღდის ნაჭერი წარწერით: „ძველი სემინარისტი გრ. ორბელიანის ფსევდონიმია. ზ. ჭ-მე წერს: „გ. ორბელიანმა 1874 წელს გაარჩია გ. წერეთლის „მეზავრის წერილები“. იხ. ზ. ჭ-ძის „ილია ჭავჭავაძე“, 1897 წ. გვ. 19“.

გვ. 1. სათაურის წინ: „გრ. ყიფშიძე წერს, რომ ძველი სემინარისტი გრ. ორბელიანის ფსევდონიმი იყოვო („საქართველო“, 1918 წ. № 120, 19 თიბათვე). ი. გრ“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „პლატონს“ და მიწერილია: „იოსელიანი“.

გვ. 12. სიტყვები: „ტყუილი, ტყვილი, ტყულა“ მოხაზულია და არშიაზე მიწერილი: „ტყუილი“.

7586. ორბელიანი გ. მეზავრობა ჩემი ტფილისიდან პეტერბურღამდის. [პ. ინგოროყვას ნარკვევით: „გრიგოლ ორბელიანის „მეზავრობა“] თბ., 1940., ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან 1940, № 2.

პირველ გვერდზე: „გრ. ორბელიანი და პ. ინგოროყვა“. ქვევით: „გვ. 86 (მე ვუთხარი) ი. გრ“.

გვ. 86. ხაზგასმულია: „მის პოეზიაში ამან არ დასტოვა რაიმე თვალსაჩინო კვალი“ (საუბარია ალ. ჭავჭავაძის პოეზიაზე და 1872 წლის შეთქმულებაზე), მიწერილია არშიაზე: „ჩემგან. ი. გრ“.

7587–7589. ორი სიტყვა. 1. ივ. გომართელი – აკაკი. 2. კიტა აბაშიძე ილია და აკაკი. თბ., 1915.

კანზე: „კიტა აბაშიძესთვის, ი. გრ“.

7590. პაიჭაძე ნ. ეგნატე ნინოშვილი ბათუმში. ბათუმი, 1959.

7591. ჟღენტი ბ. თანამედროვე ქართული მწერლობა. რჩეული კრიტიკული წერილები. წ. 1 – 1943–1948 წ. წ. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „ქართველი ხალხის უსაყვარლეს პოეტს, ჩემს ძვირფას და საამაყო მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს. უღრმესი პატივისცემით და წრფელი სიყვარულით. ბესო ჟღენტი. 20/II.-50“.

7592–7593. ჟღენტი ბ. საქართველოს სახალხო პოეტი გალაქტიონ ტაბიძე. დაბადებიდან 60 წლისა და სამწერლო მოღვაწეობის 45 წლისთავის გამო. თბ., 1953.

7594. ჟღენტი ბ. ქართული საბჭოთა მწერლობა 40 წლის მანძილზე. თბ., 1961.

კანის მე-2 გვ. წარწერა: „სახსოვრად ძია სოსოს მურთაზ კანკაძისაგან. 1961 წ. 7. IX; წყალტუბოს რაიონი. სოფ. მალლაკი.

„საქართველოს ბულბული ხარ,
დაგვგალობობ ნარნარ ხმაზე,
ქართულ ენას შენ შემატე,
ხალისი და სილამაზე.
ქართულ სიტყვის ჯადოქარო,
სათავე ხარ ლექსთა წყაროს,
შენმა აზრმა და მარჯვენამ
იკურთხოს და გაიხაროს.
კვლავ უმღერე ჩვენს მომავალს,
მუდამ გქონდეს გულში ლხენა,
ხალხთა შვილო – გრიშაშვილო,
დაილოცოს შენი ენა!

მ. კანკაძე“.

7595–7596. ჟღენტი გ. მამია გურიელი. [მონოგრაფია]. თბ., 1961.

გვ. 61. მოხაზულია ადგილები და მიწერილია: „ლირი“.

7597–7598. რადიანი შ. აკაკი წერეთელი და ქართული თეატრის პრობლემები. თბ., 1958.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 94, 76, 82“. მითითებულ გვერდებზე ხაზგასმულია ადგილები, სადაც მოხსენებულია ი. გრიშაშვილი.

გვ. 95. ხაზგასმულია პირველი სტრიქონი და არშიაზე მიწერილია: „ი. გრიშაშ. რედაქტ“.

7599. რადიანი შ. ახალი ქართული ლიტერატურა. წიგნი 1. [თბ.], 1949.

ფორზაცზე: „პოეტ აკადემიკოს და მკვლევარს-იოსებ გრიშაშვილს მეგობრული გრძნობით და პატივისცემით. შ. რადიანი“.

გვ. 52. ხაზგასმულია ადგილი სქოლიოში, მიწერილია: „ჩემი წერილიდან“.

გვ. 67. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „ჩემი გამოცემიდან“.

7600–7601. რადიანი შ. ახალი ქართული ლიტერატურა. წ. 1–2. თბ., 1952–1953.

- წიგნი 1. მე-2 შევსებ. გამოც. 1952.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 26. VI. მიხ. თუმანიშვი. ფსევდონიმები, გვ. 161“.
- წიგნი 2. 1953.
გვ. 108. მოხაზულია მე-2 აბზაცი, არშიაზე მიწერილია: „ჩემიდან“.
7602. რადიანი შ. ახალი ქართული ლიტერატურა. თბ., 1954.
7603. რადიანი შ. დავით კლდიაშვილი. ტფ., 1933.
7604. რადიანი შ. ეგნატე ნინოშვილი. პოპულ. მიმოხილვა. ტფ., 1934.
შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1934. 11 მაისი“.
7605. რადიანი შ. ვასილ ბარნოვი და ისტორიული რომანის პრობლემა. თეზისები ფილოლოგ. მეცნ. დოქტორის სამეცნ. ხარისხის მოსაპოვებლად წარმოდგენილი დისერტაციისა. თბ., 1943.
კანზე: „დისერტაცია დაიცვა 1943 წ. 3 თებერვალს. ი. გრ“.
7606. რადიანი შ. ვასილ ბარნოვის ისტორიული რომანები. თბ., 1944.
ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილის პატივისცემით. შ. რადიანი“.
გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა „Монография о романах В. Барнова“, მინაწერით: „Лит. Газета“, 1945, № 25“.
7607. რადიანი შ. თანამედროვე ქართული ლიტერატურა, მიმოხილვა. ტფ., 1931.
კანზე: „გვ.; 44“.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1932.–15-II. ჩემზე, გვ. 44, 228“.
- გვ. 45. სტრიქონში „მრწამს სახელები: თამარ, რუსუდან, ლაშა გიორგიმ ფრთა გადამაწვა“... გასწორებულია გადამაწვა-გადამიწვა“ და მიწერილია არშიაზე: „ეს დაბეჭდილია პრ. მწ. იქაც შეცდომა. ეს შეცდომა იყო“.
7608. რადიანი შ. თანამედროვე ქართული ლიტერატურა. მე-2 შევს. და შესწორ. გამოც. ტფ., 1932.
კანზე: „ჩემზე, გვ-44-46. ი. გრ. 1933. 15/VII“.
7609. რადიანი შ. კონსტანტინე გამსახურდია. ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1958.
კანზე: „ლაზური? 69. გვ. 65“.
- გვ. 66. ხაზგასმულია: „წამოეკოსებიანა ნაბდის შავი ქუდი“, მიწერილია: „თუშური“.
- გვ. 71. ბოლო აბზაცში ხაზგასმულია სიტყვები: „ფითრიან მსხალზე შოშიები შემომსხდარიყვნენ“, არშიაზე: „თუ მერცხლები?“
- გვ. 72. მოხაზულია: „შოშიების“, მიწერილია: „მერცხალი“. იმავე გვერდებზე ხაზგასმულია: „ურაცხენი“, მიწერილია: „ქურანი“.
7610. რადიანი შ. ლიტერატურის მეცნიერების პრობლემები. თბ., 1931.
7611. რადიანი შ. ლიტერატურის საკითხები. წერილები თანამედროვე ქართული ლიტერატურის შესახებ. ტფ., 1930.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1930, 5/IV“.
- კანის მესამე გვერდზე: „რეცენზია ამ წიგნზე იხ. „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1930, 24 აპრილი. კ. მელაძის (ცოტა ჰვენწლავს)“.
7612. რადიანი შ. ლიტერატურული მემკვიდრეობა. [თბ.], 1936.
შმუცტიტულზე: „ი. გრიშაშვილს ნიჭიერ პოეტს და მკვლევარს პატივისცემით. ავტორისაგან. 7. X. 36 წ“.
- გაზეთიდან ამოჭრილი ა. ს-ს რეცენზია წინამდებარე წიგნზე მინაწერით: „კომ.“, 1936 წ., 6 ნოემბ., № 259“. რეცენზენტის ინიციალები გახსნილია: „ალ. სულავა“.

7613. რადიანი შ. ლიტერატურული მემკვიდრეობა. მე-2 შევსებ. და შესწორ. გამოც. თბ., 1937.

ყდაზე: „ა. ჭ-ძე, 75“.

ფორზაცზე: „ცნობილ პოეტს და მკვლევარს – ი. გრიშაშვილს მეგობრული პატივისცემით შ. რადიანი“.

ყდის მე-3 გვ.: „რეც. – კომ“, 1938, № 17-III“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ა. ლ-ის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „კომ“, 1938, № 61, 16 მარტი“.

7614. რადიანი შ. ლიტერატურული მემკვიდრეობა [ნარკვევები. თბ.], 1939.

ფორზაცზე: „შესანიშნავ პოეტს და მკვლევარს ი. გრიშაშვილს მეგობრული გრძნობით. შ. რადიანი. 1940 5. I“.

ფორზაცის პირველ გვერდზე: „1. ზარე და ყანიმათი, 95. 2. ირმის ნამბობი, 169. 3. „ალავერდი“ მ. გურიელმა კი არ დასწერა, თარგმნა, გვ. 174. 4. დონდუკოვ-კორსაკოვი და ძველი ტფილისი, გვ. 89. 5. გრ. აბაშიძეს ბერანჟე არ უთარგმნია, 290. 6. ი. ევდოშვილის აუგი, 296. 7. თუ კ. აბაშიძე (კიტაა) მას ი. ევდოშვილზე წერილი არა აქვს, 197. 8. ილიას კერძო წერილი, გვ. 41“.

გვ. 75. ხაზგასმულია აკაკის ლექსი „ინტერნაციონალი“, მიწერილია: „როდის იყო რომ მოგწონდათ, და ეტრფოდით მუშა-ქალებს“ (აკაკი, 1893 გამოც. ტ. II, გვ. 266.)“.

გვ. 89. სქოლიო მოხაზულია, ხაზგასმულია სიტყვები: „გუდებიდან“, „სწორი სახურავი“, „რკინის“, არშიაზე მიწერილია მათი შესატყვისი სიტყვები: „ტიკები“, „ბანები“, „თუნუქის“.

გვ. 138. ლექსში „თვალეზი“ გადახაზულია სიტყვა: „ყოველგან“, მიწერილია: „ყოფილან“.

გვ. 169. სქოლიოში ცნობა მ. გურიელის „ირმის ნამბობი“-ს შესახებ მოხაზულია, მიწერილია: „ი. გრიშაშვილმა გამოაქვეყნა“.

გვ. 174. ხაზგასმულია სტრიქონი: „ლექსში „გრაფის სოლოგუბის ალავერდი“, რომელიც გურიელმა დასწერა... არშიაზე კითხვის ნიშანი. მოხაზულია: „მ. გურიელის ლექსი „გრაფის სოლოგუბის ალავერდი“, მიწერილია: („ნათარგმნი“).

გვ. 180. პირველი აბზაცის დასასრულს მიწერილია: „საიდან აიღეთ?“

გვ. 290. ცნობას გრ. აბაშიძემ თარგმნა ბერანჟეს ლექსები მიწერილი აქვს: „არ უთარგმნია“.

7615. რადიანი შ. ლიტერატურული პორტრეტები. წგ. 1. [თბ.], 1929.

კანსა და შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1929. 1. IV“.

7616. რადიანი შ. ლიტერატურული პორტრეტები. თბ., 1953.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 30. X. გვ. 137“.

გვ. 137. სათაურის ზემოთ: „1. დაჯილდოება? 2. იუბილე, 3. აკადემიკოსობა?“

წერილის ბოლოს მიწერილია: „ჩემი ენა, ნამდვილი ქართული ენაა, როგორც ილიასი, გოგებაშვილისა, აკაკისა და ივ. მაჩაბლისა, – შედარება არს მოგიხდენიათ, ამხანაგო შალვა, და კერძო ინტერესით აღჭურვილ ადამიანს ენდობით! არ გეკადრებათ! ი. გრ. 1953. I. XI“.

იქვე გაზეთიდან ამოჭრილი შალვა რადიანის წერილი „იოსებ გრიშაშვილი“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ“. 1938 წ., № 32“.

7617. რადიანი შ. მეოცე საუკუნის ქართული ლიტერატურა. ნარკვევები. თბ., 1945.

კანზე: „ი. გრ. 1946. 19. 1. მე, გვ. 187. ი. გრ“.

გვ. 252. ხაზგასმულია: „ჟურ. მერანი“, რომელსაც რედაქტორობდა ს. შანშიაშვილი, მიწერილია: „მერანი“ ერთი ნომერი გამოვიდა, იგი იყო ალმანახი და გაზ. „საქართველოს“ ხელის მომწერლებს დაურიგდა. ი. გრ“.

გვ. 271. არშიაზე ვ. გაფრინდაშვილის შესახებ: „პირველად „ზაკავკაზიეში“ ჩემი ლექსი თარგმნა და დაბეჭდა 1913“.

7618. რადიანი შ. მეოცე საუკუნის ქართული ლიტერატურა. მე-2 შევს. გამოც. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 3. VII“.

გვ. 309, 311, 313, ის ადგილები, სადაც გარჩეულია ი. გრიშაშვილის შემოქმედება ხაზგასმულია.

7619. რადიანი შ. მეოცე საუკუნის ქართული ლიტერატურა, თბ., 1959.

ყდაზე: „ი. გრ. გვ. 253 – ჩემზე“.

7620. რადიანი შ. მიხეილ ჯავახიშვილი. ცხოვრება და შემოქმედება. [თბ.], 1957.

7621. რადიანი შ. ნიკოლოზ ბარათაშვილი და ქართული რომანტიზმი. თბ., 1946.

7622. რადიანი შ. რაფიელ ერისთავი. ტფ., 1933.

7623. რადიანი შ. შემოქმედება და კრიტიკა. ტფ., 1933.

7624–7625. რადიანი შ. და ირემადე ქ. ლიტერატურული სილუეტები. ტფ., 1932.

7626. რაზიკაშვილი ვ. მამაჩემი ვაჟა-ფშაველა. თბ., 1961.

7627. რამიშვილი დ. მიხეილ თუმანიშვილი. ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1957.

7628. რატიანი პ. ილია ჭავჭავაძე, ფილოსოფიური და სოციალ-პოლიტიკური შეხედულებანი. თბ., 1949.

გაზეთიდან ამონაჭერი გ. ნატროშვილის წერილი „საყურადღებო მონოგრაფია ილია ჭავჭავაძეზე“ მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1950 წ., № 97, 17 მაისი“.

7629. რატიანი პ. ილია ჭავჭავაძე. ფილოსოფიური და სოციალურ-პოლიტიკური შეხედულებანი. მე-2 გამოც. თბ., 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ. სათათბიროში ილიას არჩევა – 244“.

7630. რატიანი პ. ილია ჭავჭავაძე. პოლიტ-ეკონომ. შეხედულებანი. წ. 2. თბ., 1957.

7631. [რაჭველიშვილი ქ.] ილია ჭავჭავაძე. ბიოგრაფიული ნარკვევი. თბ., 1937.

წიგნზე გადაკრულ ქაღალდზე: „1. გვ. 73. აკაკისადმი წერილი. 2. ნიკო ხიზანიშვილი, 122. 3. თვალს ავახელ, 123“.

გვ. 5. არშიაზე: „ჩემზე-57, 66; დ. ჯაში და ზაკავკაზიე, გვ. 125. ი. გრ. 1937. VI, 1“.

7632. რემონიძე ს. ეგნატე ნინოშვილი. ტფ., 1930.

გვ. 41. მოხაზულია ის ადგილი, სადაც მოხსენებულია ი. გრიშაშვილი.

კანის მე-4 გვერდზე მიწერილია: „მტრედს თავის გულკეთილობით ნისკარტსაც მოსჭრიანო“ (ხალხური – თ. სახოკიამ მით.)“.

7633–7636. რუსთაველის კრებული. 750. [რედ. პ. ინგოროყვა და კ. კეკელიძე, ტფ., 1938].

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილს დიდი სიყვარულით. პავლე ინგოროყვა. 7. V. 1938 წ. ქ. ტფილისი“. იქვე: „ეთერიანი“, 37“.

გვ. 38. სქოლიოში: „იხ. დონდუას წერილიც. ი. გრ“.

მეორე ცალის შმუცტიტულზე: „თარგმანი ხშირად ორიგინალის ხასიათს ატარებს, გვ. 117“.

7637–7638. რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტის V-სამეცნიერო სესია 1946 წ. 23 და 24 დეკემბერს მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1946.

თავფურცელზე: „ა. ჭ-ძე“.

7639. რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტის VI სამეცნიერო სესია მიძღვნილი დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 30 წლისთავისადმი (1947 წლის 22–23 დეკ.). [მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები]. თბ., 1947.

7640. რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტის VII სამეცნიერო სესია მიძღვნილი ალ. ყაზბეგის დაბადებიდან 100 წლისთავისადმი (1948 წ. 20–21 სექტ.). [მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები]. თბ., 1948.

7641. რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტი [ს] XVI სამეცნიერო სესია. 1956 წლის 1–2 ივნისი. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1956.

წიგნში ჩადებულია მოწვევის ბარათი ი. გრ. სახელზე-XVI სამეც. სესიის მუშაობაში მონაწილეობის მისაღებად.

7642. [რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის] სამეცნიერო სესია XXII. მუშაობის გეგმა და თეზისები. თბ., 1963.

7643. რუხაძე ტ. გაბრიელ რატიშვილის „მცირედი რაიმე მოთხრობა როსიისა“. – ამონაჭერი: ლიტ. ძიებანი, ტ. 2, 1944.

სათაურის ზემოთ წარწერა: „საყვარელ პოეტსა და მკვლევარს იოსებ გრიშაშვილს, ავტ“.

7644. რუხაძე ტ. „დავითიანის“ ლიტერატურული წყაროებისათვის. ამონაჭერი ა. ს. პუშკინის სახ. თბ. სახელმწ. სამსაწ. ინსტ. შრომებიდან. ტ. 3, 1943.

სათაურის ზემოთ წარწერა: „საყვარელ პოეტს და მკვლევარს სოსო გრიშაშვილს. მცირედი არმაღანი, დიდის პატივისცემით. ტფ. რუხაძე. 10-XII. 43“.

7645. რუხაძე ტ. ქართველები რუსეთის 1812 წლის სამამულო ომში (იმდროინდელ ქართულ ლიტერატურაში). თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942. 15/XII“.

იქვე: „[მე] – გვ. 9; 21, 29 I, II, III“.

გვ. 9. სქოლიოში მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „იხ. ი. გრიშაშვილს. „ალ. ჭ-ძე“.

კანის ბოლო გვერდზე: „ფერშ. 46“.

წიგნში გაზეთ „კომუნისტის 1942, № 283-დან ამონაჭერი ტრ. რუხაძის წერილი „ქართველები 1812 წ. სამამულო ომში (გმირული წარსულიდან)“.

7646. რუხაძე ტ. ქართული ეპოსი გარდამავალი ხანის ლიტერატურაში – პროფ. კ. კეკელიძის რედ. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „1. ვ.-ტყ. და „ილუსტრაცია“, 210. 2. ალ. ჭ-ძე, 211. 3. ს. ტაბიძე, 222. 4. ალღუზიანი, 195. 5. საიათნოვა, გვ. 93. 6. პეტრე ლარაძე, 134, 159. 7. ა. ჭ-ძე, 15“.

7647–7648. რუხაძე ტ. ძველი ქართული ლირიკის ისტორიიდან. აკად. კ. კეკელიძის რედ. თბ., 1954.

ყდის მეორე გვერდზე: „1. სტეფანე ფერშანგიშვილი, ტრიფონ რუხაძე და მე – გვ. 208. 2. მე, ალ. ჭ-ძე და პეტრე ლარაძე, 277. 3. შამჩი-მელქო, 196“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954 წ. 1. ივლისი. მწერალთა ყრილობა. გრიშაშვილი – 208, 277, გვ. 38, 204, 238, 264“.

გვ. 141. დანიშნულია „მუხამბაზის“ ერთი სტროფი და მიწერილია: „იხ. ჩემი ა. ჭ-ძე“.

გვ. 143. მითითებულია „მუხამბაზის“ უკანასკნელი სტრიქონი და სქოლიოში მიწერილია: „იხ. ჩემი წერილი „ცხოვრება ალექსანდრე ჭავჭავაძისა“.

გვ. 180. ხაზგასმულია ლექსის სათაური „ალექსანდრე ჭავჭავაძის ასულს ნინას (იმენინკის დღეს)“ და მიწერილია: „რუსული“.

გვ. 200. „მუხამბაზი“-ს ბოლო სტრიქონში ჩამატების მიზნით მიწერილია: „აკლია ემზის“.

გვ. 202. ლექსის „მუხამბაზი“ ბოლო სტროფში ხაზგასმულია „ყარიბმან“ და მიწერილია: „ყარიბის ლექსი“.

გვ. 208. ლექსს „თბილისის აოხრებაზე თქმული 1795 წელს“ მიწერილი აქვს: „შემოკლებით“.

გვ. 211. ხაზგასმულია: „ქეშიმ დარდიმანდი“ ხუმარა მღვდელს ნიშნავს“, მიწერილია: „ქეშიმი მღვდელს ნიშნავს?“

გვ. 215. ლექსში „ვუგალობ“ ხაზგასმულია ორი სტრიქონი და მიწერილია: „იხ. გვ. 304“.

ყდის მე-4 გვ. მიწერილია: „შეც. დომანი: მასნათი – 205; უსული – 211; 1. კაწაწი – შეცდომით აუხსნია, 215. 2. მთიები, 305. 3. ქარქვეტა, 307. 4. ხარა, 91. აბრეშუმია და არა ტანსაცმელი, უნდა იყოს ძვირფასეული ტანისამოსი. 5. ჯერანი-180-ონავარი ფრინველიაო, არა! ჯეირანია“.

7649–7652. საერო დღესასწაული თ. რაფ. ერისთავის იუბილეს გამო (1895 წ. 22 ღვინობისთვის). [კრებული]. თბ., 1899.

გვ. 85. ლექსის „თ. რ. ერისთავს“ ბოლოში ხელმოწერა „სოსელო“ გახსნილია: „სტალინი. ი. გრ“.

გვ. 93. ლექსის „თ. რ. ერისთავს“ ბოლოს ხელმოწერა „ახალგაზრდა სომეხი“ გახსნილია: „ბ. ევანგულოვი ი. გრ“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. აკაკი და ილია. გვ. 36; გ. სუნდუკიანცი, 37; მზის საათი 16; (ა. ჭ-ძისათვის). მ. ცხაკაია, გვ. 45“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1917 წ. II/XII Гришашвили“.

გვ. 19. სადაც ლაპარაკია რაფ. ერისთავის დრამატულ ნაწარმოებებზე, წერია: „გადმოკ“.

გვ. 32. გრ. აბაშიძის მიერ ლექსის წაკითხვაზე, წერია: „მე მგვანებია“.

გვ. 39. ლექსის „სამადლობელი ლექსი“ ბოლოში „რ. ერისთავი“.

გვ. 85. ლექსს „თ. რ. ერისთავს“ მიწერილი აქვს: „იხ. „ივერია“, 1895 წ., № 234, 29 ოქტ“.

გვ. 93. სათაურის ქვეშ ი. გრ. მიერ მიწერილია ცენზურის მიერ აკრძალული შ. მღვიმელის ლექსის პირველი სტროფი:

„ვინ დაჰკრა გრძნობის სიმებსა
ზედ ვინ დამღერა ტკბილათა,
ვინ გააღვიძა ის ერი
მთლად მივარდნილი ძილათა?“

გვ. 115. მოხაზულია სტრიქონები:

„მე ქართველი ვარ, ჩემი სამშობლო
ორ ზღვას შუაა გადაჭიმული“

და მიწერილია: „ვისია ეს ლექსი? დუტუ მეგრელისა თუ იოსებ ბაქრაძისა?“

მესამე ცალის გვ. 93 ლექსის ავტორის ფსევდონიმთან „ახალგაზრდა სომეხი“ მიწერილია: „ეს ფსევდონიმია ბულდან ევანგულოვისა, თელაველისა, „ხენთის“ მთარგმნელისა. მისი ფსევდონიმია კიდევ ბ. დავითაშვილი. ი. გრ. 1948. 26/VIII“.

7653. სანდრო ეულის სამწერლო საზოგადოებრივი მოღვაწეობის 25 წლისთავი. ტფ., 1934.

7654. სარაჯიშვილი ა. „ვეფხვის ტყაოსნის“ ყალბი ადგილები. – ამონაჭრები „მომბე“-დან, 1895 წ. 11, 12; 1896 წ. 3, 5, 7, 8; 1897 წ. 2, 4, 5, 7, 9, 11; 1898 წ., 1, 2, 4, 5, 11; 1899 წ – 1. 10; 1900 წ. 3–5, 7, 8, 10; 1901 წ. 5, 6.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი 1917 წ. აპრ“. იქვე: „პროტოკოლური“ (თავი XIX, გვ. 9)“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ალ. ს-ზე ნეკროლოგი იხ. „ძველი საქართველო“, ტ. IV. ი. გრ“.

ხელნაკეთ თავფურცელზე: „ალ. სარაჯიშვილი (1851–1914). „ვეფხის ტყაოსნის“ ყალბი ადგილები „გაგრძელება, იხ. „ძველი საქართველო“, ტ. IV, გვ. 54“. იქვე დაკრულია ავტორის სურათი.

წიგნის ბოლოს: „ფსევდონიმები – ალ. ს-შვილი, რიმ-ბაბა“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ლურჯი ტანისამოსი სამგლოვიარო ფერიაო (გვ. 4. სულ ბოლოს წინ)“.

7655. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოს, მეცნიერების დამსახურებულ მოღვაწის პროფესორ კორნელი სამსონის ძე კვეციანი დაბადების 80 წლისთავის აღსანიშნავად – საიუბილეო კრებული. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ჩემი წერილი, გვ. 119. ი. გრ“.

გვ. 491. შინაარსში, ხაზგასმულია: „ი. გრიშაშვილი. თბილისის წარსულიდან. 119–128“.

7656. საქართველოს სახელმწიფო ლიტერატურული მუზეუმი[ს] III სამეცნიერო სესია. 1961 წლის 10 მაისი, მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1961.

7657. საღარაძე მ. ჩვენი ახალი თაობა. კრიტ. მიმოხილვა. ქუთაისი, 1897.

7658. სახოკია თ. „ვეფხისტყაოსნის“ ფიგურალური სიტყვანი და გამოთქმანი. ამონაჭერი: ენიმკის მოამბე, III, 1938.

გვ. 275. წარწერა: „იროდიონ სონლულაშვილს სიყვარულის ნიშნად. თ. სახოკია. 1938. გიორგობისთვ. 2. დღ“.

7659. სახოკია თ. ორი ბიოგრაფია. 1. ეგ. ნინოშვილი. 2. სულხან ბარათაშვილი. – ამონაჭრები ჟურნ. „მომბე“-დან, 1895, № 12; 1896, № 7.

7660. სახსოვარი. მუშა-მწერლის გიგო ხეჭუაშვილის ოცდახუთი წლის სამწერლო მოღვაწეობის გამო გამართული მუშათა ზეიმი. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 6/XI“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „გადააკვრინა“, არშიაზე: „რა? არაყი ალბად“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „ზაქარია კოტეტიშვილი“, მიწერილია: „ამან ააწყო ჩემი პირველი წიგნი „ვარდის კონა“.

7661–7662. [სვანიძე ა.] ა. ს. ვეფხის-ტყაოსნის ისტორიულ-გეოგრაფიული სარჩული. [თბ.], 1934.

თავფურცელზე ინიციალებს მიწერილი აქვს: „ალიოშა სვანიძე“.

7663. სოსელია გ. საქართველოს საზოგადოებრივი და სახელმწიფოებრივი წყობილება „ვეფხისტყაოსნის“ მიხედვით. [სოხუმი], 1956.

7664–7665. სოსლანი დ. კრიტიკული განხილვა „ოთარანთ ქვრივისა“ (მოთხრობა ილ. ჭავჭავაძისა). ტფ., [1888].

კანზე: „ჩემს ერთგულს ძმობილს სილოვანს. ავტორისაგან“. მიწერილია: „თბილისში მხოლოდ საჯაროშია“. გამოც. ადგილზე „1888-ი. გრ“.

მეორე ცალის კანზე ავტორის ფსევდონიმის ქვეშ: „დავით კეხელი“.

7666–7671. სულავა ა. ლიტერატურული წერილები. [თბ.], 1940.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ქართული პოეზიის მშვენიერებას, შესანიშნავ ადამიანს იოსებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემის ნიშნად. ალ. სულავა 30/X – 40. თბილისი“.

- ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილზე, გვ. 147“.
- 7672–7673. სულავა ა. ფილიპე მახარაძე, როგორც ლიტერატურის კრიტიკოსი. [თბ], 1933.
- მეორე ცალის კანზე: „ამ წიგნის ბოლოში მინაწერებია – ასე ვიყიდე ი. გრ“.
- 7674–7675. სულავა ა. წერილები, თბ., 1957.
- კანზე „წერილი ჩემზე. ი. გრ“.
7676. სულხან-საბა ორბელიანი. 1658–1958, საიუბილეო კრებული. თბ., საქ. მეცნ. აკადემიის გამ-ბა, 1959.
7677. სულხან-საბა ორბელიანი. საიუბილეო კრებული. თბ., სახელმწ. უნ-ტის გამ-ბა, 1959.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959 წ. 18/XII“.
7678. სუტნერი. უცხოელის აზრი „ვეფხისტყაოსანზე“. პოემის გადათარგმნის გამო ფრანსიულს ენაზე. [თბ, 1884]. – ამონაჭერი ჟურნ. „ივერია“-დან, 1884, № 11–12, გვ. 68–102.
- აკინძულია წიგნად ი. გრ. მიერ.
- ფორზაცზე: „1. უცხოელის აზრი „ვეფხისტყაოსანზე“. 2. ქართ. საეკ. ხელთნ... მხრივ. 3. აღა-მაჰმად-ხანის შემოსევა. ი. გრ“.
- გვ. 73. ხაზგასმულია: „თვით უკეთესი თარგმანი ლექსისა მშვენიერად ნაკერის მეორე პირს წარმოადგენს“, მიწერილია: „სარჩულს“.
- 7679–7680. ტატიშვილი ნ. და ხუციშვილი ს. ფრაგმენტები. სენატორი გიორგი იასეს-ძე ერისთავი. თბ., 1942–ამონაჭერი: ა. პუშკინის სახ. პედ. ინ-ტის შრომები, 1942. ტ. 2. გვ. 165–173.
- გვ. 165. წარწერა ლექსად: „სოსო.
 კარგ სახსოვარად გქონდეს ეს წიგნი,
 ნიშნად პატივის, სიყვარულისა,
 გაგახსენებდეს ჩვენს სახეს იგი,
 ეს ამოსუნთქვა კარგი საქმისა.
 ვინ იცის კიდევ სადღა შევხვდებით,
 სადღა ვიყნოსავთ ამ ხელნაწერებს,
 ვინ იცის საით წამოგვეწევა
 სურვილი ხილვის წინაპრებისა.
 ცხოვრების შვილდმა გაშალა ფრთები,
 და ერთმანეთი ჩამოგვაცილა,
 დე, სიყვარულით შენაერთები
 ჩვენი გულები, გითხრას ამ წიგნმა.“
13. VI. 42. ს. ხუციშვილი“.
- გვ. 167. დევს ქალაღდის ნაჭერი მინაწერით: „ანეგდოტი გ. ევსევ-ძე. ერისთავზე, იხ. პ. იოსელიანის „იკორთის მონასტერი“, გვ. 82“.
- 7681–7684. [ტოროშელიძე მ.] მ. ტ-ძე. ილია ჭავჭავაძის შემოქმედება და მისი ნაწერების საერთო ხასიათი. სამტრედია, 1914.
- კანზე ავტორის ინიციალების ქვეშ: „მალაქია ტოროშელიძე“.
- მეოთხე ცალის თავფურცელზე: „ამ წიგნზე 1. იხ. ქარისტ. რაჭველიშვ. რეცენზ. 1912 წ. „დროებაში“ (სახალხოში წაიკითხა 1912). 2. იხ. ჩემი და ვ. გუნიას „მალა“, 1909, № 6, გვ. 12. აქ აკაკიზე წაიკითხა ი. გრ“.
7685. ტოროშელიძე მ. ქართული ლიტერატურა. მოხსენება საბჭ. მწერლების პირველ საკავშირო ყრილობაზე. 1934 წ. 20 აგვისტოს [თბ.], 1934.

კანზე: „ი. გრ. 1934. 20. X“. სათაურის ქვემოთ: „ჩემზე – გვ. 58 და 80“.

7686. ტოროშელიძე მ. ქართული ლიტერატურა. – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1934.

გვ. 61. მოხაზულია აბზაცები, არშიაზე მიწერილია: „ზ. ანტ. , გ. სუნდ., ა. ცაგ“.

გვ. 62. მოხაზულია აბზაცები, მიწერილია: „სამშ“. „ღალ“.

გვ. 63. ბოლოდან მე-2 აბზაცზე მიწერილია: „ნ. შიუკაშვილი, ი. გედევანიშვილი და სხვა“.

7687. უახლესი ქართული ლიტერატურის ისტორიის პროგრამა. თბ., 1939.

კანზე: „დუბ. ი. გრ. გვ. 11. მე“.

7688. ფანცხავა ი. „ვეფხის ტყაოსნის“ ავტორის შესახებ. – ამონაჭერი. „საქ. სახელმწ. მუზეუმის მოამბე“-დან, ტ. XI–ბ.

გვ. 185. წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს! გიძღვნი ამ მცირე ნაშრომს ნიშნად ჩემი შენდა უღრმესი მადლობისა იმ დიდი სიტკბოების გამო, რომელიც მე განმიცდია შენი ლექსებიდან ან რომელსაც დღემდე განვიცდი მოუყირჭებლად. დავშთები შენი მარადის პატივისცემით და მადლიერი. იაკობ ფანცხავა. 8/IX. 1941 წ.“.

7689–7690. ფერაძე ი. გიორგი ერისთავი და ქართული თეატრი. ისტ.-ლიტ. მონოგრაფია. ქუთაისი, 1919.

გვ. 75. ზ. ანტონოვზე მიწერილია: „ალბათ იმიტომ რომ დახეული ტანისამოსი ეცვა და ღარიბი იყო“.

7691–7694. ფიცხელაური რ. ქართული დრამატული მწერლობა. (კრიტიკული მიმოხილვა). ნაწ. 1. ტფ., 1928.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „არაფერს არ წარმოადგენენ“, „იყვნენ“, (გ. ავალიშვილის მიერ ნათარგმნ პიესების შესახებ) არშიაზე: „რა იცი? წაგიკითხავს?“

გვ. 6. ხაზგასმულია: „სხვადასხვა ტრაგედიები“, მიწერილია: „რომელი?“

გვ. 11. ხაზგასმულია: „დატრიალდა ჯარა“ (ვოდვეილი)“, წერია არშიაზე: „თარგმანია?“

გვ. 58. ხაზგასმულია: „მეფე არლეკინი“ და არშიაზე მიწერილია: „რატომ აღარა წერს ვის უძღვნის ავტორი ამ პიესას?“

გვ. 60. ხაზგასმულია: „სახელგამის მიერ 1926 წ.“ საუბარი ეხება ნ. ნაკაშიძის დრამის „ვინ არის დამნაშავე?“ დაბეჭდვას, მიწერილია: „უფრო ადრე „გრდემლში“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „პატივც. პროფ. გ. ახვლედიანს სახსოვრად. რ. ფიცხელაური, 20/II – 32“;

კანზე: „ი. გრ. გვ. 49“.

გვ. 49. ხაზგასმულია: „ჰერეთის გმირები“ (მათრახის პანაშვიდი) – გადმოკეთებული დრამაა ოთხ მოქმედებად, მიწერილია: „ესეც გადმოკ“.

7695. [ფურცელადე ა]. ქერელი ბექა. ქართული ლიტერატურა. – ამონაჭერი „ცისკრი“-დან, 1863, № 7.

ხელნაკეთ კანზე: „ქერელი ბექა [ანტონ ფურცელადე]. ჩვენი მწერლობა. ილია ჭ-ძის „საქ. მოამბის“ საპასუხოდ. 1863 წ. „ცისკარი“, ივლისი, № 7, ივ. კერესელიძისა. სფირიდონ ჩიტორელიძე, გვ. 380“.

გვ. 380. ხაზგასმულია: „ჯიმშერიძისავით“, მიწერილია: „ილიას ფსევდ“.

გვ. 381. პირველ აბზაცზე მიწერილია: „გიორგი ერისთავი ხომ აქეს კარგი მოქართულეაო? „ცისკარი“, 1857, № 9 გვ. 47. ი. გრ“. აბზაცზე, სადაც „ამალათ ბეგის“ თარგმანზეა ლაპარაკი, მიწერილია: „ნაწილობრივად მართალია? „ამალათ-ბეგი“ ცუდათაა ნათარგმნი. ი. გრ“. ამის ქვემოთ ტექსტში ხაზგასმულია: „ამ ლოცვასთან ღმერთმა შეარცვინოს გელეთის დიაკვნის ლოცვა!“, მიწერილია: „P. S. რამდენად გ.

ერისთავი პიესებში მდაბიო ენით ლაპარაკობს, ისე იმის ნათარგმნები მოიკოჭლებენ.
– ი. გრ“.

7696. ქარელიშვილი ე. ეკატერინე გაბაშვილი. თბ., 1955.

თავფურცელის მეორე გვერდზე: „ჩვენი დროის უშესანიშნავეს პოეტს, უკეთილშობილეს ადამიანს, მწერალთაგან ჩემთვის ყველაზე მახლობელს – იოსებ გრიშაშვილს უსაზღვრო პატივისცემით ერ. ქარელიშვილი. 16/III – 56 წ“.

7697. ქარელიშვილი ე. იროდიონ ევდოშვილი. თბ., 1951.

თავფურცელზე: „შესანიშნავ პოეტს, ლექსის ბრწყინვალე ოსტატს, უკეთილშობილეს ადამიანს-იოსებ გრიშაშვილს, ჩემი მისდამი ღრმა სიყვარულისა და პატივისცემის ნიშნად. ავტორი 25/I 51 წ“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: „1. მ. იმერლიშვილის წერილი „სასარგებლო წიგნი“ „სახალხო განათლება“-დან, 24. ოქტ. 1951. № 43. 2. გაზ. „სტალინელი“-დან (გორი), 1952 წ. № 3. 4. იანვ. დ. დავითაშვილის წერილი „მონოგრაფია იროდიონ ევდოშვილზე“. 3. ა. ბურთიკაშვილის წერილი „იროდიონ ევდოშვილი“, გაზ. – „კომ.“ 5 ივლისი, 1951 წ. № 156“. 4. ვლ. ტატიშვილის წერილი „На заре грузинской революционной поэзии, „Заря Востока“, 1951, № 218, 15 სექტ.“.

7698. ქარელიშვილი ე. ლიტერატურული ნარკვევები. თბ., 1959.

თავფურცლის მე-2 გვერდზე: „ჭეშმარიტად სახალხო მგოსანს, თავისი ერის სულის მესაიდუმლეს ცხოვრების შთამაგონებელ მომღერალს იოსებ გრიშაშვილს ე. ქარელიშვილისაგან. 30/V-59 წ“.

7699–7700. ქარელიშვილი ე. ნიკო ლომოური. ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1948.

თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს – ჩვენი დროის უშესანიშნავეს პოეტს, ბრწყინვალე ადამიანს და ჩემთვის ყველაზე საყვარელ უფროს მეგობარს! ერ. ქარელიშვილი 25/V 49 წ“.

7701–7702. ქარელიშვილი ე. უკვდავი სიცოცხლე. შიო მღვიმელის ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1960.

7703–7704. [ქარელიშვილი ე.] ასტვაცატუროვი ე. შიო მღვიმელი. ბიოგრაფიულ-კრიტიკული ნარკვევი. თბ., 1947.

თავფურცელზე: „ლექსის ბრწყინვალე ოსტატს, მე-20 საუკუნის უთვალსაჩინოეს პოეტს, ხალხის საყვარელ ადამიანს – იოსებ გრიშაშვილს უზომო პატივისცემის გრძნობით უძღვნი ამ მცირე შრომას. ავტორი. 12/VI-47 წ“.

7705–7706. ქართველ მწერალთა პირველი ყრილობა. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 5 ივლისი. გვ. 96. გვ. 60“.

გვ. 153. გვ. 181, 178, 179, 217, 154 ჩემი რეპლიკები – ი. გრ“.

უკანასკნელ გვერდზე გაზეთიდან ამოჭრილი „მკითხველის“ წერილი „რა უნდა წავიკითხოთ. ქართველ მწერალთა ყრილობა. „მუშა“, 1926, № 1093, 13 ივლისი“.

კანის მე-4 გვ.: „49-71 – გამსახურდია; 58 – ბახტაძე; 89 – პ. ინგოროყვა; გვ. 151 – რიხტერი; 210. – ი. გედევანიშვილის პასუხი ტიცინისადმი; 191 – ლ. მეტრეველი; 132. ახნაზაროვი“.

7707–7710. ქართული ლიტერატურის ისტორია. ოთხ ტომად. თბ., 1954–1956.

ტ. 1. კეკელიძე კ. და ბარამიძე ა. ძველი ქართული ლიტერატურა (V–XVIII სს). თბ., 1954.

ფორზაცზე: „დიდი პატივისცემით პატ. აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს ავტორები. 16–IX-54“.

ტ. 3. ქართული საბჭოთა ლიტერატურა. თბ., 1956.

- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956-8-VI. გვ. 130“.
7711. ქართული ლიტერატურის ისტორია ექვს ტომად. რედ. გ. ლეონიძე [და სხვ.] თბ., 1960.
- ტ. 1. კეკელიძე კ. ქართული ლიტერატურის ისტორია. ძველი მწერლობა. 1960.
- ფორზაცზე: „დიდად პატივცემულს იოსებ გრიშაშვილს მეგობრული გრძნობით ავტორი. 1960-V. II“.
- 7712-7713. ქეთევან ირემაძე. კრებული. თბ., 1945.
- თავფურცელზე: „პოეტს და მკვლევარს ი. გრიშაშვილს მეგობრული გრძნობით შ. რადიანი. 1946 წ. 15/I“.
- 7714-7716. ქვარიანი ს. შოთა რუსთაველი და მისი პოემა. ქუთაისი, 1914.
- თავფურცელზე: „ჩვენს სახელოვან მგოსანს ი. გრიშაშვილს სახსოვრათ ავტორისაგან. 7/VII 1916 წ“.
- კანის მე-2 გვ.: „ეს მონოგრაფია პირველად დაიბეჭდა „მოამბე“-ში, 1903 წ., № VII და VIII. ი. გრ“.
- მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „ძღვნად საყვარელ მგოსანს. გ. მსხილაძე. 5/III-56 წელი“.
7717. ქვლივიძე მ. ვეფხის ტყაოსნის დასურათების ისტორიისათვის. თბ., 1960.
- 7718-7719. ქიქოძე ბ. გაბასება ძველ ქართულ ლიტერატურაში. ბათუმი, 1952.
- ფორზაცზე: „საქართველოს სსრ სახალხო პოეტს, აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით ავტორი. 24 I 60“.
- მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 10 მაისი. ბათუმიდან“.
7720. ქიქოძე გ. ალექსანდრე ყაზბეგი. თბ., 1946.
7721. ქიქოძე გ. ეგნატე ნინოშვილი. – ამონაჭერი წიგნიდან: ეგ. ნინოშვილი თხზულებათა სრული კრებული. გ. ქიქოძის რედ. თბ., 1954.
7722. ქიქოძე გ. ეტიუდები და პორტრეტები. თბ., 1946.
- ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1946 წ. 1-IX“.
- ყდაზე სათაურის შემდეგ: „კრიტიკული წერილები ჩავაკარი“. გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი „ლიტერატურული აზროვნების იდეურობისა და სიცხადისათვის“ მინაწერით: „ლიტერატურა და ხელოვნება“, 1946 წ., № 42, 31 ოქტ“.
- 7723-7724. ქიქოძე გ. ეტიუდები და პორტრეტები. მე-2 შევს. და შესწ. გამოც. თბ., 1958.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. ა. ჭ-ძე, გვ. 94“.
- გვ. 95. ხაზგასმულია; „ფანჩატურში“, არშიაზე წერია: „თალარში. ი. გრ“. ხაზგასმულია: „ხარობ“, მინაწერი: „ხარობ. ი. გრ“.
7725. ქიქოძე გ. ვაჟა-ფშაველა. 1861-1915. თბ., 1946.
- 7726-7727. ქიქოძე გ. ლიტერატურული ნარკვევები. თბ., 1938.
- ფორზაცზე: „ა. ჭ. გვ. 111. P. S. შეცდომა. ა. ჭ-ძე 1804 წ. იბრძოდა რუსეთის სასარგებლოდ“.
- გვ. 111. პირველი აბზაცის რამდენიმე წინადადება ხაზგასმულია და არშიაზე წერია: „შეცდომა“. ამავე აბზაცში წინადადებაში: „საადისა და ვოლტერის თავყანისმცემელი ალექსანდრე ჭავჭავაძე“... ხაზგასმულია; „საადისა და ვოლტერის“ და გასწვრივ არშიაზე: „გაფიზის“.
7728. ქიქოძე გ. XIX საუკუნე. ნარკვევი ლიტერატურის ისტორიიდან. წ. 1. თბ., 1940.
- თავფურცელზე: იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით ავტორისაგან. 15. XI. 1941“.

კანზე: „იშვიათია – გასაყიდათ არ გამოსულა! ი. გრ. 1941. 15/XI“, იქვე: შეცდომა, 22“.

გვ. 9. მოხაზულია „ამირანდარეჯანიანი“, მიწერილია: „თუ „დილარიანი“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „არ მომკვდარა, არამედ ხანგრძლივ ძილშია“, მიწერილია: „არ მომკვდარა, მხოლოდ სძ“.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „ამ წლის განცდებს“, მიწერილია არშიაზე: „1804 წელს ეკუთვნის და არა 1832 წელს. ი. გრ. იხ. ჩემი ა. ჭ-ძე“. გასწორებულია კორექტურული შეცდომები, მოხაზულია: „მკლავნი“, მიწერილია: „მკილავნი“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „მელტვი“, მიწერილია: „გიმოირბი“.

გვ. 26. მოხაზულია ლექსი და მიწერილია: „იხ. ჩემი წიგნი, დაწერილი ყაზალის ფორმით, გვ. 24“.

გვ. 27. მოხაზულია გრ. ორბელიანის დაბადების თარიღი „1800“, მიწერილია: „1804 წელი“.

გვ. 30. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ი. მეუნარ“.

გვ. 34. ხაზგასმულია: „ურითმო ლექსი“, მიწერილია: „სადაა ეს ურითმო ლექსი? მას მხოლოდ ერთი ლექსი აქვს ურითმო: „ფსალმუნი“.

გვ. 35. ხაზგასმულია: „მწვანილის დამტარებლებს“, მიწერილია: „მწვანილს არავინ არ ატარებს“.

7729. ქიქოძე გ. ნარკვევები. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 15/VII“.

7730. ქიქოძე გ. ნიკოლოზ ბარათაშვილი. თბ., 1946.

7731. ქიქოძე გ. საბა სულხან ორბელიანი. 1658–1725. თბ., 1945.

7732. ქიქოძე გ. ქართული ლიტერატურის ისტორია. XIX საუკუნე. თბ., 1947.

ყდის მეოთხე გვერდზე: „გვ. 158. ეს ლექსი („ნინო“) ბერანჟედან არის ნათარგმნი. ეს არც ავტორს აქვს აღნიშნული და არც რედაქტორს. გ. ქიქოძეს კი უნდა სცოდნოდა, რადგან იგი სახელმძღვანელოს ადგენს; გვ. 261 – „კონსტანტინე ბატონიშვილი“ დაბეჭდილია“.

ფორზაცზე: „ა. ჭ-ძე, 38; ა. ცაგარ., 235; ა. ყაზბ. 243; ჩემი გამოცემით“. ქვემოთ: „ი. გრ. 1947. 20. VI“.

გვ. 91. ხაზგასმულია: „სრულიად მიუღებელია პლატონ იოსელიანის აზრი... თითქო გ. დ. ერისთავმა დაბადა ენა ქართული ახალისა გვარისა მწერლობისათვის. გიორგი ერისთავის ენა არავითარ შემთხვევაში არ შეიძლება ახალი ლიტერატურული ენის ნიმუშად ჩაითვალოს“, მიწერილია: „პლატონი ამბობდა დიალოგებზე“.

გვ. 158. პირველი აბზაცის სტრიქონები ხაზგასმულია და არშიაზე მიწერილია: „ეს ბერანჟედან არის ნათარგმნი“.

გვ. 184. ხაზგასმულია ავ. წერეთლის პირველად „შემოდებული“ სიტყვები: „გაიძვერა, ბობოლა, შეხმატკბილება, გასხივცისკრება“, მიწერილია: „ილია ზურაბიშვილმა აღნიშნა პირველად“.

7733. ქიქოძე გ. წერილები ხელოვნებაზე. [თბ.], 1936.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1936. 10. X“. იქვე: 1. ბარათაშვილის სურათი, 6“.

გვ. 6. ხაზგასმულია ადგილი, ლაპარაკია მიხ. თუმანიშვილის მიერ ფანქრით დახატულ ნ. ბარათაშვილის სურათზე, რომელიც 1916 წ. გაზ. „საქართველო“-ში დაიბეჭდა, მიწერილია: „სხვაგან არსად არ დაიბეჭდა? მის „თხზულებანში“ უფრო ადვილად არ მოძებნის მკითხველი? ი. გრ“.

გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. ვ. სიდამონიძის წერილი „საჭიროა შეცდომათა გამოსწორება“ მინაწერით: „კომ. განათლება“, 1937, 18 დეკემბ., № 118“. 2. ბ. ჟღენტის

წერილი „რამდენიც პარადოქსია, იმდენი შეცდომა“, მიწერილია: „ლიტ. საქართველო“, 1936 წ., № 21“.

7734. ქიქოძე პ. ლიტერატურული საქართველო. წ. 2. კრიტიკული წერილების კრებული. 1927-33. თბ., 1934.

7735. ქორიძე დ. ხალხთა მეგობრობის ასახვა ქართულ ლიტერატურაში. თბ., 1957.

თავფურცელზე: „ქართული კულტურის მოამაგეს დიდად პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს უძღვნი ამ მცირე ნაშრომს. ავტორი. 13/III-57 წ“.

კანზე: „ჩემზედაც! ი. გრ“.

გვ. 47-48. მოხაზულია ადგილები, რომლებიც ი. გრ. შეეხება.

7736. ქუთელია ა. ვაჟა-ფშაველა – მოაზროვნე და ჰუმანისტი. თბ., 1947.

წიგნში დევს ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. პ. შარიას წერილი „მოკლე განმარტება“ მინაწერით: „კომ“. 1947 № 108, 31 მაისი“. 2. ბ. ჟღენტის წერილი „ახალი წიგნი ვაჟა-ფშაველაზე“ მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნება“, 1947 წ., № 17, 27 აპრილი. ი. გრ“. 3. ბ. ნანიტაშვილის წერილი „შენიშვნები“ მინაწერით: „1947, № 86, 27 აპრილი. ეს წერილი და ბ. ჟღენტის წერილი გამოვიდა ერთსა და იმავე დროს“.

7737. ქუთელია ა. ნ. ბარათაშვილის ფილოსოფიური მსოფლმხედველობა. კრიტიკული შენიშვნები. თბ., 1945.

თავფურცელზე: „გამოჩენილ პოეტს და შესანიშნავ ადამიანს – ძვირფას სოსოს სიყვარულით. 16. XI. 45 წ. თბილისი. ავტორისაგან“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ალ. ბილანიშვილის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „საბჭოთა მასწავლებელი“, 1945, № 2“.

7738. ღვინიაშვილი ა. ქართული საბავშვო ლიტერატურის მიმოხილვა. 1883-1917 ტფ., 1934.

კანზე: „ნ. ლომოური, გვ. 81“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1934. XI/IX“.

გვ. 81. ტექსტში ხაზგასმულია: „ნ-რის ლექსის „პატიმარი“-ს დაბეჭდვას“... მიწერილია: „ნიკო ლომოური. ი. გრ.“

გვ. 95. ტექსტში ხაზგასმულია: „მიმქრალი“, მიწერილია: „ახოსპირ“.

გაზეთიდან „კომუნისტ. განათლება“, 1934, № 26, ამონაჭერი ლ. ჭიჭინაძის წერილი ამ წიგნზე.

7739. ღვინიაშვილი ა. ქართული საბჭოთა საბავშვო ლიტერატურა. თბ., 1966.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილზე, 15-18“.

7740. ღლონტი შ. ვეფხისტყაოსნის მხატვრული ენის სპეციფიკურობის პრობლემა. სოხუმი, 1961.

ფორზაცზე: „ჩემს საყვარელ მგოსანს ი. გრიშაშვილს ღრმა სიყვარულითა და პატივისცემით შ. ღლონტი, 1. X. 1961. სოხუმი, გოგოლის ქ. № 44 ტელ. 32-59“.

7741. ღლონტი შ. ნარკვევები ქართველი მწერლების მხატვრული ენის საკითხებზე. სოხუმი, 1955.

ფორზაცთან ჩაკრულია წერილი: „15. XI. 56. ქ. სოხუმი.

პატივცემული ბ-ნო იოსებ!

ვასრულებ თქვენს თხოვნას და გიგზავნით შ. ღლონტის წიგნს. რაც შეეხება ინსტიტუტის „შრომებს“, დირექტორმა თითონ ითავა „მე გაუფგზავნიო“! პატივისცემით და მოწიწებით გართმევთ ხელს ლეილა დადიანი. P. S. თქვენს ბარათს სასოებით შევინახავ, ერთი მაქვს კიდევ ამგვარივე. ლ. დ.“.

გვ. 88. ლექსი „რა ქარმა გზარდა“, მოხაზულია და მიწერილია: „ა. ახნაზაროვი“.

გვ. 89. ლექსში „მე მახსოვს დედის თავშალი“ ხაზგასმულია: „ეხატა, ვეფხვავდა“ და მიწერილია: „მეხადა(?)“.

გვ. 111. ლექსში – „აღარც ქარი“ ხაზგასმულია: „ცეცხლი გასჩენია“ და მიწერილია: „ჩემგან: სიმებს ცეცხლი გასჩენია. ჩემგან: სიმებს „ცეცხლი ეკიდება“.

ფორზაცის მე-4 გვ. წერია: „სოხუმი ლენინის ქ. № 8 აფსახელგამი, ლეილა დადიანი“.

7742. ღლონტი შ. ქართველი მწერლების მხატვრული ოსტატობის თავისებურებანი. სოხუმი, 1957.

ფორზაცზე: „საყვარელ მგოსანსა და ადამიანს ი. გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით ავტორისაგან. 9. V. 1957“.

7743. ყიფშიძე გ. ვასილ ბარნოვის ბიოგრაფია. ამონაჭერი წიგნიდან: ვ. ბარნოვი თხზულებანი. ტ. 1, ტფ., 1920.

ხელნაკეთ კანზე: „გრ. ყიფშიძე. ვასილ ბარნოვი. 1920 წლის გამოცემის წინათქმა“.

7744. ყიფშიძე გ. თ-დი რაფიელ ერისთავი და მისი სალიტერატურო მოღვაწეობა. – ამონაჭერი ჟურნ. „მომხბე“-დან, 1895, № 10 გვ. 80–98.

7745. ყიფშიძე გ. სალიტერატურო მიმოხილვა. – ამონაჭრები ჟურნ. „მომხბე“-დან, 1896, № 1, 2.

შეკრულია წიგნად ი. გრ. მიერ.

გვ. 96. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „სოლომონ ზურგიელიძესია „კაცი, რომელიც იზადვის, იგივე კვდება ბოლოს“.

7746. ყუბანეიშვილი ს. ბახტრიონის გმირები ქართულ მწერლობასა და ხალხურ სიტყვიერებაში. თბ., 1953.

7747. ყუბანეიშვილი ს. დავით გურამიშვილი ქართულ ჰუსართა პოლკში. თბ., 1955.

7748–7749. ყუბანეიშვილი ს. ვაჟა ფშაველა. დოკუმენტები და მასალები. [თბ.], 1937.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „მეგველოვები, გვ. 349. ვაჟას თარგმანი დაიბეჭდა „ივერიაში“, გვ. 419. „სამკლავიანი“ კურიოზი, 452; აკლია 1. გორის სალამო“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1937. 10/II, ვაჟა და კულა გლდანელი, 170. 1. ფოთის ამბები, გვ. 340. 2. ქუთაისის ამბები, 334 არ არის სწორი. 3. გორის ამბები. არ არის!!! (სალამოები?). 4. აკლია შენიშვნები და ლექსიკონი. 5. მიხ. გაჩე-ძე, 255, 242, 244, 248. 6. ვაჟა და გიტარა, 132. 7. ვაჟას წერილი ზ. ჭ-ნაძეს, 170. 8. შიოს იუბილე და ვაჟა, 326. 9. შეცდომა – „ენას გიწუნებ“, (გვ. 329). 10. ვაჟა და ლადო მესხიშვილი, 330. 11. ვაჟას წერილი „ჯეჯილისადმი“. 12. ალ. აბაშელმა ჩემი ეგზემპლარიდან გაასწორა გვ. 307. 13. ოვ. თუმანიანი. 401“.

გვ. 176. მოხაზულია სქოლიო ს. მგალობლიშვილის მოგონებიდან, სადაც ლაპარაკია თევზის ჭერაზე, მიწერილია: „ოჩხი“.

გვ. 305. მოხაზულია ვაჟა ფშაველას „წერილი რედაქციასთან“ („ჯეჯილის“), რომელშიც იგი საყვედურობს „უკანასკნელს „ჯეჯილი“-ს ნომერში ხუთი თუ ექვსი შეცდომის კორექტურული“-ო, არშიაზე: „ეს ჯეჯილი სად არის?“

გვ. 307. მოხაზულია სქოლიო, რომელშიც ლაპარაკია „ალუდა ქეთელაურის“ ვაჟასეულ ეგზემპლარსა და ალ. აბაშელის მიერ ამ ეგზემპლარის გამოყენებაზე ვაჟას ნაწერების გამოცემისას, არშიაზე მიწერილია: „ჩემი ეგზემპლარიდან გაასწორა“.

გვ. 318. ხაზგასმულია: „მალ. ბოლ-ძის სიტყვებიდან“, არშიაზე: „მალ. ბოლქვაძე“.

გვ. 320. 1-2 აბზაცის გასწვრივ: „1892 წელს თვალი დაეცხო?“

გვ. 326. მოხაზულია შიო მღვიმელის ბარათი ვაჟასადმი, არშიაზე: „შიოს იუბილე გაიმართა 14 იანვარს“.

გვ. 329. მოხაზულია ლექსი „აკაკის საიუბილეოდ“, არშიაზე წერია: „გაიგეთ, რომ აკაკის ლექსი დაბეჭდილია 1913 წელს და იუბილე 1908 წ. მოხდა!“

გვ. 331. ლექსში „ვლ. მესხიშვილის საიუბილეოდ“, ხაზგასმულია: „რუსეთში წასვლაზე“.

გვ. 334. მოხაზულია აბზაცი ვაჟას დასავლეთ საქართველოში, კერძოდ ქუთაისში მიწვევის შესახებ და მიწერილია: „ეს ნაწილი არ არის სწორედ გადმოცემული. (იხ. ჩემი რვეულები)“.

გვ. 340. მოხაზულია აბზაცები ფოთში ჩატარებულ ვაჟა-ფშაველას ლიტერატურული საღამოს შესახებ და გასწვრივ მიწერილია: „იხ. ჩემი პროგრამა“.

გვ. 341. ხაზგასმულია: „ახალგაზრდა პოეტი“, არშიაზე: „რ. ქორქია?“

გვ. 419. მოხაზულია: „ვაჟამ პირველი თარგმანი „იმედში“ დაბეჭდა, მიწერილია: „ივერიაში, 1880 №“.

გვ. 423. ვაჟა ფშაველას მოთხრობების გარე ყდის ილუსტრაციაზე მიწერილია: „პატარა წიგნი“.

გვ. 448. სამსონ ფირცხალავას წერილში ვაჟასადმი ხაზგასმულია: „სასყიდელს თეატრიდანაც მიიღებ და ჩვენ „საზოგადოებასაც“ გამოვაცემინებთ“, არშიაზე: „ჯერ თეატრში უნდა დაედგათ და მერე უნდა გამოეცათ“.

გვ. 451. ხაზგასმულია: „ანტონ გოგიაშვილი“, არშიაზე: „მხატვარი“.

გვ. 454. მოხაზულია ბოლო აბზაცი და არშიაზე მიწერილია: „იმ პოემისა თუ სხვისა?“

გვ. 456. მოხაზულია: „დრამისა“ (ფული სრულად მივიღე)“, მიწერილია: „მოკვეთილი“.

გვ. 458. მოხაზულია აბზაცი, სადაც ლაპარაკია „გველის მჭამელის“ გამოცემის შესახებ, არშიაზე მიწერილია: „წ. ს. გამოსც“.

გვ. 478. ხაზგასმულია: „გამოსცეს წიგნაკი“, არშიაზე: „გამოვიდა“.

წიგნის ბოლოს ცარიელ გვერდზე: „მანგანა, 295; ტომბახი, ფახაწი, 244, 245; ბოჩულა, 456“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. სერგი ჭილაიას მიმოხილვა „სოლ. ყუბანეიშვილი „ვაჟა-ფშაველა“, „ლიტ.-საქართ.“, 1937, № 17“. 2. მიმოხილვა „სოლ. ყუბანეიშვილი – „ვაჟა ფშაველა“ „ე. ა.“-ს ხელმოწერით – „მუშა“, 1937, 21/III“. 3. საგაზეთო ცნობა სოლ. ყუბანეიშვილის წიგნის გამოცემის შესახებ მინაწერით არშიაზე: „მუშა, 19 თებ., 1937, № 11“, 4. სოლ. ცაიშვილის რეცენზია გაზეთიდან „კომ. განათლება“. 5. ვ. ბუქურაულის მოგონება „ერთი შემთხვევა ვაჟას „ცხოვრებიდან“ ჟურნალიდან „პიონერი“, 1936, № 7, ივლისი“. 6. პ. წერეთლის „მცირე ცნობა“ ვაჟა ფშაველას ვლ. მესხიშვილის იუბილეზე მონაწილეობის შესახებ მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“, 1945, 41, 5 დეკ“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „შეცდომა, გვ. 335“.

გვ. 334. ვაჟას ქუთაისში ჩასვლის შესახებ მიწერილია: „შეცდომა, 1910-ში იყო“.

გვ. 340. ფოთში 1912 წელს ვაჟა-ფშაველასადმი მიძღვნილ საღამოს შესახებ მიწერილია: „მე ვსუფლიორობდი პეპოს, მგონი პროგრამა მაქვს“.

გვ. 342. ცნობას გორში 1915 წლის 17 თებ. გამართულ ვოკალურ-მუსიკალურ სალიტერატურო მეჯლისის შესახებ მიწერილი აქვს: „მე გავმართე. ი. გრ“.

გვ. 351. ო. შლინგის ვაჟა ფშაველას კარიკატურას მიწერილი აქვს: „მეგობრული შარჟი „ემშაკის მათრახიდან“.

7750. ყუბანიეშვილი ს. ვაჟა-ფშაველას ცხოვრებისა და შემოქმედების მატრიანე. თბ., 1940.

ყდის მეორე გვერდზე „ვაჟას თარგმანები: ჰეინეიდან, გვ. 36; უიდა-დან, 60; პოლონურიდან, 18; ოსტროვსკი, 12; კრემლოვი, 67; შილერი, 67; ედგარ პო, 60; ლერმონტ. – 41; ქალის თმა, გვ. 159; საქართველოს ოცნება, გვ. 151“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. 15/IV“. ქვემოთ: „1. ჩემი ლექსი – გვ. 171, 204, 208 და სხ. 2. ოსტროვსკი თარგმნა, გვ. 12. 3. იცნობს კოლცოვს, 15. 4. „ჭინჭარი“ ჟურ., 75. 5. ქართ. კულტ. საზ., 77. 6. ოვ. თუმანიანი და ვაჟა, 85. 7. ა. ახნაზაროვის და ვაჟას ენა, 231. 8. ჟ. „ნიავი“, 66. 9. ილია ჭ-ძის საღამო ქუთაისში, 71, 72“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. შეცდომები: 1. გვ. 18. 1. ვაჟას კერძო წერილები მეღანას მოგონებაში. („საქართველო“, 1915, № 66, 92)“.

თავფურცელზე სათაურის ქვეშ: „ვაჟა გარდაიც. 1915, 27 ივლისს, გვ. 93“.

გვ. 7. ხაზგასმულია ლექსის სათაური „ყარსის ბოლო“ და მიწერილია: „ეს ლექსი „იმედშიც“ დაიბეჭდა“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „ლ. რ-ზ-კ-ლი“-ს ფსევდონიმით“ ქვეყნდება ლექსი „დროება“ ჟურნ. „იმედი“, № 5, გვ. 29, გასწვრივ მიწერილია: „რა ლექსი?“

გვ. 18. ხაზგასმულია: „ივნისის 15 ქვეყნდება „ვაჟ-კაცის“ ფსევდონიმით პოლონურიდან თარგმნილი ლექსი „ხელოვნური პოეზია“, ჟურნ. „თეატრი“, № 24, გვ. 243“, მიწერილია: „ხელოვნური პოეზია“ ვაჟას ლექსის სათაური კი არ არის, არამედ ის საერთო სათაურია რედაქციის მიერ გამოგონილი. ი. გრ“.

გვ. 38. ხაზგასმულია: „ნოემბრის 20. ქვეყნდება წერილი – „ივერია“, № 201 და „მეველე“ (წერილი რედაქციისაგან), ჟურნ. „კვალი“, გვ. 12–14“ და მიწერილია: „ეს წერილი ეხება სტუდენტურ ვალს. ი. გრ“.

გვ. 40. ხაზგასმულია: „ქვეყნდება წერილი „Pro domo, sua“, გაზ. „ივერია“, № 43. გვ. 3“ და არშიაზე: „ეს წერილი ეხება გავლენის საკითხს. ი. გრ“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „ივერიის ბიბლიოთეკა“, მიწერილია: „კრებული“.

გვ. 66. მოხაზულია აბზაცი ვაჟას პოემის „ღილა და კვირისა“, კრებულ „ნიავესა“ და „ცრემლებში“ გამოქვეყნების შესახებ, არშიებზე: „1. „ნიავი“ მე მაქვს. 2. ეს ჩემი ნაამბობიდანაა. ი. გრ“.

გვ. 67. ხაზგასმულია: „ქვეყნდება თარგმანი „გამოთხოვება“, მიწერილია: „შილერი“.

გვ. 71. მოხაზულია აბზაცები, რომლებიც 1910 წელს ქუთაისში გამართულ ილია ჭავჭავაძის საღამოზე ვაჟას მონაწილეობას და მის ლექსს „ილიას საღამო“ შეეხება და არშიაზე მიწერილია: „მეც ვიყავი თბილისიდან მიწვეული ქუთაისში ვაჟასთან ერთად. ი. გრ“.

გვ. 72. ხაზგასმულია: „ნოემბრის 6-ს ქვეყნდება ვ. „ქურდის თავზე ქუდი იწვის“ (ილ. ჭავჭავაძის საღამოს გამო ქ. ქუთაისში). გაზ. „სახალხო გაზეთი“, № 151, გვ. 3“, არშიაზე მიწერილია: „აქ მეც ვიყავი. ი. გრ“.

გვ. 75. ხაზგასმულია სქოლიოში: „ჭინჭარი“ ვერსად ვიპოვეთ. თ. სახოკიას ცნობით ეს ლექსი [„სიმღერა“] საადღგომო №-ში ყოფილა მოთავსებული“, არშიაზე: „მგონი მე მაქვს“.

გვ. 84. ხაზგასმულია: „სტუმრად იმყოფება ნ. ნათიძესთან... არშიაზე: „იხ. „საქართველო“, 1915, № 66, 92. ი. გრ“.

გვ. 98. ვაჟას ფსევდონიმებში ხაზგასმულია: „7. ლ. კათაკმეველი“ და მიწერილია: „კორესპ. ხაზმატიდან“. იქვე მიწერილია: „18. ვაჟა-ფშაველა, იხ. „თეატრი“, 1885 წ.“

გვ. 114. მოხაზულია: „ლერმონტოვისა [„ქაჯი“] და არშიაზე მიწერილია: „ქალის თმა. იხ. „ცრემლები“, 1909, 31. ი. გრ“.

გვ. 124. ხაზგასმულია „Свадьба соек“ და „Рассказ детеныша козули-пер. М. Цицишвили“ და მთარგმნელის გვარის წინ ჩამატებულია: „მარო“.

გვ. 148. ხაზგასმულია: „8. წარწერა ბიძინას ხანჯალზე“, მიწერილია გასწვრივ: „მერკვილაძე“.

გვ. 152. თავში: „ვაჟას არქივი“, ხაზგასმულია: „ლიხის მთას გადავებეტე“, არშიაზე: „1910 წ. იყო! (?) ი. გრ“.

გვ. 154. ხაზგასმულია ქვესათაური: „II. ვაჟას ნაწერები“ და მიწერილია: „აქამდის რაც იყო ის ვაჟას ნაწერები არ იყო?“

გვ. 155. მოხაზულია ვაჟას თარგმანები და მიწერილია: „4 სიზმარი ვნახე. იხ. გვ. 151“.

გვ. 156. ხაზგასმულია: „საქ. მწერალთა კავშირის სამგლოვიარო აფიშა“, იქვე მინაწერი: „როდის?“

გვ. 161. მოხაზულია დასათაურება: „როდის რა დაიწერა ვაჟა ფშაველაზე“, მიწერილია: „აკვლია ბევრი!“ ტექსტში: „კავთელი ი.“, მიწერილია: „ჯაჯანაშვილი, ივ“.

გვ. 163. ხაზგასმულია „ივერიის“ ცნობა, რომ ი. იმედაშვილი ბეჭდავს ვაჟას პოემას „ჰაოს და ქართლოს“, გაზ. „ივერია“, № 116“, მიწერილია: „1899“. ხაზგასმულია: „გაზ. „Тифлисский листок“, № 1, სადაც დაბეჭდილია: „Иван-да Мария [ტხორჟევსკი] из стихотвор. Важа-Пшавела“, გასწვრივ მიწერილია: „დამატება თუ გაზეთი? ის დამატებაა და არა გაზეთი. „Тиф. лист.“-ის სურათებიან დამატებაშია დაბეჭდილი ვაჟას ლექსი. მთარგ. შენიშვნით. ი. გრ“.

გვ. 164. ხაზგასმულია: „ისტორიკოსი“, ქვეშ მიწერილია: „ირეთელი?“ ხაზგასმულია: „შ-ლი, „ა“. არშიაზე „ა. შანშიაშვილი“. ხაზგასმულია: „სან-ინ-ვინ“, არშიაზე მიწერილია: „სანდრო შანშ. ი. მჭედლიშ. ვალიკო გუნია“.

გვ. 166. მიწერილია: „1910. ვაჟაზე. ილიას სადამოზე გამოსვლის გამო ქუთაისში“.

გვ. 167. ხაზგასმულია: „გ-რი, ი.“ არშიაზე: „ივ. გომელაური“. ხაზგასმულია: „აბაშისპირელი, კ.“, არშიაზე: „კ. გამსახურდია“. ხაზგასმულია: „ახალციხელი, გ“. არშიაზე: „გ. სალარიძე“. ხაზგასმულია: „განდეგილი“, მიწერილია: „დომინიკა ერისთავი“.

გვ. 168. ხაზგასმულია: „ისო“, არშიაზე: „ის. კვიციანიძე“. ხაზგასმულია: „აბულაძე, ს.“, არშიაზე: „აბულაძე სავლე“.

გვ. 169. ხაზგასმულია: „ანაშვილი, მ“, არშიაზე: „მიხ. ღვამიჩავა“.

გვ. 179. ხაზგასმულია: „მოსაშვილი“, მიწერილია: „ილო“.

გვ. 180. ხაზგასმულია: „პატარა კაცი“ (ავტორი: სამგლოვიარო წერილი, გაზ. „სამშობლო“, № 146, 1915), გასწვრივ მინაწერი: „გოგი“. ხაზგასმულია: „სანგანიძე“, არშიაზე: „სანდრო გძელიშვილი“.

გვ. 187. ხაზგასმულია: „ქნარი“, არშიაზე: „იოს. გვანცალაძე“. ხაზგასმულია: „ღვანკითელი, ვ“, არშიაზე: „ვარდენ ყიფიანი“.

გვ. 199. ხაზგასმულია: „ვარამ გაგელი“, მიწერილია: „ტ. ტ-ძე“.

გვ. 206. ხაზგასმულია: „ფარსადანი“, არშიაზე: „ს. ფშალიშვილი“.

გვ. 231. ბოლო აბზაცში ხაზგასმულია: „ნაბოლარას“, არშიაზე: „შ. დავითაშვილი. ი. გრ“.

გვ. 252. პოემის სათაურის „ჰაოს და ქართლოს“, გასწვრივ: „იხ. გვ. 163“.

გვ. 263. მოხაზულია სქოლიო, სადაც ნათქვამია, რომ პოემა „ჰაოს და ქართლოს“ ვაჟას ცალკე წიგნად გამოსაცემად გადაუცია იოსებ იმედაშვილისათვის, არშიაზე:

ერთი წიგნის გარეკანზე ი. იმედაშვილი აცხადებდა: „მალე გამოვა „ჰაოს და ქართლოს“.

ბოლო ფორზაცზე: „1. „ვაჟას თარგმანები, გვ. 155. 2. ვაჟას ფსევდონიმები, 99“.

წიგნში ქალაქის ნაჭრები მინაწერებით: „1. კიტა ვაჟას სიმბოლოელს უწოდებს, იხ. „ივერია“, 1896 წ., № 13. 2. 1883 წლის დასაწყისში დავწერე „შვლის ნუკრის ნამბობიო“ – ჩემი ფსევდონიმებია ლ. რ-ზ. ლ. ზ-რ. კათაკმეველი; (კორესპონდ. „დროება“. 1880, № 189. ხახმატი.). იხ. ვაჟას წერილი „პრო დომო სუა“ „ივ“, 1896, № 43. 3. ვაჟა მომრიგებელი შუამავალი, გვ. 69. პოეტ ვაჟა ფშაველამ პირადი თხოვნით მიმართა თბილისის გუბერნატორს, რათა მან დანიშნოს ის მომრიგებელ შუამავლათ თიანეთის მაზრაში, სადაც ის აღიზარდა და ადგილობრივ მცხოვრებთა ზნე-ჩვეულებას დაახლოებით იცნობს, იხ. გაზ. „მომავალი“ [სოც. დემოკ. ორგანო] 1909 წ., № 94, 18 დეკემბ. მე-II გვ. ი. გრ“.

გვ. 20-21 შორის ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ნობათში“ დაბეჭდილ ვაჟა ფშაველას... [აქ ერთი სიტყვა გაურკვეველია] (ლ. რაზიკაშვილს) აუგად იხსენებს „თეატრი“, 1886, № 2, გვ. 16. (ივ. კავთელის წერილია)“.

ყდის მესამე გვერდზე სოლ. ცაიშვილის რეცენზია ამ წიგნის შესახებ მინაწერით: „კომ“, 1941, № 5, 7 იანვარი“.

წიგნში ფურცელი მინაწერით: „ორლეანელი ქალი“. ვაჟას „ორლეანელი ქალის“ თარგმანის გამოცემის გარშემო. იხ. ს. ყუბანიშივ. „ვაჟა-ფშაველა“, 1937 წ. გვ. 446“.

7751. ყუბანიშივილი ს. ვეფხისტყაოსნის ხელნაწერთა სტროფული შედგენილობა. თბ., 1959.

7752. ყუბანიშივილი ს. ნინოშვილის ათეიზმი. ტფ., 1934.

7753. ყუბანიშივილი ს. სამშობლოსათვის ბრძოლისა და თავდადების მოტივები ძველ ქართულ ლიტერატურაში. (V–XII სს.) თბ., 1942.

თავფურცელზე: „პატ. ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 15. IX. 42. წ“.

7754. ყუბანიშივილი ს. ცხოვრება ვაჟა-ფშაველასი. (მასალები). თბ., 1961.

7755–7756. შალვა დადიანი. (1874–1923). [ტფ., 1923].

კანზე: „უცნაურ, ჩემი გულის ახლო მგოსანს, საყვარელ სოსო გრიშაშვილს. შალვა. II–3.23 წ“. იქვე: „შეადგინა შ. აფხაიძემ“.

თავფურცელზე: „ბოლოში სურათია. ი. გრ“.

გვ. 63. შენიშვნაში ხაზგასმულია: „კეთროვნებით“... და მიწერილია: „ამ სიტყვის ვითარება ვერ გაუგია ჩვენს ცენზორს. ი. გრ“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „იხ. კურიოზი ბოლოში. ი. გრ. 1923 (?)“.

7757. შალვა დადიანი. 1893–XLV–1938. კრებული თბ., 1939.

7758. შარაშენიძე ე. ქართული მწერლობა 1905 წლის რევოლუციის პერიოდში. თბ., 1959.

კანზე: „გორკი ქართულად, გვ. 58; ს-ა-სამსონ ფირცხალ(ავა) გვ. 31; ჩემგან „აკაკი და ხუმარა“, გვ. 9“.

გვ. 31. ბოლო აბზაცში ხაზგასმულია: „ს-ა („ნიშადური“, 1907 წ. № 2)“, არშიაზე წერია: „სამსონ ფირცხ [ალავა]“.

გვ. 39. ხაზგასმულია: „შალვა შარაშენიძე“, მიწერილია: „თაგუნა“.

გვ. 49. ბოლოს ხაზგასმულია ცნობა თუ სად დაიბეჭდა ლექსი („მიწა“, 1907, № 9)“. „მიწა“-სთან კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „ნიშადური?“

7759–7762. შარაშენიძე ე. მებრძოლი ფიქრის პოეტი ნ. ბარათაშვილი. (მოწაფეთათვის). [თბ., 1920].

7763. შარია პ. ქართული საბჭოთა ლიტერატურის განვითარების გზები. თბ., 1947.

7764. შატბერაშვილი გ. ნაფიქრი. [ლიტ. წერილები. მხატვრ. ნარკვევები]. თბ., 1959.

7765. შოთა რუსთაველი სკოლაში. კრებული. თბ., 1937.

წიგნში დევს დეპეშის შავი, ი. გრ. ავტოგრაფი, გაგზავნილი აკაკი ფაღავას სახელზე. „თბილისი ძნელადის 32. ჩემო აკაკი, ვწუხვარ რომ ვერ დავესწარი შენს ზეიმს ავადმყოფობის გამო; გულით და სულით შენთან ვიყავი, შენი მოღვაწეობა დაუფასებელია. იცოცხლე დიდხანს და დიდხანს ჩემო საყვარელო და დაუვიწყარო კარგო აკაკი. სოსო გრიშაშვილი. ლენინის ქ. № 20“.

7766. შოთა რუსთაველის გარშემო. კრებული. თბ., 1927.

ი. გრ. მიერ აკინძულია წიგნად 4 წერილი: 1. კ. კეკელიძე „რუსთაველიანა“; 2-3. პ. ინგოროყვა „რუსთაველიანაზე“. 4. კ. კეკელიძე „კიდევ „ვეფხისტყაოსნის“ გარშემო“.

ხელნაკეთ თავფურცელზე: „შოთა რუსთაველის“ გარშემო.

1. კ. კეკელიძე („მნათობი“, 1927, № 2). 2. პ. ინგოროყვა („მნათობი“, 1927, № 3, 4). 3. კ. კეკელიძე („მნათობი“, 1927 წ. № 5-6)“.

7767. შუმანია ე. გალაკტიონ ტაბიძე. [ცხოვრება და შემოქმედება]. თბ., 1956.

7768. ჩავლეიშვილი ა. ილია ჭავჭავაძე – ლიტერატურის თეორეტიკოსი. ბათუმი, 1939.

7769–7770. ჩავლეიშვილი ა. ლიტერატურის ისტორიისა და თეორიის საკითხები. ბათუმი, 1960.

ფორზაცზე: „ქართველი ერის სასახელო სახალხო პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს გულითადი პატივისცემით ავტორი. 1960 წ. 29 აპრილი. ქ. ბათუმი“.

იქვე: „განთიადი. მე-გვ. 194; „ქართვ. დედა“, 131. ი. გრ“.

7771. ჩავლეიშვილი ა. ლიტერატურულ-კრიტიკული ნარკვევები. ბათუმი, 1962.

ფორზაცზე: „პოეტ აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით. ავტორი. 6/1 63 წ. ქ. ბათუმი“.

წიგნში დევს მადლობის დეპეშა გამოგზავნილი ავტორისაგან ქ. ბათუმიდან ი. გრიშაშვილის სახელზე.

7772–7773. ჩავლეიშვილი ა. ნარკვევები მეცხრამეტე საუკუნის ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან. ბათუმი, 1949.

შმუცტიტულზე: „გულითადი პატივისცემით პოეტ-აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 15. V-49 წ. ქ. ბათუმი“.

ყდის მეორე გვერდზე წერილი: „პატივცემულო ალექსანდრე! მივიღე თქვენი წიგნი. მადლობელი ვარ ყურადღებისათვის. ის უკვე შევიტანე ჩემი წიგნების ნუსხაში, ერთი კორექტურული შეცდომა შევამჩნიე. გვ. 42. მითითებულია „აკაკის თხზულებანი ტ. IV, პ. ინგოროყვას რედაქტორობით“ ხოლო გვ. 62-ზე მითითებულია „აკაკის თხზულებანი ტ. III“. ისე გამოდის, რომ თითქოს III ტომს რედაქტორი არ ჰყავდეს: უნდა მეთქვა, რომ მესამე ტომს რედაქტორი ჰყავს. ეს რედაქტორი მე ვარ... და არც თუ ისე იოლი ჯაფა გამიწევია ამ მასალების აღმოჩენაზე, ტექსტის დადგენაზე, არხივში ნაპოვნ სხვადასხვა თარიღებზე და ერთი (მაგ. „თორნიკე ერისთავის“ სრული რედაქცია აღდგენილია ცენზურის მიერ დაკავებულ სტრიქონების მიხედვით) მე მგონი ამ III ტომის რედაქტორი ღირსი იყო, რომ არ გამოგპაროდათ. ახალგაზრდობამ უნდა აიღოს ივანე ჯავახიშვილის მაგალითი, ის მეკარესაც არ გამოსტოვებდა ხოლმე, თუ ის რომელიმე სიტყვის ფუძეს მიაგნებინებდა. ეს საყვედური მართო შენად არ მიიჩნო ამ საკითხზე საზოგადოთ

გაბრაზებული ვარ და შენზე ვიყარე ბოდმა. 1949-29-V ი. გრ“. ეტყობა ი. გრიშაშვილს წერილი არ გაუგზავნია ადრესატისათვის.

ფორზაცზე: „შრომა, 62“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „მეგობარ პოეტს, ი. გრიშაშვილს. პ. რურუა. 10/XI 49 წ. ბათუმი“.

7774. ჩანტლაძე ვ. სულხან-საბა ორბელიანის ეკონომიკური შეხედულებები. თბ., 1959.

თავფურცელზე: „გამოჩენილ ქართველ პოეტს, ჩვენ საყვარელ პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით ავტორისაგან. II XII 59.“

7775–7776. ჩიქოვანი მ. აკაკი წერეთელი და ხალხური სიტყვიერება. თბ., 1958.

კანზე: „გვ. 44. ი. გრ“. და გვ. 44 სქოლიოში ხაზგასმული და მოხაზულია: „შემოკლებული თარგმანი. იხ. ი. გრიშაშვილის „ძველი ტფილისის ლიტ. ბოჰემა“, გვ. 7, 1928“.

გვ. 14. მოხაზულია ლექსი „ხომალდში ჩავჯექ“ და მიწერილი არშიაზე: „ია კარგ“.

გვ. 15. მოხაზულია ლექსი „შენს ლოყას ვარდი ჰყვავდა“... და მიწერილი: „ია კარგარეთელი“.

7777–7778. ჩიქოვანი მ. დავით გურამიშვილი და ხალხური პოეზია. თბ., 1955.

კანზე: „ი. გრ. საინტერესოა!“

7779. ჩიქოვანი მ. ვაჟა-ფშაველა და ხალხური პოეზია. თბ., 1956.

7780. ჩიხლაძე ნ. დომინიკა ერისთავი. (განდეგილი). მონოგრაფია. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „საყვარელ მგოსანს ჩემს დიდ მასწავლებელს სოსო გრიშაშვილს! ავტორისაგან 17, I, 61 წ.“

გვ. 29. მოხაზულია შ. მღვიმელის ლექსის სტროფი და მიწერილია: „აკლია“.

7781–7782. ჩიხლაძე ნ. ვაჟა მოგონებებში. [თბ.], 1957.

კანზე: „ომახიანად? დაგვიხვდა-გვ. 25“.

7783. ჩხეიძე ნ. ლიტერატურული წერილები. თბ., 1961.

7784. ჩხეიძე ო. ხალხთა მშვიდობისათვის ბრძოლის თემა ქართულ საბჭოთა მწერლობაში. თბ., 1950.

კანზე: „რეცენზიით“. იქვე: „ი. გრ. ჩემი ლექსი, გვ. 67“.

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამონაჭერი ვ. ბაიადის რეცენზია სათაურით „დიდმნიშვნელოვანი თემა“. ტექსტში ხაზგასმულია: „ი. გრიშაშვილის „ციტრუსები უკრაინაში“, არშიაზე მიწერილია: „ახალგ. კომ“; 1950, № 111, 21 სექტ“.

7785. ჩხეტია შ. ისტორიული საბუთები იროდიონ ევდომვილის შესახებ. [ნარკვევი]. ტფ., 1939.

თავფურცელზე: „სოსოს, მეგობრული სალამით. შალვა ჩხეტია. 29. 1. 40“.

7786–7787. ჩხეტია შ. ნიკოლოზ ბარათაშვილი. ნაწ. 1. მასალები ნიკოლოზ ბარათაშვილის შესახებ. თბ., 1945.

თავფურცელზე: „სოსოს, მეგობრული სალამით ავტორისაგან. 7. III. 46“.

ამონაჭრები: 1. გაზეთიდან ცნობა ამ წიგნის გამოსვლის შესახებ მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ“, 1946, 9 მარტი“. 2. ჟურნალიდან შ. გოზალიშვილის წერილი „ნიკოლოზ ბარათაშვილი“ მინაწერით: „მნათობი“, 1946, № 4“. 3. გაზეთიდან ლ. ასათიანის წერილი „ახალი მასალები ნ. ბარათაშვილზე“ მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნება“, 1946, № 22, 25 მაისი“.

7788. ცაიშვილი სარგ. ბესიკი. გამოჩენილ ადამიანთა ცხოვრება. თბ., 1962.

7789. ცაიშვილი სარგ. ვეფხისტყაოსნის ვახტანგისეული რედაქცია. თბ., 1957.

7790. ცაიშვილი სოლ. კოწია ერისთავი. მონოგრაფია., თბ., 1958.

7791. ცაიშვილი სოლ. ლიტერატურული მემკვიდრეობიდან. თბ., 1947. – ამონაჭერი. ზუგდიდის მუზეუმის შრომები, ტ. 1.

თავფურცელზე: „სოსო გრიშაშვილს – ლამაზ პოეტს და არქივებისაც პოეტურად გამქიქებელს. – მეგობრობისათვის. ავტორი 10–IX-47“.

ფორზაცის პირველ გვერდზე: „ვასო აბაშიძე და ვასო თუმანოვი და მისი ცოლი, გვ. 216; ვახტანგ ორბ. ლექსები, 225; მაჭახელაძე – გ. წერეთლის ფსევდონიმი, 285; ივ. მაჩაბელი და ე. ჭ-ძე, 222; სარა მეიფარიანი, 216. „სირინოზის ხმანი“.

ფორზაცის მე-2 გვერდზე: „203 „ტყუილი“, 205; „თამარ ცბიერი“, 215; ხეკაცი, 224. 285 გვ. შეცდომაა, უნდა იყოს სერგი გორგაძე; ყასიდად 244; ჰამმა-გვ. 240; პაჟარნი-155; ზაჰლა, 146; ქოჩაკიძის „დედის დარიგება“ და სტ. ძიმისტარაშვი. 246 და 286; ბარნოვის ენა, 161; ნინო ჟორდანია, გვ. 239“.

გვ. 167. ხაზგასმულია შენიშვნა: „1933 წ. გამოვიდა ი. გრიშაშვილის მიერ შეკრებული „აკაკის მოსწრებული სიტყვები“, არშიაზე მიწერილია: „ორხელ“.

გვ. 170. შენიშვნაში მოხაზულია: „გაზ.“, მიწერილია: „ჟურნ. ი. გრ“.

გვ. 216. დავით ერისთავის წერილში იონა მეუნარგიასადმი ხაზგასმულია: „სარა“, არშიაზე წერია: „სარა მავო ხომ არ არი?“ გადახაზულია „მავო“ და ქვეშ მიწერილია, „სარა, მეიფარიანი ხომ არ არის? ამავე გვერდის პირველ აბზაცში ხაზგასმულია: „მოისმის ხმა სირინოზის ჩვენის სარასი“, არშიაზე მიწერილია: „მავო? სქოლიოში ფანქრით: „P. S. სარა (მეიფარიანი) ულამაზესი ქალი იყო. საზოგადო მოღვაწე. ეშმაკი და ჭკვიანი. ი. გრ“.

გვ. 238. ხაზგასმულია: „კაკაბაძე, სერგი, დავითა“, სერგის ქვეშ მიწერილია: „გორგაძე“.

გვ. 239. მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია: „ჩემმა გიგომ უმზითვო ქალი შეერთო“, მიწერილია: „ნინო ჟორდანია“.

გვ. 240. ალ. სარაჯიშვილის ბარათში ი. მეუნარგიასადმი ხაზგასმულია სიტყვა: „ჰამმა“, მიწერილია: „მაგრამ (სომხ.)“.

გვ. 278. ხაზგასმულია: „მარკოვი-მწერალი, „ოჩერკი კავკაზას“ ავტორი“, არშიაზე: „ეს მარკოვი, სხვა მარკოვია. ი. გრ“.

გვ. 285. შენიშვნაში მოხაზულია: „კაკაბაძე“, მიწერილია: „გორგაძე“. ე. ი. უნდა იყოს სერგი გორგაძე.

გვ. 286. ხაზგასმულია: „ივანე ელიზბარის-ძე მოსიძე – დედით ბიძა ჭალადიდელისა“, არშიაზე მიწერილია: „ეს წერილიდანაც ჩანს (შენ რას დაუმატებდი?)“.

ბოლო ფორზაცზე: „ნინო ჟორდანია (...) გვ. 239; მარკოვი, 210, 242“.

გვ. 170–71 შორის დევს გაზეთ „ბრძოლის“, 1947 წ. 18 სექტ. ნომერი. აღნიშნულია წერილი „ზუგდიდის ისტორიულ-ეთნოგრაფიული მუზეუმის შრომები“.

7792. ცაიშვილი სოლ. ლიტერატურული ნარკვევები. თბ., 1962.

7793. ცაიშვილი სოლ. ნიკოლოზ დადიანის ლიტერატურული მემკვიდრეობა. თბ., 1948.

7794. ცაიშვილი სოლ. სემინარიელის დღიურები. [ი. მეუნარგიას დღიურების პუბლიკაცია] – ამონაჭერი: ლიტერატურის მატთანე, 1942, № 3-4.

7795. ცანავა ა. ქართული მუშათა რევოლუციური პოეზია 1905–1907 წლებში. თბ., 1956.

7796–7797. ცანავა ა. წიგნი „სიბრძნე სიცრუისა“ და ქართული ხალხური მახვილსიტყვაობა. თბ., 1959.

7798. ცინცაძე პ. ვეფხის-ტყაოსანი. მსოფლმხედველობა და მხატვრული კონსტრუქცია. კრიტიკული ეტიუდი. ტფ., 1936.

გაზეთის ამონაჭრები: 1. პ. ცინცაძის წერილი „ი. ჭავჭავაძის მემკვიდრეობის გაგებისათვის“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1938, № 23“. 2. პ. ცინცაძის წერილი „ალ. ყაზბეგი“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1938, № 23“. 3. პ. ცინცაძის წერილი „ალ. ყაზბეგი“, მინაწერით: „კომ“; 1938, 22 დეკემბ“.

7799. ცინცაძე პ. ილია ჭავჭავაძე, სოციალ-ეკონომიური მრწამსი და შემოქმედება. თბ., 1938.

ფორზაცხე: „ჩვენს ძვირფას და საყვარელ პოეტს და საყვარელ ადამიანს სოსოს 12/IV – 38 წ. ავტორი“.

7800–7801. ციციშვილი გ. თანამედროვე ქართული დრამატურგიის იდეურობისა და მხატვრულობის შესახებ. თბ., 1958.

7802. ციციშვილი გ. ილო მოსაშვილის დრამატურგია. – ამონაჭერი: „ლიტერატ. ძიებანი“, ტ. 8. 1953.

სათაურის წინ წარწერა: „ძვირფას და საყვარელ ბატონ სოსოს, ნიშნად პატივისცემისა და მოწიწებისა. გ. ციციშვილი. 5. X. 53 წ“.

7803. ციციშვილი გ. ქართული საბჭოთა დრამატურგია. ნაწ. 1. თბ., 1962.

ფორზაცხე: ჩემთვის მარად საყვარელ ადამიანებს ძვირფასსა და პატივცემულ ქ-ბატონ ქეთოს და ბატონ სოსოს. ნიშნად ჩემი მათდამი მოწიწებისა და უქრობი სიყვარულისა. თქვენი იური. 15 იანვარი, 1963 წ“.

7804. ციციშვილი გ. შალვა დადიანის დრამატურგია. [თბ.], 1955.

7805. ციციშვილი გ. ჭოლა ლომთათიძე. ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1966.

ფორზაცხე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკა-მუზეუმს ი. გრიშაშვილის მარადი თავყვანისმცემელისაგან. გ. ციციშვილი. 1966. VII“.

7806. ძველი ქართველო მეხოტბენი. ჩახრუხაძე. ქება მეფისა თამარისი. ტექსტი, გამოკვლევა და ლექსიკონი დაურთო ი. ლოლაშვილმა. თბ., 1957.

7807. ძოწენიძე ლ. რუსული „აპოთეგმატას“ ქართული რედაქციები. თბ., 1959.

7808. [წერეთელი ა.]. აკაკის წერილი თ. ილია ჭავჭავაძესთან – ამონაჭერი „კრებული“-დან 1899, № 10.

სათაურთან: „პირველად დაიბეჭდა“.

7809–7810. [წერეთელი ა.] აკაკის წერილი თ. ილია ჭავჭავაძესთან. ქუთაისი, 1899.

7811–7813. [წერეთელი ა.] რამდენიმე სიტყვა ბატ. ილია ჭავჭავაძის საპასუხოდ „ვეფხვის ტყაოსნის“ გამო. აკაკისა. თბ., 1887.

7814. წერეთელი გ. ეგნატე ინგოროყვა (ნინოშვილი). [თბ.], 1895. – ამონაჭერი.

7815. წერეთელი ი. ტანჯვის პოეტი. (ეგნატე ნინოშვილის მხატვრობა.) [თბ. 1920]. – ამონაჭერი წ. კ. გამავრც. საზოგადოების მიერ გამოც. ე. ნინოშვილის თხზულებათა I ტ-დან.

ხელნაკეთ კანზე წერია: „ირაკლი (კაკი) წერეთელი. „ტანჯვის პოეტი“, (ეგნატე ნინოშვილი). წ. კ. ს.-მიერ გამოცემული ე. ნინოშვილის თხზულებათა I ტ-ის წინასიტყვაობა, თფილისი, 1920 წ. – ი. გრ“.

7816–7817. წერილები თედო რაზიკაშვილისადმი. სოლ. ყუბანეიშვილის რედ-ით და შენიშვნებით. ტფ., 1937. – ცალკე ამონაბეჭდი: კ. მარქსის სახ. საქ. სსრ სახელმწ. საჯარო ბიბ-კის შრომები.

თავფურცელზე: „სახსოვრად იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით ს. ყუბანეიშვილი 7. III. 42 წ“.

კანზე: „ჩემი წერილი, გვ. 191. ი. გრ“.
მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. გვ. 191“.
გვ. 166. ხაზგასმულია: „უთხარი, რომ ნიკო პომას წერს „განდეგილის“ კილოზეო“, მიწერილია: „ნ. ლომოური“.
გვ. 194. ხაზგასმულია სიტყვა „სალთად-უზარგოდ“, მიწერილია: „მარტო“.
7818. წვერავა ს. წერილები ლიტერატურაზე. თბ., 1960.
ფორზაცზე: „უღრმესი პატივისცემით დიდ პოეტს. ჩემს ძველ მეგობარს იოსებს. ავტორისაგან. 23 II 61 წ“.
7819. წულაძე ლ. პროტესტი ქრისტიანებს გამართლების გამო ქრისტიანებს მშობლებისა. ფოთი, 1911.
7820. წულუკიძე ვ. ილია ჭავჭავაძე. თბ., 1946.
კანზე წარწერა: „ძვირფას იოსებს ვანო წულუკიძისაგან“.
7821. ჭავჭავაძე ი. ილია ჭავჭავაძე ენის შესახებ. შეადგინა ე. გელაშვილმა. თბ., 1960.
კანზე: „ი. გრ. დარდაკი, 79“.
7822. ჭავჭავაძე ი. ილია ჭავჭავაძის ავტოგრაფები. (აღწერილობა). შეადგინა და დასაბეჭდად მოამზადა შ. გოზალიშვილმა. ნაკვ. 2. თბ., 1951.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 17. XI“.
გვ. 26. ხაზგასმულია: „ჩიტის“ თარგმანის შესწორებული ტექსტი დაიბეჭდა „ცისკარში“, 1857 წლის იანვარში“, არშიაზე მიწერილია: „1856 წ“.
გვ. 111. მოხაზულია მე-6 შენიშვნა და მიწერილია კითხვის ნიშანი. შენიშვნაში ხაზგასმულია: „პ. ინგოროყვას კომენტარი გვ. 727-734“, მიწერილია: „ჩემია“. ეს გვერდი ჩანიშნულია ქაღალდის ნაჭრით, რომელზედაც წერია: „მაჭანკალი“.
გვ. 165. მოხაზულია: „აფორიზმები“, არშიაზე მიწერილია: „მდრ ჩემსას“.
ფორზაცის მე-4 გვერდზე: „მაჭანკალი, გვ. 110“.
7823. ჭავჭავაძე ი. ილია ჭავჭავაძის ნაწერები. ტფ., 1909.
ნაწ. 1. კრიტიკა.
გვ. გვ. 30-31 შორის ქაღალდის ნაჭერი, რომელზედაც წერია: „ილიას დიდი თხზულება, გედევან-ს და ქართული წიგნის გამოცემანი ცალკე მაქვს“.
7824. ჭავჭავაძე ი. წერილები ქართულ ლიტერატურაზე. ტფ., 1928.
7825. ჭელიძე ს. ნიკოლოზ ბარათაშვილი და მისი პოეზია. თბ., 1908.
კანზე: „მხოლოდ უნ-შია. ი. გრ“.
7826. ჭილაია ს. გალაკტიონ ტაბიძის პოეზია. თბ., 1951.
გვ. 5. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ამ დროს თანამშრომლობდა „ერთობაში“ ლადო მესხიშვიტ“.
გვ. 11. ხაზგასმულია სტრიქონი: „ერთ-ერთი პირველი ლექსის“... არშიაზე კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „დაწერილია დავაჟკაცების დროს“.
გვ. 68. ხაზგასმულია სტრიქონი და მიწერილია: „მათი გაზეთის თანამშრომელი იყო“.
გვ. 91. ლექსი „მხარი მხარს, მხარი მხარს“ მოხაზულია და მიწერილია: „ა. შანშიაშვილი“.
გვ. 92. ლექსი „მივიდეთ, შეუდგეთ გაერთიანებულ ჯარს“... მოხაზულია და მიწერილია: „ეს ლექსი გაილანძღა გაზეთში“.
გაზეთიდან ამოჭრილი ე. მელაძის რეცენზია „წიგნი გალაკტიონ ტაბიძის შემოქმედების შესახებ“ მინაწერით: „კომუნისტი“, 1952, № 53, 2 მარტი ი. გრიშაშვილი“.

7827. ჭილაია ს. ეგნატე ნინოშვილი. 1859–1894. თბ., 1945.
7828. ჭილაია ს. ვახტანგ ორბელიანი. თბ., 1941.
- თავფურცელზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ მგოსანს – ი. გრიშაშვილს. პატივისცემით. ავტორი“.
- ფორზაცზე: „1. კომედია „Знакомый и незнакомый“, გვ. 80. 2. დიმ. ორბელიანოვი, გვ. 116. (ანტირუსული გამოთქმა)“.
7829. ჭილაია ს. ლეო ქიაჩელი. თბ., 1954.
7830. ჭილაია ს. ლიტერატურული წერილები. თბ., 1946.
- ფორზაცზე: „ბრწყინვალე ლირიკოსს, ჩემს საყვარელ პოეტსა და უფროს მეგობარს – სოსო გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით ავტორისაგან 12. IX. 46 წ“.
7831. ჭილაია ს. ლიტერატურული წერილები. წ. 2. თბ., 1949.
- კანზე: „წერილი ჩემზე, გვ. 215“.
- 7832–7833. ჭილაია ს. მეოცე საუკუნის ქართული მწერლობა. თბ., 1956–1959.
- ნაწ. 1. 1956.
- თავფურცელის მეორე გვერდზე: „პოეტს, მკვლევარს, მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით და სიყვარულით. ავტორისაგან 14, II. 57“.
- ნაწ. 2. 1959.
- ყდაზე: „გვ. 248“.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959 25/XI“.
- გვ. 256. ი. გრ. ლექსში შეტანილია შესწორება: „არ ვარ ბერი, არც მღვდელი“..., სიტყვა „არ“-ს დაემატა ასო „ა“.
- გვ. 264. ი. გრ. ლექსში „ხანძარი“ სიტყვა „გაგრძელდა“ შესწორებულია სიტყვით: „გაგიგრძელდა“.
- გვ. 264. ი. გრ. ლექსში „ილია ჭავჭავაძის მკვლევლობა“, შესწორებულია სიტყვა „გაახელ“, დამატებული აქვს: „თ“. ლექსში „გამოთხოვება ძველ თბილისთან“ შესწორებულია სიტყვა – „მოგიტანს“ ასო „ო“- „ი“-თ. ხაზგასმულია იმავე ლექსში სიტყვა „დაახრჩო“ და მიწერილია: „დაახმო“.
- გვ. 282. ლექსში ხაზგასმულია სიტყვა „ხომლის“ და არშიაზე კითხვის ნიშანია.
- გვ. 283. ტექსტის დასასრულს მიწერილია: „ვაშა სერგეი! კარგი გული გქონია. ი. გრ. 1959 წ. 25 ნოემბერი“.
7834. ჭილაია ს. სამშობლოსათვის თავდადების იდეა ქართულ საბჭოთა პოეზიაში. თბ., 1942.
- თავფურცელზე: „პოეტსა და მკვლევარს ი. გრიშაშვილს. პატივისცემით. ავტორი. 1. XI. 42 წ“.
7835. ჭილაია ს. ქართული საბჭოთა ლიტერატურის აღმავლობის გზაზე. – ამონაჭერი ჟურნ. „ბოლშევიკი“-დან, 1947, № 8.
- დასაწყისში: „ჩემზე, გვ. 71-ი. გრ“.
7836. ჭილაია ს. ქართული საბჭოთა ლიტერატურის განვითარების გზა. თბ., 1953.
- ფორზაცზე: „ქართული სიტყვის ბრწყინვალე ოსტატს, პოეტ-მეგობარს ი. გრიშაშვილს პატივისცემით და სიყვარულით ავტორისაგან. 12. V. 53“.
- ბოლო ფორზაცზე: „მე-გვ. 185, 208, 167, 149, 118, 102“ გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზია გ. Цицишვილი „История грузинской литературы“, მიწერილი: „Молодой сталинец“, 1953 წ; № 59, 16 მაისი“.
- 7837–7838. ჭილაია ს. ქართული საბჭოთა ლიტერატურის განვითარების გზა. თბ., 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილს – ჩვენი ხალხის საყვარელ პოეტს, მეგობარს, ამხანაგს, ჩემს სოსოს სიყვარულით და პატივისცემით ავტორი 25. III. 55“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955 4/II. ჩემზე: მე რაპელების ხელში, 66; ჩემზე, გვ. 156; საბავშვო, გვ. 296–7; ჩემი ლექსი ლენინზე, გვ. 182; რუსული ენა, 231; სტალინი, 266“.

გვ. 95. ხაზგასმულია: „ობოლი ცრემლი სიყვარულისა“, მიწერილია: „გ. ლ. ა. შანშიაშვილის სტრიქონია“.

გვ. 323. მოხაზულია მთლიანად და მიწერილია: „ა. შანშ“.

7839–7842 [ჭიჭინაძე ზ]. ზ. ჭ. აკაკი. თფ., 1897.

კანზე: „არ აქვს პალატას. № 1996 – იხ. „ქართ. წ.“. დიმიტრი ერისთავი, გვ. 42“.

მეორე ცალის კანზე: „ა. ჭ–ძე 20, 24, 73 ი. გრ. 1. ფერშანგი, გვ. 21. 2. შიო მეჭიანურე, გვ. 22. ივ. კერესელიძემ იცოდა თარის დაკ. 33“.

7843–7844. ჭიჭინაძე ზ. ანტონ ნიკოლოზის ძე ფურცელაძე. 1837–1913. [მასალები]. ტფ., 1914.

კანზე: „ი. გრ. ვაჟა და ანტონი, გვ. 45“. იქვე ა. ფურცელაძის დაბადების წელს: „1838“ მიწერილი აქვს: „იხ. გვ. 34“.

თავფურცელზე: „ი. გრ“. და დაბადების თარიღი: „1837“ გასწორებულია [1838]“.

გვ. 30. წინადადებაში: „შილერის ტრაგედია ნ. ავალიშვილისაგან“... ჩამატებულია სიტყვა: „თარგმნილია [ნ. ავალიშვილისაგან]“. შენიშვნა ეხება აგრეთვე ა. ფურცელაძის ნაწარმოებს „ავაზაკნი“. „ორიგინალურია, დაწერილი შილერის ზეგავლენითა“. ამ წინადადებაზე დამატებულია: „და ტატო წულუკიძის დახრჩობის გამო“.

გვ. 31. გვარი: „ნ. შანშიაშვილი“. სქოლიოში გასწორებულია: „შიშნიაშვილი – ი. გრ“.

გვ. 35 ხაზგასმულია ა. ფურცელაძის დრამის სათაური: „ივდითი“, არშიაზე მინაწერი: „ასული ისრაელისა“.

მეორე ცალის კანზე: „ილ. ჭავჭავაძე, 64“.

7845–7848. [ჭიჭინაძე ზ.]. ბესიკი, თ. ალექსანდრე ჭავჭავაძე და თ. გრიგოლ ორბელიანი. ზ. მთაწმინდელისა. თბ., 1886.

კანზე ავტორის ფსევდონიმთან: „ზ. ჭ–ძე“. იქვე: „უწმაწური, ლექსი, 37. ი. გრ“.

გვ. 11. ხაზგასმულია ადგილი და არშიაზე მიწერილია: „იხ. ზ. ჭ–სავე ბესიკი“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ამაზე ბევრ ალაგს მიწერია“, მიწერილია: „თუ წერია“.

გვ. 24. მოხაზულია ადგილი და არშიაზე მიწერილია: „ალ. ჭ–ძე პაულიჩის ადიუტანტი იყო 1812“. ამავე გვერდზე ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „იხ. საიუბილეო კრებული“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „სამს ნოემბერს ცხრა საათზე მიიცვალა“, არშიაზე მიწერილია: „სამს ცოცხალი იყო ოთხსაგ, ხუთსაგ, 6 გარდაიცვალა“. იქვე ხაზგასმულია: „ყიფიანი წერს“ – „გვერდით არშიაზე წერია: „Кавказ“-ში. მოხაზულია: „მწუხარესა“, არშიაზე მიწერილია: „მწუხრსა“. ხაზგასმულია: „ალ. ჭავჭავაძეს ორი ქალი ჰყვანდა“, მიწერილია: „სამი“. ხაზგასმულია: „მისი სახლის გამო ჭავჭავაძის ქუჩა უწოდეს“, მიწერილია: „ჰა!“.

გვ. 60. ხაზგასმულია ადგილი ი. ჭავჭავაძის შესახებ და არშიაზე მიწერილია: „ეს ქებაა თუ ლანძღვა? ილია ხონელი ამბობს: ქება უნდოდა, მაგრამ ლანძღვა გამოუვიდაო. იხ. „ივერია“, 1886 წ., № 102. ი. გრ“.

გვ. 61. ხაზგასმულია ადგილი და არშიაზე მიწერილია: „აკაკი და ილია“.

7849–7853. [ჭიჭინაძე ზ.] ზ. ჭ. დავით ერისთავი. [ბიოგრაფ. ცნობები]. თბ., 1892.

თავფურცელზე: „საამაყო მგოსნის ბიბლიოთეკას. გ. მსხილაძე. 6. I. 56 წელი“.

მეორე ცალის ყდის მეორე გვერდზე: „1. გვეოფენბახება, 26“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „ამათ დაიწყეს მდაბიურის ენით წერაო“ და მიწერილია: „იხ. გრ. ერისთავის თხზ. პლ. იოსელიანის წინასიტყვ“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „დედა მისი გორის მოქალაქის, ალიხანანთ ქალი იყო“, მიწერილია: „ვისი დედა, გ. ერისთავის თუ დ. ერისთავისა“?

გვ. 24. ხაზგასმულია: „დროებაში“ დაიბეჭდა ნ. ნიკოლაძის ერთი ფელეტონი დ. ერისთავის მიმართ“, მიწერილია: „ლექსი ნ. ნიკოლაძის“.

გვ. 27. მოხაზულია „გაზეთ „გუსლში“ და მიწერილია: „ჟურ“.

გვ. 38. ხაზგასმულია: „კატკოვს პასუხი მისცა ილ. ჭავჭავაძემ“, მიწერილია: „დროება“, 1883 წ., ილიას პასუხი კატკოვისადმი“.

7854–7856. [ჭიჭინაძე ზ.]. ზ. ჭ. ვახტანგ ორბელიანი. ტფ., 1892.

კანზე: „ი. გრ. ვახტ. ორბელიანის პორტრეტის ქვეშ: „1812–1890. P. S. 68 წლისა გარდაიცვალა“.

თავფურცელზე: „ამის ქალი მარიამ ორბელიანი გარდაიც. 1941 წ“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „[წერილი] დაბეჭდილია გაზეთ „დროება“-ში, მიწერილია: „დროებაში“, წელი?“

გვ. 29. ხაზგასმულია: „ამ დღეს თფილისის სცენაზედ წარმოდგენილ იქნება ესა და ეს პიესაო“, არშიაზე მიწერილია: „რომელი პიესაა ეს „ესა და ეს პიესა“, ი. გრ“.

7857–7859. ჭიჭინაძე ზ. თ. ილია ჭავჭავაძე, როგორც ქართველთა ერთობის მლალადებელი. ტფ., 1897.

თავფურცელზე: „ი. გრ. ზ. ჭ-სა“. იქვე: „იზა“, 72“.

გვ. 61. ხაზგასმულია: „სანდალა“, მიწერილია: „ზ. ჭ-ს ფსევდონიმი“.

გვ. 72. ხაზგასმულია: „[ი. ჭავჭავაძემ] დობროლუბოვის წერილების მთარგმნელმა“, მიწერილია: „დობრ. უთარგმნია?“

მეორე ცალის კანზე: „ვერ ვნახე „ქართულ წიგნში“. ი. გრ“.

7860–7861. [ჭიჭინაძე ზ.]. ზ. ჭ. ივ. კერესელიძე, 1829–1893. ტფ., 1902.

კანზე ივ. კერესელიძის სურათის ქვემოთ: „ამის შვილი გიორგი გარდაიცვალა 1943 წელს. ი. გრ“.

7862–7863. [ჭიჭინაძე ზ.]. იოვანე შავთელი. (აბდულ-მესია). XII საუკუნეში. ზ. მთაწმინდელისა. ტფ., 1883.

7864–7866. ჭიჭინაძე ზ. იოსებ დავითაშვილი 1850–1887 ზ. მთაწმინდელისა. თბ., 1887.

კანზე: „ალ. ჭ-ზე, გვ. 47-9; „კრეტინი“ გვ. 48. - ეს სიტყვა პირველად იხმარა გ. ჩიტაძემ. იხ. კლოდ-გე; სკანდაროვ-გივიშვილზე, 47, 49“.

გვ. 30. ხაზგასმულია და მოხაზული: „საქართველოს დედოფალი, დედა ქართლისა თამარი“ სახალხო სათაურის ზედ-წარწერით გადასცა „დროების რედაქციას“, მიწერილია: „როგორც მე ჩემს სადთნოვაში ბარაშკა ხალხს მივაკუთვნე. ი. გრ“.

გვ. 48. ხაზგასმულია: „კრეტინებათ“, მიწერილია არშიაზე: „ეს აზრი ზანგის მიბაძვა, იხ. „კლოდ-გე“ ქართულად“.

7867–7868. [ჭიჭინაძე ზ.]. ნიკოლოზ ბარათაშვილი. ზ. მთაწმინდელისა. თფ., 1885.

კანზე: „ი. გრ. სურათი, გვ. 16, 30; ალ. ჭავჭავაძე, ნ. ბ.-ს ლექსები, გვ. 30“.

თავფურცელზე: „ამ წიგნს ტყავი გააძრო ნ. ურბნელმა, იხ. „თეატრი“, 1885 წ. ი. გრ“.

გვ. 30. სადაც აღწერილია ნ. ბარათაშვილის გარეგნობა. მიწერილია: „სურათისათვის“.

გვ. 31. ხაზგასმულია: „მადლი შენს გამჩენს“. თარგმანი რაფ. ერისთავს ეკუთვნის“, არშიაზე: „სანიმუშოდ – „მადლი შენს გამჩენს ლამაზო“ რუსულ. თარგმნა რ. ერისთ“.

7869. [ჭიჭინაძე ზ.] სარგის თმოგველი და მისი დილარიანი. ზ. ჭ. თბ., 1917.

გვ. 7. არშიაზე: „ზაქარია + ივანე – იმათი მამა – სარგის თმოგველი“.

7870–7872. ჭიჭინაძე ზ. სოლ. დოდაშვილი და ნიკ. ბარათაშვილი „ფარული საზოგადოების წინაშე და ნიკ. ბარათაშვილის პოეზიის იდეის აღორძინება ქართულ მწერლობაში. [თბ., 1919]“.

7873–7875. ჭიჭინაძე ზ. ქართული მწერლობა მეთორმეტე საუკუნეში. თბ., 1887.

7876–7877. ჭიჭინაძე ზ. ქართული მწერლობა მეცამეტე საუკუნიდამ მეთექვსმეტე საუკუნემდე. თბ., 1885.

გვ. 1. ყოფილი პატრონის ხელწერა „პ. გუგუშვილი“.

7878. ჭიჭინაძე ზ. ქართული მწერლობა მეთოთხმეტე საუკუნეში. თბ., 1887.

7879. ჭიჭინაძე ზ. ქართული მწერლობა მე-17 საუკუნეში. თბ., 1888.

7880–7882. ჭიჭინაძე ზ. ქართული მწერლობა და ქართველი მწერლები მეჩვიდმეტე და მეთვრამეტე საუკუნეებში თბ., 1888.

კანზე: „ი. გრ. იხ. ბოლო სტრიქონი“.

7883–7885. ჭიჭინაძე ზ. შოთა რუსთაველი. 1172–1216. ზ. მთაწმინდელისა. თბ., 1884.

წიგნი გაკერილია ი. გრ. მიერ.

კანზე: „ბოლოში სია დაბეჭდილებისა. აქ სიაა, წყაროებია“.

კანის მე-4 გვერდზე: „ფასი 30 კ. იხ. წიგნის ყუა. ი. გრ“.

7886–7889. [ჭიჭინაძე ზ.]. წერილები ქართულს მწერლობაზე. სანდალასი. ტფ., 1888.

თავფურცელზე ფსევდონიმის ქვეშ: „ზ. ჭიჭინაძისა. ილიამ დაუწერა: „პა განგალა, განგალა, შავროვი და სანდალა“. იხ. „ივერია“, 1888 წ., № 191, 192, 193. მეთაურიც არის ბოლო ფელეტონის დაბეჭდვის დროს. „ივ.“, 1888, № 193 – ამ წიგნზე დ. კეზელმაც დასწერა „Новое обозрение“-ში 1888 წ. № 1475 და „ივ“ 1888 № 253; – ანტ. ფურცელაძე წერს ილიას: „სანდალა მე არა ვარო“. „ივ.“, 1888 წ., № 251“.

კანზე: „ი. გრ. (ბოლოში: „იმედ“-ზე); ა. ჭ-ძე გვ. 16; რატომ სხვები არ იხოცებიანო, 26“.

გვ. 13. დანიშნულია ადგილი: „ერთმა ჩვენმა ძველმა მწერალთაგანმა“. მიწერილია: „ალ. ორბელიანი?“

გვ. 15. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „გ. ერისთავის პიესები“.

7890. ჭიჭინაძე კ. ალიტერაცია ქართულ შაირში და „ვეფხისტყაოსნის“ პრობლემა. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „სოსო გრიშაშვილს მეგობრული სიყვარულით ავტორისაგან. 22/VIII 25 წ“.

7891. ჭიჭინაძე კ. ვეფხის-ტყაოსნის უზბეკური ვერსიები. – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1938, № 9.

7892–7893. ჭიჭინაძე კ. რუსთაველი და მისი პოემა. თბ., 1960.

7894. ჭიჭინაძე კ. რუსთაველის გარშემო. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „ძვირფას პოეტს იოსებ გრიშაშვილს – ჩემი პირველი ლექსის გამშვებს გაზეთის ფურცელზე. – კონსტანტინე ჭიჭინაძე. 18/I-29 წ.“

7895. ჭიჭინაძე ს. საქართველოს სახელმწიფო ლიტერატურული მუზეუმის XIX საუკუნის ქართული ლიტერატურის ექსპოზიციის მეგზური. მუზეუმის ისტორია, ფონდები და ექსპოზიცია. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ქართული ლექსის მეზღეს, ჩვენი მუზეუმის დიდ მოამაგეს ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემითა და სიყვარულით სირა. 3. V. 60“.

7896. ჭუმბურიძე ზ. სალიტერატურო ენა და მწერლობა. თბ., 1962.

7897–7901. ჭურღულია ო. კრიტიკული წერილები. სოხუმი, 1958–1961.

წ. 1. 1958.

თავფურცელზე: „დედაბოძი, 113, გვ. 115“.

მესამე ცალის გვ. 114. ხაზგასმულია ტექსტის ბოლოს: „ცნობის ფურცელში“, მიწერილია: „და „იმერეთ“.

წ. 2. 1961.

ფორზაცზე: „იოსებ გრიშაშვილს – საყვარელ პოეტსა და სახელოვან მამულიშვილს პატივისცემით ავტორისაგან. 22. II. 62 წ. ქ. სოხუმი“.

7902. ჭყონია ა. კრიტიკული შენიშვნები ნ. ბარათაშვილის პოეზიაზე. [თბ. 1926]. – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1926, № 2.

7903–7904. ჭყონია ა. ნიკოლოზ ბარათაშვილი, პოეტი და მოქალაქე. თბ., 1929.

თავფურცელზე: „პირველი გამოცემა“.

7905. ჭყონია ა. ნიკოლოზ ბარათაშვილი – პოეტი და მოქალაქე. მე-2 შვესებ. გამოც. [თბ.], 1930.

თავფურცელზე: „ქართული ლექსის საუკეთესო ოსტატს სოსო გრიშაშვილს. ა. ჭყონია. 13. II. 31 წ“.

გაზეთიდან ამოჭრილი „მონისტი“-ს რეცენზია აღნიშნული წიგნის პირველ გამოცემაზე, არშიაზე წერია: „მუშა“. 1929 წ., 9 ივლისი“.

7906. ხახანაშვილი ა. ა. ხახანაშვილის ნაშრომ-ნაწერები. – ამონაჭრები „მოამბე“-დან. 1894, № 10; 1895, № 12; 1896, № 6; 1897, № 3; 1898, № 1; 1900, № 3, 12; 1905, № 8.

აკინძულია წიგნად ი. გრ. მიერ.

თავფურცელი შედგენილია ი. გრ. მიერ, იქვე:

„მოამბე“, 1900 წ. № XII. 1, ჭაშნიკი.

„–, 1898 წ. № 1. 2, პარიზის ნაციონ. ბიბლ. ქარ. ნაწ.

„–, 1905 წ. № VIII. 3. ბიზანტიის მუზეუმის ქართ. ხელნ.

„–, 1900 წ. № III. 4. მოსკოვის სინოდ. სტამ. ძვ. აღბ. წიგნ.,

„–, 1897 წ. № III. 5. საქართველოს სამეფოს მოხელენი.

„–, 1896 წ. № VI. 6. სპარსული „ვის ო რამინ“.

„–, 1894 წ. № X. 7. საერო პოეზია.

„–, 1895 წ. № VII. 8. ქართველთ მეფეთა ტიტული, კურთხევა და რეგალიები“.

აკლია – „ბიზანტიის გავლენა საქართველოზე“ – „მოამბე“, 1901 წ. № 12“.

7907. ხახანაშვილი ა. სპარსული „ვის ო რამინ“ და ქართული „ვისრამიანი“. – ამონაჭერი ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1896, № 6.

გვ. 86. სტრიქონს: „მინდოთა შიგან მტკუარი ადინო“, მიწერილი აქვს: „იქნება მტკვერია“.

7908–7910. ხახანაშვილი ა. ქართული სიტყვიერების ისტორია. (უძველესი დროიდან მე-XVIII საუკ. გასულამდე). ტფ., 1904.

7911–7912. ხახანაშვილი ა. ქართული სიტყვიერების ისტორია. (უძველესი დროიდან მე-XVIII საუკ. გასულამდე). მე-2 გამოც. ტფ., 1913.

ფორზაცზე: „მე მონად შევექმნილვარ ბესიკისა, გვ. 523; მემუარები, გვ. 550; მარუჯანი, გვ. 36; ალ. ჭ-მე გვ. 15–16. და 527. (ალ. ჭ-მის ლექსი ჩოლოყაშვილისააო იხ. სტ. ფერშანგიშვილი გვ. 527); ბესიკის რითმა და ა. ხახანაშვილის გვ. 524; სალირიკო ლექსები, გვ. 57. 463; ვაი ჭკუისაგან თარგმნა II ტ. გვ. 179; ლეგენდა შოთაზე, გვ. 163; ფეშანგი. 461“.

თავფურცელზე: „აქ ორი წიგნია“. ავტორის გვარის ქვეშ: „გარდაიცვალა ქ. სამარას მახლობლად 1912 წლის 25 ივლისს. ი. გრ“.

გვ. 491-მთელი გვერდი მოხაზულია და მიწერილია: „შვიდვეზირიანი“.

გვ. 492, 493. ჩანიშნულია ქალაქის ნაჭრით, წარწერით: „ათას ერთი ღამის ნაწყვეტები; გვ. 492“.

გვ. 495. მოხაზულია გვერდი, მიწერილია: „ყარამანიანი“.

გვ. 524. ხაზგასმულია: „უკანასკნელს ლექსს ტაეპში ხშირათ ურითმოდ ტოვებს...“ და მიწერილია: „ვითომ წესებს არ იცავსო, არ არის მართალი“.

გვ. 526. მოხაზულია დიმიტრი თუმანიშვილის ლექსის ნაწილი: „ახალ აღნაგო სულადო, „ედემში აღმოსულადო“ და მიწერილია: „ეს ლექსი თარგმნა ჰუმკინმა“.

გვ. 527. ხაზგასმულია: „ჩოლოყაშვილმა დასწერა რომანსი: „სიყვარულო, ძალსა შენსა ვინ არს, რომელ არ ჰმონებდეს“. დასმულია კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „ა. ჭ“.

7913. ხახანაშვილი ა. ქართული სიტყვიერების ისტორია (უძველესი დროიდან მე-XVIII საუკ. გასულამდე). მე-3 გამოც. ტფ., 1919.

წიგნს არა აქვს თავფურცელი და კანი. სათაური და გვერდების რაოდენობა „ქართული წიგნის“ ცნობებს არ ეთანხმება.

გვ. 1. ზედა არშიაზე მიწერილია: „ალ. ხახანაშვილი. ქართული ლიტერატურის ისტორია“.

7914–7916. ხახანაშვილი ა. ქართული სიტყვიერების ისტორია. (მეცხრამეტე საუკუნე) დ. კარიჭაშვილის რედ. ტფ., 1913. – აკინძულია ამავე ავტორის წიგნთან: „ქართ. სიტყვიერების ისტორია.“ (უძველეს დროიდან XVIII საუკ. გასულამდე) გამოც. მე-2 ტფ., 1913“.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. წაღვერი. 2 აგვისტო, 1916 წ.“ იქვე მოხაზულია და აღნიშნულია კითხვის ნიშნით: „დ. კარიჭაშვილის რედაქტორობით“.

გვ. 17. მოხაზულია ალ. ჭავჭავაძის დაბადების თარიღი: „1887“ და მიწერილია: „შეცდომაა: „1886“.

გვ. 20. მოხაზულია: „ლუარსაბ ორბელიანი“ და მიწერილია: „ამის დად სალომე ჰყავდა ცოლად ა. ჭ.-ძეს“

გვ. 75. წინადადებაში: „ის ხელმძღვანელობს, ვისღაც ნათქვამით“... ხაზგასმულია: „ვისღაც“ და სქოლიოში მიწერილია: „გიორგი ერისთავი“.

გვ. 77. ხაზგასმულია: „მან პირველად შემოიტანა ქართულს მწერლობაში ჰუმორი“, მიწერილია: „გ. ერისთავი?“.

გვ. 78. მოხაზულია გრ. რჩეულიშვილის გარდაცვალების თარიღი: „31 აგვისტო“. შესწორებულია: „20 სექტემბ“. ხაზგასმულია: „მოთხრობა „თამარ ბატონიშვილი“ ქართულს ნიადაგზე გადმონერგილი ინგლისური რომანია“, მიწერილია: „ფრანგულია? ალ. დიუმასი. „Две Дианы“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „ოთარი მოძღვრის სახით აღსარებას ათქმევინებს ანუკას საკურთხეველში“, მიწერილია: „იხ. „ცისკარი“, 1861 წ., № 1 და № 3 წინა ერისთავის და კახელი მებუკეს წერილები ამ საგანზე“.

გვ. 326. ხაზგასმულია: „პარიზელი ბიჭი ჟოზეფისა“, არშიაზე მიწერილია: „ჟოზეფი მოქმედი პირია ამ პიესაში. ეს პიესა „პარიზელი ბიჭი“ ეკუთვნის ბაიარსა (Баар). თარგმანია დ. ერისთავისა და მ. ჯორჯაძისა. ი. გრ. იხ. ივ. პოლუმ“.

გვ. 329. ხაზგასმულია რამიშვილის „დღესასწაული“, და მიწერილია: „ნახუცრიშვილისა“. იქვე, ხაზგასმულია პეტრე მირიანაშვილის თარგმანები და ჩამატებულია: „დემონი“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „ფასი ერთი მანეთი. გადმოვწერე ერთი წიგნიდან. ი. გრ“.

წიგნში დევს კონვერტი ი. გრ. შენიშვნებით ა. ხახანაშვილის შესახებ და „სახელგამის აქტი“, რომლის მეორე გვერდზე წერია: „სახელგამს. გთხოვთ, ალ. ჭ-ძის ჰონორარის ანგარიშში საკანც. ნივთები მომცეთ ექვსი თუმნის რაოდენობით ი. გრიშაშვილი“. იქვე მიწერილია: „ხელშეკრულება № 472 გრიშაშვილის, წაიღო ბარონმა 1928 წ. 22/IV-მენაბდე“.

ბოლოს გაზეთიდან ამონაჭერი „ლიტერატურული კალენდარი. ალექსანდრე ხახანაშვილი [1866–1912]. გარდაცვალებიდან 25 წლის შესრულების გამო“ მინაწერით: „ლიტერატურული საქართველო“, 1937, № 23, 10 სექტ“.

7917–7918. ხახანაშვილი ა. ქართული სიტყვიერების ისტორია. (მეცხრამეტე საუკუნე) გამოც. მე-2. დ. კარიჭაშვილის რედ. ტფ., 1917. [კანზე: 1918].

კანზე: „თარგმანი დ. კარიჭაშვილის ი. გრ“.

7919. ხელთუბნელი მ. ნიკ. ბარათაშვილის ცხოვრებისა და შემოქმედების თარიღები. თბ., 1940. – ამონაბეჭდი „ლიტერატურის მატთანე“-დან, წ. 1–2.

7920. ხელთუბნელი მ. საბავშვო ლიტერატურის მოამაგე. ანასტასია თუმანიშვილი-წერეთლის ცხოვრება და მოღვაწეობა. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „მე – გვ. 117“.

თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს გულწრფელი პატივისცემით. ავტორისაგან. 15. IV. 41“.

თავფურცელზე ხაზგასმულია: „ანასტასია თუმანიშვილი“ და მიწერილია: „1849–1932, 25 აგვისტო – 7 თებ“.

გვ. 120. ხაზგასმულია „ვ. ობჩელი“ და მიწერილია: „ვარლამ ბურჯანაძე“.

გაზეთიდან ამოჭრილი დავ. შამათავას რეცენზია წინამდებარე წიგნზე მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1941, № 20“.

7921–7922. ხელთუბნელი მ. სალიტერატურო-საზოგადოებრივი წარსულიდან. (მიხეილ თუმანიშვილის ცხოვრება და მოღვაწეობა). თბ., 1938.

თავფურცელზე: „საყვარელ იოსებ გრიშაშვილს, ამ წიგნის ნათლიმამას, რომლის შთაგონებით დაიწერა ეს წიგნი. მიერთვას პირველი საავტორო ცალი. ავტორისაგან. 29/IX. 38“.

შმუცტიტულზე: „მიხ. ხელთუბნელი (მ. გ. თუმანიშვილი). თარგ. ილ. ელფეთერიძისა – ი. ზურაბიშვილისა (ავტორთან ერთად)“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „ვერის სასაფლაო, გვ. 185; შალი პუმკ. გვ. 129; დ. ბაქრაძის წერილი, 138, 139, ფერშანგოვი, 193; ალექსანდრეს ბაღი, 194; „Цветок гимназии“-ს სარჩევი, 181; „მადაროელი“ სხვა უნდა იყოს, გვ. 180; ა. ჭ-ძე, 104; ხოლერა, 208; ივ. ევლახოვი, 144“.

ყდის მე-3 გვერდზე: „ზოგადათ თეატრები, 108; ლახვარი თუ შუბი, გვ. 210; ანტონოვის ნაწერების სრული სიები, 114; თეატრის დაწვა, გვ. 117-118; კუკოლნიკი თბილისში (?) 115“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ზაბლოცკი „ფიალა“ გვ. 133; ლუკა ისარლოვი, გვ. 146“.

7923. ხერხეულიძე გ. გიორგი ლეონიძის პოეზია. თბ., 1959.
ყდაზე: „ფსევდონიმები, გვ. 39“.
- 7924–7928. ხინთიბიძე ა. ი. გრიშაშვილი. თბ., 1956.
კანის მე-2 გვერდზე: „ჩემი მრავალი წლის კვლევის, ფიქრისა და სიყვარულის ობიექტს ი. გრიშაშვილს. უღრმესი პატივისცემით. ავტორი. 21. XI. 56 წ.“ ქვევით მისივე ხელით: „სიმი რომ ვერ დაგეტია ჭიანურის ალყზე, სიმის ერთი ნაწიბური გადასჭიმე ხალხზე“. აკ. ხინთიბიძე“.
- მეორე ცალის კანის მეორე გვერდზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკისათვის. აკ. ხინთიბიძე. 21. XI. 56 წ“.
- 7929–7934. ხინთიბიძე ა. ი. გრიშაშვილის პოეზია. თბ., 1955.
ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილს – დაბადების 66 წლისთავზე – ღრმა პატივისცემითა და სიყვარულით. აკ. ხინთიბიძე. 23. IV. 1955 წ“.
- გვ. 171. სტროფში სიტყვა „ბოლოს“ გასწორებულია: „ბროლის“.
- მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკისათვის! მე ვერ შევძელი იმის თქმა, რაც განზრახული მქონდა, ხოლო რაც განზრახული მქონდა, სრულყოფილად ვერ გამოხატავდა თქვენი პოეზიის შთამბეჭდავ ძალას. ავტორი. 8. VI. 55 წ“.
- ყდაზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას“.
7935. ხინთიბიძე ა. ი. გრიშაშვილის პოეტური ენა. ამონაბეჭდი: „ლიტ. ძიებანი“. ტ. IX, 1955.
გვ. 71. წარწერა: „ი. გრიშაშვილს, ღრმა პატივისცემით. ავტორი. 8. X. 55 წ“.
- 7936–7937. ხომერიკი ნ. ილია ჭავჭავაძის სახლი საგურამოში. თბ., 1950.
თავფურცელზე: „ბ-ნ სოსოს ლ. მეფარიშვილისაგან“. იქვე: „ი. გრ. 1951. 7 მაისი. კომისიის დასწრება საგურამოს გამოფენას“.
- კანის მე-4 გვერდზე: „ამფსონები, 45; ხილაბანდი, 49; აფსუს, 50“.
- თავფურცელზე გაზეთიდან ამონაჭერი „კრიტიკა და ბიბლიოგრაფია. წიგნი ილია ჭავჭავაძის სახლზე“ მინაწერთ: „სტალინელი“, (გორი), № 30, 1952, 10 თებ“.
- 7938... ხომერიკი ნ. ილია ჭავჭავაძის სახლი საგურამოში. თბ., 1951.
თავფურცელზე: „ი. გრ. 1952. 20. VI“. იქვე: „მეორე გამოცემა“.
- 7939–7940. ხომერიკი ნ. ნინო ნაკაშიძე. მონოგრაფია. [თბ.], 1953.
თავფურცელზე: „დიდ ქართველ პოეტსა და მოქალაქეს ბატონ იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით. ავტორი. 8 მაისი. 1954 წ. თბილისი“.
- მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრ. 77; პირველად ლექსით დაიწყო, გვ. 27; ოლ. ლექვა, 50, 51“.
7941. ხომლელი. ნიკოლოზ ბარათაშვილი და მისი დრო. ტფ., 1920.
7942. ხომლელი. ორი კრიტიკული წერილი. 1. ქართველი გლეხის შვილი. 2. ქ-ნ განდეგილის ლექსები. თბ., 1899–1900. – ამონაჭრები „აკაკის კრებული“-დან, 1900, № 3–4; 1899, № 1.
- ხელნაკეთ კანზე ავტორის ფსევდონიმის ქვეშ: „რომანოზ ფანცხავა“.
7943. ხუნდაძე ა. დანიელ ჭონქაძე. [ცხოვრება და შემოქმედება]. ტფ., 1932.
კანზე: „ი. გრ. 1932. 30/IX“.
- გვ. 57. დ. ჭონქაძის ვაჟიშვილის გიორგის შესახებ არშიაზე მინაწერი: „იხ. ნეკროლოგი „სახალხო საქმეში“. იქ აქებენ“.
- გვ. 83. პირველ აბზაცში ხაზგასმულია: „[დ. ჭონქაძეს... დაუპირეს ცემა] ქართულ კლუბში“... არშიაზე: „სად იყო „ქართული კლუბი“ მაშინ?“ ამავე გვერდზე მეორე აბზაცი მოხაზულია და მიწერილია: „ზ. ჭ-ძის ჭორია“.

გვ. 96–97. მოყვანილია ი. გოგებაშვილის სიტყვები დ. ჭონქაძეზე, არშიაზე მიწერილია: „სად წერია იხ“.

გვ. 101. შენიშვნას: „ხაზს აქ ყველგან ჩვენ ვუსვამთ“ აქვს მინაწერი: „სად არის ხაზი?“.

გვ. 104. ხაზგასმულია „მთელი ღამეების თენებამ „სურამის ციხის“ წერის დროს“... მიწერილია: „იქნებ დღე წერდა? ი. გრ“.

გვ. 106. პირველი აბზაცის გასწვრივ მინაწერი: „ფილიპეს [ფ. მახარაძეს] უბეჭდავდენ „ცნობის ფურც.“.

ტექსტის ბოლოს თავისუფალ გვერდზე: „აკლია წყაროების დასახელება“.

7944. ხუნდაძე ა. შრომა და მშრომელი ქართულ პოეზიაში. თბ., 1959.

თავფურცელზე: „გამოჩენილ პოეტს, სანიმუშო მოქალაქესა და ადამიანს აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 17/XI, 59 წ.“

გვ. 22–23 მოხაზულია ტექსტი, სადაც საუბარია ი. გრიშაშვილზე.

7945–7947. ხუნდაძე სილ. აკაკი წერეთელი. 1. ცხოვრება. (1840 წლის 9 ივნისი – 1916 წლის 26 იანვარი). ქუთაისი, 1918.

წიგნი გაკერილია ი. გრ. მიერ.

თავფურცელზე: „თეატრი, 40“.

7948–7951. [ხუნდაძე სილ.] სილოვანი. ილია ჭავჭავაძის სახსოვრათ. ქუთაისი, 1907.

თავფურცელზე: „ბ-ნს იაკ. ფანცხავას ავტორისაგან“.

7952–7953. ხუნდაძე სილ. მკვლევები და მცველები. პასუხი. ქუთაისი, 1907.

7954–7956. ხუნდაძე სილ. ნიკოლოზ ბარათაშვილი. საკითხავი წიგნი ქართული ლიტერატურის შესასწავლად. მე-2 გამოც., შვესებული. ქუთაისი, 1925.

კანზე: „სურათზე, გვ. 10“.

გვ. 10. ხაზგასმულია ცნობა ნ. ბარათაშვილის პორტრეტის შესახებ.

გვ. 41. ლექსის ავტორად წერია „ჭალადიდელი“, გასწორებულია: „ბერიძის ლექსია“.

7957. ხუნდაძე სილ. პასუხის პასუხი. (დავ. ბაქრაძეს და აკაკის). – ამონაჭერი ჟურნ. „მომამბე“-დან, 1900, № 1.

7958–7960. ხუნდაძე სილ. ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელოები. I. ნიკოლოზ ბარათაშვილი. ქუთაისი, 1914.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „გალია ყველა ერთია, ოქროსი იყოს, გინდა ხის“, მიწერილია: „იხ. საათნოვას ლექსიკონში „ყაფაზა“...“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ბ-ს ლ. ჯაფარიძეს ავტორისაგან“.

მესამე ცალის კანზე: „ბ-ს ალ. ლორთქიფანიძეს-ავტორისაგან“.

7961. ხუნდაძე სილ. ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელოები II. გრ. ორბელიანი. ქუთაისი, 1917.

გვ. 4. ხაზგასმულია სიტყვა: „ერდგული“, არშიაზე: „ერთი-გული“.

გვ. 5. გრ. ორბელიანის დედის გარდაცვალების შესახებ ცნობაზე მიწერილია: „ამოატარეს ავლაბარზე და მე ციხიდან უყურებდი. დედაჩემსო?“

გვ. 15. სიტყვას „პოებს“ ჩამატებული აქვს: „ჰ“, არშიაზე: „პოიოები კი ერთი ჯურის სომხები არიან“. ხაზგასმულია სიტყვა „ქონიათ“, მიწერილია: „ჰ“, არშიაზე მიწერილია: „ქონი?“. იქვე ხაზგასმულია „ჩანს“, არშიაზე მიწერილია: „ჩანა ყბასაც ნიშნავს“, გასწორებულია: „სჩანს“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „ბუნების დახატვაში გრ. ორბელიანს ტოლი არა ყავს ჩვენს ლიტერატურაში“, მიწერილია: „საწყალი ვაჟა?“

7962–7963. ხუნდაძე სილ. ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელოები. III. ვახტანგ ორბელიანი. ქუთაისი, 1918.

კანზე: „ი. გრ. III“.

გვ. 3. გადახაზულია სიტყვა: „შვილის“, მიწერილია: „ქალის“.

გვ. 7. სიტყვა: „შთენნი“-ს სანაცვლოდ წერია: „ნაშთნი“.

გვ. 37. ლექსში „დედოფალი“ ხაზგასმულია ბოლო სტრიქონი: „მაგრამ მის გული ტრფიალებით ელის სადამოს...“, არშიაზე მიწერილია: „ეს? იხ. პირველი“.

გვ. 45. სიტყვასთან: „საღვთო“, მიწერილია: „სამღთო“.

7964–7965. ხუნდაძე სილ. ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელოები. IV. რაფიელ ერისთავი. ქუთაისი, 1918.

7966. ხუნდაძე სილ. ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელოები. რაფიელ ერისთავი. მე-2 გამოც. ქუთაისი, 1920.

7967–7968. ხუნდაძე სილ. ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელოები. VI. ილია ჭავჭავაძე. ქუთაისი, 1919.

7969–7971. ხუნდაძე სილ. ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელოები. შოთა რუსთაველი. ქუთაისი, 1921.

კანზე: „ი. გრ. 12. VI-22 წ“.

7972. ხუნდაძე სიმ. გიორგი წერეთელი. მოღვაწეობა-აზროვნება. შემოქმედება. [თბ.], 1931 – ამონაბეჭდი გ. წერეთლის თხზ. სრული კრებულის პირველი ტომიდან.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1931. 10. VIII“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „იხ. ჩემი ნარკვევი „ნ. ნიკოლაძე“ 1931 წ.“. მიწერილია: „სად?“.

გვ. 47. შენიშვნასთან მიწერილია: „№-რი?“

გვ. 57. ხაზგასმულია გაზეთის სახელწოდება: „ტფ. უწყებიდან“, არშიაზე მიწერილია: „რუსული გაზეთი?“

გვ. 59. გ. წერეთლის ფსევდონიმთან „მაზაკვალი – „კვალში“, მიწერილია: „რეცენზ. თეატრის“.

გვ. 64. მოხაზულია გ. წერეთლის წერილიდან ციტატი, რომელიც „ცისკარში“ დაიბეჭდა „მესამე თერგდალეულის“ ფსევდონიმით, მიწერილია: „ეს შოთას აზრია“.

გვ. 65. ნიკო ნიკოლაძის წერილში კ. ლორთქიფანიძისადმი მოხაზულია სიტყვები: „ბრევილი“, „იმან შემხვდა“... მიწერილია: „რა ენაა?“ იმავე გვერდზე მე-2 შენიშვნაში ჩამატებულია: „ნ. ნიკოლაძის ამ წერილის“...

გვ. 68. ხაზგასმულია შენიშვნა გაზ. „დროების“ შესახებ, არშიაზე მიწერილია: „ილიას აზრი ყოფილა „დროების“ გამოცემა“.

გვ. 69. ხაზგასმულია: „გ. წერეთელს გამოყვანილი ყავს კიკოლიკის სახით თავის მგზავრის წერილებში“... მიწერილია: „ნ. ლოლობერიძე“. იქვე: „წ. კ. ს. წევრი იყო“. ეხება ვ. თულაშვილს. ხაზგასმულია: „ს. მელიქიშვილი“, არშიაზე მიწერილია: „იხ. გვ. 77“.

გვ. 72. გაზ. „დროების“ გამოცემის სიძნელეზე წერია: „Кавк. календ“-შიც არის ცნობა“.

გვ. 77. ხაზგასმულია სტრიქონები, რომელიც ეხება სტ. მელიქიშვილს, მიწერილია: „იხ. გვ. 69“.

ბოლო ფორზაცზე: „არ სცოდნია მკვლევარს: 1. გ. წერეთლის „მგზავრის შენიშვნებს“ ნიჭიერად ლანძღავს „მველი სემინარისტი“, იხ. „ცისკარი“, არის ამონაბეჭდი. 2. მისი მამაც (ექავთიმე წერეთელი) წერდა ლექსებს, იხ. მდივანოვის კალენდრები. ქართული ენა, გვ. 65“.

7973. ხუნდაძე სიმ. მასალები ქართული ლიტერატურისა და საზოგადოებრივი აზროვნების ისტორიისათვის. თბ., 1949.

ფორზაცხე: „ქონდა ქარი“, 99; პლემჩევის ლექსები, 56“.

თავფურცელზე: „მე – 178“.

გვ. 45. ხაზგასმულია სტრიქონი: „პოეტისაგან ნათქვამია“... მიწერილია: „ალ. ჭავჭავაძის ლექსიდან („ლათაიური“)“.

გვ. 46. ხაზგასმულია: „ბარათაშვილის ოთხი წიგნის“... მიწერილია: „წიგნი-წერილი“.

გვ. 52. ხაზგასმულია „მაგდალინა მარჯანიშვილის ქალი იყო“, მიწერილია: „დად ანა“.

გვ. 81. ხაზგასმულია „ეს ასოები დიმ. ყიფიანმა დახატა“, მიწერილია: „დიმ. ყიფიანი – მხატვარი. 1872 წ“.

გვ. 166. ხაზგასმულია „გ. კ.“, მიწერილია: „ლ. ყიფ. (?)“.

7974. ხუნდაძე სიმ. ნარკვევები. თბ., 1941.

ფორზაცხე: „ი. გრ. 1941. 1/VII. 1. აკაკის არსენა, 401. 2. ნიკო ნიკოლაძის მამის წერილი, 240“.

გვ. 75. ნარკვევის „ივანე მაჩაბელი“ არშიაზე წერია: „მნათობი“, 1933 წ. № II“.

გვ. 139. პირველ შენიშვნასთან მიწერილია: „ეს მასალა მე მივეცი. ი. გრ“. მოხაზულია: „2. აკაკის პოემა „ვრონცოვი“ მკითხველი საზოგადოებისათვის უცნობია, იგი 1912 წ. უნდა დაბეჭდილიყო აკაკის ნაწერების პირველ ტომში, მაგრამ ცენზურამ აკრძალა. ამჟამად ჩემ ხელთ არის ცენზორის მიერ აკრძალულ პოემის ამონაბეჭდი და ციტატებიც აქედან მომყავს“, მიწერილია: „იხ. აკაკის III ტ. 1940 წ. ჩემი რედაქციით. ი. გრ“.

გვ. 214. ხაზგასმულია: „პოლონოვის ლექსის თარგმანისათვის“, მიწერილია: „თუ პოლონსკის?“

ბოლო ფორზაცხე: „სიმონ ხუნდაძის ნაწერები. (აქ არშესული): 1. ბოსლეველი, იხ. „სალიტ. გაზეთი“, 1933 წ. № 9. 2. ლენინის მემკვიდრეობა, იხ. „კომ“, 1924, № 23. (29 იანვ). 3“.

წიგნში დევს: 1. სიმონ ხუნდაძის წერილი „ივანე მაჩაბელი. გარდაცვალებიდან 35 წლის შესრულების გამო“, ამოღებული ჟურნალიდან, არშიაზე: „მნათობი“, 1933 წ. № 11. ი. გრ“. სათაურის – „ივანე მაჩაბელი“ – გასწვრივ: „როგორც პუბლიცისტი“. 2. ს. ხუნდაძის „მკვლევარის ბლოკნოტი“. წერილი გრ. ორბელიანის შესახებ, ამოღებული ჟურნალიდან. არშიაზე: „ი. გრ. „დროშა“, 1933, № 10-11“. 3. ს. ხუნდაძის სტატია: „ბოსლეველი (მისი ნაწერების გამოცემის გამო)“, ამონაჭერი გაზეთიდან, არშიაზე: „სალიტ. გაზეთი“, 1933 წ. № 9, 16 აპრილი. ი. გრ“. 4. ს. ხუნდაძის ნარკვევი: „გრიგოლ ორბელიანი“ – ამონაჭერი გაზეთიდან, არშიაზე: „ი. გრ. „ლიტ. საქართ“, „სალიტ. გაზეთი“, 1933 წ. № 10. 29 აპრილი“.

7975–7977. ხუროძე ვ. მეჯღანუაშვილის ავტორი ლავრენტი არდაზიანი. ბიოგრაფია და ლიტ. მოღვაწეობა. ტფ., 1927.

7978–7979. ხუროძე ვ. ქართული ენა და ლიტერატურა ოთხწლედში. მასწავლებელთა და პედტეხნიკუმებისათვის. ტფ., 1931.

7980–7982. ხუროძე ვ. ქართულ ლიტერატურის თემატიურად განხილვა მე-XIX საუკუნიდან თებერვლის რევოლუციამდე. ტფ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 30/IX. ა. ჭ-მე, გვ. 15; ჩემზე, გვ. 208. ი. გრ“.

გვ. 161. ხაზგასმულია: „ახპატელოვი“, არშიაზე კითხვის ნიშანი და მინაწერი: „აღამოვი, აღაიანი“.

გაზეთიდან ამონაჭერი რეცენზია ვ. ხუროძის წიგნზე „პედაგოგის“ ხელმოწერით, არშიაზე: „კომ.“, 1928 წ. № 34. 10 თებერვალი“.

7983–7985. ხუსკივაძე თ. „პირველი ნაბიჯი“. რომანი. მკითხველის შთაბეჭდილებანი. ქუთაისი, 1891.

7986–7976. ხუციშვილი ს. ავქსენტი ცაგარელი. [მონოგრაფია. რედ. ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1958.

თავფურცელზე: „სოსო, მიყვარხარ და გმადლობ. სიყვარულისა და მადლობის ნიშნად. სოლიკო. 28/159“.

მეორე ცალის გვ. 45. ხაზგასმულია: „ცოლ-ქმარნი“, არშიაზე მიწერილია: „მეუღლენი“.

გვ. 105. ხაზგასმულია: „ტერაკოპიანცი“, არშიაზე: „ჰოპოპიანცი“.

გვ. 111. ხაზგასმულია: „პოემის მეორე ნაწილი მაინც არ დაიბეჭდა“ და მიწერილია: „იხ. „ცნობის ფურცელი“.

გვ. გვ.: 5, 9, 21, 26, 43, 62, 106 და პირთა საძიებელში ხაზგასმულია ადგილები, რომლებიც ი. გრ.-ს შეეხება.

7988. ხუციშვილი ს. აკაკი წერეთლის წერილები ივანე ელიაშვილისადმი. – ამონაბეჭდი „თბ. ა. ს. პუშკინის სახ. პედ. ინ-ტის შრომები“-დან, 1941.

გვ. 103. სათაურის ქვემოთ: „ყოველთვის კარგ და საყვარელ სოსოს სახსოვრად ს. ხუციშვილი. 8. VII. 41. თბილისი“.

იქვე ხაზგასმულია: „ივანე ელიაშვილისადმი“ და მიწერილია: „ივანელი“.

გვ. 105. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „იხ. „ცხ. და ხ“. 1911, № 5. ი. გოგებ“.

გვ. 109. ხაზგასმულია: „ჩემი კრებული იბეჭდება და 1 მარტს გამოვა“, მიწერილია: „იხ. გვ. 113. კრებული 1910 არ გამოდიოდა. იქნება აპირებდა კიდევ გამოცემას???“

გვ. 110. მოხაზულია „კრებული“ პირველ სექტემბრამდი ვერ გამოვა“, მიწერილია: „1910. 22 მაისი“.

გვ. 111. მოხაზულია წერილი აკაკის ნაწარმოებთა ერთ-ერთ გამოცემაზე, მიწერილია: „ლაპარაკია „ჩემი ნაწერები“-ს გამო, (ცენზორმა რომ ამოიღო ვორონცოვი, იმის ნაცვლად). წერილში ხაზგასმულია „ჩემი საქმე პალატაში 15 ამ თვისას არის დანიშნული“... მიწერილია „რა საქმეა?“

გვ. 113. ხაზგასმულია „ბრაილოვსკი პეტრე“..., მიწერილია: „ა. ბრაილოვსკის (ეტყობა პ. ბრაილოვსკის შვილია) წერილი „კომუნისტებისათვის“ („ერთობა“, 1920, № 183, 14 აგვ.)“.

გვერდით არშიაზე: „ბრაილოვსკზე იხ. ი. გოგებაშვ. წერილი „ცხ. და ხელ“. 1911, № 5“.

გვ. 114. შენიშვნაში: „პარიზშივე დაწერა აკაკიმ სამმოქმედებიანი სცენები „რეაქცია“. გადახაზულია: „სამ“ და ქვემოთ მიწერილია: „ოთხ. (ს. გორგაძეს სამმოქმედებიანი აქვს)“.

წიგნში დევს რვეულის ფურცელი, რომელზედაც წერია: „პეტრე ბრაილოვსკი. „Зак. речъ“, 1910 წ. ბაქოელს მუშას, 30 დეკემბერი; გოგებაშვილის წერილი „ცხოვრება და ხელოვნება“, 1911 წ. № 5; ტარტაკოვზე „ივ.“, 1889, № 51“.

7989–7990. ხუციშვილი ს. დანიელ ჭონქაძე [ცხოვრება და შემოქმედება]. რედ. ი. გრიშაშვილი. თბ., 1960.

თავფურცელზე: „ჩემს სოსოს, სიყვარულით, პატივისცემითა და მადლობით. სოლიკო. 28/VII–60 წ“.

- 7991–7992. ხუციშვილი ს. ილია ჭავჭავაძე. თბ., 1957.
7993. ხუციშვილი ს. ნიკო ლომოური. თბ., 1955.
- თავფურცლის მეორე გვერდზე: „ჩემს სოსოს, საყვარელს და ჩემს რედაქტორს. სახსოვრად ს. ხუციშვილი. 5. II. 56“.
- კანზე: „ჩემის რედაქტორობით. ი. გრ“.
7994. ხუციშვილი ს. ქართული ლიტერატურული კრიტიკის ისტორიისათვის. ქრესტომათია. შეადგ., წინასიტყვ., შესავალი, შენიშვნები და საძიებელი დაურთო ს. ხუციშვილმა. წ. 1. თბ., 1954.
- თავფურცელზე: „ჩემს სოსოს, სიყვარულითა და პატივისცემით: სოლომონ. 20-IV-55“.
- 7995–7996. ხუციშვილი ს. ქართული ლიტერატურული კრიტიკის ისტორიისათვის. ქრესტომათია. შეადგ., წინასიტყვ., შესავალი, შენიშვნები და საძიებელი დაურთო ს. ხუციშვილმა. [ტ.] 2. ნაკვ. 1. თბ., 1956.
- თავფურცელზე: „ჩემს სოსოს, საყვარელს, მეგობარს, სახსოვრად სოლიკო. 3. V. 57 წ“.
- ყდის მეორე გვერდზე: „მე – 548, 549, 550. ი. გრ“.
- ფორზაცზე: „1. აკაკი და „სამშობლო“, გვ. 430“.
- თავფურცელზე: „2. აკაკი და სუნდუკიანცის ტიპები, გვ. 351“.
- გვ. 325. ხაზგასმულია: „მაჭახელიძე“, მიწერილია: ალექს. ჭყონია?“
- გვ. 547. მოხაზულია ადგილები, მიწერილია: „მაიკო“.
- გვ. 552. ტექსტთან, სადაც ლაპარაკია მიხეილ თუმანიშვილისა და ალ. ჭავჭავაძის ახლადგამოცემული წიგნების მიმოხილვა ილია ჭავჭავაძეს უნდა ეკუთვნოდეს, მიწერილია: „ივ. მაჩაბლისაა“.
7997. ხუციშვილი ს. და ტატიშვილი ნ. გრიგოლ ორბელიანის უცნობი კონსპექტი. – ამონაჭერი „საქ. სახელმწ. მუზეუმის მოამბე“-დან. 11-ნ.
7998. ხუხაშვილი გ. მწერალი და ცხოვრება. თბ., 1956.
- 7999–8000. ჯავახიშვილი გ. კალმასობა. [კრიტიკა]. ტფ., 1933. ტექსტი ლითოგრაფირებულია.
- ყდაზე: „საიათნოვა, გვ. 101; კალმასობის ავტორი იოანე ბატონიშვილი და არა იონა ხელაშვილი“.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1934-10-II. ყდა მე გავაკეთებინე“. იქვე: „1. საიათნოვაზე, 101. 2. კულუხჩი – წყლის მზიდავია? (გვ. 155). ყული მოსამსახურეა, ავტორს თულუხჩი ჰგონია ყულუხჩი, შეცდა. 3. იუმორია კალმასობაში, გვ. 4. ხუმარსწავლას, 274. 4. ალავერდა. 151 (ხელთ. 5374). 5. მეჭიანურე ოსეფა, 187. 6. მოშაირე ლარაძე, 186“.
- გვ. 1. არშიაზე: „ცისკარში“ მხოლოდ დ. ბაქრაძის წინათქმა დაიბეჭდა („ცისკარი“, 1861, IV, გვ. 523)“. იქვე: „1868, № V, „ცისკრის“ ფურცლებზედ“...
- გვ. 151. ხაზგასმულია „ალავერდა“, მიწერილია: „საკრავთა სახელი“.
- გვ. 162. ლექსს მიწერილი აქვს: „თუ ალის. იხ. „ძველი ქართული ენა და ლიტერატურა“, გვ. 249“.
- წიგნში დევს გაზეთიდან ამონაჭერი ვ. ანდრიაძის სტატია „მაღალხარისხოვანი სახელმძღვანელოსთვის ბიოლოგიურ დისციპლინებში. (პროფ. გ. ჯავახიშვილის „შრომების“ შესახებ)“, არშიაზე: „კომ“, 1935 წ., № 95, 22 აპრილი“.
- 8001–8002. ჯავახიშვილი გ. მეცხრამეტე საუკუნის ქართული სიტყვაკაზმული მწერლობა (მიმოხილვა). ტ. I. ტფ., 1920.
- თავფურცელზე: „ძველისძველ ნაცნობს ი. გრიშაშვილს ვ. ედილაშვილისაგან. 4/VII 1925 წ“.

- კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა სულ 10 ეგზემპლდარი“.
- გვ. 83. ხაზგასმულია სიტყვა „ლალა“ და მიწერილია: „ლალა“.
- კანის მე-4 გვ.: „ეს წიგნი არ გამოსულა [სახლში არ გაიცემა]. ი. გრ“.
- მეორე ცალის კანზე: „ცხოვრება დავით რექტორისა და მისი შემოქმედება. გ. ჯავახიშვილის თხზულება“.
- ტექსტის ბოლოს კანზე: „ავტორმა გამომცემლობას გაგრძელება არ მიაწოდა და აქ შეჩერდა... ი. გრ“.
- 8003–8004. ჯავახიშვილი ი. ქართული ენისა და მწერლობის ისტორიის საკითხები. თბ., 1956.
- ფორზაცზე: „ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს რედაქტორისაგან. ა. ბარამიძე. 30-VII-56“.
8005. ჯაკობია გ. იოსებ-ზილიხანიანის ქართული ვერსიები. (კრიტიკული ტექსტი ლექსიკონისა და საძიებლების დართვით). ნაწ. 1. ტექსტები. ტფ., 1927.
- კანზე: „ი. გრ. 1927. 12/V“.
- თავფურცელზე: „იოსებ ზილიხანიანი“ მინახავსო – იხ. „ქართველები სპარსეთში“. ზ. ჭ-ს. გვ. 75. მესამე გამოც. 1907 წ“.
- გვ. 160. ხაზგასმულია: „არამი“, მიწერილია: „უკანონო“.
- გვ. 164. ხაზგასმულია „ზინდანი“, მიწერილია: „გრდემლი“.
- გვ. 173. „ქულბაქი-საბაზრო, სავაჭრო ფარდული“, მიწერილია: „სომხ. ბაზარი-შუკა“.
- გვ. 174. ხაზგასმულია „შული“, მიწერილია: „შულო“?
- გვ. 176. ხაზგასმულია „ჯუფთი“, მიწერილია: „სომხ. ჯუბტ“.
8006. ჯანაშვილი მ. ბიბლიოგრაფია. 1. „საქართველოს ძველი დროის თავგადასავალი, ლექსად დაწერილი“. – ამონაჭერი ჟურნ. „მომამბე“-დან, 1899, № 1.
- კანზე: „ი. გრ. I. გლოვა თუმ-ფშავ-ხევსურთა, გვ. 64; II. თამარ მეფე და სულთანნი, 65. ი. გრ“.
8007. ჯანაშვილი მ. მზე და აკაკი. წერილები. თბ., 1915.
- 8008–8011. ჯანაშვილი მ. მოსე ხონელი და მისი ამირანდარეჯანიანი. ტფ., 1895.
- 8012–8013. ჯანაშვილი მ. მწერლობა მე-IX-X საუკუნისა. ტფ., 1891.
- 8014–8016. ჯანაშვილი მ. ნაშრომი. წ. 2. ილია გრიგოლის ძე ჭავჭავაძე (წერილი მ. ჯანაშვილისა). – საგურამოში. თ-დ ილია გრ. ჭავჭავაძის უკანასკნელი დღეები (წერილი არტურ ლეისტისა). – საქართველოს მწერლობის და ილია ჭავჭავაძის მოღვაწეობის მოკლე განხილვა (წერილი ოკსფორდის უნივერს. პროფ. მორფილისა). – ურბნისის სახარება ტიშენდორფისეულ მეოთხე საუკ. სახარებასთან შედარებით. მ. ჯანაშვილისა. თფ., 1907.
- გვ. 3. წარწერა: „სოსოს გ. მსხილაძე. 7/II 56 წელი“.
- 8017–8020. ჯანაშვილი მ. ნაშრომი. წ. 3. ჩემი შენიშვნები: რუსთაველის გარშემო. – ქართული ბიბლია მე-VI საუკ. აღწერა, ტექსტები, ლექსიკონი. ტფ. 1910.
- გვ. 66. ხაზგასმულია „მაქმანი“, მიწერილია: „Кружева“.
- 8021–8023. ჯანაშვილი მ. პოეტთა აკადემია საქართველოში. შოთა რუსთაველი და ნიზამი განჯელი. ტფ., 1932. – ტექსტი ლითოგრაფირებულია.
- გვ. 29. არშიაზე: „იხ. გ. წერეთლის წერილები „ნიზამი და რუსთაველი“. „Новое обозрение“, 1890 წ. № 2084, 2086, 2091. ი. გრ“.
- მეორე ცალის კანზე მ. ჯანაშვილის წარწერა: „ჩემ საყვარელ სიძეს ალ. დ-ძე ინაშვილს. 1933. 29 იანვ“.

8024–8025. ჯანაშვილი მ. საუნჯე მეათე საუკუნისა. იოანე ტბევრელ ეპისკოპოსის სურათითა და მეათე საუკუნის საგალობო ნიშნების ნიმუშებით. ტფ., 1891.

კანზე მოხაზულია: „ვითარცა ტალანტი“,... მიწერილია: „იხ. „მნათობი“, 1941, № 3, გვ. 115. პ. ინგოროყვ“.

8026–8027. ჯანაშვილი მ. უკვდავთა დაღადებანი. ტფ., 1900.

კანზე: „ი. გრ. საღამოს ზარი, გვ. 86; თამარის იამბიკონი, გვ. 97“.

8028–8032. ჯანაშვილი მ. ქართული მწერლობა. წ. 1–2. ტფ., 1900–1909.

წ. 1. მწერლობა მე-X საუკუნემდე. 1900.

გვ. 204. არშიაზე: „მოსესზე და მოვალე“.

წ. 2. 1909.

კანზე: I. პატარა წიგნად გამოვიდა. მაქვს. ი. გრ“.

8033–8037. ჯანაშვილი მ. შოთა რუსთაველი. (მე-XII საუკუნე). ტფ., 1896.

კანზე: „აკლია 178–182 გვ. ბოლოში აფორიზმები; ზარი კოლოკოლი, გვ. 53 ი. გრ“.

ბოლო თავისუფალ გვერდზე: „ტყე უტეხარი“.

კანის მე-4 გვერდზე: „ფასი 40 კაპ. ვიღაცას 60-ად გადაუსწორებია. ი. გრ“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „შიო არაგვისპირელის წიგნებიდან. აქ შიოს ექსლიბრისია. ი. გრ“.

გვ. 1 და 124 ექსლიბრისი ჩართული ასოებით: „შიო“.

8038. ჯანელიძე დ. რუსთაველი და „ვეფხისტყაოსანი“ თეატრსა და დრამატურგიაში. [თბ., 1938]. – ამონაჭერი ჟურნ. „საბჭ. ხელოვნება“-დან, 1937, № 6, გვ. 56–72.

კანზე: „საყვარელ პოეტსა და მის საყვარელ ბიბლიოთეკას ავტორისაგან. 1938 წ“.

იქვე: „ი. გრ. 1938. 2. IV“.

8039. ჯიბლაძე გ. ალექსანდრე წულუკიძის ლიტერატურული შეხედულებანი. თბ., 1946.

თავფურცელზე: „უნიჭიერეს ქართველ პოეტს, ხალხის საყვარელ მომღერალს იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულით და პატივისცემით. ავტორისგან. 3/IV-46“.

8040. ჯიბლაძე გ. ვაჟა-ფშაველა. [ნარკვევი]. თბ., 1958.

თავფურცელზე: „ვაჟას მეგობარსა და მოსიყვარულეს – იოსებ გრიშაშვილს, დიდ პოეტსა და ადამიანს, უმცროსი მეგობრისაგან – ავტორისაგან, პატივისცემითა და სიყვარულით. 24-III-59“.

8041. ჯიბლაძე გ. კრიტიკული ეტიუდები. თბ., 1945.

ფორზაცზე: „საყვარელ პოეტს, სახელოვან ქართველ მწერალს, მკვლევარს და დაუღალავ მუშაკს კულტურის განვითარებისათვის – სოსო გრიშაშვილს. პატივისცემით ავტორისაგან. 19/VI-45 წ“.

გაზეთიდან ამოჭრილი დ. შამათავას რეცენზია „კრიტიკული ეტიუდები ლიტერატურის ისტორიიდან“. მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, 1946 წ. 31 იანვ. № 14“.

8042. ჯიბლაძე გ. კრიტიკული ეტიუდები. თბ., 1949. [ყდაზე: 1950].

თავფურცელზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს, ლექსის ნოვატორს და მკვლევარს იოსებ გრიშაშვილს ამ წიგნთან ერთად ეძღვნება წერილი: „იოსებ გრიშაშვილი“. ღრმა პატივისცემით ავტორისაგან. 14. XI-50“.

გაზეთიდან ამონაჭერი განცხადება გ. ჯიბლაძის დისერტაციის შესახებ მინაწერით: „პარგად ჩაიარა. 10 დეკემბ. 1950“. და ჟურნალიდან ამოღებული ვ. ჯიბუტის წერილი „გ. ჯიბლაძე – მხატვრული შემოქმედების ნარკვევები“ ,

მინაწერით: „ჩემზე. „მნათობი“, 1948, № 4“.

- 8043–8044. ჯიბლაძე გ. კრიტიკული ეტიუდები. წ. 1. თბ., 1958.
თავფურცელზე: „საქართველოს ბულბულს – ჩემს სოსო გრიშაშვილს. უანგარო სიყვარულით. ავტორისაგან. 24. III. 59“.
8045. ჯიბლაძე გ. კრიტიკული ეტიუდები. ნაწ. 3. თბ., 1959.
ფორზაცზე: „ი. გრ. მე, გვ. 373“.
- 8046–8047. ჯიბლაძე გ. და ჟღენტი ბ. ნიკოლოზ მელიტონის-ძე ბარათაშვილი. ცხოვრება და შემოქმედება. (თეზისები და გეგმა მოხსენებისათვის). [თბ., 1945].
კანზე: „ძვირფას პოეტს და მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს ერთ-ერთი ავტორისაგან. 3/IV 46. გ. ჯიბლაძე“.
- მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. ერემოსაგან. 1945. 2/X“.
8048. ჯიბლაძე თ. ქართული საბავშვო ლიტერატურის ისტორიისათვის. XIX ს. [თბ.], 1959.
8049. ჯიბუტი ვ. ირაკლი აბაშიძე [შემოქმედება]. თბ., 1956.
8050. ჯიბუტი ვ. მწერალი და ცხოვრება, თბ., 1964.
- 8051–8052. ჯიბუტი ვ. პორტრეტები და წერილები. თბ., 1956.
კანის მე-3 გვერდზე: „ი. გრ. 1956. 10/XI“.
- 8053–8065. ჯიბუტი ვ. ქართველი საბავშვო მწერლები. წ. 1–2. თბ., 1954–1955.
[წ. 1]. 1954.
კანის მე-2 გვერდზე: „ი. გრიშაშვილს, გამოჩენილ ქართველ საბჭოთა მწერალს, საყვარელ ადამიანსა და მოქალაქეს, მოკრძალებით, განსაკუთრებული სიყვარულის გრძნობით, ღრმა პატივისცემით. ავტორისაგან. 2. XI 54 წ.“
- მესამე ცალის კანზე: „ჩემზე-ი. გრ. 1954. 20-X“.
წ. 2. 1955.
- 8066–8067. ჯიბუტი ვ. ცხოვრების მხარდამხარ. წერილები. თბ., 1960.
ყდაზე: „მე, გვ. 20“.
- 8068–8070. ჯიშკარიანი ი. „ძველი აღმოსავლეთის“ წარსული და „ვეფხვის ტყაოსანი“. ტფ., 1920.
თავფურცელზე: „ი. გრ. (მოზურთალი)“.
8071. ჯორჯაძე ა. ძველი თაობა. ილია ჭავჭავაძე, როგორც პუბლიცისტი. – ამონაჭერი ჟურნ. „მომბე“-დან, 1901, № 6.
წიგნის დასაწყისში: „ი. გრ. პიესა „სამშობლო“, 71“.

ქართველ და სხვა ერთა ლიტერატურული ურთიერთობები

8072. ა. ს. პუშკინი საქართველოში. კრებული წერილების და მასალებისა.
გამოც. საქ. რესპ. საიუბილეო კომიტეტის რედაქ. თბ., 1938.
ფორზაცზე: „ა. ჭ-ძის რა ლექსია? გვ. 148. 148-ე გვ. ხაზგასმულია „მორის ბუჩქთა კუპიდონნი იდუმალად იმალვიან“, იქვე არშიაზე: „სცდება. ის ლექსი იყო „ერთხელ ვიხილე“. კ. ერისთ“. ხაზგასმულია „მეგობრებს“, არშიაზე წერია: „ვიდრე ხელთ „გქონდეთ“. იქვე: „ვაი მას ვინც რომ ჭაბუკობას, ჭაბუკ არ არის“, ილია; საქართ. რუსეთ. შეერთება. 15; შეცდომის გასწორება – 140, 188“.
- გვ. 140. ხაზგასმულია: „ლიტ. საქ“. 1931 წ. № 1“, წერია: „1937 წ. № 4“. იქვე ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „სოლ. რაზ. „ლიტ. საქართ“, 1937, № 4. ჩემი წერილები, გვ. 139, 223. ი. გრ“.

- გვ. 178. არშიაზე: „ეს მოლაყბის წერილებზეა ნათქვამი“.
- გვ. 183. ინიციალები „მ. თ“. გახსნილია: „მიშა თუმანიშვილი“. ხაზგასმულია: „თბილისის მოამბეში“ და მიწერილია: „Тифл. Вест“
- გვ. 215. არშიაზე მიწერილია: „აქ წავიკითხე მოხსენება „პუშკინის ქართ. მთარგმნელები“.
- გვ. 224. ხაზგასმულია: „ევგენი ონეგინი“ და მიწერილია: „მუნწი რაინდი“ („ჩვენი თაობა“, 1938 წ.).
8073. აბულაძე ი. ქართული და სომხური ლიტერატურული ურთიერთობა IX–X სს-ში. გამოკვლევა და ტექსტები. თბ., 1944.
- 8074–8075. ანდრონიკაშვილი ი. საქართველო მ. ლერმონტოვის შემოქმედებაში. თბ., 1953.
- თავფურცელზე: „თარგმნა რუსულიდან ქართულად თინა კოპლატაძემ. ი. გრ“.
- ფორზაცზე: „Дорогому Иосифу Григорьевичу Гришашвили с чувствами любви и уважения. Ираклий Андроникашвили. Сентябрь. 1953“.
- იქვე: „ბოლოში აქაური რეცენზია მივაკარი. ი. გრ“. გაზეთიდან ამონაჭერი გ. მაზურიანის რეცენზია „Новая книга о Лермонтове“ მინაწერით: „Заря“, 1953 წ., № 285, 3 დეკემბერი“.
- გვ. 157. ხაზგასმულია: „სადოვიაას ქუჩა“ და მიწერილია: „მერე პიროგოვის ქუჩად გადაკეთდა, ეხლა ია კარგარეთელის ქ“.
- გვ. 168. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „დ. არაყიშვ“.
- გვ. 245. ხაზგასმულია: „მთიელთა“ და მიწერილია: „ლეკთა“.
- გვ. 247. ხაზგასმულია: „ძველ“ და მიწერილია: „ძველებურად“.
8076. არსენიშვილი დ. ენიკოლოპოვი ი. გრიბოედოვი საქართველოში. თბ., 1929. კანზე: „ი. გრ. 1929. 2 მაისი“.
- 8077–8080. ასათიანი ვ. ლევ ტოლსტოი და საქართველო. ტფ., 1936.
- გვ. 101. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ვლ. ასათიანისაა?“.
- ამონაჭრები: 1. გაზეთიდან ივ. ბეგლაროვის რეცენზია ვლ. ასათიანის წიგნზე, მინაწერით: „კომუნისტური განათლება“, 1936, № 15“. 2. გაზეთიდან „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1936, № 63 ს. ყაჯარდუზოვის რეცენზიით წინამდებარე წიგნზე. 3. ჟურნალიდან „Тифлисский журнал“, 1912, № 4. „М. Кипиани. У графа Л. В. Толстого“.
- 8081–8082. ასათიანი ლ. პუშკინი და ქართული კულტურა, თბ., 1949. კანზე: „რეცენზიით ი. გრ“.
- ბ. კორნეევის რეცენზია „Пушкин и грузинская культура“ ამოჭრილი გაზეთიდან „Заря Востока“, 1949, 10 июнь, № 112.
- 8083–8084. ასათიანი ლ. ქართველი ხალხის ლიტერატურული ურთიერთობანი მოძმე ხალხებთან. თბ., 1955.
- ყდაზე: „ოვანეს თუმანიანზე, გვ. 243.“
- ფორზაცზე: „ჩემს თარგმანზე, გვ. 243“.
- გვ. 140. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „ჩემგან“. ხაზგასმულია თარიღი: „1907 წ“. მიწერილია: „1908“.
- გვ. 158. მოხაზულია ლექსი „მხოლოდ შენ ერთს“, მიწერილია: „შალვა დადიანის თარგმ“.
- გვ. 178–179. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „ჩემგან“.
- გვ. 252. სიტყვა „რედაქტორის“ ხაზგასმულია, მიწერილია: „ი. გრიშაშვილის“.
- გვ. 253. ხაზგასმულია ადგილი, რომელიც ეხება პუშკინს, მიწერილია: „ეს წიგნი მაქვს“.

8085. ბაბიშკინი ო. ლესია უკრაინკა საქართველოში. თბ., 1957.
8086. ბალახაშვილი ი. გრიბოდოვი და ნინო ჭავჭავაძე. დოკუმენტალური მონოგრაფია თბ., 1941.
კანზე: „კორექტურა, 140“.
თავფურცელზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1941 წ. 12 დეკემბ“.
გვ. 35. სიტყვასთან: „ქურებისაგან“ წერია: „ქურსი (Мангал) მაყალია“.
8087. ბალახაშვილი ი. ლერმონტოვის ქართველი ნაცნობები. თბ., 1941.
თავფურცელზე: „უღრმეს პატივისცემით საყვარელ პოეტსა და მკვლევარს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1941 წ. 28. 7. ქ. თბილისი“.
გვ. 30. ხაზგასმულია: „ლამაზმანებისა“ და მიწერილია: „ჩემი“.
გვ. 44. მოხაზულია მთელი გვერდი, მიწერილია: „ჩემი“.
გვ. 68. ხაზგასმულია: „გაზ. „კომუნისტი“, 1936 წ. № 244“ და მიწერილია: „ი. გრიშაშვილის წერილი“.
8088. ბარამიძე ა. ასათიანი ლ. და ჟღენტი ბ. საქართველოს და უკრაინის კულტურული ურთიერთობის ისტორიიდან. თბ., 1954.
კანზე: „გვ. 25“ მითითებულ გვერდზე მიწერილია: „იხ. „მნათობი“, 1954, № 5“.
8089. ენიკოლოპოვი ი. კ. პუშკინი საქართველოში [თბ., 1958].
ფორზაცზე: „Дорогому Сосо на добрую память, в знак дружбы и признательности. И. Ениколопов 9. IV-58“.
იქვე: „ჩემი თარგმანი, გვ. 194“.
8090. იმედაძე ვ. დიდი რუსი დრამატურგი ალექსანდრე ოსტროვსკი საქართველოში. თბ., 1958.
8091–8092. იმედაძე ვ. მაქსიმ გორკი საქართველოში. თბ., 1955.
8093. იმედაძე ვ. უკრაინელ და ქართველ ხალხთა დიადი თანამეგობრობა. თბ., 1954.
კანზე: „უკრაინა“.
გვ. 22. ხაზგასმულია: „ჭადარა მგოსანმა მუხლი მოიყარა“ (ეხება ა. წერეთელს), არშიაზე „ჩემგან. ი. გრ“.
გვ. 37. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე მიწერილია: „კოტე და ქეთო“.
8094. იმედაძე ვ. ქართველ და სომეხ ხალხთა მეგობრობა და ოვანეს თუმანიანი. თბ., 1953.
თავფურცელზე: „ი. გრ. 1953. 30. XII“.
გვ. 10. ლექსის „საქართველოს პოეტებს“ ბოლოს მიწერილია: „თარგ. ი. გრიშ.“
8095. კაკიაშვილი გ. რუსულ-ქართული ლიტერატურის ურთიერთობის ისტორიიდან. მაქსიმ გორკი საქართველოში. თბ., 1957.
გვ. 45. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „მონტის „ახალი მოძღვრება?“
გვ. 49. ხაზგასმულია სიტყვები, მიწერილია: „ვაშა“.
გვ. 50. ხაზგასმულია „ვახტანგ ორბელიანის „დედოფალი“, მიწერილია კითხვის ნიშანი. სიტყვასთან: „სახლობა“, მიწერილია „მალლობი“.
გვ. 51. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე მიწერილია: „ბალმონტი“.
გვ. 59. ხაზგასმულია სტრიქონი, გასწვრივ წერია: „ახოსპ“.
გვ. 81. ხაზგასმულია: „ფრიდონი „საპყრობილე“... სქოლიოში მიწერილია „ფრიდონი, პ. გოთუა? ი. გრ“.
გვ. 82. ხაზგასმულია: „ბეგლარა“, მიწერილია: „ახოსპირელი“. ტექსტშია „1908 წლის 4 მაისს სუფლიორ ბ. ბეგლარიძის საბენეფისოდ“. ჩამატებულია სიტყვები: „ავადმყოფ“ და „სასარგებლოდ“ გადახაზულია: „საბენეფისოდ“.

კანის ბოლო გვერდზე მიწერილია: „ლევიტი, 16, 73“.

8096. კაშმაძე შ. ლევ ტოლსტოი და ქართული სინამდვილე. თბ., 1941.

თავფურცელზე: „ცინცხალ ნიჭს, ქართველი ერის საამაყო პოეტს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 31. VII. 41. წ.“

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 16/VIII“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „მე-გვ. 74, 76, 62, 115“.

წიგნში ქაღალდის ნაჭერი მინაწერთ: „შ. ჩხეთია „ლ. ტოლსტოი და თანამედროვე ამბები რუსეთზე“ იხ. „ლიტ-მემკვიდ“, № 1-2, გვ. 647“.

8097. კობიძე დ. ქართულ-სპარსული ლიტერატურული ურთიერთობა. ამონაბეჭდები: „საქ. სსრ მეცნ. აკადემიის მოამბე“, 1944-1945 წწ. ტ. ტ. V, VI და „ლიტერ. ძიებანი“, 1944, ტ. II.

გვ. 955. წარწერა: „სახელოვან პოეტსა და მეცნიერს ი. გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით დ. კობიძე. 1946 წ“.

კანზე: „რა კარგადა და პასუხისმგებლობის გრძნობით დაწერილი ნარკვევებია. ი. გრ. 1946. 10/VII“.

8098-8099. კოსარიკი დ. დავით გურამიშვილი უკრაინაში [თარგმ. ლ. ასათიანის]. თბ., 1949.

თავფურცელზე: „Любимому поэту Иосифу Григорьевичу Гришашвили в знак преклонения перед Вашим высоким идеалом человека. Автор“.

8100-8101. კოსარიკი დ. დავით გურამიშვილი უკრაინაში. თარგმ. გ. ნამორაძემ. თბ., 1957.

თავფურცელზე: „საქართველოს დიდ პოეტს და ჩემ ძველ მეგობარს – სოსო გრიშაშვილს. გიორგი (გუცა) ნამორაძე. 4. XII. 57 წ“.

8102-8103. ლაფერაშვილი ვ. მაიაკოვსკი საქართველოში. თბ., 1957.

8104. მელიქსეთ-ბეგი ლ. დებულეზანი სადისერტაციო შრომისთვის. [ჩრდილო მხარეთა სომეხთა მოძღვარნი და მათი ვინაობა]. ტფ., 1928.

8105-8106. მელიქსეთ-ბეგი ლ. „ჩრდილო მხარეთა სომეხთა მოძღვარნი“ და მათი ვინაობა. სომეხ-ქართველთა ურთიერთობის საკითხებთან დაკავშირებით. (ცდა ისტ. ლიტ. გამოკვლევისა). ტფ., 1928.

თავფურცელზე: „ძვირფას სოსო გრიშაშვილს – ავტორისაგან. 24/IX. 29“.

8107. მელიქსეთ-ბეგი ლ. იონა ხელაშვილი სომხეთში და საიათნოვა. თბ., 1936.

ცალკე ანაბეჭდი: „საქ. სახ. მუზეუმის მოამბე“-დან“, გვ. 121-135.

კანზე: „იანჯი თუ იაფი, 126“.

გვ. 122. მოხაზულია შენიშვნა: „38 გვერდზე მოთავსებული სურათის ქვეშ აღნიშნულია „კლდისუბნისეული (ქარაფი) წმ. გიორგი“, მაშინ როდესაც უნდა იყოს „ციხის წმ. გიორგი“, მიწერილია „კლდისუბანი სწორეა“.

გვ. 126. ხაზგასმულია: „იანჯი“, მიწერილია: „თუ იაფი“.

გვ. 126. ხაზგასმულია: „[საიათნოვას] გიორგი მეფის ყმას ამბობენ, მიწერილია: „გურგენ (ბატონიშვილობის დროს)“. ხაზგასმულია: „არუთიუნ“, მიწერილია: „არტემ“

გვ. 127. გალუსტ შერმაზანიანის მემუარებზე მიწერილია: „ივერია“-ში დაიბეჭდა 1882 წ“.

გვ. 130. ხაზგასმულია: „საიათნოვას მკვლელობის ამბავი, ლიტერატურაში პირველად მხოლოდ 1852 წელს გამოაშკარავებულის“... მიწერილია: „ამაზე ადრე ივანე სეიდოვის მიერ“.

გვ. 130. ხაზგასმულია: „[საიათნოვა] იყო სანაინელი, მეფის გიორგი XIII საბატონიშვილოს სოფლისა, საქართველოს სომეხთაგანი“, სქოლიოში მიწერილია: „ეს ფრაზა აქარწყლებს ლეონ მელიქსედ-ბეგის დებულებას: „საიათნოვა იყო ყმა ბატონიშვილი გიორგის“.

8108. მელიქსეთ-ბეგი ლ. სომხურ-ქართული ლიტერატურული ურთიერთობის იშვიათი ძეგლი. ამონაბეჭდი: თბილისის უნ-ტის შრომები, XXVI b, 1944.

გვ. 191. წარწერა: „ჩემს ძმას სოსოს ლ. მ.-ბ. 10. XII. 1944.

გვ. 197. ხაზგასმულია სტრიქონი, არშიაზე წერია: „იხ. ჩემი საიათნოვა“.

8109. ნაკაშიძე ი. როგორ გავიცანი ლევ ტოლსტოი. ტფ., 1928.

კანსა და თავფურცელზე: „ეს წიგნი აიკრძალა – ი. გრ. 1928-28“. იქვე: „თფილისი 1851 წელს, გვ. 14“.

გვ. 17. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „გურულებზე“ .

გვ. 19. ხაზგასმულია სტრიქონი, წერია: „გრ. ორბელიანივით“.

გვ. 23. ხაზგასმულია აბზაცი, მიწერილია „დემონი“.

გვ. 31. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ჩადრი“.

8110–8111. ნაკაშიძე ნ. ლევ ტოლსტოის ახლოს. (მოგონება). თბ., 1954.

8112. ნიკოლაძე ა. მაქსიმ გორკი და ქართული კულტურა. თბ., 1952.

8113–8114. ნიკოლაძე ა. რუსი რევოლუციონერ-დემოკრატები და ქართული ლიტერატურა. თბ., 1954.

ფორზაცზე: „ქართული ლექსის ბრწყინვალე ოსტატს იოსებ გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით. ანა ნიკოლაძე. 10/III. 55“.

8115. ლუდუშაური პ. ჩეხოვი და ქართული ლიტერატურა. თბ., 1959.

8116. შადური ვ. გრიბოედოვი და საქართველო. თბ., 1954.

კანზე: „ი. გრ. 1954. 4/V“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „ალ. ჭავჭავაძის ნაშრომი „საქართველოს მოკლე ისტორიული ნარკვევი და მდგომარეობა 1801-დან 1831 წლამდე“, მიწერილია სქოლიოში: „იხ. ალ. ჭ-ძის თხზ. ი. გრიშ. რედ“.

გვ. 18. ხაზგასმულია გრიბოედოვის ლექსი, მიწერილია: „ვინ თარგმნა?“

გვ. 34. ხაზგასმულია კითხვის ნიშნით: „შემდგომ ეს თარგმანი რამდენჯერმე იქნა გამოცემული“. მოხაზულია: „კვალში“, მიწერილია: „ნაწყვ“.

გვ. 36. სქოლიოში მიწერილია: „ენიკოლოფოვი“.

8117. ჩხეიძე ა. კრილოვი ქართულ ლიტერატურაში. თბ., 1945.

8118–8119. ჯულაბაშვილი ლ. ვაზოვი და ბულგარეთ-საქართველოს კულტურული ურთიერთობა. თბ., 1961.

თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს ჩვენი სამშობლოს მეზვრეს, ლექსის ჯადოს, კულტურის მოციქულს ღრმა სიყვარულის ნიშნად ავტორისგან“.

ლიტერატურის სახელმძღვანელოები

8120–8122. აკიდო. წიგნი პირველი. დაწყებითი სკოლის მესამე განყოფილების კურსი. შედგ. წ. კ. გამავრც. საზოგ. მთავარი გამგეობის დავალებით კომისიის მიერ. „ბუნების კარის“ სალიტერატურო ნაწილის მაგიერ. ტფ., 1920.

8123. ასათიანი ვ. და კეკელიძე პ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. (XIX საუკ.) საშ. სკოლის მე-9 მე-10 კლ-თვის. თბ., 1936.

ყდაზე: „ი. გრ. ა. ჭ. გვ. 5“.

გაზეთიდან ამონაჭერი ვ. ხუროძის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერთ: „გაზ. „კომუნისტი“, 1937, № 40“.

8124. ასლანიშვილი თ. ხუბუტია ა. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. სახელმძღვ. დაწყ., არასრ. საშ. და საშ. სკოლის მე-3 კლასისათვის. ტფ., 1937.

8125. ასლანიშვილი თ. და ხუბუტია ა. ქართული ლიტერატურის სახელმძღვ. დაწყ. არასრ. საშ. და საშ. სკოლის მე-3 კლ., თბ., 1938.

8126–8129. ახალი ლიტერატურული ქრესტომატია. სახელმძღვ. ტექნიკუმებისა და შრომის სკოლების უფრ. ჯგუფებისთვის. შედგ. მასწავლებელთა ჯგუფის მიერ. რ. კალაძის რედ. თბ., 1925.

ტ. 1.

ტ. 2.

ტ. 3.

8130. ბარამიძე გ. და სიხარულიძე ი. მშობლიური ლიტერატურა. მე-6 კლ. სახელმძღვ. თბ., 1952.

ყდაზე: „აქ მე არა ვარ! მახლას!!“

ფორზაცზე: „გვ. 120 ქეთხუდა-მამასახლისია; 101-ილიაზე (?)“.

8131–8132. ბარამიძე გ. და ჯაკობია გ. ქართული ლიტერატურა. მე-8 კლ. სახელმძღვ. მე-3 გამოც. თბ., 1946.

8133. ბარამიძე გ. ჯაკობია გ. ქართული ლიტერატურა. მე-9 კლ. სახელმძღვ. მე-10 გამოც. თბ., 1953.

8134. ბასილაია ნ. და ქეცბაია ტ. ქართული ლიტერატურის სახელმძღვ. არაქართული სკოლების მე-8 კლ. სოხუმი, 1945.

კანზე: „აქ ჩემი ლექსებია, ი. გრ“.

8135. ბასილაია ნ. და ქეცბაია ტ. ქართული ლიტერატურა არაქართული სკოლების მე-9 კლ. სოხუმი, 1946.

8136. გაგუა ვ. და შუმანია ო. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. საშ. სკოლის მე-10 კლ. ტფ., 1934.

8137. გაჩეჩილაძე ს. სამუშაო წიგნი ლიტერატურაში. ტექნიკუმებისა და მუშაკებისათვის. ნაწ. 1. თბ., 1931.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 10. IX. მე-72“.

კანის მეორე გვ. გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. მელაძის წერილი „ანტიმარქსისტული იდეოლოგია საბჭოთა პასპორტით“. მინაწერთ: „1931 წ., № 256, 6 ნომბ“.

გვ. 72. სქოლიოში ხაზგასმულია შენიშვნა და მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსიკონი (ბოჰემა)“.

8138–8139. გაწერელია ა. ნატროშვილი გ. და კეკელიძე პ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. (XIX საუკ.) საშ. სკოლის მე-9 კლ. თბ., 1946.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947. 14. II გვ. 91 (?) 29“.

გვ. 29. სქოლიოს არშიაზე მიწერილია: „ჩემს საიათნოვადან“.

8140. გაწერელია ა. ნატროშვილი გ. და კეკელიძე პ. ქართული ლიტერატურა. ქრესტომათია. საშ. სკოლის მე-10 კლ., თბ., 1948.

ყდაზე: „ა. ჭ-ძე, გვ. 10. ი. გრ. 1948-20-XI“. იქვე: „1 იხილე „გაყრა““.

8141–8142. გოგებაშვილი ი. ბუნების კარი. საყმაწვილო წიგნი, დაბალ კლასებში სახმარებელი. ტფ., 1868.

ხელნაკეთ კანზე: „პირველი გამოცემა! ბუნების კარი. ი. გრ. 1868. I. გოგებაშვილი და სასაუბრო ენა, გვ. VII ი. გრ. 2. საყმაწვილო ლექსები მაშინაც ძნელი

საშოვნელი ყოფილა, გვ. VIII. 3. პირველი ლექსი გოგებაშვილისაა, რომელიც რ. ერისთავმა გამოიყენა ამნაირი შინაარსის ლექსისთვის („ჯერ შრომა – მერე ხტომა“). იხ. „ნიმადურიც“.

თავფურცელზე: „პირველი გამოცემა. ი. გრ“. იქვე ხაზგასმულია „1868“. წელი და მიწერილია: „ხოლო დედა ენა“ 1876 წელს“.

გვ. VII. აზნაფი მოხაზულია და მიწერილია: „ახალი ენა“.

გვ. VIII. ხაზგასმულია: „ჩვენ სამწუხაროთ ამ ხანათ საყმაწვილო ლექსები მეტი ვერ ვიპოვნეთ“, არშიაზე მიწერილია: „საბავშვო ლექსები“.

გვ. 1-2. მოხაზულია ლექსის სათაური: „ჯერ სწავლა, მერე ქეიფი“ და მიწერილია: „ორთაჭალის ქეიფი?“ მიბაძვა რ. ერისთავისა. (იხ. მისი „თხზ“, გვ. 201). ორივე რუსულის მიბაძვაა“. ამავე ლექსის ბოლო სტროფი მოხაზულია და მიწერილია: „ეს ლექსი ალბათ თვითონ გოგებაშვილისაა. ასეთივე აქვს რ. ერისთავს“.

გვ. 278. ლექსს „ჭრიჭინა და ჭიანჭველა“-ს ბოლოს მიწერილია: „ა. ჭ“.

გვ. 279. ლექსის „სოფლელნი და მდინარე“ ბოლოს მიწერილია: „გრ. ორბ“.

გვ. 280. ლექსის „ჩიტ“-ს ბოლოს: „ილია“.

კვ. 285. ლექსის „სიმღერა მკის დროს“ ბოლოს: „აკაკი. ვარიანტია“.

გვ. 288. ლექსის „მდინარე ყმაწვილს“ ბოლოს: „ილია“.

კანის მე-3 გვ.: „შემდეგ გამოცემებში შევიდა:

...მოდი ჩემო კალამო,
ტკბილად მოგესალამო
და შენ უნდა შეიქნე
წყლული გულის მალამო“.

ეს ლექსი აბ. მაჩაბელს ეკუთვნოდა? ამას მიბაძა აკაკიმ „საიდუმლო ბარათო“ და სხვა“.

მეორე ცალის გვ. 1. ბეჭედი: „Тифлисское женское учебное заведение св. Нины. 1846“.

8143. გოგებაშვილი ი. ბუნების კარი ანუ საკითხავი წიგნი ყმაწვილებისათვის. უმცროს კლასებში სახმარებელი. მე-3 შვეს. გამოც. თბ., 1876.

8144. გოგებაშვილი ი. ბუნების კარი ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი უმცროს კლასებში სახმარებელი. მე-4 შეცვლილი გამოც. თბ., 1882.

ფორზაცზე: „იშვიათია: ი. გრ“.

გვ 15. ლექსი „ყვავილი“ ნ. ბარათაშვილისა კი არაა, ალ. ჭ-ძის ლექსია პუშკინიდან ნათარგმნი. იხ. „ბუნების კარი“, 1867, გვ. 286 და 1882 წ. გვ. 15“.

სარჩევში ხაზგასმულია: „ყვავილი“, ლექსი ნ. ბარათაშვილისა“, მიწერილი აქვს კითხვის ნიშანი.

ფორზაცის მე-3 გვ.: „ფასი 75 კ“.

8145. გოგებაშვილი ი. ბუნების კარი ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი უმცროს კლასებში სახმარებელი გამოც. მე-5, შვეს. თბ., 1885.

8146. გოგებაშვილი ი. ბუნების კარი ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი უმცროს კლასებში სახმარებელი მე-10 გამოც. ტფ., 1899.

8147–8148. გოგებაშვილი ი. ბუნების კარი ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი. მე-3 და მე-4 წლისათვის. 24-ე გამოც. ტფ., 1915.

ფორზაცზე: „1. ცახელის ნათარგმნი ნეკრასოვიდან, გვ. 266. 2. ცახელის მიერ თარგმნილი იგავ-არაკები, გვ. 109. (არწივი და თხუნელა). 138 (მგელი და წერო), 170 (გველი და მცენარე). 3. „მესმის, მესმის“ ნეკრასოვისააო, გვ. 282. 4. ვიქტორ ჰიუგოს ლექსი, 245. 5. სილოვანის ლექსი, 258. 6. ნეკრასოვიდან, 266. 7. დედა-ჩიტი ილიასი,

346“. იქვე: „1915 თუ 1916? ეს წიგნი დაბეჭდილია არა უგვიანეს 1915 წლისა. (აქ აკაკის საფლავია მოხსენებული და აკაკი კი 1915 წელს გარდაიცვალა)“.

გვ. III. სარჩევში მოხაზულია და კითხვის ნიშანი აქვს დასმული: „მესმის, მესმის“, ნევრასოვიდან ი. ჭიჭინაძისა“ და მიწერილია: „ჭავჭავაძისა“.

გვ. IV. მოხაზულია „პატარა საქართველო სპარსეთში“ და მიწერილია: „ფერეიდანელი ქართველები“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „აკლია 433, 448. დუბ. 1938 წ. 1/VII. ამ წიგნის წინათქმა ბოლოშია“. ქვემოთ: „ილია თუ ნევრასოვი, 282“.

8149. გოგებაშვილი ი. ბუნების კარი ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი მე-3 და მე-4 წლისათვის. 27-ე შემოკლ. გამოც. ტფ., 1918.

8150. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები. წ. 1. თფ., 1906.

8151. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები. გამოც. მე-2. შვეს. და შესწ. წ. 1. თბ., 1907.

8152. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები. წ. 1. თფ., 1. 1911.

8153. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები. გამოც. მე-7. წ. 1. თბ., 1918.

ყდაზე: ეს წიგნი არ არის თბილისში. იხ. „ქართ. წიგნი“, გვ. 423“.

8154–8155. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები მე-9 გამოც. წ. 1. ტფ., 1920.

კანზე ხაზგასმულია: „წიგნი პირველი, მეცხრე გამოცემა, 1920“ და მიწერილია: „მხოლოდ საჯაროშია“.

მეორე ცალის კანზე: „ვუძღვნი ძვირფას შიო დედაბრიშვილს. ი. გომელაური. 18/IX-20 წ“.

8156. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები. წ. 1. ტფ., 1922.

8157. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები. წ. 2. მე-3 გამოც. თფ., 1918.

8158–8159. გომელაური ი. სკოლაში შესასწავლი ქართველი მწერლები. წ. 2. ტფ., 1920.

8160. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები. წ. 2. ტფ., 1924.

თავფურცელზე: „ვუძღვნი ძვირფას მგოსანს ი. გრიშაშვილს. მადლობელი შემდგენელი ი. გომელაური. 25/IX 24 წ“.

კანზე წერია: „ქართველი მწერლები. წიგნი მეორე. ი. გრ. ჩემი ლექსებია შიგ“.

8161. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები. წ. 2. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „საქართველოს ტკბილ მგოსანს. ი. გრიშაშვილს უძღვნის ამ წიგნს მისი შემდგენელი – ი. გომელაური. 25. X. 25 წ.“

კანზე: „გასწორებულია: სულ აქედან აიწყოს. ი. გრ“.

გვ. 375. სიტყვა: „ტამრი“ აღნიშნულია, მიწერილია განმარტება: „მარღვი“.

გვ. III. მოხაზულია ი. გრიშაშვილის ლექსები, არშიაზე მიწერილია: „გასწორებულია“.

8162. გომელაური ი. ქართველი მწერლები. წ. 2. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „ი. გრ. მე-364“.

8163. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები. წ. 3. მე-4 გამოც. თფ., [1920].

თავფურცელზე: „ვუძღვნი სახსოვრად ძვირფას მგოსან სოსო გრიშაშვილს შემდგ. ი. გომელაური. 1920 წ. 5. X“.

ყდაზე: „შიგ ჩემი ლექსებია, გვ. 276, ი. გრ“.

გვ. 276–277. გრიშაშვილის ბიოგრაფიაში: „ქალი იყო“ გასწორებულია: „ქალია“ და „კარგად იცოდა“ – „კარგად იცის“. ბოლოდან მეორე აბზაცში „თოთხმეტი“ გასწორებულია „თორმეტი“.

გვ. 277. მეორე სტრიქონში სიტყვა „მაგრამ“-ის შემდეგ ჩამატებულია: „ყველგან თითო კვირის მეტი არ გაჩერებულა“. აბზაცის დასასრულს მიწერილია: „ამასთანავე წერდა წვრილ საოხუნჯო შაირებს“. იმავე აბზაცში ჩამატებულია ი. გრიშაშვილის წიგნების გამოცემის წლები: „1914 წ“ და „1922 წ.“ მიწერილია: „საიათნოვა“. 1918. „ლეილა“, 1917 წლიდან“.

გვ. 276–277 შორის ბიოგრაფიული ცნობების შესწორებები: „მისი ხელმოწერილი ლექსი პირველად დაიბეჭდა 1907 წ. 1910 წელს ი. გრიშაშვილმა სრულებით მიატოვა სცენა და განსაკუთრებით პოეზიას ემსახურება.

1914 წელს სიტყვაკაზმულმა საზოგადოებამ გამოსცა მისი ლექსთა კრებულის პირველი ტომი. 1922 წელს სახელმწიფო გამომცემლობამ დასტამბა პოეტის მეორე ტომი. გარდა ლექსებისა ი. გრიშაშვილმა 1918 წელს ცალკე წიგნად დაბეჭდა ვრცელი მონოგრაფია ირაკლის მეფის კარის მგოსნის შესახებ: „საიათნოვა და ძველი ტფილისი““. აგრეთვე რედაქტორობს საკუთარ ჟურნალ – „ლეილას“.

გვ. 278. ლექსში „დილა“ გასწორებულია სტრიქონები:

„ტყე მთა ბარი, ბაღ-ბუჩქნარი
თოვლის ფიფქით შემოსილა:
საოცნებო ბაღ-ხეხილი.
გამარცულა... აღარ ჰყვავის“...

გასწორებულია:

„უჩინარი ტყე, მთა ბარი.
თოვლის ქურქით შემოსილა!
არც ყვავილი! არც ხეხილი
არაფერი, აღარ ჰყვავის“.

იქვე:

„არსაიდან გამოსჭვივის
საიმედო შუქ-ნათელი
ცა ცრემლს აფრქვევს. ჰგალობს, სჩივის
ნისლს შთაუნთქავს მთლად სოფელი“.

8164. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები. წ. 3. ტფ., 1924.

8165–8166. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები. წ. 3. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „ვუძღვნი ჩემს საყვარელ მგოსანს ი. გრიშაშვილს (სოსოს) მადლობელი შემდგენელი ი. გომელაური. 20/I 26 წ“.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 21/I. გავასწორე, ასე აიწყოს შემდეგისთვის. გვ. 366. „ძველი ტფილისი“.

გვ. 379. სქოლიოში განმარტებულია: „რამლი, ერთგვარი კამათლება სამკითხაოდ“.

გვ. 388. დანიშნულია სიტყვები და განმარტებულია: „ფეხამბარობით – წინასწარმეტყველი, შლეგიანივით – ფეთიანი, გიჟი, შმაგი, ხელი. დოსტები – ამხანაგები“.

გვ. 393. დანიშნული და განმარტებულია სიტყვები: „მუქაფად – სამაგიეროდ, ნამარდი – ტომარდის წინააღმდეგ, არგამტანი, უპირო, უამხანაგო“.

წიგნში დევს განცხადება-პროგრამა: „1926 წლის 23 მაისს. ი. გრიშაშვილი წაიკითხავს მოხსენებას, სახელმწ. კონსერვატორიის დარბაზში „ძველი ტფილისის ლიტერატურული ბოჰემა“.

8167. გომელაური ი. სკოლებში შესასწავლი ქართველი მწერლები. წ. 4. ტფ., 1923. კანზე: „აკლია ბოლოში“

გვ. 352. ტექსტის ბოლოს: „ამ წიგნს აკლია „გაჭირვების ტალკვესი“ ტრ. რამიშვილისა“.

8168. გორგაძე დ. ქართული საბავშვო ლიტერატურის ქრესტომათია პედაგოგიური სასწავლებლებისათვის. ნაწ. 1. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „გვ. 371. მე – ი. გრ“.

8169. გორგაძე ს. ჩვენი ახალი მწერლობა. კაზმულსიტყვიერებითი ქრესტომათია. წ. 1. ქუთაისი, 1917.

8170. გორგაძე ს. ჩვენი ახალი მწერლობა. კაზმულსიტყვიერებითი ქრესტომათია. წ. 2. ქუთაისი, 1919.

გვ. 168. მოხაზულია:

„ძილი დაუფრთხათ
ტკბილი, მაგარი
ამ ხმაურობით პატარა კრავებს“...

მიწერილია: „არეულია. ი. გრ“.

8171–8172. გორგაძე ს. ჩვენი მწერლობა. წ. 1. მგოსნები ბიოგრაფიებით და ლექსიკონით. თბ., 1907.

გვ. 262. შესწორებულია: „ბაშვადონუმ“, მიწერილია: „ბაშხადონუმ“. ხაზგასმულია: „ქურური“... მიწერილია: „ა. ჭ“.

8173–8174. გორგაძე ს. ჩვენი მწერლობა. კაზმულ-სიტყვიერებითი ქრესტომათია. წ. 4. ქუთაისი, 1919, [კანზე: 1920].

8175–8180. გორგაძე ს. ჩვენი ძველი მწერლობა და ხალხური პოეზია. კაზმულსიტყვიერებითი ქრესტომათია. ქუთაისი, 1915.

ფორზაცზე: „გვ. 172 (სხოლიო)“ და 172-ე გვ. სქოლიოში: „ძველი-ხე მოჭრილი“, მიწერილია: „სქელი ფიცარი“.

ფორზაცზე ს. გორგაძის ნეკროლოგი ამოჭრილი ჟურნალიდან, მიწერილია: „1929 წ. „განათლ. მუშაკი“, № 10“.

ყდაზე: „გარდაიცვალა 1929 წ., დაიბადა 1876 წ. ი. გრ“.

გვ. 163. მოხაზულია: „მოხერხებული ვირი“ – არაკი“ და მიწერილია: „ეს უნდა გავლექსო „ნაკადულისთვის“.

გვ. 230. ხაზგასმულია: „მერდინი – აბრეშუმის თხელი ქსოვილი თავზე მოსახვევად“ და მიწერილია: „თუ ნარმის ნაქსოვი?“

გვ. 231. ხაზგასმულია სქოლიოში: „შანა-თავს შემოსავლები ფული“..., მიწერილია: „გულზედაც“.

წიგნის ბოლოს: „სოფი! სონან! სოსო!“

8181–8183. გორგაძე ს. ჩვენი ძველი მწერლობა, კაზმულსიტყვიერებითი ქრესტომათია. მესამე გამოც. ქუთაისი, 1922.

8184–8187. გორგაძე ს. ჩვენი ძველი მწერლობა და ხალხური პოეზია პარალელებით ახალი მწერლობიდან. კაზმულსიტყვიერებითი ქრესტომათია. ტფ., 1925.

კანზე: „ეს უნდა გადაიქცეს ახალი პედაგოგების სახარებად. ი. გრ. კარგი წიგნია „...იშვიათია...! ვიყიდე ბუკინისტთან (სუმბათა). 15 მან. 1940. 8 მაისი. ი. გრ. P. S. ასე იყო დაფლეთილი“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას. ი. გრ“.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „შალვა შეწირულის წიგნებიდან“. იქვე: „ვიყიდე აკადემიის ბუკინისტის მაღაზიაში. 1942. 15/X. ი. გრ“.

8188–8189. გორგაძე ს. ჩვენი ხალხური პოეზია. პარალელურად ახალი ქართული მწერლობიდან. ქუთაისი, 1920.

კანზე: „სანთიობო – 21“.

8190. გორგაძე ს. და თაბუკაშვილი შ. ახალი მნათობი. ქრესტომათია. მე-6 ჯგუფისათვის. ტფ., 1927.

8191. დემეტრაძე დ. ჟღენტი ბ. კეკელიძე პ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. არასრულ საშ. და საშ. სკოლის VII კლ. ტფ., 1937.

ყდაზე: „კურიოზები. ი. გრ“.

ყდის მეორე გვ. გაზეთიდან ამონაჭერი ს. აბულაძის „მეტი ყურადღება სახელმძღვანელოების შედგენას. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია არასრ. საშ. და საშ. სკოლის VII კლასისათვის, 1937 წ. შედგენილი“ მინაწერით: „კომუნისტური განათლება“, 1937 წ., № 97, 18 ოქტ“.

8192. თაბუკაშვილი შ. და გაჩეჩილაძე ს. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. საშ. სკოლის V კლ. ტფ., 1936.

ყდაზე: „არსენა, 67“.

8193. თაბუკაშვილი შ. და გაჩეჩილაძე ს. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. საშ. სკოლის V კლ. თბ., 1938.

8194. თაბუკაშვილი შ. და შარაბიძე ო. ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელო. დაწყებითი სკოლის მე-4 კლ. ტფ., 1937.

გაზეთიდან ამოჭრილი პ. ჭანიშვილის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე მინაწერით: „18 ნოემბერი, „კომუნისტური განათლება“, 1937, № 107“.

8195. თაბუკაშვილი შ. და შარაბიძე ო. ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელო. დაწყებითი სკოლის მე-4 კლ. თბ., 1938.

8196. თაბუკაშვილი შ. და შარაბიძე ო. ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელო. დაწყებითი სკოლის მე-4 კლ. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „შეცდომით ახსნილი სიტყვები: ქეჩო, 193; ბუერა, 76, 92; ბედენა, 85“.

გვ. 84. მოხაზულია სიტყვა „კამპი“ და მიწერილია: „რათ არ ახსენი“. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ჭრიანტელი – ტყემლის წვენი შეჭამანდი“ და მიწერილია: „ილიამ ახსნა“. მოხაზულია: „ურვა“ და მიწერილია: „სევდა, ნაღველი, მწუხარება (საბა), „დააურვოს“ – სისხლი მისცეს. (საბა).

გვ. 68. სიტყვა „აკიდოს“ განმარტებას აქვს კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „აკიდო-ხილი ერთად შეზმული. (საბა)“.

გვ. 76. „ბუერი“-ს განმარტებას მიწერილი აქვს: „ბუერი-მონათოვი ნისლი. (საბა)“.

გვ. 86. შესწორებულია სიტყვა: „ყაპყი“ – მიწერილია: „ჭყაპი“

გვ. 89. ხაზგასმულია სიტყვის განმარტება: „ბედენა განასკუთრებული ტყვია“ და მიწერილია: „ბედენი-კათოლიკე ძარღვი, თურქნი ბედენს უხმობენ (საბა)“.

გვ. 95. „კამპანია – მოლხინეთა ჯგუფი“, მიწერილია: „რუსულია“.

გვ. 123. სიტყვასთან „ეხტიბარი-იმედი“ მიწერილია: „ნდობა“.

გვ. 159. „ნაპრალი-გახეთქილი ადგილი“, მიწერილია: „კლდისა“.

გვ. 174. ხაზგასმულია: „კისკისა – მხიარული“, მიწერილია: „სწრაფად მქცევი (საბა)“.

გვ. 176. სიტყვას „ხვედა-ურო“-ს მიწერილი აქვს: „ხის ურო (საბა)“.

გვ. 192. „წეკო-ცუდი ხარისხის თუთუნი“, მიწერილია: „მახორკა“.

გვ. 193. „ქეჩო – აქ: ქოჩორი“, მიწერილია: „ქეჩო ამოზეული კისერი. (საბა)“.

8197. თევზაძე ვ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია არაქართული სკოლის მე-10 კლ. თბ., 1953.

8198. კაკაბაძე ვ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. არაქართული სკოლების მე-11 კლ. თბ., 1953.

თავფურცელზე: „სამაგლობაა – პირში მაქებს, აქ მივიწყებს. ი. გრ“.

8199. კაკაბაძე ვ. ხუროძე ვ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. სახელმძღვანელო არაქართული სკოლების მე-9 კლ. ტფ., 1937.

8200. კეკელიძე პ. და ჟღენტი ბ. მშობლიური ლიტერატურა. მე-8 კლ. სახელმძღვანელო. თბ., 1952.

ყდაზე: „ჩემი ლექსები. 1952. 10/VII“.

8201. კეკელიძე პ. და ჟღენტი ბ. მშობლიური ლიტერატურა. მე-8 კლ. სახელმძღვანელო. თბ., 1953.

8202. კეკელიძე პ. ასათიანი ვ. რადიანი შ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია XX საუკ. სახელმძღვ. საშ. სკოლის მე-10 კლ. ტფ., 1937.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 10-IX-1937“.

ყდაზე: „რეცენზიით. ი. გრ“.

გაზეთიდან ამონაჭერი დ. შ-ს „პოლიტიკური სიბეცის ნაყოფი. „ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია“. მე-20 საუკუნე. სახელმძღვანელო მე-10 კლასისათვის“.

8203. კეკელიძე პ. და რადიანი შ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. XX საუკუნე. საშ. სკოლის მე-10 კლ. თბ., 1940.

8204. კეკელიძე პ. რადიანი შ. და ჯავახია დ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია საშ. სკოლის მე-10 კლ. თბ., 1958.

8205. კეკელიძე პ. ყიფშიძე დ. და ჟღენტი ბ. მშობლიური ლიტერატურა. მე-7 კლ. სახელმძღვანელო. თბ., 1956.

ყდაზე: „ჩემი ლექსი, 253. ი. გრ“.

8206. კეკელიძე პ., ყიფშიძე დ. და ჟღენტი ბ. მშობლიური ლიტერატურა. მე-7 კლ. სახელმძღვ. თბ., 1957.

ყდაზე: „ჩემი ლექსით“.

8207–8209. კელენჯერიძე მ. ქართული ლიტერატურის ისტორია. (ქრესტომათიით). ნაწ. 1. ხალხური სიტყვიერება. მწერლობა სამზადისის ხანა (...XI-ს-მდე) ქუთაისი, 1920.

8210–8213. კელენჯერიძე მ. ქართული ქრესტომათია ანუ კრებული ქართული სიტყვიერების ნიმუშებისა. ტ. 1. წ. 1. ქუთაისი, 1907.

ხელნაკეთ კანზე: „გვ. 50. ჭაშნიკზე“.

8214. კერესელიძე ი. საკითხავი წიგნი ახალ მოსწავლეთა ყრმათათვის. რუს. გაკეთებული. მე-4 გამოც. ტფ., 1861.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისში მხოლოდ საჯაროშია. ი. გრ“.

8215. კიკვაძე თ. და ჭუმბურიძე გ. მეგობარი. შრომის სკოლის მესამე განყ. სრული კურსი. ტფ., 1923.

კანზე: „აქ ჩემი ლექსებია“.

თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულს მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს ავტორებისაგან. 19-20-XI-23“. ტფ., 1923.

8216–8217. კირიონ არხიმანდრიტი და ყიფშიძე გ. სიტყვიერების თეორია. სალიტერ. ნიმუშების დამატებითურთ. სახელმძღვ. წიგნი სათავადაზნაურო სკოლებისა, სასულიერო და საოსტატო სასწავლებლებისა და სემინარიებისა და საეპარქიო საქალბო სკოლებისათვის. ტფ., 1898.

კანზე: „ი. გრ. ილიას სიტყვა, გვ. 235; გორის ციხე, გვ. 542“.

თავფურცელზე: „მარიჯანისაგან ი. გრ“.

8218. კირიონ ეპისკოპოსი და ყიფშიძე გ. სიტყვიერების თეორია და ქრისტომატია. სახელმძღვ. წიგნი. ტფ., 1908.

ყდის მეორე გვ-ზე: „ხალხური ვეფხის-ტყაოსანი, გვ. 379. ცალკე დაიბ. 1905 წ., ველიჩკოს ლეგენდა შევარდენზე. იხ, 548; „მტრედის ბოლო“, გვ. 439“.

იქვე: „ი. გრიშაშვილი. ლეგენდა როსტომზე, გვ. 400; ივანე მაჩაბლის თარგმანი, გვ. 255; გ. მაიაშვილი, გვ. 238; იონა ქართველიშვილის მემუარი, გვ. 177; ორი ქურდი, 439; ზაჩანას შვიდი ლექსი, გვ. 600“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „I გამოცემა გამოვიდა 1898 წ. II გამოც. 1908 წ. III გამოც. 1920 წ. (შემოკლ.) ი. გრ“.

8219–8222. კირიონ II კათალიკოზი და ყიფშიძე გ. სიტყვიერების თეორია. სახელმძღვ. წიგნი. გამოც. მე-3. ქუთაისი, 1920.

8223. მუშკუდიანი ვ. და სტურუა ა. საკითხავი წიგნი ქართულ ლიტერატურაში. არაქართული სკოლის მე-8 კლ. თბ., 1956.

8224. მშობლიური ლიტერატურა. მე-7 კლ. სახელმძღვანელო. შედგ. პრ. კეკელიძის და სხვ. მიერ. თბ., 1946.

ყდაზე: „ი. გრ. 1946. 10/IX“.

ფორზაცზე: „გვ. 681, 328“.

8225–8226. მშობლიური ლიტერატურა. VIII კლ. სახელმძღვ. [შემდგ.: პრ. კეკელიძე, დ. ყიფშიძე, ბ. ჟღენტი და სხვ.]. თბ., 1947.

ყდაზე: „ჩემი ორი ლექსი. ი. გრ“.

მეორე ცალის ყდაზე: „აქ ჩემი სიფათია. ი. გრ. გვ. 462“.

8227. მშობლიური ლიტერატურა მე-8 კლ. სახელმძღვ. [შემდგ. პ. კეკელიძე, დ. ყიფშიძე და სხვ.]. თბ., 1948.

8228. მჭედლიძე ა. და სიხარულიძე ი. ქართული ლიტერატურის ქრესტომატია საშ. სკოლის მე-6 კლ. მე-7 გადამუშავებული და შევს. გამოც. ტფ., 1936.

გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზიები: I. ს. ჭილაიასი მინაწერით: „კომ“, აპრილი, 1937, № 79“. 2. ი. ხაჩიძის მინაწერით: „კომუნისტი“, № 28, 27 მარტი, 1937 წ.“ 3. კარდონაძის მინაწერით: „საბჭოთა მასწავლ.“, 1938, № 38“. ჟურნალიდან ამოჭრილი გ. ხავთასის რეცენზია „ი. სიხარულიძე, ენის დაკვირვება: გამოც. სახელგამის“ მინაწერით: „მნათ“, 1931, № 5-6“.

8229. მჭედლიძე ა. და სიხარულიძე ი. ქართული ლიტერატურის ქრესტომატია. სახელმძღვ. არასრული საშ. და საშ. სკოლის მე-6 კლ. მე-10 გამოც. თბ., 1939.

8230. ნასიძე მ. ქართული ქრისტომატია. უმცრ. კლასებისათვის. ტფ., 1885.

ყდის მეორე გვერდზე: „ი. გრ. ალ. ჭ-ძეს ლექსები: გვ. 61, 148, 150, 170, 196“.

8231–8233. ნატროშვილი გ. და სულავა ა. ლიტერატურის სხელმძღვანელო. (90 წლებიდან დღემდის). ათწლეულებისა და ტექნიკუმებისათვის. ტფ., 1933.

კანზე: „ჩემზე 150, 129, 144, 156, ი. გრ. 1934-10-XII. ჩემი ციტატა, გვ. 150“.

გვ. 150. არშიაზე: „ჩემია. ი. გრ“. გაზეთიდან ამოჭრილი ს. ჭილაის „ბიბლიოგრაფია. „ლიტერატურის სახელმძღვანელო“ მინაწერით: „კომუნისტი“, 18 ოქტ.“.

8234. ოცხელი ი. ქრესტომათია. საშ. სასწ. 1-ლი კლ. კურსი. გამოც. მე-2. ქუთაისი, 1919.

8235. ოცხელი ი. ნიკოლაიშვილი ი. და მამფორია ბ. ქართული ქრესტომათია. საშ. სასწავლ. მე-2 კურსი. გამოც. მე-2. ქუთაისი, 1919.

8236. ოცხელი ი. მთავრიშვილი თ. და ყიფიანი ს. გუთანი. ოჯახში და სკოლაში საკითხავი წიგნი. ქუთაისი, 1908.

თავფურცელზე „ძვირფას ამხანაგს ვ. ი. ვოლსკის ასულს შემდგენელთაგან“.

8237. ოცხელი ი. მთავრიშვილი თ. და ყიფიანი ს. გუთანი. ოჯახსა და სკოლაში საკითხავი წიგნი. მესამე დასურათ. გამოც. ქუთაისი, 1914.

ყდის მე-2 გვ.: „1. ვაჟას მოთხრობა, 243. 1. დედა ჩიტი, გვ. 10. (დედაენიდან).

8238. ჟღენტი ბ. და ჭილაია ს. ქართული ლიტერატურა X კლ. სახელმძღ. მე-2 ნაკვ. გ. ჯიბლაძის რედ. თბ., 1961.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 437“.

8239–8241. რადიანი შ., კეკელიძე პ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. XX საუკუნე. საშ. სკოლის მე-11 კლ. თბ., 1947.

ყდაზე: „აქ ჩემი სიფათია! ი. გრ. გვ. 314“.

ფორზაცზე: „მე-გვ. 314. ი. გრ. 1947, 27/XI“.

გვ. 314. დანიშნულია ადგილი, მიწერილია: „ქართული ანბანი პირველად დედამ დააწყებინა“. იქვე მე-5 სტრიქონში ჩამატებულია: „დიდის ზემით“, მე-4 სტრიქონში: „ორმოცი წლის თავისადმი მიძღვნილი იუბილე“. მე-2 სტრიქონის სქოლიოში მიწერილია: „იგი არის ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე“. გადახაზულია სიტყვა „მედლით“ და მიწერილია: მედლებით“. ტექსტის ბოლოს ჩასამატებლად მიწერილია: „და „კავკასიის დაცვისათვის“.

8242. რადიანი შ. და კეკელიძე პ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. XX საუკუნე. საშ. სკოლის მე-11 კლ. თბ., 1949.

ფორზაცსა და ყდაზე: „ჩემი ლექსები, 243“. ბიოგრაფიულ ცნობებში დაბადების თარიღი – 24 აპრ. გასწორებულია: „23“-ად.

8243. რადიანი შ. და კეკელიძე პ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. XX საუკუნე. საშ. სკოლის მე-11 კლ. თბ., 1950.

8244. რადიანი შ. და კეკელიძე პ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. XX საუკუნე. საშ. სკოლის მე-11 კლ. თბ., 1952.

ყდაზე: „ჩემი ლექსები. 1952. 10/VIII“.

8245. რადიანი შ. და კეკელიძე პ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. XX საუკუნე. საშ. სკოლის მე-11 კლ. თბ., 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 138“.

გვ. 138. „ჩემი ლექსების თარგმანი. ჩემი ლექსი იმღერება. როგორც მთარგმნელი მოძმე რესპუბლიკებისა. როგორც საბავშვო პოეტი. დეკლამატორი“.

გვ. გვ.: 138–139. ჩადებულია ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „ი. გრიშაშვილს 1950 წელს მიენიჭა სტალინური პრემია ლექსებისთვის „ერთტომეული“

8246. რადიანი შ. და კეკელიძე პ. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. XX საუკუნე. საშ. სკოლის მე-11 კლ. თბ., 1955.

ყდაზე: „ჩემი ლექსები“.

8247. საშუალო სკოლის X და XI კლასების ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელოების პროსპექტები. (პროექტი). თბ., 1949.

კანზე: „ი. გრ. მე, 34“.

8248. სხივი. მხატვრული ლიტერატურის ქრესტომათია. წ. 1. შრ. სკოლის მე-5 ჯგუფის სახელმძღვ. ტფ., 1927.

8249. [ქარელიშვილი ერ.]. ქართული ლიტერატურა. განაკვეთები № 1, 2, 3, 4. მოზრდილთა დაუსწრ. საშ. სკოლის მე-10 კლ. შედგ. ერ. ასტვაცატუროვის მიერ. თბ., 1940.

კანის მე-2 გვ. გაზეთიდან ამოჭრილი ვლ. ჯიბუტის „ერ. ასტვაცატუროვი. – „ქართული ლიტერატურა, განაკვეთები“, მიწერილია: „საბჭოთა მასწავლებელი“, 1941, № 43, 31 მაისი“.

8250. [ქარელიშვილი ერ.] განაკვეთი № 5, 6, 7, 8, 9 ქართულ ლიტერატურაში. მოზრდილთა დაუსწრებელი საშ. სკოლის მე-10 კლ. შედგ. ერ. ასტვაცატუროვის მიერ. თბ., 1940.

8251. ქართული ლიტერატურა. საშ. სკოლის მე-10 კლ. სახელმძღვანელო. თბ., 1950.

კანზე: „მე“-52 დამატება: 30, 210, 526, 428, 545, 544, 175, 322, 207, 210, 317“.

გვ. 317. ხაზგასმულია ადგილი: „აგრეთვე ცნობილი მსახიობის ნატო გაბუნას ბენეფისისათვის“... და მიწერილია: „ჩემი“.

გვ. 526. ფსევდონიმს „კრაზანას“ დასმული აქვს კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „მაზაკვალი (ფსევ.)“.

გვ. 544. რაფიელ ერისთავის ბიოგრაფიას მიწერილი აქვს: „აიწყოს ჩვეულებრივი ასოთი“.

გვ. 545. სადაც წერია, რომ „რაფ. ერისთავის „თამარიანში“ ასახულია მე-13-საუკ“. და ჩამოთვლილია პიესები, რომლებიც ამ ეპოქას ეკუთვნის, მიწერილია: „კ. მესხის პიესა“.

იქვე გაზეთიდან ამონაჭერი: „თქმულება დიად მეგობრობაზე“, რომელზედაც მიწერილია: „თამარიანის“ სიუჟეტზე“ და ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „რატომ არის პეტიტით აწყობილი რ. ერისთავი. ეს ა. ხახანაშვილის მიზამგაა, უკეთ მისი მთარგმნელის დ. კარიჭაშვილის, გვ. 544“.

8252. ქართული ლიტერატურა. სახელმძღვ. საშ. სკოლის მე-10 კლ. თბ., 1951.

სათაურის წინ ავტ.: შ. რადიანი, პ. კეკელიძე, გრ. ბარამიძე და სხვ.

ყდაზე: „ი. გრ. გვ. 48“.

ფორზაცზე: „ჩემზე, როგორც რედაქტორზე, გვ. 48“.

8253. ქართული ლიტერატურა. სახელმძღვ. საშ. სკოლის მე-10 კლ. თბ., 1952. სათაურის წინ ავტ.: შ. რადიანი, პ. კეკელიძე, გრ. ბარამიძე, და სხვ.

ყდაზე: „ა. ჭ-ძე სულ ჩემი წიგნიდან არის ნასესხები. ი. გრ“.

8254. ქართული ლიტერატურა. სახელმძღვ. საშ. სკოლის მე-10 კლ. ნაკვ. 1. თბ., 1959.

8255. ქართული ლიტერატურა. მე-11 კლასის სახელმძღვ. თბ., 1952.

წიგნში დევს: 1. მომართვა განათლების სამინისტროსი 1953 წ. № 2346. ი. გრიშაშვილისადმი სახელმძღვანელოს განხილვის შესახებ. 2. ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „დღემდე ასეთი სახელმძღვანელო არ ყოფილა. ქართველი მოწაფეები მხოლოდ ქრესტომათიებით სწავლობდნენ. ეს ხარვეზი ამ წიგნის გამოცემით ამოვსებულია. მისასალმებელი გამოცემაა ზოგიერთი შესწორების შემდეგ“.

8256. ქართული ლიტერატურა. სახელმძღვ. საშ. სკოლის მე-11 კლ. თბ., 1955.

ყდაზე: „აქ ჩემზედაც-გვ. 229. ი. გრ“. 1955 6 VIII“.

გვ. 231. ი. გრიშაშვილის ლექსში მე-3 სტრიქონი ხაზგასმულია და მიწერილია: „აკლია“.

8257. ქართული ლიტერატურის სამუშაო წიგნი. ო. შუმანია, ვ. ხუროძე, გ. კაკუბერი, შ. ურიდია, შ. კეკელია. გამოშვება 1. ტფ., 1932.

კანზე: „ემმაკის“ ლექსია თუ ხალხურია? გვ. 45“.

გვ. 45. ლექსთან „თვითმპყრობელობაზე რეაქციაზე და რევოლუციაზე“ მიწერილია: „ემმაკის“ ლექსია. იხ. „ემმაკის მათრახი“.

8258. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. სახელმძღვ. არასრული საშ. და საშ. სკოლის მე-7 კლ. შედგ. ბ. ჟღენტის, დ. ყიფშიძის, ა. ჩაჩიბაიას და პ. კეკელიძის მიერ. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „შეცდომა, გვ. 20, 27, 8; ცუდი სტილი, 331; აღზევანი, 26“.

გვ. 9. ლექსში „ჩემს ვარსკვლავს“ ხაზგასმულია სიტყვა: „მთენო“ და მიწერილია: „მთიები“? იგივე სიტყვა ხაზგასმულია სქოლიოში და კითხვის ნიშნით მიწერილია: „ვარსკვლავი?“

გვ. 17. ლექსის სათაურს „ნანა“-ს მიწერილი აქვს: „რატომ არ არის ლერმონტ. ლექსი?“

გვ. 20. ხაზგასმულია სიტყვა: „შვრება-იქანცება“ და მიწერილია: „შრომობს“.

გვ. 27. სქოლიოში: „ბაკი – აქ: მეურმეთა გასაჩერებელი ადგილი“, მოხაზულია და მიწერილია: „ი. ჭ“.

8259–8260. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. XIX საუკუნე. საშ. სკოლის მე-9–მე-10 კლ. შედგ. ავ. გაწერელიას, გ. ნატროშვილის, გ. კიკნაძის და პ. კეკელიძის მიერ. თბ., 1939.

ყდაზე: „ეს გავასწორე! ი. გრ“.

ფორზაცზე: „სარჩევში აკლია „ალუდა ქეთელაური“. იქვე: „ზინათი – დოვლათი, 350; ძიგლიგი, 358; ბეგთარი, 327; ჭიმად, 347; 356, თეთრი პეტ., ხალვა-მარტოობაა, გვ. 264; ამირეჯიბი, 269; მანდიკი, 276; ქუმელი, 329; აგვიბოჟირდა, 371; თეო, 357; ლიბო, გვ. 360, 399, საძირკველია?“; შეცდომ. 1. გვ. 81. 83. (შირაზის შუმა), (ნუგბარი); 87, წალო; 88. ოჰყალი. „ოჰყალი“ – ჯადო“ მოხსენებულია ყარამნიანში. ოჰყალი საკუთარი სახელია. ხირიმი - 362; გვ. 63-არმადანა? თუ არმადანი: ლალვა? (აკლია ასო); მაგრამა, 145, პინა (ხის ჯამი), 146; ბედენა – არ არის განსხვავება. 194; ხიზი, 208; ხვარასანი, 247; ხოროსანი, 360;? ღველფი-ნაკვერცხალია, 377, 394; შურთხი, ჯუბა, 405“.

თავფურცლის მე-2 გვ.: „აქედან ამოვხიე ჭ-მე, გავასწორე და გადავეცი განსახვომს. მომცეს 500 მან. 1940-1941 წელს ეს სახელმძღვანელო გამოვიდა ჩემის რედაქციით (სიტყვების ახსნით) ი. გრ“.

გვ. 63. შენიშვნაში ხაზგასმულია „არმადანა“, მიწერილია: „არმადანი, საჩუქარი“.

გვ. 83. შენიშვნაში განმარტებულია: „ნუგბარი“-ს, მიწერილია: „ხილი“. „წალო“-ს მიწერილი აქვს: „კედელში ჩატანებული კარადა“.

გვ. 146. სქოლიოში „პინას“-თან მიწერილია: „ხის ჯამი“.

გვ. 208. შენიშვნაში „ხიზვა“ ხაზგასმულია, მიწერილია: „ხიზი, ქონი ჩანაყილი“.

გვ. 264. სიტყვა „ხალვას“ განმარტება „დარდი“ მოხაზულია და მიწერილია „მარტოობა“.

გვ. 347. მოხაზულია: „ჭიმად – სრულიად“, მიწერილია: „ჭიმი კანაფის აფშარი“.

გვ. 350. ხაზგასმულია: „ზინათი – სამკაული“, მიწერილია: „ზინათი-ნიშნავს სიმდიდრეს, დოვლათს“.

- გვ. 362. სიტყვა „ხირიმი“-ს განმარტებას „თოფია“ მიწერილი აქვს: „ერთგვარი“.
- გვ. 371. ხაზგასმულია: „აგიბოჟირდა“, მიწერილია: „ატირდა. ჩაბჟირდა ტირილით“.
- გვ. 394. მოხაზულია: „ჭრელთვალა“, მიწერილია: „აქ შურთხი-ფრინველია, სილამაზის სინონიმია“.
- გვ. 405. მოხაზულია „ქუბა-კაბა“, მიწერილია: „ქუბა – მოკლეა“.
- გვ. 415. ხაზგასმულია: „უჯიათი – უხეირო“. მიწერილია: „ჯიუტი“.
- გვ. 419. მოხაზულია: „ჩიქილა – დედაკაცის თავსახვევი“, მიწერილია: „თავდასახური“.
- გვ. 420. მოთხრობაში მოყვანილ 1 სტროფიან ლექსს მიწერილი აქვს: „ეს აკაკის ლექსიდანაა“.
- გვ. 454. შენიშვნაში „პრიკაშჩიკი-ნოქარი“-ს მიწერილი აქვს: „რუსულია“.
- ბოლოს ფორზაცზე მიწერილია: „ნიკო ლომოურის მოთხრობაში ბევრი სიტყვა არ აუხსნიათ: ჯიუტი, 415; ლეჩაქი, 419; პრიკაშჩიკი, 454; რას ამზობ შენ. 471; შინში, 369; კაკოი ჩორტ, 471“.
8261. ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია. XX საუკუნე. საშ. სკოლის მე-11 კლ. თბ., 1956.
- ყდაზე: „აქ ჩემი ლექსებიცაა! გვ. 174. ი. გრ“.
- გვ. 178. ლექსში „ბალადა ხელმანდილზე“, ხაზგასმულია: „დაგელიოს“, მიწერილია: „გელოდეს. ი. გრ“.
8262. ქიქოძე გ. და გამსახურდია კ. დასავლეთ ევროპის ლიტერატურის ქრესტომათია. საშ. სკოლისათვის. ნაწ. 1. თბ., 1950.
8263. [ქიქოძე გ. და გამსახურდია კ.] საზღვარგარეთის ლიტერატურის ქრესტომათია. საშ. სკოლისათვის. ნაწ. 2. თბ., 1951.
- ფორზაცზე: „1. კოზეტა? 214 ი. გრ. 2. 457?. 3. 462, 4. 512“.
8264. ქუთათელაძე ა. წყარო [სახელმძღვანელო] წ. 2. მე-4 გამოც. ტფ., 1908.
- კანზე სათაურის ზევით: „იშვიათია ი. გრ“.
- გვ. გვ.: 364–365. დევს ფურცელი წარწერით: „აგარაკი. კლარჯეთში, არტანუჯში არის ეკლესიები ბევრი: ანჩა, ოპიზა, ტბეთი, ხახული, იშხანი, ბანის. ერთ ეკლესიას ჰქვია „აგარაკი“.
- გვ. 365. ტექსტში ხაზგასმულია „აგარაკი“ ეკლესიის სახელი არტანუჯში.
8265. ყიფშიძე დ. ბარამიძე გ. და კეკელიძე პ. მშობლიური ლიტერატურა. მე-7 კლ. სახელმძღვ. თბ., 1952.
- ფორზაცზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 422. ი. გრ“.
- 8266–8268. შანიძე ა. ბარამიძე ა. და აბულაძე ი. ძველი ქართული ენა და ლიტერატურა. ენისა და ლიტ. მიმოხილვა. ქრესტომათია. ლექსიკონი. ძველი ქართული წერის ნიმუშები. პროფ. ა. შანიძის რედ. ტფ., 1934.
- თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს შემდგენელთაგან. 25. X. 34“.
- გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. შ. ჭანტურია – ა. შანიძე, ა. ბარამიძე და ილ. აბულაძე „ძველი ქართული ენა და ლიტერატურა“, „ახალგ. კომ“, 1934, № 295. 2. „Книга о древней литературе Грузии“, „Заря Востока“, 1934, № 261, 10 ноября“. 3. „Книга о древней литературе Грузии“, „Тифл. рабоч.“ 1934. № 111, 10 ნოემბ“. 4. ტრ. რუხაძე „ძველი ქართული ენა და ლიტერატურა“, „კომუნისტი“, 1934, № 250. 28 ოქტ“. 5. ი-ნი „პროფ. ა. შანიძე, ალ. ბარამიძე, ილ. აბულაძე „ძველი ქართული ენა და ლიტერატურა“ „კომ. განათლება“, 1935. № 6“. იქვე ფორზაცზე მიწერილია: „კიდევ

დაიბეჭდა ვუკ. ბერიძის რეცენზია. იხ. „ლიტ. გაზეთი“, 1934, № 22“, „ქუთაისის გაზეთშიც“. მე-4 სტატიაში ხაზგასმულია: „მროვლერი“ და მიწერილია: „თუ მროველი?“ ამავე სტატიაში ხაზგასმულია: „არც ე. წ. ქორონიკონებზე (ანბანის რიცხობრივ მნიშვნელობაზე) და სხვ“... მიწერილია: „მაგ რეცენზენტს ქორონიკონი ახსნილი აქვს როგორც: „ანბანის რიცხობრივი მნიშვნელობა“. აქედან ჩანს, რომ რეცენზენტს ერთი და იგივე ჰგონია ქორონიკონი და ასოების რიცხობრივი მნიშვნელობა. ნამდვილად კი ქორონიკონია წელთაღრიცხვა, მიმდინარე წელი და თარიღი. ასოების რიცხობრივი გამოყენება კი იმას ნიშნავს, რომ ასოები ნახმარია ციფრების მაგივრად“.

8269. შანიძე ა. ბარამიძე ა. აბულაძე ი. ძველი ქართული ენა და ლიტერატურა. ენისა და ლიტერატურის მიმოხილვა. ქრესტომათია. ლექსიკონი. ძველი ქართული წერის ნიმუშები. ა. შანიძის რედ. მე-2 გამოც. ტფ., 1935.

8270. შანიძე ა. ბარამიძე ა. აბულაძე ი. ძველი ქართული ენა და ლიტერატურა. ქრესტომათია ენის და ლიტერატურის მიმოხილვა. ლექსიკონი. ძველი ქართული წერის ნიმუშები. ა. შანიძის რედ. მე-3 გამოც. საშ. სკოლის მე-8 კლ. ტფ., 1936.

8271–8272. შანიძე ა. ბარამიძე ა. და აბულაძე ი. ძველი ქართული ენა და ლიტერატურა. ქრესტომათია საშ. სკოლის მე-9 კლ. მე-9 გამოც. თბ., 1947.

ფორზაცხე: „საიათნოვა, გვ. 213. ი. გრ. 1947 28/X“.

8273. შუმანია ო. ქართული ლიტერატურის სამუშაო წიგნი. გამოშვება მე-3. ტფ., 1932.

კანზე: „ი. გრ. დაიბეჭდა 1933, 19/VIII“.

8274–8275. ცოდნა. ლიტერატურის სახელმძღვანელო დაწყებითი სკოლის მე-3 ჯგუფისათვის. მე-2 გამოც. ტფ., 1934. სათაურის წინ: ევგ. ოდიშარია, ვ. ბერიტაშვილი და სხვ.

8276. მიძიგური ნ. აფხაძე პ. და გობრონიძე დ. საზოგადოებათმეცნიერება. ლიტერატურული ნიმუშებით. სახელმძღვ. მე-4. ჯგუფისათვის. ტფ., 1927.

8277. ჭუმბურიძე გ. თაიგული. შრომის სკოლის მე-4 განყოფილებისათვის. ტფ., 1921.

თავფურცელზე: „ჩემს საყვარელ მგოსანს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 19 14/I-22 წ“.

8278–8279. ხალხური ზეპირსიტყვიერება, სახელმძღვ. საშ. სკოლის VIII კლ., მ. ჩიქოვანის რედ. თბ., 1938.

კანზე: „ი. გრ. სათითო ბეჭედი? გვ. 20; დარანი თევზის სამალავია, 28; ხვედა? გვ. 38; კაფია, 44 გვ; ფარსაგი, 73“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1938 22/IX“.

8280. ჯაკობია გ. და ბარამიძე გ. ქართული ლიტერატურა. სახელმძღვ. საშ. სკოლის მე-8 კლ. [თბ., 1942].

8281. ჯაჯანაშვილი რ. მეგობარი წ. 2. ტფ., 1889.

ლიტერატურის თეორია

8282. აბაშიძე ი. მაღალი ოსტატობისათვის. [წერილები]. თბ., 1959.

8283–8286. ბარათაშვილი მ. ჭაშნიკი. მამუკა ბარათაშვილის პოეტიკა. [გ. ლეონიძის წინასიტყვ. და რედ.]. თბ., 1920. სათაურის წინ: გ. ლეონიძე.

სურათის „ვახტანგ VI და მამუკა ბარათაშვილის“ ქვეშ მიწერილია: „სად არის აქ მამუკა? ნუთუ სკამის ბოლოს?“

გვ. VII. შესავალ წერილში ხაზგასმულია: „კაცს მართებს ავი ამბავი არ გალექსოს“, მიწერილია: „ეს საიათნოვაში მეც მოვიყვანე“.

გვ. VIII მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „საიათნოვაში მაქვს ეს სტრიქონი“.

გვ. IX. ხაზგასმულია: „იამბიკოები“ და მიწერილია: „დრო მოვა, რომ რითმებით აღარ დავწერთ ლექსს, არამედ მოვიგონებთ ძველ მოდას და ახალ ყაიდაზე, ურითმო ლექსები გავრცელდება, როგორც ძველად, იამბიკოები“.

გვ. XI. ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „მუხამბაზის წერა? „სადათნოვა““.

გვ. XIV. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „მამუკას ამკობს თავის მოძღვრება. „ძველი და ახალი პოეტების ნაწერებით... არ ივიწყებს და ჩაურთავს საკუთარი ლექსი“.

გვ. XV. არშიაზე: „ენა მძიმეა და ადგილ-ადგილ გაუგებარია, გვ. 52“. ქვევით ხაზგასმულია: „ალ. ხახანაშვილის ტექსტი“... მიწერილია: „ეს ტექსტი დაიბეჭდა „მომბის“ №-ში“.

გვ. XVI-ხაზგასმულია: „მაგარამ ვბეჭდავთ, რადგან იგი პირველი ცდაა ქართული პოეზიის განკანონების“, მიწერილია: „მაინც ვბედავ მკითხველს გადავცე ხელუხლებლად: „იგი პირველი ცდაა პოეზიის განკანონებაში“. ა. ხახანაშვილი, გვ. 52“.

გვ. 47. ხაზგასმულია: „...მამუკა იგივე თომაა“, მიწერილია: „იხ. კეკელიძე, II გვ. 444“.

კანის მე-3 გვ. „წიგნი გარეგნულად თითქოს კარგ ქალღმერთს დაბეჭდილი, მაგრამ ასეთი ფორმატი გამოკვლევებს არ შეეფარდება და ვერც შეკერილია რიგინად. მაფით უნდა“.

8287–8288. ბარდაველიძე ჯ. ქართული ხალხური ლექსთწყობის საკითხები. (რეფრენი, სტროფი, რითმა), თბ., 1960.

გვ. 38. ლექსში „ხმა უმღერალი არ ვარგა, ჭაბუკი – დაუთრობელი“, უკანასკნელი სიტყვა შესწორებულია „უხელებელი“, იხ. „ფშაური ლექსები“ დ. ხიზანაშვილი.

8289. ბერაძე პ. ქართული იამბიკის შესახებ. ამონაჭერი: საქ. სსრ მეცნ. აკადემიის მოამბე ტ. 4. № 6. 1943.

გვ. 585. წარწერა: „ბატონ იოსებს უღრმესი პატივისცემით პ. ბერაძე. 26. X. 43“.

8290. ბოკერია ვ. ლიტერატურის თეორია. თბ., 1939.

8291. ბოკერია ვ. სიტყვიერების თეორია. ტფ., 1928.

8292–8293. ბრძოლა ლენინური ეტაპისათვის ლიტერატურის მეცნიერებაში. შ. რადიანი, გ. ნატროშვილი, კ. მელაძე. ტფ., 1931.

თავფურცელზე: „ამხ. ალ. სულავას. პროლ. კრიტიკოსს და მეგობარს კ. მელაძე. 25/IV-32 წ“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ბეჭედი: „სოლომონ ივლიანეს ძე ყუბანეიშვილის ბიბლიოთეკა“.

8294–8295. ბუალო. პოეტური ხელოვნება. თარგმ. ფრანგ. კრიტიკული ანალიზი და შენიშვნები მ. მენაბდის. [ქუთაისი, 1936].

კანზე: „ი. გრ. 1936. 14/X“.

8296–8297. გაგუა კ. პოეტიკა თბ., 1938.

გაზეთის ამონაჭრები: 1. გრ. შენგელია და გრ. ესებუა „კ. გაგუა „პოეტიკა“... მიწერილია: „ახალგაზრდა კომ“. 1939 წ., № 111, 17 მაისი“. 2. კ. გაგუა „პასუხი რეცენზენტებს“ მინაწერით – „ახალ. კომ.“, 1939 წ., № 133, 12/VI“.

8298. გაჩეჩილაძე გ. მხატვრული თარგმანის თეორიის საკითხები. რეალისტური თარგმანის პრობლემა. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 64. 70“.

გვ. 70. ხაზგასმულია: „ჟურნალმა დაბეჭდა მ. შ.-ს რეცენზია“, მიწერილია: „ჩემია, ი. გრ. მ. შ. მარუთა შუამდინარელი. ი. გრ“.

გვ. 204. ხაზგასმულია: „კარგი თარგმანი... შალვა დადიანის მიერ“ და არშიაზე მიწერილია: „ს“. სქოლიოში „თარგმანი შ. დადიანისა“, ასო „შ.“ გადახაზულია და მიწერილია: „სამსონ“.

8299. გაჩეჩილაძე ს. ლიტერატურის თეორია. IX–XI კლ. სახელმძღვ. თბ., 1948.

ყდაზე: „აქ ნიმუშად ჩემი ლექსებიცაა. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1949. 3/II“.

8300. გაჩეჩილაძე ს. ლიტერატურის თეორია. IX–XI კლასების სახელმძღვანელო. მე-2 გადამუშ. გამოც., თბ., 1950.

8301. გაჩეჩილაძე ს. ლიტერატურის თეორია. IX–XI კლასების სახელმძღვანელო. მე-3 გადამუშ. გამოც., თბ., 1952.

თავფურცელზე: „ჩემს საყვარელ პოეტს, ი. გრიშაშვილს. ს. წეველი (ავტორი)“. მიწერილია: „1952. 30 აგვისტო. ი. გრ.“.

გვ. 139. მოხაზულია ი. ნონეშვილის ლექსის 2 სტროფი, მიწერილია: „გ. ლ. ძე“.

8302–8303. გაჩეჩილაძე ს. ლიტერატურისმცოდნეობის საფუძვლები. თბ., 1942.

თავფურცელზე: „ჩემს უსაყვარლეს პოეტს ი. გრიშაშვილს. ავტორი 19. 1. 44 წ.“

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ი. გრ. 1942. 17. X“.

ყდის მე-2 გვ.: „სატირა, 308; ჰუმორი, 310“.

გვ. 163. ხაზგასმულია სიტყვა: „ზოგიერთებმა“, იქვე: „ვინ?. თ. სახოკ“.

გვ. 169. ხაზგასმულია: „მაკარონული“, მიწერილია: „აულია ჩემი ბოჰემიდან ჩემის რედაქციით. ი. გრ“.

გვ. 171. სქოლიოში მიწერილია: „(მაჯამა!) სადაა ნიმუშები?“

გვ. 194. მოხაზულია ერთი სტროფი, მინაწერი: „ი. გრ. იხ. ბარაშკა“.

გვ. 212. მოხაზულია ლექსი, არშიაზე მიწერილია: „ავტორი!“

გვ. 244. გადახაზულია ლექსში „ქალია, რა ქალია“, შესწორებულია: „ტანი აქვს, რა ტანი“.

გვ. 245. ბოლო სტრიქონში მიწერილია: „ამაზე ადრე ა. აბაშელმა დასწერა ასეთი ზომის ლექსი. ი. გრ“.

გვ. 269. მოყვანილია ალიტერაციის ნიმუშად სხვადასხვა ლექსის სტრიქონები, მოხაზულია ბესიკის ლექსის სტრიქონი: „შუბლთაშუქი შემოადგა, შაბაშ შვენის შუბობაი“... იქვე არშიაზე წერია: „ეს მეც ავლნიშნე „საიათნოვანში“. ი. გრ“.

გვ. 325. ხაზგასმულია: „რა კარგი ხარ...“ მიწერილია: „დააჩქარე, დააჩქარე (?)“ ი. გრ“.

გვ. 326. ხაზგასმულია: „კანდიდის“, მიწერილია: „დავ. კასრადის ფსევდონიმი“. ი. გრ“.

გვ. 327. ხაზგასმულია: „ი. გრიშაშვილის „რა კარგი ხარ, რა კარგი“, „შენი ყელი“, „წახველ“, მოხაზულია: „წახველ“ და მიწერილია: „ს. ფაშალიშვილისა“. ი. გრ“. ამავე გვერდზე ლექსის ბოლოს წერია: „იხ. „საქართ“-დამატება“, 1915 წ. № ი. გრ“.

ფორზაცის მე-4 გვ.: „მე, გვ. 404. „ლერწამი იყავი?“ 325; დამიბრუნდი რა კარგი ხარ, 327; 244, შეცდომებითაა ეს ლექსი; 198, ჰიპერბოლა; 193, გვარი არ აწერია; 194, გვარი არ აწერია, 178, 167, 168, 164, 211“.

8304. გაჩეჩილაძე ს. ლიტერატურისმცოდნეობის საფუძვლები. (ლიტერატურისმცოდნეობის შესავალი). სახელმძღვ. უმაღლესი სასწავლებლებისათვის. მე-3 გადამუშ. გამოც. თბ., 1953.

ყდაზე: „შეცდომა, გვ. 310. ი. გრ“.

8305. გაწერელია ა. ნარკვევები ქართული პოეტიკიდან. [თბ.], 1938.

შმუცტიტულზე: „იოსებ გრიშაშვილს პოეტს, ქართული კულტურის მკვლევარს გულითადი პატივისცემით აკაკი გაწერელისაგან. 8. V. 38. ტფილისი“.

ფორზაცზე: „ეს წყება შემოიტანა პირველად ა. ჭ-ძემ, გვ. 211, 217., გოეტეს ნაწერები ქართულად, გვ. 184. ი. გრ“. მითითებულ გვერდზე ხაზგასმულია სქოლიოში შენიშვნა: „სია ქართულად ნათარგმნ გოეტეს ნაწერებისა“... მიწერილია: „არ არის სრული“.

გაზეთიდან ამონაჭერი ბეს. ჟღენტის წერილი „ნარკვევები ქართული პოეტიკიდან“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ.,“ 1938, № 30“.

8306–8307. გაწერელია ა. ქართული კლასიკური ლექსი. მახვილი, რიტმი, რითმა და სტროფი. (VII–XVIII სს.) (მონოგრაფია). თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ქართული ლექსის უნიჭიერეს ხელოვანს იოსებ გრიშაშვილს მეგობრობითა და სიყვარულით. მადლიერი აკაკი გაწერელისაგან. 13. X. 53. ტფილისი“.

წიგნში დევს: 1. აკაკი გაწერელის დისერტაციის ავტორეფერატი. 2. მოსაწვევი დისერტაციის გასაცნობად მეცნიერებათა აკადემიაში. 3. გაზეთიდან ამონაჭერი განცხადება აკაკი გაწერელის სადოქტორო დისერტაციის დაცვის შესახებ თემაზე: „ქართული კლასიკური ლექსი (VII–XVIII სს.)“.

8308–8310. გორგაძე ს. ქართული სადასიტყვაობა. თფ., 1915. ცალკე ამონაბეჭდი „ძველი საქართველოს“. ტ. 4-დან.

კანზე: „ბ-ნს ი. გრიშაშვილს – ავტორისაგან. 1915, VIII. 28“.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. წაღვერი. 1915 წ. 31 აგვისტო“.

8311–8316. გორგაძე ს. ქართული ლექსი. ლექსთწყობის გამოკვლევა. პროფ. კ. კეკელიძის წინასიტყვაობით. ტფ., 1930.

კანზე: „ი. გრ. 1930. 22/III“. იქვე: „მუხამბაზი“, 116“.

ბოლოს ფორზაცზე: „შეცდომის გასწორება: 1. გვ. 124. გამოტოვებულია გრიშაშვილის ტრიოლეტში მთელი სტრიქონი“. ამ გვერდზე ტრიოლეტში ჩამატებულია: „მაგრამ ყოველთვის იამაყებს ჩემი შეგნება“. იქვე: „1. შინაგანი რითმისთვის, იხ. ჩემი „სპარსეთის დედოფალი““.

კანის მე-3 გვ.: „ამ წიგნზე რეცენზია იხ. „მნათობში“, 1931 წ. №1–2 გ. [გაწერელია] ა. [აკაკი]სა“.

გვ. 42. ხაზგასმულია: „პატარა ნარგიზი“ და მიწერილია: „ჩემი“.

გვ. 46. მოხაზულია ნაწყვეტი ლექსიდან და მიწერილია: „კ. მაყაშვილი“.

გვ. 49. მოხაზულია სტრიქონი: „ახლა, თუ გადავალთ ალ. ჭავჭავაძის ლექსზე“... მიწერილია: „ეს მე უთხარი. იხ. ნ. ბარათაშვილი, ს. ფირ. გამოც. ს. გორგაძის წერილი, სქოლიო“.

გვ. 106. მოხაზულია სართმე სიტყვები „პერანგი – ჩანგი, საფუძველი – ძველი, მიწყდა – მიავიწყდა“ და ა. შ. და მიწერილია: „ჩემი“.

გვ. 111. სტრიქონის „ასე ინება-გასეირნება“ გასწვრივ მიწერილია: „ა. აბაშელი“.

გვ. 114. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ჭაშნიკი, გვ. 15“, მიწერილია: „ვისი რედაქციით“.

გვ. 136. მიწერილია; „აკლია: 1. ია ეკალაძე. 2. ივ. ვართაგავა „სიტყ. ისტორია“. 3. ლუკა ისარლოვის ლექსებში დართული ლექსის თეორია. 4. პლ. იოსელიანის „მოგზაურობა მცხეთამდე“ (რუსულად). 5. „კალმასობა““.

წიგნში დევს ქალაქის ფურცლები მინაწერებით: 1. „ს. გორგაძე, საქართ. ეკლესია და მისი დამოუკიდებლობა. ფსევდ. ერისგანი. (ეკუთ. ს. გორგაძეს) იხ. „საქართველო“, 1915, № 9, 10, 11. 2. ვალსამოსი ფსევდონიმია ს. გორგაძისა, იხ. „ცნ. ფურცელი“, 1905 წ., № 2936, 29 ოქტ. 3. სერგო გორგაძის ფსევდონიმები. 1. ერისგანი, იხ. „საქართ“, 1915. № 9, 2. კანონისტი, იხ. გაზ. „სახალხო ფურც.“, 1916, № 524, 11 მარტი. ინახება ი. გოგებაშვილის სახ. პედ. ინსტიტუტის ბიბლ. 4. ს. გორგაძის ფსევდონიმი ს. ინ-კანელი. (ს. გორგაძე – ილმელ კვალითელი). იხ. „სახალხო გაზეთი“, 1913 წ., № 1032, 1. ნომბ. გარჩევა პ. ინგოროყვას წიგნისა „სასულიერო პოეზია“ ინახება – ი. გოგებაშვილის სახ. წიგნთსაცავში. 5. ს. გორგაძის ბიბლიოგრაფია. ივ. ჯავახიშვილის – „ისტორიის მიზანი და სხვ“. „საქართ“, 1916, 18 მარტი, № 62“.

8317–8318. გორგაძე ს. ქართული წყობილსიტყვა. ლექსთა წყობის თეორიიდან. თფ., 1912.

თავფურცელზე: „ჩვენს ნიჭიერ მგოსანს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1913. II, 20“.

8319–8321. ეკალაძე-ცინცაძე ი. თეორია სიტყვიერებისა. წ. 1. საზოგადო ნაწილი. ქუთაისი, 1919.

ხელნაკეთ კანზე: „P. S. ნიმუშად მოყვანილი ჰყავს ჩემი ლექსები: „თეორიაში“ მეკამათება. უნდა ვუპასუხო – ი. გრ. 1919 წ. სამტრედია“.

გვ. 34. მოხაზულია ტექსტში ნიმუშები, წერია არშიაზე: „ხალხურს ლექსაც აქვს: „ნეტავი ნატვრა მანატრა“ ან რატომ შოთას აღარა სწვდა: „მზე აღარ მზეობს ჩვენთანა, დარი არ დარობს დარულად“.

გვ. 49. მოხაზულია ჰიპერბოლის ნიმუშად მოყვანილი ი. გრიშაშვილის ლექსი და მიწერილია: „ეს ჰიპერბოლა არ არის? „სხვის თვალში დვირე მაგონდება“. „რატომ თავისი ნაწარმოები არ მოიყვანა ნიმუშად“

„მე კაცი მქვიან-შეუძახე მთას გამურულსა
მე შემიძლია დაგანგრიო, ამაღლებულო,
მე შემიძლია მტვრად გაქციო, გაგანადგურო
მე ძალმიძს მეთქი ზღვა და ხმელეთი,
მიწა და ცა ერთმანეთს ვტყუორცნო“

ია ეკალაძე.

(იხილეთ „ცნობ. ფურც. დამატება“, № 158, 1903)“.

8322–8323. ვართაგავა ი. სიტყვიერების თეორია. სახელმძღვანელო. თბ., 1922.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 14/X-22 წ“. ოქვე: „ჩემიდან: გვ. 32. გვ. 46. გვ. 63–164. გვ. 150“.

გვ. 184. ხაზგასმულია გადატანილი სიტყვა „წრიდ-ან“ და მიწერილია: „ორი ასოს გადმოტანა არ შეიძლება“.

წიგნის ბოლო გვერდზე: „მაგალითები (გვ. 184) მოყვანილია არა ჩვენი მწერლობიდან, არამედ უცხო ნაწარმოებიდან“.

თავფურცელზე ბეჭედი: „გიორგი ნიკოლოზის-მე ნიშნიანიძე“.

8324. თევზაძე ა. პოეზია ხალხის სამსახურში. თბ., 1964.

თავფურცელზე: „ჩემს ძვირფასს, საყვარელს, სათაყვანებელ ი. გრიშაშვილს ჩემი პატარა წიგნი დიდი გრძნობით. ან. თევზაძე, 3/VII, 64 წ. თბილისი“.

8325–8327. კელენჯერიძე მ. თეორია სიტყვიერებისა. ქართული სალიტერატურო სამაგალითო ნიმუშების გარჩევით. ოჯახში და სკოლაში სახმარებელი წიგნი. საშუალო სასწავლებლების პროგრამაზე შედგენილი. ნაწ. 1. საზოგადო თეორია სიტყვიერებისა. ქუთაისი, 1899.

- გვ. 93. სიტყვა: „ზარად“ მოხაზულია და მიწერილია: „ზადრად. ი. გრ“.
- აქვე ბოლო სტრიქონი შევსებულია: „როს სნეული, შუქს მოკლებული. ი. გრ“.
- 8328–8331. კელენჯერიძე მ. თეორია სიტყვიერებისა. საუკეთესო ნიმუშების გარჩევით. მე-2 შესწ. და დასრ. გამოც. ქუთაისი, 1907.
- კანზე: „43 გვ. სოსელო. ი. გრ“.
- 8332–8333. კელენჯერიძე მ. სიტყვიერების თეორია. მე-3 შესწ. გამოც. ქუთაისი, 1919.
8334. კიკნაძე გ. მეტყველების სტილის საკითხები. თბ., 1957.
8335. კობიძე დ. ქართული და სპარსული პოეტიკის ისტორიიდან. ამონაბეჭდი – სტალინის სახ. თბილისის სახ. უნ-ტის შრომებიდან. ტ. 91. 1960.
- კანის მე-2 გვ. წარწერა: „პოეტს და მეცნიერს ი. გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით დ. კობიძე. 19/IV-60 წ“.
- კანზე: „ი. გრ. გვ. 135“.
- გვ. 135. ხაზგასმულია: „სადათნოვა. 1918 წ. აღ. ჭავჭავაძე. 1940 წ., მიწერილია: „ი. გრიშაშვილი რედ“.
8336. ლიტერატურის თეორიის პროგრამა. თბ., 1939. – ტექსტი ლითოგრაფირებულია.
8337. ლომიძე გ. სოციალისტური რეალიზმისთვის ლიტერატურაში. [ნარკვევი]. თბ., 1952.
- ყდაზე: „ი. გრ. ჩემზე, გვ. 82. 1952. 20. VI“.
8338. ქართული პოეტიკის ქრესტომათია. (XVIII–XIX სს) გ. მიქაძის რედ. და შენიშვნებით. თბ., 1954.
- ფორზაცზე: „ქართული ლიტერატურის დიდ მოამაგეს, ჩემს უსაყვარლეს მწერალს – ი. გრიშაშვილს ნიშნად პატივისცემისა. გ. მიქაძე. 29. XII.-54“.
- 8339–8340. ქიქოძე ბ. გაბაასების ჟანრის ისტორიისათვის. ბათუმი, 1955.
- ფორზაცზე: „საქართველოს სსრ სახალხო პოეტს, აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით. ავტორი. 24. 1-60“.
- მეორე ცალის ყდაზე: „ი. გრ. 1955. 25/IV“.
8341. ყაუხჩიშვილი ს. ეფრემ მცირე და ბერძნულ-ბიზანტიური ლექსწყობის საკითხები. [თბ., 1946]. – ამონაჭერი: თბილ. სახ. უნ-ტის შრ. ტ. XXVII 1946.
- გვ. 67. წარწერა: „ძვირფას სოსოს. სიმონ ყაუხჩიშვილი 29/X-46“.
- 8342–8343. ციციშვილი გ. მხატვრული ნაწარმოების ფორმისა და შინაარსის საკითხები. თბ., 1957.
- ფორზაცზე: „ძვირფას და ღრმად პატივცემულ ბატონ სოსოს ნიშნად ჩემი მოწიწებისა და მარად სიყვარულისა. გ. ციციშვილი. 23 აპრილი 1957 წ“.
8344. ციციშვილი გ. საბჭოთა ლიტერატურის შემოქმედებითი მეთოდის გენეზისისა და სპეციფიკის საკითხები. თბ., 1960.
- ფორზაცზე: „ქართველი ხალხის საამაყო შვილს – ქართული ლიტერატურის მშვენიერსა ჩემ დიდ კეთილისმყოფელს ი. გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემითა და მარადი სიყვარულით გ. ციციშვილი. I 1961 წ“.
8345. ხინთიბიძე ა. პოეტური ხელოვნების საკითხები. თბ., „საბჭ. საქართველო“, 1961.
- ფორზაცზე: „ჩემს საყვარელ პოეტსა და ადამიანს ი. გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით აკ. ხინთიბიძე. 16. XII. 61“.
8346. ხინთიბიძე ა. ლექსმცოდნეობის საკითხები. თბ., 1965.
- ფორზაცზე: ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკა-მუზეუმს აკ. ხინთიბიძე. 22/IV-1966“.

ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა (ზოგადი)

8347. აბაშიძე ი. ი. სტალინის სახე უცხოეთის მოწინავე პოეზიაში. თბ., 1951.
აბაშიძე, ირაკლი (1909-1992)

ი. სტალინის სახე უცხოეთის მოწინავე პოეზიაში : ქ. გორში წაკითხული საჯარო
ლექციის სტენოგრამა / საქ. სსრ პოლიტ. და მეცნ. ცოდნის გამავრც. საზ-ბა. - თბ., 1951
(ლ.პ. ბერიას სახ. პოლიგრაფკომბინატი კომუნისტის). - 16გვ. ; 21სმ. - 1მ., 10000გ.[MFN:
62832]

UDC: 329.150.1(092სტალინი):821

პერსონალია:
- სტალინი ი.;

თემატიკა:
- სტალინის სახე უცხოურ პოეზიაში

8348. აბაშიძე კ. [I. ახალი მიმართულება საფრანგეთის ლიტერატურაში. – II.
ევოლუცია სალირიკო პოეზიისა საფრანგეთში. თბ., 1894–1895]. – ამონაჭრები ჟურნ.
„მოამბის“ 1894 წ. №№ 8, 9, 12 და 1895 წ. № 1–2–დან.

ამონაჭრები აკინძული ი. გრიშაშვილის მიერ.

თავფურცელზე: „კიტა აბაშიძე, მესამე ტომისათვის. წგ. I“.

ara

8349. აბაშიძე კ. [1. ჩვენი ახალგაზრდობა (ჩემს მეგობრებს). – II. 1899 წლის
ქართული სიტყვა-კაზმული მწერლობა. – III. ორი მეგობრობა. [თბ., 1897–1901]. –
ამონაჭრები ჟურნ. „მოამბის“ 1897 წ. № 7, 10; 1900 წ. № 2; 1901 წ. № 1].

ხელნაკეთ თავფურცელზე: „მესამე ტომისათვის“. II წიგნი. ი. გრიშაშვილის
აკინძული“.

პირველ წერილს „ჩვენი ახალგაზრდობა“, მიწერილი აქვს: „კერძო ბარათების
გარჩევა“ .

მეორე წერილის „1899 წლის ქართული სიტყვა-კაზმული მწერლობა“ –
დასაწყისს მიწერილი აქვს: „ი. ზურაბიშვილზე! იხ. გვ. 24“.

წიგნში დევს ჟურნალ „ფასკუნჯიდან“ ამოჭრილი: 1. კიტა აბაშიძის-ეტიუდები
XIX ს. ქართული ლიტერატურის შესახებ. გ. წერეთელი. გვ. 79–93. 2. კალამის – რა
არის ტრაგედია. გვ. 94–100.

ara

8350. აბაშიძე კ. [I. ტოლსტოის ახალი რომანი „აღდგომა“ – II. ეკ. გაბაშვილის საყმაწვილო მოთხრობანი. – III. „ღალატი“ თ-დ აღ. სუმბათაშვილისა. – IV. პოლიტიკური რომანტიზმი. – V. თ-დი აკაკი წერეთელი და ქუთაისის ბანკი. – VI. თ-დი აკაკი წერეთელი და მისი თავის მართლება. თბ., 1899–1905]. – ამონაჭრები ჟურნ. „მომბის“ 1899 წ. № 8, 12; 1900 წ. № 5, 6; 1905 წ. № 1.

ამონაჭრები აკინძული ი. გრიშაშვილის მიერ.

ხელნაკეთ თავფურცელზე: „მესამე ტომისთვის“.

მეორე წერილის „ეკ. გაბაშვილის საყმაწვილო მოთხრობანი“ გვ. 69. გადაწერილია ი. გრიშაშვილის მიერ.

გვ. 48. წერილის „პოლიტიკური რომანტიზმის“ შენიშვნაში ხაზგასმულია: „ბ. ივ. ახ-ისაგან“ და მიწერილია: „ინანი“.

ara

8351–8352. ასათიანი ლ. ლიტერატურა და სხვა. წერილების კრებული. [თბ.], 1933 [ყდაზე: 1934].

თავფურცელზე: „პოეტს ი. გრიშაშვილს პატივისცემით ავტორი. 3. VI. 34“.

გვ. 87. ხაზგასმულია შენიშვნაში მოხსენებული ბერანჟეს ქართველი მთარგმნელები და იქვე მინაწერი: „გ. ერისთავმა, რაფ. ერისთ., ი. ევდოშ., გ. გვაზავამ“.

ასათიანი, ლევან

ლიტერატურა და სხვა : წერილების კრებული. - [ტფ.] : ფედერაცია, 1933 (პ/სკ. სტ.). - 106გვ. : სურ. ; 17სმ. - 2მ. ყდა 1მ., 3000ც.[MFN: 46500]

UDC: 821.353.1.09 + 821.353.1-4 + 821.353.1-92

თემატიკა:

- ქართული ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა;

8353. ბახტაძე ბ. ლიტერატურული წერილები. თბ., 1962.

ბახტაძე, ბ.

ლიტერატურული წერილები / [რედ. და წინასიტყვაობა ბ. ჟღენტისა]. - თბ. : ნაკადული, 1962 (თბილ. უნ-ტის სტ). - 429გვ. : 1ფ. პორტრ. ; 21სმ.. - 75კ., 3000ც.[MFN: 82075]

UDC: 821.353.1.09 + 82.0

თემატიკა:

- ქართული ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა; ლიტერატურათმცოდნეობა;

8354. ბახტაძე ვ. რჩეული ნაწერები. [შეადგინა თამარ ბახტაძემ. რედ. და ბოლოსიტყვ. ბ. ჟღენტისა]. თბ., 1961.

ბახტაძე, ვ.

რჩეული ნაწერები / [კრიტიკული წერილები ბ. ჟღენტის ბოლოსიტყვაობით]. - თბ. : საბჭ. საქართველო, 1961 (საქმთავარპოლიოგრაფგამომც. 1-ლი სტ.). - 301გვ. : 1ფ. პორტრ. ; 22სმ. - 90კ., 3000ც.[MFN: 79292]

UDC: 821.353.1.09 + 821.161.1.09

თემატიკა:

- ქართული ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა; რუსული ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა;

8355. ბახტაძე ვ. ცხოვრება და ხელოვნება. ამონაჭერი ჟურნალიდან „მნათობი“, 1925, № 8-9 (16-17). გვ. 227-255.

ხელნაკეთ კანზე: „ჩემზე, გვ. 244-ი. გრ“. გვ. 255. „[გაგრძელება აღარ ყოფილა]“.
ara

8356. ბეგიაშვილი თ. ლიტერატურული საუბრები. სახელმძღვანელო ლიტერატურული თემების, მოხსენებების და რეფერატებისათვის. თბ., [1928].

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928 წ. II/II“.

ბეგიაშვილი, თედო

ლიტერატურული საუბრები : სახელმძღვ. ლიტერატურული თემების, მოხსენებების და რეფერატებისათვის. - თბ., 1928 (კავკ. წ.-დ. ჯარის შტაბის სტ. განყ.). - 212გვ. ; 17სმ. - ფ.ა., 3000ც.[MFN: 63995]

UDC: 821.09 + 821.353.1.09 + 821-1/-9

თემატიკა:

- საზღვარგარეთის ლიტერატურის ისტორია; ლიტერატურული ჟანრები; ქართული ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა;

8357-8358. ბენაშვილი დ. ხელოვნების საკითხები. [რედ. ი. აბაშიძე]. თბ., 1941.

ბენაშვილი, დ.

ხელოვნების საკითხები : [მხატვრული ლიტერატურის შესახებ]. - თბ. : ფედერაცია, 1941. - 231გვ. ; 22სმ. - 14ბ., 2500ც.[MFN: 52601]

UDC: 7 + 82.0

თემატიკა:

- ხელოვნება; მხატვრული ლიტერატურა; ლიტერატურათმცოდნეობა;

8359. ბუაჩიძე თ. ლიტერატურული წერილები. თბ., 1960.

ბუაჩიძე, თ.

ლიტერატურული წერილები. - თბ. : საბჭ. საქართველო, 1960 (ბ.ს. კომბ-ტი). - 282გვ. ; 21სმ. - 8მ.25კ., 3000ც.[MFN: 79935]

UDC: 821.353.1-92 + 82.0

თემატიკა:

- ლიტერატურის თეორია; ლიტერატურული კრიტიკა;

8360. გამსახურდია კ. ახალი ევროპა. სიტყვა. პორტრეტი. მონოგრაფია. ტფ., 1928.

კანზე: „ი. გრ. 1928“.

გვ. 44. ხაზგასმულია: „ჯვარს აცუ, ჯვარს აცუ ეგე“, მიწერილია: „აცუ არ ვარგა, ნამდვილათ „აცვ“.

გაზეთის ამონაჭრები: 1. ვ. ლუარსამიძის რეცენზია „ახალი ევროპა“ კ. გამსახურდია“, მიწერილია: „ახალგაზრდა კომ“, 27 დეკემბერი, 1928 წ. № 423“. 2. დ. დემეტრაძის რეცენზია „კ. გამსახურდიას „მისტიციზმის“ შესახებ“. მიწერილია: „კომ“, 1928 წ. 30 დეკემბერი“, იქვე: „კიდევ ვ. ბახტაძე, 2 იანვ. 1929“.

გამსახურდია, კონსტანტინე (1891-1975)

ახალი ევროპა. სიტყვა: პორტრეტი: მონოგრაფია.... - ტფ. : ქართული წიგნი, 1928 (პოლიგრაფსკ. სტ.). - 223გვ. ; 18სმ. - თავფურცელზე წიგნის შინაარსი. - საძიებელი გვ. 211-221. - 1 მ. 35 კ., 3000 ც.[MFN: 45409]

UDC: 821.353.1-92 + 821.353.1.09

თემატიკა:

- ქართული ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა;

8361-8362. გამსახურდია კ. კრიტიკა Essays წ. 1-2. თბ., 1956-1959.
წ. 1. 1956.

ფორზაცზე: „რა საჭიროა ამ ჭორის მოყვანა? გვ. 195“. ხაზგასმულია: „წამლით“ და მიწერილია: „საღებავით“. ხაზგასმულია: „თავის დასთან ჰქონდა რომანი“ და არშიაზე მიწერილია კითხვის ნიშანი. ი. გრ. 1956 წ. 3/XII“.

წ. 2. 1959.

გამსახურდია, კონსტანტინე (1891-1975).

კრიტიკა. Essays / საქ. სსრ მეცნ. აკადემია. - თბ. : საქ. სსრ მეცნ. აკად. გამ-ბა. - 22სმ.[MFN: 70171]

თემატიკა:

- ლიტერატურული კრიტიკა; კულტურა;

ტ. 1. - 1956. - 312გვ.. - 8მ.60კ., 3000ც.[MFN: 70172]

UDC: 821.353.1-4 + 82.09 + 008

თემატიკა:

- ლიტერატურული კრიტიკა; კულტურა;

8363. გაცფელდტი ა. ძირითადი კანონები სალიტერატურო კრიტიკისა. ამონაჭერი: „მოამბე“, 1897, № III, IV ი. მ. ა. პოეზია, როგორც ხელოვნება. (ნაწყვეტი ერთის თხზულებიდან). ამონაჭერი: „მოამბე“, 1897, № I.

წიგნი შეკერილია ი. გრ. ხელით.

ara

8364. გაწერელია ა. რჩეული ნაწერები. 1. წერილები და ნარკვევები. ლიტერატურული ძიებანი. პორტრეტები. თბ., 1962.

ფორზაცსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. ბორჯომი. 23. VII“.

გაწერელია, აკაკი.

რჩეული ნაწერები / [რედ.: თ. ბუაჩიძე. - თბ.. - 22სმ.[MFN: 80432]

თემატიკა:

- ქართული ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა; ლიტერატურათმცოდნეობა;

[ტ.] 1 : წერილები და ნარკვევები, ლიტერატურული ძიებანი, პორტრეტები. - საბჭ. საქართველო, 1962 (მე-4 სტ). - 644გვ.. - 1მ.87კ., 3000ც.[MFN: 80433]

UDC: 821.353.1.09 + 82.09 + 82.01

თემატიკა:

- ქართული ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა; ლიტერატურათმცოდნეობა; ლიტერატურული ძიებანი;

8365. გაწერელია ა. კრებული. მოთხრობა. ლიტერატურული დღიური. თარგმანი. 1939–1944. თბ., 1945.

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან „ლიტ. და ხელ,“ 1945, 34, 14 ოქტ“. ამონაჭერი გ. ნატროშვილის წერილი. „სიკვდილი ბარათაშვილისა“.

გაწერელია, აკაკი

კრებული : მოთხრობა. ლიტერატურული დღიური. თარგმანი. 1939-1944. - თბ. : საბჭ. მწერალი, 1945 (პოლიგრაფკომბინატი "კომუნისტი"). - 112გვ. ; 19სმ. - 18მ., 2250ც.[MFN: 57615]

UDC: 821.353.1-82

8366. გაწერელია ა. ლიტერატურული ნარკვევები. „ნარკვევები პოეტიკიდან“. „პორტრეტები“, „ლიტერატურული ძიებანი“ 1932–1947. თბ., 1948.

გაწერელია, აკაკი

ლიტერატურული ნარკვევები : ნარკვევები პოეტიკიდან, პორტრეტები, ლიტერატურული ძიებანი. - თბ. : სახელგამი, 1948 (ბეჭდვითი სიტყვის კომბინატი). - 262გვ. ; 21სმ.. - ბიბლიოგრაფია: ლიტ-რა, შენიშვნებში. - 7მ. ყდ., 5000ც.[MFN: 58272]

UDC: 821.353.1.09

თემატიკა:

- ქართული ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა;

8367. გაწერელია ა. ლიტერატურული წერილები. თბ., 1954.

ფორზაცზე: „ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს მარად მისი მადლიერი და მოყვარული აკაკისაგან. 7–XII–54 თბილისი“.

გაწერელია, აკაკი

ლიტერატურული წერილები. - თბ. : სახელგამი, 1954 (საქმთავარპოლიგრაფგამომც. ბ.ს. კომბ-ტი). - 144გვ. ; 21სმ.. - ბიბლიოგრ. ტექსტის შენიშვნებში. - 3მ.40კ., 7000ც.[MFN: 75204]

UDC: 821.353.1.09

თემატიკა:

- ქართული ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა;

8368. გაწერელია ა. წიგნები და ავტორები. ლიტერატურული ნარკვევების კრებული. (1938–1940). თბ., 1941.

შმუც-ტიტულზე: „ძვირფას სოსო გრიშაშვილს მეგობრული საღმით აკაკი გაწერელიასაგან. 16. IX. 41. ტფილისი“.

ამონაჭრები: 1. ა. გაწერელია „ვერიკო ანჯაფარიძე“, მინაწერით: „ლიტ. საქართ“, 1940 წ., 10 აპრილი“. 2. გაწერელია ა. „სულხან-საბა ორბელიანი“, მიწერილია: „საბჭოთა ხელოვნება“, 1939, № 10“. 3. ა. გაწერელია, იური ტინიანოვი. კრებულიდან „წიგნები და ავტორები“, მიწერილია: „1939, № 7, „ჩვენი თაობა“.

გაწერელია, ა.

წიგნები და ავტორები : ლიტერატურული ნარკვევების კრებული (1938-1940). - თბ., 1941. - 224გვ. : 7 ჩართ. ფურც. პორტრ. ; 22სმ.. - 13მ. 50კ., 2500ც.[MFN: 53662]

UDC: 821.353.1.09

თემატიკა:

- ქართული ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა;

8369. გვერდწითელი გ. წერილები ლიტერატურაზე. თბ., 1961.

გვერდწითელი, გ.

წერილები ლიტერატურაზე. - თბ. : საბჭ. საქართველო, 1961 (საქმთავარპოლიგრაფგამომც. მე-4 სტ). - 162გვ. ; 20სმ.. - ბიბლიოგრ. შენიშვნებში. - 35კ., 2000ც.[MFN: 79400]

UDC: 82.0

თემატიკა:

- ლიტერატურათმცოდნეობა;

8370–8371. დანელია ს. ლიტერატურული და ფილოსოფიური წერილები. თბ., 1941.

დანელია, ს.

ლიტერატურული და ფილოსოფიური წერილები. - თბ. : სტალინის სახელობის სახ. უნ-ტის გამ-ბა, 1941. - 346გვ. ; 22სმ. - დანართი: შენიშვნები ტექსტისათვის, გვ. 337-9. - სახელთა საძიებელი, გვ. 340-3. - 13მ., 1100ც.[MFN: 53421]

UDC: 82.0 + 1

თემატიკა:

- ლიტერატურათმცოდნეობა; ფილოსოფია;

8272–8373. თევზაძე ა. ლიტერატურული წერილები და ნარკვევები. თბ., 1962.

ფორზაცზე: „საყვარელ პოეტს. აღმზრდელს, მეგობარს, ი. გრიშაშვილს, გულწრფელი სიყვარულით ავტორისაგან. 10/III–63 წ. ა. თევზაძე“.

თევზაძე, ა.

ლიტერატურული წერილები და ნარკვევები. - თბ. : [საქ. კპ ცკ-ს გამ-ბა], 1962 (პოლიგრაფკომბინატი "კომუნისტი"). - 175გვ. ; 19სმ. - 35კ., 10000ც.[MFN: 82498]

UDC: 821.353.1-92 + 821.353.1-4

8374. ირემაძე ქ. ლიტერატურული მედალიონები. [თბ.], 1945.

ირემაძე, ქეთევან

ლიტერატურული მედალიონები. - [თბ.] : საბლიტგამი, 1945. - 234გვ. : პორტრ., [2] გვ., [1] ჩართ. ფურც. პორტრ. ; 16სმ. - დანართი: ქეთევან ირემაძე (ბიოგრაფია), გვ. 3-10. - 12ბ., 5000ც.[MFN: 58078]

UDC: 821.353.1.09

თემატიკა:

- ქართული ლიტერატურის ისტორია და კრიტიკა;

8375. ირემაძე ქ. ლიტერატურული მედალიონები. [თბ.], 1946.

ფორზაცზე: „მშვენიერ პოეტსა და მკვლევარს ი. გრიშაშვილს მეგობრული გრძნობით შ. რადიანი“.

იქვე: „ლამაზმანი“, 194.“ ამ გვერდზე ხაზგასმულია „ლამაზმანი“, არშიაზე: „ჩემი“.

თავფურცელზე: „1946 12 სექტ“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1945. 10 XII. არის რეცენზია „საბჭოთა მასწავლებელშიც“, 1945 წ. № 24 (მ. გ.)“.

ჩართულ პორტრეტის არშიაზე: „1946 წ. 26 ივნისს გადაასვენეს დიდუბის პანთეონში“. სტრიქონს „ვინ იყო ავტორი ლექსისა „ისევ შენ და ისევ შენ“ მიწერილი აქვს: „ლადო აბაშიძე“.

ბოლო ფორზაცზე: „ამ წიგნზე რეცენზია ვ. წულუკიძესი, იხ. „კომუნისტი“, 1945, № 11-12, გვ. 172“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. Б. Жгенти „Литературные Медальоны“. Библиография მინაწერით: „Заря В.“, 1945 წ., № 258, 30 XII.“ 2. დ. შამათავა „ლიტერატურული მედალიონები“, ბიბლიოგრაფია, მინაწერით: „კომ.“ 1946, 23 აპრ. ვ. გ. ნატროშვილი „წიგნი ქართველ ქალებზე. ირემადე. ლიტერატურული მედალიონები“ მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“. 1945 წ., № 43, 23 დეკემბ“. 4. ქ. სიხარულიძე „ლიტერატურული მედალიონები“ მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, 1946 წ., № 23, 21 თებერვ“. 5. ქეთევან ირემადის ნეკროლოგი. – შ. აფხაიძისა და გ. ნატროშვილის წერილები ქ. ირემადის გარდაცვალების გამო მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“. 1945, 25 აგვისტო“.

8276. კალანდაძე ლ. წერილები ლიტერატურაზე. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ჩვენი ეპოქის პოეტურ მშვენიერებას, დიდი ნიჭით მადლმოსილსა და ღვაწლმოსილ ი. გრიშაშვილს. განგებამ შემაბედვინოს ჩემი ღარიბი კალამი მისადმი. ლავროსი კალანდაძე. 21/VI-1955 წ“.

8377–8378. კოგანი პ. დასავლეთ ევროპის ლიტერატურის ისტორია. ტ. 2. რუსულიდან გადმოთარგმნილი ვ. კოტეტიშვილის მიერ. თბ., 1932.

კანზე: „ი. გრ. ინგლისის სიცილი, 99; ძალო, 95; ქიშმირი, 96“.

8379. კოგანი პ. ნარკვევები დასავლეთ ევროპის ლიტერატურის ისტორიიდან. თარგმ. [და წინასიტყვ.]. ქს. ვ. კვანტრესი. (ნათარგმნია მე-6 გამოც. შესწორებულ. 1928 წ. მე-9 გამოც.). ტ. 1 - ქუთაისი, 1930.

კანზე: „ცუდი თარგმანი, 254“.

გვ. 254. ხაზგასმულია: „სუნთქავს ნიშადურის სპირტს“... მიწერილია: „ყოსავს“.

8380. ლუნაჩარსკი ა. დასავლეთ ევროპის ლიტერატურის ისტორია მის უმთავრეს მომენტებში. ნაწ. 1. თფ., 1929.

თავფურცელზე: „თარგ. 1. სამსონ ნუცუბიძისა და 2. კიკნაძისა [მასწ. ნიკო კ-ძის ძმა]. ი. გრ“.

8381. მარგველაშვილი გ. სიტყვა და საუკუნე. კრიტიკული წერილების კრებული. თბ., 1960.

8382. მაჭავარიანი ვ. პუბლიცისტის დღიურიდან. [ლიტერატურული წერილები]. თბ., 1961.

8383. მელაძე ვ. კლასიკოსების შესახებ. [თბ.], 1935.

8384. მუშიშვილი გ. შენიშვნები ლიტერატურაზე. თბ., 1929.

კანზე ავტორის ფსევდონიმთან: „გრ. ხოფერია“.

8385. ნანეიშვილი ა. სალიტერატურო შენიშვნები. გამართული ჟურნალ „მოამბედან“. ნომრები: 1894 წ. № V, VII, X; 1895 წ. № III. 1899 წ. № IV, V.

წიგნი შეკრულია ი. გრ. მიერ.

ხელნაკეთ თავფურცელზე: „ალექს. ნანეიშვილი (გარდაიც. 1904 წ. 12 აგვისტოს). სალიტერატურო შენიშვნები „მოამბიდან“. ი. გრ“.

გვ. 122. ხაზგასმულია: „მაზაკვალი“ – პეტრიძე და მიწერილია: „ გ. წერეთელი და უმიკაშვილი. ი. გრ“.

ბოლოში წერია: „სრულია. „მოამბეში“ მეტი წერილი არ ყოფილა. ი. გრ“.

8386–8387. ნატროშვილი გ. განახლების მეზარახტრე. [ლიტ. ნარკვევები]. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959 წ. 28 ოქტ. გვ. 34“.

გვ. 34. წერილში „ჟამი სიცოცხლისა და ჟამი სიკვდილისა“, პირველი ორი აბზაცი მოხაზულია და მიწერილი არშიაზე: „პირველ[ად] ეს წერილი ილიასი მე გამოვიყვანე! იხ. „თეატრი““.

8388–8389. ონიაშვილი დ. ბაირონიზმი და მსოფლიო მწუხარება. [თბ., 1913].

გვ. 1. წარწერა: „სახალხო გაზეთის“ რედაქციას ავტორისაგან. 1913 წ. 8/X“, იქვე: „ვიყიდე ბუკინისტებში 30 კ. ხარ. ვარდოშვილთან ერთად, 1934 წელს 23/V. ი. გრ“.

8390. რევიშვილი შ. საზღვარგარეთული ლიტერატურა. ნარკვევები. თბ., 1953.

8391. საზღვარგარეთული ლიტერატურის ისტორია. [ტ.] 1. თბ., 1959. თავფურც. მე-2 გვ. ავტ.: პროფ. გრ. ხავთასი, შ. რევიშვილი, ნ. ორლოვსკაია და გ. გაჩეილაძე. ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959. 7/XI“.

8392. საღარაძე მ. უმთავრესი კითხვები სალიტერატურო კრიტიკისა. Кутаис, 1896.

8393. ფანჩულიძე დ. წერილები ლიტერატურაზე. კრებული. თბ., 1950.

8394. ქურიძე შ. ლიტერატურული წერილები. ბათუმი, 1955.

8395. შენგელაია დ. წერილები. თბ., 1955.

8396–8398. ჭირაქაძე ა. კვანტრე ქ. და ჩხეიძე დ. მსოფლიო ლიტერატურის ისტორია. (კონსპექტიური კურსი). ნაწ. 1. ქუთაისი, 1922.

8399–8401. ჯიბლაძე გ. ლიტერატურული საკითხები. [ქუთაისი], 1935.

ფორზაცზე: „ჩემს ძველ მეგობარს. დაუფასებელი ნიჭისა და ადამიანობის ცოცხალ განსახიერებას, მხატვრული სიტყვის ოსტატს და შეუდარებელ ამხანაგს, პეჭორინივით კაცთმოძულეს და მოსიყვარულეს, გამოუთქმელი ორგინალობისა და სხვათა და სხვათა და სხვათა... ნიკა აგიაშვილს მისგან შეძლებული და მივიწყებული ავტორისაგან. 1934, 15. XI. ქუთაისის დღეების აღსანიშნავად. (იხ. მე-2 გვ.)“.

8402. ჯიბლაძე გ. მხატვრული შემოქმედების ნარკვევები. თბ., 1946.

თავფურცელზე: „ჩემს სოსოს – დანარჩენს გეტყვის ამ წიგნში მოთავსებული წერილი – „ იოსებ გრიშაშვილი“. ავტორი 28. VI-46“.

სხვადასხვა ხალხთა მხატვრული ნაწარმოებების კრებულები

8403–8404. აბრამიშვილი მ. და გაგუა კ. მსოფლიო ლიტერატურის ნიმუშები. სახელმძღვანელო ტექნიკუმებისა და მუშფაკებისათვის. წ. 1. [თბ.]. 1929.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 13/VI“

გვ. IV. ხაზგასმულია ადგილი, რომელიც ეხება მერიმეს „ჟაკერის“ თარგმანს, მიწერილია: „თარგმანია და დაბეჭდილია ინზანის მიერ 1921 წ. წითელ კანდელშიაც ინზანისა. ი. გრ“.

გვ. 469. მოლიერის „ძუნწთან“ მიწერილია: „თარგმანი პეტერბურგელ ქართველ სტუდენტობისაგან 1880 წელს. („ივ“., 1884, № 11-12, გვ. 51)“. სათაური ხაზგასმულია და მიწერილია: „ერქვა „კრიჟანგი“, იხ. „ივერია“, 1884 წ., № IX–X, XI–XII“.

8405. აგიტ-პიესთა კრებული. ტფ., 1924.

ყდის მე-2 გვ.: „პიესების კრებული“. ჯერჯერობით ვერ გამოვარკვიე რა კრებულია. ი. გრ“.

შინაარსის ბოლოს: „ი. გრ. 1941. 30/IX“.

8406–8409. ათი მოთხრობა [თარგმ.] ი. მაჭავარიანისა. თბ., 1905.

8410–8412. ალმანახი. შედგენილი გიორგი თუმანიშვილისაგან. წ. 1. ტფ., 1878.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ივანე მაჩაბლის წიგნებიდ“ – შემდეგ ჩამოჭრილია და ბეჭედი: „დროების რედაქცია. 1866“.

8413–8414. ალმანახი. შემდგ. გ. თუმანიშვილისაგან. [წ.] მე-2. თბ., 1879.

8415. ამიერ-კავკასიის პროლეტარული მწერლები ზაჰესზე [კრებული] ტფ., 1927.

8416. ახალი პიესები. კრებული სასანიტარო-საგანმანათლებლო მუშაობის სასცენო მასალებისა. თბ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 2/III“.

8417. ახალი ჩანგი. შედგ. მ. გაჩეჩილაძის მიერ. ტფ., „სორაპანი“, [1909].

შმუცტიტულზე: „ი. გრიშაშვილი. P. S. ეს ჩანგი გამოვიდა 1909 წ. 13 აგვისტოს. ი. გრ. 1940. 6/II. I. ბ. ახოსპირელის ხელით გასწორებული თავის ლექსი, გვ. 271. ი. გრ“.

გვ. 63. სცენაში „ქა, რა სირცხვილია“ სიტყვა „ტონტოლანთ“ ჩასწორებულია: „ჯონჯოლანთ“.

გვ. 211–223. შ. მღვიმელის ლექსი „მინდა ჩემს ნაბატონარსა“ დასათაურებულია ი. გრ. მიერ.“

გვ. 325. ლექსში „ცმუკია“ სიტყვა „მირბოდა“ შეცვლილია სიტყვით „მისობდა“ და არშიაზე განმარტებულია: „მისობდა-წასმა კი არ გეგონოთ, სხვასთან მისი იყო. ი. გრ“.

გვ. 327. ფსევდონიმთან გ. უიშვილი: „გოგია უიშვილი (გ. ქუჩიშვილი?“). ამავე გვერდზე ფსევდონიმთან „ლ. კატოძე“: „ლადო გეგეჭკორი“.

8418. ახალი წელი. კრებული. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954 წ. 5/I. გვ. 73, 166“.

გვ. 68. ლექსთან „ახალი წელი“ მიწერილია: „დიდებისათვისა“.

გვ. 145. ლექსში „ახალი წელი“ ხაზგასმულია სიტყვა „გვესალმებოდა“, მიწერილია: „სალამს გვაძლევდა“.

8419. ბედნიერი ბავშვობა. [კრებული]. თბ., 1955.

8420. ბნელ-ოთახში. (სენსაციური წიგნაკი) მოზრდილთათვის. [კრებული] თბ., 1911.

კანზე: „ბოლოში გამოსული წიგნების სია. ი. გრ“.

8421. გამარჯვების სიმღერები. [კრებული]. სოხუმი, 1941.

თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტს, და მეგობარს – იოსებ გრიშაშვილს – უღრმესი პატივისცემის ნიშნად ვუძღვნი ამ პატარა წიგნს ელიზბარ უბილავა. 10/X-41 წ. ქ. სოხუმი“.

კანზე: „ი. გრ. აფხაზეთი“

წიგნში ე. უბილავას წერილი ი. გრ-სადმი: „პატივცემულო სოსო! თქვენი წერილი მივიღე სამი დღის წინათ. წერილის მიღება ძალიან მესიამოვნა. საკვირველი კია, რომ გხსომებივართ და ისიც გცოდნიათ თუ სად ვმუშაობდი, მაგრამ ჩემში ეს საკვირველას არ იწვევს, რამდენადაც მე კარგად ვიცი თქვენი მახსოვრობისა და დაკვირვების ამბავი.

სიამოვნებით ვასრულებ თქვენს მეგობრულ დავალებას და გიგზავნი აფხაზი პოეტების ანტიფაშისტური ლექსების (ქართულ) კრებულს, რომელიც წიგნის ბაზარზე დღეს გამოვიდა. აფხაზური კრებული ჯერ კიდევ გამოსული არ არის. როგორც კი გამოვა უეჭველად გამოგიგზავნი! იყავით კარგად. მარადის თქვენი

პატივის მცემელი ელიზბარ უბილავა. 10/X-41 წ. ქ. სოხუმი. მისამართი: ქ. სოხუმი. ლენინის ქ. № 13. გაზ. „საბჭოთა აფხაზეთი“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ა. ჯიქიას რეცენზია ამ წიგნზე, მიწერილია: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1941, № 251, 23 ოქტ. 2. ხ. ბერულავას რეცენზია სათაურით „სამშობლოსათვის“, მიწერილია: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1941. № 254, 26 ოქტ.

8422. გვირგვინი. [სამეც. ლიტ. კრებული]. ტფ., 1912.

ფორზაცზე წარწერა: „სოსოს სამსონისაგან. არლი. 1913: XII: 2“.

8423-8430. დათო. [მოთხრობა] ირ. ევდოშვილის. – დიდების მაძიებელი. თარგმ. ელ. შანშიაშვილისა. ტფ., 1913.

8431. დაუვიწყარი დღეები. [კრებული]. თბ., 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954 წ. 1 ივნისი“.

8432. დიდება სტალინს. (კრებული) თბ., 1954. ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954 წ. 1 ივნისი“.

8433. დრამები და კომედიები. შედგ. ვ. აბაშიძის მიერ. ტფ., 1911.

შმუცტიტულზე: „გენაცვალე“-ს ავტორს, მ. გაჩეჩილაძისაგან. თბილისი. 9 იანვარი, 1912 წ.“

თავფურცელზე: „დაიბეჭდა 1911 წელს. ი. გრ“.

გვ. 7. პიესის „მსხვერპლი“ სათაურთან ავტორის ი. გედევანიშვილის პორტრეტი.

გვ. 175. პიესის „გაბატონებული მსახური“-ს სათაურს ზემოთ მიწერილია: „ამის ავტორია ნ. კულიკოვი. ძველად ერქვა: „ყვავილი ფარშავანგის ფრთებით“. ი. გრ. 1939, 10/X“.

გვ. გვ. 270-271. აკაკი წერეთლის პიესა-ხუმრობა „რეპეტიცია“ ჩანიშნულია ქალაქის ნაჭრით, მიწერილია: „აქ აკაკის თავისი რეჟისორობა ჰყავს გამოყვანილი“.

8434. ერთ-მოქმედებიან პიესათა კრებული № 1. თბ., 1941.

8435-8436. თავდაცვითი მხატვრულ-ლიტერატურული კრებული. პ. მიროტაძის საერთო რედაქციით. ტფ., 1933.

მეორე ცალის კანზე: „1. ი. გრ. 2. „გრენადა“, 139“.

8437. თავისუფლების მომდერლები. სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების პოეტები. თარგმანი გრ. აბაშიძისა. თბ., 1958.

8438-8339. თაბუკაშვილი შ. მომე საბჭოთა რესპუბლიკების ლიტერატურა. შვიდწლ. და საშ. სკოლისათვის. მე-2 გადამუშ. გამოც. თბ., 1946.

ყდაზე: „ი. გრ. 1. აქ ჩემი თარგმანებია. 2. „პეპო“, 577 (შეცდომებით). 3. შეცდომა, 611“.

გვ. 578. გადაშლილია „ჯოჯოხეთში“ („ოსკან პეტროვიჩი ჯოჯოხეთში“) და მიწერილია: „საიქიოს“.

გვ. 584. აღნიშნულია: „ჰამას მეუბნები, უარს მეუბნები“ და მიწერილია: „Отказ“.

გვ. 585. მოხაზულია. „ბაიბუობას“ და მიწერილია: „კორექტორული შეცდომაა. ი. გრ“.

გვ. 592. ხაზგასმულია: „გადამცდარი ხარ“, მინაწერი: „შემცდარხარ, იაღლიში შეცდომაა“.

გვ. 595. ხაზგასმულია: „კუთვნილს“ და მიწერილია: „ახი-კუთვნილი“.

8440. თანამედროვე პიესები. გამოც. ს. ტარუაშვილისა. ტფ., 1908.

8441-8444. თარგმანი საამო საკითხავთა თხზულებათა, გამოცემული ქართველი ქალებისაგან. წიგნი I. პარიჟელი ბიჭი. – ამერიკელი ქალები XVIII საუკუნისა. – ჟულ ტარო. უკანასკნელნი დღენი ნ. როსელისა. თფ., 1872.

წიგნში დევს ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ი. გრ. 1919 წ. 9/II“.

P. S. ამ წიგნის ბიბლიოგრაფია იხ. „კრებული“ (ნ. ნიკოლაძისა). 1873 წ. გვ. 104–116 ი. გრ“.

8445. იმედაშვილი ი. ცხოვრების სარკე. პიესების კრებული, შედგ. ი. ი. იმედაშვილის მიერ წ. 2. თბ., 1901.

8446–8448. კრებული. თარგმანები ა. ნიკიტინისა. წ. 1. ტფ., 1893 [კანზე: 1894].

გვ. 15. მოთხრობის „დღესასწაული სიყვარულისა“ ბოლოს მიწერილია: „ეს მოთხრობა აგრეთვე დაბეჭდილა 1902 წლის „ცნ. ფურცლის დამატებაში“, № 66. თარგმ. ეკუთვნის ვინმე პეტრე მაჭავარიანს. აქედან გავლექსე მე „ლოტოსი“, ჩემი II ტ.“

გვ. 29. მოთხრობის „საზარელი სახელის“ ბოლოს მინაწერი: „მომწონს! მომწონს!“

გვ. 30. მოთხრობის სათაურში „თოვლის ნაფერთალი“ და იქვე მინაწერი: „ფიფქი?“

გვ. 32. მოთხრობასთან „თოვლის ნაფერთალი“, წერია: „ჰგავს ოსკარ უაილდის მოთხრობას „ბულბული და ვარდი“.

8449–8451. კუნწულა, ანუ მოთხრობანი მოზრდილ ყრმათათვის. ი. გოგებაშვილის რედ-ით. წიგნი I-ლი. თბ., 1883.

სარჩევში მიწერილია: 1-ლ მოთხრობასთან „მეფე და ხელოსანი“ – „სასოფლო გაზეთიდან“. ტურგენევის „მწყერ“-თან – „დროებიდან“.

მეორე ცალის კანზე ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов“

8452–8453. მოთხრობანი ქართველი ქალებისაგან ნათარგმნი. წ. 1–2. თბ., 1880–1882.

წ. 1. 1880.

კანზე: „I. ი. გრ“. იქვე ჩამოთვლილი ნაწარმოებების სათაურების გასწვრივ მიწერილია მთარგმნელთა გვარები: „ე. გაბაშვი., ა. ნ., თ. ავალიშვილი“.

წ. 2. 1882.

თავფურცელზე: „ი. გრ. შეცდომაა, გვ. 138“.

გვ. 137. ხაზგასმულია: „მე გადავაგდე წყალში ჩემი ბადე“... და მიწერილია: „გვ. 138“.

გვ. 138. ხაზგასმულია: „მე ბადე ამოვიღე და“... იქვე „გვ. 137“.

8454. მე უკვე დიდი ბიჭი ვარ. [სახალხო დემოკრ. ქვეყნების მწერალთა მოთხრობები]. თბ., 1960.

8455–8458. მოთხრობები. მკვდრის პასუხი, ვ. ლუკიანსკისა, თარგმ. ელ. ანტონოვსკისა. – ბარათი, ანრი ლავედანისა, თარგმნ. ივ. ზურაბიშვილისა. – გულწითელა, ლეგენდა სელმა ლაგერლეფისა, თარგმ. ივ. მაჭავარიანისა. [თბ.], 1913.

8459. მშვიდობისათვის. [ლექსები და მოთხრობები]. თბ., 1954.

ფორზაცზე: „გვ. 45. ი. გრ“.

8460–8463. მწერების ყოფა-ცხოვრება პეპლების თავგადასავალი, ობობა, კალიის ამბავი, კოლო. – და სხვ. [თარგმანი ფრანგულიდან ეკ. მესხისა]. ტფ., 1925.

8464. ნახატებიანი საყმაწვილო მოთხრობები. ტფ., 1911. („ნაკადულის“ საჩუქარი“).

7465. ნობათი. კრებული 1-ლი. თბ., 1943.

კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 4. ი. გრ. 1943. 15 აპრილი“.

8466. ნორჩ პიონერთა დეკლამატორი. თფ., 1925.

8467. ნორჩი ძალა. 1921 წ. ოქტომბრის დღესასწაულისათვის. [თბ., 1921].

8468. [ოთხი პიესა. 1. „სასიკვდილოდ განწირულნი. თეია“, – გ. ზუდერმანისა, თარგ. ინ-ინისა. 2. „ჩინებული სასიძონი“, – მოლიერისა, თარგ. დ. ყიფიანისა. 3.

„ივდითი“, – ჯიაკომეტისა, თარგ. ი. მაჭავარიანისა. 4. „ვილჰემ-ტელი“, შილერისა, თარგმ. ი. ბაქრაძისა]. ამონაჭრები ჟურნალ „მომამბედან“: 1902 წ. № VIII; 1894, № VII; 1897, № X და სხვ.

კანი და თავფურცელი ი. გრიშაშვილის მიერ არის გაკეთებული.

8469. ორი დღიური. I. „ახალგაზრდა ქალის რვეულიდან“, ოქტავ ფელიეს მოთხრობა, თარგმ. ეკ. მესხისა. II. ერთი მრავალთათვის (ყმაწვილი ქალის დღიურიდან), მოთხრობა ვერასი, თარგმ. ეკ. გაბაშვილისა. ამონაჭრები ჟურნ. „მომამბედან“. [თბ., 1896, 1903].

8470. ორი პიესა. 1. აღთქმულ ქვეყნისაკენ. ფანტასტიური პიესა. 1. მოქ. ს. ეულისა. II მარატი. ისტორ.-დრამატ. პიესა 1 მოქ. ანტონ ამნუელის. თარგმ. ს. ეულის. ტფ., 1923.

8471–8472. ოქტომბერი. (სახელმძღვ. მასალათა კრებული პოლიტიკანათლების დაწესებულებათათვის ოქტომბრის დღესასწაულის ჩასატარებლად) ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 6 V“.

გვ. 159. პ. ირეთელის პიესაში „ფოლადის კაცი“ რკალშემოვლებულია „მოქმედება პირველი“ და მიწერილია არშიაზე: „რათ უნდა, თუ ერთმოქმედებიანი პიესაა?“

გვ. 162. იმავე პიესაში ხაზგასმულია „ვაი-ვუის“ ხმაზე და მიწერილი: „კუპლეტები დაწერილია სხვა ზომით“.

გვ. 163. მესამე სტროფის ბოლო შესწორებულია: „გურჩევთ რომ დაეტიოს ყველა თავის ქერქშია“.

გვ. 184. გ. ქუჩიშვილის ლექსში „ჩვენ“ ხაზგასმულია: „დეე, დაინგრეს, რაც დასამზობ-დასანგრევია“ და მიწერილი არშიაზე: „ლადო ახოზაძე“.

გვ. 208. ხაზგასმულია: „მარში მარცხნივ, ვ. მაიაკოვსკი“ და მიწერილი: „თარგ. პ. იაშვილისა“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „აქ პიესებია“ .

8473. ოქტომბრის დღეები. სახელმძღვ. მასალათა კრებული სკოლებსა და პიონერ-კოლექტივებში ოქტომბრის დღესასწაულის ჩასატარებლად. ტფ., 1926.

კანზე: „აქ პიესებია. გვ. 105-დან ი. გრ“.

8474. ოქტომბრის ვარსკვლავი. ლექსები. სოხუმი, 1947.

კანზე: „ი. გრ. 1947. 5 დეკემბ. მივიღე“.

კანის მეორე გვერდზე გაზეთიდან ამონაჭერი: „ახალგაზრდა აფხაზი პოეტების ლექსები: ი. თარბას „ჩემი სოფელი“ და ი. ჯონუას „მჭედელი“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ“, 1947, № 148, 11 დეკემბ“.

8475–8476. ოპ, მარგალიტავ და სხვადასხვა სასიმღერო ლექსები. შედგ. სპ. ჭელიძის მიერ. ბათუმი, 1904.

კანზე: „ი. გრ“. „ისევ შენ, 37“.

გვ. 18. ლექსს „ნუ მღერი, ტურფავ, ნუ გამაგონებ“, მიწერილი აქვს მთარგმნელის გვარი: „ა. ახნაზაროვი“.

გვ. 20. ლექსს „ჩემკენ ისწრაფე, ჩემი იყავი“, მიწერილი აქვს: „განდევილი“.

გვ. 29. ლექსს „ჰქრიან ქარნი“, მიწერილი აქვს მთარგმნელი: „სილოვან“.

გვ. 31. ლექსს „მაშინ დავსტკბები“ მიწერილი აქვს ავტორის გვარი: „ილ. ჭავჭავაძე“.

გვ. 36. ლექსს „დამასწულეს შენმა თვალებმა“, მიწერილი აქვს მთარგმნელის გვარი: „ი. მაჩაბელი“.

გვ. 36. ლექსს „ვიხილე სატრფო, იგი ცრემლს ღვრიდა“ მიწერილი აქვს: „ჰეინედან, ი. ჭავჭავაძე“.

გვ. 37. ლექსს „ისევ შენ და ისევ შენ“ მიწერილი აქვს: „იხ. „ლიტ.-საქართ“. 1937. № 15. იქ ლადო აბაშიძისა“.

გვ. 45. ლექსს „გული ჩემი შეემსჭვალა შენსა გულს“, მიწერილი აქვს: „ს. ჭელიძე“.

გვ. 48. ლექსს „ერთხელ ვიხილე ბაღში ყვავილი“, მიწერილი აქვს: „კ. ერისთავისა“.

გვ. 53. ლექსს „გული მიწუხს, სულიც მასთან ღონდება“, მიწერილი აქვს: „ვისია? ვერ გავიგე“.

გვ. 57. ლექსს „ოხ, მერცხალი“, მიწერილი აქვს მთარგმნელის გვარი: „ი. ბაქრაძე“.

გვ. 61. ლექსს „სატრფოვ, ხშირად ლაღი ფიქრი“, მიწერილი აქვს ავტორის გვარი: „ილ. ჭავჭავაძე“.

მეორე ცალის კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ“.

8477. პატარა მანქანალები. საზღვარგარეთის პროგრესულ მწერალთა მოთხრობები. [შემდგ. ქ. ქუჩუკაშვილი]. თბ., 1960.

8478–8479. პატარა ჩანგი. შემლილის წერილები გოგოლისა. სცენები, ლექსები, კუპლეტები. თბ., 1902.

გვ. 20. ლექსის დასაწყისში მთარგმნელის სახელის ინიციალს – „დ[ბაქრაძე]“ მიწერილი აქვს: „იოს“.

გვ. 62. ლექსის „მხოლოდ შენ ერთს“ ბოლოს მელნით მიწერილია: „თარ“. ე. ი. თარგმანი.

გვ. 63. ლექსის „ერთხელ ვიხილე“ ბოლოს მიწერილია: „კოწია ერისთავი“.

8480–8481. პატარა ჩანგი. შემლილის წერილები გოგოლისა. სცენები, ლექსები, კუპლეტები. თფ., მე-2 გამოც. 1903.

კანზე: „ი. გრ. I. ცახელი, 21“.

8482–8483. პატარა ჩანგი. შემლილის წერილები გოგოლისა. სცენები, ლექსები და კუპლეტები. თბ., 1907.

8484–8488. პატარა ჩანგი. [ლექსების, ნოველების, მოთხრობების კრებული]. შედგ. და გამოც. ვ. ალანიას მიერ. ტფ., 1928.

თავფურცელზე შემდგენელის გვართან მიწერილია: „გარდაიცვალა 1932“.

გვ. 80. ლექსში „პრეისტორიას“ ხაზგასმულია: „გაუტეხეს მაგარი კეფა“ და მიწერილია: „ჯერ მოკვდა, დაიშალა, დამპალ კანებად და მერე გაუტეხა კეფა?“

8489–8491. პიესები. [ავტორები: ნ. ბერიანიძე, ს. გოგიაშვილი, ქ. ქუჩუკაშვილი, გრ. ჩიტაიშვილი, ივ. ჯავახიშვილი, ანა აგლაძე, დ. კეჭერაძე და ს. მიხალკოვი]. თბ., 1955.

8492. პიესები [კრებული შეადგინა გ. გრიგოლაშვილმა]. თბ., 1956.

8493. პირველი მაისი. სკოლებსა და პიონერ-კოლექტივებში პირველი მაისის დღესასწაულის ჩასატარებელ მასალათა კრებული. [თბ.], 1927.

8194. პირველმაისობა. (მასალები პირველმაისობის ჩასატარებლად სოფლად). ტფ., 1928.

კანზე: „აქ შალვა დადიანის წერილებია. ი. გრ“.

გვ. 38. შ. დ. „როგორ უნდა დაიდგას განსახიერება“, მიწერილია: „შალვა დადიანი. ი. გრ“.

8495. პირუტყვების ამბები. სურათებით. (თარგმანი) სურათები ამოჭრა გ. ტატიშვილმა. თბ., 1888.

8496–8499. რევოლუციის პოეტები. [კრებული]. ტ. ტაბიძის და გ. ლეონიძის რედ. [ტფ., 1921]. .

თავფურცელზე: „ბოვარიელ კოროლის ლუდოვიკოს ორეულს და ჩემს ძმას ალი არსენიშვილს. ტიციან ტაბიძე. გ. ლეონიძე, 16. XII. 1921 წ. ქ. ტფილისი“.

თავფურცელზე: „ვიყიდე ბაზარზე 1937 წ. 2 მაისს ორ აბაზად. ი. გრ“.

გვ. გვ. 38–39. დევს ფურცელი წარწერით: „ბ. სვ. ხუნდაძეს. გიგზავნით ჩვენს გამოცემებს, რაც კი მოვასწარით გამოგვეცა ამ ორ კვირაში. გთხოვთ აღნიშნოთ თქვენს გაზეთში და განსაკუთრებით ყურადღება მიაქციოთ სიტყვაკაზმულ ნაწარმოებებს ქართველ მწერლებისას. ლიტ-ის გამგე: გ. ლეონიძე. 12. XI. ქ. ტფილისი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „შეცდომაა, 78. ი. გრ“.

გვ. 78. ლექსის მთარგმნელს „ი. კარგარეთელს“, მიწერილი აქვს: „თომა, (თომა კარგარეთელი) კირილე ლორთქიფანიძის ფსევდონიმია. ი. გრ“.

გვ. 101. ლექსის „ჩაადაევს“ მთარგმნელი „ტრისტან მაჩაბელი“ ხაზგასმული და მიწერილია: „ვ. გაფრინდაშვილი. ი. გრ“.

გვ. 110. სანდრო ყაზბეგის ლექსს „მოვა დრო“ მიწერილი აქვს: „აკლია“.

8500–8501. რევოლუციონერი დეკლამატორი. სანდრო ქურიძის რედაქტორობით. [და წინასიტყვაობით]. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 30. V“.

გვ. 4. წინასიტყვაობაში მოხაზულია: „კითხულობენ სიყვარულის ლექსებს „ოქროს ფეხებზე და მიბნედილ თვალებზე“... ხაზგასმულია: „ტეხნიკურის მხრი... კრებული უდევფექტოდ არ იცემა“... მიწერილია: „რა იცოდი? თავიდანვე ეწერა“

გვ. 29. ლექსის „გარდაქმნა“ უკანასკნელ სტროფში ხაზგასმულია: „ხელი“ და მიწერილია „ჩემი“.

გვ. 74. ლექსს „შესავალი“ მიწერილი აქვს: „თარგ. აბაშელისა“.

გვ. 93. ლექსის „კომუნა“ ბოლოს დაბეჭდილია: „მ. სიბირიანსკი“, მიწერილია: „მ. სერებრიანსკი“.

გვ. 160. ო. თუმანიანის „ერთ წვეთ თავღში“ ხაზგასმულია: „შარი მურა კაბასაკენ გაეშურა“, მიწერილია: „შავი“, „კატისაკენ“.

გვ. 164. ზემოდან მეორე სტრიქონის შემდეგ ჩამატებულია: „განადგურდა მთელი მხარე“.

გვ. 165. მეორე აბზაცში ჩამატებულია: „მაგრამ სევდა“. ტექსტის ბოლოს დაბეჭდილი: „ოჰანეზ“ შესწორებულია: „ოვანეს“.

გვ. 168. ნ. ჩხიკვაძის ლექსის „სიმღერა ხალათზე“ ბოლოს მიწერილია: „აკაკის და ბერანჟეს მიბაძვა – მაგრამ კარგია“.

სარჩევში გვ. 171. ა. ბლოკის „სკვითებ“-თან მიწერილია: „თარგ. შ. აფხაიძისა“.

8502. რემედას-ი კლუბში. [კრებული]. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. აქ ოთხი პიესაა“.

8503. რჩეული თარგმანები. [კ. ლორთქიფანიძის]. თბ., 1956 – სათაურის წინ: კ. ლორთქიფანიძე.

8504. რჩეული თარგმანები. [ხ. ბერულავასი]. თბ., 1955. – სათაურის წინ: ხუტა ბერულავა.

8505. საბავშვო თეატრი. თბ., „ჯეჯილის“ რედ. გამოც., 1913.

8506–8507. საბავშვო პიესები. I. აქაც მოვლენ. II. აჩრდილი. III. მეფის სადილი. ტფ., 1930.

8508–8509. საბავშვო პიესები: ბიუჯეტი ქარგალი. – პარიზის კომუნარები. – მტრები. ტფ., 1930.

8510. საბავშვო პიესები. I. ფაიფურის ჩინელი. II. ჰაი-ავატა. ტფ., 1930.

გვ. 10. პირველი პიესის ბოლოს: „ჩაჩიბაიასი“.

გვ. 11. მეორე პიესის სათაურის წინ: „ზაიაცვი(!) გადმოკ. აკაკი ბელიაშვილი“.

8511. საერთაშორისო რევოლუციონური სიმღერები. S. E. Eta tg in recto

ხელნაკეთ კანზე: „რევოლუციონური სიმღერები. ი. გრ. 1907“. იქვე: „იხ. კ. ფოცხვერაშვილის „რევოლუციის სიმღერები“. 1923, სახელგამი“.

8512–8513. საესტრადო კრებული № 1, № 2 საფესტივალოდ თვითმოქმედი მხატვრული კოლექტივების დასახმარებლად. თბ., 1957.

№ 1.

№ 2.

კანზე: „გვ.-12“. აღნიშნულ გვერდზე მოთავსებულია კ. გოგიაშვილის ლექსი „მიყიდე“. ი. გრიშაშვილის მიზამკვა.

8514–8517. სალამური და სხვადასხვა. სასიმღერო ლექსები. შედგ. სპ. ჭელიძის მიერ. ბათუმი, 1904.

აკინძულია წიგნთან: ჭელიძე, სპ. - ქნარი. ბათუმი, 1904.

გვ. 37. ლექსს „ეჰა, სატროფოვ, გიკვდები, გულში მაქვს შენი სენი“... მიწერილი აქვს: „მიზამკვა – იხ. „სალხინო საზანდარი“, გვ. 203. ი. გრ“ .

მეორე ცალის გვ. 3. ლექსს არტურ ლეისტიდან „ჩიტო უამბე ჩემს საყვარელსა“ მიწერილი აქვს მთარგმნელის გვარი: „ივ. მაჩაბელი“.

გვ. 35. ლექსს „მე მიყვარხარ, როგორც ხედავ“ მიწერილი აქვს ავტორის გვარი: „შ. მღვიმელი“.

გვ. 60. ლექსს ჰაინეიდან „ტურფავ, ტურფავ! რას უყურებ“, მიწერილი აქვს: „ი. ბაქრაძე“.

(მესამე ცალის) კანზე: „მხოლოდ უნივერსიტეტშია. ი. გრ“.

8518. [სამი პიესა]. ამონაჭრები ჟურნალ „მომამბედან“, აკინძული ერთად.

გვ. 22. დრამა „მარიამ შოტლანდიელის“ სათაურის წინ: „მომამბე“, 1901 წ. № III, IV, VI“. შემდეგ ამონაჭრებსაც მიწერილი აქვს თუ საიდან არის ამოჭრილი.

დრამა „მოჩვენებანი“-ს დასაწყისს გვ. 1. მიწერილი აქვს: „ამის გასწორება დაიწყო მარიჯანმა. ი. გრ. 1940. II. I“. [მარიჯანის შესწორებანი წყდება 24-ე გვერდზე].

ამავე დრამის მეორე ამონაჭერის გვ. 26. ხაზგასმულია სიტყვა: „შეღებული“ და მიწერილი: „შეღერებული. ი. გრ“.

8519. [სამი პიესა. I გ. ჰაუპტმანი. „დაძირული ზარი“. დრამა-ზღაპარი 5 მოქმ. თარგმ. ინ-ანისა. – II რობერტო ბრაკო. „ნილაბი“. დრამა. 1 მოქმ. თარგმ. ალ. სარაჯიშვილისა. III. ანრი ჰერცი. „პირველი სხივი“ – „იოლანტი“. დრამატ. სურათი 1 მოქმ. თარგმ. ი. მაჭავარიანისა. ტფ., 1902–1904. ამონაჭრები ჟურნ. „მომამბის“ 1902 წ. № 2–4 და 1904 წ. № 10, 3].

წიგნი შეკრულია ი. გრ. მიერ.

პირველ პიესაზე მიწერილია: „1902 წ. II, III, IV“, მეორეზე: „1904 წ. № X“, მესამეზე: „მომამბე“, 1904, № III“.

8520. სამშობლო. კრებული. თბ., 1939.

გვ. 235. ი. გრიშაშვილის ლექსის „1939 წელს“ მე-2 სტროფის შემდეგ მიწერილია: „აკლია“. მე-3 სტროფის მე-2 სტრიქონის ბოლო სიტყვაში: „ფრთხილად“, გადახაზულია „ად“ და მიწერილია: „ი“.

8521–8522. სამშობლოს ვიცავთ გმირულად. [ლექსები და მოთხრობები]. ქუთაისი, 1942.

თავფურცლის მე-2 გვ.: „საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის პრეზიდიუმის პ/მგ. მდივანს ირ. აბაშიძეს. საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის ქუთ. განყოფილება. II/VII-42 წ“.

თავფურცელზე: „ძვირფას, და საყვარელ სოსოს მისი ბიბლიოთეკისათვის. ირაკლი. 1942“.

8523. სანთური. ნათარგმნი ლექსები. თომა კარგარეთელისა. ქუთაისი, 1905.

მთარგმნელის ფსევდონიმია გახსნილი: „კირილე ლორთქიფანიძისა“ და მიწერილია: „იხ. ამ წიგნზე რეცენზია „ივერია“, 1905 წ., № 106. რეცენზენტს არ მოსწონს ეს თარგმანი“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრიშ. ქ. ტფილისი. 1915 წ. 7 აპრილი“.

გვ. 6–7. ლექსში „ყველაზე უფრო (რობეტ ბერნსისა)“, ხაზგასმულია ავტორის გვარი, ლექსის ბოლოს მიწერილია: „იხ. „ლიტ. მემკვ“. 1936, გვ. 644. ი. გრ“.

გვ. 10. ლექსთან „ჩადრი“ (მორიც ჰარტმანისა), მიწერილია: „მ. მიხაილოვის ნათარგმნისგან. იხ. სარჩევი. თარგმნა გრ. აბაშიძემაც იხ. „თხზ“, გვ. 102 – ი. გრ. პირველად დაიბეჭდა „დროება“-ში, 1867 წ., № 29. მორიც ლარტმანისა. ი. გრ“.

გვ. 16. ლექსში „ცხენი და ვირი (ჰეინესი)“ ხაზგასმულია სიტყვა: „მისდღეში“. მიწერილია: „არასოდეს“. ხაზგასმულია სიტყვა: „დოლაბები“, მიწერილია: „ბორბლები“.

გვ. 19. ლექსში „სიმღერა განდგომილთა“ მიწერილია: „კრებული“, 1873 წ., № II, გვ. 177. ი. გრ“.

გვ. 20. ლექსში „გარდაცვალებაზედ“ მიწერილია: „კრებული“, 1873 წ., № 1, გვ. 136“.

გვ. 21. ლექსის „მზე ამობრწყინდა“... არშიაზე მიწერილია: „იხ. „კრებული“, 1871 წ., № 4. გვ. 71. ი. გრ“.

გვ. 24. ნ. დობროლუბოვის უსათაურო ლექსის ბოლოს მიწერილია: „პირველად დაიბეჭდა: „კრებულში“, 1873 წ. № III, გვ. 189. დაიბეჭდა „სახალხო კალენდარში“ 1901 წ. მ. ჯაჭვამის (გაჩეჩილაძის) შედგენ. გვ. 103“.

გვ. 25. ლექსს „შეხვედრა“ არშიაზე მიწერილი აქვს: „კრებული“, 1871 წ., № 4, გვ. 73. ი. გრ“.

გვ. 28. ლექსთან „მთესველი“, მიწერილია: „კრებული“, 1873 წ., № – VI, გვ. 398 – ი. გრ“.

გვ. 34. ლექსის „კილოს მიმოქცევა“. ბოლოს მიწერილია: „კრებული“, 1873, VII, გვ. 1 – ი. გრ“.

8524. სატრფო. სხვადასხვა სასიმღერო ლექსები შედგენილი სპ. ჭელიძისა. ბათუმი, 1904.

გვ. 25. ლექსს „როს ბურანშია ვიყავ წასული“, მიწერილი აქვს მთარგმნელის გვარი: „ი. ბაქრაძე“.

გვ. 27. ლექსს „მე შენ მიყვარდი და მეყვარები“. მიწერილი აქვს: „გ. დვანაძე. ი. გრ“.

გვ. 54. ლექსს „ჰა, შენთვის გული“, მიწერილი აქვს: „განდევილი“.

გვ. 61. ლექსს „რით ვერ გათენდი“. მიწერილი აქვს: „დ. მაჩხანელი“.

8525–8527. სახალხო ახალი პატარა ჩანგი. სხვადასხვა გამოჩენილ-პოეტების საგანგებო ლექსების და სიმღერების კრებული და აგრეთვე სცენები, სატირები, კუპლეტები, და ახალი გამოგონ. ლექსი „ბიძაშვილისა“. შეკრ. და გამოც. გ. ი. სკანდარ-ნოვას მიერ, ტფ., 1914.

კანზე: „ჩემზე, 55. ი. გრ“.

გვ. 20. ლექსის ბოლოს მთარგმნელის სახელის ინიციალს: „დ. ბაქრაძე“ მიწერილი აქვს: „იოს“. ი. გრ“.

გვ. 35. ლექსის „მდიდარი და ღარიბი“. ბოლოს ავტორის ინიციალებთან: „თ. პ“. მიწერილია: „დ. მესხის ფსევდონიმია თომა პუსა-ი. გრ“.

გვ. 55. დანიშნულია ლექსი „ჩემი პასუხი გრი-გრის მიმართ“.

მეორე ცალის კანზე: „გვ. 55. გრიშაშვილზე“.

გვ. 55. ლექსს „ჩემი პასუხი გრი-გრის მიმართ“-ბოლოს მიწერილი აქვს: „იხ. ჩემი წერილი სკანდარნოვზე „სახ. გაზეთი“, 1913 წ., № 984, 4 სექტ“.

8528. სიმღერები გამირობაზე. სოხუმი, 1943.

8529-8531. სიცილ-ტირილი. სატირული ლექსები. სცენები და კუპლეტები შედგ. ს. პ. ჭელიძის მიერ. ბათუმი, 1904.

8532. სკოლასა და ოჯახში. [კრებული]. თბ., 1954.

წიგნში გაზეთიდან ამონაჭერი ს. ცაიშვილის წერილი „სკოლასა და ოჯახში“, მინაწერით: „სახალხო განათლება“. 1955 წ., № 17, 27 აპრ“.

8533-8534. სონარი. (ლექსები), შეკრ. კ. ოცხანელის მიერ. ოზურგეთი, 1894 (იაფი საყმაწვილო ბიბ-კა).

თავფურცელზე ბეჭედი: „ქართული სახალხო ბიბლიოტეკა და საკითხავი“.

კანის მე-2 გვ.: „კარგი ლექსი, გვ. 57“. – გვ. 57-ზე მოხაზულია: „ხურჯინი“, (იგავ-არაკი ფედრისა) ჩიხელიძის თარგმნილი“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932, 10/V“. შემკრების ფსევდონიმი გახსნილია: „კ. თავართქილაძე“.

გვ. 12. ლექსის „სამშობლო ხევსურისა“ ბოლოს მიწერილია: „რაფ. ერ“.

გვ. 16. ლექსს „იავ-ნანა“ ბოლოში მიწერილი აქვს: „აკაკი“.

გვ. 47. ლექსს „მხდალი“ მიწერილი აქვს ლერმონტოვისაა. ი. გრ“.

გვ. 57. ლექსის ბოლოს ხელმოწერას „მღვიმელი“ მიწერილი აქვს: „შ“.

გვ. 59. უსათაურო ლექსის „გასწი, გაფრინდი, ჩემო ფიქრებო“... ბოლოში ხელმოწერას „ლევ ცაველი“ მიწერილი აქვს: „ნ. ლომ“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. დუბ“. იქვე: „ლერმონტოვი, გვ. 47; აკაკის ლექსები, 12, 16, 24, 34, 64“.

გვ. 15. ლექსთან „დედა ენა“, მიწერილია: „რ. ერისთავი“.

გვ. 34. აკაკის ლექსთან „ბებიას ნამშობი“ მიწერილია: „ვარანცოვზე“.

გვ. 39. ლექსთან „გუთნის დედა“, მიწერილია: „ილია“.

გვ. 41. ლექსთან „ქართლის დედას“, მიწერილია: „ილია“.

გვ. 57. მოხაზულია მთლიანად ჩიხელიძის ნათარგმნი ლექსი „ხურჯინი“, მიწერილია: „კარგია. ი. გრ“.

8535. სტალინს უმღერიან. [კრებული]. თბ., 1950.

წიგნში დევს გაზეთები: „კომ“, 1951 წ., № 6“, „კომ“, 1950, № 291“. და ამონაჭერი გაზეთიდან. „კომ“, 1950, № 286“, რომელშიაც მოთავსებულია სტალინისადმი მიძღვნილი ლექსები.

8536. უცხო მწერალთა ამბავნი და მოთხრობანი. თარგმნ. გრ. ყიფშიძის მიერ. წიგ. 1. ტფ., 1898.

8537. [უცხო მწერალთა ცხრა მოთხრობა. წიგნი 1-9].

ი. გრიშაშვილის მიერ წიგნად აკინძული ჟურნალ „მოამბიდან“ ამოჭრილი თარგმნილი ლიტერატურის ნაწარმოებები. თითო წიგნში 9 მოთხრობაა აკინძული, წიგნები დანომრილია. შედგენილი აქვს თავფურცელი, ი. გრიშაშვილის მიერ, წიგნში მოთავსებულ მოთხრობების ჩამოთვლით, 1 წიგნი; 1) ჟორჟ ჰონე. „გედის სიმღერა“, 2)

ა. სტერნი. „მამა“. 3) გ. სენკევიჩი. „ორი სამეფო“, 4) გ. სენკევიჩი. „წეროები“. 5) კონან დოილი. „საექიმო ამბები“. 6) კლემენს იუნოში. „ყალბი შაური“. 7) კოტ. მურლიკა. „შემდეგ რა იქნება?“. 8) ზახერ-მაზოხი. „საბრალო მამა“. 9) ფრანსუა კოპჟე. „სუფრაზე“. წიგნის ბოლოს ჩაწებებულია ჟურნალ „მომბიდანვე“ ამოჭრილი ერთი ფურცელი: „სისხლი. ნინონასთვის ნათქვამ ზღაპრებიდან. ემილ ზოლასი (ფრანგულიდან)“. მიწერილია: „თითონ მოთხრობა „სისხლი“ ცენზორმა არ დასტამბა“.

„II წიგნი. 1) კარმენ სილვა „დედის სიყვარული“. 2) კატულ მენდესი. „დამარცხებული სიბნელე“. 3) ედმონდ დე ამიჩისი „კარმელა“. 4) კონან დოილი „როგორ დაიხსნა ბრიგადერმა ჯარი“. 5) ივ. ნაჟივინი. „ბედნიერებისაკენ“. 6) ანატოლ ფრანსი. „საშობაო ზღაპარი“. 7) კოლომონ მაკსატი „გლუმბა ჩომაკმა როგორ იყიდა ცელი?“ 8) ტ. შჩეპკინი. „ია“ 9) ივ. ფრანკო. „ნაძირალნი“.

III წიგნი. ა) არტურ შნიცლერი: „უსინათლო ჯერონიმო და მისი ძმა“. 2) უცნობი ავტორი „მამა და ექიმი“. (ივ. ზურაბიშვილის თარგმ.) ვ. პოლმარგერეტი „სამინელი წამი“. 4. ლუიჯი კაპუანი. „გათახსირებული“. 5) გ. სენკევიჩი. „იანკო მემუსიკე“. 6) ე. მ. დე-ვოგუესი „მართლ-მსაჯულება“. 7) ემოლ ზოლა. „ბრძოლა“ 8) ემოლ ზოლა „წარღვნა“. 9) ოგ. სტრინბერგი. „სინდისის მხილება“. ი. ზურაბიშვილის მიერ თარგმნილ მოთხრობის სათაურის ქვეშ მიწერილია „ამბავი“ და ტექსტის ბოლოს მთარგმნელის გვარის შემდეგ: „ვისია?“

„IV წიგნი. 1) მოპასანი. „მარტოობა“. 2) მოპასანი. „საწოლი“. 3) მოპასანი. „წარსულის მოგონება“. 4) პოტაპენკო. „სტუდენტი „ნაფორით“ 5) პოტაპენკო. „მეგობრები“. 6) ჩეხოვი. „რაშევიჩი“, 7) ჩეხოვი. – „შიში“. 8) ჩეხოვი. „სახლში“. 9) ჩეხოვი. „შემთხვევა“.

წიგნის ბოლოს სუფთა ქაღალდზე: „ელქუმი-რა ავადმყოფობა?“ ჩეხოვის მოთხრობა „რაშევიჩი“-ს გვ. 60. დაბოლოება დაწერილია ი. გრიშაშვილის ხელით 5 სტრიქონი და მიწერილია: „თარ. ლადო ახოზაძე“.

„V წიგნი: 1) ვ. გარშინი „წითელი ყვავილი“. 2) ვ. გომულიცკი „როგორ გაჩნდა სიყვარული“. 3) ჟანნა დიოლაფუა. „ნადირა“. 4) მორის იოკაი „სიკიულის ქალები“. 5) შანტპლერი: „ლაზარე“. 6) ლ. ფოკონერი. „იდეალისტი“ 7) ა. სვენტოხოვსკი. „ჩემი თავი“, 8) პოტაპენკო. „უბრალო შემთხვევა“, 9) დე-რონი. „ქურდის სიყვარული“.

„VI წიგნი. 1) ვერბიკაია. „უყვართ ერთმანეთი?“ 2) კარმენ სილვა. „შურის ძიება“. 3) იაქშიჩი. „ჩუმი დარაჯობა“. 4) ჩარლზ ედვარდი. „პოლიკარპე მორჩილი“. 5) ერნსტ ფონვილდენბრუხი. „დოყლაპია“. 6) ფინლადიელთა სამი მწერალი: „მდგმური ქალი“, „ყუთის გამო“. „შიშმილობის წელიწადი“. 7) ანდრეი ნამოვსკი. „შუღლი“, „ფული“. 8) პ. ლოტტი. „სამი ამბავი“. 9) ალექსი ბუვიე. „შვიდი მოთხრობა“.

„VII წიგნი. 1) ემილია პარდო-ბაზანი „ჯალათი“. 2) კოროლენკო „წუთი“. 3) ბიორნსტიერნე ბიორნსონი. „ერთი აშლილობის ამბავი“. 4) მარკ ტვენი. „დაუსრულებელი რომანი“. 5) ყირიმული ლეგენდა: „ორი ქურუმი“. 6) ზღაპარი „უკეთური“, 7) ფ. ტინნელი. „სიყვარული“. 8) ჟოზეფ მონტე. „ალსარება“. 9) ვ. კოროლენკო: „აჩდილნი“.

„VIII წიგნი. 1) ოსკარ უაილდი „ბულბული და ვარდი“. 2) ემილია პარდო-ბაზანი. „ცრემლი სინანულისა“. 3) ოქტავ მირბო. „ბრძოლის ველზე“. 4) მარკ ტვენი. „სიკვდილის წრე“. 5) ემოლ ზოლა. „გამარჯვება ჩვენია“. 6) ო. მარი და ჰ. ტალე. „ნერონი“. 7) ჰ. ზუდერმანი. „ჩემი პირველი დრამა“. 8) პოტაპენკო. „ექვსნი“. 9) გუსტ. მესვილერი. „ოქროს წარწერა“.

IX წიგნი. 1) გფუ-დე-მოპასანი. „სარდლის აზრები“. 2) ჰენრიხ სენკევიჩი „კანდელის მეფარნე“. 3) ე. ჰებჰარტი. „უკანასკნელი დამე იუდასი“. 4) დანილევსკი „უარვყოფ! (ნეგო)“ 6) დიკენსის ზღაპარი. „რაშია ბედნიერება?“ 7) მატილდა სერაო. „პატარა რომანი“ 8) ოკტავ მიროზო. „საპოვნელა“. 9) ვ. კოროლენკო. „ტყე ხმაურობს“.

ო. მიროზოს „საპოვნელას“ შემდეგ მიწერილია „ჩემს მხარეს“, და ჩაკრულია გ. ყ-შვილის „ჩემს მხარეს“. სათაურის წინ მიწერილია: „1894 წ. № 1.“ და ავტორის ინიციალებთან: „გოგლო ყაზახაშვილი. დანილევსკის მოთხრობას „Negო“ მიწერილი აქვს („უარვყოფ!). მ. სერაოს მოთხრობას „პატარა რომანი“ მიწერილი აქვს: „ეს მოთხრობა „სიყვარულის“ სათაურით თარგმნილი და დაბეჭდილია 1887 წლის „ივერიაში“, №№ 149, 150, 151, 152, 155, და 156. ი. გრიშაშვილი. 1. სექტ. (ძვ. სტ.) 1917 წ.

8538. უცხოეთის მოთხრობები [თარგმ. გ. ქიქოძის]. ტფ., 1930.

კანზე: „ი. გრ. 1930. 20/V“.

გვ. 15. მოთხრობაში „ტყის ქვითინი“ ხაზგასმულია სიტყვა: „ამის შემდეგ“, მიწერილია: „თუ ამ ამბის შემდეგ.“

8539–8540. უცხოეთის მწერლები. „სახალხო გაზეთი“-ს პრემია. ტფ., 1913.

გვ. 87–201 კ. ჰამსუნის მოთხრობა „ვიქტორიაში“ გვ. 90 „ზარბაზნიანი გემი“... ხაზგასმულია და მიწერილია: „ჯავშნიან“.

გვ. 120. ხაზგასმულია: „სექტემბრის მტრედისფერი, მთრთოლვარე დღე“ და მიწერილია: „სექტემბრის მტრედისფერი მარაგი დღე“.

გვ. 129. ტექსტში – „ცოტა ხანს შემდეგ ჭიშკართან მოთამაშე ბავშვების მთელი გროვა დაინახა“... ხაზგასმულია და არშიაზე მიწერილია: „ბიჭების თამაში თეატრის შემდეგ? დამე?

გვ. 132. ტექსტში – „ასე გასინჯეთ თავის გვარის ბოლოში ისევე მიუსვ-მოუსვა კალამი, როგორც ყოველთვის შვრებოდა ხოლმე“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „ასე გასინჯეთ თავისი გვარი იმგვარივე ხვეულებით დასწერა, როგორც ამას ყოველთვის ჩადიოდა ხოლმე“.

გვ. 142. ხაზგასმულია „კარიდორში“ და არშიაზე მიწერილია: „ტალანში“.

გვ. 143. ტექსტში „ყვოდეს“ ხაზგასმულია და არშიაზე: „ჰყვოდეს“.

გვ. 213. მოთხრობა „სიკვდილში“ მოხაზულია: „მარუსია, დროთა განმავლობაში ყველაფერი მოგვარდება“, მიწერილია: „ნეტა ორიგინალში როგორ იქნებოდა?“

8541. უცხოეთის მწერლები. ანატოლ ფრანსი – „თაისი“. თარგმ. დ. კასრაძისა. ტექტმაიერი – „გამარჯვება“. თარგმ. სანგანიძისა – ტფ., 1914.

წიგნში დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ანატოლ ფრანსის „ამიკ და ცელესტინ“ დავით კასრაძის თარგმანი, მინაწერით: „ლიტ. გაზეთი“, 1934, № 24“.

8542. უცხოეთის რევოლიუციონური პოეტები. თარგმ. ტ. ტაბიძისა. ტფ., 1934.

შმუცტიტულზე: „1935. 2/VI ი. გრ.“

8543. უცხოელი და რუსი პოეტები. თარგმანები [გ. გაჩეჩილაძისა]. თბ., 1937. – სათაურის წინ: გ. გაჩეჩილაძე.

ფორზაცზე: „რეცენზ. 1. „მნათობი“, 1937, № 10. გ. ნადირაძისა“ და გაზეთიდან ამონაჭერი ა. ვ-ძის „გივი გაჩეჩილაძე. უცხოელი და რუსი პოეტები 1937 წ“. მინაწერით: „ახალგ. კომ“, 1937, № 249“.

8544. ქალაქი-ზადი. ლექსები და სიმღერები სოხუმზე. სოხუმი, 1949.

8545–8547. ქებათა ქება თქმული სოლომონისი [და „სულამიტ“. ლირიკული პოემა ა. შანშიაშვილისა. წინასიტყვ. კიტა აბაშიძისა]. ტფ., 1909.

გვ. 26. პოემა „სულამიტის“ სტრიქონებში ხაზგასმულია: „ძუძუნი შენებრ... რად გაურბიხარ მხურვალე ამბორს“ და იქვე მინაწერი: „იმეორებს 1947 წელს“.

გვ. 29. მეშვიდე თავში ცენზორის მიერ გამოტოვებული ადგილის გასწვრივ მინაწერი: „პორნოგრ“. ამავე გვერდზე ხაზგასმულია: „ვშფოთავდი, ვკვნესოდი, ვიტანჯებოდი“ და იქვე მინაწერი: „ძილში ვშფოთავდი, ვკვნესოდი, ვთრთოდი“ (კ. მაცაშვილი).“

გვ. 30–31. მთლიანად მოხაზულია და არშიაზე მიწერილია: „გაურკვეველია!“

მეორე ცალთან აკინძულია ა. შანშიაშვილის ლექსების კრებული „ბაღი სევდისა“.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. აქ ორი წიგნია. ი. გრ“.

მეორე წიგნის პირველ გვ-ზე: „იხ. „ქართული წიგნი“, გვ. 278. იქ ეს წიგნი დიდი შეცდომით არის აწერილი. ი. გრ. გამოვიდა 1910 წ. იხ. განცხადება „სახალხო გაზეთი“, 1910 წ., № 131, 14 ოქტ. გვ. 4. ი. გრ“.

წიგნში ამონაჭერი გაზეთიდან დ. კასრაძის „სულამიტიდის ქებათა-ქება. (თეთრი ლექსი)“ მინაწერით: „სინათლე“, მაისი, 1911 წ“.

8548–8552. ქნარი ქართველ და უცხოელ პოეტების რჩეული ლექსები. შედგ. სპ. ჭელიძის. ბათუმი, 1904.

მეორე ცალის გვ. 68. ლექსის „როს ნანატრი დროის დაჰკრას საათმა“. ბოლოს მიწერილია ავტორის გვარი: „კ. გოგოლაძე“.

გვ. 81. ლექსს „გლადიატორების სიმღერა“, მიწერილი აქვს მთარგმნელის გვარი: „რ. ჩიკვაძე“.

8553. ქურიძე ნ. და ორაგველიძე დ. ბრძოლის გზა. ქრესტომატია. (კლასთა ბრძოლა მხატვრულ ლიტერატურაში). ტფ., 1928.

8554–8555. ჩანგი. სცენები, ლექსები, ზოგიერთი ადგილები პოემებისა, სასიმღერო ლექსები, კუპლეტები, რომანსები, საოხუნჯო ლექსები, ადგილები დრამატიულ თხზულებათაგან და მონოლოგები. სალიტერატურო სადამოებზე და დივერტისმენტებში სახმარებლად. შუკრ. და შედგ. ვ. ა. აბაშიძის მიერ. თბ., [1888].

ფორზაცზე: „იშვიათია. ი. გრ. – 1. ჰამლეტი, 397. 2. აგერ მარხავენ ებრაელს, (მანუელოვისა) 188. 3. ქართველი სპარსეთში. აკაკის, 189. 4. ჰამლეტიდან (ოფელიას რომანსები). თარგმ. ა. ფურც. 284. 5. „უღირსი“, გვ. 404. – 1888 წ“.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან. სახლში არ გაიცემა. ი. გრ. 1939. 10/IX. ი. გრ“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „თანაქის“ და იქვე არშიაზე: „თუნუქი“.

გვ. 36. სათაურთან: „იმერლის საუბარი მეორედ მოსვლას რომ მოელოდა“ მიწერილია: „აკაკი“.

გვ. 50–53. სათაურთან „ტუსაღის იმერლის ნაამბობი“ მიწერილია: „აკაკი“.

გვ. 151. ლექსის „ჩვენი ქალები“ ბოლოს მინაწერი: „ა. ცაგარელი. ი. გრ. „დროება“, 1880, 163. ი. გრ“.

გვ. 159. ლექსის „რეცეპტი“ ბოლოს: „გ. ერისთავი“.

გვ. 188. მინაწერი ლექსზე „აგერ მარხავენ ებრაელს“ „(თარგმანი). ასეა მის თხზ-ში“.

გვ. 189. იმავე ლექსის ბოლოს „თარგმ. ა. ფურც“.

გვ. 191. ლექსის „ქართველი სპარსეთში“ ბოლოს „აკაკი“.

გვ. 195. ლექსის „ვაი საწყალსა და ბნელ მხარეს“ ბოლოს ავტორის გვარი: „გრ. ვოლსკი“.

გვ. 197. ლექსის „მი-და მოხედვის შედეგი“ – ბოლოს: „ნ. დადიანი“.

გვ. 274–75 სტროფებს „თქვენ თითონ მიხვდით“ აქვს მინაწერი: „ცენზორის წინააღმდეგ“. მესამე სტროფის გასწვრივ არშიაზე მინაწერი: „ქრთამს“

გვ. 277–278. ლექსის „სიცოცხლისა გაზაფხული“ ბოლოში მინაწერი: „აკაკი.“

გვ. 282. მინაწერი არშიაზე: „ამ ჰანგზე არ. ახნაზარმა დასწერა კუპლეტები. იხ. „ჩანგი“, 1892 წ. გვ. 404“. იგულისხმება ლეკოკის მუსიკა. დუეტი ოპერეტიდან „რაინდი“.

გვ. 331. სასიმღერო ლექსის „აგერ ცაში მზე ბრწყინვალეებს“ ბოლოს: „გ. ერისთავი“.

გვ. 449. მინაწერი სცენა-მონოლოგის „სწავლული ცოლის“ სათაურის გასწვრივ: „დ. ა. მანსფელდისა. თარგმ. ვ. აბაშიძისა. ი. გრ“.

ფორზაცის მე-3 გვ.: „ლექსები. 1. ნიკიტინის, 82, 2. პლეშჩევი, 83. ნ. დობროლიუბოვი, 106, 107. 4. სოლოგუბი, 137. 5. დეკერშენკის მუსიკა მ. გურიელის სიტყვებზე, გვ. 271. 6. დ. ერისთავის ლექსი ცენზ... 7. აკაკი, კუპლეტები, 278“.

წიგნში ქალაქი წარწერით: „რა ამბავია, მშვიდობა შენი ჭირიმე“, იხ. ჩანგი. ამის მსგავსი ამბავი დაბეჭდილია „Сборник матер. для описания местн. и племен на Кавказе“. Вып. № 34, 1904, გვ. 107, II განყ“.

მეორე ცალის ყდის მე-2 გვ. „ი. გრ. 1. „ვაი, რა დავკარგე ძვირფასი თვალი“, გვ. 332. 2. „შენდა შეყრამდის...“, გვ. 338. 3. „კოკობო ვარდო“, გვ. 307. 4. „აგერ მარხავენ ებრაელს“, 188. 5. დ. ყიფ., 189“.

გვ. 307–308. დანიშნულია ლექსის „კოკობო ვარდო“, სტროფი, არშიაზე წერია: „ბესიკისა? იხ. „სალხინო საზანდარი“, გვ. 6“. ლექსის დასასრულს მიწერილია: „აკლია ერთი სტრიქონი, სადაც დამწერის სახელია მოხსენებული. ი. გრ“.

8556. ჩანგი. [სცენები, ლექსები და სხვ.]. სალიტერატურო სადამოებზე და დივერტისმენტებში სახმარებლად. მეორედ შესწ. და შევს. ვ. ა. აბაშიძის. მიერ. ტფ., 1892.

ხელნაკეთ კანზე: „1. „შემიყვარდა ეგ ხმა ტკბილი“, იხ. გვ. 437“.

ამ გვერდზე ლექსის წინ წერია: „მ-ას“. პირველი სტროფი მოხაზულია. ლექსის ბოლოს: „ივ. კერესელიძე. იხ. „ცისკარი“, 1872, სექტემბერი, გვ. 466. 2. „ახ მეზურნე, დაჰკა, დაჰკა“, (?) (იხ. პატარა ნოტი), ხალხურია თუ აკაკის?. 3. „ხათაბალა“, გვ. 7. ი. გრ. 4. „ისევ შენ და“, 368“.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ბეჭედი: „Захарий Михайлович Сапаров“

გვ. 6. სცენის „ცირკი“ პირველ აბზაცში ხაზგასმულია სიტყვა: „წიკუნტალა“, ბოლოს მინაწერი: „რ. ერისთ“.

გვ. 8. სცენის „მარილის ყანა“ ტექსტში ხაზგასმულია: „რავარც ჩემ თავზე არაა ბალანი, ისთე იქ-ბალახი“, სქოლიოში წერია: „ამ სცენებს თვით რაფიელი კითხულობდა სცენიდან“.

გვ. 81. სათაურის „კინტო“-ს გასწვრივ მინაწერი: „ჩაჭყაპე“.

გვ. 280. ლექსში „არავის“ ხაზგასმულია სიტყვა: „ფარა“, მიწერილია: „პირველად რომ დაიბეჭდა იყო „კაპიკი“. იხ. „დროება“, 1870 წ., № 5“.

გვ. 307. ლექსის „ქმრის გოდება“ ბოლოს: „აკაკი“.

გვ. 331. ლექსის „საუბარი“ ბოლოს: „რაფიელ ერისთავი“.

გვ. 352. ლექსის „ბაღჩა-სარაია“ ბოლოს მიწერილია: „გიორგი ერისთავი“.

გვ. 359. ლექსის „დიდი კაცის გაცნობა“ ბოლოს: „თარგმ. გ. ერისთავისა“.

გვ. 383. მოხაზულია ლექსი „რომანსი“, მიწერილია: „იხ. „ნიშადური“ 1. თარგ“.

გვ. 405. „კუპლეტების“ ბოლოს მინაწერი: „არტემ ახნაზაროვი“.

გვ. 481. დრამატიული თხზულების „მეციხოვნეს“ ბოლოს: „რ. ალისუბნელი“.

წიგნში ქალაქია მინაწერით: „ი. მიქელაძის სცენები. 1. მოსიკელა გურული. 2. ივანიკა – იმერელი. 3. გურული მამასახლისი ეკუთვნის ილ. მიქელაძეს. – იხ. „საქ. კალენდარი“, 1889, გვ. 475. მ.-ას. 1. შემიყვარდა ეგ ხმა ტკბილი. 2. მაგა ხმამან. 3. მამა-

პაპათ. 4. ტურფავ, დაჰკა, დაჰკა გრძნობით შემოსდახე ქართველურად. 5. შენმა მღერამ დამაღრუბლა. ივ. კერესელიძე. 1872. თებერვალი 18. ტფ.-იხ. „ცისკარი“, 1872, სექტემბერი, გვ. 466“.

8557. ჩანგი. მეორე გამოც. სცენები, ლექსები, ზოგიერთი ადგილები პოემებისა, სასიმღერო ლექსები, კუპლეტები, რომანსები, საოხუნჯო ლექსები, ადგილები დრამატიულ თხზულებათაგან და მონოლოგები. სალიტერატურო სადამოებზე და დივერტისმენტებში სახმარებლად. შეკრ. და შედგ. ვ. ა. აბაშიძის მიერ. წ. 1. ოზურგეთი, 1892.

ხელნაკეთ კანზე: „ვასო აბაშიძის ჩანგი. მეორე გამოცემა ოზურგეთში. იშვიათია. ეს „ჩანგი“ სახლში არ გაიცემა. 1. ატატო ბებურიშ. ლექსი, გვ. 270. 2. ჰამლეტი, ა. ფურც., 288“.

გვ. 106–107. ლექსების ბოლოს: „კირილე ლორთქიფანიძე“.

გვ. 139. ლექსის „ქეიფი ლოთებისა მტკვრის პირზე“ ბოლოს: „დ. ბერიშვილი“.

გვ. 140–44 ლექსში „ჩვენი ქალები“ ხაზგასმულია ცალკეული სიტყვები და ადგილები. ბოლოს: „ა. ცაგარელი“.

გვ. 146. ლექსის „გაზაფხული“ ბოლოს: „ცახელი“.

გვ. 151. ლექსის „რეცეპტი“ ბოლოს: „გ. ერისთავი“.

გვ. 155. ლექსის „მარტო ვარ“ ბოლოს: „ა. ყაზბეგი“.

გვ. 187. ლექსში „გაუმარჯოს კოტრობას“ ხაზგასმულია: „ვიძახებ თავმომწონე“, მიწერილია: „აკაკი“.

გვ. 188. ლექსის „ვაი საწყალს და ბნელ მხარეს“ ბოლოს: „გ. ვოლსკი“.

გვ. 230. პოემა „თორნიკე ერისთავის“ სათაური მოხაზულია, აღნიშნულია კითხვის ნიშნით და მიწერილია: „თამარ ცბიერიდან“ უნდა იყოს ალბად. ი. გრ“.

გვ. 271. ლექსში „მარტო ვზივარ მოწყენილი“ ხაზგასმულია: „საყვარელი მყავს და მიყვარს“, ბოლოს: „ატატო ბებურიშვილი“.

გვ. 282. ლექსში „სიცოცხლისა გაზაფხული“ ხაზგასმულია: „თუ ცოლს მოჰყვა ბევრი ფული“, გასწვრივ მინაწერი: „იხ. გ. ერისთავის „გაყრა“.

გვ. 295. ლექსის „კინტოს სიყვარული“ ბოლოს: „გრ. ორბელიანისა“.

გვ. 296. ლექსის „კინტოს სიყვარული“ ბოლოს: „ა. ახნაზაროვი“.

გვ. 298. ლექსში „კინტო“ ხაზგასმულია: „ჩემი სწავლა არის შეითან-ბაზარი... ჰარამად... სიფათი... მურაზები“. ლექსის ბოლოს: „ა. ახნაზაროვი“.

გვ. 299. ლექსში „დამწვარი კინტო“ მოხაზულია სტრიქონები ლექსის ბოლოს: „ა. ახნაზაროვი“.

გვ. 310. მოხაზულია სტროფი: „ცაზე მზეა – და სხვ“. მინაწერი არშიაზე: „აკაკის ლექსებია მაგრამ ბოლო სულ სხვა ლექსიდანაა. ი. გრ“.

გვ. 446. ნაწყვეტს დრამატიული თხზულებიდან „სწავლული ცოლი“ აქვს მინაწერი: „დ. ა. მანსფელდისა. გადმოაკეთა ვ. ა. აბაშ, ი. გრ“. ამავე ნაწყვეტის ბოლოს გვ. 455 მინაწერი: „ა. ახნაზაროვის ლექსით“.

8558–8559. ჩანგი. სალიტერატურო სადამოებზე და დივერტისმენტებში სახმარებლად. ვ. აბაშიძისა. ახლად შევსებ. და შესწორ. მე-4 გამოც. ბათომი, 1900.

კანზე: „ი. გრ. ეს ჩემს ბიბლიოთეკას დუბლიკატად. შიგ ხაზები მაქვს“.

გვ. 113. ლექსს „მე ქართველი ვარ“ მიწერილი აქვს: „ი. ბაქრაძისა. ი. გრიშაშვილი“. ამავე ლექსის ბოლოს გვ. 114 ჩამატებულია ცენზურის მიერ გამოტოვებული სტრიქონი: „მის შიშით მტერნი აღარა თრთიან“.

გვ. 232. ტომას გუდის „სიმღერა პერანგზედ“, მეორე სტრიქონს მიწერილი აქვს: „აკლია“.

გვ. 256. ხაზგასმულია ბაირონის ლექსის სათაური: „იეფი ფასის“ და მიწერილია: „იეფთაის“.

გვ. 258. ლექსში „პატიმარი“ სიტყვა „გაფრინდა“ ხაზგასმულია და მის მაგივრად არშიაზე მიწერილია: „გაიქცა. ი. გრ“.

გვ. 292. ლექსს „ახირებული სტუმრობა“ მიწერილი აქვს: „სომხებზე“.

გვ. 303. აკაკის „შიქასტას“ მიწერილი აქვს: „იხ. გვ. 346“. გვ-ზე მოთავსებულია „შემიყვარდა ეგ ხმა ტკბილი“, მინაწერით: „ი. კერესელიძე“.

გვ. 309. ლექსს „ნატვრა“ მიწერილი აქვს: „ა. ცაგარელისა“.

გვ. 314. რომანსს ლერმონტოვის „მასკარადიდან“ მიწერილი აქვს: „გრ. წინამძღვრიშვილი“.

გვ. 315. ლერმონტოვის რომანსს მიწერილი აქვს: „გ. ერისთავი“.

გვ. 340. ლექსს „ქართველი სპარსეთში“ მიწერილი აქვს: „დ. ყიფიანზე“.

გვ. 361. ლექსს „ციცინათელა“ ბოლოს მიწერილი აქვს: „აკაკი“.

გვ. II. ნაწარმოებს „კნენა და ექიმი“, მიწერილი აქვს: „ასიკო“.

გვ. V. „სიმღერა გლადიატორთა“ რ. ჩიკვაიძისა მიწერილია: „ალისუბნელი“.

გვ. VIII. „კინტოს სიყვარული გ. ორბელიანისა“, შესწორებულია: „ახნაზაროვისა“. მეორე ცალის ფორზაცზე მიწერილია: „იეფი ფასის ასული (შეცდომა), გვ. 256; ბაჩანას ლექსი, 154; ი. ბაქრაძის ლექსი „მე ქართველი ვარ“, გვ. 113 და „დროების კალენდარი“.

თავფურცელზე: „სახლში არ გაიცემა! ი. გრ“.

გვ. 155. ლექსის „მშვიდობით წადი, გუგულო“, ბოლოს მიწერილია: „ბაჩანა. იხ. ახალი გამოცემა, გვ. 24“.

8560–8561. ჩანგი. [მხატვრულ ნაწარმოებთა კრებული]. შედგ. მ. გაჩეჩილაძის მიერ. ტ. 2. თბ., ჩშივ-წ. [1916].

ფორზაცზე: „ჩემს ძვირფას იოსებს გამომცემლისაგან“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1917 წ. 25/VIII“.

გვ. 203. ლექსში „ლამის ჩვენება“ ხაზგასმულია: „ბედილბალს შევადარებდი“, მიწერილია: „დუალიზმია!“

გვ. 204. ლექსის „ტბის“ სათაურის გასწვრივ: „იხ. „საქართ. სურ. დამატება“, 1916 წ., № 42“.

გვ. 320. ფსევდონიმთან: „ბრილლი“-„გრ. დიასამიძე“. ამავე გვერდზე ლექსის „ტყეს სჭირან!“... ავტორად წერია: „კ. რ-ისა“, ლექსის ბოლოს მინაწერი: „იხ. „ნოე ჩხიკვაძე. (სახელ. გამოც.) გვ. 174“.

8562. ჩანგური. სადივერტისმენტო და სასიმღერო ლექსები, სცენები და პოემები. შედგენილი სპ. ჭელიძისა. ბათუმი, 1904.

ფორზაცზე: „კორექტურა: ღარები თუ ღარიბი, გვ. 48; შენ ჩემი ხარ მე შენი, გვ. 197; ვასილ კირვალიძის ლექსი, 254; შეცვლილი ლექსი, (გვ. 98); ისევ შენ და ისევ შენ, 133; ბულბული, 218; არტურ ლეისტის ლექსები ივ. მაჩაბლის თარგმანი: გვ. 132, 163, 170; ერთხელ ვიხილე, გვ. 144; ახ. მერცხალო, გვ. 152; გული მიწუხს, 140, 149; შემიყვარდა ეგ ხმა ტკბილი, 125“.

გვ. 126. ლექსის „შემიყვარდა ეგ ხმა ტკბილი“ დასასრულს მიწერილია: „ივ. კერესელიძე, იხ. „ცისკარი“, 1872, სექტ. გვ. 466“.

გვ. 138. ლექსის „შენ არზრუმის ცისკარი ხარ გულნარა“ დასასრულს მიწერილია: „ზ. ანტონოვი. (პიესაშია „ქოროლი“).

გვ. 149. ლექსის „გული მიწუხს, სულიც მასთან ღონდება“ დასასრულს მიწერილია: „ვისია, კორტოხასი ხომ არ არის? იქნებ თარგმანია რუსულიდან“?

გვ. 158. ლექსის „მიყვარხარ სატრფო მეუბნებოდა“ დასასრულს მიწერილია: „ჯორჯაძე“.

გვ. 162. ლექსის „აგერ ცაში მზე ბრწყინვალეებს“ დასასრულს მიწერილია: „გ. ერისთავი“.

გვ. 165. ლექსის „გესალმები ჩემო თვალის სინათლევ“ დასასრულს მიწერილია: „გ. რჩეულოვი(?)“.

გვ. 174. ლექსს ჰეინედან „ნიავე ჰქრის“ მიწერილი აქვს: „ლორელია“.

გვ. 175. ლექსს „რა ვიცოდი“ ბოლოს მიწერილი აქვს: „ს. ხუნდაძე“.

გვ. 197. ლექსს „აჰა, სატრფოვ მიკვდები“ მიწერილი აქვს: „გ. სკანდ. მიბაძვას. ი. გრ. – მგონი ამას მღეროდა მეგრელიძის გუნდი. ამნაირი ლექსი დაიბეჭდა „თეატრშიც“ 1886, № 3, გვ. 27.

გვ. 210. ლექსს „მომეცი ხელი გამოგესალმო“ ბოლოს მიწერილი აქვს: „ვისია“.

გვ. 254. ლექსთან „ღმერთო! მიეც ჩვენს ქვეყანას“ – მიწერილია: „ვასილ კერვალიძე“. სარჩევში აღნიშნულია ავტორად – ვ. კერვალიძევილი.

გვ. 264. ლექსის „აღარაფერი არ მაგონდება“ – არშიაზე მიწერილია: „ეს ლექსი მიბაძვას ერთი რუსული რომანსისა. ი. გრ.“.

გვ. 300. ლექსს „ღმერთო შეგცოდე“ (ცატურიანიდან) ბოლოს მიწერილი აქვს: „თარგ. ბ. ევანგულოვის“.

გვ. 334. სცენას „რეჩი“ ბოლოს მიწერილი აქვს: „კ. მოდებაძე“.

სარჩევში ლექსთან „ლამაზო შენი ტკბილი ხმა“ მიწერილია: „ი. დავითაშვილისა“. ლექსს „ავათა ვარ შენი ნახვა მომინდა“ მიწერილი აქვს: „ნინო ორბელიანისა“.

სარჩევში გვ. VII ა. პუშკინის ლექსს მიწერილი აქვს: „თარგ. გ. თუმანიშ“. ლექსს „მინდა გიყვარდე“, მიწერილი აქვს „სილოვანისა“.

გვ. VIII. „მე შენ მიყვარდი და მეყვარები“... მიწერილი აქვს: „გ. დვანაძის ლექსი“.

8563. ცისკარი. ნ. ბარათაშვილის სახ. გორის სახელმწიფო პედაგოგ. ინსტიტუტის ლიტ-შემოქმედებითი წრის აღმანახი. გორი, 1956.

თავფურცელზე წარწერა: „პატ. იოსებს. გორის სტამბის პროდუქცია. 23/V. 58 წ“.

გვ. 16. ჯ. ინჯიას ლექსში „პირიქით“ ხაზგასმულია: „გიჟი ხარო“, მიწერილია: „გრიშაშვილი“.

გვ. 19. იმავე ავტორის ლექსში „ზღვასთან“ ხაზგასმულია „ლერწამი ხარ“, მიწერილია: „გრიშაშვილი“.

8564. წითელი არმია მხატვრულ ნაწარმოებებში. ლექსები. მოთხრობები. პიესები. [ტფ.], 1928.

კანზე: „ხუთი პიესაა. ი. გრ“.

8565–8569. წინ ნათარგმნი და ორიგინალური ლექსების და სიმღერების კრებული. ტფ., 1906.

მეორე ცალის კანზე: „ბარბიეს ლექსი. გვ. 47. ნ. ილიძე (რ. ბებიაშვილი) გვ. 75, გვ. 89, ი. გრ“.

გვ. 7. ლექსის „მმეზო, შავბედი თავს დაგვტრიალებს“ დასაწყისში მიწერილია: „დუბინუშკაა?“

გვ. 70. „განყოფილება III“ ქვეშ წერია: „სხვადასხვა ავტორების“.

გვ. 71. ლექსის „დროშა“ ბოლოს ფსევდონიმთან: „იასამანი“ – „მიხ. კინწურაშვილი“.

გვ. 76. ლექსის „სიმღერა“ ავტორის ფსევდონიმს „ნ. ილიძეს“ მიწერილი აქვს: „რ. ბებიაშვილი“? ლექსში „სახსოვარი“ კრიპტონიმთან „ვუძღვნი ა-ს“, წერია „არჩილ ჯორჯაძე“.

გვ. 80. ლექსის „ნაწყვეტის“ ბოლოს ავტორის ფსევდონიმს „გი-გი“ მიწერილი აქვს: „გიგიბერი (მოხუც. მასწ.)“.

გვ. 83. გახსნილია ლექსში „სამშობლო“ – „მთარგმნელის ინიციალები „კ. ჯ.“ „კ. ჯაფარიძე“.

მესამე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. მწერლობის ავაზაკებს, 44“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. ფასი 20 კ“.

მეოთხე ცალის კანზე: „აიკრძალა ი. გრ“.

8570–8571. წინ! რევოლუციონური ლექსები და სიმღერები. თფ., 1917.

გვ. 2. ლექსში „მარსელოზი“ ხაზგასმულია: „ხორა“, მიწერილია: „ხროვა“. ამავე გვერდზე ხაზგასმულია სიტყვა: „მან“, მიწერილია: „ის“.

გვ. 3. ხაზგასმულია სიტყვა: „გამუსრა“, მიწერილია: „განადგურება“.

8572. ხუთწლედის გმირი მხატვრულ ლიტერატურაში. შედგ. ი. ლისაშვილისა და დ. ბენაშვილის მიერ. ტფ., 1933.

ფორზაცზე: „ჩემი თარგმანი, გვ. 72“.

სარჩევში: „ა. ბეზიმენსკი“ ხაზგასმულია, გვერდით მიწერილია: „თარგმ. ი. გრიშაშვილისა“.

აზერბაიჯანული ლიტერატურა

8573. აზერბაიჯანული მოთხრობები. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957–10–XI“.

8574. არშინ მალ-ალანის ლექსები. თათრულიდგან ქართულ ენაზედ თარგმანი ვანო გიგომშვილისა. [თბ., წ. ა.].

8575–8579. ახუნდოვი. მირზა ფატალი. პუშკინის გარდაცვალებაზე. [ლექსი]. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. [მისივე შესავალი წერილით: „ მირზა ფატალი ახუნდოვი. 1812–1878]. თბ., 1938.

8580. ახუნდოვი მირზა ფატალი. ხანის ვეზირი. კომედია 4 მოქმ. – ამონაჭერი: აკაკის კრებული, 1898, № 7.

8581–8583. ვაგიფი. ლექსები საქართველოზე. თარგმ. კ. ჭიჭინაძისა. თბ., 1948.

თავფურცელზე: „ლამაზი ქალების პოეტს იოსებ გრიშაშვილს ნიშნად მეგობრობისა. კონსტ. ჭიჭინაძე. 18/III. 48 წ“.

8584–8585. ვურღუნი. რჩეული. [ლექსები]. თარგმნა ლ. ერაძემ. თბ., 1958.

თავფურცელზე: „ჩემს საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს უდიდესი პატივისცემით. ლ. ერაძე 4. 2. 60“.

8586. თურქული [აზერბაიჯანული] მწერლობა. კრ. 1. [მთარგმნ. ალ. ლორდელი. თბ.], 1934.

8587. იბრაჰიმოვი მ. დადგება დღე. რომანი. [თარგმ. ა. ბელიაშვილისა]. თბ., 1958.

8588–8589. ნიზამი განჯელი. რჩეული [ლირიკა და იგავები]. თარგმ. მ. თოდუამ. თბ., 1956.

შემუცტიტულზე: „ი. გრ. 1956. 10/IX. შესანიშნავი თარგმანია!“

გვ. 176. მოხაზულია: „ვერცხლის სევადით მოვჭედე მოზარნიშული ღაწვები“, მიწერილია: „სევადა სულ სხვა რამეა. ი. გრ“.

8590. ნიზამი. ლირიკა, თარგმ. მ. თოდუასი. თბ., 1962.

8591. რაჰიმი მ. საიათნოვა. პოემა. [თარგმ. ნ. გურეშიძის და ნ. წულეისკირისა]. თბ., 1959.

კანის მე-2 გვ. წარწერა: „უსაყვარლეს პოეტს ი. გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით. ნოდარ გურეშიძე. 13. 10. 59 წ. თბილისი“.

კანის მე-4 გვ.: „რეცენზია კ. ფორჩხიძისა, იხ. „თბილისი“, 1959 წ., № 219, 16 სექტ“.

8592. რზა რ. ლენინი. პოემა. თარგმ. გ. აბაშიძისა და ა. სულაკაურისა. თბ., 1955.

8593–8594. ჯაბარლი ჟ. ფირუზა. [მოთხრობა]. თარგმ. ლ. დარჩიასი. [თბ.], 1940.

8595–8597. ჯელილ მემედ-კული-ზადე. „მიცვალებულნი“. კომედია ოთხ მოქმედებად. თარგმ. მ. აბაშიძის მიერ. თბ., 1927.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1927. 1. ივნისი“.

აფხაზური ლიტერატურა

8598–8599. აფხაზეთის მწერლობა. [კრებული]. სოხუმი, 1941.

ფორზაცზე: „საქართველოს ერთ-ერთ განძს – იოსების ბიბლიოთეკას ი. ხინველი. 25/V–41 წ. ქ. სოხუმი“. იქვე: „I სატირა და შექსპირი, 169“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ქართული ლექსის ოსტატს, სოსო გრიშაშვილს. გიორგი გაბუნია. 1945 წ. 5 ივნისი. აფხაზ. დედაქალაქი“.

8600. აფხაზური პოეზიის ანთოლოგია. თბ., 1957.

8601. აფხაზური პროზის ანთოლოგია. თბ., 1957.

8602. გულია დ. რჩეული. [ლექსები და მოთხრობები]. თბ., 1956.

8603. გულია დ. კამაჭიჭი. [რომანი]. თარგმ. რ. გვეტაძისა. თბ., 1951.

8604. გულია დ. ლექსები. თარგმ. ა. ჟვანიასი. სოხუმი, 1937.

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი ს. ჭანბას წერილი „უხუცესი აფხაზი მწერალი. დ. გულიას ლიტ.-საზ. მოღვაწეობის 45 წლისთავი“.

8605. თარბა ი. ლექსები. თბ., 1951.

კანზე: „რეცენზიით“.

წიგნის ბოლოს ი. ბოცვაძის რეცენზია, ამოჭრილი გაზეთიდან მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1951 წ., № 165, 22 აგვისტ“.

იქვე წერია: „49“ და 49-ე გვ. ლექსში „თბილი წყალი“ ხაზგასმულია: „ავტო მიჰყვება, ხვნეშის“, მიწერილია: „ავტოს ხვნეშა“.

გვ. 91. სარჩევში ხაზგასმულია „მთ. ხ. ბერულავა“, და მიწერილია: „ალ. შენგელია“.

8606. თარბა ი. ლექსები და პოემები. თბ., 1960.

8607. თარბა ი. ორი ზღვა. ლექსები. თბ., 1954.

8608. ლაკერბაი მ. აფხაზური ნოველები. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 15/X 1960“.

8609. ლასურია ა. გულის ხმა. (ლექსები და პოემები). სოხუმი, 1952.

8610. ლასურია ა. მეგობრის გული [ლექსები. თარგმნა ო. კუპრავამ]. თბ., 1960.

8611. პაპასკირი ი. ქალის ღირსება. რომანი. თარგმ. პორფ. იაშვილისა. თბ., 1957.

8612. პაპასკირი ი. თემირი. რომანი. თარგმ. ი. ტატიშვილმა. თბ., 1952.
 8613. საბჭოთა აფხაზეთის მწერალთა რჩეული ნაწარმოებნი. ტფ., 1937.
 ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938 17/III“.
 8614. შინკუბა ბ. ლექსები. ბალადები. პოემები. თბ., 1961.
 8615. შინკუბა ბ. ჩემი თანამემამულენი. რომანი ლექსად. თარგმ. მ. ლებანიძემ.
 [თბ.], 1955.
 8616. წვიჟა შ. რჩეული. [ლექსები]. სოხუმი, 1961.
 8617. წვიჟა შ. ჭილის ქუდი. [საბავშვო ლექსები]. თბ., 1960.
 8618. ჭანბა ს. სეიდიყი. მოთხრობა. თარგმანი ი. ალაძისა. თბ., 1957.
 8619. ჯონუა ჭ. პოემა და ბალადები. თარგმნა შ. აკობიამ. სოხუმი, 1958.

აფხაზური ლიტერატურის ისტორია

8620. დელბა მ. დიმიტრი გულია. თბ., 1949.

ბამკირული ლიტერატურა

8621. ქარიმი მ. ჩვენი ოჯახის სიხარული. [მოთხრობა]. თარგმ. მ. მერაბიშვილისა. თბ., 1955.
 8622. ქარიმი მ. ძახილი ურალიდან. [ლექსები]. თბ., 1960.

ბელორუსული ლიტერატურა

8623. კუპალა ი. რჩეული. თბ., 1955.
 8624. შამიაკინი ი. ღრმა მდინარება. [რომანი. თარგმ. გრ. იარალოვისა]. თბ., 1958.
 ფორზაცზე: „ლექსის დიდოსტატს, მწიგნობარსა და მეგობარს ი. გრიშაშვილს პატივისცემით. გრ. იარალოვი. 5. XI. 59 წ. ქ. თბილისი“.

დაღესტნის ხალხთა ლიტერატურა

- 8625–8626. გამზატოვი რ. რჩეული ლექსები. თბ., 1957.
 8627. გამზატოვი რ. საუბარი მამასთან. [ლექსები]. თბ., 1959.
 კანზე: „ჩემი თარგმანი, გვ. 19. ი. გრ“.
 ავტორის წინასიტყვაობაში ხაზგასმულია: „გაქვავებულ“ და მიწერილია: „ყამირი“. ხაზგასმულია: „სახურავზე“ და მიწერილია: „ბანზე“.

ესტონური ლიტერატურა

8628. კახასი ლ. მეგობრები. მოთხრობა, [თარგმ. ნ. სამუკაშვილისა]. თბ., 1954.

თათრული (თათრეთის ასსრ) ლიტერატურა

8629. ჯალილი მ. მოაბიტის რვეული. [თარგმანი ვ. გორგანელის და თ. ჯანგულაშვილისა]. თბ., 1958.

ლატვიური ლიტერატურა

8630. ვაციეტისი ო. გაზაფხულის ქარები. [ლექსები]. თბ., 1960.

8631. ლაცისი ვ. ახალი ნაპირისაკენ. რომანი. [თარგმ. რ. ბეროდისა]. თბ., 1956.

8632. რაინისი ი. ლექსები. [თარგმ. კ. ბობოხიძისა]. თბ., 1961.

8633. საქსე ა. მწვერვალისაკენ. [რომანი]. თარგმ. პ. კაკაბაძემ. [თბ.], 1952.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952 წ. 2/XII“.

ლიტვიური ლიტერატურა

8634. ტაიცი ი. წყარო. მოთხრობები. თარგმნეს ნ. თოფჩიშვილმა, მ. გორგაძემ. თბ., 1958.

8635. ცვირკა პ. მოთხრობები. ზღაპრები. თარგმ. შ. გვინჩიძემ. თბ., 1956.
პორტრეტთან მიწერილია: „(1909–1947). გარდ. 38 წლისა“.

ოსური ლიტერატურა

8636. ასაევი რ. გულის სიმღერა. ლექსები და პოემები. სტალინირი, 1950.

8637. ასაევი რ. ლექსები. [თბ.], 1952.

8638. ასაევი რ. ლექსები. პოემა. [თბ.], 1955.

8639. ასაევი რ. სისხლის წვეთი. [პოემა. თარგმ. თ. ჯანგულაშვილმა და ზ. ლორთქიფანიძემ]. თბ., 1958.

8640. ასაევი რ. უცხოეთის გზებზე. ლექსები. თბ., 1956.

8641. დიდ ბელადს – სტალინს. სამხრეთ-ოსეთის ხალხური სიმღერები და პოეტების ლექსები. [ვ. გორგაძის რედ.] სტალინირი, 1940.
ფორზაცზე: „ჩემს მეგობარს სოსოს რედაქტორისაგან. 7. IX. 40“.

8642. თეთრი მწვერვალები. სამხრეთ ოსეთის მწერლების ლექსები და მოთხრობები. თბ., 1962.

8643. კავკაზაგი ი. ოქროს მთები. ლექსები და პოემები. თბ., 1955.

8644. კრებული სამხრეთ-ოსეთის საბჭოთა მწერლების ნაწარმოებებისა. თარგმნ. ვ. გორგაძის მიერ. სტალინირი, 1946.

თავფურცელზე: „სოსოს მეგობრული სიყვარულით და თავაზით მთარგმნელისგან. 15 IV. 46“.

წიგნში ა. მ.-ს საგაზეთო ინფორმაცია „პოეტ რ. ასაევის სადამო“, მინაწერით: „საბჭ. ოსეთი“, 1946, 13 აპრილი“.

8645. ნართები. ოსური ხალხური ეპოსი. თარგმ. გ. ლეონიძის, ვ. გორგაძის და ს. ფაშალიშვილის მიერ. სტალინირი, 1947.

- სუპერზე: „ი. გრ. 1948. მაისი“.
- 8646–8647. ოსური მწერლობა. კრ. 1. პოეზია. – პროზა. [თბ.], 1935 [ყდაზე: 1934].
8648. ოსური პოეზიის ანთოლოგია. თბ., 1957.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957. 25/III, ოსეთის დეკადა“.
- 8649–8650. ოსური პროზის ანთოლოგია. [შემდგენლები: გ. ძაღთიათი. გ. ძუგათი]. თბ., 1957.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. დეკადა – 1957. 20/III“.
8651. სამშობლო. [ლექსები]. სამხრეთ-ოსეთის საბჭოთა მწერლების ნაწარმოებები. [თარგმ. ვ. გორგაძის, დ. კასრაძის და ს. ფაშალიშვილისა]. სტალინირი, 1947.
8652. სამხრეთ ოსეთის საბჭოთა პოეტები. ანთოლოგია. თბ., 1952.
8653. სტალინური თაობა. სამხრეთ ოსეთის პოეტების ნაწარმოებების კრებული საშ. და უფროსი ასაკის ბავშვებისათვის. სტალინირი, 1952.
8654. ტუაევი დ. ოქროს კავკაზიანები. (პიესა-ზღაპარი 4 მოქმ., 6 სურათად). ოსური ხალხური ზღაპრების მოტივების მიხედვით. თარგმ. ნ. კველიშვილისა. [თბ., 1958].
8655. შავლობივი მ. ლექსები და პოემები. თარგმ. ვ. გორგაძისა. სტალინირი, 1949.
8656. ცაგარაევი მ. მოთხრობები. თბ., 1961.
8657. ძუგათი გ. ბროლის ჩანჩქერი. [ლექსები]. თბ., 1961.
8658. ხეთაგუროვი კ. რჩეული ნაწერების კრებული. სტალინირი, 1939.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. ჩემი თარგმანი, 58“.
- შემუცტიტულზე: „ქართული პოეზიის სიამაყეს ჩემს მეგობარს სოსოს რედაქტორისაგან. 7. IX. 40“.
8659. ხეთაგუროვი კ. რჩეული ლექსები და პოემები. თბ., 1939.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1939. 11. X“ და გ. მეზუკეს რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „მნათობი“, 1939, № 8“. იქვე ქაღალდის ფურცელი წარწერით: „კოსტა ხეთაგუროვი. რაზედ ვინაღვლო. ლექ. თარგ. ს. ხუციშვილმა. (ოქტ. 1939, № 10)“.
8660. ხეთაგუროვი კ. რჩეული. სტალინირი, 1962.
- გვ. 41. მოხაზულია მე-2 სტროფი, არშიაზე: „ი. ევდოშვ“.
8661. ხეთაგუროვი კ. ლექსები. პოემები. ა. მირცხულავას რედ. და წინასიტყვ. თბ., 1957.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957–20–III“.
- 8662–8668. ჯიოევი დ. ლექსები და პოემები. [თარგმ. და წინასიტყვ. ს. ყურაშვილის და ა. მამისთვალოვისა]. სტალინირი, 1953.
8664. ჯიოევი დ. უძლეველი ძალა. რომანი. [თარგმ. გ. მაჭავარიანისა. თბ.], 1955.
- გაზეთიდან ამონაჭერი ს. ყურაშვილის რეცენზია „ნებისყოფა იმარჯვებს. დავით ჯიოევის „უძლეველი ძალა ქართულად“. მინაწერით: „საბჭოთა ოსეთი“, 1958 წ., № 9, 19 იანვ“.

ოსური ლიტერატურის ისტორია

8665. გოზალიშვილი შ. კოსტა ხეთაგუროვი. სტალინირი, 1960.
- თავფურცელზე: „ქართველ ხალხის საყვარელს – სოსო გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით შალვა გოზალიშვილი., 10. II. 1961 წ. თბილისი“.

8666. გორგაძე ვ. კოსტა ხეთაგუროვის ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1956.
თავფურცელზე: „ძვირფას მეგობარს ი. გრიშაშვილს ღრმა სიყვარულით –
ავტორისაგან. 30. IV. 57“.

რუსული ლიტერატურა

8667. ავერჩენკო ა. სამი იუმორისტული მოთხრობა. თარგმ. მხატვარ გ.
ხმაღაძისა. თბ., 1914.

8668. ავერჩენკო. ტიტველი ქალი. სურათი ერთ მოქმ. ავერჩენკოდან გადმოქართ.
ვინგანის მიერ. თბ., [წ. ა.].

ხელნაკეთ კანზე: „ავერჩენკო. ტიტველა ქალი. თარგმანი ვ. გუნიასი. ი. გრ“.

8669. ამბავი იგორის ლაშქრობისა. თარგმ. ს. ჩიქოვანისა თბ., 1938.

წიგნში დევს: 1. გაზეთ „მუშის“ 1938 წ. 25 მაისის ნომერი, რომლის მე-3 გვერდზე
მოთავსებულია მასალები „ამბავი იგორის ლაშქრობის“ 750 წლისთავისადმი.
მიწერილია: „იგორი. გვ. ლეონიძე თარგმნის ლექსად“. 2. ტ. დრაიზერის წერილი
„ამბავი იგორის ლაშქრობის“ შესახებ, ამოჭრილი გაზეთიდან. არშიაზე მინაწერი:
„ინდ. ქუთ. ი. გრ“.

8670–8671. ამბავი იგორის ლაშქრობისა. თარგმ. ს. ჩიქოვანისა. თბ., 1940.

8672. ანდრეევი ლ. ადამიანის ცხოვრება. წარმოდგენა ხუთ სურათად
პროლოგით. თარგმ. ზურაბიშვილისა. ტფ., 1907.

კანსა და თავფურცელზე მთარგმნელის გვარს მიწერილი აქვს: „ივანე“.

8673. ანდრეევი ლ. წითელი სიცილი. [მოთხრობა]. თარგმ. ილ. ხირსელისა. ტფ.,
1904.

8674. ანდრონიკაშვილი ი. ლიტერატურათმცოდნის მოთხრობები. თბ., 1962.

8675. ანტონოვი ს. ლენა. [მოთხრობა. თბ., 1953].

8676. ანტონოვი ს. მოთხრობები. თარგმ. მ. ბაკურაძისა. თბ., 1957.

8677–8678. ანტონოვსკაია ა. დიდი მოურავი. [რომანი]. თარგმ. ა. ჭუმბაძისა. წ. 1.
თბ., 1940–1941.

წ. ი. [ნაწ. 1]. 1940.

შმუცტიტულზე: „ძვირფას ძმას და საყვარელ პოეტს სოსოს. შალვა დემეტრაძე.
18. 1. 41 წ“.

გაზეთის ამონაჭრები: 1. „მწერალი ა. ა. ანტონოვსკაია ბათუმში“, მინაწერით:
„საბჭოთა აჭარა, 15 თებერვალი, 1941 წ., № 38“. 2. ბ. ჟღენტის წერილი „ანა
ანტონოვსკაიას „დიდი მოურავი“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ“. 1942, № 16, 19 აპრილი“.
წ. 1. ნაწ. 2. 1941.

8679–8681. ანტონოვსკაია ა. დიდი მოურავი. [რომანი]. თარგმ. ა. ჭუმბაძისა წ. 1–
3. თბ., 1950–1955.

წ. 1. 1950.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 18/I“. იქვე: „I. ჯამბუში ბრინჯის გარჩევა სად გაგონილა,
117, II. ბნელი დუქნები? გვ. 376. III. მეზურნეები და მედოლეები, გვ. 376, 346“.

გვ. 118. ხაზგასმულია: „ყავაზებზე“ და მიწერილია: „დახლი“. სიტყვას
„მესპილენძეთა“ მიწერილი აქვს: „მექვაბენი“.

გვ. 120. ხაზგასმულია: „ასასებიტურთ“ და მიწერილია: „ასასი“.

წ. 2. 1952.

- წ. 3. 1955.
8682. არაყიშვილი ი. პროტექცია. კომედია ორ მოქმ. თბ., 1957.
8683. არაყიშვილი ი. და ბუღდანოვი ლ. სენატორი და წიწაკა, პიესა ერთ მოქმ. თბ., 1953.
- გვ. 4. ხაზგასმულია სიტყვა: „გაქირი“, არშიაზე მიწერილია: „სიჯიუტე“.
8684. აპუშკინი ი. მთის ზღაპარი. პიესა ერთ მოქმ. დამუშავებული კ. ე. მაჭარაძის მიერ. თბ., 1949.
8685. აჟაევი ვ. მოსკოვიდან დაშორებით. რომანი. თარგმნა პ. აბრამიამ. თბ., 1952. ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 21. IX“.
- გაზეთებიდან ამოჭრილი რეცენზიები: 1. გ. გომართლის „ვ. აჟაევის „მოსკოვიდან დაშორებით“ ქართულ ენაზე“, მინაწერით: „გამარჯვება“, 1952, № 146, 20 ნოემბერი. ი. გრ“. 2. გ. გაბაშვილის „ვ. აჟაევის რომანის „მოსკოვიდან დაშორებით“ ქართული თარგმანის გამო“, მინაწერით: „სტალინელი“, (გორი), 1953 წ. № 33. 17 თებერვ. ი. გრ“. რეცენზიის ბოლოს ხაზგასმულია: „Бревна (მორი) – ფიცარი“. სიტყვა „Бревна“-ს მიწერილი აქვს: „კუნძი“.
8686. ახმადულინა ბ. [ლქსები, თბ., 1962].
8687. ბაბაევსკი ს. ოქროს ვარსკვლავის კავალერი. რომანი ორ წიგნად. თარგმ. გრ. იარალოვისა. თბ., 1950.
- წიგნში ქალაქი წარწერით: „საყვარელ პოეტს, საზოგადო მოღვაწეს და მეგობარს სოსოს ვუძღვნი ამ წიგნს პატივისცემით გრ. იარალოვი“.
8688. ბაგრიცკი ე. ფიქრი ათანასზე. [პოემა]. თარგმ. ვ. გაფრინდაშვილის. ტფ., 1930. – კანზე სათაური: ათანასე.
- კანზე: „ი. გრ. 1930. 8/III“. ავტორის გვარს მიწერილი აქვს: „წელს პროლეტ. ასოციაციაში შევიდა“.
- გვ. 3. ხაზგასმულია: „გაატიალებს“, მიწერილია: „ნამყო?“.
- გვ. 5. ხაზგასმულია: „გაქედეთ“, მიწერილია: „მოქედეთ“.
- გვ. 8. ხაზგასმულია: „როგორც მწყერი პურში“, მიწერილია: „გამომცხვარ პურში? [„ყანა“?].
- გვ. 9. ხაზგასმულია: „და სხივების მღერის დასი“, მიწერილია კითხვის ნიშანი. ხაზგასმულია: „ათანასი“, მიწერილია: „ათანასის გულისათვის ზემოთ ჩაკერებული სტრიქონი?“
8689. ბედნი დ. ახალი აღთქმა. დემიან ბედნის თქმა ს. თოდრიას თარგმნა. ტფ., 1928.
- 74-ე გვერდთან ჩაკრულია ვ. ლუარსამიძის წერილი „სასარგებლო წიგნი. სილია თოდრიას მიერ ქართულად გადმოკეთებული დემიან ბედნის „ახალი აღთქმა“. არშიაზე მიწერილია: „ახ. კომუნისტი“, 1928 წ. № 407, 20 ნოემბ“.
- კანის მე-3 გვერდზე რეცენზია ამოჭრილი გაზეთიდან მინაწერით: „მუშა“, 1928 წ., 14 ნოემბ“.
8690. ბედნი დ. როგორ შევიდა მალაზონი სამოთხეში. გადმოკეთ. სილ. თოდრიას მიერ. თბ., 1924.
- კანზე: „ი. გრ. 1924. 25. VI“.
- გვ. 4. მოხაზულია სტრიქონი: „წაილულლულა ძლივს გასაგონათ, კვლავ გადაიქცა ისევ უგონოთ“... არშიაზე: „ასონანსი“.
- გვ. 5. მოხაზულია სტრიქონი: „გიხაროდეს შენ, ქრისტეს საცოლუ! რომ არ შებღალე წმინდა საწოლი“... არშიაზე: „ასონანსი“.

8691. ბილ-ბელოცერკოვსკი ვ. რჩეული მოთხრობები. [თარგმ. ე. ტოროტაძისა]. თბ., 1958.

8692. ბლიახინი პ. წითელი ემბაკუნები. მოთხრობა. სამი ახალგაზრდის გმირული ბრძოლის შესახებ სამოქალაქო ომში. თბ., 1923.

კანის მეორე გვერდზე: „1. თარგმანის ენა არ არის სწორედ დაცული. 2. სურათებში არ არის დაცული ტექსტის სისწორე“.

თავფურცელზე: „თარგმანი ჩიმაკაძის“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „რაშიდაც მიადწიეს მნიშვნელოვან შედეგებს“, არშიაზე: „რაშიდ მამიას პოემით სახელია კაცისა“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „ორმა კაზაკმა კარავში შემოიყვანა ორი არაჩვეულებრივად პატარა მოხუცი“, არშიაზე: „სურათში კი ერთი კაზაკია დახატული“.

გვ. 76. ჩართულ ილუსტრაციაზე მიწერილია: „ამ სურათზე მიშკა ძალიან პატარად არის დახატული სხვა ნახატებთან შედარებით“.

გვ. 92. ხაზგასმულია: „დაბრუნდნენ... მტრები და თან მეწისქვილეს ქალი მოიყვანეს“, მიწერილია: „იხ. 20 „ქალი უნაგირზე დასვა“.

ბოლო ფორზაცზე: „გარეწარი; მხურვალე; ჟღალი; ქუსლავდნენ; ძარღვებს ამოვაცლი; ავჟანდი; შენი ზურგიდან თასმებს მოვჭრი ამ ჩექმებისთვის, გვ. 53; წყლიდანაც მშრალად ამოდის; ესაული? იასაული; ყმას ტანმა უაზრა, გვ. 81; დაემუქრა მუჭით ბანდიტს, გვ. 82, ისხდა ქალი, გვ. 88; ჩიტები ჟივჟივებდნენ“.

8693–8695. ბლოკი ა. თორმეტი. [პოემა]. თარგმ. ვ. გორგაძის. ქუთაისი, 1923.

გვ. 15. მე-4 სტროფის გასწვრივ არშიაზე: „კარგია“.

8696–8698. ბლოკი ა. თორმეტი. სკვიტები. თარგმ. ვ. გაფრინდაშვილის. თფ., 1923.

კანზე: „წაღვ. 20/VIII-23 წ. ი. გრ“. მთარგმნელის გვართან წერია: „ეს თარგმანი გამოვიდა ვასო გორგაძის თარგმანის შემდეგ“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „რას ნიშნავს პლაკატი ალფერი“, მიწერილია: „ორიგინალში ალფერი და საზოგად. პლაკატის ფერი არ არის აღნიშნული!“

გვ. 7. ხაზგასმულია სიტყვები: „კვნესა – ხუცესო“, მიწერილია: „სულ ორი მარცვალა და აქ ასონანსი არ ვარგა“.

მოხაზულია: „იყო შენი მხლებელი
ლიპი უშველებელი,
შენი ღიპის იყო ფარი
ოქროს ჯვარი“.

მიწერილია: „კარგია, შესანიშნავი თარგმანია“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „ასწიეთ! – დედაკაცი“, მიწერილია: „ასონანსი?“

გვ. 9. ხაზგასმულია: „მოხეტე“, მიწერილია: „ხეტი – ქართულში ტლანქს ნიშნავს“. ხაზგასმულია: „ბოდმა – ამოხმა“, მიწერილია: „ჩემი რითმა იხ. „ტრ. შეითან-ბაზარში“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „რომ თავის დროზე პასუხი აგო!“, მიწერილია: „ეს სტრიქონი რუსულში არ არის“. ხაზგასმულია: „ქრიან ქარები უნაპირონი“, მიწერილია: „ცივა, ამხანაგო, ცივა! (რუსულში ასეა)“.

გვ. 12. მოხაზულია რითმა: „გემინია – ტყვია“, მიწერილია: „ესეც რითმაა რაღა!“

გვ. 14. ხაზგასმულია: „ცეკვა ტკბილი“, მიწერილია: „ორიგინალში არ არის ტკბილი ცეკვა, იქ პირდაპირ ცეკვაა“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „ბაფთებით“, მიწერილია: „ბაფთა – Кружева“. ხაზგასმულია: „კატკა, მწვავედ!“, მიწერილია: „იხ. გვ. 8“. ხაზგასმულია: „შე ოხერო“,

მიწერილია: „რუსულში ხოლერა“. ხაზგასმულია: „ხეთქავდი“, მიწერილია: „ნთქავდი“. ბოლო სტროფს მიწერილი აქვს: „რითმა რუსულადაც ასეა: „Шоколад – Солдат“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „ბრაზიან ცხენებს“..., მიწერილია: „რუსულად?“. ხაზგასმულია: „თავი შენ დაუარე!“, მიწერილია: „დაურვება?“

გვ. 17. მოხაზულია: „გაიქცა სვოლოჩი! ო. შვილო, დამაცა, მე გაგისწორდები ხვალ უფრო მამაცად!“, მიწერილია: „აქ კარგია, ორიგინალში როგორ არის? რუსულშია подлец!“ აქვე მოხაზულია: „რად არა სჩანს მკვლელის სახე? მიდის მკრთალი, მოცახცაზე“, მიწერილია: „მხოლოდ მკვლელს სახე ჩაუკიდია, და მწუხარება მისი დიდია, („გრდემლი“, № 2, მისივე ნათარგმნი)“. აქვე სარიტმე სიტყვებთან „სახე“ – მოცახცახე“ მიწერილია: „ჩემი რითმა“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „დამწო“, მიწერილია: „დამწვა“.

გვ. 19. მოხაზულია სტროფი: „დრო არ არის მოფერების“... მიწერილია: „რუსულში“?. ხაზგასმულია: „ბრძოლას, რაც კი გვაბადია!“ მიწერილია „ზმნა სად არის“. „ჩვენი ბედი დიადია!“ (პირველად ასე ჰქონდა იხ. „გრდემლი“).

გვ. 20. ხაზგასმულია: „ნაღველო-დამდაღველო“, მიწერილია: „ჩემი რითმა“. ხაზგასმულია: „ავარულად“, მიწერილია: „ავარია? ებრაულურად? რუსულად? ორიგინალში?“ ხაზგასმულია: „სემიჩკით“, მიწერილია: „თუ ბაფთა იხმარა, ლილიფარას რა უშავს!“

გვ. 21. ხაზგასმულია: „მისხლით – სისხლი“, მიწერილია: „ჩემი რითმა“. ხაზგასმულია: „მხეველისა“, მიწერილია: „მონისა – Радн“. ხაზგასმულია: „ძმებო – ბიჭებო“, მიწერილია: „ჯერ ერთი დაბოლოვება მიმართვით არ ვარგა. აქ გადასხმაც შეიძლება“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „შინებია“, მიწერილია: „ეშინიან? შინები“ –

გვ. 24. ხაზგასმულია: „ავი და ბედქარი“, მიწერილია: „თუ ბექთარი (რკინა-მორკინული)“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „დედას გიტირებ, ძველო ქვეყანა!“, მიწერილია: „შ. კარმელსაც აქვს ასე“. ხაზგასმულია: „შტიკით“, მიწერილია „ხიმტი“. ხაზგასმულია: „ხანა“, „იერი“, მიწერილია: „რუსულში“.

კანის მე-4 გვ. მიწერილია: „წამოიტყოდა (მელანია); შემესიტყვა (თალაკვაძე)“.

8699. ბლოკი ა. სამაგიერო. პოემა. თბ., 1962.

8700. ბოგდანოვი ა. ინჟინერი მენნი. ფანტასტიკური რომანი. თარგმ. ა. ჭუმბაძისა. ტფ., 1923.

8701. ბოგდანოვი ა. წითელი ვარსკვლავი. (რომანი-უტოპია). ქართ. გამოც. ნათარგმ. ის. თალაქვაძის – მიერ. ტფ., 1923.

კანზე: „ი. გრ. 1923. 29. VI“.

8702–8703. ბოგდანოვი ნ. პირველი გოგონა. რომანტიული ისტორია. თარგმ. ს. დ.-ნის. ტფ., 1932.

8704. ბუბნოვი მ. თეთრი არყის ხე. რომანი. [თარგმ. მ. ახალაძემ და ვ. ქობორაძემ]. წ. 1. [თბ.], 1935.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954 წ. 17/II“.

8705. ბუნინი ი. სოფელი. – ლიკა. [მოთხრობები]. თბ., 1961.

8706. გარინი. დიდ როლს ვთამაშობ. ვოდვეილი 1 მოქ. – ამონაჭერი.

8707. გარშინი. ამპარტავანი გიორგი. (ლეგენდა). ნათარგმ. ილ. ფერაძის მიერ. ოზურგეთი, 1891.

8708. გარშინი. ამპარტავანი გიორგი. (ლეგენდა). ნათარგმ. ილ. ფერადის მიერ. მე-2 გამოც. ახალ-სენაკი, 1893.

კანზე: „P. S. პირველად დაიბეჭდა „ივერიაში“, 1891 წ., № 199 და 200 – ი. გრ“.

8709. გარშინი. სიგნალი. [მოთხრობა]. ქუთაისი, 1912.

8710–8711. გასტევი ა. კულტურის აჯანყება. [ნარკვევი. თარგმ. ვ. გაფრინდაშვილის]. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 15/VI. 24“.

8712. გერცენი ა. ნამყო და ნააზრევი. ტ. 1. ნაწ. 1–2. თბ., 1959.

8713. გესი გ. კოცნა პირველი და უკანასკნელი. დრამატ. მინიატურა 1 მოქმ. მთარგმნ. ვ. შათირიშვილი. 1911. – ამონაჭერი გაზეთიდან.

8714. გლადკოვი თ. ჩემი ბავშვობის ამბავი. თარგმ. მ. ბაკურაძისა. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ბ-ნ სოსოს, ჩემთვის საყვარელ პოეტს და ადამიანს, მთარგმნელისაგან. 31-X-60 წ“.

8715–8716. გოგოლი ნ. რჩეული ნაწერები. ორ ტომად. ტ. 1–2. თბ., 1955–1957.

ტ. 1. 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 24-II“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957–10-IV“.

8717. გოგოლი ნ. მაისის ღამე. – შინელი. [მოთხრობები]. თარგმ. დ. დეკანოზიშვილმა. თბ., 1949.

ყდაზე: „ი. გრ. მოსკოვი, 1950. 14. X“.

8718–8719. გოგოლი ნ. მკვდარი სულები. თარგმ. დ. კასრაძისა. ტფ., 1937.

ყდაზე და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1938. 10/VI“.

ფორზაცზე: „1. დაქოქილი, 7. 2. დერციკი, 8. 3. სირაჯხანა (ადგილია). 9“.

გვ. 15. ხაზგასმულია სიტყვა „თხელებს“, მიწერილია: „თხელებს არ მომწონს“.

ვ. გ-ს რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „მნათ“. 1938, № 6“.

8720–8721. გოგოლი ნ. მოთხრობები. თარგმ. ნ. ანანიაშვილის. ბოლოსიტყვ. გ. ტალიაშვილისა. თბ., 1950.

ყდაზე: „ი. გრ. 1950. 15/XII“.

ფორზაცზე: „ბულბულის ჭექა, გვ. 61; ბლითი, 215; ხაშხაშიანი, 35. ი. გრ“. აქვე გაზეთიდან ამოჭრილი გ. კვიციანიშვილის წერილი. „О переводах произведения Гоголя на грузинский язык, მიწერილია: „Заря“, 1952 წ. № 50, 28 თებერვალი“.

გვ. 226. ხაზგასმულია: „კისელს“, მიწერილია: „ფელამუშს“.

გვ. 229. ხაზგასმულია: „მჟაველა“, მიწერილია: „მჟაუნა“.

გვ. 230. ხაზგასმულია: „მომჟავოც“, მიწერილია: „მარახოშიც“.

სარჩევში მიწერილია: „რატომ არ არის შინელი?“

8722–8724. გოგოლი ნ. რევიზორი. თარგმ. ვ. გუნიასი. ტფ., 1935.

კანზე: „ი. გრ. 1936. 25. VI; გასწორებული სასცენოდ. ყველაფერი ვერ გავასწორე“.

ფორზაცზე: „ნუ მიკერავ დედილო, გვ. 38; თევზი ლაბარდან, 62; თავის გაწკეპლვა, 108“.

ფორზაცის მე-2 გვერდზე: „ი. გრიშაშვილის რედაქციით. გავასწორე. წაღვერი. 1938. აგვისტოს 6“.

თავფურცელზე ავტორის ქვემოთ: „დაიბადა 1809 წ. 19 მარტს. გარდაიც. 1852. 21 თებ“. მთარგმნელთან: „ეს პიესა თარგმანია პავლე საყვარელიძისა, გუნიას სიძისა, ი. გრ. ვილაცამ შემაცდინა, შეიძლება მარტო ვ. გუნიას თარგმანი იყოს, მაგრამ „იმერული“ გამოთქმები როა: შ. თაბუკაშვილმა მითხრა, მე ბევრი გავასწორეო. პიესა ისეთი რამაა, რომ ძნელია გასწორება თუ სცენა არ იცი“.

თავფურცლის მეორე გვერდზე: „ამ წიგნს აწერია – გამოცემა 1935 წელი. მაგრამ მე ვნახე 1937 წლის გამოცემაც. ტექსტი იგივეა, მხოლოდ იქ პ/მ რედაქტორი შ. თაბუკაშვილია და შენიშვნებიც არის მოთავსებული, აქ კი ა. ჭეიშვილი. ი. გრ“.

წიგნის ბოლო გვერდზე: „კორექტურა“. 1. „ნაროდნი სოვეტნიკი“, უნდა იყოს ნადვორნი სოვეტნიკი, გვ. 88“. – მითითებულ გვერდზე სიტყვა „ნაროდნი“ გადახაზულია და მიწერილი: „ნადვორნი“, „2. უბიდან? ურმიდან 78“ – მითითებულ გვერდზე სიტყვა „უბიდანო“ გადახაზულია და მიწერილი არშიაზე: „ურმიდანო“. იქვე სქოლიოში ჩამოტანილია: „შეიძლება ფორანიც (იხ. საბა)“.

კანის მე-3 გვ.: „შ. თაბუკაშვილმა სთქვა. მე გვასწორე ასეო: „თითქმის თუ თითქოს. გვ. 92“. – გვ. 92. სიტყვა „თითქმის“ გადახაზულია და არშიაზე მიწერილი: „თითქოს как бы ნადვორნი თუ ნაროდნი? (გვ. 88)“. „კანაფი თუ ბაწარი? 99“. სიტყვა „ბაწარი“ გადახაზულია მიწერილია „კანაფი“. „მოწევ (გვერდზე) თუ მოსწევ? (გვ. 86)“. სიტყვაში „მოსწევ“ ჩამატებულია ასო „ს“ [მოსწევ]. „დააცხიკვებს, 123“ – გადახაზულია: „დააცხიკვებს და მიწერილია: „დააცემინებს“. „გლახა, 20“ – სიტყვა „გლახა“ გადახაზულია მიწერილია: „ცუდი“, „წიგნშიდაც. 25, დროშკაშიდაც, 28“ – აღნიშნულ სიტყვებში ასო „დ“ ამოშლილია. „ქალაჩუნა რა შუაშია? 38“. – გვ. 38 სიტყვა „ქალაჩუნა“ გადახაზულია და არშიაზე მიწერილია: „1937 წ. გამოცემაში ახსნილიცაა, „ქალაჩუნა, მშიშარა ლაჩარი“; „გაისად, 101“ – აღნიშნული სიტყვის მაგივრად, ჩაწერილია „მემრის“. „მარა, 65“. სიტყვა „მარა-ს მაგივრად ჩაწერილია: „მაგრამ“. „ნამეტანი 65“ – სიტყვა „ნამეტანი“ გადაშლილია და მის მაგივრად: „მეტისმეტი“. „მისდღემჩი, 71“ – ეს სიტყვა გადაშლილია და არშიაზე მიწერილია: „ან: არასდროს, ან: მის დღეში, ან: ჩემს სიცოცხლეში“. „მუჭში, 82 – წინადადება: „ფულები მუჭში მიჭირავს, მაგრამ თვითონ მუჭში კი ცეცხლი მიკიდა“ – გადაკეთებულია ასე: „ფულები მუჭით მიჭირავს, მაგრამ თვით ხელზე კი ცეცხლი მიკიდა“. „გვარიანია, 86“. – სიტყვა „გვარიანია“ გადახაზულია და მის მაგივრად წერია: „არ არის უხეირო“. „ჯაყვა, 93“ – აღნიშნული სიტყვა გადახაზულია და წერია: „დანა“. „თავგადასაგდები“, 118“ – აღნიშნული სიტყვის მაგივრად მიწერილია: „პირისსანახავი“.

კანის მე-4 გვერდზე წერია: „თალფაქი, 12; ჩიტირეკია, 132; დომხალი, 109; ცქიმურა და ჭაპალა, 116“.

გვ. 13. გადახაზულია: „ბატები და ჭუკები მოუშენებიათ, ჭუკები სულ ფეხებში ებლანდებიან ადამიანს“ და წერია: „მოუშენებიათ ბატები და ჭუჭყლები, რომლებიც სულ ფეხებში ებლანდებიან ადამიანს“.

გვ. 14. გადახაზულია „ჩამოკიდებულია“, წერია: „ჰკიდა“.

გვ. 15. სიტყვა „ტყუილად“ შეცვლილია სიტყვით: „ამაოდ“.

გვ. 17. გადახაზულია: „ჩქარა“ და წერია: „ფიცხია“. გადახაზულია: „წმინდანთა კრებული გარეთ გაიტანე“ და შეცვლილია წინადადებით: „წმინდანები ჩამოუსვენე, ვერაფერს უშველის“.

გვ. 18. გადახაზულია: „ორივეს გამოცანა გერგებათ, აი!“ და შეცვლილია სიტყვებით: „თქვენც იტყვით, რაღა, გამოვიცანიო“.

გვ. 19. „სოვდაგრები“ შეცვლილია სიტყვით: „ვაჭრები“ და „აღტაცებით“ – სიტყვით „სიამოვნებით“.

გვ. 20. გადახაზულია: „რა დროც იქნება მაგისტვის მოგხვდება“ და მაგივრად წერია: „ოდესმე მოგხვდება მაგისტვის“.

გვ. 22. „ჯიხურთან“ შეცვლილია სიტყვით: „ფარდულთან“.

გვ. 22–23. „ბოჭკა“ შეცვლილია სიტყვით: „კასრი“.

გვ. 23. „ორაგული“ გადახაზულია, მიწერილია: „გოჭა თევზი“. „როგორც მამა“ გადახაზულია და წერია: „მამასავით“. სიტყვა „იქნება“ შეცვლილია სიტყვით: „გამოვა“.

გვ. 25. მე-6 აბზაცში „ვასილი ეგვიპტელის“ წინ ჩამატებულია: „წმინდა“.

გვ. 26. სიტყვა „გაბერ-წვენიტ“ შეცვლილია სიტყვით: „ქერის შეჭამანდით“.

გვ. 27. „სარწყული“ შეცვლილია სიტყვით „გოვზაკი“.

გვ. 28. წაშლილია: „და ბოტფორდებში იპარავ ვერცხლის კოვზებს“, წერია: „მოპარულ ვერცხლის კოვზებს ბოტფორდებში მალავ“.

გვ. 29. „ყორე“ შეცვლილია სიტყვით „ღობე“ და „ჩალის სარყე“-ს მაგივრად წერია: „მიჯნის ნიშანი-ჩალიანი სარი“.

გვ. 31. „ქაჯან“ შეცვლილია სიტყვით: „გეთაყვა“.

გვ. 35. სიტყვა „შინელიტ“ შეცვლილია: „ფარაჯით“.

გვ. 42. „უჰ, უჰ, უჰ“ შეცვლილია სიტყვებით: „ვაი! ვაი! ვაი!“ სიტყვასთან „ნაჯანია“ მიწერილია: „ნაჯახია?“

გვ. 45. „მსმელნი“ შეცვლილია სიტყვით: „ლოთები“.

გვ. 46. „გამოგონებულია“ შეცვლილია სიტყვით „მოგონილია“.

გვ. 49. „ტეტიებთან“ შეცვლილია: „ვიდაც გლახუჭებთან?“.

გვ. 50. „ბრძანეთ, რაშია საქმე“ შეცვლილია: „აღარ იტყვით, რა ამბავია?“ „ჩემი გულუხვობით მოგახსენებთ“ შეცვლილია: „სულით და გულით გთხოვთ“.

გვ. 54. „მორჩილა“ შეცვლილია სიტყვით: „ტანმორჩილია“.

გვ. 57. გადახაზულია: „როგორც პატარა მხეცუკები“ და წერია: „თავგვებივით დაურბის“.

გვ. 59. გადახაზულია: „ლაცობაა, ცარიელი ლაცობა“ და წერია: „მტკნარი სისულელეა“.

გვ. 63. გადახაზულია: „ჩემო სულიკო, სადაც ურახუნებ“ და წერია: „რაც გინდა სთქვა: კოკას ეუბნებოდნენ, ლიტრაც ყური უგდევ“.

გვ. 65. გადახაზულია: „კომპლიმენტისთვის ბრძანებთ“ და მიწერილია: „ალბათ ქათინაური გინდათ სთქვათ“. გადახაზულია: „ვერანაირად ვერ“ და შეცვლილი „არასგზით არ“.

გვ. 67. ხლესტაკოვის სიტყვების დასაწყისში ჩამატებულია: „მე ცნობილი კაცი ვარ“.

გვ. 69. გადახაზულია: „არაფერს არა გავს“ და წერია: „ადამიანის ფერი აღარ გაქვთ“.

გვ. 70. გადახაზულია: „ერთი თქვით“ და წერია: „თქვენ თვითონ გასაჯეთ“.

გვ. 73. გადახაზულია: „უცრუებლად“ და წერია: „სიცრუის უთქმელად“.

გვ. 74. გადახაზულია: „პრასი და ნიახურია“, მიწერილია: „ზიზილპიპილებია“. გადახაზულია: „ქმარმა კი. მოგჭამა ჭირი“ და არშიაზე მიწერილი: „და მეტი არაფერი. ქმრისაც კი ხსენებაც არ იქნება ისე დასჯიან“. გადახაზულია: „დიდხანს კი ცდილობდა“... და მიწერილია არშიაზე: „დიდ ხანს კი შეიკავა თავი ტრაქტირში, მიკიბულ-მოკიბულად და ქარაგმებით ლაპარაკობდა, რომ მე ვერაფერი შემეტყო“. გადახაზულია: „წამოიყრანტალა“ და წერია: „დაროშა“.

გვ. 76. გადახაზულია: „ჭიჭინობელებო“ და წერია: „ჭრიჭინებო“.

გვ. 92. გადახაზულია „თითქმის“ და მიწერილია: „თითქოს. какънъ“.

გვ. 94. გადახაზულია: „ჩავაბაქიბუქე“ და წერია: „ბაქიბუქი რომ დავიწყე, იმიტომ“. გადახაზულია: „მათის მხრით დიდი ღირსებაა“ და წერია: „ეს ერთი კარგი თვისება ჰქონიათ“.

გვ. 96. „საშვიკრიკო ეტლი“ შეცვლილია სიტყვებით: „სწრაფი და მალი“. აქვე სიტყვა „ფოსტა“ შეცვლილია: „ფოსტამტი“.

გვ. 98. გადახაზულია: „ბოჭკაში მაქვს შავკლიავი“, მიწერილია: „კასრებში ღორქლიავა მაქვს ჩადებული, ისეთია რომ“.

გვ. 102. გადახაზულია „შრაფი“ და წერია: „ჯარიმა – штраф მეორე გამოცემაში „სწრაფი“ გაუკეთებია“.

გვ. 103. „დედაქალაქი“ გადასწორებულია „სატახტო ქალაქად“. მთელი ტექსტი რედაქტირებულია, შეტანილია სტილისტური ხასიათის შესწორებები.

ქალაქის ნაჭრები წარწერებით: 1. „Кукиш с маслом“ – ერბოიანი ბრაწი არ გინდა. 2. Эх ты толстоносый – ჰაი შენ დიდ ცხვირა; ჰათ შე გადღრენილო ცხვირავ. ბორნობა – გადღრენილი (მარიჯან). 3. Дурака ему дурака, старому подлецу – კიკო მართვით კიკო ამ არამზადას. სიტყვასთან „дурак“ წერია: „ტუტუცი“. 4. Сосульку, тряпку принял за важного человека. – რაღაც ლოლუა, რაღაც ჩვარი დიდკაცად მიიჩნია. 5. ერთი „რევიზორი“ ფედიკოს აქვს. 6. გოგოლი დაიბ. 19 მარტს 1809. გარდაიც. 1852. 21 თებ“.

8725–8727. გოგოლი ნ. რევიზორი. თარგმ. ვ. გუნისასი. ტფ., 1937.

8728. გოგოლი ნ. ტარას ბულბა. [მოთხრობა]. თარგმ. ინ-ანისა (ი. ახალშენიშვილისა). თბ., 1903. – ამონაჭერი ჟურნალ „მომაბე“-დან, №№ VI, VII, VIII, IX, X, XI.

8729–8730. გოგოლი ნ. ტარას ბულბა. [მოთხრობა]. თარგმ. ივ. ახალშენიშვილის. თბ., 1937.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 4. 4“.

წიგნში დევს გაზ. „მუმის“, 1937 წ., № 66, სადაც დაბეჭდილია წერილები გოგოლზე.

8731. გოგოლი ნ. ტარას ბულბა. თარგმ. ივანე და ანა ახალშენიშვილებისა. თბ., 1955.

მთარგმნელთა გვარის ქვეშ: „ინ-ანი“.

8732. გოგოლი ნ. ძველი დროის მებატონეები. მოთხრობა. (შემოკლებით). თარგმ. ირ. სონღულაშვილისა. ამონაჭერი წიგნიდან: გორგაძე-თაბუკაშვილი „ახალი მნათობი“. სახელმძღვანელო. 312–325. გვ.

8733. გოგოლი ნ. ძველი დროის მებატონეები. მოთხრობა. (შემოკლებით). თარგმ. ინ-ბანისა. 2. გონჩაროვი, ივ. ობლომოვი (რამოდენიმე ადგილი). თარგმ.: X-ისა. – ამონაჭერი სახელმძღვანელოდან: გორგაძე-თაბუკაშვილი – „ახალი მნათობი“. გვ. 312–351.

8734. გოლუბევა ა. ურჟუმელი ყმაწვილი. მოთხრობა ს. მ. კიროვის ბავშვობასა და სიჭაბუკეზე. თარგმ. რ. ქორქიასი. თბ., 1948.

8735. გოლუბოვი ს. ბაგრატიონი. სახელი და დიდება 1812 წლისა. თარგმ. ვ. კ. მგალობლიშვილისა. თბ., 1948.

8736–8737. გონჩაროვა-ვიქტოროვა. საუცხოო სამართალი. პიესა სოფლის თეატრებისათვის. ტფ., 1928.

8738. გონჩაროვი ი. ობლომოვი. რომანი 4. ნაწილად. თარგმ. ქ. დათიკაშვილისა და ლ. ტიტვინიძისა. თბ., 1951.

ყდაზე: „ი. გრ. 1952. 2. III“.

გაზეთიდან ამონაჭერი დ. ლაშქარაძის წერილი „ი. ა. გონჩაროვის „ობლომოვი“ ქართულ ენაზე“, მინაწერთ: „კომუნისტი“, 1952 წ. № 49, 27. II“.

8739. გონჩაროვი ი. ხრამი. რომანი 5 ნაწილად. [მთარგმ.: პ. წერეთელი და გ. დოლიძე]. თბ., 1958.

8740. გორბატოვი ბ. ქედუხრელნი. (ტარასის ოჯახი). თარგმ. ე. რაზიკაშვილმა. თბ., 1955.

8741–8745. გორკი მ. თხზულებანი. თორმეტ ტომად. [გ. მერკვილაძის შესავ. წერილით]. თბ., 1956.

ტ. 1. მოთხრობები და ლექსები. 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. ივლისი“.

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა: „გორკის თორმეტტომეული ქართულ ენაზე“. 1956“.

ტ. 2. მოთხრობები. 1956.

ტ. 3. მოთხრობები. 1958.

ტ. 4. მოთხრობები. 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957. 15/X“.

ტ. 6. პიესები. 1961.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1956. 21/VI“.

8746–8747. გორკი მ. არტამონოვების საქმე. რომანი. თარგმ. ლ. ქიაჩელის. [თბ.], 1932.

ყდაზე ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „შეცდომები გასწორებულია ჩემ მიერ. ი. გრ. კისლოვოდსკი. 1932“.

ფორზაცზე დაკრულ ქალაქზე: „მარიჯან. „არტამონოვებში“ სულ ბოლოს ესე უნდა შესწორდეს, არტამონოვი ამას ცოლზე ამბობს, მანდ შეცდომით შევასწორე: „– აი, ტიხონ, ვინ არის დამნაშავე – დაბეჯითებით სთქვა არტამონოვმა და შვებით ამოისუნთქა, – ხარბი იყო და ყველაფერი მაგის ბრალია რაც გადამხდა. მერე წამოიყვირა? – ამის გულისათვის იყო, რომ ჩემი საკუთარი ძმა ნიკიტა გადაიკარგა. ეს შენც კარგად იცი“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ქორწილი, 31, 33; ტარაღანა, 130; დამარილებული ფარგა, გვ. 18; კარჩხანა თევზი, 21; ქმარი ცოლისთვის ქვის გალავანიაო, 23; ქაშემარი თუ ქიშმირი, 23; ისობდა, 26, 62; ზარხოში, 26; ადუმდუმდა, 28. იფსტვინა, 28, 25. 44, 68, 85, 106, 114. 120, 136, 159, 171, 173, 176, 180, 213, 217; მუჭი, 127; ხარიხი – გრძელი ჯოხი აქეთ-იქით ვედროებს რომ ზიდავ, 73“.

შმუცტიტულზე: „გვ. 53, შეცდომა „ძმისწული თუ დისწული; გვ. 62, ნატალია თუ პეტრე? „ჭკუაზედ დაარიგებდა“, 63, 98, 117, 126; მასლაათი, 127; „დაუფსო“ თუ დაუხშო, 209; ნაწილობრივად ჯაყოს ხიზნებსა ჰგავს, 42; კორექტურა, 56; ჰაიდა, 174; გამოკრული 238; არეული, 80; სადაც ფრჩხილებია იქ ყველგან ტირეს აკეთებს, ეს ავტორის სტილია, ეს არ უნდა ქნას მთარგმნელმა 142, 240, 242. ი. გრ. 1932, 25/IX კისლოვოდსკი“.

შმუცტიტულის მეორე გვერდზე: „მარიჯან! აი, ეს წავიკითხე კისლ-ში და შევადარე რუსულს. ი. გრ. 1932, 4/XI“.

თავფურცელზე სათაურის „არტამონოვების საქმეზე“ მიწერილი აქვს: „ყდაზე-არტამონოვის საქმე“. იქვე: „ეს წიგნი კი არ არის, არამედ კორექტურულ შეცდომათა კრებულია. ი. გრ“.

გვ. 281. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „რუსულში ასეა. სარჩევი. 1 თავი... 7, 2 თავი... 92, 3 თავი... 171, 4 თავი... 220“.

გვ. 182. მიწერილია: „1. სადაც ავტორი მოქმედ პირებს ფიქრში ათქმევინებს სიტყვებს სვავს ფრჩხილებში („–“), მთარგმნელს გაუკეთებია ტირე (–), ხომ უნდა იყოს

განსხვავება დიალოგსა და ფიქრში წასულ ხმამაღლად ნათქვამს სიტყვებს შორის. ბოლოს და ბოლოს ეს ავტორის სტილია. ავტორი არ უნდა შეეცვალა. 2. გამოტოვებულია ადგილები, გვ. 142. 240, 242, 248 და სხვ“.

8748. გორკი მ. ბავშვობა. [მოთხრობა]. თარგმ. მ. ლორთქიფანიძის [თბ., 1951].

ფორზაცზე: „1952. 10/III. ი. გრ.“ გაზეთიდან ამონაჭერი მ. ვარდიშვილის რეცენზია „მ. გორკის „ბავშვობის“ ქართულად გამოცემის გამო“ მინაწერთ: „კუმუნისტი“, 1952 წ., № 144. 19 ივნისი“.

8749. გორკი მ. ბავშვობა. [მოთხრობა. თარგმ. მ. ლორთქიფანიძისა]. თბ., 1958.

8750. გორკი. მ. გრიგალა. შევარდენი. ადამიანი. თარგმ. კ. ჯაფარიძისა. [თბ.], 1929.

8751. გორკი მ. დედა. [რომანი]. ტფ., 1928.

კანზე და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928. 2 სექტ. – საშინელი თარგმანია. იხ. ბოლო გვერდი გარეკანისა.“ გადახაზულია: „თარგმანი ლელი ჯაფარიძისა [თუ მისი დედის?] ი. გრ“. და წერია: „მ. აფხაიძისა ყოფილა, ასე მითხრა თითონ. შ. აფხაიძემ მითხრა, ჩემი თარგმანიაო. ი. გრ. 1929 10. II“.

გვ. 35. ხაზგასმულია: „დედილო-ს“, მიწერილია: „Матушка“(?) ხაზგასმულია: „სირაჯ-ხანის პატრონმა...“. მიწერილია: „სირაჩხანა უბანია“.

გვ. 80. ხაზგასმულია: „მოხარული“, მიწერილია: „ხარჩო“.

გვ. 131. მოხაზულია: „ჩაუჯინო“, მიწერილია: „ვაჯენ სტეკლოს“.

გვ. 150. ხაზგასმულია: „ლენტათ“... მიწერილია: „იხ. გვ. 201“.

გვ. 201. მოხაზულია: „ბაფთისა“, მიწერილია: „ზოგგან „ლენტი“ აქვს“.

კანის ბოლო გვერდზე: „1. გრძელი კაცი, გვ. 19. 2. მამილოს(?) გვ. 20. 3. ნაწნავებით შემოვიდა, გვ. 21. 4. დედილო (матушка)? გვ. 35. 5. გადებული, 35. 6. სირაჩხანის პატრონმა(?) გვ. 35. ე. ი. აღმართის პატრონმა? 7. ვხლავართობდი, გვ. 41. 8. მოხარული, გვ. 80. 9. იმგენი, გვ. 82. 10. ჩაუჯინო, 131. 11. ჩაჯენილი, გვ. 152. 12. მაგენის, გვ. 311. წავიკითხე 157-მდე. მეორე ნაწილის წაკითხვა ვეღარ შევიძელი. ვისი ბრალია. ავტორის თუ მთარგმნელის? ი. გრ“.

8752. გორკი მ. დედა. [რომანი]. თარგმნა მ. ლორთქიფანიძემ. თბ., 1954.

8753–8754. გორკი მ. ვისთან ხართ თქვენ „ კულტურის ოსტატნო?“ ტფ., 1932.

თავფურცელზე: „ი. გრ. თარგ. ს. დადიანისა. იხ. II გვ.“.

8755. გორკი მ. ვისთან ხართ თქვენ „კულტურის ოსტატნო?“ სტატიების კრებული. თარგმ. ა. ჭუმბაძისა. თბ., 1949.

8756. გორკი მ. ზღაპრები. [მთარგმ. ივ. მაჭავარიანი]. თბ., 1950.

8757. გორკი მ. კლიმ სამგინის ცხოვრება. (ორმოცი წელი). მოთხრობა. თარგმ. ბ. ნანიტაშვილისა. ნაწ. 2. თბ., 1960.

8758–8759. გორკი მ. მოთხრობანი. 1. წითელი ვასილი. 2. *** მოთხრობა. თარგმ. ს. რობაქიძისა. ქუთაისი, 1902.

პორტრეტთან მიწერილია: „ალ. არაბიძის გამოცემა (პირველი გამომცემელი).“

შეცდომით დ. კარიჭაშვილის კატალოგში. (გვ. 147). თარგმ. ს. ბაქრაძისაო.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „ნუ გძინავს“, მიწერილია: „ძილის გუდა ნუ ხარ“.

გვ. 24. მოხაზულია: „რა უნდა გიყოთ ეხლა შენ?!“, მიწერილია: „რა გაგიკეთოთ ეხლა?“

გვ. 30. ხაზგასმულია: „დაიღრიალა ვასილმა“, მიწერილია: „გიუნაშვილს აქ „წკრიალა“ ხმა აქვს. ნახ. გვ. 215“.

გვ. 35. *** მოთხრობა“-სთან მიწერილია: „იქსის მოთხრობა?“ იხ. „ც. ფ.“, 1904, № 263.

წიგნში დევს ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „მ. გორკი. მოთხრობა „ჩვენ გვსურს გიამბოთ ისეთი ამბავი“, თარგ. ს. რობაქიძის „ივერია“, 1900 წ., № 209, 210, 211, 214, და 215 26 სექტ.“

8760–8765. გორკი მ. მოთხრობები. თარგმ. ვ. გიუნაშვილისა. წიგ. 1. თბ., 1902.

სარჩევში ხაზგასმულია „მიმინოს ლექსი“ და მიწერილია: „შავარდენი“. მოთხრობებს მიწერილი აქვს: „მინდორში“. „კვალი“, 1901 წ., № 33; „დოსტები“, „კვალი“, 1902 წ., № 10, 12, 13; „გაკიცხვა“, „კვალი“, 1901 წ. № 33“.

გვ. 13. „მიმინოს ლექს“ მიწერილი აქვს: „კ. ჯაფარიძეს „შავარდენის სიმღერათ“ აქვს ნათარგმნი „შევარდენი“, იხ. „კვალი“, 1899, № 39“.

გვ. 41. მოთხრობის „დოსტები“ სათაურთან: „ძმობილები“.

გვ. 77. სათაურის ზევით „ივერია“, 1901 წ“.

გვ. 205. ხაზგასმულია: „მხმიერი“ და მიწერილია: „ხმაურობა“?

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „კარაპანი – აივანია, ბალკონი“.

მეორე ცალზე მიწერილია: „დუბლ. ეს წიგნი თბილისში მხოლოდ საჯაროს აქვს. ი. გრ“.

მესამე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „1903 წლ. 12 იანვრის წარმოდგენის (ავლაბრის სახალხო თეატრში) სახსოვრათ ნიკოლოზ ჯაფარიძეს იოსებ იმედაშვილისაგან. 13/I 1903 წ“.

მეოთხე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „გულითადს მეგობარს ვანო პოლუმორდვინოვს გამომცემელი“.

თავფურცელზე ბეჭედი: „И. Т. Полумордвинов“.

8766–8768. გორკი მ. მოთხრობები. თარგმ. ნ. ხუციშვილის მიერ. ტფ., 1926. კანზე სათაური: კონოვალოვი 1928.

თავფურცელზე მთარგმნელის გვართან წერია: „ნინო“. მეორე ცალის კანზე: „1. ეს მეორედ დაიბეჭდა. ი. გრ“.

8769–8770. გორკი მ. მოთხრობები. ტფ., 1928.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 12/IV“.

სარჩევში მოხაზულია პირველი სამი ნაწარმოების სათაურები და მიწერილია: „თარგმ. კ. ჯაფარიძისა“. დანარჩენი მოთხრობების სათაურებს მიწერილი აქვს: „თარგმ. ბენო გორდეზიანის“.

გაზ. „კომუნისტიდან“ ამოჭრილი დ. დ-ძის რეცენზია ამ წიგნზე.

8771. გორკი მ. მოთხრობები და ზღაპრები, თბ., 1948.

8772. გორკი მ. მტრები. სცენები. მთარგმ. ფ. გოკიელი. [თბ.], 1956.

კანზე: გვ. 14, 20, 23, 24, 27, 28, 30“. აღნიშნულ გვერდებზე ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია შენიშვნები.

8773–8782. გორკი მ. ნადირალნი. სურათები 4 მოქმ. თარგმ. ბეგლარასი. თფ., 1907. – კანზე ადრინდელი სათაური: „ბსკერზე“.

თავფურცელზე: „სცენარიუსისაა! (მე ვსცენარიუსობდი). მოგონებისათვის. იხ. 2 გვ. ი. გრ“.

კანის 1-ლ გვერდზე: „სუფლიორის ეგზემპლიარი. „ნადირალნი“-ს ვრცელი შინაარსი პირველად „ივერიაში“ გააცნო ქართველ მკითხველებს 1903 წელს. იხ. „ივერია“, 1903, № 25“. იქვე: „ჩიჟი-პიჟები“, გვ. 79. ი. გრ“ .

კანის მე-2 გვერდზე დაკრულია წერილი „ნაძირალნის“ პირველი ქართული დადგმის შესახებ თბილისში, ამოჭრილი გაზეთიდან, მიწერილია: „ლიტ. საქართ“. 1938, № 8“. წერილში მოხსენებულია ი. გრიშაშვილის კუთვნილი ეგზემპლარი.

მეორე ცალში გაზ. „ლიტ. საქართველოს“ 1937 წ. 20 ივნისის ნომრიდან ამოჭრილი ცნობა 1907 წელს „ნაძირალნის“ გამოცემის შესახებ.

8783–8784. გორკი მ. პაპა არხიპი და ლიონკა. [მოთხრობა]. თარგმნა ე. კანდელაკმა. თბ., 1956.

8785. გორკი მ. პატიმრის სიმღერა. – გრიგალას სიმღერა. – შევარდენის სიმღერა. – ფერია. თბ., 1906.

გვ. 3. ლექსში „პატიმარის სიმღერა“ ხაზგასმულია სიტყვა „მომწყვლელო!...“ მიწერილია: „დამწველო!“ ასე არა სჯობდა, ბეგლარ! ი. გრ. 1907. 10/X“.ლ

8786. გორკი მ. როგორ დაიბადა ადამიანი ნ. შმიტი. [მოთხრობები]. ტფ., 1928.

8787. გორკი მ. სიკვდილი და ქალიშვილი. (ზღაპარი). თარგმ. დ. გაჩეჩილაძისა. თბ., 1940.

კანზე: „ი. გრ. 1940. 15. V“.

8788–8789. გორკი მ. სამნი (მოთხრობა). ივ. პოლუმორდვინოვის ნათარგმნი. – ამონაჭრები „მოამბედან“, 1902 წ. VII, VIII, IX, X, XI, XII, 1903 წ., 1, II, III, IV, V, VI, VII. აკინძულია წიგნად.

წიგნის ბოლოს: „მთარგმნელები“ ივ. მაჩაბელი. ივ. მაჭავარიანი. გრ. ყიფშიძე. თ. სახოკია. ინ-ანი (ივ. ახალშენიშვილი). ივ. პოლუმორდვინოვი. ნ. ავალიშვილი. ივ. ზურაბიშვილი“.

8790–8791. გორკი მ. ჩელკაში. [მოთხრობა]. ტფ., 1928.

8792–8793. გორკი მ. ჩემი უნივერსიტეტი. თარგმ. ი. ალლაძისა. ტფ., 1928.

გვ. 199. ხაზგასმულია: „კალმიკების“ და მიწერილია: „ყალმუხების. ი. გრ“.

8794. გორკი მ. 9 იანვარი. ტფ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 20/II“.

თავფურცელზე: „თარგმანი ჟანგო ლოღობერიძისა“.

8795. გრიბოედოვი ა. ვაი ჭკუისაგან. კომედია 4 მოქმ. ნათარგმნი გ. წინამძღვაროვის. თფ., 1853.

თავფურცელზე: „ვიდრე საზღვარგარეთ შეუდგებოდნენ ამ კომედიის თარგმნას, ჩვენ უკვე გვქონდა ქართულად. ერთ ჟურნალში ვკითხულობთ: „На грузинский язык „Горе от ума“ переведена кандидатом московского университета, ныне занимающим одну из судебных должностей на Кавказе Цинамсгваровым“ იხ. „Русская старина“, 1874 წ., № 7, გვ. 734. ამის სურათი და ბიოგრაფიული ცნობები იხ. „თ. და ც.“ 1910 წ., № 21 გვ., 15. გრ. წინამძღვაროვი, მოსკოვში რომ სწავლობდა, მაშინ ნახა სცენაზე ეს კომედია, იხ. „Русская старина“, 1874 წ., № 7, გვ. 734. ამ წიგნზე იხ. „Ведомости Московск. Городской полиции“, 1853 წ., № 218. ალბათ ცნობაა. ი. გრ.“

კანზე: „1. იაშვიკი, გვ. 24. 2. რუსულ სიტყვებზე საერთოდ, გვ. 114. წინა და უკანა თქმით. ი. გრ“.

გვ. III. არშიაზე: „ეს წინათქმა სურამის ციხეზე ადრეა დაწერილი და შიგ ბატონყმობის უვარგისობაზეა ლაპარაკი“.

გვ. XV. ხაზგასმულია: „რამდენსაც წაიკითხავთ იმდენი უფრო მოგეწონებათ და უფრო კარგათ გაიგებთ“, მიწერილია: „მხოლოდ არა ამ თარგმანით!! ი. გრ. 1911 წ. ამ წინამძღვრიშვილის შესახებ ცნობები იხ. „თეატრსა და ცხოვრებაში“, № 21, 1910 წ., გვ. 15–16. ი. გრ“.

გვ. 114. ხაზგასმულია სიტყვები, არშიაზე წერია: „იხ. ამნაირივე წერილი „სტოლის“ შესახებ: ი. გოგებაშვილის წერილი „მოამბე“, 1896, IX, გვ. 49, 52, 62“.

გვ. 116. ხაზგასმულია ბოლო სტრიქონი და მიწერილია: „ეს შეადარეთ განდეგილის თარგმანს“ განსხვავება! ი. გრ“.

8796. გრიბოედოვი ა. ვაი-ჭკუისაგან. 4. მოქმ. კომედია. რუსულიდან გადმოთარგმ. დ. ერისთავის მიერ. – ამონაჭერი „მოამბე“ 1902, X, XII; 1903, I.

8797–8798. გრიბოედოვი ა. ვაი-ჭკუისაგან. თარგმ. განდეგილისა. ტფ., 1904.

კანზე: „ჩემთვის. იბეჭდებოდა „მოამბეში“. „მოამბე“, 1902 წ., № XI, XII. 1903. № I. ი. გრ“.

8799–8800. გრიბოედოვი ა. ვაი-ჭკუისაგან. კომედია. თარგმ. განდეგილისა. თბ., 1929.

შმუცტიტულზე: „1929. 22/II. ი. გრ“.

კანზე: „ეს თარგმანი პირველად დაიბეჭდა: „მოამბეში“, იხ. „მოამბე“, 1902, XI, XII; 1903 წ., I. 1. ცალკე წიგნად დაიბეჭდა 1904 წ. გარდა განდეგილის თარგმანისა არსებობს სხვა თარგმანებიც; 2. გრ. წინამძღვრიშვილმა თარგმნა, 1853 წელს დაიბეჭდა ცალკე. 3. გიორგი ერისთავმა კი რამდენიმე ნაწყვეტი იხ. მისი თხზ., გვ. 457 და „საქ. მოამბე“, 1863 წ., № XI. 4. სთარგმნა აგრეთვე ა. ყაზბეგმა, იხ. ალ. ხახანაშვილი, ტ. II. 5. სახელგამი, 1937. 6. თარგმის ს. ფაშალიშვი. ი. გრ“.

გვ. VIII. მოხაზულია დასაწყისში ორი სტრიქონი, მიწერილია: „ამის გადატანა არ შეიძლება ასოთამწყობო“.

გვ. XVII. არშიაზე მინაწერი: „აქ ტფილისში მოხდა ეს დუელი“.

გვ. XVIII. არშიაზე მინაწერი: „ვაი-ჭკუისაგან“ თავრიზში დაიწყო. აქ წერდა ტფილისში „ვაი-ჭკუისაგან“.

გვ. XXXIII. მინაწერი, რომელიც ა. გრიბოედოვს ეხება: „არ იყო დიპლომატიური ნიჭით დაჯილდოებული“. მინაწერი მალცევის შესახებ: „ჯერ ერთი არ იყო გმირი და მეორეც გაიპარა, ვითომ შესატყობინებლად „შაჰო, ჯარი მოგვაშველო“.

8801. გრიბოედოვი ა. ს. ვაი-ჭკუისაგან. კომედია 4 მოქმ. მე-2 გამოც. ს. დანელიას რედ., წინასიტყვ. და კომენტარებით. ტფ., 1937.

თავფურცელზე: „თარგმანი განდეგილისა. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „1937. 10/I. ი. გრ“.

8802–8803. გრიბოედოვი ა. ვაი-ჭკუისაგან. კომედია 4 მოქმ. თარგმ. განდეგილისა. თბ., 1945.

8804. გრიბოედოვი ა. ვაი-ჭკუისაგან. კომედია 4 მოქმ. თარგმ. ს. ფაშალიშვილისა. თბ., 1960.

8805. გრინი ე. ქარი სამხრეთიდან. თარგმ. გრ. იარალოვისა. [თბ.], 1949.

ფორზაცზე: „მვირფას სოსოს პატივისცემის და მეგობრობის ნიშნად გ. იარალოვი. 8/VIII 49. თბილისი“.

8806. გუმილევსკი ლ. ხარიტა. მისი ცხოვრება და თავგადასავალი. აგრეთვე ვრცელი მოთხრობა მის შესახებ, თუ როგორ იპოვნეს კარლ მარქსის ქალაქი. რომანი. ტფ., 1926.

8807. დანილიჩ-კოჩინი ა. დინამიტი. [მოთხრობა]. თარგმ. ბ. ვაშაძისა. ტფ., 1934.

8808. დაჰკა მეზარაბნევი! [ლექსი]. ტფ., 1932.

8809–8811. დებიუე ა. პროლეტარი ქალი. რევოლუციონური დრამა 1 მოქმ. მთარგმნ. პ. ა. ტფ., 1925.

თავფურცელზე გახსნილია მთარგმნელის ინიციალები: „პოლიო აბრამია“.

მეორე ცალის კანზე და თავფურცელზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „პაატა გუგუშვილის წიგნებიდან“.

კანზე: „მაჩუქა. ი. გრ“.

8812–8813. დედაკაცის ხვედრი. ნამბობი გლეხი კაცის ქალისა. [მოთხრობა]. ნათარგმნ. ი. რამიშვილის მიერ. ტფ., 1888.

კანზე: „ი. გრიშაშვილი 17 ოქტ. 1913 წ“.

8814–8815. დეკაბრისტი პოეტები. [კ. რილევი, ვ. კიუხელბეკერი, ა. ოდოევსკი, ვ. რაევსკი, თ. გლინკა. თარგმანები]. თბ., 1958.

8816. დოლევი დ. ბურჟუები ჯოჯოხეთში ანუ ჯოჯოხეთის ტრესტი. 2. მოქ. ოცნებური ოხუნჯობა. – იუჟნი, არხიპ. პასუხისმგებელი მუშაკის ცოლი. 1 მოქ. ოხუნჯობა, თარგმ. სილ. თოდრიასი ტფ., 1924.

8817. დოლმატოვსკი ე. [ლექსები]. თბ., 1962.

8818. დორიზო ნ. [ლექსები]. თბ., 1962.

8819–8820. დოსტოევსკი თ. დამცირებულნი და შეურაცხყოფილნი. [რომანი. თარგმ. ნ. ქუჩუკაშვილისა]. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ბ-ნ სოსოს დიდი სიყვარულით და უღრმესი პატივისცემით. უდიდესი მადლობის ნიშნად ნინო ქუჩუკაშვილისაგან. 15. VI. 60 წ“.

8821. დოსტოევსკი თ. დანაშაული და სასჯელი. რომანი. ინ-ანის (ი. ახალშენიშვილის) ნათარგმნები. – ამოჭრილია ჟურნ. „მომამბიდან“, 1905 წ. I–XII.

ყდის მეორე გვერდზე: „ივ. ახალშენიშვილი, ამ წიგნის მთარგმნელი დიბადა 1871 წ. გარდაიც. 1906 წ. 22 დეკემბ. იხ. ნეკროლოგი „ნაკადული“ მოზრდილთათვის, 1907 წ., № 1, გვ. 36. ივ. ახალშენიშვილის ფსევდონიმები იყო: ინანი (თარგმნიდა ამ ფსევდ.), დამოუკიდებელი (ამით პაექრობდა ქართ. ენის შეს). დავიწყებული (ლექსებს წერდა ამ ფსევდ.). ი. გრ“.

P. S. ანნა ახალშენიშვილს, განსვენებულის მეუღლეს, წერილი აქვს დაბეჭდილი, სადაც ის აზრი აქვს გატარებული, რომ ივ. ახალშენიშვილის პიესები დაკარგულია და ვეძიებო. იხ. გაზ. „დროება“, 1909 წ., № 155, 15 ივლ. გვ. 4. ი. გრ. ივ. ახალშენიშვილის მიერ ნათარგმანების სია იხ. პიესა „ფეიქრების“ ბოლო ფურცელი („ფეიქრები“, 1910 წ.).

P. S. აი, ეს მინაწერი მთელი დისერტაციაა ახალგაზრდა მკვლევარისათვის, ამიტომ ჩემი წიგნები სახლში არ გაიციემა, რადგან ზოგიერთს ჩემ წიგნს ხელთნაწერის მნიშვნელობა აქვს. ი. გრ. 1942. 10/II“.

თავფურცელზე დაკრულ მთარგმნელის პორტრეტთან მიწერილია: „1871–1906“.

გვ. 116. ნაწ. 1. ხაზგასმულია „და უცბად გაცოფებული, თმაში სწვდა“, არშიაზე: „იხ. გვ. 97. მარმალადოვი იყო თავმოტვლეპილი კაციო! გვ. 113“.

წიგნში ქალადის ნაჭერი მინაწერებით: „ივ. პავლეს-მე ახალშენიშვილი (ინ-ანი) იხ. კალენდარი 1903 წ. ინ-ანზე „ნაკადულში“ ია ეკალაძის ბიოგრაფიააო, ივ. ახალშენიშვ. ცოლმა თქვა“.

8822–8823. დოსტოევსკი თ. დანაშაული და სასჯელი. რომანი ექვს ნაწილად ეპილოგით. [თარგმ. ი. და ა. ახალშენიშვილებისა]. თბ., 1958.

ფორზაცზე: „ი. გრ. იბეჭდებოდა ჟ. „მომამბე“-ში 1904-5 წელს ინანის თარგმნით. (კბილის ექიმ. ივ. ახალშენიშვ).

თავფურცლის მეორე გვერდზე მთარგმნელთა გვარის ქვეშ: „ინ-ანი“.

წიგნის ბოლოს ყდაზე: „შევადარო უნდა 362, 372, 445, 468, 484, 521“.

8824–8825. დოსტოევსკი ფ. საწყალი ადამიანები. [მოთხრობა. თარგმ. მ. ბაკურაძისა]. თბ., 1956.

8826. დოსტოევსკი თ. ყმაწვილი. რომანი სამ ნაწილად. [თარგმნა ც. ჩხეიძემ]. თბ., 1962.
8827. დროზდოვი ა. კომუნარის შვილიშვილი. [მოთხრობა]. ტფ., 1927.
8828. დრუჟინინი ა. პოლინკა საქს. მოთხრობა. თარგმ. ა. მ. მელიქიშვილისა. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1881, № VI.
8829. დუბენსკი ნ. პარიზის კომუნის აპოთეოზი. [პოემა]. ტფ., 1923.
8830. დუბოვი ნ. ობოლი. მოთხრობა. [თარგმ. ს. ხუნდაძისა. თბ.], 1960.
8831. ერდბერგი ო. სიან-იანის სადგურზე. [მოთხრობა]. თარგმ. თ. დონდუასი. ტფ., 1932 [კანზე: 1933].
8832. ერდბერგი ო. ჩინური ნოველები. თარგმ ს. თავაძისა. [ტფ.], 1932.
თავფურცელზე: „მე შევასწორე მთარგმნელის თხოვნით ოდნავ. წაღვერი. 1931. ივლისი. ი. გრ. 1-20 მან. სტილისტი – ი. გრ.“.
8833. ერენბურგი ი. კომუნარის ყალიონი. [მოთხრობა]. თარგმ. ვ. გორგაძის. ტფ., 1926.
თავფურცელზე: „მვირფას პოეტს – საუკეთესო ადამიანს – ი. გრიშაშვილს ვ. გორგაძისგან. 9/IV-27 წ“.
8834. ერენბურგი ი. კომუნარის ჩიბუხი. [მოთხრობა]. თარგმ. ვ. გორგაძის. ტფ., 1930.
- 8835–8838. ესენინი ს. ანა სნეგინა [პოემა]. თარგმ. გ. ცეცხლაძისა. [თბ.], 1927.
- 8839–8840. ესენინი ს. ლექსები. თარგმ. მ. პატარიძისა. ტფ., 1926.
კანზე: „ი. გრ. 1926. 28. III“.
- სარჩევში მიწერილია: „თ. და ცხ“. მარტო დაიბეჭ. „სიმღერა ძალზე“, 1926 წ., № 15“.
- 8841–8851. ვალევსკი ა. უცხოელი. სკეტჩი 1 მოქმ. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. [თბ.], 1934.
მე-11 ცალი წარწერით: ვ. ძიძიგურს სოსოსაგან. 1934. II. ტფილისი“.
- 8852–8853. ვალენტინოვი ი. მოთხრობები აფრიკაზე. [თარგმ. ქ. ნადირაძემ და რ. ფუთურიძემ]. თბ., 1954.
8854. ვინ მოიგონა არაყი. კომედია ნათარგმნი ა. მგელაძის მიერ. ახალ-სენაკი, 1898.
8855. ვინოგრადოვი ა. პაგანინის განვიცხვა. [რომანი]. თარგმ. თ. სვანის. თბ., 1948.
თავფურცელზე: „ი. გრ. 1948. 9 ოქტ“.
- წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „რეცენზია: „მნათობი“, 1949, № 3“.
8856. ვირტა ნ. პური ჩვენი არსობისა. პიესა 4 მოქმ. თარგმ. ვ. დოლიძისა. თბ., 1950.
კანზე: „ი. გრ. 1952, 5/VI“.
8857. ვიშნევსკი ვ. დაუვიწყარი 1919 წელი. პიესა 3 მოქმ. და 10 სურათად, პროლოგითა და ეპილოგით. თარგმ. მ. ჯაფარიძისა. [თბ.], 1952.
- 8858–8859. ვოდოპიანოვი მ. ოცნება. პიესა 3 მოქ. (II სურ.) თარგ. ამ მიქელაძის. [თბ.], 1938.
8860. ზაიაიცი ს. ჯორდანო ბრუნო. მოთხრობა. [თარგმ. ბ. ფაღავასი]. ტფ., 1933.
8861. ზარინი ა. ჯამბაზი [მოთხრობა]. თარგმ. ბ. ახოსპირელისა. ტფ., 1904.
8862. იაკოვლევ ი. საჩუქარი. [ლექსი]. თარგმნა ო. ჭელიძემ. თბ., 1954.
8863. იალცევი პ. „სამნი“. [პიესა]. თარგ. დ. ჯალალანიასი. თბ., 1939.

კანზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას. პატივისცემით ი. ნაზარიშვილი“.

8864. იანი ვ. ფინიკიური ხომალდი. [მოთხრობა]. თარგმ. თ. ჯავახიშვილისა. თბ., 1956.

8865. იანი ვ. ჩინგიზ-ხანი. რომანი. [თარგმ. ქ. ნადირაძისა]. თბ., 1958.

8866. იენევი რ. რჩეული ლექსები. თბ., 1947.

კანზე: „ი. გრ. 1947. 10/VI“.

8867. ილინა ე. მეოთხე სიმაღლე. [მოთხრობა]. თარგმ. თ. აბაშმაძისა. თბ., 1956.

8868. ილფი ი. და პეტროვი ა. ოქროს კერპი. თარგმ. და კომენტ. ჯორჯანელის, ბათუმი, 1962.

8869. იოსელიანი ი. ცეცხლი ოკეანეში. [რომანი]. [თარგმნეს ო. იოსელიანმა და დ. თევზაძემ]. თბ., 1961.

8870. ისაკოვსკი მ. რჩეული სიმღერები. თარგმ. დ. გაჩეჩილაძისა. თბ., 1947.

8871. იურიანი ი. საბჭოთა ეშმაკი. კომედია 3 მოქმ. ტფ., 1925.

8872. კავერინი ბ. ორი კაპიტანი. წ. 1. თარგმ. ნ. ქუჩუკაშვილმა. თბ., 1949.

8873. კავერინი ბ. ორი კაპიტანი. რომანი. ტ. 1. თარგმ. ნ. ქუჩუკაშვილმა. თბ., 1956.

8874. კასილი ლ. ადრეული განთიადი. მოთხრობა ნორჩ მხატვარზე. თარგმ. ბ. შელიამ. თბ., 1956.

8875. კასილი ლ. ჩემი ძვირფასი ბიჭუნები. [მოთხრობა]. თბ., 1961.

8876–8877. კატაევი ვ. თეთრად ფრიალებს აფრა ეული. [მოთხრობა]. თბ., 1947.

8878. კატაევი ვ. პოლკის შვილობილი. მოთხრობა. თარგმ. ს. ხუციშვილმა. თბ., 1948.

8879. კიბროვი მ. კომუნისტი ქალი. დრამატული ეტიუდი 1 მოქმ. ტფ., 1921.

8880. კინი ვ. იქითა მხარეს. რომანი. თარგმ. კ. ჭიჭინაძის. ტფ., 1931.

8881–8882. კირშონი ვ. და უსპენსკი ა. ჟანგი. (კანსტანტინე ტერიოხინი). პიესა 3 მოქმ. და 10 ეპიზოდით. თარგმ. მსახ. კირილე მაჭარაძის, ბათუმი, 1928.

8883–8885. კლეპიკოვი ა. სოფლის მასწავლებელი. სცენები სოფლად კოოპერაციის განვითარებიდან. 4 მოქმ. თარგმ. ი. გაბილაიასი. ქუთაისი, 1914.

8886–8887. კოზლოვი. შეშლილი. (კაზლოვსკით). [მთარგმ. რევაზ ერისთავი. თბ., 1860] – ამოჭრილია, ჟურნალიდან „ცისკარი“, 1860, ოქტ.

8888. კოლი ნ. ახალსოფლელი. მოთხრობა. თარგმ. ი. ქავჯარაძისა. თბ., 1957.

8889. კომარკოვსკი გ. და კომარკოვსკი ნ. კორეელი ბიჭის ამბავი. [მოთხრობა]. თარგმ. რ. კიკნაძემ. თბ., 1952.

8890. კოროლენკო ვ. ბრმა მუსიკოსი. [რომანი]. თარგმ. ი. და ა. ახალშენიშვილებისა. თბ., 1949.

8891. კოროლენკო ვ. მოთხრობები. თარგმ. რ. ქებულაძისა. თბ., 1954.

8892. კოროლენკო ვ. მოთხრობები. თარგმ. რ. ქებულაძის. თბ., 1955.

8893. კოროლენკო ვ. მოთხრობები. [თარგმ. რ. ქებულაძისა]. თბ., 1960.,

8894. კოროლენკო ვ. უსინათლო მემუსიკე. [მოთხრობა]. მთარგმ. ინ-ანი [ივ. ახალშენიშვილი. თბ., 1904]. – ამონაჭრები ჟურნ. „მომამბედან“, 1904, №№ 1–4, 7.

8895. კოროლენკო ვ. უსინათლო მუსიკოსი. თარგმ. ი. და ა. ახალშენიშვილებისა. თბ., 1954.

8896. კოროლენკო ვ. ცუდ წრეში. თარგმ. რ. ქებულაძემ. თბ., 1955.

8897–8899. კრილოვი. არაკნი. ნათარგმნი თავ. მიხ. არ. ბებუთოვისაგან. ტფ., 1876.

კანზე: „გვ. 62. „демянова уха“; საქართ., გვ. 11“; „ხერხი სჯობია, 89“. „რასაც დასთეს, იმას მოიძვი, 88“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ჩემს ნათესავს და მეგობარს გრიგოლ მელიგზადის ძეს ბებუთოვს მთარგმნელისაგან სახსოვრად აპრილის 14 დღესა. 1878 წ“.

8900–8901. კრილოვი. იგავ-არაკნი, გადმოთარგმნილნი და გადაკეთებულნი რუსულიდგან ქართულათ და გალექსილნი თავ. რაფ. ერისთავისაგან. თბ., 1878.

კანზე: „ეს წიგნი არ არის აწერილი წიგნის პალატის მიერ. ი. გრ“.

8902–8903. კრილოვი. იგავ-არაკნი. კრილოვისაგან და სიბრძნე-სიცრუიდგან. გალექსილი თ. რაფიელ ერისთავისაგან. თბ., 1881.

8904–8905. კრილოვი. არაკები. ნათარგმნი აკაკისაგან. ტფ., 1891.

8906–8907. კრილოვი ი. კრილოვის არაკები ნათარგმნი აკაკისაგან. გამოც. მე-2, შეუცვლელი. ტფ., 1893.

კანზე: „ეს წიგნი გაარჩია ილია ფერაძემ. იხ. „მწყემსი“, 1895 წ., № 12. პირველი გამოცემა გამოვიდა 1891 წ. 25 ოქტ. თარიღით დაცენზურებული ი. გრ“. გამოცემის წელს მიწერილი აქვს: „II მეორედ. III – მესამედ – შევსებული 1898 წ; IV–1901“.

8908. კრილოვი ი. კრილოვის არაკები. ნათარგმნი აკაკისაგან გამოც. მე-4, შეუცვლელი. ტფ., 1901.

ყდის მე-2 გვ.: „ეს წიგნი შესწორებულია. ი. გრ. გვ. 3“.

გვ. 3. არშიაზე: „ნ. ლომოურის მიხედვით არის გასწორებული ვილაცის მიერ. ი. გრ“.

8909–8911. კრილოვი. იგავ-არაკები. თარგმ. აკაკისა. ახალი გამოცემა. სურათებით. ტფ., 1906.

კანზე: „არაო თუ ისარი? გვ. 70; კისრა-კისრით, 298“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1917 წ. 10/III“. იქვე: „მგელი და წერო, გვ. 202. თარგმნა ცახელმაც. ილია ფერაძემ გაარჩია. „გაუსვი და გამოუსვი ვითომ ჭიანურიაო? გვ. 27“.

გვ. 202. იგავთან „მგელი და წერო“ მიწერილია: „ეს ლექსი უფრო უკეთესად თარგმნა ცახელმა, იხ. „ნერგი“, გვ. 188“.

8912–8914. კრილოვი. იგავ-არაკები. [თარგმანი აკაკისა]. გამოცემა მე-2. ტფ., 1918.

კანზე: „დუბ. დათვის წვეულება, გვ. 100. ი. გრ“.

გვ. 99. ლექს „ლხინი“ მიწერილი აქვს: „იხ. რუსული, 113“.

8915. კრილოვი ი. იგავ-არაკები. თარგმ. აკ. წერეთლისა. ტფ., 1937. 333 გვ.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 12/VI“. შეცდომა 324 და 326, 274; ჩემგან: გვ. 308, 307, 315“.

გაზეთიდან ამონაჭერი ი. გრიშაშვილის წერილი „კრილოვი ქართულ ლიტერატურაში“ მინაწერით: „კომ“, 1944, № 32, 15 თებ. სარჩევში შეცდომებია; სიტყვა სხვაა, საქმე სხვაა, გვ. 46. გოგილო და ივანე, 59; კარგი თარგმანია, 65; კარგი თარგმანია 74 – „დათვის წვეულება; მწვადი?. 188; ქართული აფორიზმები. 212“.

შემცტიტულზე: გაზეთიდან ამონაჭერი ი. ხუციშვილის წერილი „ნ. ლომოურის შენიშვნები აკაკის თარგმანზე“, მინაწერით: „სტალინელი“ (გორი), 1940 წ. № 17, 6 თებ“.

გვ. 59. იგავთან „გლეხების საუბარი“ მიწერილია: „(Два мужика). ი. გრ“. ხაზგასმულია: „ივანე“, მიწერილია: „Фадей“, „გოგილო“, მიწერილია: „Егор“.

გვ. 75. იგავთან „დათვის წვეულება“ მიწერილია: „რომელია? საიდან? იხ. გვ. 113“.

გვ. 210–211. იგავთან „პატარა მუხა“ მიწერილია: „Дерево. ი. გრ.“, ხაზგასმულია: „ერთხელ გლეხკაცმა მახლობლად“, მიწერილია: „რუსული იწყება აქედან“.

გვ. 213. მოხაზულია ბოლო სტროფი, მიწერილია: „ეს აკაკისაა, რუსულში არ არის“.

გვ. 219. მოხაზულია ბოლო სტროფი, მიწერილია:

„И этот приговор такой наделал страх,
Что с той поры на трех женах
Никто в том царстве не женился“.

გვ. 274. იგავს „ყვავის ბახალა“ მიწერილი აქვს: „ბარტყი. იხ. ძველი გამოც., გვ. 82“.

გვ. 300. ხაზგასმულია: „კუნსტკამერში“, მიწერილია: „იშვიათი რამეების მუზეუმი“.

გვ. 314. იგავთან „ჭირვეული თამადა“ მიწერილია: „Демянова уха, გვ. 64. რუსულად“.

გვ. 315. გადახაზულია: „თანდათან!“ მიწერილია: „თანისთან. ი. გრ“.

გვ. 324. იგავთან „მუხა და ლერწამი“ მიწერილია: „გვ. 182“.

გვ. 326. წრემომოვლებულია: „იხ. გვ. 46“. მიწერილია: „გვ. 217“.

გვ. 329. სარჩევში გადახაზულია: „ვირი“, მიწერილია: „გლეხი. ი. გრ“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. მანის წერილი „ი. ა. კრილოვი (1768–1844–1938“ მინაწერით: „მუშა“, 1938 წ. 2 თებ“. 2. ა. ასათიანის წერილი მინაწერით: „ნორჩი ლენინელი“, 1938, № 49“. 3. ბ. კორნეევის წერილი И. А. Крылов (к 175-летию со дня рождения), მინაწერით: „Заря“, 1944, 13 თებ.“

გვ. 188–189. დევს ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ერთ ლექსში არ აკლია არც „ლეკური“, არც „სუფრული“ და არც... ჩვენებური მწვადები.

„არ უნდოდა დავიწყება
ვარჯიშობდა ყოველ დღესა
და ქურდულად დამდამობით
ამზადებდა სამწვადესა“.

[იგავიდან „მწყემსი“].

წიგნის ბოლოს ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ფ. რუმაველი [მგელაძე] „ძალი და ცხვრის ფარა“. „ჯეჯილი“, 1898, № 3, გვ. 11“.

8916. კრილოვი ი. იგავ-არაკები. თარგმ. აკაკისა. ტფ., 1937. 134 გვ.

წიგნში დევს ი. ა. კრილოვის საიუბილეო კომისიის სხდომაზე მოსაწვევი ბარათი ი. გრიშაშვილის სახელზე.

კანის მეოთხე გვერდზე: „ორი ძალი, 195; ცხენი და მხედარი, 302; გლეხების საუბარი“.

8917–8922. კრილოვი ი. იგავ-არაკები [ს. დანელიას და ი. გრიშაშვილის შესავალი წერილებით. რედაქტორები: პ. ინგოროყვა, ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1944.

ხელნაკეთი სუპერის 1-ლ და მე-4 გვერდებზე: „კორექტურული შეცდომები, გვ. 221; კარგი თარგმანი, 271; „საიდან სადა, წმიდა საბა“; სისონა, 222“.

ფორზაცის მე-2 გვერდზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას რედაქტორისაგან. ი. გრ. 1944. 21/IX. იუბილე კრილოვისა“. იქვე: „ჩემი წერილი, გვ. 20. ჩემი თარგმანი, გვ. 302“.

ფორზაცის მე-2 გვერდზე მ. რიონელის წერილი „Басни Крылова на грузинском языке“, ამოჭრილი გაზეთებიდან, მინაწერით: „Заря Востока“, 1944 წ., 17 დეკ., № 251“.

გვ. 271. ჩაკრულია კ. ჭიჭინაძის მიერ თარგმნილი ი. კრილოვის ლექსი „გუგული და მამალი“, ამოჭრილი გაზ. „ლიტერატურა და ხელოვნებას“ 1944 წ. № 38-დან.

წიგნის ბოლოს, ყდაზე: „ი. გრ. 1944. 21/XI“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის და პ. ინგოროყვას რედაქციით“.

თავფურცლის მე-2 გვერდზე სიტყვა „რედაქტორები“ შესწორებულია სიტყვით „რედაქტორი“ და გადაშლილია „პ. ინგოროყვა“.

წიგნში დევს: 1. გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი ი. კრილოვის იგავ-არაკების შესახებ. 2. ქაღალდის ნაჭერი მინაწერით: „გამოსაცემად: 1. კრილოვი. 2. ოვ. თუმან“

მესამე ცალის წინასიტყვაობასთან მიწერილია: „წინასიტყვაობას მოგიტანთ ახალი ვარიანტით. ი. გრ“.

8923. კრილოვი ი. იგავ-არაკები. თარგმ. წერეთლისა. თბ., 1954.

8924. კრილოვი ი. რჩეული იგავ-არაკები. თარგმ. აკ. წერეთლისა. თბ., 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 2/VIII“.

8925. კუზნეცოვი ა. ლეგენდის გაგრძელება. თბ., 1961.

8926. კუნინი კ. სამ ზღვას იქით. ტვერელი ვაჭრის ათანასე ნიკიტინის მოგზაურობა. ისტ. მოთხრობა. [თარგმ. ი. ქავჭარაძისა. თბ.], 1958.

კანის მე-2 გვერდზე: „ჩვენს სოსო გრიშაშვილს, სიყვარულით. იროდიონისაგან. 15/IX-58“.

8927-8928. კუპრინი ა. თეთრი ცუგა. [მოთხრობა]. თარგმნა ბ. წერეთელმა. თბ., 1954.

8929-8930. კუპრინი ა. ორთა ბრძოლა. [რომანი. თარგმ. პლ. ბებიასი]. თბ., 1958.

8931-8932. კუპრინი ა. საოცარი ექიმი. [მოთხრობები. თარგმ. ნ. სამუკაშვილმა]. თბ., 1960.

8933. ლავრენიოვი ბ. რღვევა. პიესა 4 მოქმ. [თარგმ. აკ. ფალავასი]. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1928, № 3.

8934-8935. ლერმონტოვი მ. რჩეული თხზულებანი. ს. დანელიას რედ. და კომენტ. ტ. 1. თბ., 1948.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948. 7. VII“. იქვე: „გვ. 164. თურქეთი-რუსეთი“.

8936. ლერმონტოვი მ. აშუღ-ყარბი. (თურქული ზღაპარი). თარგმ. ი. საათაშვილისა. თბ., 1957.

8937-8939. ლერმონტოვი მ. დემონი. პოემა. ნათარგმნი მ. ფაზელისა (გურიელი). [თბ.], 1891.

მეორე ცალის გვ. 3. მიწერილია: „ვიყიდე ბუკინისტის მაღაზიაში. სახელგამი. გამყიდველი პლატონ კიკნაველიძე. 1942. 17/IX. ი. გრ“.

8940-8941. ლერმონტოვი მ. დემონი. პოემა. თარგმ. მ. გურიელისა. (მე-2 სურათებიანი გამოც.) ბათომი, 1895.

8942-8944. ლერმონტოვი მ. დემონი. პოემა. თარგმ. მ. გურიელისა. მე-3 გამოც. თფ., 1903.

თავფურცელზე: „თარგმანი არ მომწონს. ი. გრ“.

8945-8950. ლერმონტოვი მ. დემონი. აღმოსავლური მოთხრობა. თარგმ. კ. ი. ჯაფარიძისა. ტფ., 1928.

თავფურცელზე: „პოეტ სოსო გრიშაშვილს მთარგმნელისაგან ნიშნად გულწრფელი პატივისცემისა. კ. ჯაფარიძე. 25/IX-28 წ“.

კანზე: „ჩემის რედაქციით. ი. გრ“. იქვე: „წინანდალი, გვ. 12“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „ეს დარიალი შუქთა მფინავი“. ამ ადგილის თარგმანის დაზუსტებას ეხება მინაწერები: „ვით შვილდი“. – „რუსულად არის излучистый რომელიც წარმოებულია სიტყვა лук – (მშვილდი) და არა სხივი (луч –)“.

გვ. 45. მე-11 კარის ბოლოს მინაწერი: „მ. გურიელმა აქამდე თარგმნა „დემონი“ იხ. ყველა გამოცემა“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ხაზგასმულია მთარგმნელის გვარი და მიწერილია: ჩემი მეუღლის მამა. ი. გრ“.

8951. ლერმონტოვი მ. დემონი, აღმოსავლური ამბავი. თარგმ. გ. ძიგვაშვილისა. – ამონაჭერი: „ჩვენი თაობა“, 1939, № 9, გვ. 29–44.

8952. ლერმონტოვი მ. დემონი. [პოემა. თარგმ. კ. ჭიჭინაძისა]. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1941, № 1.

გვ. 71. სათაურის წინ: „ცალკე წიგნადაც გამოვიდა. ი. გრ“.

8953. ლერმონტოვი მ. დემონი. თარგმ. კ. ჭიჭინაძისა. თბ., 1941.

8954. ლერმონტოვი მ. [ლექსები. პოემები]. თბ., 1944.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1944. 3/3“.

ფორზაცზე: „დემონი (კ. ჭ.) და Бежали, გვ. 68“.

გვ. 41. ლექს „გტოვებ, რუსეთო დაუბანელო“... მიწერილი აქვს: „ნ. აგიაშვილსაც აქვს ნათარგმნი!“

გაზეთიდან ამოჭრილი რ. ნუცუბიძის რეცენზია „რამდენიმე შენიშვნა. მ. ი. ლერმონტოვის ლექსებისა და პოემების ქართული თარგმანები“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1944, № 118, 11 ივნისი. ი. გრ“.

8955. ლერმონტოვი მ. მასკარადი. ოთხმოქმ. დრამა ლექსად თარგმ. დ. გაჩეჩილაძისა. თბ., 1947.

8956–8959. ლერმონტოვი მ. მწირი. [პოემა]. გრ. დ. აბაშიძის ნათარგმნი. ქუთაისი, 1892.

წიგნში საგაზეთო ცნობა: „ლერმონტოვის „მწირის ახალი თარგმანი“ მინაწერით „ლიტ-საქართ“, 1937, № 22“.

მეორე ცალის კანზე წარწერა: „პატ. ს. ხუნდაძეს“. იქვე: „არ არის თბილისში და არც „ქარ-წიგნში“. ი. გრ“.

8960–8961. ლერმონტოვი მ. მწირი [პოემა]. თარგმ. ბ. ხოსიტაშვილის. თბ., 1946.

8962–8964. ლერმონტოვი მ. ორშა. პოემა. [მთარგმნ.] მხარგრძელი. თბ., 1895.

კანზე მთარგმნელის ფსევდონიმთან მიწერილია: „ვლ. ფავლენიშვილი. საძაგელი თარგმანია. ი. გრ“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „წვავისა“, მიწერილია: „წავი“.

გვ. 17. მოხაზულია სტროფი: „და მის მშვენებით აღტაცებული“... მიწერილია: „განდეგილი?“.

8965. ლერმონტოვი მ. პოემები. თარგმ. კ. ჯაფარიძისა. თბ., 1939.

8966–8967. ლერმონტოვი მ. პოემები. თარგმ. ნ. ნადირაძემ. თბ., 1954.

8968. ლერმონტოვი მ. ჩვენი დროის გმირი. თარგმ. შ. დადიანისა. თბ., 1936.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1936. 29/XI“. იქვე: „ჯანიკო, 49; სიამოვნებას ივიწყებენ, მწუხარებას არასდროს, 92“.

კ. აქბარდიას წერილი წიგნის გამოსვლასთან დაკავშირებით, ამოჭრილი გაზეთიდან, მიწერილია: „ახალგ. კომ“, 1936, № 285, 12 დეკემბ“.

შემუცტიტულზე: „მურაზი; 86, სიკოპწივე, 90; სევადა, 91; მარმაში, 110; ცხაური, გვ. 139“.

8969. ლერმონტოვი მ. ჩვენი დროის გმირი. თარგმ. შ. დადიანისა. მე-2 გამოც. ტფ., 1938.

8970–8971. ლერმონტოვი მ. ჩვენი დროის გმირი. თარგმ. გ. ქიქოძისა. თბ., 1946.

8972. ლესკოვი ნ. მასხარა პამფალონი. (ძველებური მოთხრობა). თარგმ. ზ. ხ-სა. – ამონაჭერი: „მომბე“, 1899, №№ IV–VII.

აკინძულია წიგნად ი. გრ. ხელით.

8973. ლესკოვი ნ. ოსტატი დალაქი. მოთხრობები. [თარგ. რ. ქებულაძისა]. თბ., 1958.
8974. ლიკსტანოვი ი. პირველი დილა. [მოთხრობა]. თარგმნა ბ. შელიამ. თბ., 1955.
8975. ლიკსტანოვი ი. ცეროდენა. მოთხრობა. თარგმნა შ. გვინჩიძემ. თბ., 1949.
8976. ლუკონინი მ. [ლექსები]. თბ., 1962.
8977. ლუნაჩარსკი ა. მეფის დალაქი. პიესა 7 სურ. თარგმანი დ. ხომტარიასი. [ტფ., 1921].
8978. მაიაკოვსკი ვ. თხზულებანი. ი. აბაშიძის რედ. და წინასიტყვ. თბ., 1940.
 ყდის მე-2 გვერდზე: „1. მიყვარდა რიონის ნაპირი“, 133. 2. კიდევ, გვ. 7. 3. მხოლოდ შენ ერთს, 28. 4. უყვარდა თქმა: „მეგობრებო, წინ, წინ გასწით, ნუ შედრკება თქვენი გული“.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. 14-IV. სადამო მაიაკოვსკისა რუსთ. საკ. დარბ“. P. S. მარიჯანძემ წაიკითხა მოგონება, კარგად მიიღეს. ი. გრ.“
- გ. წულუკიძის რეცენზია ამ წიგნზე, ამოჭრილი გაზეთიდან მინაწერით: „საბჭოთა მასწავლებელი“, 1940 წ., № 45, 7 ივნისი“.
8979. მაიაკოვსკი ვ. რჩეული. თბ., 1952.
 ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953 წ. 10/VII“.
- 8980–8981. მაიაკოვსკი ვ. ახალგაზრდათა დღე. [ლექსი]. თარგმ. ვ. გაფრინდაშვილის. ტფ., 1931.
8982. მაიაკოვსკი ვ. ვლადიმერ ილიჩ ლენინი. [პოემა]. თარგმ. მ. პატარიძისა. ტფ., 1937.
 კანის ბოლო გვ.: „მთარგმნელმა მიიღო ოთხიათასი და რაღაც ბუჩუდიო – მე კი „ნარინჯიანოში“ 34 მანეთი მომცა „ვედერაციამ“. ი. გრ“.
- 8983–8985. მაიაკოვსკი ვ. ლექსები. პოემები. თბ., 1938.
 ფორზაცზე: „1. კაზაკები მძულდაო, VIII“.
- გვ. XV. ხაზგასმულია: „Пощечину общественному вкусу“ და მიწერილია: „ეს წიგნი მაქვს. ი. გრ“.
- გვ. 252. მიწერილია: „აკლია ბევრი ლექსი თარგმანები ბ. აბულაძისა, ვ. გორგაძისა, ს. ფაშალიშვილის, ნ. შენგელიასი. ი. გრ. 1939. 6/IV“.
8986. მაიაკოვსკი ვ. ლექსები და პოემები. (ერთტომეული). ს. ჩიქოვანის და შ. რადიანის რედ. თბ., 1939.
 ფორზაცზე: „ი. გრ. 1939. 12/XI“.
8987. მეჟიროვი ა. [ლექსები. თბ., 1962].
8988. მესამე ოქრო. [მოთხრობა]. გადმოკეთებული და გამოცემული ნ. ყუბანეიშვილის მიერ, ბათუმი, 1899.
8989. მეძავი ქალის გასამართლება. [პიესა]. გადმოკ. ლოსაბერიძის მიერ. ქუთაისი, 1928.
8990. მისნიცკი ი. აირია მონასტერი. ფარსი 3 მოქმ. გადმოკ. ვ. გუნიას და თ. სახოკიას მიერ. [თბ., 1911].
8991. მილცინი ა. უფალი ღმერთის აფეთქება. აგიტ-პიესა 1-მოქმ. ტფ., 1932. – თავფურცელზე ავტ. არ არის.
 კანზე: „ი. გრ. 1924 წ. 19 V“.
8992. მიხალკოვი ს. ერთმოქმედებიანი პიესები. მთარგმ. თ. თეთრამე-კახიძე. [თბ.], 1956.

8993–8994. მიხალკოვი ს. წითელი ყელსახვევი. პიესა 3 მოქმ. 8 სურ. თარგმ. თ. გელიაშვილისა. თბ., 1949.

8995. მორდოვცევი დ. ამირანის შვილნი. ისტორიული რომანი აფხაზეთის ცხოვრებიდან. თ. სახოკიას ნათარგმნი. – ამონაჭერი: „მომბე“, 1897, XI, XII; 1898, I–VI.

ფორზაცზე: „დ. მორდოვცევი. ამირანის შვილნი. ისტ. რომანი, აფხაზეთის ცხოვრებიდან. თარგმნილი თ. სახოკიას მიერ 1898. თბილისი. სტამბა წიგნის გამომც. ქართ. ამხანაგ. გვ. 296. გამოვიდა ცალკე 1898 წ. ი. გრიშაშვილი“.

8996. მონასეინი ნ. ბუ. [მოთხრობა]. თარგმ. ნ. ბ-სა. ტფ., 1929.

8997. მორიცი ი. [ლექსები]. თბ., 1962.

8998–8999. მოწამე სარწმუნოებისათვის. საეკლესიო-ისტ. მოთხრობა. ქუთაისი, 1888.

9000–9001. ნაგიბინი ი. ბომა ბიჭის თავგადასავალი. [მოთხრობა] [თარგმ. ლ. გოგობიასი]. თბ., 1961.

ფორზაცზე: „ჩვენს საყვარელ მგოსანს სოსო გრიშაშვილს მე-27 მაღაზიის პატარა... [გაურკვეველია]“.

9002–9003. ნადსონი. იუდა. (ნადსონიდან). ნათარგმნი ილია ფერაძის მიერ. თბ., 1898.

9004. ნავროზოვი ა. ჩემი დედა. პიესა 3. მოქმ. თარგმ. ქ. ჯაფარიძისა. თბ., 1941.

9005. ნევეროვი ა. ტაშკენტი ქალაქი პურის. მოთხრობა. თარგმ. ლ. ჯაფარიძის, ტფ., 1926.

კანზე: „პურის ქალაქი ტაშკენტი. ი. გრ. 1927. 15/ V.“

9006. ნეკრასოვი ნ. გლეხის ბავშვები. [ლექსები]. თარგმ. მ. ლეზანიძისა. თბ., 1951.

9007. ნეკრასოვი ნ. ვინ ცხოვრობს რუსეთში კარგად. [პოემა]. თარგმ. გ. ცეცხლაძის, ა. მირცხულავასი და რ. გვეტაძის. თბ., 1950.

9008. ნეკრასოვი ე. იოანე სარდალი. (ე. ნეკრასოვიდან). [თარგმ. ივანე ყიფიანისა]. ქუთაისი, 1912.

კანზე: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ. 1938. II. X“.

კანზე და თავფურცელზე ბეჭედი: „Лазарет О-ва Грузин в Москве“.

9009. ნეკრასოვი ნ. ლექსები. თარგმ. გრ. ცეცხლაძისა. თბ., 1947.

9010. ნეკრასოვი ნ. ლექსები და პოემები. თარგმ. გრ. ცეცხლაძისა. ტფ., 1937.

წიგნში „მკითხველის“ წერილი „ნ. ა. ნეკრასოვი ქართულად“, ამოჭრილი გაზეთიდან მინაწერთ: „ლიტ. საქართველო“, 1938 წ., № 9, 12 აპრილი“.

9011. ნეკრასოვი ნ. ლექსები და პოემები. თარგმნილია ვ. გაფრინდაშვილის, ვ. გორგაძის, ე. ევდომვილის, ხ. ვარდომვილის, გ. ცეცხლაძის მიერ. თბ., 1948.

9012–9014. ნეკრასოვი ნ. პაპა. პოემა. თარგმ. გრ. ცეცხლაძისა. თბ., 1937.

9015–9016. ნეკრასოვი ნ. რუსი ქალები. პოემა. თარგმ. ვ. გაბესკირიამ და ვ. გორგაძემ. თბ., 1953.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს – ქართული პოეზიის მშვენიერებასა და სიამაყეს – პოეტს, მეგობარს – „ვოლკონსკაიას“ მთარგმნელის ვ. გორგაძისაგან. 20. XI. 53“.

9017. ნეკრასოვი ნ. საბავშვო ლექსები. თარგმ. მ. ლეზანიძისა. თბ., 1954.

9018. ნესტერენკო ა. „სინანაული“. პიესა ოთხ მოქმ. გადმოკეთ. შ. მანაგაძის მიერ. თბ., 1940.

9019. ნიკიტინი ნ. ჩრდილოეთის ავრორა. [რომანი]. თარგმ. ა. გოგებაშვილისა. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. 28-V“.

9020. ნიკულინი ლ. ოქროს ვარსკვლავი [მოთხრობა. თბ.], 1946.

9021. ნოვიკოვ-პრიბოი ა. საზღვაო მოთხრობები. თბ., 1956.
9022. ნოვორუსკი მ. პატარა ზიჭის თავგადასავალი. [მოთხრობა]. თარგმ. ბ. მეტრეველის. ტფ., 1928.
თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 8/1“.
- 9023–9024. ნოვორუსკი მ. ციხის რობინზონები. მოთხრობა ყრმათათვის. ტფ., 1930.
9025. ნოსოვი ნ. არიციას და მისი მეგობრების თავგადასავალი. [თარგმნეს ალ. გაბესკირიამ და ს. ხუნდაძემ]. თბ., 1956.
9026. ნოსოვი ნ. ვიტია მალევეი შინ და სკოლაში. [მოთხრობა]. თარგმ. ნ. ახალაძემ და პ. წერეთელმა. თბ., 1953.
9027. ნოსოვი ნ. მხიარული ოჯახი. [მოთხრობები. თარგმ. ნ. ახალაძემ და ელ. გოგოლაშვილმა]. თბ., 1954.
9028. ოთხი შეხვედრა. (რუსულით). [მთარგმნ. მ. ჩ.]. – ამონაჭერი „საქართვე. მოამბე“-დან, 1863 წ., № 3.
9029. ოთხი ძმა. [თბ., წ. ა.].
გვ. 1. სათაურთან: „გიორგი დანდუროვმა მომცა (ლადო კეცხოველის მეგობარი იყო 20 წელი ბაქოში). ი. გრ.“. იქვე: „ეს წიგნი არ არის „ქართულ წიგნში“. ი. გრ.“.
9030. ოთხი ძმა. [თბ.], მე-3 გამოც. კავკასიის კავშირისა, 1905.
- 9031–9032. ოთხი ძმა. [მოთხრობა]. მე-4 გამოც. თბ., 1917.
კანზე: „ი. გრ. ეს დასწერა ია ევალაძემ. იხ. „მიწა“.
წიგნში ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „1905 წელს ოთხი ძმა გამოსცა არალეგალურად იასონ ალ. მეტრეველმა“.
9033. ოპოჩინინი პ. წმიდა ნინო. [პოემა]. თარგმ. ივ. კერესელიძისა. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1884, XI–XII.
პოემის პირველი თავი და ბოლო ექვსი სტრიქონი გადაწერილია ი. გრ. ხელით.
- 9034–9038. ორი პიესა. თარგმ. მ. დემურისასი. ტფ., 1905.
9039. ორი პოემა: ა. პუშკინი. „მაზუკა“. – კ. რილეევი. „ვოინაროვსკი“. თარგმ. ი. ჭყონიასი. – ამოღებულია წიგნიდან: „ილია ჭყონიას ნაწერები“, 1913.
9040. ორჯონიკიძე ვ. თბილისის განთიადი. [მოთხრობები]. თარგმ. ი. ყიფიანმა. თბ., 1961.
- 9041–9043. ოსეევა ვ. ვასიოკ ტრუბაჩოვი და მისი ამხანაგები. თარგმ. ელ. გოგოლაშვილისა. თბ., 1951–1953.
წ. 1. 1951.
წ. 2. 1952.
წ. 3. 1953.
9044. ოსტროვსკი ა. პიესები. თბ., 1950.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1950 წ.“
გვ. 352. სარჩევში მიწერილია მთარგმნელის გვარი, იქ სადაც ეს არ იყო მითითებული: „თარგმ. [ალ. მიქელაძე].“ ამავე გვერდზე წერია: „რატომ არ შევიდა – „ზოგჯერ ბრძენიც შესცდება?“ (ს. ჩიქოვანის თარგმანი)“.
9045. ოსტროვსკი ნ. როგორ იწრთობოდა ფოლადი. [რომანი. თარგმ. რ. ქორქიასი]. ტფ., 1936.
ყდაზე სათაურის ქვეშ: „მეორე გამოც. გამოვიდა 1937. სასკოლო სერია“.
ფორზაცზე: „რეცენზიები: 1. „კომუნისტი“, № 307, 1936, (ალ. ლლონტი). 2. „ლიტ-გაზეთი“, 1936, № 8 (ბ. ბუაჩიძე)“.

წიგნში დევს გაზეთის ამონაჭრები: 1. ალ. ლლონტის რეცენზია, ამ წიგნზე მინაწერით: „კომ“, 1936, 6 სექტ“. 2. ბ. ჟღენტის წერილი „შესანიშნავი წიგნი. ნ. ოსტროვსკის „როგორ იწრთობოდა ფოლადი“ მინაწერით: „მუშა“, 1936, № 84“.

9046. ოსტროვსკი ნ. როგორ იწრთობოდა ფოლადი. [რომანი]. თარგმ. რ. ქორქიასი. ტფ., 1937.

9047. პავლენკო პ. აღმოსავლეთში. რომანი. თარგმ. ბ. ბარათაშვილისა. თბ., 1938.

9048. პავლენკო პ. ბარიკადები. [რომანი]. თარგმ. ივ. მაჭავარიანისა. ტფ., 1935.

ფორზაცზე წარწერა: „17 января 1943 г. в священном домике Гришашвили – после возвращения из Пятигорска, только что взятого у немцев. П. П.“ და „Я помню день тот, когда мы были с Павленко. Ира Харпухи. 19. 17. I. 43 г“.

9049. პავლენკო პ. ბედნიერება. რომანი. თარგმ. ქ. დათიკაშვილისა და ლ. ტიტვინიძისა, თბ., 1951.

9050. პანოვა ვ. თანამგზავრები. მოთხრობა. თარგმ. ნ. შატბერაშვილისა. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. II/X წყალტუბო“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „კარგი ადამიანები იღიმებიან ან იცინიან“, მიწერილია: „კარგი თემა“.

გვ. 6. პირველი აზვაცის პირველ სტრიქონში ნაცვალსახელი „მეს“ ნაცვლად ჩაწერილია: „ხომ“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ცეცხლმოკიდებული პაპიროსი“, მიწერილია: „ანთებული“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „კლაშა“, მიწერილია: „აქვს: „გვ. 10“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „ერი ჰაა!“

ფორზაცზე ბოლოში მიწერილია: „აფსუს – 10“.

9051–9052. პანოვა ვ. სერიოჟკა. [მოთხრობა. თარგმ. ნ. ბარათაშვილისა]. თბ., 1961.

9053–9054. პანტელეევი ლ. პორტრეტი. თარგმ. ს. კობახიძის მიერ. ტფ., 1932.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „პოლტავსკი მახორკა“ და მიწერილია: „პოლტავის წეკო“.

გვ. 16. მოხაზულია: „პოლიციის“, მიწერილია: „მილიცია?“

კანის მე-4 გვ. მიწერილია: „ვარი, გვ. 3; მოცხარი, გვ. 8; Смородина“.

9055–9056. პანფეროვი თ. საკუთარი თვალით ნახული. მოთხრობა. თბ., 1942.

9057. პლატოშკინი მ. გარღვევა. [მოთხრობა]. თარგმ. ლ. შ. ტფ., 1932.

თავფურცელზე გახსნილია მთარგმნელის ინიციალები: „ლეო შენგელაია-ქიაჩელი“.

9058. პლეტნევი ვ. ლენა. ხუთმოქმ. დრამა. ტფ., 1923.

9059. პოკროვსკი ს. მამონტებზე მონადირენი. – სოფელი ტბაზე. [მოთხრობები. მთარგმ. ს. აბულაძე]. თბ., 1959.

9060. პოლევოი ბ. ამბავი ნამდვილი ადამიანისა. [რომანი]. თარგმ. პ. აბრამიამ. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952–22. XI“.

9061. პოლევოი. ორი მეგობარი. მოთხრობა. თარგმ. ლაზ. ხმალადისა. გამოც. მე-2. ქუთაისი, 1911.

9062. პოლიაკოვი ვ. „სიყვარულის ხვეულები“. პიესა 1 მოქმ. ტფ., [წ. ა.].

კანზე: „გ. ბუხნიკაშვილის თარგმანი. ი. გრ“.

9063. პონომაროვი ი. მოსისხლე ბელადი. (რომანი ორ ნაწილად). ნათარგმნი ა. შიუკაშვილის მიერ. თბ., 1913.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 1918 წ. 16/III“..., (თარხანი – თ. ხუსკივაძე და პონომაროვი) იხ. „განათლება“, 1914 წ., № VIII, თ. კიკვაძის წერილი გვ. 604. ი. გრ“.

ფორზაცის მე-2 გვ. ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „Родина“ გამომცემლობა. მოსისხლე ბელადი Атаман-мститель. Оригинальный роман в двух частях. И. Н. Пономарева. ს. პეტერბურგი. 1890“.

ყდის მე-2 გვერდზე ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ერთი მოთხრობის გარშემო. 1894 წ. ჟურ. „კვალში“, № 19 და სხვ. დაიბეჭდა თარხანის მოთხრობა „ყაჩალი“. 1896 წელს ეს მოთხრობა გამოვიდა ბათომში და ზედ აწერია: თ. ხუსკივაძე. თ. კიკვაძის აზრით თარხანი და თ. ხუსკივაძე ერთი და იგივე პირია. ეს მოთხრობა „ყაჩალი“ თარგმანი ყოფილა ი. ნ. Пономарев-ის მოთხრობიდან: „Атаман мститель“. ეს უკანასკნელი მერე თარგმნა ალ. შიუკაშვილმა და დაარქვა „მოსისხლე ბელადი“. „ყაჩალი“ მაქვს თ. ხუსკივაძის შეკვრაში. ი. გრ“.

წიგნში დევს ს. ი. პონომარევის ფოტო მოკლე ბიოგრაფიული ცნობებით, ამოჭრილი ჟურნალიდან, მიწერილია: „იხ. „Новое время“, სურ. დამატ. 1910 წ. № 12469. ეს სხვაა. ი. გრ.“

9064. პოპოვი ი. ოჯახი. დრამა 4 მოქმ. 10 სურ. თარგმ. მ. ჯაფარიძისა. თბ., 1951.

9065. პოტაპენკო ი. მომხიბლავი ზღაპარი. პიესა. თარგმ. შიო დავითაშვილისა. ტფ., 1905.

9066. პოტაპენკო ი. ნამდვილი სიყვარული. მოთხრობა. თარგმ. ევ. კლდიაშვილისა. ტფ., 1899.

9067. პრილეჟაევა მ. შენთან ამხანაგები არიან. [მოთხრობა]. თარგმ. დ. დეკანოზიშვილისა. თბ., 1952.

წიგნში გაზ. „ახ. კომუნისტის“ 1952 წ. 2 დეკემბრის ნომერი, რომელშიც დაბეჭდილია გ. გომართლის წერილი „საინტერესო წიგნი მოსწავლე ახალგაზრდობაზე“.

9068. პროლეტარული შემოქმედება. მონაწილეობენ მუშა-მწერლები. ნაწ. 1. პოეზია. თფ., 1921.

9069–9073. პუშკინი ა. თხზულებანი. [გრ. ყიფშიძის წინასიტყვ.]. ტფ., 1899.

თავფურცელზე სათაურის ქვეშ მიწერილია: „I. პუშკინის ლექსი „სამი წყარო“ თარგმნა აგრეთვე აკაკი წერეთელმა. იხ. „კვალი“, 1899 წ., № 21, გვ. 341. ამავე ნომერში მოთავსებულია ნ. ჟ-ს წერილი, პუშკინზე. (ორი პოეტი – პუშკინი და ბალზაკი). II. „სადგურის ზედამხედველი“. იხ. „მნათობი“, 1929 წ., № 7. III. 19 ოქტომბერი (ლიცეიაში). თარგმ. პ. იაშვილისა. „რუბიკონი“, 1923, № 6“.

სარჩევში მოხაზულია ლექსის „მეგლი“ მთარგმნელის კრიპტონიმი და მიწერილია: „ალექსი ციმაკურიძე“. იქვე: „დუბროვსკი“-ს მთარგმნელთა კრიპტონიმებია გახსნილი: „მთარგმნელები მერაბიშვილი ნიკო და მალრამე ვანო. (მალრამე რევოლუც. იყო, მოჰკლეს ბანდიტებმა 1905 წ.)“.

გვ. 8. მოხაზულია მთელი გვერდი, მიწერილია: „იხ. კ. თავ. გამოცემა. არეულია“.

გვმ 74. ხაზგასმულია ლექსის „კავკასიის ზვავი“-ს ბოლო სტრიქონი: „მხოლოდ ცივს ჰაერს და ქართ ჰმთენიათ“, მიწერილია: „იხ. ილია ჭავჭავაძის ტ. გვ. 220“.

„სად მეუფება ჭექა-ქუხილსა

ყინულს და ქართა მხოლოდ ჰმთენია. (განდეგილი)“.

გვ. 75. სქოლიოში შესწორებულია პუშკინის „Анчар“-ის დაწერის თარიღი: „1828“, მიწერილია: „1829. ი. გრ“.

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი: „პუშკინის თხზულებათა უძველესი გამოცემები ქართულად“. „ლიტ. საქართ“.

9074–9077. პუშკინი ა. რჩეული ნაწერები. [ტ. 1–2.] თბ., 1937.

ტ. 1. ტ. ტაბიძის რედ.

- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 4 VI“. იქვე: „1. რუსული ვარდი, 98“.
- პუშკინის ლექსების ძველ მთარგმნელთა სიასთან მიწერილია: „1. სოლომონ რაზმაძე? 2. გრ. აბაშიძე? 3. მ. გურიელი?“.
- ტ. 2. გ. ქიქოძის რედ.
- შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1937. 29/III“. იქვე: „1. სამოვრის გავრცელება მთაში, გვ. 213. 2. ხანჯლის ერთი მოქნევით ხარს თავს აგდებინებდნენ, 223. 3. პოეტი ვუზევიჩი, 240. 4. დერვიში, 241. (მუსულ. მწირი)“.
- გვ. 212. მოხაზულია: „კურგანები“, მიწერილია: „ყორღანი“.
- გვ. 217. ხაზგასმულია: „პოეტის თქმით“, მიწერილია: „რომელი პოეტის?“
- გვ. 221. ხაზგასმულია: „უსწორმასწორო მოედანზე“, მიწერილია: „თათრის მოედანი“.
- გვ. 223. ხაზგასმულია: „ერთი დაკვრით ორად აპობდნენ ცხვარს ან თავს აგდებინებდნენ ხარს“, მიწერილია: „მ. ჯავახ. „არსენა““.
- გვ. 224. ხაზგასმულია: „გერმანელთა ახალშენი“, მიწერილია: „მიხაილ. (პლენხანოვის) ქუჩა“.
- გვ. 227. ლაპარაკია შავ ჭირზე, მიწერილია: „შავი ჭირი 1829“.
- გვ. 229. ხაზგასმულია: „ვერბანა ატ (ცხენი მომიყვანე)“, მიწერილია: „ვერ მანა“.
- ბომარშეს შესახებ მიწერილია: „ავტორი დრამატული ტრილოგიისა“. ხაზგასმულია სიტყვა: „კომედიებით“, მიწერილია: „ტრილოგია“.
- 9078–9081. პუშკინი ა. რჩეული ნაწერები. [ტ. 1–4]. თბ., 1949–1952.
- ტ. 1. ლექსები და პოემა. 1952.
- ყდის მეორე გვერდზე მიწერილია: „1. ფალანგა, მგონი ეს სიტყვა მირზა ფატალის აქვს“.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1952, 1 დეკემბერს“.
- ტ. 2. პოემები. 1949.
- სუპერზე: „ი. გრ. 6/IV. 1949. 2. პოემები“.
- გვ. 314. სქოლიოში ხაზგასმულია: „გურზი“, მიწერილია: „თავკომბალა, რკინის კეტი“.
- ტ. 3. პიესები. 1950.
- სუპერზე: „ი. გრ. 1950. 23/XII 3-ე“.
- ტ. 4. მოთხრობები. 1951.
- სუპერზე: „ი. გრ. 1951. ივნისი“.
9082. პუშკინი ა. ბელკინის მოთხრობები. თბ., [1959].
- 9083–9086. პუშკინი ა. ბოშები. [პოემა]. თარგმ. ვ. რუხადის. ტფ., 1931.
- კანზე დაკრულია მთარგმნელის კარიკატურა, ამოჭრილი გაზეთიდან.
- გვ. 3. ხაზგასმულია „ხალით“, მიწერილია: „ნოხით“.
- გვ. 6. მოხაზულია: „და ურმებიც“, მიწერილია: „თითქოს ურმებიც დაშლილია“;
- ხაზგასმულია: „ზარაშვეებით“, მიწერილია: „ზარ-აშვეებით“.
- გვ. 7. ხაზგასმულია: „მკვიდრი, მინდვრის“, მიწერილია: „იხ. გვ. 9“.
- გვ. 8. ხაზგასმულია: „ბოლო-მხოლოდ“. მიწერილია: „იხ. გვ. 11“.
- გვ. 11. მოხაზულია: „უჩნდა“, მიწერილია: „ჰქონდა“.
- გვ. 14. მოხაზულია: „ამ ხალით“, მიწერილია: „ეს არ არის რუსულში“;
- მოხაზულია: „იღამებს-იმ ღამეს“, მიწერილია: „ერთი და იგივე რითმაა“.
- გვ. 18. მოხაზულია მოხუცის სიტყვები, მიწერილია: „კარგია“.
- გვ. 21. ხაზგასმულია: „უნდა, მუდამ“, მიწერილია: „ეს რითმა მეორდება“.
- გვ. 26. მიწერილია არშიაზე: „ვინ ამბობს ამას?“ იქვე: „ზემფირა“.

- წიგნის ბოლოს კანზე: „ი. გრ. 1931. 9/V“.
9087. პუშკინი ა. ბოშები – პოლტავა. თარგმ. კ. ჭიჭინაძისა. თბ., 1954.
- 9088–9089. პუშკინი ა. ევგენი ონეგინი. რომანი ლექსად. თარგმ. გრ. ცეცხლაძის. ტფ., 1935.
- შმუცტიტულზე: „საყვარელ პოეტს ჩემს უფროს მეგობარს სოსო გრიშაშვილს გრ. ცეცხლაძე, 19. 1. I, 35 წ“.
- გვ. 12. ხაზგასმულია: „ლიფლიფით“, მიწერილია: „ხან ფანჯარას ხმარობს“.
- გვ. 15. ხაზგასმულია: „ჩონგურმა“, მიწერილია: „ქნარი იხ. გვ. 23“.
- გვ. 19. სტრიქონს: „ადარ გვიწვავდენ“ მიწერილი აქვს: „ადარ სწვავდენ.“
- გვ. 26. ხაზგასმულია: „საური“, მიწერილია: „ზეწარია“.
- გაზეთის ამონაჭრები: 1. ა. არსენიშვილის რეცენზია მინაწერთ: „На рубеже Востока“, 1935 წ., № 14, 2 ივნისი“ 2. ს. დ.-ს წერილი „ა. პუშკინი ქართულად“, მიწერილია: „კომ“. 1935, № 154, 4 ივლისი“. აქვე გახსნილია ავტორის ინიციალები: „სერგი დანელია“.
- 9090–9091. პუშკინი ა. ევგენი ონეგინი. რომანი ლექსად. თარგმ. და შენიშვნ. გრ. ცეცხლაძისა. ტფ., 1937.
- წიგნში გაზეთიდან ამონაჭერი გრ. ცეცხლაძის წერილი „პუშკინის თარგმანის გარშემო“, მიწერილია: „ლიტ. საქართ., 1940, № 5.
- 9092–9093. პუშკინი ა. ევგენი ონეგინი. რომანი ლექსად. თარგმ. ა. ახნაზაროვისა. თბ., 1941.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 26 ნოემბ“. იქვე: „ეს პოემა ა. ახნაზაროვმა თარგმნა, როცა უსინათლო იყო: ცოლს უკარნახებდა. ი. გრ“.
- თავფურცელზე მთარგმნელის გვართან მიწერილია: „გარდაიც. 1942 წ. დაიბ. 1866 წ“.
- გვ. 5. ეპიგრაფის ქვეშ: „К. Вяземский“ შესწორებულია: „П“...
- გვ. 8. ხაზგასმულია: „ტკბილს ხმებს“, მიწერილია: „ილია“.
- გვ. 13. არშიაზე მიწერილია: „მიზრამვილი“.
- გვ. 146. ეპიგრაფი მოხაზულია და მიწერილია: „იხ. გვ. 219“.
- ყდის მესამე გვ. წერია: „მლაშე მარილი?! 185“.
- 9094–9095. პუშკინი ა. ევგენი ონეგინი. რომანი ლექსად. თარგმ. გ. ცეცხლაძის. თბ., 1947.
9096. პუშკინი ა. ევგენი ონეგინი. რომანი ლექსად. თარგმ. გ. ცეცხლაძის. თბ., 1962.
9097. პუშკინი ა. ზღაპრები. [თბ.], 1953.
- კანზე: „ი. გრ. 1954. 19/II“.
- 9098–9099. პუშკინი ა. კავკასიის ტყვე. – ბაღჩისარაის შადრევანი. თარგმ. კ. ჭიჭინაძემ. თბ., 1950.
9100. პუშკინი ა. კაპიტანის ქალიშვილი. მოთხრობა. თარგმ. შ. დადიანისა. ტფ., 1936.
- თავფურცელზე, სადაც მითითებულია მთარგმნელის ვინაობა, მიწერილია: „და სამსონ დადიანისა“.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 3/II“. იქვე: „არაკი არწივსა და ყვავზე ურიკა, 178, 1. ზეითუნის ზეთი, 20. 2. საფრენი გველი(?) 21. (ფრიალა). 3. ოთურმა, 22. 4. ოვინა, 32. 5. სანთიობა, 37. 6. „ინჩი“, 51, 86. 7. მეტიჩარა, 79. 8. ფინდიხი(?) 96. 9. არაქათი 97. 10. ლარძაყინი 98. 11. მარყუში, 99, 12. „ვინძლო“ თავის ალაგას არ არის 151, 103, 117; ფუნდუკი ხომ ქარვასლაა, 104, ზედადგარი(?), 112; სვინა, 32. ილეოთი, 121, 122; გულის

მურაზი, 137; მახლას, 149; ხუმტური, 155; მდადი? რუსული? 146; ხუმრობას ხუმრობ, 109; ომახიანი, 107; ვინძლო, 103, 117; მანქანის უკან, 101; ფინდიხი, 96, მერდინი, 115; ზედადგარი(?) 114; გადარძეული, 108, 115, 139; არეულია(?) 116; ფოროჯი, 133; ქუჩაბანდი, 141; ივანობის თვე, 187“.

ყდის მე-3 გვ. გაზეთიდან ამოჭრილი გ. საამოვის რეცენზია წიგნის შესავალ წერილზე. „პუშკინის დისკრედიტაციის წინააღმდეგ“ მინაწერით: „კომუნისტი“, 18 მარტი, 1937 წ., № 63“.

9101. პუშკინი ა. კაპიტანის ქალიშვილი. თარგმ. შ. დადიანმა. თბ., 1952.

9102. პუშკინი ა. კაპიტანის ქალიშვილი. თარგმ. შ. დადიანის. თბ., 1955.

9103–9104. პუშკინი ა. ლექსები. თარგმანი [და ლექსი – მიძღვნა „პუშკინს“] კ. ჭიჭინაძისა. თბ., 1937.

სუპერზე: „ი. გრ. 1937. 10/II“.

გვ. 69. შინაარსში თითოეულ ლექსის თარგმნას მიწერილი აქვს – გაზეთის სახელწოდება, წელიწადი და ნომერი – სადაც პირველად დაიბეჭდა.

9105–9107. პუშკინი ა. ლექსები. თარგმ. ვ. წულუკიძემ. თბ., 1950.

ფორზაცზე: „ჩემს წამახალისებელს მეგობარს, ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს, ქართული ლიტერატურის ნიჭიერ მკვლევარს, მხატვრული თარგმნის ოსტატს ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს ძმური სიყვარულით ვანოსაგან. 25/VI“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 15. VI“. იქვე: „ანდრე შენიე გვ. 65, შენიშ. 129“. და გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. რ. თვარაძის და ს. ცაიშვილის წერილი „ერთი თარგმანის შესახებ“ მინაწერით: „კომუნისტი“. 1952, № 30, 5 თებერ“. 2. ალ. შავიშვილის წერილი „ალ. პუშკინის ლექსების ახალი თარგმანი“ მინაწერით: „სტალინელი“ (გორი), 1951 წ., № 212, 25 ოქტ“.

გვ. 7. ლექსს „ნ. ა. პლიუსკოვას“ მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი ა. ჭავჭავაძესაც აქვს ნათარგმნი“.

გვ. 65. უსათაურო ლექსს მიწერილი აქვს: „ანდრე შენიე“-დან.

გვ. 101. არშიაზე მიწერილია: „დღეს ურჯულონი სტამბოლს აქებენ“... „დაიბეჭდა ლიტერატურა და ხელოვნებაში“, 1949, № 22, 5 ივნისი“.

გვ. გვ. 114–115 შორის, სადაც დაბეჭდილია ლექსი „ძეგლი“ დევს ქალაქში მთარგმნელის ხელით გადაწერილი იგივე ლექსი, რომელსაც ი. გრიშაშვილის ხელით მიწერილი აქვს: „ა. პუშკინი. ძეგლი. მთარგმნელის ავტოგრაფი. თარგმნილი ვანო წულუკიძის მიერ.“

9108–9110. პუშკინი ა. ლექსები და პოემები. თარგმ. პ. იაშვილისა. ტფ., 1936.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „თახჩა? 117, 118, 122, აფსონი, 125; გარეგანი, 129“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1936. 15/IX. პუშკინის თარგმნის ისტორიისათვის. ცუდი თარგმანია. შესადარებლად... სხვათა თარგმანებისთვის“.

თარგმანები შესწორებულია ი. გრ. მიერ. ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია შენიშვნები.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე მიწერილია: „რეცენზიები „კომ. განათლება“, 1936 წ. №... ოქტომბერი“.

გაზეთის ამონაჭრები: 1. „სეკუნდანტის წერილი „დუელი პუშკინის ლექსებთან“ მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ“, 1937, № 39, 17 თებერვ“. 2. „დალი“-ს რეცენზია მინაწერით: „ახალგ. კომ“, 1936, 4 დეკემბერი“. 3. ვლ. ჯიბუტის რეცენზია ამოჭრილი „კომ. განათლების“ 1936 წ. 24 ოქტ. ნომრიდან. 4. აქვე გაზ. „ლიტ. საქართველოს“ 1936 წ. № 22, რომელშიც დაბეჭდილია ვ. წულუკიძის წერილი „იმპრესიონისტული თარგმანი თუ თანაშემოქმედება“.

მეორე ცალის გვ. 167. ხაზგასმულია: „და თავს იფარავთ პასუხის ნაცვლად“... მიწერილია: „სიტყვის ბანზე აგდება“.

9111–9113. პუშკინი ა. მაზეპა. „პალტავა“. პოემა. ქუთაისი, 1894.

კანზე მიწერილია: „თარგმნილი ილია ჭყონიას მიერ“.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშ... 1913 წ. 11 ოქტ“.

გვ. 3. მიწერილია: „შეცვლილი აქვს. შემდეგ ცალკე გამოსცა თავის თხზ. ილია ჭყონია. გვ. 89“.

მეორე ცალის გვ. 3. ბეჭედი კ. ზუბალოვის სახელობის სახალხო ბიბლიოთეკისა.

9114. პუშკინი ა. მეზადური და ოქროს თევზი. [ქ. ა., წ. ა.].

კანზე: „ი. გრ. 1900 წ. (?)“.

შესავალ წერილში ხაზგასმულია ადგილები, რომელიც ეხება პუშკინის ნაწარმოებთა ქართული თარგმანების გამოცემებს, მიწერილია: „მეზადური“ გამოვიდა 1886 წ.“ სათაურის შემდეგ მიწერილია: „თარგმ. რ. ერისთავისა“.

9115. პუშკინი ა. მეზადურის და თევზის ზღაპარი. [თარგმ. ვ. გორგაძემ]. თბ., 1954.

9116–9117. პუშკინი ა. მეფის მკვდარი ასული და შვიდი გმირი. თავისუფალი თარგმ. არ. ახნაზაროვისა. ტფ., 1937.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1937. 22/X. არ ვარგა ლექსი. ს. დანელიას რედაქტორობით“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „განუტევა“, მიწერილია: „და იქ დატოვა“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „ძლივს იგერებდა“, მიწერილია: „იგერიებდა“.

გვ. 25. გადახაზულია: „რომ თვის“, მიწერილია: „ეგებ“, გადახაზულია: „უცბად გამქრალი და დაკარგული“, მიწერილია: „ანაზდეულად გადაკარგული“.

გვ. 26. ხაზგასმულია სიტყვა „გამოუდგა“, მიწერილია: „მთვარეს გამოუდგა?“ ამავე გვერდის ბოლოში მიწერილია: „Месяц, месяц, мой дружок,“ პუშკ. 232“.

გვ. 30. გადახაზულია: „არის კვლავ მოდებული“, მიწერილია: „დადის ამზად გასული“.

9118–9119. პუშკინი ა. ოთხი პოემა. თარგმ. კ. ჭიჭინაძისა. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 10. IV“. იქვე: „თარსი, გვ. 30“.

გვ. 29. პირველ სტროფში ხაზგასმულია: „აღმართა“, მიწერილია: „მოავლო“. ხაზგასმულია: „შეაქნია“, მიწერილია: „აღმართა“.

გვ. 30. სიტყვა „გაფითრდა“ გადასწორებულია: „გაუფითრდა“.

9120–9122. პუშკინი ა. ოქროს თევზი და მეზადური. ზღაპარი. თარგმ. ა. ახნაზაროვისა თბ., 1937.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 6/III“ და გაზეთიდან ამონაჭერი სოლ. ცაიშვილის წერილი „მცირე შენიშვნა დიდ საქმეზე“, მინაწერით: „კომუნისტური განათლება“, 1937, № 26, 21 მარტი“.

9123. პუშკინი ა. ოქროს თევზი და მეზადური. ზღაპარი. თარგმ. ა. ახნაზაროვისა. თბ., 1947.

კანზე: „ი. გრ. 1947. 2. IV“. იქვე: „იხ. რეცენზია ერემიასი. „ნორჩი ლენინელი“, 1947, № 14“.

გვ. 7. სტრიქონში „ისევ წავიდა ლურჯი ზღვისაკენ“ გადახაზულია: „ლურჯი“. მიწერილია: „იგი. ი. გრ“.

გვ. 9. სტრიქონში „მას წამოუსხამს სამურის ქურქი“, ხაზგასმულია: „სამურის“, მიწერილია: „სიასამური ანუ ხაზილა. ი. გრ“.

წიგნის ბოლოს, სადაც აღნიშნულია რედაქტორი და სხვ. მიწერილია: „არა სჯობდა ამ სამეულთან მხატვარც ყოფილიყო აღნიშნული? ი. გრ“.

9124–9125. პუშკინი ა. პეტრე დიდის ზანგი. თარგმ. ნ. კურდღელაშვილისა. თბ., 1938.

კანზე: „ი. გრ. 1938 წ. 12/XI“. იქვე: „ლამაზმანები, 33; ქართული ანდაზები, გვ. 35, 94; „ხაზმუზიანი, 48. პროზიანი. 49“.

9126–9127. პუშკინი ა. პიკის ქალი. თარგმ. მ. პატარიძის. ტფ., 1934.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1935. 20/IV“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „არ არის გასაკვირი“, მიწერილია: „სთქვა ნარუმოვმა“. გადაშლილია: „მოხუცი ქალი“, მიწერილია: „დედაბერი“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „ყალიონს“, მიწერილია: „Трунку“ (ჩიბუხი)“. ხაზგასმულია: „სანამ არ გამისტუმრებთ“, მიწერილია: „ვალს არ გადაიხდით“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „უჯდა საკერავს“, მიწერილია: „ქარგვა თუ საკერავი“. ხაზგასმულია: „ხუმრობა-არშიყს“. მიწერილია: „Кокетн. კვკლუცობა“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „მოთამაშე“, მიწერილია: „ყომარბაზი“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „სახლთან სიარული“, მიწერილია: „სახლის ირგვლივ“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „ხელში აიყვანეს მოხუცი“, მიწერილია: „ხელში კი არ აიყვანეს, „Приподняли,“ ე. ი. მხრებში შეუდგნენ ან სხვაგვარად ხელი მოჰკიდეს“.

გვ. 22. ხაზგასმულია „თვალეზდაკუსულმა“, მიწერილია: „Быстроглазая“ ცქრიალა თვალეზიანმა“. ხაზგასმულია: „როცა მოდების სავაჭროდან დაბრუნდა“, მიწერილია: „მოდების სავაჭროს გოგო – ასეა რუსულში“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „სენაკში“, მიწერილია არშიაზე: „სენაკში? მიდის Коморку“.

გვ. 28. ხაზგასმულია: „ყაირათი“, მიწერილია: „ყადრი“. Я знаю цену деньгам. ყაირათი экономия“. ხაზგასმულია: „არ დაიკარგება ჩემთვის“, მიწერილია: „ალალი იქნება ჩემზე“. ხაზგასმულია: „დაგორდა... გაჩერდა უძრავად“, მიწერილია: „თუ გაგორდა, საიდან გაჩერდა“.

გვ. 30. ხაზგასმულია: „არ გაუვლია“. მიწერილია: „არ გაევილო“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „მე არ მინდოდა მისი სიკვდილი“, მიწერილია: „უპასუხა გერმანმა“.

გვ. 34. ხაზგასმულია: „საიდუმლო გზით“, მიწერილია: „რუსულში – Потайной лестницей – აქ უეჭველად კიბე უნდა“. ხაზგასმულია: „კლიტე“, მიწერილია: „გასადები“. მოხაზულია ორ ადგილას: „რომელიც“, „რომლითაც“. მიწერილია: „არც რუსულშია ეს მეორე „Который“. ქვევით მიწერილია: „აკი დაგორდა? იხ. გვ. 28“.

გვ. 36. დაბეჭდილია: „Ангел стерти“. ადგილი მოხაზულია, მიწერილია: „რატომ ეს არა თარგმნა?“ წრეშემოვლებულია: „დაიხია“, მიწერილია: „დაიწია“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „ბრუნდებოდა“, მიწერილია: „დაბრუნდა“.

გვ. 38. ხაზგასმულია: „ეს მოჩვენება“, მიწერილია: „რაც ნახა“.

გვ. 39. ხაზგასმულია: „მუცლიანი“, მიწერილია: „ღიპიანი?“ თორემ ყველა კაცს მუცელი აქვს“.

გვ. 41. ხაზგასმულია: „მიჭერთ“, მიწერილია: „მიჭრით“.

გვ. 43. მოხაზულია „კარტის კალაპოტი“, მიწერილია: „დასტა“.

მეორე ცალის კანზე: „ჩემს მიერ გასწორებული მეორე გამოცემისათვის. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1935 წ. 20/IV“.

გვ. 11. მოხაზულია: „ვინძლო“. მიწერილია: „ვინძლო“ უადგილოთაა ნახმარი. აქ უნდა ყოფილიყო: „მართლა“ ან „იქნებ“, „სიტყვამ მოიტანა“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „თუ კაცი ხარ“, მიწერილია: „რუსულშია, „Пожалуйста“ ქართულად „გეთაყვა“. განა გრაფინიას სტილია ეს „თუ კაცი ხარ?“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „ხელში აიყვანეს მოხუცი და ეტლის კარებში შესვეს“, მიწერილია: „ხელში როგორ აიყვანდნენ“ ბავშვი იყო? მხრებში შეუდგნენ. ხელი მოჰკიდეს და სხვა. „Приподняли“ „ეტლის კარებში შესვეს“ არ ვარგა“.

ტექსტში ყველა გვერდზე ი. გრ. მიერ გასწორებულია თარგმანი, მიწერილია შესწორებანი.

9128–9133. პუშკინი. პოემები. [ბოშები.– კავკასიის ტყვე. – ტყის ძმები]. თარგ. ვ. რუხაძის. [თბ.], 1934.

ყდაზე: „ჩემთვის გავასწორე. ი. გრ“.

შმუცტიტულზე: „მხატვრული სიტყვის უკეთეს ოსტატს, პოეტს ი. გრიშაშვილს. ვ. რუხაძე. 1/X–34. წყალტუბო“.

იქვე: „ეს ჩემი შენიშვნები მიიღო განსვენებულმა და სთქვა: შემდეგ გამოცემაში შევასწორებო. ი. გრ. წყალტუბო, 1934 წ. 1 ოქტომბერი. ოთახი № 5“.

გვ. 9–39. პოემა „ბოშები“. მე-9 სტრიქონი შესწორებულია: „მოჩარდახული ურმების ქვეშე“. გვ. 12. ხაზგასმულია: „მიექანება ბრბო“... მიწერილია: „სად მიექანება? თუ მიდის!“ ხაზგასმულია: „ვირებს მანდიკურ ჰკიდიათ ძრები“, მიწერილია: „მანდიკურებრ? ხურჯინი. „ცხენსა კაცი გაკვეთილი, მანდიკურად გარდაკვიდი“. (შოთა, 529 433–439)“. გვ. 14. არშიაზე მიწერილია პირველი ორი სტრიქონის შემცვლელი ტექსტი:

„თავისუფლების სილალის შვილი,
დღეს კაემანით რატომ დამთვრალა?“

გვ. 16. ხაზგასმულია: „მინდვრის-მკვიდრი“, მიწერილია: „ეს რითმა ორჯელაა, გვ. 14“. გვ. 21. ხაზგასმულია: „სხვაა ჩემი სიხარული“... მიწერილია: „სხვამ შეიპყრო ჩემი გული“. გვ. 22. გადახაზულია: „მე რას დავეძებ!“ მიწერილია: „რა მენალვლება?“ ხაზგასმულია: „ამ ხალით“, მიწერილია: „ავტორს ხალი არა აქვს. მხატვარმა რომ ეს ქალი დახატოს, მთარგმნელის მიხედვით პირზედ ხალი უნდა გაუკეთოს?“ ხაზგასმულია: „იღამებს – იმ ღამეს“, მიწერილია: „ძირი ერთიდაიგივეა ამ რითმის“. გვ. 23. გადახაზულია: „შენ შესახებ ვმღერ“, მიწერილია: „მე შენზე ვმღერი“. ხაზგასმულია: „მთვარე – თვალეზ“, მიწერილია: „ეს რითმა ორჯელაა. გვ. 10“ გვ. 25. ხაზგასმულია: „ის გადაბრუნდა“..., მიწერილია: „მხარი იცვალა“. გადახაზულია: „მშვიდობით“, მიწერილია: „მივდივარ“. გვ. 28. გადახაზულია: „მთრობელ ამბორით“, მიწერილია: „მათრობელ კოცნით“. გვ. 29. გადახაზულია: „ვცხოვრობდით ერთად“, მიწერილია: „დარჩნენ ჩვენ შორის“. ხაზგასმულია: „ვეძებ, ვუძახი“, მიწერილია: „ვეძებ და ვუხმობ“. გვ. 30. გადახაზულია: „არც ერთი“, მიწერილია: „მას შემდეგ“. ბოლო ორი სტრიქონთან მიწერილია: „ეს კუპლეტი უნდა ახლად ითარგმნოს“. გვ. 32. პირველი ორი სტრიქონი შეცვლილია ტექსტით:

„დღეს ბეჭობს იქით მთვარე რომ ჩავა,
სასაფლაოსთან მოდი, მოგელი“.

შემდეგი ორი სტრიქონის გასწვრივ მიწერილია: „აქ მესამე პირით რათ ლაპარაკობს“. აქვე გადახაზულია: „უგდებს ყურსა“, მიწერილია: „ყურს მიუგდებს“. გვ. 33. ხაზგასმულია: „მთვარესაც ნისლი ჩაუცვამს თალხი“, მიწერილია: „მთვარეს ჩაუცვამს ნისლების თალხი“. ხაზგასმულია: „შორით საფლავი“, მიწერილია: „შორს სასაფლაო“. გვ. 34. გადახაზულია: „მხოლოდ წუთს [კიდევ]. მიწერილია: „გთხოვ ერთხელ [კიდევ]“. ხაზგასმულია: „კუბოსთან“, მიწერილია: „კუბო საიდან გაჩნდა“. გვ.

35. ხაზგასმულია: „სახე და გული“..., მიწერილია: „სხვა რითმა უნდა: ამოთხუპნული“.

გვ. გვ. 43–70. „კავკასიის ტყვე“. გვ. 47. მე-11 და მე-12 სტრიქონები შეცვლილია ტექსტით:

„მინდვრიდან ხალხი ბრუნდება სახლში,
მხარზე გადებულ ელვარე ცელით“.

გვ. 49. გადახაზულია: „ანუგემოს ტყვე, გაფითრებული“, მიწერილია: „ტყვეს ნუგეში სცეს, მოუღბოს გული“. გვ. 50. მე-3 სტრიქონში გადახაზულია: „იმას“, მიწერილია: „იმ ქალს“. გადახაზულია: „ღიად და გრძნობით“, მიწერილია: „წრფელის შეგრძნობით“. ხაზგასმულია: „ცისმარი – სიზმარი“, მიწერილია: „იხ. გვ. 48“. გვ. 51. ხაზგასმულია: „მთებს, ლურჯს და ჭადარას“, მიწერილია: „მთა ლურჯი ფერისაა?“ გვ. 53. ხაზგასმულია: „ხმალი“, მიწერილია: „რუსულშიც Шашка-ა?“ ხაზგასმულია: „[ცხენი] ოთხამოდებით“, მიწერილია: „დაოთხებული“. გვ. 56. ხაზგასმულია: „ბოლიან“, მიწერილია: „გაჭვარტლოულ“. გვ. 59. ხაზგასმულია: „ანდა-ვიშოვი შხამს ან ბასრ ხანჯალს“, მიწერილია: „ან შხამს ვიშოვი და ან ბასრ ხანჯალს“. გვ. 65. ხაზგასმულია: „ჩხარუნებენ ლაგმები“, მიწერილია: „რუსულშია: „Уздечки медные гремят, ლაგამი არ ჩხარუნობს“. ხაზგასმულია: „ბანდებით“, მიწერილია: „რუსულში ეს უცხო სიტყვა არ არის“. გვ. 67. ხაზგასმულია: „მძიმეა, როგორც მდინარის სიღრმე“, მიწერილია: „რატომ სიღრმე მძიმე? რუსულში სხვანაირადაა“. გვ. 68. ხაზგასმულია: „რკალები“, მიწერილია: „ეს „რკალები“, ბევრჯელაა ნახმარი“. ხაზგასმულია: „თანვე წაიღე“, მიწერილია: „წაიღე თანა“.

წიგნში დევს ქალაღდის ნაჭრები მინაწერებით: I. „ბოშები“ პუშკ. (ვ. რუხადის თარგმ.) I. ვ. რუხადის ნათარგმნი სიტყვა-სიტყვით და მხატვრულდ არის შესრულებული, სადად, უბრალოდ. ლექსი ხანდახან აკაკური სტილითაა ნათარგმნი. II. კარგია. ადგილები შესანიშნავია. მაგ. იხ. „ჩიტუნიავ როდის... (ეს უნდა რუსულს შევადარო). III. ნაკლად შეიძლება ჩაითვალოს ჯვარედინი რითმის უქონლობა, მაგრამ ეს ნაკლი ქართულ ლექსში ისე არა ჩანს, როგორც რუსულში და ვ. რუხადის თარგმანი დედანთან სწორია. პუშკინსაც სადათ აქვს დაწერილი. ი. გრ. 2. აკლია ი. იმედაშვილის გამოცემა. პატარა წიგნაკია“. ბოლო გვერდზე გაზეთიდან ამოჭრილი განცხადება იმის შესახებ, რომ ა. პუშკინის იუბილესათვის დაიბეჭდა პუშკინის პოემები, თარგმნილი ვ. რუხადის მიერ“ მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1934, № 230, 5 ოქტომბ“. აქე მიწერილია: „2. გ. ნატროშვილის რეცენზია ამ წიგნზე „სიტყვა და საქმე“, 1934, № 6. 3. იხ. „მნათობშიც“. 1934, № 11–12.

9134–9135. პუშკინი ა. რუსეთის მგოსანი ა. ს. პუშკინი. 1799–1899. მისი ცხოვრება და ლექსები. შედგ. ი. წინამძღვარისა. თბ., 1899.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილისა!“ იქვე შემდგენელის ფსევდონიმთან: იოსებ იმედაშვილის ფსევდონიმია. ი. გრ“.

კანზე: „იშვიათია! სახლში არ გაიცემა. ი. გრ“.

9136–9137. პუშკინი ა. სადგურის ზედამხედველი. [მოთხრობა]. თბ., 1929.

კანზე: „ი. გრ. აუგიანი რეცენზია „კომ. განათლება“, 1936 წ., № 24“.

9138. პუშკინი ა. სადგურის ზედამხედველი. [მოთხრობა]. თარგმ. ვ. გორგაძისა. თბ., 1955.

9139–9141. პუშკიანი ა. სალთან მეფის ზღაპარი. თარგმ. მ. პატარიძისა. ტფ., 1937.

9142. პუშკინი ა. სალთან მეფის ზღაპარი. თარგმ. მ. პატარიძისა. თბ., 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 29. XI“.

9143. პუშკინი ა. ძუნწი გმირი. თარგმ. თ. რ. ერისთავისაგან. [თბ., 1872]. – ამოღებულია „კრებულიდან“, 1872, № X–XI–XII.

9144. პუშკინი ა. ძუნწი გმირი. ქუთაისი, 1913.

გვ. 1. სათაურთან წერია: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. – ი. გრ“.

9145. პუშკინი ა., ლერმონტოვი მ., ნეკრასოვი ნ. ლექსები და პოემები. თარგმ. გ. ცეცხლაძისა. ბათუმი, 1939.

შმუცტიტულზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს, ჩემს უფროს მეგობარს ი. გრიშაშვილს. გრ. ცეცხლაძე. 19–15, X – 39 წ. ლერმონტოვისადმი მიძღვნილ საღამოზე სასოფლო სამეურნეო ინსტიტუტში. გრ. ც“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „შავი ყარყუმით“, დასმულია კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „ყარყუმი თეთრია“.

გვ. 42. ხაზგასმულია სიტყვა „ხელჯაგებს“ და მიწერილია: „გ. ერისთ“.

9146. ჟაროვი ა. ახალ ამხანაგებს. ლექსები თარგმ. ვ. გაფრინდაშვილისა. [თბ.], 1932.

9147. როკვი ვ. ინჟინერი სერგეევი. პიესა 3 მოქმ. თარგმ. ნ. მიქავასი. თბ., 1945.

წიგნში გაზ. „პრავდის“ 1945 წ. 13 ივნისის ნომრიდან ამოჭრილი დ. ზასლავსკის წერილი: „Инженер Сергеев“ в малом театре“.

9148–9149. რადიშჩევი ა. მოგზაურობა პეტერბურგიდან მოსკოვს. თარგმ. დ. დეკანოზიშვილისა. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955. 14/V“. იქვე: „მოდური ყველაფერი წუთიერია, განსაკუთრებით ლექსწყობაში, რადიშჩევი, გვ. 192“.

9150. რომანოვი პ. არაბული ზღაპარი. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1928, № 3, აკინძულია ი. გრ. მიერ. ხელნაკეთ კანზე: „არაბული ზღაპარი“.

9151. რუბაკინი ნ. მარჯნები და ადამიანები. ძველი თქმულება შორეულ აღმოსავლეთის ცხოვრებიდან. თარგმ. კ. გ-ძისა. ბათუმი, 1906.

9152–9154. რუბაკინი ნ. ქალაქის მამიებელნი. (ეტიუდი). მთარგმ. სევ.-ლი. [სევ. ჯუღელი]. თფ., 1897.

9155. რუს მწერალთა მოთხრობები. თარგმ. ი. ზურაბიშვილისა. თბ., 1956.

9156. რუსი მგოსნები. [ლექსები]. თარგმ. მ. ლებანიძისა. თბ., 1959.

9157. რუსი მწერლები საქართველოს შესახებ. შეადგინა ვ. შადურმა. ტ. 1. ძველი დროიდან მე-XIX საუკუნის ნახევრამდე. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „პოლონსკის იმერთა დარეჯანი, გვ. 416. ი. გრ“.

9158. რუსი საბჭოთა პოეტები სამამულო ომს. ლექსების კრებული. ლ. ასათიანის რედ. თბ., 1943.

კანზე: „ი. გრ. 1944 წ. 30 მარტი. აქ ჩემი თარგმანია“.

9159. რუსული პოეზიის ანთოლოგია. ს. ჩიქოვანის და კ. ჭიჭინაძის რედ. თბ., 1948.

ყდის მეორე გვერდზე: „გვ. 672. ინბერიდან; გვ. 696. მიხალკოვიდან; გვ. 719. შჩიპაჩოვი – ჩემი ნათარგმანები“. აღნიშნული წარწერა მოხაზულია და წერია: „ისე როგორც ტიუტჩევი, არასოდეს არ ვყოფილვარ პროფესიონალური მთარგმნელი. მეც, უპირველეს ყოვლისა, ჯერ პოეტი ვარ და „გრიშაშვილობას“ ვერავინ წამართმევს. მთარგმნელი არა ვარ და ამიტომ არა მყოფნის მოთმინება ამ ხელობისათვის. თუ რამ მომწონებია, ხელად გადასულა ქაღალდზე. ამიტომ არის, რომ აქ ამ წიგნში არ მითარგმნია დიდი პოეტები. ერთხელ კ. გამსახურდიამ მისაყვედურა: „შენს კარგ რითმებს სხვებს რათ აძლევო. დე წაიღონ. მე ისედაც ბლომადა მაქვს რითმები. – ეს

კია, რომ მიყვარს ტექსტის ძირითად თვისებაში ჩაწვდომა. არ მიყვარს „თავისუფალი თარგმანი“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948. 15 მაისი“.

გვ. 191. ე. ბარატინსკი ლექსის „გოეთეს სიკვდილზე“. პირველი სტრიქონი გადაშლილია და მიწერილია: „უკვე აღსრულდა! დიად მოხუცს არწივის თვალნი“. მე-4 სტრიქონში შესწორებულია: „ბიწიერი – მიწიერი“.

გაზეთის ამონაჭრები: 1. შ. აფხაიძის რეცენზია „Антология русской поэзии на грузинском языке“ მინაწერით: „Заря Востока“. 1948 წ., № 130, 1 ივლისი“. 2. ვ. გაბესკირიას მიერ თარგმნილი თანამედროვე რუსი პოეტების ლექსები, ამოჭრილი გაზ. „საბჭ. აჭარის“ 1948 წ. № 144-დან.

9160. სალტიკოვ-შჩედრინი მ. ბატონი გოლოვლიოვები. [რომანი]. მთარგმ. ც. ჩხეიძე და თ. კოპლატაძე. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 112. სჯობია „სეფისკვერის ნაწილებს“; გვ. 144. როცა ილია ამბობს სუტკნენინაო, (ე. ი. ცრუკნენინაო) გასაგებია, აქ კი „სუტწმინდანი“ ისე არა ჟღერს... არც ლაყაფი ვარგა. ლაყაფი ნიშნავს „ცუდათ მოუბარს“. ცუდი ლაყაფი აქვს. ე. ი. ცუდი ლაპარაკი იცის“; გვ. 334, სახეებში?“.

გვ. 112. ხაზგასმულია: „პაწია ნაჭერს“, მიწერილია: „ნაწილებს“.

9161. სალტიკოვ-შჩედრინი მ. ზღაპრები. თარგმ. ი. ზურაბიშვილისა. თბ., 1950.

9162. სალტიკოვ-შჩედრინი მ. ზღაპრები. თარგმ. ი. ზურაბიშვილისა. თბ., 1954.

კანზე: „ჩემი შენიშვნები იხ. პირველ გვერდზე. ი. გრ. კისერი თუ ყელი, გვ. 14“.

თავფურცელზე: „გვ. 21 (შეცდომა ხომ არ არის). 1. კისერი თუ ყელი, გვ. 14. 2. „მოკვლა“ თუ „დაკლა“, გვ. 6. 3. თავჩაქინდური, თავი-ჩაქინდრა. 4. თხლაშოი, გვ. 14. 5. წრუპი, 17; გვარიანი, 19; აგდებით, 20“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „ყვაუკებსაც თითო ცალი ანბანი უყიდეს“, მიწერილია: „ყვავის ბახალებს“.

9163–9164. სალტიკოვ-შჩედრინი მ. პომპადურები. [რომანი]. თარგმ. არ. ჭუმბაძისა. თბ., 1937.

9165–9167. საოცარი სასტუმრო ანუ უცნაური სიზმარი. [მოთხრობა]. ახალ-სენაკი, 1898.

9168. საუბედურო დებიუტი. ვოდევილი 1 მოქმ. თარგმ. ბ. ახოსპირელისა. ქუთაისი, 1916.

9169. სერაფიმოვიჩი ა. რკინის ნიაღვარი. [რომანი]. მთარგმ. დ. კასრაძე. ტფ., 1929.

9170–9171. სიდოროვი ა. სტეფანე ხალტურინი (ვიატკელი დურგალი). [მოთხრობა]. თარგმ. ს. თავაძის. ტფ., 1932.

9172–9173. სიმონოვი ვ. ლექსები და პოემები. თბ., 1959.

9174. სიმონოვი პ. ზღვის არწივები. [მოთხრობები]. თარგმ. პ. აბრამიასი. თბ., 1942.

9175. სიომუშკინი ტ. ალიტეტი მთებში მიდის. რომანი. თარგმ. შ. გვინჩიძის. თბ., 1953.

9176. სკოლა და ოჯახი და ამხანაგები. გადმოკეთ. გ. ბ-ძის მიერ. ოზურგეთი, 1890.

9177. სოფლისთვის თავდადებული. ამბავი ციმბირის ცხოვრებიდან. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1884, № 2.

9178. სტავსკი ვ. გაქანება. [რომანი]. თარგმ. დ. კასრაძისა. [თბ.]. 1933.

9179–9180. სუმბათაშვილი ა. ბორკილი. [დრამა 4 მოქმ]. თარგმ. ა. მ. ახნაზაროვისა. ტფ., 1889.

კანზე: „აქ წინათქმაა. ი. გრ. იბეჭდებოდა 1889 წ. „ივერიაში“. რეცენზია იხ. „თეატრი“, 1890, № 4“.

თავფურცელზე: „კორექტურული შეცდომა, გვ. 174. ი. გრ“. და გვ. 174. ელენეს სიტყვებში სიტყვა „ელენე“ გადახაზულია და არშიაზე მიწერილია: „ნიხო. ი. გრ“.

კანის ბოლოს გვერდზე: „დამში, 172, ბოლთა, 190; ოტროველა, 97; მიიკუნჭა 128; სინამარა, 211; კორექტურებია 174; რიკრიკა, 109“.

გვ. 109. ხაზგასმულია: „რიკრიკაზედ“, მიწერილია: „თარგზე. რიკრიკი – დამახინჯებული სიტყვაა: ვიკროიკიდან“.

9181–9182. სუმბათაშვილი ა. ღალატი. ხუთ მოქმ. დრამატ. ლეგენდა საქართველოს წარსულიდან. თარგმ. კ. მესხისა. ტფ., 1904.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან, იბეჭდებოდა „მოამბე“-ში.

მეორე ცალის კანზე წარწერა: „ალექ. იმედაშვილს კ. მესხისაგან“. იქვე: „P. S. პირველ ხანებში ღალატს ორივე თარგმნით თამაშობდნენ. ბეგლარას მიერ გაკეთებული სუფლიორის ეგზემპლარი ორი თარგმნისაგან შედგება. კ. მესხისა და გ. ყიფშიძის. ი. გრ“.

9183–9191. სუმბათაშვილი ა. ღალატი. დრამა-ლეგენდა. 5 მოქმ. თარგმ. გრ. ყიფშიძისა. ტფ., 1904.

ხელნაკეთ კანზე: „თ-დი ალ. სუმბათაშვილი. ღალატი. დრამა-ლეგენდა 5 მოქმ. თარგმანი გრ. ყიფშიძისა. გამოცემა „ივერიის“ რედაქციისა. თბილისი, სტამბა გ. დიასამიძისა. 1904 წ. ი. გრ. შესადარებლად ყიფშიძემ თავის თარგმანი გაუგზავნა ალ. სუმბათაშვილს. 1904. 12 თებ“. იქვე: „იციინის ოთარ-ბეგი, გვ. 23; თანამოსაგრე, გვ. 28; თარი, გვ. 32“.

ფრონტისპისზე წარწერა: „ამ წიგნს უძღვნის „ივერიის“ რედაქცია ალ. სუმბათაშვილს, 12 თებერვალს, 1904 წ.“

ფრონტისპისის მე-2 გვ.: „1. იბეჭდებოდა „მოამბე“-ში. 2. ეს დაცენზორებულია 13 დეკემბერს 1903 წ. გამოვიდა 1904 წ. თებერ. იბეჭდებოდა გაზეთ „ივერიაში“. 3. აკაკის ხელთ. დაიწყო თარგმ. 1905 წ. აპრილს. 4. ნიკო ავალიშვილის გამოვიდა ცალკე წიგნად 1906 წ.“

გვ. 18. ხაზგასმულია: „გუდით მოგართმევ სარდლის თავსა“, მიწერილია: „აკაკის აქვს „თხის ტყავში გამოხვეულს მოგართმევთ“.

გვ. 34. დევის შესახებ წერია: „აკაკის სიტყვა „დევი“ არა აქვს ნახმარი (გვ. აკაკის ავტოგრ. 19, – ჩემი 24)“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „სამი საპანის მოგროვება მაინც ძნელი იქნება“, არშიაზე მიწერილია: „ეს ადგილი აკაკის ასე აქვს ნათარგმნი: „სამი რჯულისათვის მაინც არ იკმარებს. – იხ. ჩემი ეგზემპლ. გვ. 27“.

გვ. 45. ხაზგასმულია სიტყვა „წყალს“, მიწერილია: „აკაკის აქვს „ღვინო“.

გვ. 54. ხაზგასმულია: „შენ შემოგველე“, მიწერილია: „ჩემო თეთრო იასამანო“ (აკაკის თარგმანში)“.

გვ. 59. ხაზგასმულია: „მის ძარღვებში ჩქევს მეფური სისხლი ჩვიდმეტის თაობისა“, მიწერილია: „აკაკის აქვს: „მის ძარღვებში ჩვიდმეტი მუხლის მეფური სისხლი სჩქევს“. „პირველ ნახვაზე შეატყობ, რომ ჩვიდმეტი მეფის საჯინიბოს მოდგმისაა. იმის ძარღვებში წმინდა სისხლი სჩქევს და ტრიალებს“. კ. მესხის თარგმანიდან, გვ. 34. „ჩვიდმეტი თაობის მეფის სისხლი უდენს ძარღვებში. (ნ. ავალიშვილი).“

გვ. 62. ხაზგასმულია: „გუფთასავით აგვეპავენ“, მიწერილია: „აკაკის აქვს: „ხახვივით დაგჭრიან“.

გვ. 63. ხაზგასმულია: „ისევ ქვიშა შეაყარო“, მიწერილია: „არა, ბდღვირი შეაყარე (აკაკი)“.

გვ. 64. ხაზგასმულია: „იბრძოლე“, მიწერილია: „აკაკის აქვს: „იჩხუბე“.

გვ. 65. ხაზგასმულია: „უფლის ციხის“ მიწერილია: „აკაკის თარგმანშია: „ღვთის ციხე“; ხაზგასმულია: „ყველგან ქრისტეანე სული ან სხეულს ისხავს, ან შორდება“, მიწერილია: „სულ ერთია სადაც უნდა იყო ყველგან ხორცში ჩადის და გამოდის სული“. (აკაკის თარგმანი)“; ხაზგასმულია: „მოწამე! მოწამე“, მიწერილია: „წამებულა, წამებული! (აკაკი)“.

გვ. 68. ხაზგასმულია: „ნავში“, მიწერილია: „ფილუკაში (აკაკი)“.

გვ. 70. ხაზგასმულია: „ხმის მიმოქცევა აქვს“, მიწერილია: „იმას ერთი ხმა აქვს. (აკაკი)“.

გვ. 80. ხაზგასმულია: „მეტეხის ციხეში“, მიწერილია: „აკაკის აქვს: „მცხეთის ციხეში“.

გვ. 82. ხაზგასმულია: „გასაღები“, მიწერილია: „აკაკისა აქვს „კლიტე“; ხაზგასმულია: „შესწივლა“, მიწერილია: „დაიწივლა. (აკაკი)“.

გვ. 84. ხაზგასმულია: „აღიღე“, მიწერილია: „აკაკის აქვს: „ამაღლე“; ხაზგასმულია: „გამიძელ, მიწინამძღვრე“, მიწერილია: „წამიყვანე მიმითითე. (აკაკი)“.

გვ. 85. ხაზგასმულია: „თონის პურები“, მიწერილია: „ლავაშები. (აკაკი)“.

გვ. 86. ხაზგასმულია: „ძალსა და მამაძალს“, მიწერილია: „და ყოველგვარ სალახანებს (აკაკი)“.

გვ. 87. ხაზგასმულია: „გადაყრუებულო!“, მიწერილია: „გაჭადარავებულო სულელო. (აკაკი)“; ხაზგასმულია: „გამობრუქული“, მიწერილია: „ლოთო“, (აკაკი); ხაზგასმულია: „დალიოს“, მიწერილია: „მოაწრუპვიე, (აკაკი)“.

გვ. 87. ლექს „ყოველი მხრიდან ჩვენი ხალხი ჰარიალალე, აქეთ მოდის, როგორც ჯანლი თარიალალე“ მიწერილი აქვს: „ტყე და ველით ჩვენი ჯარი ჰარიალალე, მიისწრაფვის ვით ფუტკარი, თარიალალე“. (აკაკის თარგმ.).

გვ. 88. ლექს: „ორბელიანს მალე ველით, ჰარიალალე. სუმბატ გვიძხერს ტაბახმელით თარიალალე“. მიწერილი აქვს:

„სამხრეთით ორბელიანი
სოღანლულით მოდის სუმბათ. (აკაკი)“.

გვ. 88. სტროფს: „იმედს მეფე მოსკოველი, ჰარიალალე, გვაძლევს დიდსა, მტერთა მსვრელი, თარიალალე“...

მიწერილი აქვს: „ზღვის იქიდან მოსკოველი
მეფე მზაა მოსახმარათ. (აკაკი)“.

გვ. 90. ხაზგასმულია: „ვისია ის სისხლი, რომელმაც ასე გაუწითლა ლოყები?“, მიწერილია: „ვისი სისხლი მიენტხა ლოყებზე, ვისმა ცეცხლმა აუნთო თვალები? (აკაკი)“.

გვ. 91. ხაზგასმულია: „უზომოა მათი გაცეცხლება“, მიწერილია: „უზომოა მათი მრისხანების აღმური (აკაკი)“.

გვ. 94. ხაზგასმულია: „ლამის ჭკუაზე შევიშალო!“ მიწერილია: „ღმერთო ნუ გამაგიჟებ. (აკაკი)“.

გვ. 95. ხაზგასმულია: „ამხედრდით! ერთი მუქარა გზა-ღაა!“, მიწერილია: „შესხედით ცხენზე, ეს გზა უკანასკნელია. (აკაკი)“.

გვ. 96. ხაზგასმულია: „ხმალს ისე შემოატარებს, თითქოს წრე შემოავლოვო“, მიწერილია: „ხმალს იქნევს და კალოს აკეთებს. (აკაკი)“.

გვ. 97. ხაზგასმულია: „გამეცალე აქედან“, მიწერილია: „წათერი იქით. (აკაკი)“; ხაზგასმულია: „შეგხვდებით, როცა თამაშა დაიწყება“, მიწერილია: „შეგხვდებით ერთმანეთს სეირის დროს. (აკაკი)“.

გვ. 100. ხაზგასმულია: „ისე ვიცი სირბილი და ხტომა, როგორც ქურციკმა“, მიწერილია: „აკაკის აქვს: „მე ირემივით დავრბივარ“.

გვ. 108. ხაზგასმულია: „სამკაულო... ნათელო ქვეყნიერებისაო“... მიწერილია: „მშვენებავ მსოფლიო მნათობო! (აკაკი)“. ხაზგასმულია: „დაიჭექებს“, მიწერილია: „მეხი გავარდება (აკაკი)“. თუ ჩამოვარდება? ი. გრ“.

გვ. 108. ხაზგასმულია: „საუკუნოება“, მიწერილია: „აკაკის აქვს: „საუკუნო (მარადისობა)“.

გვ. 110. ხაზგასმულია: „არარას?“, მიწერილია: „აკაკის აქვს „არაფერს“? ხაზგასმულია: „ვშიშობდი მათთვის“, მიწერილია: „მეშინოდა იმათი (აკაკი)“.

გვ. 112. არშიაზე: „მათი დრო არ წავა! (აკაკი)“.

გვ. 113. ხაზგასმულია: „კარისა“, მიწერილია: „ბჭის (აკაკი)“.

გვ. 116. ხაზგასმულია: „ქორი“, მიწერილია: „აკაკის აქვს მიმინო“.

გვ. 121. აღდგენილია ი. გრ. მიერ.

მეორე ცალში დევს ქალაქი მინაწერით: „ჩემს ბიბლიოთეკას ი. გრ. ლალატი. P. S. აკაკი ხორავამ გადმომცა გრიგოლ ყიფშიძის ეგზემპლარი „ლალატისა“. – ჩვენს მსახიობს აკაკის მიუღია ყიფშიძის ვაჟისაგან გოგი ფრონისპირელისაგან. ჩვენ ვნახეთ ეს ეგზემპლიარი და... რაც მთარგმნელს ჩაუსწორებია, ჩვენ ეს ამ ეგზემპლიარში გადმოვიტანეთ. ზოგ „ნასწორებს“ შეიძლება დაეთანხმოს მკვლევარი, ზოგი ისევ პირვანდელი სჯობია. ერთი კი ცხადია: სადაც „ვადიშაჰია“, ყველგან უნდა იყოს „შაინშა“. სამწუხაროდ, წიგნის არშიები ჩამოჭრილია მისი ყდაში მიცემის გამო... და ბევრი ბუნდოვანი, გასწორებული ადგილი ჩვენ აღვადგინეთ. იმ ეგზემპლიარს, რომელიც ამჟამად აკაკი ხორავას ეკუთვნის, გრ. ყიფშიძის მიერ ზევიდან ფანქრით აწერია: „ჩემის ხელით გასწორებული. ი. გრ. 1943. 23/XI“.

მესამე ცალის გვ. გვ. 16, 18, 19, 27, 33 მოქმედ პირებთან მიწერილია შემსრულებლები:

სამივე კარისკაცნი – (გრ. ცეცხლაძე, ი. მოსაშვილი, კ. კალაძე).

ოთარბეგი – ილ. ზურაბიშვილი, პ. იაშვილი, ს. ერთაწმინდელი.

ყარა-იუსუფი – მ. ჯავახიშვილი, კ. ლორთქიფანიძე.

ალრაზაკ – დ. შენგელაია.

ზეინაბი – ნინო ყიფიანი, მარი ციციშვილი, ნ. თარიშვილი.

ისახარ – მარიამ გარიყული, დარია ახვლედიანი.

რუქაია – მარიჯანი, ნ. თარიშვილი“.

კანის მე-4 გვერდზე: „საქო – გრიშაშვილი; გიგო – მოსაშვილი; ვანო – კოტეტიშვილი, მიხა – ფაშალიშვილი; მამასახლისი – ლევ. მეტრეველი; დედა – ... [?]. ნატო – მ. გარიყული; შაქრო – მარიჯანი, გაბო – ია ეკალაძე... [?] უნდა გვეთამაშა“.

მეოთხე ცალის თავფურცელზე ავტოგრაფი: „გრ. ყიფშიძე. ჩემი ხელით შესწორებული“.

ფორზაცზე: „მთარგმნელის გრ. ყიფშიძის ხელით შესწორებული ეგზემპლარი. ზოგგან გაუფუჭებია ახალი ჩამატებებით. ი. გრ. P. S. გ. ფრონისპირელს მიუცია აკ. ხორავასთვის, აკაკიმ მე გადმომცა. ი. გრ. 1943 წ. 10. XI. ამას ჩემს მეტი ვერავინ ვერ გამოსცემს, რა დაიტოვოს და რა არა. ი. გრ“.

გვ. 39. არშიაზე მიწერილია: „ფანქრით გრ. ყიფშიძის წაშლილი არ არის. ი. გრიშაშვილს რუსულ დედანში არის წაშლილი ადგილი. ი. გრ.“.

გვ. 60. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ი. გრ. 1943. 24. XI. აკაკი ხორავამ მათხოვა“.

მეხუთე ცალის კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას. ი. გრ.“. იქვე ბეჭედი: „Суфлиор: Иосип Г. Мамулов“.

გვ. 33. ხაზგასმულია აფორიზმი: „ოქროს სიწმინდეს სინჯავენ ქვით“... და მიწერილია: „ეს აფორიზმი ეკუთვნის ხილონს. ი. გრ.“.

გვ. 48. მოხაზულია ანანias დიალოგი: „განსვენებულს მამა-შენს რა პირით შევხვდე იმ სოფელში?“ და მიწერილია: „ეს ადგილი ავალიშვილს კარგად აქვს. ი. გრ.“.

გვ. 54. ხაზგასმულია დათოს სიტყვები: „ნუ გემინიან ნურაფრისა“... და მიწერილია: „ეს ადგილი კოტეს კარგად აქვს“.

მეშვიდე ცალის თავფურცელზე ადრინდელი პატრონის ხელით: „ქ. თბილისი. 1. თებერვალი. 1904 წ. დ. ნახუცრიშვილი“.

კანზე: „დ. ნახუცრიშვილის წიგნია. ვიყიდე ბუკინისტებში. (იხ. ბოლო). ი. გრ. 1942. 24. I“.

მეცხრე ცალის ფორზაცზე: „ეს პიესა აღმოჩნდა ვლ. შავიშვილთან (ფედერაციის ბუკინისტურ მაღაზიაში). ვიყიდე 40 მანეთად. სახალხო სახლის ეგზემპლდარი ყოფილა. ი. გრ. 1939. 10/IX“.

ფორზაცა და თავფურცელზე ბეჭედი: „კ. ი. ზუბალაშვილის სახალხო სახლთან არსებულ ქართ. წარმოდგ. მმართველი წრის გამგეობა“.

9192–9200. სუმბათაშვილი ა. ღალატი, დრამატიული ლეგენდა საქართველოს წარსული ცხოვრებიდან. ხუთ მოქმ. თ-დი ა. სუმბათაშვილისა. თარგმ. ნ. ავალიშვილისა. ტფ., 1906.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. ჩემს ბიბლიოთეკას!“.

ფორზაცზე: „იშვიათია. სახლში არ გაიცემა. კორექტურა?“ გვ. 107. ი. გრ“.

გვ. 3. „შეცდომათა გასწორება ბოლოში. ი. გრ“.

გვ. 107. ხაზი აქვს გასმული „ისახარს“ და მიწერილია: „ზეინაბი? ი. გრ“.

გვ. გვ. 78 და 79 შორის დევს ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „ნ. ავალიშვილის თარგმანში გამოტოვებულია ბესოს კუპლეტები“.

მესამე ცალის თავფურცელზე: „ეს გამოცემა იშვიათია!!! დუბლ. შევად. ი. გრ“.

მეხუთე ცალის თავფურცელზე: „ოსკარ შმერლინგის ნახატებით. ი. გრ“.

9201–9202. სუმბათაშვილი ა. ღალატი. დრამა-ლეგენდა 5 მოქმ. თარგმ. გრ. ყიფშიძისა. თბ., 1948.

თავფურცელზე: „ღალატის“ თარგმანისათვის, გვ. XV. აკაკიმაც თარგმნა. იხ. ჩემი „ძველ თეატრში“. ი. გრ. 1948 წ. 24/VIII“.

წიგნში ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „ალ სუმბათაშვილის წერილი „ვეცდები ქართულადაც დავწერო“. „დროება“, 1880 წ., № 189, ეს საინტერესო წერილია“.

გვ. XVI. გ. ბუხნიკაშვილის შესავალ წერილში ხაზგასმულია ადგილები, რომლებიც გრ. ყიფშიძის თარგმანის ღირსებებს ეხება, მიწერილია: „სწორედ ამით აიხსნება“.

მეორე ცალის გვ. XIII, მოხაზულია: „აუარება“, მიწერილია: „იხ. გვ. 146“.

გვ. 146. მოხაზულია: „აუარებელი“ და მიწერილია: „გვ. XIII“.

ყდაზე და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948. 26/VIII“.

9203. სუმბათაშვილი ა. ღალატი. [დრამა]. თარგმ. ა. წერეთლისა. პუბლიკაცია და შენიშვ. ი. გრიშაშვილისა. – ამოდებულია ავ. წერეთლის აკადემიური გამოცემიდან. ტ. V. 1949.

9204. სურკოვი ა. რჩეული ლექსები. თბ., 1956.
9205. ტარნოვსკი. გაბატონებული მსახური. კომედია 1 მოქმ. გად. ვ. აბაშიძის მიერ. [თბ., წ. ა.]. 176–211 გვ. – ამონაჭერი.
9206. ტვარდოვსკი ა. ვასილ ტიორკინი. [რომანი ლექსად]. თარგმ. ო. ჭელიძემ. თბ., 1953.
- 9207–9208. ტინიანოვი ი. დეკაბრისტები საქართველოში. ვ. კიუხელბეკერი და ა. გრიბოედოვი. რომანიდან „კიუხლია“. თარგმ. ტ. ტაბიძისა. [თბ.], 1929.
9209. ტინიანოვი ი. კუხლია. რომანი. თარგ. ქ. ირემადისა. თბ., 1937.
- ფორზაცზე ამონაჭერი გაზეთიდან გ. ნ-ლის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „კომუნისტი, 2 ნოემბ., 1937“.
9210. ტინიანოვი ი. კუხლია. ისტორიული რომანი. თარგ. ქ. ირემადისა. თბ., 1939.
9211. ტინიანოვი ი. კუხლია. რომანი. თარგ. ქ. ირემადისა. თბ., 1946.
- 9212–9213. ტიხონოვი ნ. რჩეული. თბ., 1959.
- 9214–9216. ტიხონოვი ნ. ვამბერი. [მოთხრობა]. ილუსტრაციები ჩუპიატოვის. თბ., 1931.
- კანზე: „აშულ-ღარიბი, 32“.
9217. ტიხონოვი ნ. [ლექსები. რედ. შ. აფხაიძე], თბ. 1962.
9218. ტიხონოვი ნ. სერგო მთებში. [პოემა]. თარგმ. კ. კალაძემ. [თბ., 1959].
- 9219–9220. ტოლსტოი ა. რუსული ხასიათი. [მოთხრობა]. თარგმ. თ. სულიაშვილისა. თბ., 1956.
- 9221–9222. ტოლსტოი ა. პეტრე პირველი. რომანი. თარგმ. ივ. მაჭავარიანის. წ. 1. ტფ., 1935.
- შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1935. 4/IX“.
- ფორზაცზე გაზეთიდან ამონაჭერი გ. ლიადის რეცენზია ამ წიგნზე სათაურით: „Отсеятина и трюки,“ არშიაზე: „Лит. Газета“, № 26., 15 мая, 1937 г. ძლივს მოვნახე. კარგი, რომ მახსოვდა გვერდი“.
- წიგნის ბოლოს, ფორზაცზე: „ოდრიკალი (Дуга?), 3; ბარტყული, 13 ქურდების საამურიო, მათრახი და პანდურიო 17; ბაგვები ფეხსამოსი 20; საშო-უძღები, 39; ღვეძილი და კუპატი, 39, კუპატით სავსე ტაბაკი“.
- გვ. 5. ხაზგასმულია: „ქარსიან“, მიწერილია: „ქარსი“.
- გვ. 7. ხაზგასმულია: „საროს“, მიწერილია: „ხეა“. ხაზგასმულია: „კარხანა“, მიწერილია: „კარხანა თევზია“.
- გვ. 16. ხაზგასმულია: „სირჩა“, მიწერილია: „სირჩა – Рюмка“.
- გვ. 18. ხაზგასმულია: „სკორე“, მიწერილია: „სკორა“.
- გვ. 21. ხაზგასმულია: „კოჭათი“, მიწერილია: „კოჭა“; ხაზგასმულია: „ეჩინჩებიან“, მიწერილია: „ეჩინჩება“.
- გვ. 24. ხაზგასმულია: „ზიპი“, მიწერილია: „თევზის ქონი“.
- გვ. 25. ხაზგასმულია: „საკომურთან“, მიწერილია: „Труна“.
- გვ. 29. ხაზგასმულია: „არდაგი“, მიწერილია: „ფართუკ“.
9223. ტოლსტოი ა. პური. (ცარიცინის დაცვა). მოთხრობა. თარგ. რ. ქორქიასი. თბ., 1946.
9224. ტოლსტოი ლ. მკვდარ-ცოცხალი. მოთხრობა. ყვირილა, 1906.
- გვ. 3. დასაწყისში: „იხ. „მწყემსი“, 1884, № 18, 19. იქ აწერია თარგ. თეოფ. ხუსკ-სა. ი. გრ“.
- 9225–9226. ტოლსტოი ლ. ანა კარენინა. რომანი 8 ნაწილად. თარგ. ლ. ტიტვინიძისა და თ. საყვარელიძისა. თბ., 1955–1959.

- ტ. 1, ნაწ. 1–4. 1955.
- ტ. 2. ნაწ. 5–8. 1958.
- სუპერზე: „ი. გრ. 1959. 1/VI“.
9227. ტოლსტოი ლ. აღდგომა. რომანი. სამ ნაწილად. თარგმ. პოლ. კალანდაძისა. გრ. ყიფშიძის რედ. ტფ., 1904.
- ფორზაცის მეორე გვერდზე: „აღდგომა; 1. 1904 წ. გამოვიდა. 2. 1911 წ. 3. 1927 (პ. ირეთელი). 4. 1937 (იოსებ მაჭავარიანი)“.
- თავფურცელზე მთარგმნელის გვარს მიწერილი აქვს ფსევდონიმი: „ირეთელი“.
- იქვე: „გამოვიდა სამ გამოცემად. მესამე გამოცემა 1937 წ. თარგმნა იოსებ მაჭავარიანმა“.
- წიგნის ბოლოს, ფორზაცზე: „ფასი 1 მ. 20 კ. „ივერიის“ პრემია“.
- 9228–9229. ტოლსტოი ლ. აღდგომა. რომანი. თარგმ. პ. კალანდაძისა. თფ., 1911.
9230. ტოლსტოი ლ. აღდგომა. რომანი სამ ნაწილად. თარგმ. პ. ირეთელის. ტფ., [1928].
- თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928“, მთარგმნელის ფსევდონიმი გახსნილია: „პოლიო კალანდაძის“. იქვე: „მესამე გამოცემა. პირველ გამოცემაზე ეწერა გრ. ყიფშიძის რედაქციით“.
9231. ტოლსტოი ლ. აღდგომა. [რომანი. თბ.], 1937.
- ფორზაცზე: „ი. გრ., 1937, 31 X“.
- 9232–9233. ტოლსტოი ლ. აღდგომა. თარგმ. რუს. მე-2 გამოც. გ. ქიქოძის რედ. თბ., 1951.
9234. ტოლსტოი ლ. ბავშვობა და სიყრმე. მოთხრობები. ლევ ტოლსტოის ბიოგრაფია ი. ნაკაშიძისა. თბ., 1912.
- კანზე: „სოსო გრიშაშვილს მარიჯანისაგან. 19 5/X 21“.
- 9235–9236. ტოლსტოი ლ. ბავშვობა, ყრმობა და სიჭაბუკე. თარგმ. ა. ჭუმბაძისა. ტფ., 1935.
9237. ტოლსტოი ლ. ბავშვობა და ყრმობა. [თარგმნა ნ. ნაკაშიძემ]. თბ., 1958.
- 9238–9239. ტოლსტოი ლ. ზღაპარი ივანე სულელისა და მისი ორი ძმისა: სიმონ მეომრისა და ტარასი – ღიპიანის. და მუნჯი დის მეღანისა და ბებერი ეშმაკისა და სამი პატარა ეშმაკუნასი. თარგმნ. ი. ნ-ლისა. ტფ., 1922.
- კანზე მთარგმნელის კრიპტონიმთან მიწერილია: „იასონ ნიკოლაიშვილი“.
- გვ. 44. ხაზგასმულია: „აბედი“, მიწერილია: „კორძები“.
9240. ტოლსტოი ლ. თესლი კეთილ-მოქმედებისა. აფორიზმები და რჩეული აზრები. თარგმ. ნ. ლოტოიანის მიერ. ყვირილა. 1912.
- თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „Н. Лотоян. М. Сурам. 24. VII, 1912 r“.
- 9241–9243. ტოლსტოი. დები. [მოთხრობა]. ტოლსტოის (მოპასანით). თარგმ. ვალენტინასი. თბ., გამოც. გ. შიხიანცისა № 7. [1905].
- თავფურცელზე მთარგმნელის ფსევდონიმთან: „თარგმ. ს. ჯულელისა. ი. გრ. ასე მოთხრა გ. შიხიანცმა“.
- 9244–9245. ტოლსტოი ლ. კავკასიის ტყვე – [მოთხრობა. თარგმ. ქ. კლიმიაშვილისა]. თბ., 1946.
- კანზე სათაურის ქვეშ: „უხეირო თარგმანია“.
- წიგნის ბოლოს, საგამომცემლო ცნობებში ხაზგასმულია მთარგმნელის სახელი და გვარი და ჩამატებულია: „მხატვარი“

მეორე ცალის გვ. 7. ხაზგასმულია: „ლავიწი სტეხდა“, მიწერილია: „ხელები და ლავიწი?“

გვ. 9. ხაზგასმულია: „ცხვრის მაღალი ქუდი“, მიწერილია: „ცხვარს ქუდი აქვს? სხვანაირად უნდა“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „მოშავო“, მიწერილია: „შავგვრემანი“. ხაზგასმულია: „ცვრის ტყავისაგან შეკერილი“ და მიწერილია: „გვ. 9“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „ყურთუკები ეწყო“, მიწერილია: „ბალიში?“
9246–9249. ტოლსტოი ლ. მეუფება წყვილია. (Власть тьмы). დრამა. თარგმ. მეველესი. ქუთაისი, 1908.

კანზე მთარგმნელის ფსევდონიმთან წერია: „დ. მიქელაძე“. სათაურის გასწვრივ: „იმერული ენა. ი. გრ“. იქვე: „ფემტემალი, 53“. 53-ე გვერდზე ხაზგასმულია: „ფემტემალს ქვეშ“ და მიწერილი არშიაზე: „Фартук“. „ელეგი, 49. „Гаитан“. 49-ე გვერდზე ხაზგასმულია სიტყვა „ელეგში“ და მიწერილი: „На гаитане?“ „ალაღად, 57“ და მითითებულ გვერდზე აღნიშნული სიტყვა ხაზგასმულია და მიწერილი: „ალა-ღად“.

გვ. 28. ხაზგასმულია: „მარინე (შემოდის). რას მიპირობ, ბიჭო?“ მიწერილია „ოლოლო“.

გვ. 31. სიტყვებს „როგორც თაფლი“ მიწერილი აქვს: „რუსულშია – Как сахар“. ი. გრ“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „სახლში შედის“, მიწერილია: „აკულინა შედის ქობში (Акулина идёт в избу)“.

გვ. 35. ხაზგასმულია: „იატაკს ქვეშ“, მიწერილია: „მიწურში“.

გვ. 36. ხაზგასმულია: „შენს დღეში“, მიწერილია: „მის“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „აჯა“, მიწერილია: „Уморилас, ног не слышу“.

გვ. 38. ხაზგასმულია: „შემოდენე“, მიწერილია: „Загони“.

გვ. 41. ხაზგასმულია: „მერე უყარე კაკალი“, მიწერილია: „А ты оставайся“.

გვ. 43. ხაზგასმულია: „დააბუჯურე“, მიწერილია: „Везде ошарь“

გვ. 46. ხაზგასმულია: „შოლტი მიწა“, მიწერილია: „За мостом полоску похал?“

გვ. 47. ხაზგასმულია: „დარგვის“, მიწერილია: „დათესვის“.

გვ. 50. ხაზგასმულია: „მიწის ვაშლი“, მიწერილია: „Картошки“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „შილიფად“, ზემოთ წერია: „Не нарядная“, ამ სიტყვის გასწვრივ გვ. 56: „შილიფი – იხ. საბა“.

გვ. 59. ხაზგასმულია: „ბურდღულობს“, არშიაზე: „Рычит“.

გვ. 61. ხაზგასმულია: „გალახულ ძაღლსავით“, მიწერილია: „Как куренок мокрый“.

გვ. 62. ხაზგასმულია: „ქორივით გავგლეჯ“, მიწერილია: „ქორივით არ არის დედანში. ი. გრ“.

გვ. 71. სიტყვასთან „ხსოვნა“ მიწერილია: „მეხსიერება ი. გრ“.

გვ. 78. სიტყვას „იასართ“ მიწერილი აქვს: „Шлюха“. ხაზგასმულია: „ჯინჯგილათ“, მიწერილია: „კინწისკვრით (Выталкивает)“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „ამ როსკიპს“, მიწერილია: „Подлая“. ხაზგასმულია: „დავუჭრი მთლათ ე-მის ჩასაცმელს. მოუხდება!“, მიწერილია კითხვის ნიშანი და „Я ей безрукавку изрежу“.

გვ. 80. ხაზგასმულია: „ჭაკი“, მიწერილია: „Сука“. სიტყვებს – „თვალეებს ამოვპოტნი“ მიწერილი აქვს: „Я Бельмы то ее повыдрала“. ხაზგასმულია: „გულპიწობა“ და მიწერილია: „გულფიცხობა (серчать)“.

გვ. 81. ხაზგასმულია: „შოთები“, მიწერილია: „Калачи“. ხაზგასმულია: „კორკოტი“, მიწერილია: „Каша“. ხაზგასმულია: „[სამოვარმა] გადიარა“, მიწერილია: „Самовар уходит хочет“. ხაზგასმულია: „ლაფარში“, მიწერილია: „Сенцах (დერეფანი?) ტალანი“.

გვ. 86. ხაზგასმულია: „სკამლოგინზე“, მიწერილია: „Лавка“. ხაზგასმულია: „მუზიკა“, აწერია: „Гармошка“.

გვ. 90. ხაზგასმულია: „გაღალულია“. მიწერილია: „გათვალული“.

გვ. 120. მოხაზულია: „ჩიგორგალით“, მიწერილია: „ტორტმანით? Шатаюсь ი. გრ“.

გვ. 128. ხაზგასმულია: „მიდის ეზოთი“, მიწერილია: „ეზო წამოიკიდა? (იკ. გრ). Идет ко двору“.

გვ. 129. მოხაზულია სიტყვა „მმადე“, მიწერილია: „Дружно“.

გვ. 131. ხაზგასმულია: „რას ბრანდავ“, მიწერილია: „Разлопушился“. ხაზგასმულია: „გამიღალა“, წერია: „ჯადო გაუკეთეს, თვალნაკრავი, გათვალეს“. ხაზგასმულია: „ვინ გამომისვა კისერში დანა“, მიწერილია: „ეს კისერი სულ არ არის დედანში. კისერში თუ ყელში?“

გვ. 133. ხაზგასმულია: „სულკატანმა“, მიწერილია არშიაზე: „ძაღლმა – Пес“.

წიგნში დევს საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის საზოგადოებრივ მეცნიერებათა განყოფილების მიმართვა ი. გრიშაშვილისადმი, რათა მან მონაწილეობა მიიღოს ლ. ტოლსტოის დაბადების 125 წლისთავის აღსანიშნავი სესიის მუშაობაში 1953 წ. 13 მაისს.

მეორე ცალში ჟურნალიდან ამოჭრილი Ф. Раскольников-ის რეცენზია „Цензурные мытарства Л. Н. Толстого-драматурга“, მიწერილია: „Красная новь“, 1928 წ. ნოემბ. № XI. ი. გრ“.

9250–9252. ტოლსტოი ლ. მოთხრობები, [ტფ., 1910].

მეორე ცალის შინაარსში – „მშვიდობის მაყურებელი“, გადახაზულია ბოლო სიტყვა და მის მაგიერ დაწერილია: „მოყვარულნი“.

9253. ტოლსტოი ლ. მოთხრობები. თბ., 1954.

9254–9255. ტოლსტოი ლ. ომი და მშვიდობა. თარგმ. ი. აგლაძისა. [ა. გაწერელისა წინასიტყვ.]. თბ., 1940–1947.

ტ. 1, 1940.

ყდაზე და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. 2. XII“.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „არ შემფოთებულმა“, მიწერილია: „შეუშფოთელმა. ი. გრიშ“. ტ. 2. 1947.

9256. ტოლსტოი ლ. ორი მოთხრობა. თარგმ. ვ. ლ. ბარამიძისა. ქუთაისი, 1910. კანზე: „თბილისში არ არის“.

გვ. 23. ქაღალდის ნაჭერი მინაწერით: „ლევ ტოლსტოი „ღმერთი სიმართლეს ხედავს, მაგრამ გვიან იტყვის“. ლევ ტოლსტოი „კავკასიის ტყვე“, თარგმ. ვ. ლ. ბარამიძისა. იხ. „ორი მოთხრობა“, 1910 წ. ქუთაისი. იხ. II გვ.“.

9257. ტოლსტოი ლ. რისთვის ითვრება ხალხი. [ნარკვევი]. თარგმ. განდეგილისა. თბ., 1898.

კანზე: „არის საჯაროში“.

9258. ტოლსტოი ლ. რისთვის ითვრება ხალხი. [ნარკვევი]. თარგმ. განდეგილისა. თბ., 1906.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მ. კინწურაშვილი. 1906. III. 20“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ზიან“, მიწერილია: „იმყოფებიან. ი. გრ“.

9259–9261. ტოლსტოი ლ. სადაც სიყვარულია, ღმერთიც იქ სუფევს. [მოთხრობა. მთარგმნ.]. მ. ბოლქვაძე, ქუთაისი, 1893.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ. არც საჯაროშია“.

9262. ტოლსტოი ლ. სევასტოპოლის მოთხრობები. თარგმ. ი. ქავჭავაძისა. თბ., 1946.

თავფურცელზე: „ჩვენს სოსო გრიშაშვილს მეგობრულად იროდიონისაგან. 12. IV – 46“.

გაზეთიდან ამონაჭერი ბ. გვასალიას წერილი „ლ. ნ. ტოლსტოის „სევასტოპოლის მოთხრობები“ ქართულ ენაზე“ მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1946, № 101, 23 მასი“.

9263–9264. ტოლსტოი ლ. სურატის ყავახანა. მოთხრობა. ყვირილა, 1912.

კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ“.

თავფურცლის მე-2 გვერდზე და ტექსტის ბოლოს ბეჭედი: „პ. გუგუშვილი“.

9265–9270. ტოლსტოი ლ. სურატის ყავახანა. მოთხრობა. ქუთაისი, 1914.

კანზე: „ეს მოთხრობა ეკუთვნის ბერნარდენ დე სენ-პიერს. ლ. ტოლსტოიმ აქედან თარგმნა, იხ. „პოლი და ვირჟინი“ – ირ. ქავჭავაძის თარგმანია, წინათქმა გ. ქიქოძისა. გვ. 8“.

9271. ტოლსტოი ლ. ყაზახები. [რომანი]. თარგმ. დ. კასრაძის მიერ. თბ., [1928].

კანზე და თავფურცელზე: „ი. გრ. 2 სექტ. 1928. მურაზი, 180“.

გვ. 11. მოხაზულია: „მხოლოდ ერთ“, მიწერილია: „მარტოოდენ“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „რავექნა?“ მიწერილია: „რავექნა ქა! ქალური გამოთქმაა“.

გვ. 23. მოხაზულია მთელი გვერდი, მიწერილია: „კარგად არის ნათქვამი“.

9272. ტოლსტოი ლ. ცეცხლი თუ გამლიერდა, ველარ გააქრობ, (მოთხრობა). ნათარგმნი სტ. ხოჯივანიშვილისა. ქუთაისი, 1887.

კანზე: „ჩხუბი ერთი კვერცხისათვის“.

9273. [ტოლსტოი ლ.] ჩხუბი ერთი კვერცხისათვის. [მოთხრობა]. თარგმ. სტ. ხოჯივანაშვილის მიერ. ახალსენაკი, 1896.

9274. ტოლსტოი ლ. ძვირათ დაჯდა. [მოთხრობა]. გადმოთარგმნ. და გამოც. ზ. არჯევანიძის მიერ. თფ., 1906.

9275. ტოლსტოი ლ. ძირს ლოთობა ! ძირს მათრობელი სასმელები! თარგმ. ბ. ახოსპირელისა. თბ., 1907.

თავფურცელზე ქაღალდი მინაწერით: „ბეგლარამ თარგმნა ეს წიგნი, თვითონ კი ლოთობით მოკვდა. ი. გრ“.

9276–9278. ტოლსტოი ლ. ჰაჯი-მურატი. [ისტ. მოთხრობა, ტფ.], 1929.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1929. 17/VI“, იქვე: „როდი ეცვათ, გვ. 39; კოჭაკი, 51, 53; რომელიც, 191; ბოლთა, 159; წამოდგა თავის ფეხებზედა, გვ. 16, 59? აღტკინება, გვ. 29; სულელი თავადი, 127, 8; თავის თავზე გადააქნია თავი, გვ. 314; მანანა ორბ., 119“.

წიგნში ამონაჭერი გაზეთიდან: „როგორ იქმნებოდა „ჰაჯი მურატი“, არშიაზე მიწერილია: „მუშა“, 1938, 10 ოქტ.“.

გვ. 16. „ძველი აპრიალეზული ახალოხი ეცვა“, მოხაზულია სიტყვა „აპრიალეზული“ და მიწერილია: „ჯობდა: გაზიპული. პრიალა, გაზიპული. პრიალეზს ცეცხლი“.

გვ. 20. მე-4 აბზაცში ხაზგასმულია ადგილი, არშიაზე: „ვის? ვინ“.

გვ. 26. ხაზგასმულია: „კუმგანი“, მიწერილია: „ლულეინი(?)“.

გვ. 34. მოხაზულია „მახორკა“, მიწერილია: „ქართულად Махорка – წეკო“.

გვ. 88. ხაზგასმულია: „ბულკას ეძახდა“, არშიაზე: „ფუნთუმას უწოდებდა“.

გვ. 356. არშიაზე: „სიტყვების გადატანა არ არის წესიერად. – ამ ზომაზე უნდა აიწყოს კორპუსით. მთარგმნელი არ ერკვევა წარსულში (ზმნაში), გვ. 57“.

9279–9282. ტოლსტოი ლ. ჰაჯი-მურატი. თარგმ. შ. თაბუკაშვილისა. თბ., 1938.

9283. ტრეტიაკოვი ს. გესმის მოსკოვო!? პიესა 4 მოქმ. თარგმ. ს. ეულისა. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 6/XI“.

9284–9285. ტრეტიაკოვი ს. იღრიალე, ჩინეთო! ამბავი 9 რგოლად. თარგმ. ა. კოლხისა. [ტფ.], 1927.

თავფურცელზე მთარგმნელის ფსევდონიმთან: „აკაკი ფაღავასი“.

9286. ტურგენევი ი. აზნაურთა ბუდე. რომანი. თარგმ. ნ. ხატისკაცისა. თბ., 1948.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1949. 12. I“.

9287–9288. ტურგენევი ი. გაზაფხულის ნიაღვრები. [რომანი]. თარგმ. ი. მჭედლიშვილისა. [თბ.], 1955.

9289–9290. ტურგენევი ი. მამები და შვილები. [რომანი]. თარგმ. გ. დოლიძისა. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „აცხა, 99“.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „შემოირბინა“, მიწერილია: „დაირბინა?“.

გვ. 41. ხაზგასმულია: „პაწია“, წერია: „პატარა?“

გვ. 46. ხაზგასმულია: „იმრიზებიო“, მიწერილია: „აიმრიზა“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „შემოეჭდობა“, მიწერილია: „შემოეჭდებოდა“.

გვ. 145. ხაზგასმულია: „ბაბუაჩემს“, მიწერილია: „პაპა“; ხაზგასმულია: „მაგარი“, მიწერილია: „მსგავსი“.

გვ. 148. ხაზგასმულია: „მე კი ბევრი“, მიწერილია: „ზმნა?“

გვ. 211. ხაზგასმულია: „კაწახი“, მიწერილია: „მმარი“.

გვ. 98. ხაზგასმულია: „აცხა! აცხაო!“, მიწერილია: „აცხა“ კატაზე ითქმის. ი. გრ“.

9291–9293. ტურგენევი ი. მოთხრობები. ტ. 1–2. თბ., 1955.

9294. ტურგენევი ი. მოთხრობები. თარგმ. ნ. ქუჩუკაშვილმა. თბ., 1956.

ყდაზე: „ი. გრ. 1956. 24. X“.

9295–9297. ტურგენევი ი. მუმუ. თარგმ. შ. თაბუკაშვილისა. ტფ., 1937.

კანზე: „ი. გრ. 1938. 17/IV“.

გვ. 9. მოხაზულია: „ჯიხურში“, მიწერილია: „ხის კოშკია“.

გვ. 10. სქოლიოში შენიშვნის ქვემოთ მიწერილია: „ეს შენიშვნა ვის ეკუთვნის?“

გვ. 15. ხაზგასმულია: „სახლთხუცესმა“, მიწერილია: „სახლის მოურავმა ან მეურვემ“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „ბაკალეა“... მიწერილია: „ბაყალი“.

გვ. 23. მოხაზულია: „შემოედვა დონიჯი“... მიწერილია: „გვ. 19. სად არის დონიჯი“.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „ხატაური“, მიწერილია: „ჭრელი კატა“.

გვ. 26. ხაზგასმულია ადგილი, სადაც მუმუს დახრჩობის სურათია აღწერილი, ილუსტრაციასთან მიწერილია: „ნავი რომ წავიდა, ქვები მერე შეება? სურათში კი“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „საოფლეში“. მიწერილია: „ჩულში“.

9298. ტურგენევი ი. მუმუ. თარგმ. შ. თაბუკაშვილმა. თბ., 1951.

9299. ტურგენევი ი. მუმუ. [მოთხრობა. თარგმ. შ. თაბუკაშვილისა]. თბ., 1962.

9300–9301. ტურგენევი ი. რუდინი. რომანი. თარგმ. ს. თავაძის. თბ., 1946.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1946. 29/XI“. იქვე: „გვ. 160“.

გვ. 6. აზნაცხ: „გაცემულ იქნას სასტიკი განკარგულება“... მიწერილი აქვს: „გააძევეს?“

გვ. 10. მოხაზულია უკანასკნელი აზნაცი და მიწერილია: „გვ. 49“.

გვ. 17. მოხაზულია: „მიაშურა მას“ და მიწერილია: „გაეშურა მისკენ“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „მის რგვალ ოდნავ ჩაკუჭულ ლოყებზე“, მიწერილია: „Ямочки“. ამავე გვერდზე სქოლიოში მიწერილია: „ვისი შენიშვნაა?“.

გვ. 30. მოხაზულია: „სქელები“, მიწერილია: „მსუქნები?“.

გვ. 47. მოხაზულია: „ოწინარია“, მიწერილია: „აზარმაცია“. ხაზგასმულია: „მლემი ერეალამის თამაშში“, მიწერილია: „იარალაში“.

გვ. 49. ხაზგასმულია ბოლო აზნაცი და მიწერილია: „გვ. 10“.

წიგნის ბოლოს, ფორზაცზე მიწერილია: „გაკიცხვის და ლანძღვის უფლება აქვს მხოლოდ იმას, ვისაც უყვარს“, გვ. 54“.

გაზეთებიდან ამოჭრილი რეცენზიები: 1. ეპ. ვარძელაშვილის „მცირე შენიშვნები ი. ტურგენევის „რუდინი“-ს გამოცემის გამო“, არშიაზე მიწერილია: „ახ. კომუნისტი“, 1947 წ., № 50, 26 აპრილი“. 2. ს. დანელიას „რუდინის“ გამოცემის გამო, ამოჭრილი გაზეთიდან მინაწერთ: „ლიტ. და ხელ“, 1947, № 14“.

9302. ულიანინსკი ა. ბედნიერი. 1 მოქმ. პიესა. [თარგმ. კ. ლორთქიფანიძისა. თბ.]. 1938.

9303–9304. ფაბიოლა ანუ უწინდელი ქრისტიანები. [მოთხრობა]. თარგმ. ა. ნიკიტინისა. ტფ., 1896.

თავფურცელზე, კანზე და მე-3 გვერდზე ბეჭედი: „Тифлисской публичной библиотеки“.

9305. ფაბიოლა ანუ უწინდელი ქრისტიანები. თარგმ. ა. ნიკიტინისა. მე-2 გამოც. ტფ., 1899.

9306. ფაბიოლა ანუ უწინდელი ქრისტიანები. თარგმ. ა. ნიკიტინისა. მე-3 გამოც. ტფ., 1902.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ“.

9307. ფადეევი ა. ახალგაზრდა გვარდია. რომანი. თარგმ. პ. აბრამიამ. თბ., 1949.

თავფურცლის მე-2 გვერდზე: „ქართული პოეზიის სიამაყეს, ჩემს ძვირფას სოსოს სახსოვრად. პოლიო, 30. V. 49 წ“.

9308. ფადეევი ა. ახალგაზრდა გვარდია. რომანი. [თარგმ. პ. აბრამიასი]. თბ., 1960.

9309. ფადეევი ა. განადგურება [მოთხრობა]. თარგმ. ა. ჭუმბაძისა. [ტფ., 1928].

თავფურცელზე: „Милому Сосо Гришашвили с любовью. Ал. Фадеев. 27/IX. 39. Тбилиси, квартира Гришашвили“.

9310. ფედოროვი ვ. ლექსები. თბ., 1962.

9311. ფეიგინი ე. მზეონა. [მოთხრობა. თარგმ. თ. ჯავახიშვილისა]. თბ., 1958.

9312. ფურმანოვი დ. ბრძოლები უფასა და ურალსკთან. მოთხრობა. თბ. [1929].

9313. ფურმანოვი დ. ჩაპაევის აღსასრული. მოთხრობა. [თბ.], 1929.

თავფურცელთან გაზეთის ამონაჭერი: „დ. ა. ფურმანოვი (გარდაცვალებიდან 12 წელი)“ მინაწერთ: „კომ“. 1938, 15. III“.

9314–9316. ფურმანოვი დ. წითელი დესანტი. მოთხრობა. თარგმ. შ. დადიანის. [თბ.], 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1937. 20/IV“.

9317–9319. ყაზიბეგი ი. სამშობლოსათვის თავდადება. ჩერქეზული გარდმოცემა. გადმოკეთ. ნ. ავალიშვილის მიერ. ტფ., 1896.

სათაურთან: „სურამის ციხის“ ლეგენდა“ და ქალაქის ნაჭრები წარწერით: „1. ჩერქეზული მოთხრობა იური ყაზიბეგისა. ბიბლიოგრაფია ამ წიგნზე იხ. „Новое издание“, 1897, № 45122. იხ. „საქართველო“, № 1. 1908 წ. (სურამის ციხე)“.

9320. შაგინიანი მ. ჭიათურა. [ნარკვევი]. თბ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. შორაპანი. 1926 წ. 14. IV“.

თავფურცელზე: „პავლე დადვადის თარგმანი“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ხარიმანის“, მიწერილია: „ჰ(?)“.

გვ. 30. ხაზგასმულია „ფეჩი“, მიწერილია: „ღუმელი“.

9321. შესანიშნავი სასტუმრო. (მოთხრობა). ქუთაისი, 1900.

9322–9324. შკლოვსკი ვ. სენტიმენტალური მოგზაურობა. თარგმ. კ. გამსახურდიას და ვ. კოტეტიშვილის. [თბ.], 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 2/V“.

თავფურცელზე: „პირველი ნახევარი თარგმნილია ვ. კ-ს მიერ, მეორე კ. გ-სი“.

გვ. 68. ხაზგასმულია: „დავდიოდი, განვაგრძობდი“ და ა. შ. და მიწერილია: „თუ წერას განაგრძობდი“, მაშინ უნდა იყოს „დავდივარ“ და არა „დავდიოდი“ და ასე შემდეგ“.

9325. შოლოხოვი მ. ბედი კაცისა. [მოთხრობა]. თბ., 1959.

9326–9327. შოლოხოვი მ. გატეხილი ყამირი. [რომანი]. თარგმ. ა. ჭუმბაძის, ტფ., 1934.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1935. 15 იანვ“.

წიგნის ბოლოს: „ავტორს ჯერ გაგრძელება არ დაუწერია“.

9328. შოლოხოვი მ. სიძულვილის მეცნიერება. [ნარკვევი]. თბ., 1942.

9329–9335. შოლოხოვი მ. წყნარი დონი. რომანი ოთხ წიგნად. თარგმ. თ. ჯავახიშვილისა. წ. 1–4. თბ., 1955–1959.

წ. 1. 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 10/II“.

წ. 2. 1958.

წ. 3. 1959.

წ. 4. 1959.

თვითთელი წიგნის ფორზაცზე წარწერა: „ქართული პოეზიის ვარსკვლავს იოსებ გრიშაშვილს. თინათინ ჯავახიშვილი. 1960“.

9336. ჩერნიშევსკი ნ. რა ვაკეთოთ? მოთხრობებიდან ახალ ადამიანებზე. რომანი. თარგმ. ქ. ბაქრაძე-ინგოროყვასი. თბ., 1955.

9337–9342. ჩეხოვი ა. თხზულებანი სამ ტომად. თბ., 1961.

ტ. 1. მოთხრობები. 1880–1885.

ტ. 2. მოთხრობები. 1886–1891.

ტ. 3. მოთხრობები. 1892–1903.

9343. ჩეხოვი ა. ალუბლის ბაღი. კომედია 4 მოქმ. თარგმ. ს. ციციშვილისა. – ამონაჭერი 1905 წ. „ივერიის ბიბლიოთეკიდან“.

9344–8345. ჩეხოვი ა. ალუბლის ბაღი. კომედია 4 მოქმ. თარგმ. შ. დადიანისა. [თბ.], 1954.

9346–8348. ჩეხოვი ა. გამომძიებელი. – პაშა (Хористка). ძლიერი განცდები – ზინა. თარგმ. ს. ბ. თბ. 1927. – კანზე სათაური: მოთხრობები.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 16/I“. იქვე სიტყვებთან „თარგმანი რუსულით“ მიწერილია: „ჩეხოვი მაშ საიდან უნდა ეთარგმნათ“.

თავფურცელზე მთარგმნელის ინიციალებს მიწერილი აქვს: „სარა ბარნოვი. ვასილის ქალიშვილი. ი. გრ“.

9349. ჩეხოვი ა. დათვი. კომ.-ვოდვეილი ერთ მოქმ. რუსულიდან გადმოკ. გრ. ვოლსკის მიერ. – ამონაჭერი: „ცხოვრების სარკე“, წიგ. II [1908].

9350–9351. ჩეხოვი ა. დათვი. ხუმრობა ერთ მოქმ. თარგმ. ა. ბელიაშვილისა. თბ., 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 17. IV.“

9352. ჩეხოვი. დათვი. – ხელის თხოვნა. – ქირურგია. [პიესები]. თარგმ. აკ. ბელიაშვილისა. თბ., 1941.

კანზე: „დავაქარი, 25; აქოთებს, გვ. 33“.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „არ უხდიდნენ“, მიწერილია: „რას?“

გვ. 27. ხაზგასმულია: „მოსხლეტილი“, მიწერილია: „მოტეხილი?“

9353–9354. ჩეხოვი ა. თეთრშუბლა. [მოთხრობა]. თარგმ. ნ. ბორცვაძისა. [თბ.], 1928.

9355. ჩეხოვი ა. ინსცენირებული მოთხრობები. თბ., 1957.

9356. ჩეხოვი ა. კაცი ფუტლიარში. [მოთხრობა]. თარგმ. შ. თაბუკაშვილისა. ტფ., 1937.

9357–9359. ჩეხოვი ა. მოთხრობები. თარგმ. ივ. პოლუმორდვინოვისა. თბ., 1944.

ყდის მეორე გვერდზე: „I. „კაცი ფუტლიარში“. 1. ემახდა – უნდა იყოს უწოდებდა, 49. 2. კოჭები კი არა – კოჭაკები უნდა, 52. 3. „ვინმე“ და „ჩემი ამხანაგი?“ – 50. 4. კორექტურაა? 57. 5. სადაც „ორთავა“, ყველგან უნდა „ორივე“, 6. სცრუი (?) – 64“. II. „უნტერი პრიშიბევი“: 1. სოტსკისაც – ასისთავს(?) 44. III. „შემთხვევა პრაქტიკიდან“: 1. გვ. 24 „კისერზე მედლით? თუ გულზე, მკერდზე, ყელზე. 2. გვ. 29. თამარა თუ თამარი?“

ფორზაცზე: „ი. გრ“. 1944 წ. 15 ივლისი. სადამო ჩეხოვის გარდაცვალებიდან 40 წლ. ოპერის თეატრი“.

წიგნში დევს 1. „მოსაწვევი ბარათი დიდი რუსი მწერლის ანტონ პავლეს-ძე ჩეხოვის გარდაცვალებიდან 40 წლისთავის აღსანიშნავ საზეიმო სხდომაზე, 1944 წლის 15 ივლისს ზ. ფალიაშვილის სახ. ოპერისა და ბალეტის სახელმწ. თეატრში. 2. მოსაწვევი ბარათი რუსთაველის სახ. თეატრალური ინ-ტის მიერ მოწყობილ საზეიმო სხდომაზე, ჩეხოვის გარდაცვალებიდან 40 წლისთავის გამო“.

მეორე ცალის გვ. გვ. 80–81 გაზეთიდან ამონაჭერი დონის მიერ შესრულებული ჩეხოვის მოთხრობების ილუსტრაციებით.

9360–9361. ჩეხოვი ა. მოთხრობები. თარგმ. პ. ბახტურიძისა. [თბ.], 1947.

გაზეთიდან ამონაჭერი ცნობა ამ წიგნის გამოსვლის შესახებ მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, 1947, № 122, 11 ოქტ. ი. გრ“.

9362. ჩეხოვი ა. მოთხრობები დ. შენგელაიას წინასიტყვ. და რედ. თბ., 1953.

ყდაზე: „ი. გრ. 1953. 14. IX“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „მშვიდობით“, მიწერილია: „ნახვამდის“ 1883 წ“.

გვ. 60. სათაური გასწორებულია, მიწერილია: „არ არის გუნებაზე. ი. გრ“.

გვ. 63. ზემოდან მე-3 სტრიქონში ჩამატებულია სიტყვა: „თევზი“.

გვ. 179. სათაურს ზემოთ მიწერილია: „წავიკითხე 1953. III. 18“.

გვ. 412. მოთხრობა „მოხელის სიკვდილთან“, მიწერილია: „აქ იბეჭდება დ. შენგელაიას თარგმანი“.

გვ. 425. მოთხრობა „სულიკოს“ შესახებ მიწერილია: „ქართ. გ. მუმლაძემ თარგმნა, იხ. ქუთ. გაზ“.

9363. ჩეხოვი ა. მოთხრობები. თარგმ. ი. ევლოშვილისა. თბ., 1957.
გვ. 84. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „ლა-სი ლადო აღნიაშვილისა“ და მიწერილია: „ლადო ახოზაძისა(?)“.
- 9364–9365. ჩეხოვი ა. ტრამალი. ერთი მგზავრობის ისტორია. [მოთხრობა]. თარგმ. პ. ბახტურიძისა. თბ., 1956.
9366. ცინოვსკი ლ. და პეტრაშევიჩი ნ. ნილაბი ჩამოიხსენი. 1 მოქმ. პიესა. [თბ.], 1938.
9367. ცელქები. ხუმრობა-ვოდევილი 1 მოქმ. კუპლეტებით. თარგმ. ე. ნიკოლაძე-ჭიჭინაძისა. – ამონაჭერი წიგნიდან.
9368. ცხოვრების გზა. (თარგმანი) [ალ. ჭირაქაძე]. ქუთაისი, 1911.
კანზე: „იშვიათია. ი. გრ“.
9369. წითელი გენერალი. 1 სურათათ. (დიდი კომუნარიდან). თარგმ. მათე წითელისა. თელავი, 1922.
9370. წითელ მხედარს შეფისაგან [ლექსები. თბ.], 1922.

რუსული საბავშვო ლიტერატურა

- 9371–9373. ავენარიუსი. ბანჯგვლიანი ფუტკრის ამბავი. ნათარგმნი ალ. აბაზაძისაგან. თბ., 1879.
გვ. 32. ხაზგასმულია: „ყაზარა“, მიწერილია: „კრაზანა?“
მესამე ცალის თავფურცელზე მთარგმნელის გვართან მიწერილია: „ი. ჟივიძის სიმამრი. ი. გრ“. იქვე ბეჭედი: „Григорий Тимофеевич Полумордвинов“
9374. ავენარიუსი. რას გვიამბობს ოთახი. საბავშვო მოთხრობა. თარგმ. გ. ჯაფარიძის - მიერ. სურათებით. ტფ., 1909.
9375. ავენარიუსი. რას გვიამბობს ოთახი. თარგმ. გ. ჯაფარიძისა. ტფ., 1923.
კანზე: „ი. გრ. 13. II. 24 წ.“
9376. არაყიშვილი ი. თამრიკოს ბაქანი. საბავშვო პოემა. თარგმ. კ. ლორთქიფანიძისა. თბ., 1941.
9377. არაყიშვილი ი. მზარეული ნეფედი. [ლექსი]. თბ., 1942.
9378. არაყიშვილი ი. ტრინდი-ბრინდი – ბრანდ-მაიორი. [ლექსი. თარგმ. მარიჯანისა. თბ., 1940].
კანზე: „ი. გრ. 1941. 10/1“.
კანის მე-4 გვ.: „სურათები: „ვისია?“
9379. ანდრე მარტი. [მოთხრობა. ბავშვებისათვის]. ტფ., 1932.
9380. ასანოვი ნ. ბრძმედი. [მოთხრობა]. ტფ., 1932.
9381. ასანოვი ნ. რადიოსადგურები ყინულმჭრელები. [პოემა]. თბ., 1931.
კანზე: „1931. 26/XII. ი. გრ“.
9382. ბალაზანი ბ. მწვანე ველი. კომედია 4 მოქმ. თბ., 1941.
- 9383–9384. ბარტო ა. ომი. [ლექსი. ტფ.], 1932.
9385. ბარტო ა. შენი დღესასწაული. [ლექსები. მარიჯანის წინასიტყვაობით]. თბ., 1958.
9386. ბიანკი ვ. ბანჯგვლია. ტფ., 1929.
კანზე: „ნელისთვის. 1930 5/IV. ი. გრ“.
9387. ბიანკი ვ. პირველი ნადირობა. [ლექსი, ტფ.], 1933.

- თავფურცელზე: „ი. გრ. 1934. 25/III“.
- წიგნის ბოლოს ხაზგასმულია: „შეუდგენ“ და მიწერილია: „მე მას წიგნს შევუდგენ. ი. გრ“.
9388. ბოლშინცოვი მ. ბიჭუნა ნარვის სადარაჯოდან. [მოთხრობა. თარგმნა ე. სიბაშვილმა]. თბ., 1958.
9389. გაიდარი ა. თემური და მისი რაზმი. თარგმ. ნ. ჩაჩავასი. თბ., 1944.
- თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს. მეგობრული მადლობის ნიშნად... ეს ჩემი პატარა ნაშრომი ჩემივე წარწერით დე, შენს კარგ წიგნთსაცავში ინახებოდეს. ნ. ჩაჩავა. 27. VII“.
9390. გაიდარი ა. თემური და მისი რაზმი. თარგმ. ნ. ჩაჩავასი. [თბ.], 1947.
9391. გაიდარი ა. თემური და მისი რაზმი. [მოთხრობა]. თარგმ. ნ. ჩაჩავასი. თბ., 1955.
9392. გაიდარი ა. მოთხრობები. თარგმნა ბ. შელიამ. თბ., 1952.
- 9393–9394. გაიდარი ა. სკოლა. [მოთხრობა]. თარგმ. რ. ქორქიასი. ტფ., 1936.
9395. გაიდარი ა. სკოლა. [მოთხრობა. თარგმნა რ. ქორქიამ]. თბ., 1958.
9396. გელინა ა. არაბი ჰასანა. [თარგმ. ი. გრიშაშვილის]. – ამონაჭერი: „ოქტომბრელი“, 1932, №№ 3–4, 5–6.
- 9397–9400. გელინა ა. არაბი ჰასანა. [მოთხრობა]. თარგმ. ი. გრიშაშვილის. ტფ., 1932.
9401. გორგალა. საყმაწვილო მოთხრობა. ნათარგმნი ი. ლაზრაშვილისაგან. თბ., [1887].
9402. გრიგოროვიჩი დ. გუტაფისის ბიჭი. [მოთხრობა]. თარგმ. ბ. ვ. წერეთელისა. თბ., 1951.
- 9403–9404. დიმიტრიევი მ. პაწია და ბუნგლია. მოთხრობა. თარგმ. დ. ავალიანისა. ქუთაისი, 1902.
- კანზე: „ი. გრ. 1941/V. აკადემიაში არ არის“.
9405. დიმიტრიევი მ. პაწია და ბუნგლია ნათარგმნი. გადმოკეთებული დ. ავალიანის მიერ. ქუთაისი. 1926.
- 9406–9407. ელჩანინოვა ა. ნანას სიხარული. [ლექსი. თარგმ. ნ. მალაზონიასი. ბათუმი, 1944].
9408. ერშოვი პ. კუზიანი ცხენი. (პოემა). თარგმ. არ. ახნაზაროვისა. თბ., 1939.
- გვ. 20. ხაზგასმულია: „ძლივს მოკუმა ღია ხახა“. მიწერილია: „დაალო ხახა“.
- 9409–9410. ერშოვი პ. კუზიანი კვიცი. [ზღაპარი]. თარგმ. გრ. ცეცხლაძისა. [თბ., 1952].
- კანზე: „ი. გრ. „ივანიკა“, 59“.
- 9411–9412. ვალდე ვ. პავლიკ სემიონოვის სადარაჯო. [მოთხრობა]. თარგმ. თ. ჩერქეზიშვილისა. თბ., 1940.
9413. ვასილენკო ი. ვარსკვლავა. [მოთხრობა]. თარგმ. ფ. მელითაურმა. თბ., 1953.
9414. ვასილენკო ი. ორი მოთხრობა. თარგმ. ა. ზარაფიშვილმა. თბ., 1954.
- 9415–9416. ვასილენკო ი. ჩეხოვის მერხი. მოთხრობა. თარგმ. ვ. ნ. სიხარულიძის. თბ., 1948.
- 9417–9418. ვასილიევი ს. [ლექსები. თბ., 1962].
9419. ვიგდოროვა ფ. ჩემი კლასი. [მოთხრობა]. თარგმ. ნ. ქუჩუკაშვილისა. თბ., 1953.
9420. იგავ-არაკები. [გადმოთარგმნილი რუსულიდან]. 104, III გვ. – აკინძულია წიგნთან: ცახელი. უკვდავი სარდალი.

9421. ივანტერ ბ. რკინის მოგზაურები. [მოთხრობა]. თბ., 1931.
9422. ივიჩი ა. არც ერთი წუთი ზედმეტი. [მოთხრობა. თბ.], 1931.
- 9423–9424. კასილი ლ. გემრიელი ფაბრიკა. ტფ., 1932.
- ფორზაცზე ბოლოში: „ეს ფურცელი წინ უნდა ყოფილიყო“.
9425. კონონენკო ე. ჩვენ და ბავშვები. [მოთხრობები]. თარგმნა ე. რაზიკაშვილმა. თბ., 1952.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953“.
9426. კონონოვი ა. ნაძვის ხე სოკოლნიკში. [მოთხრობა]. ნახატები ნ. ჟუკოვის. თბ., 1954.
9427. კონჩალოვსკაია ნ. ამბავი ჭიანჭველისა და გოლიათისა [პოემა. თარგმ. გ. გოგიაშვილისა]. თბ., 1961.
- 9428–9429. კოსმოდემიანსკაია ლ. ზოიას და შურას ამბავი. თარგმნა თ. გელიაშვილმა. თბ., 1954.
- 9430–9431. კოშევაია ე. ჩემი ვაჟიშვილის ამბავი. თარგმ. თ. გელიაშვილისა. თბ., 1949.
9432. კრავჩენკო ა. მაღალი მთის და პაწია ნაკადულის ამბავი. საპირველმანისო ზღაპარი. თარგმ. დ. ანთაძისა. ტფ., 1926.
- კანზე: „ი. გრ. 1926. 1/V“.
- კანის მე-3 გვერდთან გაზ. „მუშის“ 1926 წ. 29 აპრილის ნომრიდან ამოჭრილი რეცენზია ამ წიგნზე.
9433. ლოპატინი პ. ქვანახშირის პატარა ნატეხის ამბავი. [მოთხრობა]. თარგმნ. ივ. ჩაჩანიძის მიერ. ტფ., 1928.
9434. მაიაკოვსკი ვ. ვინ მინდა ვიყო? [ლექსი]. თარგმ. ა. ონელისა. თბ., 1935.
- კანზე: „ი. გრ. ილლიაში, 8; მოვუსვი. 21“.
9435. მაიაკოვსკი ვ. ვინ მინდა ვიყო? თავისუფალი თარგმ. მ. პატარიძისა. თბ., 1937.
9436. მაიაკოვსკი ვ. ვინ მინდა ვიყო. თავისუფალი თარგმ. ა. შენგელიასი. თბ., 1950.
- კანზე და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1951. 2. VII“.
- გვ. 7. ხაზგასმულია: „ნუჟრები“, მიწერილია: „ნუჟრების გაცლა არ შეიძლება“. სტრიქონთან „მე დღე და ღამ ვიმუშავებ“ მიწერილია: „დღეღამე ვიმუშავებ“. სტრიქონთან „როგორც მე მსურს, როგორც მინდა“ მიწერილია: „სწორედ ისე, როგორც მინდა“.
- გვ. 11. სტრიქონებთან „აი, პეტრეს მივაკითხავ, პავლეს ვკითხავ დინჯად, წყნარად“
წერია: „აი მივალ მე პეტრესთან, პავლესთანაც – საკითხავად!“ ხაზგასმულია: „თქვენ მაჩვენეთ ენა კიდევ“, წერია: „გამოყავით ენა კიდევ“.
- გვ. 13. ხაზგასმულია: „ყოველგვარი სამუშაო, საჭიროა გავახურო“. მიწერილია: „რატომ ყოველგვარი?“
- გვ. 15. ხაზგასმულია: „რომ ჩვენც და თქვენც გაგვაქროლოს“, მიწერილია: „რომ ყველანი გაგვაქროლოს“. ხაზგასმულია: „თუ მასწავლეთ მისი წესი“, წერია: „რომ ვიცოდეთ მისი წესი“.
- გვ. 17. ხაზგასმულია: „გადირბინე ყველა გზა და...“ მიწერილია: „გადირბინე შარა გზები“.
- გვ. 19. ხაზგასმულია: „მანც აღარ დაცხრა გული“, მიწერილია: „არა ცხრება მანც გული“.

9437. მაიაკოვსკი ვ. რა არის კარგი, რა არის ცუდი. [ლექსი, თბ.], 1940.
9438. მაიაკოვსკი ვ. წაიკითხავ. გაგამგზავრებს – პარიზს, ჩინეთს, მოგატარებს. [ლექსები]. თარგმ. ვ. ლაფერაშვილისა. თბ., 1950.
- კანზე: „რეცენზია ბოლოში ი. გრ“. და გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. ს. ზურაბიშვილის რეცენზია: „Стихи детям“, В. Маяковского на грузинском языке“, არშიაზე: „Заря“. 2. ვ. თოდუას და შ. შენგელის რეცენზია: – „დიდი პოეტის საბავშვო ლექსები“. არშიაზე: „კომ“, 1950, № 225, 8 ოქტ“.
9439. მალინინა ა. მარინას ცხოვრების გზა. [მოთხრობა]. თარგმ. თ. თეთრაძემ, თბ., 1956.
9440. მამინ-სიბირიაკი დ. ზღაპრები და მოთხრობები. თარგმნა ე. არჯევანიძემ. თბ., 1957.
9441. მამინ-სიბირიაკი დ. ტყის ზღაპარი. თარგმ. ლ. იმნაძისა. თბ., 1922.
- 9442–9443. მამინ-სიბირიაკი დ. ყელნაცარა. [მოთხრობები]. თბ., 1952.
9444. მარშაკი ს. ლექსები. ზღაპრები. თბ., 1951.
- კანზე: „გომბეშოჯან, გვ. 69“.
- გვ. 5. ხაზგასმულია ლექსის სათაური „კარუსელი“ და მიწერილია: „საქანელა“.
9445. მარშაკი ს. მისტერ ტვისტერ. [პოემა]. თარგმ. მ. მიქელაძისა. [თბ.], 1936.
9446. მიხალკოვი ს. ლექვი. [ლექსი. თბ.], 1940.
9447. მიხალკოვი ს. ვემსახურები საბჭოთა კავშირს! [ლექსები]. გადმოქართ. რ. მარგიანის მიერ. თბ., 1948.
9448. მიხალკოვი ს. კურდღლის თავგადასავალი. [ლექსი]. თავისუფალი თარგმ. მარიჯანისა. თბ., 1939.
- კანის მე-4 გვ.: „წალვერი. 1939. 26/VIII“.
9449. მიხალკოვი ს. სამი გოჭი. [ზღაპარი]. თავისუფალი თარგმ. მარიჯანისა. თბ., 1939.
9451. ნიკოლა ცრინი. [მოთხრობა]. თარგმ. ა. წერეთელის მიერ. თბ., 1894.
9452. ორლოვეც პ. ტაიგის საუნჯენი [საბავშვო მოთხრობა]. ტფ., 1925.
- კანზე: „ი. გრ. 1925–2–III“.
9453. ოსეევა ვ. ჯადოსნური სიტყვა. [მოთხრობები. თარგმ. ნ. ჭავჭავანიძისა]. თბ., 1958.
9454. პატარა მურიას ერთი დღე. [მოთხრობა]. [გადმოაკეთა შ. გვინჩიძემ]. თბ., 1949.
9455. პერფილიევა ა. დარტანიანის დაშნა. [მოთხრობა. თარგმ. რ. ბეროდისა]. თბ., 1961.
9456. პიონერი სოფლად. [მოთხრობა]. თარგმ. დ. ან-სა. ტფ., 1925.
9457. ჟიტკოვი ბ. გრიგალი. [მოთხრობა]. თარგმ. თ. ჩერქეზიშვილისა. ტფ., 1927.
9458. ჟიტკოვი ბ. თეთრი სახლი. [მოთხრობები]. თარგმ. პ. ჭანიშვილისა. ტფ., 1937.
9459. ჟუკოვი ი. „წითელი ვარსკვლავების“ მოგზაურობა საოცარ ქვეყანაში. [მოთხრობა]. ტფ., 1926.
- თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926. 15/VI“.
9460. ჟურავსკი. ჩვენი მეგობრები. [მოთხრობები]. ბავშვების საკითხავი დასურათებული წიგნი. ტფ., 1910.
9461. როზანოვი ს. მოლის თავგადასავალი. [მოთხრობა]. თარგმ. ზ. გრძელიშვილისა. ტფ., 1934.

9462. საბჭოთა ბავშვებს. [თარგმ. ტ. ტყემალაძისა. ლექსები კ. ჭანტურიშვილისა]. თბ., 1943.
კანზე: „ი. გრ. 1943. 15/IV. აქ ლექსებია კ. ჭანტურიშვილისა. გამოვიდა 1943. 15/IV“.
9463. რიკლინი გ. მამაცი მესაზღვრე კარაცუპას და მისი ჭკვიანი ძაღლის ინდუსის შესახებ. [მოთხრობა]. თარგმ. ლ. დარჩიასი. [თბ.], 1940.
9464. რომანჩენკო ო. ირინე. [მოთხრობები. თარგმ. ე. ჭილაშვილისა]. თბ., 1961.
9465. სკვორცოვი ო. ჭიანჭველას საოცარი თავგადასავალი. [მოთხრობა]. თარგმ. კაკისა თბ., 1922.
- 9466–9469. სკრიპნიკი მ. გაკვეთილი [ლექსი]. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. [თბ.], 1943.
- 9470–9471. სმირნოვი ე. სახელოვანი პიონერი გენა შჩუკინი. [მოთხრობა]. თარგმ. თ. ჩერქეზიშვილისა. [თბ.], 1940.
9472. სოტნიკი ი. მოთხრობები. [თარგმ. ვ. ძიმიგურმა]. თბ., 1958.
9473. სტანიუკოვიჩი. კ. მაქსიმკა-გადია. [მოთხრობები]. თარგმნა ფ. ნიშნიანძემ. თბ., 1954.
9474. სურსკაია ვ. დათვის ბელები. [ლექსი]. თბ., 1940.
9475. ტარასოვ-როდიონოვი პ. შოკოლადი. (ფანტასტიკური ამბავი). თარგმ. ჟ. ლოღობერიძისა. ტფ., 1927.
9476. ტვარდოვსკი ა. ლენინი და მეღუმელე. [პოემა]. თარგმ. ვ. გორგაძისა. თბ., 1957.
9477. ტიუნეევა მ. საბავშვო რკინიგზა. [ლექსები]. თარგმ. ა. ონელისა. თბ., 1956.
9478. ტოლსტოი ა. ნიკიტას ბავშვობა. [მოთხრობა. თარგმ. ე. როსტომაშვილისა]. თბ., 1961.
9479. ტოლსტოი ა. ოქროს გასაღები ანუ ბურატინოს თავგადასავალი. თბ., 1941. ყდასა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1941. 15/IV. თარგმანი თ. ოქროშიძისა“.
9480. ტოლსტოი ლ. ბავშვებისათვის. ზღაპრები და მოთხრობები. თარგმ. ნ. აგიაშვილმა. [თბ.], 1947.
9481. ტოლსტოი ლ. ლომი და გომია. [მოთხრობები]. თბ., 1960.
- 9482–9484. ტოლსტოი ლ. პატარა ბავშვებს. [მოთხრობა]. თარგმ. ვ. კავკასიძისა. [თბ.], 1939.
9485. ტოლსტოი ლ. სამი დათვი. [მოთხრობა. თარგმ. ვ. კავკასიძისა]. თბ., 1939. კანზე: „ი. გრ. 1939. 18/V“.
9486. ტოლსტოი ლ. სამი დათვი. [თარგმნა თ. ბებურიშვილმა]. თბ., 1957.
- 9487–9488. უშინსკი კ. მოთხრობები პატარა ბავშვებისთვის. თარგმ. თ. საყვარელიძემ. თბ., 1948.
გვ. 9. ხაზგასმულია: „სიღრმეს“ და მიწერილია: „დარანს“.
გვ. 24. ხაზგასმულია: „ვანო“ და მიწერილია: „ივანე“.
გვ. 31. ხაზგასმულია: „ყირა“, მიწერილია: „ყირამალა“.
9489. ფადეევი ა. მეტელიცა [მოთხრობა]. თარგმ. თ. ბაქრაძისა. თბ., 1941. კანზე: „ი. გრ. 1941. წ. 10/VII“.
9490. შარტი ს. სასვენნი ნიშნების ბალეტი. [პიესა]. თარგმანი მარიჯანისა. ტფ., 1936.
9491. შახოვი ა. საშიში ხეობა. [მოთხრობები]. თარგმ. მ. ჭილაშვილისა. თბ., 1959.
9492. შვარცი ე. პირველკლასელი გოგონა. [მოთხრობა]. თარგმ. ს. ხუციშვილისა. თბ., 1951.

- წიგნის ბოლოს ყდაზე: „ი. გრ. 1953. 10/VI“.
9493. შვარცი ე. რა უფრო სწრაფია [მოთხრობა. თბ.], 1931.
- კანზე: „ი. გრ. 1932. 1/II“.
9494. შჩიპაჩევი ს. პავლიკ მოროზოვი. პოემა. თარგმ. გ. სალუქვაძისა. ბათუმი, 1953.
- 9495–9496. ჩარუშინი ე. დიდებსა და პატარებს. [მოთხრობები. თარგმ. თ. სულაქველიძემ]. თბ., 1957.
9497. ჩერეკოვი ვ. როგორ გახდა ედისონი პატარა ალვა. [მოთხრობა]. თარგმ. და გამოც. მ. მიქელაძისა. ტფ., 1929.
- 9498–9499. ჩეხოვი ა. კაშტანკა [მოთხრობა]. თარგმ. შ. თაბუკაშვილისა. თბ., 1937.
- თავფურცელზე სათაურთან: „წაბლა“.
- გვ. 3. მოხაზულია: „ეზოს ძაღლი“, იქვე: „მოშინაურებული ან შინაური“.
- გვ. 5. მოხაზულია: „ა. შ.“ მიწერილია: „და ასე შემდეგ? ეს ხომ ახალი ტერმინია? სხვადასხვა“.
- გვ. 10. ხაზგასმულია: „შეჭამა ცოტაოდენი წებო“, მიწერილია: „წებო?“
- გვ. 21. ხაზგასმულია: „დრუნჩი“, მინაწერი: „კატასაც და ძაღლსაც დრუნჩი“.
- გვ. 23. ხაზგასმულია: „მკედები“, მიწერილია: „Беверуха. მკედი ძალიან წვრილი ძაფია, ზარს არ შეაბამენ“.
- გვ. 25. მოხაზულია: „ბაწარი“, მიწერილია: „თოკი?“
- გვ. 47. მოხაზულია ბოლო აბზაცი და მიწერილია: „პირველად არიან ცირკში?“
- გვ. 56. მოხაზულია: „ორთავეს“ და მიწერილია: „ორივეს“.
- წიგნში ამონაჭერი ჟურნალიდან. ა. ჩეხოვის მოთხრობა „უნტერ პრიშიბეევი“. თარგმ. შ. თაბუკაშვილისა მინაწერით: „პიონერი“, 1938, № 2“.
9500. ჩეხოვი ა. კაშტანკა. [საბავშვო მოთხრობა. თარგმ. პ. ბახტურიძემ]. თბ., 1956.
9501. ჩუკოვსკი ვ. ექიმი აიბოლიტი. [ზღაპარი]. თარგმ. ნ. აგიაშვილისა. თბ., 1951.
9502. ჩუკოვსკი ვ. აიბოლიტი. [ლექსების კრებული]. თბ., 1959.
9503. ჩუკოვსკი ვ. მზიანა. [მოთხრობა]. თარგმ. მარიჯანისა. ტფ., 1935.
- კანზე: „არაჟანი თუ დარაჯი“. გვ. 121; კოჯორში, გვ. 30“.
- გვ. 12. ხაზგასმულია: „ორივე მასტირკა გადიხლართა, და ბავშვი თავისაკენ ეწეოდა“, მიწერილია: „თითქოს იმიტომ გადიხლართა, რომ ბავშვს მოეწია“.
- გვ. 13. ხაზგასმულია: „ქაფქაფა წყალი სახეში შეასხა ჭიქით და კინაღამ გაუფუფქა კისერი“, წერია არშიაზე: „თუ სახეში შეასხა, კისერი რატომ უნდა გაუფუფქოდა, სად კისერი, სად სახე“.
- გვ. 23. ხაზგასმულია: „მკვდარი საათი იყო“, წერია: „არა სჯობია გარინდების საათი. ი. გრ“.
- გვ. 127. ხაზგასმულია: „სანუკვარი სასახლე“ მიწერილია: „ხილზე ითქმის, სანატრელი სჯობია“.
- 9504–9505. ჩუკოვსკი ნ. მარტოდმარტო კაცის-ჭამიებს შორის. [მოთხრობა]. ტფ., 1933.
9506. ციხე. (საყმაწვილო სურათებიანი წიგნი). თარგმ. თამარ და ელენესი. ახალ-სენაკი, 1896.
- 9507–9509. ხატაური. საყმაწვილო მოთხრობა, რუსულიდან გადმოღებული ა. თუმანიშვილისაგან. თბ., 1881.
9510. ხუბოვა მ. ჩელუსკინელები. პოემა ბავშვებისათვის. თარგმ. კ. ნადირაძის. ტფ., 1935.